

P.I.O.I. Pro inferiore Ord^{ine} = infima
P.S.O.I.C. 1to superiore Ord^{ine}
P.M.C. Pro media classe
P.S.C. Pro Suprema Classe

K-IV-14

REVERENDI PATRIS
EMMANUELIS
ALVARI

^E
SOCIETATE JESU
^{D E}
INSTITUTIONE
GRAMMATICA

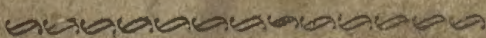
LIBRI TRES,

EDITIO NOVA CORRECTIOR

Et cum ad fontes ipsos studiosè ex-
acta, tum è recentissimis Italicis, Germa-
nicis, aliisque optimis Editionibus,
ac aliunde etiam illustrata.

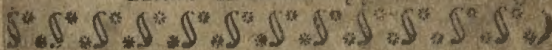
PRODIT NOVITER

Cum Privilegio Sacr. Reg. Maj.

CALISSII
Typis Collegii Societatis IESU.

Anno Domini 1770.

Stachur

I

T

tr
gi
S
tu
m
et
ap
da
g

I

o)S(+)S(o)³
INTRODUCTIO
IN LIBROS
D E
INSTITUTIONE
GRAMMATICA.

§. I.

Totius Grammaticæ Divisio pro tri-
bus Discipulorum Classibus five
Scholis.

 QUO facilius deinceps intelliga-
tur quæ cuique Scholæ seu
Ordini pars Grammaticæ at-
tribuenda sit, initio monendus visus est Ma-
gister, tres in partes pro tribus Discipulorum
Scholis, vel Classibus universas hæc Insti-
tutiones esse distributas; ita tamen, ut *Infima* Classis binos Tyronum Ordines comple-
ctatur, quorum unus *Inferior*. alter, *Superior*
appellatur: reliquæ verò Classes, tum *Secun-
da* five *Mediæ*. tum *Prima* five *Suprema* sin-
gulis tantum Ordinibus consent.

Tertiæ five Infimæ Classis Ordo Inferior.

ERgo primus hic de Institutione Gramma-
tica liber duas dividitur in partes, qua-

rum prior ad inferiorem tertiæ sive *Infimæ Classis* ordinem spectant, & primùm quidem Declinationes Nominum Substantivorum, Adjectivorum, Anomalorum, & Pronominum; deinde Verborum Conjugationes; Tertio Rudimenta octo Partium Orationis, quarto generalia aliquot super decem Constructionis præcepta; quinto Genera Nominum difficiliora continet.

Tertiæ sive infimæ Classis Ordo Superior.

AD superiorem verò ejusdem Scholæ Ordinem pertinent postrema duo primi libri capita, hoc est, 1. De Nominis Declinatione, 2. De Verborum Præteritis, ac supinis. Eisdem Ordini additur duntaxat *Introductio Syntaxeos*, sive Constructionis è secundo Libro, qui est: *De octo Partium Orationis Constructione*. Quæ quidem Introductio in hac Romana methodo ex initio secundi libri desumitur, & octo illa Capita continet. 1. *De natura & divisione Constructionis*. 2. *De Concordantiis*. 3. *De constructione Verbi activi*. 4. *Passivi*. 5. *Neutrius*. 6. *Communis*. 7. *Deponentis*. 8. *Impersonalis*.

Secunda sive media Classis Grammatica.

AD hanc propriè pertinent primùm quidem primorum octo secundi libri Capitulum Appendices, quæ Primi Generis appellantur, deinde verò duodecim ejusdem libri Capita Verbis Impersonalibus in Romana me-

thodo proxima hoc est. 1. *De communi omnium Verborum constructione.* 2. *De Constructione Verbi Infiniti.* 3. *De constructione Gerundiorum.* 4. *Supinorum.* 5. *Participiorum.* 6. *Nominis.* 7. *Pronominis.* 8. *Numeri Distributivi.* 9. *Præpositionum.* 10. *Adverbiorum.* 11. *Interjectionum.* 12. *Conjunctionum.* Solas proinde II. Generis Appendices continent hæc duodecim Capita, easque omnes Supremæ (de qua, mox) Classi proprias.

Suprema Classis Grammaticæ.

AD hanc denique Classem præcipua spectant: primum quidem secundi libri Appendices eæ, quæ II. Generis appellantur; deinde verò postrema quatuor ejusdem libri Capita, hoc est. 1. *De Constructione Figurata.* 2. *De Barbarismo.* 3. *De Obscuræ.* 4. *De Inordinatæ Orationis vitiis.* Ad extremum tertius liber Grammaticæ qui est, *De syllabarum Dictione.*

Porro Admonitiones quæ in primo præsertim libro insertæ sunt, ad solos Magistros pertinent, ut ex iis rationem excolendæ facilius pueritiæ hauriant. Exceptiones verò etiam Discipulis proponuntur, & ad proxima Præcepta eorumve Appendices referuntur. Ergo in eadem Classe sunt explicandæ, in qua traduntur Præcepta quæ illas proximè antecedunt. Scholia tamen non videntur à Discipulis ediscenda, nisi fortè vim novorum interdum Præceptorum continere videantur.

P. I. O. I. C.

§ Pro Inferiore Ordine In-
§ fimæ Classis.

P. S. O. I. C.

§ Pro Superiore Ordine
§ Infimæ Classis.

P. M. C.

§ Pro Media Classe.

P. S. C.

§ Pro Suprema Classe.

§ Appendix, vel Appen-
§ dices I. Generis, quæ in
§ octo duntaxat primis, li-

APPENDIX I. GEN.

§ brisecundi, capitibus repe-
§ riuntur, suntque P. M. C.§ Appendix, vel Appendi-
§ ces II. Generis quæ sunt

APPENDIX II. GEN.

§ P. S. C. habenturque in
§ solis duodecim posteriori-

§ bus Libri secundi Capit.

§ i. id est, s. subaudi. sc. scilicet v.

§ vide, vel L. librum c. Caput

PRÆTEREA

§ libri. n. numerum, e. g. exem-

§ pli gratiâ. v. g. verbi gratiâ.

N. Nominativo.

G. Genitivo.

D. Dativo.

A. Accusativo.

V. Vocativo.

A. Ablativo significat.

§. III.

Admonitio ad Professores Grammaticæ circa vitia quædam contra Ortographiam & Accentum, è Scholis nostris tempestivè & seriò exstirpanda.

Cùm præclarum illud Principis Lyricorum Horatii.

Quò semel est imbuta recens, servabit odorem testa duri; verissimum esse, re ipsa quotidie experiamur; dabit imprimis operam Præceptor, ut Discipuli etiamnum Tyrones & Latinae Lingvæ rudes, jam inde à principio optimæ pronuntiationi assuescant. Quod ut faciliùs assequatur, studiosè diligentèrque observabit, quibûs præcipuè vitis laboret ea regio, in qua sibi commissam Juventutem instituet. Nam singulis fere nationibus domestica quædam ac nativa sunt vitia, quibûs Latini sermonis splendor obscuratur ac pænè obruitur. Poloni pueri si Magistrum diligentem ac benè pronuntiandi studiosum nacti fuerint, non malè sanè pronuntiant: sin verò in eum inciderint, qui officio desit suo, ac de Auditorum progressu parum sit sollicitus; multa barbarè efferunt, & universam prope Ortographiam pessumdant. Cujus rei hoc loco nonnulla exempla proponere operæ pretium videtur, quandoquidem id munus Grammaticæ non minimum censendum. Depre-

vatæ

vatae porrò Ortographiæ quinque sunt modi præcipuè.

PRIMUS, quando Vocales vasto & rusticano sono efferuntur, v. g. *Póter, Moter, Sul, Rusa, Janitor, Mantes, Diphtangus, Sæculorum, Com, Dominom, Nostrom, &c.* pro *Pater, Mater, Sol, Rosa, Janitor, Montes, Diphtongus, Sæculorum, Cum, Dominum, Nostrum &c.* seu contra, cum nimis exiliter & effæminatè; ut, *Fortona, Aremus, Daminus &c.* pro *Fortuna, Oremus, Dominus.* Huc pertinet Vocalium additio; ut *Vüfo, vel Viesfo, Viertus, Viergo, Domienus, vobiescum, liego &c.* pro *Visfo, Virtus, Virgo, Dominus, Vobiscum, Lego &c.* Itemque in aliis literis commutatio; ut, *Jacubus, Diabulus, Peccatur, &c.* pro *Jacobus, Diabolus, Peccator.*

SECUNDUS modus vel in Consonantium nimis expressa prolatione consistit; ut si quis dicat; *Vorrago, Párz, Egzercitus, Progzimus, Cenzor, &c.* pro *Vorago, Pars, Exercitus, Proximus, Censor, vel earundem Consonantium additione; ut, Chomo, Chabeo, Pchilosophus, Tcheologus, Rchetor, vel detractione aut obscura prolatione; ut, Horus, Virilius, Galus, tera, belum &c.* Potest his adjungi literarum commutatio; ut. *Rezuscito, Rezurgo; aut contra Selus Baptisa, pro, Resurgo, Resuscito, Zelus &c.*

TER-

TERTIUS modus syllabarum adjectionem complectitur aut detractiōem earundem. Additā syllabā censetur, si dicatur, *Felos. Hateramentarium, Sainctus &c.* pro, *Flos, Atramentarium, Sanctus*; vel detractiōe; ut, *Batus, ma culpa, Maister (dissyllabum) Collegium &c.* pro *Beatus. Mea culpa. Magister, Collegium.* Ad hoc vitium referendi sunt, qui ultimas vocum syllabas ita supprimunt, ut easdem absorbeant seu devorent: & qui nondum finitā voce respirant; ut, *perhorre scerent.*

IN QUARTUM modum corruptæ pronuntiationis conjicere possumus verba peregrina Latinā terminatione notata, servatis tamen literis ac syllabis à Latina lingua alienis; ut, *Kazimirus, Przemyſlia, Polockum, Olomuncium*; pro *Casimirus, Premislia, Polacia, Olomucium*, vel contra, Latina vocabula ad Patriæ lingvæ similitudinem vitiosè conformata; ut, *Stanislaus, Sciencia, Patientia, Franciscus*, item illud Russorum vitium, *Aurum, Ca-wda, Zvarius &c.* pro *Aurum, Cauda, Soarius*; *Co-niu-gatio, Co-niux &c.* pro *Conjugatio, Conjux*; *Diabolus* (trisyllabum) pro, *diabolus &c.* Item cū quidam voces Græcas, *Hieronymus, Dionysius, Pyrum, Pyrausta &c.* crasso, y Polonico efferunt, ut si Polonus diceret. *Hieronym: Dyonyzy, &c.*

QUINTUS modus esse potest in accentuū negli-

negligentia, qua de re suo loco agemus. Ex huiusmodi fontibus plurimæ pronuntiationis monstra emergunt. Addendum verò illud quoque, quòd dum his in scholis syllabariis mandunt potiùs ac syllabatim discerpunt voces, quàm pronuntiant rudes pueri, literasque aliquas addunt, aliquas detrahunt, alias aliis permutant, sonos fingunt novos & inauditos. Quare congerenda est magna verborum syllava, quorum pronuntiatio difficilis sit, cum iisq; tamdiu novi isti Palæstritæ luctentur, donec devicta & prostrata sædissima barbaries è Palæstra Gymnasioque extrudatur & in perpetuùm relegetur. Hoc ipsum Fabius l. i. c. 2. vehementer Præceptoribus commendat his verbis. *Non alienum fuerit ab iis ætatibus, quòd sit absolutius os & expressior sermo, ut nomina quædam versusq; affectatæ difficultatis ex pluribus asperrimè inter se se cœuntibus syllabis, catenatos & velut confragosos quam citissimè volvant. Chalepi Græcè vocatur Res modica dictu, quâ tamen omisâ, multa linguæ vitia, nisi primis eximantur annis inemendabili in posterum pravitate durant.* His talibus Latinum Alphabetum vel syllabatim dictare Magister non erubescat; alioqui, id quod sæpe usuvenit, post multos annos Analphabeti (ignorantes Alphabetum) reperiuntur, *Emme, Enne, Erre,* & aliâ his deteriora literarum monstra usur-

pan-

pantes. Quodsi Professor id existimaverit humilior esse, quàm ut suum Gymnasium deceat, potiusq; ad Abecedarios, & Elementarios Magistros spectare; meminerit & se, & eam quam profitetur artem ab elementis literisq; nomen traxisse. Nos certè quia in eadem versamur, ipsas non nudis formis, sed plenis nominibus libentissimè subjiciamus. *A. Be. Ce. De. E. eF. Ge. Ha. I. Ka. eL. eM. eN. O. Pe. Qu. eR. eS. Te. ViX. Ypsilon. Zet.* Plurimum quoque officit puerili profectui, quòd rectè legere plerumque nesciant: inde enim sit, quòd ipsi semet, cùm legunt, non intelligant: vitiosè assueti aut voces alias aliis permutare; aut interpunctione neglecta, susque deque omnia permiscere. Non abs re igitur fuerit, cum ea quæ mandant memoriæ aut interpretantur, tum alia, prout usus tulerit, modò Patria, modò Latina, modò lentè atque distinctè, modò cursim relegi palam jubere. Quæ exercitatio non parùm conferret, si prudens Magister ritè illam moderari noverit.

§. IV.

Ortographiæ Latinæ summa.

Operæ pretium quoque fuisset alia hic Ortographiæ Præcepta accuratiora proponere, sed quia paucis fieri non poterat, interim hæc præcipuè observentur.

Ubi & quando scribenda litera majuscula:

sc:

sc: in *Propriis*; ut *M. T. Cicero*, *honorificis*; ut *Rex*, *Princeps*, *Dux*, *Magister*, & *Initio periodorum*. Ubi geminata; ut *s*, in superlativis &c. v. g. *doctissimus* &c. *rr*. ut. *erro*. *tt*. ut. *mitto* &c. Ubi diphtongus; ut, *cælum*, *præmium*, *æternum*. Neque id sufficit, sed dispicendum diligenter est, qualem diphtongum adhibeas; nè cum imperitorum vulgo scribas; *cæna*, *pæna*, *cæpi*, *fæmina*, *fænum* &c. pro, *cæna*, *pæna*, *cæpi*, *fæmina*, *fænum*, vel *femina*, *fenum*. Aut contra, *virgæ*, *sæpè*, *hædus* &c. pro *virgæ*, *sæpè*, *hædus* &c. & æ diligenti bonorum Authorum observatione nullò negotiò didiceris. Illud quoque ignorandum hic non est. olim Diphtongos Latinas omnes duabûs ubique notis seu literis scribi solitas; quam scribendi rationem etiamnum retinent plerique eruditi, quorum in libris legas; *Caesar*, *Laelius*, *Musæ*, *Aequora*; & *Coena*, *Pœna*, *Oeconomia*. Hinc quòd pro, *Æ*, *æ*, *oe*, usurpetur jam passim. *Æ*, *æ*, *e*, & pro. *OE*, *oe*, adhibeatur *æ*, id compendii duntaxat gratiâ inventum est. Nos isthic eruditionis puerilis gratiâ utramque scribendi rationem usurpabimus. Videndum quoque, ubi adhibeas, *y* sc: in Græcis tantum; ut, *Hieronymus* &c. Ubi sit aspiratio pura, ut *heri*, *hodie* &c. contrà, *chorus*, *charitas*, &c. cum, *e*, Vel post Consonantem; ut, *Rhetor*, *Theologia*, *Rhodus*, *Stephanus*. Dictionum syllabæ, cum

INTRODUCTIO.

13

ab una linea seu versu ad alium transitur, sic dividendæ, quomodo pronuntiantur; ut, *omnis ter ra, cuncti, Dei phobe &c.* non *omnis terra, cuncti, Deip hobe &c.* Græcum *y*, nunquam punctis notatur desuper; ut *Chrysostomus &c.* sed purè Latinum geminatum; ut, *Maji, Pompeji, &c.* Notandum verò, *j*, scribi cum consonans est, seu quando cum sequenti vocali in unam syllabam coalescit, ut *Majus, Pompejus*; atque hæc, *jus*, finita, in secundo casu scribi debent per *ii*, ut supra *Maji, &c.* cum enim Nomina secundæ declinationis, *VS*, finita non plus mutationis in genitivo subeant, quam quod *VS*, in *I*, mutant, clarum est debere his manere integrum suum jota. Quod verò plerique scribant, *filij, dominij, mancipij, &c.* similia omnino quidem reprobari non debent, nihil tamen est quod eos omnino imitemur. Pro geminato, *ii*, adhibent plerique eruditissimi, *I*, grandiore figurâ. e. g. *PacuvI, EnnI, Virgill &c.* pro *Pacuvii, Ennii &c.*

Notæ quibus Latina, imò & vernacula oratio magnam partem distingvitur, sunt hæc præcipuè.

Comma seu Incisum scribitur sic	-	:
Colon seu Membrum scribitur sic	-	:
	vel sic	-
Periodus seu Ambitus sic	-	-
Interrogatio sic	-	-

Ad

Admiratio seu Dolor exprimitur sic - !

Parenthesis seu Clausula sic - - (.)

ACCENTUS (Acutus sic - á, é, í, ó, ù.

Gravis sic - à, è, ì, ò, ù.

Circumflexus sic â, ê, î, ô, û.

Apostrophus sic, *viden' men' tun' &c.* i. *videsne? tunc? mene? &c.*

Quem quæque interpunctionis nota in Oratione locum tenere debeat, vide infra L. 3. c.

18. De interrogatione breviter hic monemus; ejus notam? malè à multis adhiberi. Primò itaque cavendum nè adhibeatur nisi completâ, quæ interrogationem continet, sententiâ, quare malè sic scripseris illud Ciceronis. 2. Tusc: *Videsne? abundare me otio*, sed potius sic: *Videsne, abundare me otio?* nisi longior sententia pluribus concisis interrogationibus constet: ut illa Cic: 1. Fam: 3. ep. 7. *An ego tibi obviam non prodirem? primum Appio? deinde Imperatori? deinde more majorum? deinde, quod caput est, amico?* singula enim hæc novam habent in interrogando energiam. Secundò cavendum, nè crasso quorundam errore notam eandem adhibeas, cum vel sermo solum est de interrogatione, ut Cic: ib: ep: 6. *Quæsi ex Phania - - - quam in partem provinciae maximè putaret te velle ut in succedendo primum venirem; vel cum illa. Quis, quæ, quid, nam, si &c.* speciem quandam In-

terro-

terrogativorum præferunt, revera autem Infinita sunt, aut conditionem potius aliudvè quidpiam, quàm interrogationem continent. Unde illud Virgilii: *Nescio quis teneros oculos mihi fascinat agnos ineptè scriberetur cum?* Item illud ejusdem. *Si nescis? meus ille caper fuit* &c. Item. *Numeros memini si verba tene-rem?* Item Cic: l. 5. ep. 2. *scribis* &c. *quod cujusmodi sit? satis intelligere non possum.*

ACCENTUM quidem ACUTUM ex communi usu scribimus hodie supra Encliticas, *Què, Vè, Né*, v. g. *Petrusquè, Paulusvè, Fuisti- nè.* Quidam tamen malunt accentu hoc notare ultimam Vocale[m] syllabæ præcedentis encliticam, v. g. *Petrúsq; Paulúsve, Fuístine*, quos ego libens sequor, cum penultima illa syllaba producenda est: secùs si corripienda. v. l. 3. c. 15. n. 5. Nequaquam verò eodem accentu notari debent alia quædam, quæ in encliticam exire falsò putant, aut cum ea impunè confundi posse censent imperiti quidam. Non igitur licebit tibi scribere, *Quinq; Quisq; Quoq; Uterq; Ubiq; &c.* sed, *Quinque, Quisque, Quoque, Uterque, Ubique &c.* Unicus hic Accentus est, qui officio pronuntiationis moderandæ utcunque adhuc fungitur, syllabâque penultimas, & antepenultimas quibûs imminet, elevandas significat; ut, *Dóminus, Umbilicus, Heráclius, Alexándria.* Id hodie iis

in libris quibus in sacris usus est, maximè adhibetur, nec puerilem notitiam debet fugere. v. infrà §. 5. n. 4.

GRAVI accentu notamus I. Præpositiones à, è, ut à Rege, è bello. II. Adverbia, Præpositiones & Coniunctiones cùm alteri cuiusdam Parti Orationis sunt similes; ut, Malè, Justè, Serò, Paulò, Melius, Clarius, Modò, Sinè, Intrà, Quòd, Verò, Cùm, &c. Videas etiam eruditos nonnullos viros circumflexò accentu notare horù pleraque, quod reprehendere nefas ducimus, Cùm enim hodie notas ejusmodi non tam moderandæ pronuntiationis gratiâ (quod proprium unicuique est Accentus officium) quàm discernendarum potiùs inter se vocum causâ adhibeamus scribendo; suo cujusque arbitrio figura signorum ejusmodi (quantum quidem per communem usum licuerit) relinquere poterit. Uti namque genuinam pronuntiationem Latinam, ita Accentus ejusmodi usum, maximam partem amisimus, signisq; quæ Accentus vocamus hodie, nomen adhæsit alienum, officium toto, quod ajunt, cælo diversum est impostum. Unde & reperias non paucos ex accuratissimis inter Typographos, qui notas ejusmodi omnino rejiciunt, minore quidem rudicis Lectoris commodo, at reprehensione nulla omnino.

CIRCUMFLEXO notamus I. Ablativos
sing-

singulares & plurales, ubi alias non facillè discernerentur à Dativis; ut, *infixit plagam gladio*, hic enim Dativus esse potest, si intelligas: *Wyśczerbił miecz*. Item in illo v. g. *Claudianus ad Seren. Junonis gratâ nomina voce canens* &c. II. Voces per syncopen imminutas. ut, *Liberum, Numinum, Pericla, Amâstis* &c. III. Contractas in Diphtongum Vocales duarum syllabarum, ut in illo Hor: l. 2. sat: 6.

Pasco libatis dapibus prout cûique libido est.

IV. Interjectionem, *ô*, multi signant. V. In penultimis syllabis secundæ Personæ Singularis Numeri Futuri indicativi tertiæ Conjugationis & tertiis Personis pluralibus Perfectorum Indicativi ponunt aliqui Circumflexum, ut *Legère, Będziesz czytany, Legère, Czytali*. Hic quoque Accentus moderandæ pronuntiationi in libris plerisque, sacris maximè adhibetur, sed revera in speciem tantum: nam quomodo olim pronuntiabantur Vocales eo signatæ, ignoratur; hodie elevantur.

NOTÆ illæ, quas in scribendis vocibus, *Michàll, Pòëta*, aliisq; ita mu'ti adhibent, ut ignorent, cui fini id faciunt: non Accentum Gravem & Acutum, sed Diæresim seu Vocabulum divisionem significant. Sæpiùs tamen & usitatius geminatae hujus virgulæ loco, punctum geminum posteriori fere Vocali imponitur hunc in usum; idq; I. Cùm diphton-

gus duas in syllabas metricâ necessitate distrahitur; ut, *Aurâi, Cythereiâ, Elegiâ &c.* pro, *Auræ, Cytherea, Elegia.* II. Cûn, *ae, vel oe,* non coeunt, uti alias solent, in diphthongum, ideoq; divisim legendæ sunt; ut, *aëreus* quadri syllabum *Powietrzny* (nam *Aereus miedziiny*, trisyllabon est.) *Aëdon, Coërceo, Poëma, Poëta, Coerces &c.* III. Cûn alioqui Vcales; *J, U, Consonantium* instar contra vocabuli naturam aut metri necessitatem legi per errorem possent; ut, in illis Virgili.

*Inque vicem nunc Turnus agit nunc Troïus heros.
Item Illa ubi Lardanius habitus & Troia circum &c.
Et Ovid. Nunc quoque te salvo persolvenda mihi.*

§. V.

Orthographiæ Polonæ Compendium.

QUoniam verò Orthographiâ Polonicâ passim corruptissima nostrates utuntur, visum est hoc loco brevem ejus tabellam proponere.

V O C A L E S.

A. Polonis triplex est, *a, á, ą, mawidią.*
E, pariter triplex, *e, é, ę, iest, źerdź, pięć.*
I, diversum ab *y,* *i, y, bilem, bytem.*
O, duplex, *- o, ó, stoi, Król.*
U, diversum à *w,* *u, w, ubi, wbi.*
Y, diversum ab, *i,* uti jam dictum.

DE, *a,* observandum, quibusdam in nostris regionibus ita illud subtiliter & acutè semper proferri, ut nihil fere ab, *á,* differat.

Un-

Unde, eos qui sic loquuntur frustra ad accentum seu notam potius illam in scribendo compellas. Iidem ferme, *a*, cum *o*. confundunt, quod non ita facile tolerandum crediderim. Doceantur itaque *a*, scribendum esse *I*. in Ablativis singul: Substantivorum quæ in *A*, desinunt, &c. Adjectivorum fæmineorum, ut, *z bracia, szłáchtą, księżą, swoią własną, ręką, szablą* &c. II. In tertiis Personis Præsentis & Futuri indicativi, item in Gerundiis in *iąc*, ut *Idą, Poydą, Biorą, Wezmą, Idąc, Biorąc*. III. Accusat: singul: tum Substantivorum in *A*, tum Adjectivorum soem: variant, & quidam in *a*, quidam in *e*, exeunt; ut, *nową suknią. ie-dnę czapkę*, imò iidem ab aliis per *a*, ab aliis per *e*, efferuntur: in quibus potior usus sequendus. De, *é*, & *e*, notandum, *é*, plerisque ex iis fere, de quibus proximè, modò cum *i*, aut, *y*, modò cum *e*, confundere, ac vitiosè, proferre: *żyrdé, świecá, chleb*, vel *żerdé, świecá, chleb*, quod tamen perpetuà Professoris vigilantia dedoceri potest, præceptis non potest, De *e*, nonnulla statui possunt, quibûs tamen, uti & superioribûs, omnia comprehendiqueunt. Itaque, *e*, scribendum *I*, in Accusativis singul: Substantivorum in, *A*, & Adjectivorum soem: gen: si aliunde ejusmodi Accusativi in *I*, desinant, ut *literę, książkę*, vel potius, *książkę, moię, twoię*, item in his, *Mię, Cię*,

Cie, sie. II. In primis personis sing: num. Præsentis & Futuri Indicativi, imò & Coniunctivi, si pariter in, E, exeant; ut, *stoię, siedzę, chodzę &c. Stąnę, Siąde, Poyde.* IV. Denique ubi, e, cum gemitu quodam effertur. Cætera usus docebit.

I. Adhibetur cùm exilis est sonus; ut, *Bilem, Pisk, Widac:* contra, *y*, scribendum, ubi obtusus & crassus; ut, *Bytem, Pysk, Wydac.* Unde quod pro Latino, Et, *y*, non *i*, contra soni naturam passim scribant nostrates plurimi, id eruditis quidem aliis, ac eruditissimo imprimis Cnapio non probatur. II. Diphtongos *Ay, Ey, Iy, Oy, Uy*, semper claudit, *y*, ut, *Day, Wey, Kiy, Stoy, Daruy:* nam si *i*, scribas hoc loco, distrahitur diphtongus, & vocis significationem aut immutat, aut tollit; ut, *Moy, & Moi, Stoy, & Stoi &c.* Diphtongum tamen *iy* modò, Ypsilon, modo *i*, claudit: ut, *Kiy, Zaby, Wy-piy:* & contrà: *Zyi, Czyi, Stryi.* Quod discrimen (nisi in posterioribus geminare, *yy* malis) indicat obtusus aut subtilis sonus syllabæ, vel certè consonantis, quæ diphtongum, *iy*, vel *yi*, præcedit proximè. NOTANDUM verò hic, Adjectiva fæminina nostratia in Genitivo, Dativo, & Ablativo singulari, diphtongo, *Ey*, terminari perpetuò; ut, *Tey piękney nauki, Tey piękney nauce, od tey &c.* Quod quidam etiam ad substantiva fæminina à masculinis deriva-

ta trahunt. scribunt i. e. *Stárościney, Sędziney, Królowey*, vel *Stárościnyi, &c.* Ego, *Stárościny, Królowy &c.* genuinè scribi diciq; crediderim, quin tamen secùs sentientes reprehendam.

O, five ó, iidem fere, qui supra, cum, u, confundunt, ac vitiosè efferunt: *kuń, wuń, krul, &c.* In his pronuntiandis facilè peccatur præsertim à Pruthenis, Russis. Lithuanis, inquit absolutissimus lingvarum Magister P. Cnapius in Critico suo Indiculo. Abusus verò hic usu dedocendus.

U, pro, W, & contra efferre quosdam, æquè notum ac vitiosum est. Y, v, I.

C O N S O N A N T E S.

C, nostratibus duplex est, c, ć, noc cni.

L, duplex, - - l, ł, wylat.

N, duplex, - - n,ń, ten, koń.

S, duplex, - - s, ś, sam, śmiał.

Z, triplex, - - z, ź, ż, zażal pożny.

Quando ć, ń, ś, ź, ponuntur ante i, item, ż, positū post e, r, s, nullo accentu indigent, cū etiā absque illo aliter efferri nequeant; ut, *cień, niebo, sień, zima, czas, rzecz, szabla.*

B, & P, quibusdam locis extenuatum & subtilius nonnulli efferunt; ut, *iedwab, drob, karp*, verū id fere in considerationem non venit. B, à P, cū syllabas terminat, sonò fere non differt; ut, *Dab, Dębczak, Zabká, &c.* quod ne erroneè scribant pueri, tum Obliquos,

tum

tum derivativas seu derivatas. tum primitivas voces præ oculis habere debent; unde ex Obliquo. *Debá*, item ex Primitivo, *Łaba*, inferant. *b*, in his scribendum; contra his *Łapká*, *Łepá*, cognoscetur, p. ex *Łapam*, *Łepék*, *Łepu*, &c. Quanquam rectè etiam scribatur, *Łeb*, unde Obliqui, *Łbá*, *Łbem*, &c.

IDEM verò tenendum pro aliis quoque, quæ sic consonant ad invicem, ut, *C*. cū *DZ*. v. g. *Łotádź* &c. *D*. cum *T*, ut, *Odtąd*, &c. *F*, cum, *W*, ut, *brew* &c. *G*, cum *K*. ut *Bróg*, *Bóg*, &c. *S*, & *ś*. cum, *Z*, & *ź*, ut, *Weź* (accipe) *Mróz*, *Róz*. *SZ*, cum *Z*, & contra alternant; ut, *Wrózká*, *Straś*, (custodes) & *Strasz*, *Prześtrasz* (terrefac) & plura talia.

L, si cum sequente Vocali coalescit in syllabam, non est interponendum, *i*, ut, *Lato*, *Chléb*. &c. non *Liáto*, &c.

R, sequente, *Z*, modò cum, *z*, coalescit; ut, *Rzecz*, *Rzeká*, &c. modò seorsim & per se sonat; ut, *R-że koń*, *Dr-żę*, *Przemar-żem*, & tunc lineola illud separat, ut vides: eruditissimus Cnapius.

X, litera non egere Polonos docet idem, & *Ks*. adhiberi jubet; ut, *Księgá*, *Książdz*, minime tamen prohibet etiam, *X*, usurpari, si usus ferat.

Z, post, *C*, *S*, non ponitur, nisi cum stridulus quidam est sonus: ut, *czarny*, *szary*.

§. VI.

Profodice five accentui Latino maturè afvescendū.

Cum verò pronuntiatio Latini Accentūs nostræ genti difficilis nonnihil, ac proinde magnam partem vitiosa est; præcepta autem illius in quarta demum Schola ediscuntur; non existimet gnarus Grammatices Magister alienum esse à sua Schola, accentum diligenter observare, & idem à Discipulis exigere. Hujus enim rei neglectus absurdam & non ferendam eruditis auribus pronuntiationem in Scholas aliqui bene ordinatas invehit: & ægrè admodum in superioribus Scholis pueri vitia dedocentur, quibus initiò assueverunt. Id, quod noster Author advertit, qui ob eandem causam Syntaxeos etiam aliqua initia infimæ Scholæ pueris instillanda proposuit. Accentum verò multi in tota Analogia inculcant, quod Emmanueli non placuit, nè Incrementorum formulis præcepta obscura & proluxa nimidum redderentur, proprio igitur loco ea reservavit. Nos nihilominus, ne difficultatem hujus exercitationis aliquis opponat, suggerendum duximus, quod hac in parte pro captu puerorum facilè, & parvo labore, magno autem fructu fieri possit. Has igitur communes regulas observare suffecerit.

1. Ex Incrementis Nominum & Verborum

vocum accentus cognoscuntur, v. g. in sequentibus penultima habentur longæ: *Musarum Dominorum, Animalis, Servionis, Amare, Docere, Audire &c.* In his porro breves: *Parribus, Marmoris, Legero, Generis, Nominis &c.* pueris tamen suffecerit in usum horum non peccare.

2. Elevanda est Vocalis penultima, quàm duæ Consonantes sequuntur, ut. *Perennis, Discretus, Amavisse*: deprimenda, si Vocalis altera sequatur; ut, *Sedeo, Faceo, &c.*

3. Diphthongus omnis longa est, ut, *Citharædus, Judæa, Elegia, Cytheræa, Aeneas &c.* in his enim tribus postremis aliisque similibus Diphthongus Græca, *ei*, unâ Latinâ Vocali, *i*, vel *e*, exprimitur, at diphthongi naturam retinet unde & solvi ea potest; ut docetur l. 2 cap. 2.

4. Observandæ sunt nonnullæ voces sæpius occurrentes, & ediscendæ sedulò; ut, *Explica, Disputa, Provoca Di iro, Cedito, Numerus, accidens, Substantivum, Adjektivum, Nominativus, &c.* *Perscribe, Compone, Concede &c.* Denique nunquam ubi erraverint, non jubeantur repetere, dum didicerint. Nos hic in eorum gratiam acuti Accentus notam polysyllabis in vocibus adhibemus, nisi usu ipso rectè semper enuntientur, quod nostrum obsequium ut proficuum illis sit, doceantur, elevandam esse inter pronuntiandum illam syllabam, cui Acutus Accentus imminet, ut *Tibicen, Surmacz, Túbicen, Trgbácz, &c.* in priore, *RI*, in posteriore, *TU* elevandum: Sic *Légere, LE*, attollitur, *Légere, GE*, elevatur.

FINIS INTRODUCTIONIS.

EM:

PRÆFATIO. 25
EMMANUELIS
ALVARII
à SOCIETATE JESU
DE INSTITUTIONE
GRAMMATICA
LIBER I.

PRÆFATIO.

Jure optimo labor hic: qualiscunque est, frustra susceptus in tanta librorum multitudine videri posset: nisi singularis illa virtus, quæ res parvæ crescunt, sine qua maximæ dilabuntur, nos tueretur. Etenim cum partibus nostris illud imprimis propositum sit, atque ob oculos perpetuè versetur; ut, qui Soc: JESU, ejusdem DEI Optimi Maximi beneficiò, nomen dedimus; non solum in iis, quæ propria ipsius sunt instituta, verum etiam in rebus, quæ minimi videntur esse momenti, concordissimè vivamus: visum est, ab aliquo nostrum Grammaticam artem scribendam esse; quæ ubique terrarum, quò ad ejus fieri posset, nostri uterentur. Quod onus cum mihi esset impositum, id equidem, non meis humeris (scio enim quam sum imbecillis) sed sanctæ obedientiæ viribus fretus, libenter suscepi. Nam ei, qui sponte sua sui juris esse desit, proprioque judicio atque voluntati propter DEUM nuntium remisit: non tam infestitæ nota, quam non obedientis animi crimen pertimescendum est. Suscepto itaque onere, operam dedi, ne officio meo deessem: fontes ipsos adii: M. Varronis, Romanorum omnium eruditissimi, libros de Etymologia, atque Analogia duodecim; Fabii Quintiliani de institutione Oratoria, qui

qui magnum adjumentum attulerunt. Auli Gellii Noctium Atticarum undeviginti. Probi Diomedis, Phoez, Donati, Prisciani Institutiones Grammaticae, ut potui perlegi. Quorum postremus ante mille annos. Justiniani Principis ætate Athenis floruit. Is præter ceteros 10. & 8. lib: quos scripsit, passim hominum doctissimorum testimoniis utitur, quorum hodie aut nulla, aut perexigua exstant vestigia. Est ille quidem sermone inornato & incompto. sed multa ac varia eruditione: labitur interdum ut homo; maxime ubi Latina præcepta ut Græcus, ad Græcorum normam exigit. Sed gravissimorum auctorum, quos tertis quodque verbò citat, præclarâ atque luxulentâ doctrinâ, ejus errata obteguntur penitus & obscurantur. De rebus vel minimis tenuissimisque hoc est primis elementis, quâ potuit diligentia testes locupletissimos M. Varronem, C. Cæsarem, Plinium acque alios quàm plurimos producit. Nemo mihi quidem Grammaticam copiosius, nemo accuratius, aut tractasse, aut plures veterum Grammaticorum Commentarios videtur pervoluasse. Quod ad recentiores attinet, eos potissimum evolvimus, qui nobis usui essent futuri. Jactis ad hunc modum fundamentis, ex utrisque Grammatices præcepta delegimus; quæ Terentii Ciceronis, Cæsaris, Livii, Virgilii, Horatii, atque aliorum Veterum testimoniis, pro nostra tenui infirmæque parte, consumavimus. De his, si qui fortè in hunc librum incidissent, breviter putavimus admonendos. Reliquum est (quoniam librorum infinitus est numerus scribendorum nullus est finis) ut convenienter divinis præceptis congruenterque vivamus; ita enim fiet, ut in LIBRO VI. conscripti, DEI Optimi Maximi conspectu, cui hoc Opusculum dicamus, perpetuò fruamur.

* * * * *

LIBRI PRIMI

PRIOR PARS

Infimæ Classis Grammaticæ inferiori
ordini accommodata.

NOMINUM SUBSTANTIVORUM DECLINATIO.

CAPUT I. PRIMA DECLINATIO.

VIRGA. *Nomen Declinationis primæ, Generis Feminini, Numeri singularis sic declinabitur.*

Nominativô hæc Virga,	<i>Ha Rôgâ.</i>
Genitivô hujus Virgæ.	<i>Te Rôgæ.</i>
Dativô huic Virgæ,	<i>Tei Rôgæ.</i>
Accusativô hanc Virgam,	<i>Te Rôgæ.</i>
Vocativô ô Virga,	<i>ô Rôgâ.</i>
Ablativô ab hac Virga,	<i>Od tei Rôgæ. et Rôgæ.</i>

Numeri Plurali

Nominativô hæ Virgæ	<i>Te Rôgæ.</i>
Genitivô harum Virgarum	<i>Tei Rôgæ.</i>
Dativô his Virgis,	<i>Tei Rôgæ.</i>
Accusativô has Virgas,	<i>Te Rôgæ.</i>
Vocativô ô Virgæ,	<i>ô Rôgæ.</i>
Ablativô ab his Virgis,	<i>Od tei Rôgæ. et tei Rôgæ.</i>

S I C

Hæc Virga acerba,	<i>Tâ Rôgâ prætera.</i>
Hæc Musa jucunda,	<i>Tâ Nôgâ mûsæ.</i>

Paucis post diebus.

Hæc Vinga minax, Tá Rósgá grotna.
 Hæc Mufa dulcis, To spiemánie tódkie.
 Hic Pócta optimus, Ten wie-szapif wyborny.
 Hic Nauta Vigilans, Ten żeglarz czuyny

A D M O N I T I O.

Assuſant pueri in ipſo aditu veſtibuloque Gramma-
 rica Adjectiva Nomina cum Subſtantivis copulare Ad-
 jectiva nē multa ſint nē inepta nē remore congeſta, ſint
 dēlecta ē bonis Authoribu petita ad ſummum duo. ut
 Puer rerecundus & ingeñoſus: Porro Præceptor pue-
 ris, nē oriō diſſuant, Nominandi Caſum Subſtantivi
 cum Adj.etivo dictabz in ſchola, quod ii domi per o-
 mnes Caſus declinent atque deſcribant, ubi redierint
 rationem repoſcet ac errata ſtudioſē corriger

SECUNDA DECLINATIO.

DOMINUS, Nomen Declinationis ſecundæ, Generis
 Maſculini. N. meri ſingularis ſic declinabitur.

Numerō ſingulari. § Numerō Plurali.

N. Hic Dominus Ten Pan § N. Hi Domini, Ci Pánowie

G. hujus Domini Tego § G. horum Dominorum,

(Páná. § (Pánu § rych Pánów

D. hunc Domino, Tem § D. his Dominis rym Pánom

A. hunc Dominum, Tego § A. hos Dominos, rych

(Páná, § (Pánów.

V. ó Domine, o Pánie. § V. ó Domini o Pánowie.

A. á Domino, od Páná § A. á Dominis, od rych

(Pánem, § (Pánów, Pánámi.

S I C.

Hic Domi us juſtus, Ten Pan ſpráwiedliwy.

Hic Puer ingemofus, To Dziećcie domcipne

Aliquot poſt diebus.

Hic Puer ſagax, To dziećcie domyſlne.

Hic Vir prudens, Ten człowiek roſtropny.

Hic Animas Generoſior, To ſerce wſpániałſze.

Hæc

Nominam Substantiv: Declinat; 29

Hæc Populus procerissima, Tā Topola naywyszsa.

TEMPLUM Nomen declinationis secundæ Generis

Neutrius. Numeri singularis, sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò plurali.

N. hoc Templum, Ten § Hæc Tempła, te Korcioty
(Korciot. § G. horum Templorum,

G. hujus Templi, tego Ko. § (tych Korciotów.
(sciota § D. his Templis, Tym Ko.

D. huic Templo, temu Ko. § (sciotóm.
(sciotori. § A hæc Tép'a, te Korcioty.

A. hoc Templū, ten Korciot § V. ô Tempła, o Korcioty.

V. ô Templum, o Korciote § V. à Templis, od tych

A. à Templo od Korciot § (Korciotów, temi Ko.
(tym Korciotem § (sciotani.

S I C.

Hoc Templū Sanctissimū, Ten Korciot Naysmiejszy.

Hoc ingenium eximium, Ten dowcip wyborny.

Suo tempore

Hoc saxum ingens, Ten Kämier wielki.

Hoc Beneficium illustre, Ta taska zuchwa.

A D M O N I T I O II.

Hic notantur tyrones, Neutra Nomina tres casus habere similes. Nominativum, Accusativum. & Vocativum, eosque plurali Numerò a litera semper terminari.

TERTIA DECLINATIO.

SERMO, Nomen Declinationis tertie Generis Masculini, Numeri singularis sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò plurali.

N. hic Sermo, Tā Mowā § Hi Sermones, Te mowy

G. huius Sermonis, tego § G. horum Sermonum.
(mowy. § (wie § (tych mów

D. huic Sermoni, temu § D. his Sermonibus, tym

A. hunc Sermonem, tego § (mowom.

(mowę.

§ A hos Sermones, te mowy.

V. ô Sermo, o mowe. § V. ô Sermones, o mowy.

30 Libri I. Caput I.

A. à Sermonem, od reym § A. à Sermonibus, od tych
(my, ta mowa. § (mów, temi mowami.

S I C

Hic Sermo elegans, Tá mowá ładna.
Hic Panis quotidianus, Ten chleb powszedni.
Hæc virtus admiranda, Tá cnota ázimna
Hæc oratio elegantior, Tá mowá ładniejsza.

TEMPUS, Nomen declinationis tertie. Generis Neu-
trius, Numeri singularis, sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò Plurali.

N. hoc Tempus, Ten czas § N. hæc Tempora Te czasy
T. huius Temporis, tego § G. horum Temporum,
(czasu. § (tych czasów

hunc Tempori, temu § D. his Temporibus, tym
czasowi. § (czasóm.

hoc Tempus, ten czas, § A. hæc Tempora, te czasy
Tempus, o czasie. § V. ó Tempora, o czasy.

Tempore, od tego § A. à Temporibus, od tych
tym czasem. § (czasów czasami.

S I C

opus Brevius, Ten czas krótszy
opus premissimum, Ten czas naydroższy.
opus velox, Ten czas prędki.
ten celebre, To Imię sławne.
lumen rapidum Tá rzeká bystra.

ABENS, Nomen Declinationis tertie. Generis Com-
munitatis. Numeri singularis, sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò Plurali

N. hi, & hæc Parentes, Ten § N. hi, & hæc Parentes Ro.

(ci, ta rodzina. § (dzice, Oycowie Mórski.

Gen. hæc Parentia. § G. horum, & harum Paren-

tiarum. § D. his Parentibus. (cum

z rodzinnymi. § A. hos, & has Parentes.

z rodzinnymi. § V. ó Parentes.

z rodzinnymi. § A. à Parentibus.

S I C

Hic & hæc Civis, Ten Mieszczanin, Tá &c.

Hic & hæc Hostis, Ter Nieprzyjaciel, Tá &c.

A D M O N I T I O III.

In lingua Polonica sunt hæc communis Generis, sed alia reperias nonnulla; ut, Plotká, sługá, niecnotá, włóczęgá, &c.

Talibus porrò Nominibus addant pueri Adjectiva non conjunctim, sed separatim Hic Civis Romanus, Ten Obywatel, ten Mieszczanin, ten Salubric Rzym-ski. Hæc Civis Romana &c. Triplicem Nominis, Civis, Polonicam significationem datâ sperâ edocimus ne pueros ineptâ illâ opinione imbuî Magister juvat, ut Nomen Civis nullo alio sensu usurpârî Larini possunt. quàm pro vernaculo, Mieszczanin, Mieszczki &c. Idem verò morendi vi erunt de Derivatis Civis, Civilitate, Civitate donare &c. Imò de aliis quoque Latinis vocabulis quæ trivialium abusus est ignorantia ad certas nonnisi res significandas coarctavit. ut, Stupes, Stupidus, Insolens, Devotus &c. aut aliis alienavit: ut, Acanthus, Diphthongi. Scholus

QUARTA DECLINATIO.

SENSUS Nomen, Declinationis quarta. Tenar. Mę-sculini, Numeri singularis, sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò Plurali.

N. hic Sensus, Ten zmysł &c. hi Sensus, Ten zmysł &c.

G. hujus Sensus, tegoż G. horum Sensus, tych (zmysłu).

D. hunc Sensus, temu zmysł D. hi, Sensus, tym (stowi).

A. hunc Sensus, ten zmysł V. ô Sensus, ten zmysł.

V. ô Sensus, o zmysle § A. à Sensus, od zmysłu.

A à Sensus, od tego zmysłu § (zmysłow).

S I C

Hic Sensus hebes, Ten zmysł &c.

Hic Passus tardus, Ten krok lenimy.

Hic Censur tenuis, Ten czynisz skapy.

Hæc Anus delira, Tá Bábá głupia.

GENU, Nomen declinationis quarta, Generis Neutrum, Numeri singularis, sic declinabitur.

Numerô singulari. § Numerô Plurali.

N. hoc Genu, To Koláno, § N. hæc Genua, Te koláná.

G. huius Genu, tego koláná § G. horum Genuum, tych kolan

D. huic Genu, temu kolá § D. his Genibus, tym ko-
(nowi. § (lánóm.

A. hoc Genu, to koláno § A. hæc Genua, te koláná,

V. ô Genu, o koláno § V. ô Genua, o koláná,

A. à Genu, od tego koláná § A. à Genibus, od tych kolan

S I C

Hoc Genu tumens, To koláno spuchte.

Cornu inflexum, Ten rók zakrzywiony.

Tonitru horrendum, Ten Grom straszliwy.

Ardu cindens, Ten rozeń rozpalony.

QUINTA DECLINATIO.

Nomen Declinationis quinta, Generis Masculini.

feminini. Numeri singularis sic declinabitur.

Numerô singulari. § Numerô Plurali.

& hæc Dies, Ten § N. hi vel hæc Dies, Te Dni,

huius Diei, tego (dzień, § G. horum vel harum die-

D. huic Diei, temu § rum: D. his Diebus,

A. hic vel hanc Diem, § A. hos vel has Dies.

es. A, à Die- § V. ô Dies, A, à Diebus.

S I C

Hic I. vetustissimus, Ten dzień bardzo wesoły,

Hæc Dies. Teu dzień iasny,

Hæc res domestica, Tá rzecz domowa, gospodarstwo;

Hæc res familiaris, Tá rzecz gospodárska &c,

Hæc facies honesta & li- Tá uroda (twarz) piękna,

beralis, (udatna, gładka.

ADMONITIO IV.

Docebit interdum Magister rectè scribendi præcepta; ut ante B M. P. nunquam N literam, sed pro ea M scribi; ut Ambigo, Committo, Impono; non Ambigo, Committo, Impono.

2. Si eadem Consonans geminatur in medio dictionis; non utraque in fine interrupti. aut initio redeuntis ver-
sus sed alteram initio, alteram in fine alterius scriben-
dam esse; ut, Ter-ra, Her-ba, &c. Hac & similia prout
opportunitatem videbitur, pueris inculcanda idem, ma-
ximè quæ § 4 & 5. Intrad. dicta sunt

NOMINUM ADJECTIVORUM
ET
ANOMALORUM
DECLINATIO.
CAPUT II.

Nomina Adjectiva Declinationis primæ & secundæ.
Bonus, Bona, Bonum. Nomen Mobile. Declinationis
primæ & secundæ. Numeri singularis sic declinabitur.

Numerus singularis. § Numerus Pluralis.

N Bonus. Bona, Bonum, §N Boni, Bonæ, Bona.

Dobry, dobra, dobre. § Dobrzy, dobre, dobre.

G. Boni, Bonæ, Boni. §G Bonorum, Bonarum, Bo-

D. Bono, Bonæ, Bono. §D. Bonis. (norum.

A. Bonum Bonam, Bonum §A. Bonos, Bonas, Bona.

V. ð Bone, ð Bona, ð Bonū §V. ð Boni, ð Bonæ, ð Bons,

A à Bono, Bonâ, Bono. §A. à Bonis

ADMONITIO V.

ADJECTIVA Nomina eodem modo quo Substantiva
suprà posita declinantur. Porro unum Adjectivum. si plu-
res formas seu terminationes habeat, ad diversas substan-
tivorum Declinationes pertinet. Omnia verò Adjectiva
vel ad primam, vel ad secundam, vel ad tertiam Decli-
nationem pertinent.

2. SEQUENTIA Nomina Adjectiva eodem modo quo Bonus, Bona, Bonum, declinantur, nisi quod Genitivum in Ius, Dativum in I semper habeant in quovis genere.

Alter, Drugi, altera, alterum, alterius, alteri.

Alius, Inszy, alia, aliud, alius, alii.

Solus, Sam, sola, solum, solius, soli.

Totus, Cąty, tota, totum, totius, toti.

Unus, Jeden, una, unum, unius, uni.

Ullus, Kto, ulla, ullum, ullius, ulli.

Nullus, Zaden, nulla, nullum, nullius, nulli.

Uter, Kto ze dwóch, utra, utrum, utrius, utri.

Neuter, ani ten ani om, neutra, neutrū neutrius, neutri.

Uterque, Obadwa, utraque, utrūque, utriusque, utrique.

Alteruter Raz ten, drugi raz ten, alterutra, alterutrum, alterutius, alterutri, alterius, utrius.

S C H O L I O N I.

Femina Altera, Alia, Sola, Tota, Una, Genitivum

& Dativum in a, apud veteres habuere * Ter Heaut. 2.

Hoc ipsum in itinere Alteræ dum narrat, forte audiui. *

Colū 1. s. e. 11. ut Alteræ deliberatæ patri conveniat. *

Cic. 1. 2. de Div. Alia pecundis. * Ter Eunast. 1. sc. 7.

Mibi Solæ ridi ulus fuit. * Ad Her. sub fin. lib. 2. Nam

is rota, totæ rei similis sit necesse est. * Cic. apud Prisc. 1.

Hoc iudicium ita expectatur, ut non unæ rei statui,

sed omnibus contritui putetur. * Lucr. 1. 2. Efficitur

idem quadratum unæq; figuræ.

2. Genitivo, Alteruter, potius habet Allerutius,

quod Alterutis utrius. Ita Cic. Att. 1. 10. ep. 1. & 1.

3. Sam. ep. 6. vide infra cap. 27.

Nomina Adjectiva Declinationis tertiæ.

Hic Acce hæc Aeris hoc Ace, Nomen Adjectivum Declinationis tertiæ, Numeri singularis sic declinabitur.

Nomen singulari.

§ Numerō Plurali

Nomen Acce hæc Aeris, hocq; hi & hæ Acres hæc Acria

(Acce Ostr.) § G. horum & harū Acrium.

§ D. his Aeribus. A.

Adjectiv: & Anomal: Declinatio. 35

A. hunc & hanc Acrem, § A. hos & has Acres, hæc
(hoc Acro. § (Acra.
V. ð Acer, Acris, Acro. § V. ð Acres, & Acra.
A. ab Acro. § A. ab Acrobus.

S I C

Alacer, alacris, alacre. Czerstwy, ocherwy.
Volucer, volucris, volucro, Lorny, skrzydlasty.
Equester, equestris, equestre, Konny, szlachecki.
Saluber, salubris, salubre, Zdromy.

Celer modò habet unam formam in omnibus tribus ge-
neribus, modò in feminino habet. Celeris, in Neutro,
Celere: unde Cic: Celer ignis. * Lucr: Celer origo. *
Ovid: Celeris femina * Val. Flac. Argon Celere te-
lum pro Celer: Apud Prisc: Hic & hæc Celeris * Equo-
stris etiam Masculino genere dicitur. Sylvestris, item,
vel Sylvester lorny, hæc sylvestris, hoc sylvestre.
Hic & hæc BREVIS & hoc BREVE, Nomen Adjecti-

vum Declinationis tertia sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò Plurali

N. hic & hæc Brevis, & hoc § N. hi & hæ Breves, & hæc
(Breve, krótki. § (Brevia

G. hujus Brevis, § G. horum & harum Brevium

D. huic Brevi. § D. his Brevibus.

A. hunc & hanc Brevem, § A. hos & has Breves, &
(& hoc Breve. § (hæc Brevia

V. ð Brevis, ð Breve. § V. ð Breves & Brevia.

A. à Brevi. § A. à Brevibus

Hic & hæc BREVIOR, & hoc BREVIUS, Nomen Ad-
jectivum Comparativum Declinationis tertia sic declinabitur.

Numerò singulari. § Numerò Plurali.

N. hic & hæc Brevior. & § N. hi & hæ Breviares, & hæc
(hoc Brevis, Krótszy § (Breviora. Krótsze

G. hujus Brevioris. § G. horum & harum Breviorum.

D. huic Breviori. § D. his Brevioribus.

A. hunc & hanc Brevio § A. hos & has Breviores, &
(rem hoc Brevius. § (hæc Breviora.

V. ð Brevior & Brevius. § V. ð Breuiore & Breuiora:
 A. à Breuiori, v. Breuiore § A. à Breuioribus
FELIX, Nomen Adiectivum, Declinationis tertie, Ge-
 neris omnis sic declinabitur.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N. Hic & hæc Felix, § V. hi & hæ Felices, & hæc
 Szczesliwy, szczesliwa, § Felicia, Szczesliwi szczę-
 (szczesliwie. § (clime.)

G. huius Felicis.

§ G. horum & harum Felicium

D. huic Felici.

§ D. his Felicibus.

A. hunc & hanc Felicem § A. hos & has Felices, &
 (& hoc Felix. § (hæc Felicia

V. ð Felix

§ V. ð Felices & Felicia.

A. à Felice vel Felici. § A. à Felicibus.

A D M O N I T I O.

In Adiectivis declinandis misceat interdum Magister
 Gradus omnes: ut Felix, felicior, feli-issimus; Facilis,
 facilitior, facillimus Difficilis &c. Rectius ramen adjunctis
 Substantivis, ut Pòeta bonus melior optimus, Scurea ma-
 lus, pejor, pessimus; Digitus, parvus, minor, minimus;
 Vix, magnus maior, maximus.

NOMINA ANOMALA.

Qua à Superiorum lege non nihil deficiunt.

D O M U S.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N. hæc Domus, ren Dom, § N. Hæ Doinus re Domy,

G. huius Domi v Domus. § G. harum Domorum, v Do-

D. huic Domui vel Domo § D. his Domibus, (muu.

A. hanc Domum,

§ A. has Domes, v, Domus,

V. ð Domus,

§ V. ð Domus,

A. à Domo.

§ A. à Domibus.

D U O E T A M B O.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N. Duo, dvá, Duz, Duo § N. Ambo, Obádzwá, Amba,

§ (Ambo,

G,

Pronominum Declinatio.

37

G, Duorū. Duarū, Duorum, § G, Amborum, Ambarum,
D Duobus, § (Amborum,
A, Duos, Duas, Duo. § D. Ambobus, Ambabus, &c.
V, & Duo, Duæ, Duo. § A. Ambos, Ambas, Ambo.
A à Duobus, Duabus, Du. § V. & Ambo, Ambæ Ambo.
(obus. § A, Ambobus, Ambabus, &c.

1. Genitivus Domi ferè tantum ad interrogationem, ubi, in usu est; cæteris in locis hujus domus præstat dicere

2. Dativus Domo, admodum rarus est. * Hor: l 2. ep:

10. Ponendæque domo quærenda est arca prima, Aliqui legunt. Ponendæque domo &c: In Ablativo.

3 Harum Domuum, & has Domos, vix aut raro reperias Juv. sat: 7. Domuum dominique futuri. Val: l. 2. c. 7 Cum ignominia Domuum suarum.

4 Duo & Ambo, Accusativi Masculini ad Pôëtas potius pertinent * Virg l. 11. Si duo præterea tales Idea tulisset terta viros, Hor: l 1 sat 7. Duo si discordia vexet inertes Nihilominus & Cic: l. 7. op 25. dixit, Præter Duo nos, & l. de Divin Cui Duo placet esse motus.

PRONOMINUM DECLINATIO

C A P U T III,

PRONOMINA PRIMITIVA.

EGO, Pronomen Primitivum Persona Imæ. sic
declinabitur.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N. Ego, Ego.

§ N. Nos, My,

G, Mei, Mnie,

§ G. Nostrum. v. nostri. Nas,

D, Mihi, vel Mi, Mnie, vel

§ D, Nobis, Nam,

A, Me, Mnie, v. mi, (mi)

§ A, Nos Nas.

A, à Me, Mna, odemnie. § A, à Nobis. Od nas. nām.

TU, Pronomen Primitivum Persona secunda sic
declinabitur.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N, Tu, Ty,

§ N, Vos, Wy,

G, Tui, Ciebie,

§ G, Vestrũm. v. Vestrĩ, was.

D, Tibi, Tobie,

§ D, Vobis, Wam.

A, Te, Cig. v. Ciebie,

§ A, Vos, Was

V, ò Tu Ty,

§ V, ò Vos, Wy.

A, à Te, Tobz, od Ciebie § A, à Vobis, od Was, wami.

SUI, Pronomen Primitivum, Personæ, tertiæ, sic
declinabitur

Utroque Numero.

G, Sui, Siebie.

§ A. Sc, Siebie,

D, Sibi, Sobie.

§ A. à Sc, Od siebie, sobz.

S C H O L I O N III.

1. Interrogandi Casus Mis, Tis, Sis. pro, Mei, Tui, Sui, recesserunt ab usu. * Plaut: Mil: act. 4 sc. 2. Quia Tis egeat, v. Serv. in edit: 2. Donati, De Pronomine; & Quintil: l. 3 c. 31.

SEQUENTIA Pronomina, Hic Iste &c Aliqua ex parte Primam & Secundam Nominum Adjectivorum Declinationem imitantur. Vocativò tamen semper carent.

H I C

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

N, Hic, Ten, Hæc, ra, Hoc,

§ O, Hi, Ci, Hæ, re, Hæc, te-

(to.

§ G, Horum, Harum, Horum,

G, Hujus, Tego, Tey,

§ (tych,

D, Huic, Temu, rey,

§ D His. tym.

A, Hunc, Tego, Hanc, re,

§ A, Hos, Tych, Has, te, Hæc,

(Hoc, to.

§ (re,

A, ab Hæc, Od tego, Hæc,

§ A, ab His, Od tych, temi.

(tey, Hoc, tego tym.

§

I S T E.

Numerò singulari

§ Numerò Plurali.

N, Iste, Ten ra, Ista, ra to.

§ N, Isti. Ci to, Ista; te to,

(Istud, to to,

§ (Ista, te to.

G, Istius, Tego to, rey to.

§

D, Isti

Pronominum Declinatio. 39

D, Isti, Temu ro, rey ro § G, Istorum, Istarum, isto.
 A, Istum, Tego ro, Istam, res (rum, Tych ro.
 (ro, Istud, ro ro. § D, Istis, Tym ro.
 A, ab Isto, Od tego ro. Ista, § A, Istos, Istas, Ista, Tych ro,
 (rey ro, Isto, tego ro § A, ab Istis. Od tych ro &c.
 ILLE, On, Illa. Illud, & Ipse Om vel On sam Ipsa, Ipsi,
 ita declinantur sicut, Iste, Ista. Istud, utroque numero.

I S

Numerò singulari § Numerò Plurali.
 N, Is, Ten ram, ea, ta ram § N, Ii, Ci ram, Ea, Ea, te,
 (Id, ro ram, § (ram
 G, Ejus, Tego ram, rey ram § G, Eorum, Earum, Eorum,
 D, Ei, Temu ram § (tych ram.
 A, Eum, Tego ram, Eam, § D, Iis, Eis, Tym ram.
 (te ram, Id, ro ram, § A, Eos, Eas, Ea, Tych ram.
 A, ab Eo, Od tego, ram, Ea, § A, ab Iis, Eis, Od tych ram,
 (od rey ram, Eo tym ram § (v. temi ram.

IDEM, Tenze, Eadem. Idem, omnes Casus à Simplici
 IS. mutuatur, adjecta duntaxat syllaba. IDEM, in Ac-
 cusativo tamen singulari & Genitivo Plurali, M Sim-
 plicis mutat in N, habetque Eundem &c non Eundē &c.

S C H O L I O N.

1. IPSUD, non dicimus sicut Illud &c quia olim non
 Ipse, sed Iplus, Ipsa, Ipsum, dicebatur Iplus, jam,
 exolevit.

2. Plurales hi Nominativi. EI, & EIDEM, merito à
 Diomede & Donato prætermissi sunt, quamvis à Pri-
 sciano non omnino rejiciuntur.

2. Dativus & Ablativus Iisdem, multò usitatio-
 est, quàm Eisdem, v. Cic: in Oratione, à medio.

PRONOMINA DERIVATIVA.

M E U S.

Numerò singulari. § Numerò Plurali.
 N, Meus, Moy, mea, moiā, § N, Mei, Moi, meæ, moie.
 (meum, moie, § (mæ moie.

G, Mei, Moiego, meæ, moiey § **G**, Meorum, mearum, me.
 (mei, moiego. § (orum, Moich,
D, Meo, Memu, meæ, mo- § **D**, Meis, Meim,
 (iey, meo, memu § **A**, Meos, meas, Moich,
A, Meum, Moiego, meam § (mea, moie,
 (moig, meum, moie. § **V**, ô mei, o moi, meæ, mea,
V, ô Mi, o moy, mea, moiâ, § (moie,
 (meum, moie, § **A**, à Meis, Od moich, mo-
A, à meo, od mego, mea, § (iemî.
 (moiey, meo, moiego §

Eodem modo declinatur, **TUUS, SUUS, VESTER,**
 & **NOSTER**, nisi quod prima tria Vocativô carent.
NOSTRAS VESTRAS.

NOSTRAS & VESTRAS Pronomina Adjectiva Ge-
 neris omnis, declinantur ut suprà **FELIX.**

Numerô singulari § Numerô Plurall.

N, Hic, hæc, hoc, Nostras, § **N**, Hi & hæ Nostrates, &
 (Nászyńce. § hæc Nostratia, Nászyńce.
G, Nostratis, Nászyńcâ, § **G**, Nostratium, Nászyńcow,
D, Nostrati, Nászyńcowi, § **D**, Nostratibus. Nászyńcow
A, hunc, hanc, Nostratem, § **A**, Hos & has Nostrates, &
 (hoc Nostras, Nászyńcâ § hæc Nostratia, Nászyńcom,
V, ô Nostras, o Nászyńce, § **V**, ô Nostrates, Nostratia,
A, à Nostrate, vel, Nostrati, § (o Nászyńcy
 od Nászyńcâ, nászyńcem § **A**, à Nostratibus, od Nâ-
 § (szyńcow.

Eodem modo declinabitur, **VESTRAS**, nisi quod Vo-
 cativô caret.

S C H O L I O N V.

Priscî dicebant; hic & hæc Nostratis, Vestratis, Pri-
 vernatis, Arpinatis. & hoc Nostrate, Vestræ, Priverna-
 re. Arpinare, & similia. Verùm sæculum eruditius, ma-
 luit imminutis uti & unâ terminatione omnia com-
 plecti genera. * Liv. l. 8. Eodem anno privernas bel-
 lum iniitum. At Livio antiquior Catul. 1. Orig. a-
 pud Prisc: Veterum more scripsit: Si quis mortuus est.

Arpi.

Pronominum Declinatio. 41

Aspinatis. Cicero posteriores sequitur Att: lib: 16.
ep 8. Flexus est ad iter Arpinas.

2. Sextus horum casus sæpius in E, definit, No.
strate, Vestrate, Ravennate, &c.

Provocabulum sive Pronomen.

Relativum qui, quæ, quod, cum Compositis.

Numerò Singulari. § Numerò Plurali.

N, Qui, quæ, quod, Który, § N, Qui, quæ, quæ, Którey,
(która, które. § (które,

G, Cuius którego, którey, § G, Quorum, quarum, quo-

D, Cui, któremu, którey, § (rum, których,

A, Quem; quam. quod, § D, Queis, quibus, którym,
(którego, która, które. § A, Quos. quas. quæ, których:

A, à Quo, vel qui qua. Od § A, à Queis, quibus, od któ-
(którego, którey, którym § (rych, któremi.

Q U I S.

Numerò Singulari. § Numerò Plurali

N Quis vel qui, quæ, quod § N, Qui, quæ, quæ, Który,
(vel quid, kto co, § (które co zac.

G, Cuius, kogo, czego, które § G, Quorum, quarum, quo-

D, Cui, czemu, komu, § (rum.

A, Quem quam quod, v § D, Queis, vel quibus.
quod, którego co § A, Quos. quas, quæ.

A, à Quo, vel qui, qua. Od § A, à Queis, vel quibus:
(którego, od którey czego §

S C H O L I O N VI.

QUIS, modò est Interrogativum * Ter: Heur: est:
5. sc: 2. Quis hic loquitur? Modò infinitum. * Virg: Eccl:
3. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos vide.

QUI, Nominativus interdum pro, Quis Interroga-
tivo ponitur, * Cic. pro domo sua. Qui tantus fuit
labor? quæ similitas? Interdum pro Quis, infiniti.

Ter:

Tet: Andr: act 3. *N. scio qui senex modò venit. Sic*
entat Nonius sic habent antiquissimi manuscripti.

3. Ablativus. *Qui*, est generis omnis utimurque
 illo cum Præpositione *Cum* quæ semper ei postpo-
 nitur * Cic. Fam. 5. 9. *Nemo est. quicum potius mi-*
hi quàm tecum communicandum putem. Virg: En: XI. -
Accom ex equalibus unam alloquitur: fida ante alias
quæ sola Camillæ, Quicum parviri curas, &c. i, cum
qua (Acca) parviri curas, &c.

Composita ex Provocabulo.

Quis cùm præcedit.

Quisnam, quænam, quodnam, vel quidnam, *Ktoż ro.*
Quispiam, quæpiam, quodpiam, vel quidpiam, *Któs.*
Quisquam, quæquam, quodquã, v. quidquã, *ktokolwiek.*
Quisque, quæque, quodque, vel quidque, *Każdy.*
Quisquis, quæquæ, quodquod, v. quidquid, *Który.*
kolwiek.

Composita ex Provocabulo.

Quis cùm sequitur seu postponitur.

Aliquis, aliqua, aliquod, vel aliquid, *Ktoś.*
Ecquis, ecqua, ecquæ, ecquod, vel ecquid, *á ktoż.*
Nequis, nequa, nequod, vel nequid, *żeby kto nie.*
Siquis, siqua, siquod, vel siquid, *ieżeli kto.*
Quidam ex suprà dictis rursus componuntur.
Unus quisque, unaquæque, unumquodque, vel unum
 quidque, *Każdy iaki raki*
Ecquisnam, ecquanam, ecquodnam, vel ecquidnam,
á ktoż, á ktożno.

Composita ex Provocabulo, Qui.

Quicumque, quæcunque, quodcunque, vel quidcu-
 que, *ktokolwiek.*
Quidam, quædam, quoddam, vel quidam, *któś ieden.*
 Qui-

Quilibet, quælibet, quodlibet, vel quidlibet, *kázdy, który się podobą.*

Quivis, quævis, quodvis, vel quidvis, *kázdy, którykolwiek, który chce.*

S C H O L I O N VII.

1. In omnibus his Compositis Recti tantum declinatur, Sive unus, ut Quisque Cujusque &c. ecquis, ecujus, &c. quivis, cujusvis &c. siue plures sint. ut, Quisquis, cujuscujus &c. Unusquisque, unuscujusque &c. utroq; numero, *Lucr: l. 2.* Namque in eadem una cujuscujus brevitare.

2. Quisquis interdum apud Cic: genitivum habet: Cuius ut volunt quidam. Omnia ad me diligentissime. cuius modi sint, scribas *Quonquam istud, cuius potius ego à Recto Cuiuscujus; ductum esse crediderim, antiquis enim in Recto Cujus, cuja, cujum dicebatur. unde Cujum pecus Virgilii. Cuius res, Ciceronis à geminato igitur Cuiuscujus, cujacuja, cujumenjum, videtur venire Genitivus ille Cuius, uti à geminato, Quisquis, nascitur Cuiuscujus, Cæteri quoque casus utriusque numeri à Recto. quisquis satis in ususunt.* *Ter: Hec aut: 1: Quin spoliæ, mutilæ, laceræ quonquam nata s.*

3. Provochulum Quis; in Compositis modo præcedit, ut Quisnam, Quispiam, Quisque &c. modo sequitur seu postponitur ut, ecquis, nequis &c. Cum sequitur. seu postponitur, feminina singularis & Neutra pluralis numeri fere in A discurrunt ut, siquis, siqua siquod, Plur: siqui, siquæ, siqua. Cicero tamen etque, æfeminino genere usurpat. *Att: l. 7. Quod quæris ecquæ spes pacificationis sit.* *Id l. 4. de Fin: Ecquanam fieri possit accessio.* *Id l. 2. Acad: Ecquæ potentia agnoscendo esse distinctio?*

VERBORUM CONJUGATIO.

SUM, *Verbum Neutrum. Substantivum sic conjugabitur.*
Indicativi Modi tempus praesens.

Numerò Singulari.

§ Numerò Plurali.

EGO sum, *Ja iestem,*

§ Nos sumus, *My iestermy,*

Tu es, *Ty iestes,*

§ Vos estis, *wy iestescie,*

Ille est, *on iest,*

§ Illi sunt, *oni są*

Præteritum imperfectum.

Ego eram, *Ja Bytem,*

§ Nos eramus, *My Bylity,*

Tu eras, *ty bytes,*

§ Vos eratis, *wy byliscie,*

Ille erat, *on byt,*

§ Illi erant, *oni byli.*

Præteritum perfectum.

Ego fui, *Ja Bytem,*

§ Nos fuimus, *My bylitymy,*

Tu fuisti, *ty bytes,*

§ Vos fuistis, *wy byliscie,*

Ille fuit, *on byt,*

§ Illi fuerunt v. fuerunt, *oni byli.*

Præteritum plus quam perfectum.

Ego fueram, *Ja bytem.*

§ Nos fueramus, *My bylitymy*

Tu fueras, *ty bytes.*

§ Vos fueratis, *wy byliscie,*

Ille fuerat, *on byt damno.*

§ Illi fuerant, *oni byli.*

Futurum.

Ego ero, *Ja będę,*

§ Nos erimus, *My będziemy,*

Tu eris, *ty będziesz,*

§ Vos eritis, *wy będziecie,*

Ille erit, *on będzie,*

§ Illi erunt, *oni będą.*

Imperativi Modi tempus praesens.

Tu sis, vel esto, *Ty będź,*

§ Nos simus, *My będziemy,*

Ille sit, *on niech będzie.*

§ este, v. estote, *wy będziecie*

§ Illi fiant, *oni niech będą.*

Futurum sive Modus mandativus.

Tu esto, vel eris, *Ty będź,*

§ Vos estote, vel eritis, *Wy*

więc.

§ *(będziecie) więc.*

Ille esto, vel erit, *on niech*

§ Illi sunt, v. erunt, *oni niech*

więc będzie.

§ *(więc będź.*

Opta.

Verbi sum Conjugatio.

45

Operativi praesens & imperfectum.

Utinam, Ego essem, *Fa o.* Nos essemus, *My obysmy*
(*hym byt,* *hlyli.*

Tu esses, *ry obys byt,* Vos essetis *my obyrcie hlyli*
Ille esset, *on oby byt.* Illi essent, *oni oby hlyli.*

Prateritum perfectum.

Ut, Ego fuerim, *Fa ohym* Nos fuerimus, *My obysmy*
(*byt,* *hlyli,* *hlyli,*

Tu fueris, *ry obys byt,* Vos fueritis, *my obyrcie*
Ille fuerit, *on oby byt,* Illi fuerint, *oni oby hlyli.*

Prateritum plus quam perfectum.

Ut, Ego fuisset, *Fa obym* Nos fuissamus, *My obysmy*
(*byt byt,* *hlyli, hlyli,*

Tu fuisses, *ry obys byt byt,* Vos fuissetis, *my obyrcie*
Ille fuisset, *on oby byt byt,* Illi fuissent, *oni oby hlyli by.*

Futurum.

Ut, Ego sim, *Fa obym byt,* Nos simus, *My obysmy hlyli*

Tu sis, *ry obys byt,* Vos sitis, *my obyrcie hlyli,*

Ille sit, *on oby byt,* Illi sint, *oni oby hlyli.*

Coniunctivi Modi tempus praesens.

Cum, Ego sim, *Fa gdyz ie.* Nos simus, *My gdyz ie.*
(*stem,* *estemy.*

Tu sis, *ry iestet,* Vos sitis, *my iestecie,*

Ille sit, *on iest,* Illi sint, *oni sq.*

Prateritum imperfectum.

Cum, Ego essem, *Fa gdy* Nos essemus, *My gdy by.*
(*bytem,* *lytmy,*

Tu esses, *ry byter,* Vos essetis, *my obyrcie,*

Ille esset, *on byt,* Illi essent, *oni byli.*

Prateritum perfectum.

Cum Ego fuerim, *Fa gdy* Nos fuerimus, *My gdy my*
(*byt,* *hlyli,* *li,*

Tu fueris, *ry gdy byt,* Vos fueritis, *my gdyrcie by.*

Ille fuerit, *on gdy byt,* Illi fuerint, *oni gdy hlyli.*
Per.

Præteritum plus quàm perfectum.

Cum Ego fuisset, *Ja gdy* Nos fuissetmus, *My gdy* my
(był, był) § *(byli, byli)*
 Tu fuisset, *ty gdy* był. § Vos fuissetis, *wy gdy*ście
(był, był) § *(byli, byli)*
 Ille fuisset, *on gdy* był, § Illi fuisset, *oni gdy* byli,
(był, był) § *(byli, byli)*.

Futurum.

Cum Ego fuero, *Ja gdy* Nos fuerimus, *My gdy* be-
(będę, będę) § *(dziemy, dziemy)*
 Tu fueris, *ty będziesz*, § Vos fueritis, *wy będziecie*,
 Ille fuerit, *on będzie*, § Illi fuerint *oni będą*.

Potentialis Modi tempus præsens.

Sim, *Mogę* *ja* bydzi, *ja mam* bydzi, *ażem* *ja* iest.

Præteritum imperfectum.

Essem, *Ja mogłem* bydzi, *ja bym* miał bydzi, *ja bym* był.

Præteritum perfectum.

Fuerim, *Ja bym* miał bydzi, *mogłem* bydzi.

Præteritum plus quàm perfectum.

Fuisset, *Ja bym* był, *mogł* bydzi.

Futurum.

Fuerim, *Mogę* bydzi, *ja będę* miał bydzi.

Modi permissivi sive Concessivi tempus præsens.

Sim, *Day* *żem* iest, *niech* tak będzie.

Præteritum imperfectum.

Essem, *Day* *ro* *żem* był.

Præteritum perfectum.

Fuerim, *Day* *ro*, *żem* już *przedy* był.

Præteritum plus quàm perfectum,

Fuisset, *Day* *ro*, *żem* już był *kiedys*.

Futurum.

Fuero, *Day* *ro* *żem* będę

Memoria *pa-da* *causa* *moncantur* *pueri*, *Poten-*
tialis *et* *Con-* *am*, *sive* *Permissivum* *Modum* *in* *o-*
mnibus

in omnibus temporibus cum Coniunctivo convenire quo ad vocem quamvis significatione per quam longè dissentiant, nisi quod Potentialis Futurum semper in RIM.

Infinitivi Modi tempus praesens.

N. S. Esse me, te illum, *Bydź & iż ia iestem, iest s iest.*

N. P. Esse nos, vos illos, *Jestemy, iestecie, są.*

Præteritum imperfectum.

Esse me, te, illum, *Bydź, & iżem był, była był, była*

Esse nos, vos illos, *Byliśmy, byliście, oni byli.*

Præteritum perfectum.

Fuisse me, te, illum, *Bydź, & iż ia byłem, byłas, był, była*
przedsym.

Fuisse nos, vos illos, *Byliśmy, byliście, oni byli.*

Præteritum plus quam perfectum.

Fuisse me, te illum, *Bądź, & iż ia byłem, byłas był &c.*

Fuisse nos, vos illos, *Byliśmy, byliście, oni byli.*

Futurum.

Fore, vel Futurum, Futuram, Futurum, esse me te illum. illam illud, *Mieć, bydź, & iż ia mam bydź, ty masz bydź, on ma bydź.*

Fore, vel Futuros, Futuras, Futura, esse nos, vos, illos. illas, illa, *Iż mamy bydź, macie bydź, mają bydź.*

Futurum præterito missum.

Futurum, Futuram, Futurum fuisse; me, te, illum, illam, illud. *Keory ma bydź, & iż ia mam bydź, masz bydź, ma bydź.*

Futuros, Futuras, Futura, fuisse. nos, vos, illos, illas, illa, *Mamy bydź, macie bydź &c.*

Participium futuri temporis.

Futurus, Futura, Futurum, *Ten co ma bydź, ta co ma bydź, to co ma bydź.*

PRIMA CONJUGATIO.

C A P U T IV.

AMO, Verbum Activum, Personale, Conjugationis prima, sic conjugabitur.

Indicativi Modi tempus praesens.

Numerò Singulari.

§ Numerò Plurali.

Ego amo, *Ja kocham*, § Nos amamus, *My kochamy*,
 Tu amas, *ty kochasz*, § Vos amatis, *wy kochacie*,
 Ille amat, *on kocha*, § Illi amant *oni kochają*.

Præteritum imperfectum.

Ego amabam, *Ja kochałem*, § Nos amabamus, *My kochaliśmy*.
 Tu amabas, *ty kochałeś*, § *liście*, (*scie*,
 Ille amabat, *on kochał*, § Vos amabatis, *wy kochaliście*.
 § Illi amabant, *oni kochali*.

Præteritum perfectum.

Ego amavi, *Ja ukochałem*, § Nos amavimus, *My ukochaliśmy*.
 (*tem*, § *liście*, (*liście*,
 Tu amavisti, *ty ukochałeś*, § Vos amavistis, *wy ukochaliście*.
 Ille amavit, *on ukochał*, § Illi amaverunt v. amavêre,
 § *oni ukochali*.

Præteritum plus quàm perfectum.

Ego amaveram, *Ja ukochałem byłem*, § Nos amaveramus, *My ukochaliśmy byli*.
 (*tem byłem*, § *chaliśmy byli*,
 Tu amaveras, *ty ukochałeś byłeś*, § Vos amaveratis, *wy ukochaliście byli*.
 (*byłem*, § *chaliście byli*,
 Ille amaverat, *on ukochał był*, § Illi amaverant, *oni ukochali byli*.
 (*był*, § *li byli*.
 Ab amavi i, *mutata in e*, & *additâ ram*, fit *amaveram*, sic in aliis.

Futurum.

Ego Amabo, *Ja będę kochał*, § Nos amabimus, *My będziemy kochali*.
 (*cham*, § *my kochali*,
 Tu amabis, *ty będziesz kochał*, § Vos amabitis, *wy będziecie kochali*.
 (*cham*, § *cie kochali*.

Ille

Ille amabit, *on będzie ko-* Illi amabunt, *oni będa ko.*

(*chab.*) § (*schab.*)

Ab ama, s, mutata in bo, fit, Amabo, sic Docebo.

A D M O N I T I O I.

1. Futurum Exactum ex Varronis sententia, in RO, exit v. infrā Cap. 9. schol. 1. Syntopen verō in Præterito Perfectio & Plusquam perfecto v. ibi sch. 4.

2. Ubi semel iterūque simplicem Verbi alicujus Conjugationem decurrent pueri, integras deinde sententias per omnia Modorum Tempora & Personas condiscant inflectere e. g. Amo modestiam tuam: amas modestiam tuam, amat modestiam tuam; Amamus &c. Magni te æstimo ob singularem virtutem tuam. Magni te æstimas ab singularem modestiam &c. Nec Pronomina. Ego, Tu, Nos, Vos, perpetuō Verbis adjiciant, imō doceantur, Latinos id vitare, Licebit autem progressu temporis à finiris ejusmodi locutionibus ad infinitas; ab Activis ad Passivas gradum facere: v. g. scis me amare modestiam tuam, scis te amare modestiam tuam, scis illum &c.

Imperativi Modi tempus præsens.

§ Nos amemus, *My kochay.*

Tu ama vel amato, *Ty ko-* § (*my.*)

(*chay.*)

§ Vos amate, v. amatote, *vy*

Ille amet, *on niech kocha.* § (*kochaycie.*)

§ Illi ament, *oni niech kochajia*

Futurum imperativi sive modus mandat. vus.

Tu amato, vel amabis, *Ty* § Vos amatote vel amabitis,

(*kochay wige.*)

§ (*wy kochaycie wige.*)

Ille amato, vel amabit, *on* § Illi amanto vel amabunt,

(*niech kocha.*)

§ (*oni niech kochajia.*)

Ab amat, additā, o, sic in aliis.

Optativi Modi præsens & imperfectum.

U T I N A M.

Ego amarem, *Fa obym ko-* § Nos amaremus, *My obyriny*

(*chab.*)

§ (*kochali.*)

D

Tu.

Tu amares, *ty obys kochat* § Vos amaretis, *my obys cie*
 § *(kochali)*

Ille amaret, *on oby kochat* § Illi amarent, *oni oby ko-*
 § *(chali)*

Ab ama, additā, rem, ubique.

Præteritum perfectum.

Ego amaverim, *Fa obym* § Nos amaverimus, *My oby-*
 § *(ukochat)* § *(tmy ukochali)*

Tu amaveris, *Ty obys u-* § Vos amaveritis, *my oby-*
 § *(kochat)* § *(scie ukochali)*

Ille amaverit, *on oby uko* § Illi amaverint, *oni oby u-*
 § *(chat)* § *(kochali)*

Ab amavi i, mutatā in e, & additā, rim sic ubique.

Præteritum plus quàm perfectum.

Ego amavisseim, *Fa obym* § Nos amavisseimus, *My oby-*
 § *(byt ukochat)* § *(smy ukochali lyli)*

Tu amavisses, *ty obys byt* § Vos amavissetis, *Wy oby-*
 § *(ukochat)* § *(scie ukochali lyli)*

Ille amavisset, *on oby byt* § Illi amavissent, *oni oby by-*
 § *(ukochat)* § *(li ukochali)*

Ab amavi, additā lir i, & syll: sem, sic ubique.

Futurum.

Ego Amem, *Fa obym ko* § Nos amemus, *My oby my*
 § *(chat)* § *(kochali)* § *(chali)*

Tu ames, *ty obys kochat* § Vos ametis, *my obys cie ko-*

Ille amet, *on oby ko hat* § Illi ament, *oni oby kochali.*

Ab amo, o, mutatā in em.

Conjunctivi Moli tempus prasens.

C U M.

Ego amem, *Fa gdy ko* § Nos amemus, *My gdy ko-*
 § *(chat)* § *(chany)* § *(cie)*

Tu ames, *ty gdy kochasz* § Vos ametis, *my gdy kocha-*

Ille amet, *on gdy kocha* § Illi ament, *oni gdy kochają.*

Præteritum imperfectum.

Ego amarem, *Fa gdy mko* § Nos amaremus, *My gdy m-*
 § *(chat)* § *(my kochali)* § *Tu*

Verbi Amo Conjugatio. 51

Tu amares, *ty gdyś kochał* § Vos amaretis, *my gdyście*
 Ille amaret, *on gdy kochał* § (*kochałi.*) (*li.*)
 § Illi amarent, *oni gdy kochali.*

Præteritum perfectum.

Ego amaverim, *Fa gdy* § Vos amaverimus, *My gdyś*
 (*ukochał.*) § (*my ukochali.*)
 Tu amaveris, *ty gdyś uko-* § Vos amaveritis, *my gdyś*
 (*chał.*) § (*ście ukochali.*)
 Ille amaverit, *on gdy uko-* § Illi amaverint, *oni gdy u-*
 (*chał.*) § (*kochali.*)

Præteritum plus quàm perfectum,

Ego amavissem, *Fa gdy* § Vos amavissemus, *My*
 (*był ukochał.*) § (*gdysmy byli ukochali.*)
 Tu amavisles, *ty gdyś był* § Vos amavissetis, *my gdy*
 (*ukochał.*) § (*ście byli ukochali.*)
 Ille amavisset, *on gdy był* § Illi amavissent, *oni gdy by-*
 (*ukochał.*) § (*li ukochali.*)

Futurum.

Ego amavero, *Fa gdy uko-* § Nos amaverimus, *My gdy*
 (*cham.*) § (*ukochamy*)
 Tu amaveris, *ty gdy uko-* § Vos amaveritis, *my gdy u-*
 (*chasz.*) § (*kochacie.*)
 Ille amaverit, *on gdy uko-* § Illi amaverint, *oni gdy u-*
 (*cha-*) § (*kochaia.*)
Ab amavi, i, versâ in e, & additâ ro, sic ubique.

A D M O N I T I O II.

Tam *bajus* quàm *superioris* Modi tempora *can. aliis*
quoque *particulis* locò *Utinam* & *Cùm* *assumptis* *con-*
jugare *assuescant* *pueri*, *ipse* *ideo* *Magister* *ea, q. a hac*
de re *cap. 9. schol. 4* & *5* *traduntur* *inf. à, probè* *per-*
specta *babeat*, *tenellisque* *ingeniis*, *cùm* *opportunitum* *vi-*
debetur, *instillare* *non* *negligat.*

Potentialis Modi tempus præsens.

Amem, *Fa mam kochac, ames, amet, Amemus. ab-*
tis &c.

Præteritum imperfectum.

Amarem, *Ja miałem kochać*, amares amaret.

Præteritum perfectum.

Amaverim, *Fahym miał kochać*, amaveris, amaverit.

Præteritum plus quam perfectum.

Amavissem, *Fahym miał ukochać*, amavisses &c.

Futurum.

Amaverim, *Ja mam kochać*, amaveris, amaverit.*Permissivi sive Concessivi Modi tempus præsens.*Amem, *To niech Kocham*, cóż zrad że Kocham &c.

Præteritum imperfectum.

Amarem, *Tom kochał*, cóż zrad że Tom kochał, &c.

Præteritum perfectum.

Amaverim, *Tom ukochał*, cóż zrad że Tom ukochał, &c.

Præteritum plus quam perfectum.

Amavissem, *Tobym był ukochał*, cóż zrad że bym &c.

Futurum.

Amavero, *To będzie kochał*, cóż zrad że będzie kochał

Infinitivi Modi tempus præsens.

N. S. Amare me, te, illum: *Kochać*, że Kocham, Kochasz, Kocha.N. P. Amare nos, vos, illos, *Kochać*, że Kochamy, Kochacie, Kochają.

Præteritum imperfectum.

Amare me, te, illum, *Kochał*, że Kochałem, Kochałeś, Kochał.Amare nos, vos, illos, *Kochał*, żeśmy Kochaliśmy, żeście Kochali, że Kochali.

Præteritum perfectum.

Amavisse me, te, illum, *Kochał*, żeś ukochał, żeś ukochał, że ukochał.Amavisse nos, vos, illos, *Kochał*, żeśmy ukochali, żeście ukochali, że ukochali.

Verbi Amo Conjugatio. 53

Præteritum plus quàm perfectum.

Amavisse me te. illum Kochać, że ukochatem byt.
że ukochates byt. że ukochał byt.

Amavisse n. vos. illos, Kochać że ukochaliśmy byli,
że ukochaliście byli. że ukochali byli.

Futurum.

Amaturum, Amaturam Amaturum, esse me, te illum,
Mieć kochać że będę kochał. będziesz będziesz.

Amaturos, Amaturas Amatura, esse nos, vos, illos,
Mieć kochać. że będziemy kochać będziecie, będą.

Futurum præteritô mistum.

Amaturum, Amaturam Amaturum, fuisse me te illum.
Ze kochałhym byt, kochałbys byt, kochałhy byt.

Amaturos, Amaturas Amatura fuisse nos, vos illos,
Ze kochalibysmy byli, kochalibyscie byli, kochaliby byli.

Gerundia.

Amandi, Kochania, Amando, kochając, Amandum,
ku kochaniu.

Supinum prius.

Amatum, Kochać.

Supinum posterius.

Amatu, Do kochania.

Participia Activa.

Præsentis & imperfecti.

Amans, Amantis, Kochający.

Futuri.

Amaturus, Amatura, Amaturum, Mający kochać.

A D M O N I T I O III.

Docentur pueri, Participia Futuri, tam Activa, tam Passiva, Verbo SUM conjungere, nec (quod illis nimium familiare) semper verbo DERE. utantur v. g. Sum amaturus virtutem, est nobis amandus Deus &c. In quo ut tantò certius proficiant, poterit illis pro solitario Verbo. SUM. aliquid ejusmodi locutionibus per omnes Modos & Tempora conjugandum injungi

PRI.

* * *
P R I M A
* * *
V E R B I P A S S I V I
C O N J U G A T I O .

AMOR, Verbum Passivum Personale Conjugationis
primæ sic conjugabitur.

Indicativi Modi tempus præsens.

Numerus singulari § Numerus plurali.

Amor. Kocháią mie § Amamur, Kocháią nas,

Amatis v, amare, kocháią § Amamini, v, amaminor,

(cie § (kocháią was

Amatur kocháią go. § Amantur, kocháią ich.

Præteritum imperfectum.

Amabar. Kocháño mie, § Amabamur, Kocháño nas,

Amabaris, vel amabare ko § Amabamini vel amabami-

(háño cie, § (nor kocháño was,

Amabatur kocháño go. § Amabantur, kocháño ich.

Præteritum perfectum.

Amatus a, um, sum, v. fui § Amati, a, sumus vel fui.

(Ukocháño mie, § (mus, Ukocháño nas.

Amatus, a um, es v. fuisti § Amati æ, a, estis, v, fuistis,

(ukocháño cie, § (ukocháño was.

Amatus, a um, est, v. fuit § Amati æ a, sunt v. fuerunt,

(ukocháño go. § (ukocháño ich.

Præteritum plus quam perfectum.

Amatus, a um, eram v. fue- § Amati æ, a, eramus v. fuera-

ram. Uko háño mie byto § mus, ukocháño nas byto.

Amatus a um, eras v. fue- § Amati æ, a, eratis v. fuera-

ra ukocháño cie byto. § tis, ukocháño was byto.

Amatus, a um, erat v. fue- § Amati, æ, a, erant vel fue-

rat, ukocháño go byto. § rant, ukocháño ich byto.

Futurum.

Amabor, Będą mie kochác, § Amabimur, będą nas kochác

Ama-

Verbi Amor Conjugatio: 55

Amaberis, v. amabere, be § **Amabimini, v. amabimini**
(da cig kochác § (bda mas kochác.

Amabitur, bda go kochác § **Amabuntur, bda ich kochác.**
Imperativi Modi tempus praesens.

Amare, vel amator, Niech § **Amenur Niech nas kocháia**
cig kocháia. § Amenitor vel amemini,

Ametur, niech go kocháia § **ni ch mas kocháia.**
§ Amentur, niech ich kocháia.

Futurum sive Modus mandativus.

Amator v. amaberis, v. a § **Ameinor, vel amabimini**
mabere, Niech cig wig. § Niech mas wig kocháia.
kocháia. § Amantor, vel amabuntur,

Amator v. amabitur, niech § **niech ich wig kocháia.**
go wig kocháia. §

Optativi Modi tempus praesens & imperfectum.

U T I N A M.

Amarer, Oby mig kocháno, § Amaremur Oby nas kocháno
Amareris, v. amarere, oby § **Amaremini, v. amaremini**
cig kocháno. § Oby mas kocháno

Amaretur, oby go kocháno. § Amarentur, oby ich kocháno.

Præteritum perfectum.

Amatus, a um, sim, v. fue § **Amati, æ, a, simus v. fueri-**
rim, Oby mig ukocháno, § mus. Oby nas ukocháno,

Amatus a um, sis v fueris, § Amati æ a, sitis v fueritis,
oby cig ukocháno, § Oby mas ukocháno.

Amatus, a um, sit vel fuerit § Amati, æ, a, sint v fuerint,
oby go ukocháno § Oby ich uko hano.

Præteritum plus quam perfectum.

Amatus, a um, essem, v. fu § **Amati, æ, a, essemus, vel**
issem Oby mig byto u § fuissetis, Oby nas byto
kocháno. § ukocháno

Amatus a um, esses v fuisset, § Amati æ a, essetis, v fuissetis
ses, Oby cig byto ukocháno § Oby nas byto ukocháno.

Amatus, a. um, esset vel § Amati, æ, a, essent, vel u-
fuisset, Oby go byto uko- § essent, Oby ich byto uko-
cháno. § cháno. Fu-

Futurum.

Amer, *By mię kocháno*, § Amemur, *By nas kocháno*,
 Ameris, vel amere, *by cię* § Amemini, v. ameminor, *by*
kocháno. § *was kocháno.*

Amerur, *by go kocháno* § Amentur, *by ich kocháno.*

Conjunctivi Modi tempus præsens.

C U M.

Amer, *Gdyż mię kocháia* § Amemur, *Gdyż nas kocháia*
 Ameris v. amere, *gdyż cię* § Amemini, vel ameminor,
kocháia. § *gdyż was kocháia.*

Ametur, *gdyż go kocháia* § Amentur, *gdyż ich kocháia.*

Præteritum imperfectum.

Amarer. *Gdy mię kocháno* § Amaremur, *gdy nas kocháno*
 Amareris, vel amarere, *gdy* § Amaremini, vel amaremi-
cię kocháno. § *nor, gdy was ko-háno.*

Amaretur, *gdy go kocháno* § Amarentur, *gdy ich kocháno*

Præteritum perfectum.

Amatus, a, um, sim v. fui. § Amati æ, a, simus v. fueri-
 rim *Gdy mię ukocháno*, § *mus, Gdy nas ukocháno,*

Amatus, a, um, sis v. fueris § Amati æ, a, sitis v. fueritis,
gdy cię ukochano § *gdy was ukocháno,*

Amatus, a, um, sit v. fuerit, § Amati, æ, a, sint vel fuerint,
gdy go ukocháno. § *gdy ich ukocháno.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Amatus, a, um, essem vel § Amati æ, a, essemus v. fuiss-
 fuisset, *Gdy mię byto* § *semus, Gdy nas byto u-*
ukocháno. § *kocháno.*

Amatus, a, um, esses v. fu- § Amati, æ, a, essetis, vel fuiss-
 isses, *gdy cię byto uko* § *setis, gdy was byto uko-*
cháno § *cháno*

Amatus, a, um, esset vel fu- § Amati, æ, a, essent vel fu-
 isset, *gdy go byto uko-* § *issent, gdy ich byto u-*
cháno. § *kocháno.*

Futurum.

Amatus, a, um, ero v. fuero, § Amati, æ, a, erimus v. fueri-
Gdy mię ukocháia. § *mus, Gdy nas ukocháia.*

Verbi Amor Conjugatio. 57

Amatus, a um, eris vel tue § 7 ati. æ a, eritis vel fueri.
ri. gdy cie ukocháia. † tis, gdy mas ukochaia.

Amatus, a um, erit vel fue † Amati, æ, a, erunt, vel tue.
rit; gdy go ukocháia. † rint, gdy ich ukocháia.

Potentialis Modi tempus prasens.

Amer, *Fa mam bydzi kochány, amerus, vel amere,*
ametur &c

Præteritum imperfectum.

Amarer, *Fa miatem bydzi kochány amereris, &c.*

Præteritum perfectum.

Amatus amata, amatum, sim vel fuerim, *Fa miatem*
bydzi ukochány &c.

Præteritum plus quàm perfectum.

Amatus. amata. amatum, essem v. fuisset, *Fa miatem*
był bydzi ukochány.

Futurum.

Amatus, amata, amatum, sim vel fuerim, *Fa mam*
mieć bydzi ukochanym.

Permissivi si: e Concessivi Modi tempus prasens.

Amer, *To mię niech kocháia, cóż ztąd że mię kocháia.*

Præteritum imperfectum.

Amarer, *To mię kocháno, cóż ztąd że mię kocháno.*

Præteritum perfectum.

Amatus, amata, amatum, sim vel fuerim, *To mię uko-*
cháno, cóż ztąd że mię ukocháno.

Præteritum plus quàm perfectum.

Amatus, amata, amatum, essem v. fuisset, *To mię było*
ukocháno.

Futurum.

Amatus, amata, amatum, ero vel fuero, *To mię niech*
ukocháia, cóż ztąd że mię ukocháia.

Infinitivi Modi tempus prasens, & imperfectum.

Amari, *Bydzi kochánym, że mię kocháia, ábo kocháno,*
że cie kocháia.

Præteritum perfectum & plus quàm perfectum.

N. S. Amatum, amatam, amatum esse vel fuisse, *Bydzi*
ukochánym, że mię ukocháno.

Futu.

N. P. Amatos, amatas, ^{ta} amata, esse vel fuisse, *Bydź kochanemi, że nas ukochano.*

Futurum.

N. S. Amatum iri, vel Amandum, amandam, amandum esse, *Mieć bydź kochánym.*

N. P. Amatum iri. vel Amandos, amandas, amanda, esse, *Mieć bydź kochánymi.*

Futurum præteritô mistum.

Amandum, amandam, amandum fuisse, *że kochano by mię było*

Amandos, amandas, amanda, fuisse, *że kochano by nas było, że kochano by nas było.*

Participia Passiva præteriti.

Amatus, amata, amatum, *Kochány, kochána, kocháne.*

Futuri.

Amandus, amanda amandum, *Máiący bydź kochánym.*

SECUNDA CONJUGATIO.

CAPUT VI.

DOCEO, Verbum Activum Personale Conjugationis
secunda sic conjugabitur

Indicativi Modi tempus præsens.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

Doceo, U. zg.

§ Docemus, Uczemy,

Doces, uczysz,

§ Docetis, uczycie,

Docet, uczy.

§ Docent, uczą.

Præteritum imperfectum.

Docebam, Uczyłem,

§ Docebamus, Uczylimy,

Docebas, uczyłeś,

§ Docebatis, uczyliście,

Docebat, uczył.

§ Docebant, uczyli.

Præteritum perfectum.

Docui Nauczyłem,

§ Docuimus, Nauczyliśmy,

Docuisti, nauczyłeś,

§ Docuistis, nauczyliście,

Docuit, nauczył.

§ Docuerunt, v. docuêre, ná.

§ uczyli.

Præ-

Præteritum plus quàm perfectum.

Docueram, *Nauczyłm był* § Docueramus, *Nauczyłimty
kiedys.* § *byli.* (*byli.*
docue-as, *nauczyłes był* § docueratis, *nauczylicie
docuerat, nauczył był* § docuerant, *nauczyli byli.*

Futu-um.

Docebo, *Będe uczyt. náu* § Docebitus, *Nauczemy,
docebis, nauczyysz, (czę* § docebitis, *nauczycie,
docebit, nauczy* § docebunt, *nauczą.*

Imperativi Modi tempus præsens.

Doce, vel doceto, *Ucz.* § Doceamus, *Uczmy.*
doceat, *niech uczy.* § docete v. docetote, *uczcie* §
doceant, *niech uczą.*

Futu-um siue Modus mandatiuus.

Doceto, v. docebis, *Naucz* § Docerote, vel docebitis,
ty więc. § *Nauczcie my więc.*
doceto, v. docebit, *niech on* § docento v. docebunt. *niech
nauczy.* § *więc naucza.*

Optativi Modi Præsens & imperfectum.

U T I N A M.

Docerem, *Ohym uczyt,* § Doceremus, *Ohymy uczyli*
doceres, *ohys uczyt.* § doceretis, *ohyscie uczyli.*
doceret, *ohy uczyt.* § docerent, *ohy oni uczyli.*

Præteritum perfectum.

Docuerim, *Ohym był uczyt* § Docuerimus, *Ohymy byli*
docueris, *ohys był uczyt.* § docueritis, *ohyscie byli u-
docuerit, ohy był uczyt.* § docuerint, *ohy byli uczyli.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Docuissē, *Ohym był náu* § Docuissēmus, *Ohymy byli*
czyt. § *nauczyli.* (*uczyl.*
docuissēs, *ohys był nauczyt* § docuissetis, *ohyscie byli náu*
docuisset, *ohy był nauczyt* § docuisset, *ohy byli nauczyli.*

Futurum.

Doceam, *Ohym nauczyt,* § Doceam9, *Ohymy nauczyli*

Doceas, *ohyś náu:czyt*, †Doceatis, *ohyście náu:czyli*,
doceat, *ohy náu:czyt*. †doceant, *ohy náu:czyli*.

Coniunctivi Modi tempus praesens.

C U. M.

Doceam Gdy uczę †Doceamus, Gdy uczemy,
doceas gdy uczysz. †doceatis, gdy uczycie,
doceat, gdy uczy †doceant, gdy uczą.

Præteritum imperfectum.

Docerem, Gdym uczyt, †Doceremus, Gdymy uczyli
doceres, gdys uczyt, †doceretis, gdyscie uczyli,
doceret, gdy uczyt. †docerent, gdy uczyli.

Præteritum perfectum.

Docuerim, Gdym náu:czyt †Docuerimus, Gdymy nau-
d:cuem, gdys náu:czyt, †czyli, (li,
docuerit, gdy náu:czyt. †docueritis, gdyscie náu:czy-
†docuerint, gdy náu:czyli.

Præteritum plus quàm perfectum.

Docuissē Gdym byt náu:czyt †Docuissēmus, Gdymy byli
czyt, (czyt † náu:czyli (uczyli.
docuissē, gdys byt náu:czyt †docuissetis, gdyscie byli náu-
docuisset, gdy byt náu:czyt †docuisset, gdy byli náu:czyli

Futurum.

Docuero, Gdy náu:czę, †Docuerim9, Gdy náu:czemy
docueris gdy náu:czysz, †docueritis, gdy náu:czycie,
docuerit, gdy náu:czy †docuerint, gdy náu:czą.

Potentialis Modi tempus praesens.

Doceam, *Ja mam uczyć*, doceas, doceat, doceamus,
my mamy uczyć.

Præteritum imperfectum.

Docerem, *Ja miałem uczyć*; doceres, doceret.

Præteritum perfectum.

Docuerim, *Ja miałem náu:czyć*, docueris, docuerit.

Præteritum plus quàm perfectum.

Docuissē, *Ja bym miał uczyć*, docuissēs, docuisset.

Futu.

Futurum.

Docuerim, *Ja mam uczyć, docueris, docuerit.*

Permissivi sive Concessivi tempus praesens.

Doceam, *To niech ucze, coś zjad że ucze, doceas, doceat.*

Præteritum imperfectum.

Docerem, *Tom uczył, coś zjad że uczył, doceres, doceret.*

Præteritum perfectum.

Docuero, *Tom nauczył, coś zjad że nauczył.*

Præteritum plus quam perfectum.

Docuissem, *Tobym był nauczył, coś zjad że nauczył.*

Futurum.

Docuero, *To będę uczył, coś zjad że będę uczył, docueris, docuerit.*

Infinitivi praesens & imperfectum.

Docere, *Uczyć, że ucze. vel że uczył.*

Præteritum perfectum & plus quam perfectum.

Docuisse, *Nauczyć, że nauczył, że nauczył.*

Futurum.

N. S. Dociturum, docituram, dociturum esse, *że mam uczyć.*

N. P. Docituros, docituras, docitura esse, *że mamy uczyć &c*

Futurum præteritum mistum.

N. S. Dociturum, docituram, dociturum fuisse, *że uczył &c.*

N. P. Docituros, docituras, docitura fuisse, *że uczylibyśmy byli, uczylibyście byli.*

Gerundia.

Docendi, *Uczenia, docendo, ucząc, docendum, ku uczeniu.*

Supinum prius.

Docitum, *Ucząc.*

Supinum posterius.

Docitum, *Do uczenia.*

Participia activa praesentis & imperfecti.
 Docens, docentis, *Uczący &c.*
 Futuri.

Docturus, doctura, docturum. *Mający uczyć &c.*

S E C U N D A V E R B I P A S S I V I C O N J U G A T I O.

DOCEOR, Verbum Passivum Personale sic conjugabitur.
 Indicativi Modi tempus praesens.

Numerus singulari. † Numerus plurali.

DOCEOR, *Uczą się*, † Docemur, *Uczą nas*,
 doceris, vel docere, † docemini, v. docemini,
uczą się, † *uczą was*
 docetur, *uczą go*. † docentur, *uczą ich*.

Præteritum imperf. etum.

Docebar, *Uczono się*, † Docebamur, *Uczono nas*,
 docebaris, v. docebare, † docebamini, v. docebami-
czono się, † *nor*, *uczono was*.
 docebatur, *uczono go*. † docebantur, *uczono ich*.

Præteritum perf. etum.

Doctus, a um, sum vel fui † Docti, æ, a; sumus, v. fui.
Nauczono się. † *mus*, *Nauczono nas*.
 doctus, a, um, es vel fuisti. † docti, æ, a, estis, v. fuistis,
nauczono się. † *nauczono was*.
 doctus, a, um, est, v. fuit † docti, æ, a, sunt, v. fuerunt.
nauczono go † *nauczono ich*.

Præteritum plus quam perf. etum.

Doctus, a, um eram, v. fue. † Docti æ a, eramus v. fuera-
ram, *Byłem nauczony* † *mus*, *Nauczeni byliśmy*.
 doctus, a, um, eras, v. fue. † docti, æ, a, eratis v. fuera-
ras, *byłeś nauczony*. † *tis*, *byliście nauczeni*.
 doctus, a, um erat, v. fue † docti, æ, a, erant v. fuerant,
rat, *był nauczony*. † *byli nauczeni*.

Futu-

Futurum.

Docebor, *Naucezā mie.* † Docebimur, *Naucezā nas.*
doceberis v. docere, *nā* † docebimini, v. docebimi-
uczā cig. † *nor, naucezā was.*
docebitur, *naucezā go.* † docebuntur, *naucezā ich.*

Imperativi Modi tempus praesens.

Docere, v. docetor, *Niech* † Doceamur *Niech nas uczā.*
cig uczā † doceamini v. doceamini,
doceatur, *niech go uczā.* † *niech was uczā*
† doceantur, *niech ich uczā.*

Futurum imperativi, sive Modus mandativus.

Docetor, v. doceberis, v. do † Doceamini, v. docebimi-
cebere *niech cig wigc uczā* † *ni niech nas naucezā.*
docetur, vel docebitur, † docentor, vel docebuntur,
niech go wigc uczā. † *niech ich naucezā.*

Optativi praesens, & imperfectum.

U T I N A M.

Docerer *O y mie uczono* † Doceremur *Oby nas uczono*
doceretur, v. docerere, *Oby* † doceremini v. doceremi-
cig uczono. † *nor, oby was uczono.*
doceretur, *oby go uczono* † docerentur, *oby ich uczono.*

Præteritum perfectum.

Doctus a um, sim v. fuerim, † Docti æ, a simus v. fuerimus
Oby było mie uczono † *O y nas było uczono*
doctus, a, um sis v. fueris, † docti æ a sitis v. fueritis,
oby cig było uczono. † *oby was było u zono.*
doctus, a, um, sit v. fuerit † docti. æ, a, sint vel fuerint,
oby go było uczono † *oby ich było uczono.*

Præteritum plus quam perfectum.

Doctus, a um, essem, vel † Docti, æ, a, essemus v. fu-
issemus, *Oby mnie było* † *issemus, Oby nas było*
naucezono. † *naucezono.*
doctus, a, um, esses, v. fuisses, † docti æ a essetis v. fuissetis,
oby cig było naucezono † *oby was było naucezono.*
doctus, a, um, esset v. fuisset, † docti æ a, esset v. fuisset,
oby go było naucezono. † *oby ich było naucezono.*

Futurum.

Docear, Oby mię naucezono § Doceamur, Oby nas nauce-
ducearis, vel doceare, oby § czono.

cig naucezono. § doceamini, i v doceaminor,
doceatur, oby go naucezono oby mas naucezono.
§ doceat̃ur oby ich naucezono

Conjunctivi Modi tempus praesens.

C U M.

Docear, Gdy mnie uczę. § Doceamur Gdy nas uczę.
docearis, vel doceare, gdy § doceamini, vel doceami-
cig uczę. § nor, gdy mas uczę.
doceatur, gdy go uczę. § doceantur, gdy ich uczę.

Præteritum imperfectum.

Docerer, Gdy mię uczono § Doceremur, Gdy nas uczono
docereris, vel docerere, § doceremini, v. doceremi-
gdy cig uczono. § nor, gdy mas uczono.
doceretur, gdy go uczono § docerentur, gdy ich uczono.

Præteritum perfectum.

Doctus, a, um, sim v fuērim § Docti, æ, a, simus vel fueri-
Gdyż mię naucezono § mus, Gdy nas naucezono.
doctus, a, um, sis v fueris, § docti æ a, sitis v. fueritis,
gdyż cig naucezono. § gdy mas naucezono.
doctus, a, um, sit v. fuerit, § docti. æ, a, sint, v. fuerint,
gdyż go naucezono, § gdy ich naucezono.

Præteritum plus quam perfectum.

Doctus, a, um, essem v fuēssim § Docti, æ a, essemus, v fu-
issem Gdy mię było naucezono § issemus, Gdy nas było
naucezono. § naucezono
doctus, a, um, esses, v fuisses § docti æ a, essetis v fuissetis
gdy cig było naucezono § gdy mas było naucezono.
doctus, a, um, esset v fuisset § docti, æ a, essent, v fuissent,
gdy go było naucezono § gdy ich było naucezono.

Futurum.

Doctus, a, um, ero v. fuero, § Docti, æ, a, erimus v. fueri-
Gdy mię naucezę. § mus, Gdy nas naucezę.

Doct

Verbi Doceor Conjugatio. 65

Doctus, a, um, eris, v. fueris, § Docti, æ, a, eritis, v. fueri.
gdy cię naucza. § tis, gdy was naucza.
doctus, a, um, erit, v. fue. § docti, æ, a, erunt v. fuerint,
rit, gdy go naucza. § gdy iob naucza.

Potentialis Modi tempus præsens.

Docear, docearis, vel doceare, Mnie miąa uczyć.

Præteritum imperfectum.

Docerer, Mnie by miąno uczyć.

Præteritum perfectum.

Doctus, docta, um, sim, v. fuerim, Mnie miąno nauczyć.

Præteritum plus quàm perfectum.

Doctus, docta, doctum, essem vel fuisset, Mnie by miąno było nauczyć.

Futurum.

Doctus, docta, doctū, ero v. fuero, Mnie by miąno uczyć.

Modi Permissivi, sive Concessivi tempus præsens.

Docear, Day to że mnie ucza.

Præteritum imperfectum.

Docerer, Day to żeby mnie uczono.

Præteritum perfectum.

Doctus, docta, doctum, sim v. fuissim, Day to żeby mnie było uczono.

Præteritum plus quàm perfectum.

Doctus, docta, doctum, essem v. fuisset, Day to, że mnie było nauczo

Futurum.

Doctus, docta, doctum, ero vel fuero, Day to że mnie naucza

Infinitivi Modi tempus præsens.

Doceri, Bydz uczonym, uczyć się.

Præteritum imperfectum.

Doceri, Bydz uczonym, uczyć się.

Præteritum perfectum.

Doctum, doctam, doctum, esse vel fuisse, *Bydł uczo-
nym, nauczyć się było, był uczonym.*

Doctos, doctas, docta, esse v. fuisse, *Zestęmy ábo hy-
listmy, iestęcie, si, ábo byli náuczeni*

Præteritum plus quàm perfectum.

Doctum, doctam, doctum, esse v. fuisse, *Bydł náuczo-
nym, náuczyć się było, byłem náuczonym*

Doctos, doctas, docta, esse, v. fuisse, *Bylistmy, byliście,
byli náuczeni.*

Futurum.

Doctum iri, vel docendum, docendam, docendum;
esse. *Bydł náuczonym, iż náuczysz się, náuczysz mnie,
náuczysz cię.*

Doctum iri, docendos, docendas, docenda esse. *Ná-
uczysz nas, &c.*

Futurum præteritò mistum.

Docendum, docendam, docendum, fuisse, *Miał być
náuczonym.*

Docendos, docendas, docenda, fuisse. *Trzeba ich by-
ło náuczyć.*

Participia præteriti.

Doctus, docta, doctum, *Uczony, uczona, uczona.*

Futuri.

Docendus, docenda, docendum, *Krórego máj náuczyć.*

TERTIA CONJUGATIO.

CAPUT VII.

LEGÓ, Verbum Activum Personale Conjugationis ter-
tiae sic Conjugabitur.

Indicativi Modi tempus præsens.

LEGO, Zbieram, czytam. § Legimus, Zbieramy,
Legis, zbierasz. § Legitis, zbieracie,

Legit, zoięra. § Legunt, zbierają.

Verbi Lego Conjugatio: 67

Präteritum imperfectum.

Legebam, Zbierałem, czy § Legebamus, Zbieraliśmy,
 rałem. § Legebatis, zbieraliście,
 legebas, zbierałeś, § Legebant, zbierali.
 legebāt, zbierał. §

Präteritum perfectum.

Legi, Zebrałem, czytałem, § Legimus, Zbieraliśmy,
 legisti, zebrałeś, § legistis, zebrałiście,
 legit, zebrał. § legerunt, v. legēre, zebrałi.

Präteritum plus quàm perfectum.

Legeram, Zebrałem, my § Legeramus, Zebrałiśmy
 czytając byt. § byli,
 legeras, zebrałeś byt, § legeratis, zebrałiście byli,
 legerat, zebrał byt. § legerant, zebrałi byli.

Futurum.

Legam, Zbiorę, myczytam, § Legemus, Zbierzemy,
 leges, zbierzesz, § legetis, zbierzecie,
 leget, zbierze. § legent, zbiorą.

Imperativi Modi tempus praesens.

Lege, 'vel legito, Zbierz, § Legamus, Zbieraymy,
 zbieray, czytay. § legite v. legitote zbieraycie
 legat, niech zbiera. § legant, niech zbierają.

Futurum sive Modus mandatus.

Legito v. leges, Zbierz sz § Legitote, v. legetis. Zbie-
 rając, § racycie więc, czytaycie więc.
 legito, v. leget, niech on § leganto vel legent, niech
 zbierze. § więc zbierają

Optativi Modi praesens & imperfectum.

U T I N A M.

Legerem, Obym zbierał, § Legeremus, Obymy zbie-
 rząc. § rali,
 legeres, obys zbierał, § legeretis, obyscie zbierali,
 legeret, oby zbierał. § egerent, oby zbierali.

Präteritum perfectum.

Legerim. Obym zebrał, my. § Legerimus, Obymy zebrałi.
 czytał. E2 Lege.

Legeris, obys zebrat, § Legeretis, obyscie zebrali,
 legerit, oby zebrat. § legerint, oby zebrali.

Præteritum plus quàm perfectum.

Legissem, Obym był zbie § Legissemus, Ohysmy byli
 rat, § zbierali, (rali.

legisses, obys był zbierat, § legissetis, obyscie byli zbie-
 legisset, oby był zbierat. § legissent, oby byli zbierali.

Futurum.

Legam, Obym zbierat, § Legamus, Ohysmy zbierali
 legas, obys zbierat, § legatis, obyscie zbierali,
 legat, oby zbierat. § legant, oby zbierali.

Coniunctivi Modi tempus presens.

C U M.

Legam, Gdyż zbieram, § Legamus, Gdyż zbieramy
 czytam. § legatis, gdyż zbieracie,
 legas, gdyż zbierasz; § legant, gdyż zbierają.
 legat, gdy zbiera. §

Præteritum imperfectum.

Legerem, Gdyż zbierat, § Legeremus, Gdyż zbiera-
 czytat. § rali,
 legeres, gdyż zbierat, § legeretis, gdyście zbierali,
 legeret, gdy zbierat. § legerent, gdy zbierali.

Præteritum perfectum.

Legerim, Gdyż zebrat, § Legerimus, Gdyż zebramy
 nyczytat, § brali,
 legeris, gdyż zebrat, § legeritis, gdyż zebraliście,
 legerit, gdy zebrat. § legerint, gdy zebrali.

Præteritum plus quàm perfectum.

Legissem, Gdyż był ze § Legissemus, Gdyż byli
 hrat. wyczytat § zebrali, (brali.
 legisses, gdyż był zebrat, § legissetis, gdyście byli ze-
 legisset, gdy był zebrat. § legissent, gdy byli zebrali.

Futurum.

Legam, Gdy zbiorę, wy § Legerimus, Gdy zbierze.
 czytam, § my.

Legem.

Verbi Lego Conjugatio. 69

Legeris, gdy zbierzesz, §Legeritis, gdy zbieriecie.
legerit, gdy zbierze §legerint, gdy zbiorą.

Potentialis Modi tempus praesens.

Legam? Mam zbierać czytać, czytać, legas, le gat, &c.
Præteritum imperfectum.

Legerem? Miałbym zbierać, czytać, &c.
Præteritum perfectum.

Legerim? Miałem zbierać, czytać, legeris, legerit, &c.
Præteritum plus quam perfectum.

Legissem? Miałem być zbierać, czytać, legisses legisset.
Futurum.

Legerim? Miałbym zebrać poczym wyczytać, legeris &c
Permissivi, sive Concessivi Modi tempus praesens.

Legam, Day to że zbieram, czytam.
Præteritum imperfectum.

Legerem, Day to że zbierał, czytał.
Præteritum perfectum.

Legerim, Day to, że zbierał, wyczytał.
Præteritum plus quam perfectum.

Legissem, Day to, żeby zbierał, wyczytał.
Futurum.

Legero, Day to że zbiorę, przeczytam.
Infinitivi Modi tempus praesens.

Legere, Zbierać, iż zbieram, zbierasz, zbiera, czyta.
Præteritum imperfectum.

Legere, Zbierać, iż zbierałem, czytałem, czytałeś.
Præteritum perfectum.

Legisse, Zebrać, iż ja zebrałem, wyczytałem.
Præteritum plus quam perfectum.

Legisse, Zebrać było, iż ja zebrałem był, wyczytał.
Futurum.

Lecturum, lectionem, lectionem, esse, Zbierać trzeba,
iż ja zbiorę, czytać będę.

Lecturos, lectiones, lectiones, esse, Zbierzemy, zbierzecie &c
Futu.

Futurum præteritô mistum.

Lecturum, leſturam, leſturum, fuiſſe, Co miał zbierác,
& iż miał zbierác, czytać.

Lecturos, leſturas, leſtura fuiſſe, Co mieli zbierác, iż
mieliſmy zbierác, mieliſcie zbierác, czytać, &c.

Gerundia.

Legendi, legendo, legendum, Zbieránia, czytánia,
zbieráiąc, zbierániu, czytániu.

Supina.

Lectum, Ná zbieránie, ná czyránie, Lectu, ku zbierániu;

Participia activa præſentis & imperfecti.

Legens, legentis, Zbieráiący, czytáiący.

Futuri.

Lecturus, leſtura, leſturum, Co ma zbierác, czytać.

T E R T I A V E R B I P A S S I V I C O N J U G A T I O.

LEGOR, Verbum Paſſivum Personale, ſic conjugabitur.

Indicativi Modi tempus præſens.

Numerô Singulari. § Numerô Plurali.

LEGOR, Zbieráia mnie, § Legimur, Zbieráią nas,
Legeris, v. legere, czy- § legimini, vel legiminor,
taia zbieráia cię. § zbieráia was.

legitur, zbieráia go. § leguntur, zbieráia ich.

Præteritum imperfectum.

Legebar, Zbieráno mnie, § Legebamur, Zbieráno nas,
legebaris, v. legebare, zbie- § legebamini, v. legebami,
ráno cię. § nor, zbieráno was.

legebatur, zbieráno go. § legebantur, zbieráno ich.

Præteritum perfectum.

Lectus, ta, um, ſum, vel fui, es, v. fuiſti, eſt, v. fuiſt,
zbierány ieſtem, zbierány ieſteſ, zbierány ieſt.

Plu.

Pluraliter.

Leśi, tæ, ta, sumus, v. fuimus, estis, v. fuistis, sunt v. fuerunt. Zbierani iestemy, zbieráni byliscie, zbierani byli.

Præteritum plus quàm perfectum.

Leśus ta, um. eram, vel fueram, eras, vel fueras, erat vel fuerat. Zebráno mię byto, zebráno cię byto, zebráno go byto.

Plural ter.

Leśi, tæ, ta, eramus vel fueramus, eratis, vel fueratis, erant, vel fuerant, Zebrani bylismy, zebrani byliscie, zebráni byli.

Futurum.

Legar, Zbiorą mnie, nyczy § Legemur, Zbiorą nas, tãq § legemini, vel legemini, legeris, v. legere, zbiorą cię § zbiorą was. legetur, zbiorą go. § legentur, zbiorą ich.

Imperativi Modi tempus præsens.

Legere, v. legitor, Niech § Legamur, Niech nas zbierą cię zbierają, czyrą § rają. legatur, niech go zbierają, § legimini, vel legimini, czyrą. § niech was zbierają. § legantur, niech ich zbierają.

Futurum sive Modus mandativus.

Legitor tu, v. legeris, v. le § Legimini, vel legimini, gere, niech cię mię zbiorą § Niech was zbiorą, legitor ille v. legetur, niech § leguntur v. legentur, niech go mię zbiorą. § onych zbiorą.

Optativi Modi Præsens & imperfectum.

U T I N A M.

Legerer, Oby mnie zbieráno. § Legeremur, Oby nas zbieralereris, v. legerere, oby § rano, cię zbieráno. § legeremini, vel legeremi. legeretur, oby go zbieráno § nor, oby was zbieráno. § legerentur, oby ich zbierano

pra-

Præteritum perfectum.

Lectus, a, um, sim, vel fuerim, sis v. fueris, sit v. fuerit:
Obym był zebrány, obys był zebrány, oby był zebrány.

Pluraliter.

Lecti, æ, a, simus v. fuerimus, sitis v. fueritis, sint v. fuerint.
Obysmy byli zebrani, obyście byli zebrani, oby etc.

Præteritum plus quàm perfectum.

Lectus, a, um, essem vel fuisset, esses v. fuisses, esset
 v. fuisset, *Obym był zebrány, obys był zebrány, oby był zebrány.*

Pluraliter.

Lecti, æ, a, essemus, vel fuissetus, essetis vel fuissetis,
 essent vel fuissent *Obysmy byli zebrani, obyście
 byli zebrani, oby byli zebrani,*

Futurum.

Legar, *Oby mnie zebráno, § Legamur, Oby nas zebráno,*
 legaris, v. legare, *oby cie § legamini, oby was zebráno,*
zebráno. § legantur, oby ich zebráno.
 legatur, *oby go zebráno. §*

Coniunctivi Modi tempus præsens.

C U M.

Legar, *Gdy mię zbieraia, § Legamur, Gdy nas zbie-*
 legaris vel legare, *gdy cie § raia. (ia.*
zbieraia. § legamini, gdy was zbiera-
 legatur, *gdy go zbieraia. § legantur, gdy ich zbieraia.*

Præteritum imperfectum.

Legerer. *Gdy mię zbierano, § Legeremur, Gdy nas zbie-*
 legereris, v. legerere, *gdy § rano, (rano.*
cie zbierano § legeremini, gdy was zbie-
 legeretur, *gdy go zbierano. § legerentur, gdy ich zbier-*
ano. § rano.

Præteritum perfectum.

Lectus, a, um, sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel fue-
 rit, *Gdyżem iest zebrány, gdyż iest zebrany, gdyż
 iest zebrány, Plu.*

Pluraliter.

Lecti, tæ, ta, simus vel fuerimus, sitis vel fueritis, sint v. fuerint. *Gdy iestemy zebrani, gdy iestescie zebrani, gdy są zebrani.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Lectus, ta, um, essem v. fuisset, esses v. fuisses, esset v. fuisset. *Gdy był zeb any, gdy był zebrany, gdy był zebrany.*

Pluraliter.

Lecti, tæ, ta, essemus vel fuissetus, essetis, v. fuissetis, essent, v. fuissent. *Gdyśmy byli zebrani, gdyście byli zebrani, gdy byli zebrani.*

Futurum.

Lectus, a, um, ero v. fuero, eris v. fueris, erit v. fuerit. *Gdy mię zbiorą, gdy cię zbiorą, gdy go zbiorą.*

Pluraliter.

Lecti, æ, a, erimus v. fuerimus, eritis, v. fueritis, erunt v. fuerint. *Gdy nas zbiorą, gdy was zbiorą, gdy ich zbiorą.*

Potentialis Modi tempus præsens.

Legar? *Maia mię zbierać, czytać, legaris, vel legare.*

Præteritum imperfectum.

Legerer? *Miano mię zbierać, czytać, legereris, &c.*

Præteritum perfectum.

Lectus, lecta, lectum, sim, v. fuerim? *Miano mnie było zbierać, wyczytać.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Lectus, lecta, lectum, essem v. fuisset? *Miano by mnie było zbierać, wyczytać.*

Futurum.

Lectus, lecta, um, sim, v. fuerim? *Mnie maia zbierać.*

Permissivi sive Concessivi Modi tempus præsens.

Legar, *Day to że mnie zbieraa, legaris, &c.*

Præteritum imperfectum.

Legerer, *Day to że mnie zbierano, czytano.*

Præ.

Præteritum perfectum.

Lectus, lecta, lectum, sim, v. fuerim, *Day to że mnie zebráno, wyczytáno*

Præteritum plus quàm perfectum.

Lectus, a, um, esſe, v. fuiſſe, *Day to że mnie było &c.*

Futurum.

Lectus, lecta, lectum, ero, v. fuero, *To będę zebrány.*

Infinitivi Modi tempus præſens, & imperfectum.

Legi, *Bydź czytany, że mnie czyta, albo czytano.*

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum.

Lectū, lectam, lectū, eſſe v. fuiſſe, *Bydź przeczytany.*

Lectos, lectas, lecta, eſſe v. fuiſſe, *Bydź przeczytani.*

Futurum.

Lectum iri, vel legendum, legendam, legendum eſſe.

Mieć być przeczytany

Lectum iri, legendos, legendas, legenda, eſſe, *Mieć bydź przeczytani.*

Futurum præteritō miſtum.

Legendum, legendam, legendum fuiſſe, *Ze czytano, by mie było czytano, by cie, &c.*

Legendos, legendas, legenda fuiſſe, *Ze czytano by was.*

Participia Passiva præteriti.

Lectus, lecta, lectum, czytany, czytana, czytane.

Futuri.

Legendus, legenda, legendum, *Co ma bydź czytany.*

QUARTA CONJUGATIO.

C A P U T VIII.

AUDIO, Verbum Activum Personale Conjugationis quartæ sic conjugabitur.

Indicativi Modi tempus præſens.

Numerò singulari.

§ Numerò Plurali.

AUDIO, Słyszę,
audis, słyszysz,
audit, słyszy.

§ Audimus, Słyszemy,
§ Auditis, słyszyście,
§ Audiunt, słyszą,

Præ

Præteritum imperfectum.

Audiebam, *stuchatem*, § Audiebamus, *stuchálismy*,
 audiebas, *stuchateś*, § audiebatis, *stucháliscie*,
 audiebat, *stuchał*. § audiebant, *stucháli*.

Præteritum perfectum.

Audivi, *ustyszalem*, § Audivimus, *ustyszelismy*,
 audivisti, *ustyszateś*, § audivistis, *ustyszeliscie*,
 audivit, *ustyszates* § audiverunt, vel audivêre,
 § *ustyszeli*.

Præteritum plus quàm perfectum.

Audiveram, *ustyszatem* § Audiveramus, *ustyszeliś*.
był. § *my byli*. (*byli*.
 audiveras, *ustyszates był* § audiveratis, *ustyszeliscie*
 audiverat, *ustyszat był* § audiverant, *ustyszeli byli*.

Futurum.

Audiam, *ustyszę*, § Audiemus, *ustyszemy*,
 audies, *ustyszysz*, § audietis, *ustyszycie*,
 audiet, *ustyszę*. § audient, *ustyszę*.

Imperativi Modi tempus præsens.

Audi, v. audito, *stuchaj*. § Audiamus, *stuchajmy*,
 audiat, *niech styszę*. § audite, v. auditote, *stuchajcie*.
 § audiant, *niech styszę*. (*cie*.

Imperativi. Futurum sive modus mandativus.

Audito tu, vel audies, *stuchaj więc, stysz więc*.
 Audito illo, vel audiet, *niech więc stucha..*

Pluraliter.

Audit te, vel audietis, *stuchajcie więc*.
 Audianto, vel audient, *niech więc stuchają*.

Optativi præsens, & imperfectum.

U T I M N A M.

Audirem, *bym stuchał*, § Audiremus, *byrmy stucháli*
 audires, *byś stuchał*, § audiretis, *byście stuchali*,
 audiret, *by stuchał*. § audirent, *by stucháli*.

Præteritum perfectum.

Audiverim, *Bym ustuchał*, § Audiverimus, *Byrmy ustuchałi*.
 § *cháli*. Au.

Audiveris, *Byś ustuchał.* § Audiveritis, *Byście ustucha-
audiverit, by ustuchał.* § *chali.*

§ Audiverint, *by ustuchali.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Audivissē, *Bym był u* § Audivissēmus, *Byśmy byli
styszał,* § *stysżeli.*

audivisses, *byś był usty.* § Audivissetis, *byście byli u-
szął* § *stysżeli.* (szeli.

audivisset, *by był ustyszał* § audivissent, *by byli usty.*

Futurum.

Audiam, *Bym ustyszał,* § Audiamus, *Byśmy usty-
abo ustyszeć mogt.* § *szeli,*

audias, *byś ustyszał,* § audiat, *byś ustyszeć,*

audiat, *by ustyszał.* § audiant, *by ustyszeć.*

Conjunctivi Modi tempus præsens.

C U. M.

Audiam, *Gdy styszę,* § Audiamus, *Gdyż styszemy*

audias, *gdy styszysz,* § audiat, *gdy styszycie,*

audiat, *gdy styszy.* § audiant, *gdy styszą.*

Præteritum imperfectum.

Audirem, *Gdym styszał,* § Audiremus, *Gdymy sty.*

audires, *gdys styszał,* § *szeli.*

audiret, *gdy styszał.* § audiretis, *gdyscie styszeć,*

§ audirent, *gdy styszeć.*

Præteritum perfectum.

Audiverim, *Gdyżem usty.* § Audiverimus, *Gdymy u-
szął.* § *styszeć.* (szeli.

audiveris, *gdyżes usty.* § audiveritis, *gdyscie usty.*

audiverit, *gdy ustyszał.* § audiverint, *gdy ustyszeć.*

Præteritum plus quàm perfectum,

Audivissē, *Gdym był u* § Audivissēmus, *Gdymy by
styszał.* § *li ustyszeć.*

audivisses, *gdys był usty.* § audivissetis, *gdyscie byli*

szął. § *ustyszeć.*

audivisset, *gdy był usty.* § audivissent, *gdy byli usty.*

szął.

§ *szeli.*

Fu.

Futurum.

Audiero, Gdy usłyszysz, § Audiverimus, Gdy usłyszycie.
audiveris, gdy usłyszysz, § szemy
audiverit, gdy usłyszysz. § audiveritis, gdy usłyszycie
§ audiverint, gdy usłyszysz.

Potentialis Modi tempus praesens.

Audiam? Mam usłyszec.

Præteritum imperfectum.

Audirem? Miałem usłyszec.

Præteritum perfectum.

Audiverim? Miałbym słyszeć, usłyszec.

Præteritum plus quam perfectum.

Audivissem? Miałbym usłyszec kiedyś.

Futurum.

Audiverim? Będę miał słyszeć.

Permissivi sive Concessivi Modi tempus praesens.

Audiam, Day to że słyszysz, albo słucham.

Præteritum imperfectum.

Audirem, Day to żebym słyszał.

Præteritum perfectum.

Audiverim, Day to żebym usłyszał.

Præteritum plus quam perfectum.

Audivissem, Day to żem był usłyszał.

Futurum.

Audivero, Day to że usłyszysz.

Infinitivi Modi tempus praesens & imperfectum.

Audire, Słuchać słyszeć, & iż ia słyszysz, słyszysz,
ia słyszałem, &c.

Præteritum perfectum, & plus quam perfectum.

Audivisse, Usłyszec, & iż ia słyszałem, usłyszałem.

Futurum.

Auditorium, am, um, esse Co mam słyszeć, & iż ia u-
słyszysz, usłyszysz, usłyszysz.

Pluraliter.

Audituros, as, ra, esse, *Ustyszemy, będziemy słyszeć.*
Futurum præteritò mistum.

Auditurum, am, um, fuisse, *Co miał słyszeć, & iż miałem słyszeć* &c.

Pluraliter. i.

Audituros, as, ra, fuisse, *Co macie słyszeć, & iż mieliście słyszeć.*

Gerundia.

Audiendi, *Słyszzenia*, audiendo, *słyszząc*, audiendum, *słyszzenie.*

Supina.

Auditum, *Ná słyszenie*, Auditu, *ku słyszeniu.*

Participia præsentis temporis.

Audiens, audientis, *Słyszący.*

Futurum.

Auditurus, auditora, auditorum, *Który będzie słyszał.*

Q U A R T A

V E R B I P A S S I V I

C O N J U G A T I O.

AUDIOR, *Verbum Passivum Personale sic conjugabitur.*

Indicativi Modi tempus præsens.

Numerò Singulari. § Numerò Plurali.

Audior, *Słyszam* mię, § Audimur, *Słyszam* nas,
audiris, vel audire, § audimini, vel audiminor,
słyszam cię. § *słyszam* was.

auditur, *słyszam* go. § audiantur, *słyszam* ich.

Præteritum imperfectum.

Audiebar, *Słyszano* mię, § Audiebamur, *Słyszano* nas.
Audie-

Verbi Audior Conjugatio. 79

Audiebaris, vel audiebare, § Audiebamini, v. audiebamini, *styszano cig.* § minor, *styszano was.*
audiebatur, *styszano go.* § audiebantur, *styszano ich.*

Præteritum perfectum.

Auditus, a, um, sum vel fui, es, vel fuisti, est, vel fuit, *Festem, ábo hytem ustyszany, iestes, ábo hytes ustyszany, iest, ábo był ustyszany, ustyszano go.*

Pluraliter.

Auditi; æ, a, sumus, vel fuimus, estis, vel fuistis, sunt, fuerunt, vel fuere, *Festemy, ábo hylismy ustyszani, iestecie, ábo hyliscie ustyszani, sa ábo byli ustyszani.*

Præteritum plus quam perfectum.

Audita, ta, tum, eram, vel fueram, eras vel fueras, erat vel fuerat. *Bytem ustyszany, ábo bywatem stuchany, bytes ustyszany, był ustyszany.*

Pluraliter.

Auditi, tæ, ta, eramus, vel fueramus, eratis, vel fueratis, erant, v. fuerant. *Bylismy ustyszani, hyliscie ustyszani, byli ustyszani, ábo bywali.*

Futurum.

Audiar, *Ustysza mig,* § Audiemur, *Ustysza nas.*
audieris, vel audiere, u. § audiemini, v. audiemini, *stysza cig.* § *ustysza was.*
audietur, *ustysza go.* § audientur, *ustysza ich.*

Imperativi Modi tempus præsens.

Audire, vel auditor, *Niech cig ustysza.*
audiatur, *niech go ustysza.*

Pluraliter.

Audiamur, *Niech nas ustysza.*
audiamini, vel audiamini, *Niech was ustysza.*
audiantur, *niech ich ustysza.*

Futurum sive Modus mandativus.

Auditor tu, v. audieris, vel audiêre. *Niech cig wigc ustysza, ábo mystuchaia.*

Audi.

Auditor ille, vel audietur, *Niech go usłysz.*

Pluraliter.

Audimur, vel audiemini, *Niech was usłysz.*

Audiuntur, vel audientur, *Niech ich usłysz.*

Operativi Modi tempus praesens & imperfectum.

U T I N A M.

Audire, Oby mię usłyszano & Audiremur, oby nas usłysz.
audieris, v audieris, oby usłyszano.

cię usłyszano & Audiemini, vel audiemini.
audiretur, oby go usłyszano & nor. oby was usłyszano.
gaudiatur, oby ich usłyszano.

Præteritum perfectum.

Auditus, ta, tum, sim. vel fuerim, sis, fueris, sit, vel
fuerit, Oby mię usłyszano, oby usłyszano, oby cię
usłyszano, oby go usłyszano.

Pluraliter.

Auditi, ti, ta, tum, simus, vel fuimus, sitis, vel fueritis,
sint, vel fuerint, Oby nas usłyszano, oby was usłyszano,
oby ich usłyszano.

Præteritum plus quam perfectum.

Auditus, ta, tum, essem, vel fuisset, esses, vel fuisset,
esset, vel fuisset. Oby mię było usłyszano, oby cię
było usłyszano, oby go było usłyszano.

Pluraliter.

Auditi, ti, ta, tum, essemus, vel fuisset, essetis, v fuisset,
esset, vel fuisset. Oby nas było usłyszano,
oby was było usłyszano, oby ich było usłyszano.

Futurum.

Audiar, Oby mię usłyszano & Audiamur, Oby nas usłysz.
audiaris, vel audiare, oby usłyszano.

cię usłyszano. & Audiamini, v audiamini,
audiaur, oby go usłyszano & oby was usłyszano.
gaudiatur, oby ich usłyszano.

Conjunctivi Modi tempus praesens.

Audiar, Gdy mię usłysz & Audiamur, Gdy nas usłysz.
Audia-

Verbi Audior Conjugatio. 81

Audiaris, vel audiare, *gdy* § Audiamini, v audiaminor,
cie stysza. § *gdy was stysza.*

audiat, *gdy go stysza.* § audiantur, *gdy ich stysza.*

Præteritum imperfectum.

Audirer, *Gdy mię styszano* § Audiremur, *Gdy nas sty-*
audireris, v. audirere, gdy § *szano*

cie styszano.

§ audiremini, vel audiremi-

audiretur, *gdy go styszano.* § *nor, gdy was styszano.*

§ audiētur *gdy ich styszano.*

Præteritum perfectum.

Auditus, a, um, sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel
 fuerit, *Gdy mię ustyszano, gdy cie ustyszano, gdy*
go ustyszano.

Pluraliter.

Auditi, æ, a, simus, vel fuerimus, sitis. vel fueritis, sint
 vel fuerint, *Gdy nas ustyszano, gdy was ustysza-*
no, gdy ich ustyszano

Præteritum plus quàm perfectum.

Auditus, a, um, essem, vel fuisset, esses vel fuisses,
 esset, vel fuisset, *Gdy mię było ustyszano, gdy cie*
było ustyszano, gdy go było ustyszano.

Pluraliter.

Auditi, æ, a, essemus, vel fuissetus, essetis, vel fuissetis,
 essent, vel fuissent, *Gdy nas było ustyszano,*
gdy was było ustyszano, gdy ich było ustyszano.

Futurum.

Auditus, a, um, ero, vel fuero, eris, vel fueris, erit,
 vel fuerit, *Gdy mię ustysza, gdy cie ustysza, gdy*
go ustysza.

Pluraliter.

Auditi, æ, a, erimus, vel fuerimus, eritis, vel fueritis,
 erunt, vel fuerint *Gdy nas ustysza, gdy was usty-*
sza, gdy ich ustysza

Potentialis Modi tempus præsens.

Audiar? *Ja mam być styszany?*

Præteritum imperfectum.

Audirer? *Mnie styszano?*

Præteritum perfectum.

Auditus, a, um, sim vel fuerim, *Mnie miáno było styszeć, áho słuchac?*

Præteritum plus quàm perfectum.

Auditus, a, um, essem, vel fuisset, *Mnieby miáno było ustyszeć?*

Futurum.

Auditus, a, um, sim, vel fuerim, *Mnieby miáno ustyszeć, iahym miał bydi ustyszczan, ustyszczelihy mnie?*
Permissivi, sive Concessivi Modi tempus præsens.Audiar, *Day to że mię stysza*

Præteritum imperfectum.

Audirer, *Day to że mię ustyszczano.*

Præteritum perfectum.

Auditus, a, um, sim, vel fuerim, *Day to żeby mię ustyszczano.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Auditus, a, um, essem v. fuisset, *Day to żeby mię było ustyszczano.*

Futurum.

Auditus, a, um, ero vel fuero, *Day to że mię ustysza.*

Infinitivi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Audiri, *Bydi styszczanym, & iż mię stysza &c.*

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum.

Auditum, am, um, esse, vel fuisse, *Bydi było ustyszczanym, & iż iestem ustyszczan, ustyszczano mię.*

Pluraliter.

Auditos, as, a, esse, vel fuisse, *Bydi było ustyszczanemi.*

Futurum.

Auditum iri, vel audiendum, am, um, esse, *Mieć bydi styszczanym, & iż będą mię styszeć.*

Pluraliter.

Auditum iri, vel audiendos, as, a, esse, *Będa nas styszeć, ustysza nas, &c.*
Futu.

Verbi Audior Conjugatio. 83

Futurum præteritô mistum.

Audiendum, am, um, fuisse, *Mieć bydzi ustyszánym,*
& *iz miatem bydzi ustyszánym.*

Pluraliter.

Audiendos, as, a, fuisse, *Co mieli bydzi ustyszeni.*

Participia passiva præteriti temporis.

Auditus, a, um, *Ustyszány, ustyszána, ustyszáne.*

Futuri.

Audiendus, a, um, *Którego ustyszaz, co ma bydzi u-*
styszány.

SCHOLIA

I N

CONJUGATIONES

V E R B O R U M.

C A P U T IX.

QUÆ sequuntur Scholia per Authoris Commentarios
diffusa, hoc loco, ordine divesta atque contracta
cum fanore reddemus: præcipuè ut per ea Magistri i-
psi proficiant, ac Modorum naturam Temporumq; per-
cipiant; deinde ut pro capto ac opportunitate nonnulla
instillent discipulis, sive dum ii Verborum Conjugatio-
nes memorie mandant, sive dum in secunda & tertia
Classibus, Latinus Author explicatur

SCHOLION I.

De Modo Indicativo.

1. Quem plerique Grammatici Modum INDICA-
TIVUM appellant, quod est aliquid indicamus; is à
Varrone dicitur Rogandi, Respondendi que species; à Fa-
bio lib: 1. cap: 6 Modus Fatendi, à Diomede ac Priscia-
no lib: 10. Finitiuus seu Definitivus; à Probo ac Do-
nato, Pronuntiativus; à Philosophis Enuntiativus:

propterea quòd hoc Modo vel interrogamus quidpiam, vel respondemus interroganti, vel fatemur vel desinimus aliquid, vel pronuntiamus, sive enuntiamus.

2. PRÆTERITI Activi voces *Amavère, Docuère*, ac similes, quidam dualis numeri esse crediderunt, iisq; utendum, cùm de duobus tantùm est sermo. Quos Quintilianus, lib 8. cap: 5 pluribûs contutat exemplis. * *Virg: 2 Æneid. Conicue're omnes.* * *Liv: lib: 1 Arcem tenuère Sabini.* * *Cic act: 3. in Verr Quo in numero complures è nostris fuère.* Hæ igitur imminutæ voces ab integris significatione non discrepant; easque Quintilianus existimat mollitas esse asperitatis vitandæ gratiâ Cicero quoque in oratore. non reprehendo, inquit, **SCRIPSERE**; sed **SCRIPSERUNT**, esse veriùs sentio.

3. PRÆTERITUM Passivum. *Amatus sum, vel fui*, & alia id genus, Servius, Diomedes, alique Grammatici geminum esse putant illud propinquius hoc remotius. Sic etiam in Plus quàm perfectò, *Amatus eram*, propinquius; *amatus fueram*, ulterius: atque ita duo faciunt præterita tum perfectà, tum plus quàm perfectà. Verùm id rarò admodum Latini Scriptores observant. Certè Cicero fere semper præterito propinquiore utitur, etiam cùm de rebus multò antè actis sermo est; ut pro C. Rabirio *Platonem* inquit: *in maximis periculis VERSATUM ESSE accepimus, Demetrium, qui Phalereus vocitatus est, virà ESSE PRIVATUM.* Non dixit *Fuisse*, sed *Esse*, cùm de Platone ac Demetrio, loqueretur. quorum hic trecentis ipsi, ille quadringentis propemodum annis antè Ciceronem vixerat

4. IMPERFECTUM Quartæ Conjugationis, *Audiebam Sc. saepe.* E literâ imminutum à Veteribus invenitur, ut testis est Diomedes lib 5 & Priscianus lib: 2. Hinc apud Virgilium. *Lenibant, Nutribant, Insignibat, Vestibat, Palibant, Redimibat.* * *Plaut: Aul:*

Præfaribat mihi animus, & ejusmodi apud Pœtas non pauca. Quæ minimè ipse tibi in soluta oratione permiseris.

5. FUTURUM ejusdem Quartæ in *Am*, exit ut, *Audiam* sed & in *IBO* Pœtæ præsertim. Comici usurpant * *Terent. Phorm. act: 5. sc: 2. Nemo ex me Scibit*, * *Plaut: Penul: Nunquam AUDIBIT. Quin etiam, Horat. lib 4 ode 23. MOLLIBIT aversos Penates.* * & *Propert lib. 3. eleg: 20. LENIBUNT tacitò vulnera nostra sonò.* Sic apud Nonium invenies, *Aperiho. Opperiho*, & alia quæ à Pœtis rarò usurpata jam exoleverunt: cæque ne in carmine quidem facillè permiserim nunc cuiquam.

6. TRIA tamen verba in *Eo*, quæ quartæ conjugationi Priscianus lib: 9 attribuit, sc. *EO*, cum compositis *QUEO* cum *NEQUEO*, & *VENEO*; Imperfectum in *Ibam*, & Futurum in *IBO*, retinent. * *Plaut: Mostel Pater venibit &c.* Quia *Veneo*, fit à *Venum*, & *Eo*.

7. FUTURUM verò Indicativi Varroni lib: 2. & 3. *de Analog*: aliud est *Infectum*, id est, imperfectum, quod actionem passionemvé significat, *futuri temporis*, nondum tamen perfectè exactam & hoc ipsam habet in Indicativo vocem, ut, *Legam*. Aliud appellat *Exactum*, hoc est, perfectum quod aliquid significat, *futuro tempore*, sed exactum quodam modo, & perfectum pro eodem tempore: & hoc cum Futuro-Conjunctivi, voce consentit: ut. *Fuero, Legero.* * *Cic: Attic: lib: 9. ep: 18. Cum tu hæc leges, ego illum fortasse convenero*, *Id: Fam: lib: 3. Cum in provinciam veneris, ego annum munus confecerero.* * *Id: Brut: l. 11. ep: 12. Is Bellum confecerit, qui Antonium oppresserit.* Plus est, quàm si dixisset: *Conveniam, Conficiam, &c.* *Plerumque tamen Futuri Exacti voces non plus significant, quàm Infecti.* * *Terent: Andr: act: 2. Si te æquò animò ferre accipiet, negligentem feceris,* * *Cic: lib: 2.*

Fam: ep: ult: *Gratissimum mihi feceris, si ad me quàm primùm in Ciliciam veneris.*

8. FUTURO Indicativi utimur nonnunquam Poloni, ubi re ipsa Præsens est, vel Præteritum. Cavendum igitur, ne, nisi puerorum in morem vitiosè loqui velimus, Futurum illud vernaculum Latinè quoque Futurò efferamus, v. g. *Czofm i mądry poba-dzi * Nikomu ten pokoju nie da. Zadnamu zbroia nie wyrrzyma * Ile razy do ciebie przyidę, zawsze cię nadkśaszką zaśląę* Cave dixeris in Futuro, Errabit. *Sinet Sustinebit Veniam Deprehendam.* Sed, Non raro sapientes quoque errant * *Hic neminem quietum esse finit Ejus idum nullus clypeus sustinet, vel per Potentialem, quod longè elegantissimum; Sustineat; v. sustinuerit. Quoties te convenio, v. conveni, semper legentem deprehendo vel deprehendi. Item. Co spoyrzy ną mnie, to się rozsmieie* Quoties me intuetur ridet * *Czego się tylko dotknie, zaraz zepsunie. Quidquid attingit, vel attingit, destruit. * Co stapi &c. Quod passus facit &c. Quoties pedem movet &c. Talia imprimis apud nos sunt plurima proverbia, ut, Czego się skorupką zą młodu napię, &c. Nie pomoże krukowi mydło &c. Item illi Idiotifini. Jak skoczy, iak weźmie bić, &c. Item, Kiedy go nie tnę rąbnie, uderzy, &c. Kiedy nie krzyknie, &c. Item, Krzyknie raz, nie, &c. &c. Diligenter igitur in hujuscemodi locutionibus observandum est tempus illud, in quod actio passivè per futurum vernaculum significata cadit, & siquidem in Præsens cadat, Præsenti nonnunquam & Præterito; si in Præteritum, Præteritò Latinò utendum est. * Ter. Eun: act: 2. sc: 3. * Cum huc respicito &c. Kiedy się tu obejrzę &c. * Id act: Heaut: 2. sc. 3. No. si mores mulierum dum moliuntur, dum committunt, annus est Polonus dixerit, *Nim się myguzdraia, nim się wystroia &c. * Hor: lib: 1. ep: 2. Quidquid delirant Reges, plectuntur Achivi. Cokolwiek Królowie poba-*
dza,*

dza &c. Cic. 2. Tusc: Tum Philosophia valet multum, cum est idoneam complexa naturam. W ten czas Filozofia wiele moze, kiedy trasi na dobra naturę. Huc spectant illa. Quin sedes? Quin Abis hinc? Abin hinc? Quæ pariter nos Futurò efficerimus, Nie siądziesz mi, nie poydziesz ząd?

S C H O L I O N II.

De Syncope in Præteritis Indicativi aliorumque Modorū.

1. Præterita Modorum omnium in media voce Synopen seu concisionem admittunt: expunctis, *VIVE*, syllabis, vel, *V*, literâ. Præteritum enim in, *AVI*. Primæ Conjugationis, vel in *IVI*, Tertiæ aut Quartæ è secundis personis utriusque numeri, *VI*, syllabam è media voce interdum elidit; ut, *Amavisti*, *Petivisti*, *Audivisti*, &c. per synopen, *Amâsti*, *Perâsti*, *Audâsti*, & numero multitudinis, *Amâstis*, *Perâstis*, *Audâstis*, In aliis Modis similiter, *Amâsset*, *Perâsset*, *Audâsset*: Imò in his Modis Primæ quoque Tertiæque Personæ, præsertim Conjugationis primæ; ut, *Amâsset*, *Amâsset*, &c. Quò etiam spectant. * *Consvêti*, *Cacini* 6. *Fam: ep: 7*. * *Svêssent*. *Cic: lib: Fam: 6. ep: 8.* * *Id: Fam: 7. ep: 18.* * *Cognôsti*. * *Id: in Verr: act: 4. lib: 3* Decresse. Sic, *Nôsti*, *Nôsse*, &c. pro *Consuevisti*, *Suevissent*, *Cognovisti* &c.

2. A T verò è Tertia Plurali Perfecti Primæ Conjugationis, & è Plusquam perfecto Indicativi, ac Perfecto Futuròque Coniunctivi, *VE*, syllaba è media voce interdum exteritur; ut, *Amaverunt*, *Amârunt*, *Amaveram*, *Amâram*. *Amaverim*. *Amârim*, *Amaveris*, *Amâris*, &c. Quò spectant hæc. * *Cic: 6 Fam: ep: 9.* *Decrêram*. * *Cæl: ibid: lib: 8. ep: 11.* *Consvêrant*. * *Id: ep: ult: Ignôrit* pro *Decreveram*, *Consueverint*, *Ignoverit*, &c.

3. DENIQUE Tertiæ Quartæve Conjugationis prima præsertim tertiæque persona à Præteritis in *IVI*, literam: *V*, abjiciunt: ut, *Petii*, *Petimus*, *Petierunt*,
Am

Audii, Audierunt. Et in aliis Modis. ut, *Petiiſſem, Audiſſem.* & interdum, *Petiſſem, Audiſſem.* Quando autem his vel illis integris imminutiſſve vocibûs utendum ſit, diligens Latinorum Aucthorum obſervatio edocebit. Cicero in Oratore. *Quid, quod ſic loqui Nôſſe, Judicâſſe, vetant, Noviſſe. Judicaviſſe, jubent. quaſi verò neſciamus, in hoc genere & plenum rectè dici, & imminutum uſitatè.*

4. Præſcianus lib. 10. monet, verba, quæ in themate habent, *V.* literam, non imminui in Præterito, ut, *Lavo. Lavi, Lavifti non Lâſti, Faveo, favi, favifti, non Fâſti.* & ſimilia, Horum tamen aliquibûs concisîs utuntur non ſolùm Pœtæ, ſed interdum etiam Oratores ut, *Submôſſet, Commôſſet, Commôrit, pro Submoviſſet, Commoviſſet. Commoverit* Hæc verò, *Miſti Promiſti, Fâſti. Dixti, Divexti, Vixet, Exrinxem, Surpſerat, Acceſti, Evâſti, Sênſti, Indûxti, Percâſti Diviſſe. Surrêſſe, pro Miſti, Promiſti, Fuſti, Dixiſti, Divexiſti, Vixiſſet, Exſtinxiſſim, Surrexiſſe, & ejuſmodi alia Pœtica ſunt.* Terent: *Adelph. act 5 ſcena 9. Promiſti autem.* & ſcena 9 *Factum eſt, quod Fâſti.* Horat lib 4. Od: 13. *Quæ me ſurpſerat mihi.* Sic illa extra Præteritum: *Æn: 8 Pocula porrigite* Horat: lib: 2. Sar: 6. *Unum me ſurpſite morri, id eſt. Porrigite, Surripite, & ſimilia, quæ vix in carmine uſurpanda cenſuerim.*

S C H O L I O N III.

De Imperativo modo & Mandativo.

1. MODUS hic Grammaticis, *ab Imperando* dictus eſt potiffimùm, quamvis eo etiam prohibeamus, hortemur, precemur, miſericordiam imploremus, & mandata legè que demus.

2 DUO habet tempora, PRÆSENS, qui propriè Imperativus eſt modus Diomed. lib: 1. & FUTURUM, quem Modum Mandativum appellat: *Quia, inquit, in Præſenti tempore imperare ſolemus, ut fiat, in Futuro mandare.* Sic Fronto, *VIDETE, inquit, imperat*
VIDE.

VIDEOTE, *mandat*, Dicitur, & *Modus legitimus*, quia i lo præcepta legesque damus. Quanquam hæc Tempora sæpe reciprocantur, & alterum pro altero ponitur * Q. Cic: de Petit. Consular: Cura ut tui cupidi sint, elaboraro, appetito. Legumlatores tamen in legibus Futurum semper usurpant, ut videre est apud Ciceronem lib. 1. & 3. de legibus sic Cato & Colamella, cum rei rusticæ leges tradunt.

5. FUTURUM adhuc duplex est: ALTERUM Modi hujus proprium. quem *Modum Mandativum*, ac *legitimum* appellari diximus. ALTERUM idem ac Futurum Indicativi sive Infectum. sive Exactum, quod cum Futuro Coniunctivi voce consentit, nam his etiam imperium significamus * Cic: ad Trebat. lib. 7. ep. 10. Sed VALEBIS, mea; negotia CURABIS, me; ante brumam EXPECTABIS, Id: ad Cassi lib. 15. VALEBIS igitur meque AMABIS. * Id: Attic: lib. 5. Tu nihil ei dixeris. * Id: ad Q. Fratr: lib. 1. Huic nihil credideris, nullam partem existimationis tuæ commiseris. Sic etiam cum prohibemus; ne feceris, ne dixeris. Interdum utrumque, tum Indicativi, tum Mandativi Modi Futurum permiscetur; sic lib. 2. Æneid: Pyrrhus mandat Primo: Referes & nuntius ibis, degeneremque Neoproleum narrare inemento.

4. Utuntur Scriptores & Præsentis Coniunctivi in imperando. * Cicero Attic: lib. 6 Attico meis verbis salutem des. * Ter: Fun: Si certum est facere; facias: ubi Donatus; Facias, inquit pro Facio. * Idem: Ter: Andr. act. 5. Potes nunc, dum animus iratus est. DA-VUS. Qui scas. quo loca Donatus, Quiescas. inquit, pro Qui sce; id est: Volo, aut, Facio: id est: Volo quiescas, vel Facio quiescas.

5. FUTURUM, seu Modum Mandativum voce Patientiendi haud ita facile reperies, ejus autem generis sunt illa * Ter: Adelp: act. 5. De te largitor puer. * Plaut: Epid. Si Placebit, utiminor consilium. * Cic: lib. 3.

lib. 3. de leg: *Prætores, Judices, Consules* appellantur.

6. PRÆTERITO Modus hic caret, quia, ut ait Varro lib: 2. de Anal: Perfectum nemo imperat. Græci tamen habent Imperativa Præteriti Temporis, sed ut ait Prisc: lib: 8. ipsa quoque ad Futuri temporis sensum pertinent, ut si apud Latinos Participium Præteritum cum Imperativo miscens, dicas: *Claustra sit, vel esto janua*, videris imperare in Futuro Præteritum, imperas enim ut statim janua claudatur. Huc cortasse & illa Latinorum spectant, *Parata sint omnia*, & similia, nisi horum quædam in Potentialem modum referas. Nam *Hæc dicta sunt Patribus*. Positum sit illud: *Id mihi in interito relictum sit*: perinde sint, ac si dicas, *Hæc dixerim Patribus*, Hoc est, *dicere voluerim*, sic de reliquis.

7. PRIMIS quoque personis singularis numeri Modus hic caret, sibi enim nemo imperat, nisi saltem ut alteri personæ. * Virg: Eccl: 1. *Insere nunc Melibæe pyros, pone ordine vites*: ubi seipsum alloquitur Melibæus. PRIMIS tamen Plurali numeri Præsens non caret, quia, ut ait Diomedes. dum quis imperat aliis, se quoque ad idem ministerium vocat. Idcirco *Horativam* potius vocem dicendam censet. Qua tamen Persona Mandativum Modum carere Servius & Diomedes docent: nam, *Amemus*, & similia quæ ei tribuunt nonnulli, potius Præsentis sunt temporis sive Imperativi, sive Coniunctivi Modi.

SCHOLIION IV.

De Modo Optativo.

1. OPTATIVUS Modus qui ab optando nomen accepit, poscit optandi Particulas. Ex fere sunt. 1. O. * Virg: *Æneid: Nunc, o, nunc liceat crudelem abrumperre vitam*. 2. Si. * Id: lib: 6. *Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostendat*. 3. OSI! Id: *O mihi præteritos referat si Jupiter annos*. 4. UTINAM. Ter: Adelphi: *Utinam hic prope adesset alicubi, atque audiret hæc*. 5.

O U:

OUTINAM, Lucan lib: 2. *O Utinam calique Deis, Erebiq; liceret!* 6. UT, pro Utinam saepe apud Comicos. Ter. Eunuch: act. 2. sc: 3. *Ut illum Dii Dextque senium perdant.* 7. SIC Virg. Ecl: 9. *Sic tua Cyrneas fugiant examina toxos* QUAM, Cic. Attic: 1. *Quam vellem Roma mansisset* 9. ITA, praesertim apud Comicos. pro. Si quo Lyrici & Epici utuntur Terent: Eun: act 3. *Ita me Dii amant honestus est.* * Cic. Fam: 1. 5 ep 21. *Ita mihi omnia quae opto contingant.*

2. EJUSMODI Adverbia seu particulas ad maiorem emphasim addi saepe tamen à scriptoribus praetermitti Quia operativa verba per se indicant & rem & votum, inquit Prisc: lib: 18. afferens illud Lucani lib: 1. *Dii vasa secudent & fribis sit nulla fides* Sic lib: 2. cum optaret Cato mortem pro Patria oppetere: *O utinam calique Deis &c* mox in eodem affectu generose pergens ait *Me geminae figant acies, me barbara telis turba perat* Sic & Cic. pro Dejot. *Dii te perdant fugitive.* * Id Fam: lib: 5. ep 11. *Dalmariis Dii male faciant.* * Ovid: lib: 9. Metam. *Omnia Dii facerent, essent communia nobis* * Id in Epist. Fallat. *& hoc crimen renues vaneſcat in auras.* Et 1. Trist: *Dii facerent possem nunc meus esse liber* Et sexcenta ejusmodi quae si quis ad potentialem vel Permissivum Modum referat, ac is Optativum hunc (ut dixerit Author) sustulerit. Nam si modus ipse, nisi Adverbii beneficiò, desiderium non significat: merito quis dicat in Adverbio, non in Modo, optandi vim inesse, Modo verò ipso potentiam tantum aut debitum voluntatemve significari, explicetque illud. *Utinam adſis*, id est, *Adesse possis*, aut, *velis*, Sic alia.

3. EANDEM esse Praesentis & Imperfecti in Optativo vocem constanter docent Probus, Donatus, Servius Priscianus lib: 18. ac Diomedes, qui etiam disertè negat *Utinam legam*, *Utinam faciam*, esse Praesentis temporis, sed Futuri. Futuri tamen vocem præ
Præ.

Præsenti interdum poni docet habius lib. 9. cap. 3. afferens, illud Virgili *Hoc Ithacus velit, hoc magni mercentur, Arida, pro Vellez, Mercantur.* Qua ratione in his quoque Futurum Præsentis loci positum agnoscimus. * Cic: in Verr: 1. *Ita mihi Deos omnes propitios velim.* * Virg: *Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostendat.*

4. HABERE etiam Optativum peculiare suum Præteritum Perfectum ejusdem vocis ac Perfectum Subjunctivi (quamvis Grammatici alii præter Diomedem sub unica voce cum Plus quam perfecto junxerint) docet Prisc: lib: 18 adferens illud Lucani lib 1 *Dii visa secudent, & fbris sit nulla fides, sed conditor artis, Finxerit ista Tages.* Clarum est illud Plinii ad Arium lib: 1. ep: 10 *Atque utinam ipse spem, quam de me concepit, impleverim!* Nam, *Finxeris, Impleverim*, optandi significationem habent.

5. FUTURI Optativi vox cum Præsenti Conjunctivi consentit. * Cic. Attic: lib: 3. *Utinam illum diem videam.* Id in Verr: act: 2. *Negare non potes, atque utinam neges.* Interdum tamen in eadem significatione Futuro Indicativi Scriptores utuntur Hebræorum in morem. * Ter: Hec: *Ita me Dii bene amabunt.* Quod idem Terent ibid: act: 2. Scena 2. dixit *Ita me Dii bene ament* Interdum voce simili Præterito Perfecto. * Ter: Adelp: act: 2. *Dii me, pater, omnes oderint.* * Id: Andr: act: 3. *Utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit, id est. fiat.*

SCHOLIION V.

De modo Conjunctivo.

1. GRAMMATICI Modum hunc *Conjunctivum, Subjunctivum, Adjunctivum* appellant. Cum enim tres Modi priores magna ex parte Verbi alterius administrant non egeant, hic alia sibi verba necessariò adiungit, necesseque beneficiò particularum. *Cum, Quòd, Si, Ni, Nisi, Quamvis, Licet, Ut, Nè, Quòd, pro Ut, Dum,*

vel *Modò* pro *Dummodo*; & Relativi, *Qui*, *Quæ* *Quod*, & provocabuli, *Quis*, *Quisquis*; & Particulæ *Cur*, *An*, *Num*: ut, *Nescio quis venerit*, &c. Interdum tamen particula, *Si*, reticetur. * *Juv*: sat 3 *Græculus esuriens in cælum, jusservis ibit* id est: *Si Jusservis*. * *Cic*: *Philip*: 13. *Recesseris, omnes insequentur; manseris, harebis*. * *Horat*: lib: 4. *Merses profundo, pulchrior evenit ludere, multa proruet integrum cum laude victorem*. Sæpe etiam particula, *UT*, eleganter omittitur. * *Cic*: ad *Att*: lib: 1. ep: 3. *Velim cæteris quoque rebus eum locum ornare*. * Et *Ibid*: *Nunc sentio venias ad id tempus, quod scribis*.

2. **QUINQUE** habet Tempora, ut & Modus Indicativus, quanquam ea permutantur interdum, ut Præsens pro Imperfecto. * *Ter*: *Andr*: *Tu sic hic sis, aliter Sentias* ib: act: 4 sc: 1. *Nam si cogites. omittas, onerare me injuriss*. *Plaut*: *Aul*: *Sexcenta sunt quæ memorem si sit orium*, *Virg* 4. *Georg*: *Ni jam sub fine laborum vela traham, id est, sentires, cogitares, omitteres, memorarem, esset, traherem*. Curandum verò ut aptè tempora copulentur, sibi que respondeant; Imperfectum, Imperfecto; ut, *Dicerem, si scirem*; Plus quàm perfectum. Plus quàm Perfecto; ut *Dixissem sic Scivissim*, *Cic*: lib: 5. *Tusc*: *Nunquam id diceret, si te, audiret*. * *Attic*: lib: 8. *Plura scriberem, si possem*. Id: in *Bruno*: *Si corpore valuisset, imprimis habitus esset disertus* &c. Quanquam interdum Imperfectum Plus quàm perfectò jungitur. *Ter*: *Adelph*: act: 2. *Si attigisses, ferres infortunium*. *Cic*: *Attic*: lib: 7. *Si scriberem ipse, longior epistola fuisset*. Sic & Modi permutantur interdum. *Ovid*: lib: 1. *Amor* *El*: 6. *Solus eram si non servus adesset amor* id est: *solus essim*, &c.

3. **PRÆTER** Futurum, **RO**, syllabâ finitum, est & alterum quod in, **RIM**, desinit, cum Præterito ejusdem Conjectivi voce consentiens. *Plaut*: in *Pseud*: *Quis igitur drachmam reddet, si dederis tibi?* *Ter*: *Andr*:

Andr: act: 1. *Si te exemerim, ego pro te molam: Id: Adelph: act: 2. Nec mora sit si innuerim; quin pugnus continuò in mala hareat* Et in Passivæ vocis Futuro. Id: Hecyra. *Quin spolies muriles, quemquem nacta sis, Quæ idem sunt, ac, Dederò, Eximero, Innuero Nacta eris.* Gellius, lib: 18. cap: 1. sub finem.

4. DIOMEDES lib: 1. att: *Amaverimus, Docuerimus &c. Præteritum acui, Futurum circumflecti, a que idè illic correptâ, hic productâ pronuntiarî (ui obstat, quòd non rarò Futuri penultima correcta reperitur, Tunc verò dicendum non à Futuro. RO sed ab alio Futuro in RIM, duci; nam hoc ut Præterito simile est voce, ita & accentu.*

5. FUTURUM subjunctivi primæ Conjugationis apud Priscos, ASSO, syllabâ terminabatur ut. *Amasso, Amassis, Plaut: Amphitr: Si me irritasti, hodie lumbifragium hinc auf res.* Id: Mil: *Amassis, dixit & in Epid: Commonstrassis, & in Afin: act: 2. Tibb: cave supplicafsis.* Apud Cic: 3. de leg: *Interrogassit, Judicassit, Imperassit, Creassit, Locassit, & Passivè Quid Turbassitur.* Et Ennius apud Cic: de senect: *Curavisse levassit*

6. SECUNDÆ Conjugationis in ESSO, ut *Habesso.* Cic: lib: 1. de leg: *Ni par majorvè potestas, populisvè prohibessit.* Plautus Afinar: act: 3. *Non pedem discedat, si licessit, id est: Licuerit, Lucretius lib 3. Magis eam cohibessit, id est, cohibuerit FUSO.* autem pro, *Fusse- ro, Æn: lib: 12. apud Virg: antiquum esse ait Servius.*

7. TERTIÆ in IM, ut, *Faxim. Axim, Perduim, Creduim.* Plaut: Afin: act 3. *Si istud quod dicis, Faxis, id est, Feceris.* De quibus in Defectivis sub fin: cap: 13.

S C H O L I O N VI.

Conjunctivus Modus accedente particula, CUM, quomodo reddatur: Polonicè.

1. Vernacula idiomata non apud omnes nationes eandem temporum rationem servant. Poloni enim (ut alios omittamus) Imperfectum Conjunctivi Imperfe-

Ad fere reddunt, nisi alia adjungatur particula, v. g. Latus essem, si te bene valere audirem: *Wszetłym byt, gdyłym styszał żeś zdrow* Verum accedente particula, Cum variis modis efferunt, v. g. Cum sis vir bonus, neminem esse improbum suspicaris. *Ześ sam cztowiek dobry vel, będąc sam dobrym, vel, iakos sam dobry, tak o nikim nie rozumiesz żeby miał być złym.*

2. Szpius tamen vel per Gerundium tantum, v. g. Cum te pater unice diligit, illum aversari non debes. *Będąc Ojcu iedynie kochanym, nie powinienes od niego stronić.* Vel per Gerundium cum Verbo, v. g. Cum quatuor ipsos annos omnibus membris captus jacuisset in lecto tandem miserandum in modum animam efflavit. *Cate cztery lata leżąc, vel, leżamszy na łóżku, nie sobą nie władnąc: na ostatek nędznie skonął.* Vel per Gerundium & Participium, v. g. Nunquam ad me scribis, cum a me sapissime longissimas literas acceperis. *Nigdy do mnie nie piszysz. maiać, vel maiaćcy tak często odemnie tak długie listy* Vel per Propositionem & Nomen v. g. Cum ex Africa frater tuus discessisset, allate Lusitani Regis sunt literae, quibus eum nusquam discedere iubebat. *Po odjeździe brata twego &c.* Cum fratres tuos ab exteris reduces salutarem, quo loco res tuae essent, eos statim admonui. *Przy powitaniu braci twoich powracających z cudzych krain &c.* Cum de adventu regio tota urbe rumor percerebuisse &c. *Na powieść, vel. na nominę o przyjeździe Królewskim &c.* Rumores illi de adventu hostium, cum Imperator in castra advenisset repente omnes audiri desierunt. *Wiesci o me o zbliżeniu się nieprzyjaciela za przyjazdem Hermáńskim do obozu mszyście nagle ucichły.* Vides hic, ni fallor, Coniunctivum Modum Latinum, Nominis & Propositionum, PO, PRZY, NA, ZA, similitumque ejusmodi beneficiò Polonicè reddi solitum. Quod loquendi genus, si probè, ut debet, pueri paulatim perceperint, ma-

gnum meherecle operæ pretiū fecerint, Prudentiæ Magistri erit, id quod hoc loco de Coniunctivo Latino Polonicè reddendo dicitur. invertere; & modum Polonæ phrascos Latinâ reddendæ, observare.

S C H O L I O N VII.

Gerundia Polonica quomodo Temporibus Coniunctivi Latini respondeant

1. Gerundiō Polonicō Latinē reddendō laborant sæpe pueri, nec raro falluntur. Quocirca hoc loco animadvertendum est, Gerundiis ejusmodi alterum semper adherere verbum quod sapissimè potentialis Modi est, non raro tamen etiam Indicativi, aut Coniunctivi; si igitur pro Gerundio Polonico illud Coniunctivi Tempus Latinē extuleris. quod alterum Gerundio annexum offertur Verbum, rem totam nullō negotiō confecisti. En aliquot exempla 1. *Będąc Szlachcicem, powinienes się mystrzegać tego mszystkiego, co nã zacną osobę nie przystoi* Cūm nobili loco natus sis, vitare debes quidquid honestum virum dedecet. 2. *Doznając codzienną trosk i zmoich, mam pomarpiwać o zmoiey ku mnie życzliwości?* Cūm quotidianis à te augear beneficiis, dubitem de tuo mei studio? 3. *Ustańwicznie od niego krzywdy ponosząc, miałem go mieć za przyjaciela?* Cūm perpetuis ab eo vexarer injuriis, eum mihi addictum duxerem: 4. *Nieprzyjaciel widząc iść swą zniszczoną, nã głowę uciekąc począł.* Hostis cūm viderit (vel) cūm vidisset equitatum suum deletum effusissimè caput fugere 5. *Rozumując żecale nie mogę wyrownać w nauce drugim, począłem być tracić serce.* Cūm credidissim non posse à me ulatenus exaquari alios in studio literario, caperam despondere animum.

2. Cūm verò curandum Magistro sit, ut quamcunquē potest commodè usui, exercitationi, prudentiæ ac Authorum imitationi relinquat doctrinæ suæ partem (nam qui nihil omnino vellet præterire finē singulari præce.

præcepto, non absimilis esset ei sanè parùm prudenti topiario, qui nullum in arbusculis, quas colit furculum, nullum folium sinè alligatura relinqueret) monendi erunt pueri, non ita se præscriptâ hic lege coarctari, ut omnino eo nonnisi tempore Gerundium vernaculum Latinè efferant quod annexum Gerundio Verbum indicat. Sumit enim plerumque, si *Præteritum Præterito*, etiam *Imperfectum Perfecto & Plus quàm perfecto*, aut contra respondeat v. g. *Ucząc się Grammatyki, wielem rzeczy poiął*. Cùm rudimentis studeam, multa edidici. *Powracając z cudzych kráiów, niebezpieczniem był západł*. Cùm ab exterris redirem, periculosum in morbum incideram. Imò quandoque *Præsens etiam Præterito* correspondere potest v. g. *Niedziwię się, że tak nierychto do siebie przychodzisz, tak długo chorując*. Minimè miror, te tam lentè convalescere, cum tam diuturnò morbo laboraveris &c.

3. Quod si ea, quæ secundò hoc numerò hucusque docuimus, perplexum reddunt quæpiam, ut dubius hæreat, quandonam Gerundium Linguae vernaculae eodem omnino, quò & adhærens sibi Verbum effendum est tempore; quando contra concordia hæc rumpi possit, vel debeat: is dubium sibi suum utcumque dissolverit, si gerundia linguae vernaculae in Verba Coniunctivi aut Indicativi Modi suamet linguam assueverit aptè convertere. Tempus enim in quod ibi migrabit Gerundium, hic etiam, in Latino videlicet sermone, adhibendum ferme erit. Res in allatis exemplis patet: nam primum illud rectè extulerit Polonus, hunc etiam in Modum. *Ponieważ, vel, ponieważ iester Szlachcic, kiedyś Szlachcic &c.* 2. *Ja który doznaję codzien, &c.* 3. *Ja którym ponosił &c.* Ubi illud quoque observes velim, ex allatis exemplis quædam esse ejusmodi, ut in illis pro Gerundio, modò hoc, modò illud Tempus Polonicum salva illarumque sententiâ reponi possit; nam in tertio rectè dixeris.

Ponoſitem, vel, *Ponoſz*, in quarto, *Rozumiatem*, vel *Rozumiatem byt*, quod ipſum & in Latinis iisdem rutò, licet.

4 VERBA illa, *Bywſzy. Widziámſzy*, & id genus alia, quæ Stoinius quidem apud Cnapium Participia Activa eſſe credit, Cnapius ipſe Verba Participialia, ego (quod præſeini dictum eſt) Gerundia Præteriti vel Futuri Temporis malim dicere cùm maximas huc uſque difficultates & diſcentibus, & Magiſtris ipſis pepererint, non citra aliquod operæ pretium à nobis hic explicatum iri conſido. De his igitur notandum. I. non niſi Præteritum vel Futurum Tempus ſignificari iis poſſe. II. Adjunctum illis Verbum Præteriti Temporis certò ſignificare. iis quoque rem præteritam denotari; ex adjuncto tamen illis Futuro non ſemper rectè intuleris ea quoque Futuri eſſe, v g. *Uſlniey zacznę pracować, odpoczámſzy ſobie.* Gerundium *Odpoczámſzy*, exponi poſteſt vel per Præteritum. *kiedym* vel. *ponieważem ſobie odpoczam,* &c. vel per Futurum, *Gdy*, vel, *iak ſobie odpocznę.* prout videlicet mens loquentis fuerit Huic verò rei diſcernendæ certior regula præſcribi nequit, quàm prudentia cuiuſque & iudicium.

5 Junguntur quoque hæc eadem Imperativo, & pariter modò per Præteritum. modò per Futurum exponi debent, v. g. *Odpoczámſzy ſobie wróc ſię znomu do pracy* Quandoquidem reſeciſti quiete vires, laborem rursus repete, vel Poſtquam vires quiete reſicies, &c.

6 Redduntur autem hæc Latinè *Verbis Neuritis*, factâ periphrasi ex Verbo & particulis. *Postquam Ut, Cùm, Ubi, Simul Simul ac* v g. *Uſiadłſzy miſtchną, padłſzy umarł* mſtamſzy rzekł. *ſtánamſzy krzyknął, Wypimſzy opuchł.* *Powrocimſzy rozmowię ſię z toba, Náuczymſzy ſię pomiem.* Poſtquam aſſedit altè ſuſpiravit. *Ut condidit expiravit; ùm ſurrexiſſet, inquit; Ubi ſubſtiterit, ſubſtiſſet, exclamavit, Simul ac e.*
bibit,

bibit, intumuit; Ubi rediero, agam tecum, Simul didicero, dicam. VEL per Ablativum absolutum, si Verba Participiis Præteriti usitatis non carent. Hinc illa DEPUGNATO, *Po bitwie*; Transcursò, *Przebiegłszy*, Morte obitò, *Umartłszy &c.* Confer cum dictis lib: 2. cap: 9. præcept: 7. & cap: 13 app: 2.

7. DEPONENTIBUS Verbis & Communibús per Participia Præterita: *Wyznáłszy zámilkł*, *Począłszy nie dokonał*; *Ocknąłszy się krzyknął*; *Umartłszy porzucił*; *Zbrzydźłszy się porzucił*, *zapomniałszy przestanie*. Confessus obmutuit, Orsus non perfecit; Expergestus exclamavit; Mortuus nigrui; Abominatus relinquet; Oblitus desinet.

8. PASSIVIS per Participia Præteriti in ablativo absoluto: *Uyrażonymię, wrocił się*; *Ustyszałszy to, zámilkł*; *Weyrzałszy w Niebo westchnął*; *Dobryłszy mieczá ciął go*. Visò me rediit; Auditò hoc obmutuit; Suspectò cælo suspiravit; Eductò gladiò illum vulneravit. Hæc si pro Accusativo Membrum orationis habeant, sinè ullo nomine ponuntur; *Ustyszałszy że nieprzyjaciel blisko, zaszedł mu drogę*, *Auditò, non longè abesse hostem, processit ei obviam* *Nie dowiedziąłszy się nalezycie, w którą się stronę udał nieprzyjaciel &c.* Non satis exploratò, quam regionem hostes petissent: *Nie widziałwszy kto go uderzył ná mnie się rzucił*. Non visò, quis eum percussisset; me aggressus est.

9. ACTIVIS tamen subsequentibús hæc minus aptè redduntur sapissime; v g. *Nápisalszy list, zdárłem go*, non satis aptè dixeris (inquit peritissimus Latinitatis Magister CNAPIUS) *Scriptam epistolam laceravi*, & rectè sanè; in his enim & similibus non satis exploratam habemus loquentis mentem, quis enim mihi sic loquenti divinaverit, scriptamvè à me, an ab altero epistolam laceraverim? Dicendum igitur svadet hic Author (THES, fol: 1060.) *Ubi scripsit epistolam,*

stolam, vel cum exarasset epistolā, vel scriptā epistolā la-
ceravi eandem. Quod verò de activis dictum est, idem
intelligendum de aliis quoque transitivis Verbis, No-
minibus, & Participiis, si per illa stet, quo minus cer-
ta & clara sit sententia. At ubi id non obstat possunt
passiva, immo & Deponentia, & Communia Participi-
pia in eorum regimen transire v g Parricidam illum
ultero peccata confessum obmurnisse audivimus &c.

10. SUNT exempla apud bonos Authores, inquit
 Idem: in quibus Participia in ANS & ENS, Præteriti,
 & Futuri significationem habent * Cic: 2. Tusc: ante
 finem, Pompejus cum Rhodum venisset decedens, (id
 postquam decessit,) ex Syria. * Plaut: Credo hercle
 adveniens nomen mutabis mihi. Plura vide apud cita-
 tum Authorem Hæc tamen magno delectu imitanda.

11. PLURA alia, quæ aut ad Absolutum, quem vo-
 cant Ablativum, aut ad ejus, quæ illum excludit locu-
 tionis constructionem pertinent, cum hujus loci non sint,
 missa fecimus. Illud solum monemus, uti ubique aliis ita
 hic quoque facilius exemplis profici. quàm præceptis Præ-
 ceptiones certè illas, quas quisque fere docentium aliter,
 aliterq; pro arbitrio comminiscitur, cruciandis potius in-
 tricandisq; puerorum ingeniis, aut movendis litibus,
 quàm rei explicandæ aptiores fuisse, hucusque nemo est,
 qui non viderit. Immo qui rem totam citra, partium stu-
 dium contendendiq; ambitionem expenderit non difficilè
 deprehenderit, difficultatem hanc vel totam, vel mini-
 mum magnam partem è præceptionibus hisce prognatam
 esse. Ubi enim barbarum illud Dependentiæ nomen in au-
 ditum est (uti esse constat apud alias Nationes) ibi neque
 cruce hæc de re ulla, neque ullus in discente pueritia dif-
 ficultatis sensus. Polonus igitur Romanæ linguæ candi-
 datus oves, pro eximia gentis indole, citra ullam fere
 difficultatem id genus locutionibus expedite reddendis
 assueverit; si Primum unum, alterumvé diem sedulus in
 hoc impenderit, ut adducta hic à nobis, & adducenda in-
 frà

frā suo loco Authorum exempla tam ea, in quibus Ablativus hic cernitur, quā illa, in quibus Ablativo tali locum non esse ostenditur, cū Latinē (ubi id licebit) vulgariter, tum Patrio sermone iterum, iterumq; converterat tandiu, dum & expedire id ac circa ullum difficultatis sensum possit facere & memoria mander optime. ID UBI factum, proponantur ei per dies aliquot aliae locutiones simillimae, eaque primum efformatae jam & perfectae, quas puer ad priorum normam tum in vulgares latinas, tum vernaculo sermone jubeatur convertere. UBI id quoque expedire praestare didicerit, simplices cū Latinas, tum Patrias loquendi formas primum à Magistro dictatas, deinde proprio etiam Marte, ut poterit, ad normam adductarum ab Emmanuele, effectas per id genus constructionis vertat, vertendāsque amulo proponat. ID aliquo temporis justī intervallo faciliandum est ita, ut exercitiū hujus introductae pueri locutiones referant semper vivam quandam imaginem earum, quae in Emmanuele tum hic, tum lib: 2. cap: 9. recensentur infra. Eas verò ubi primo statim intuitu, & quasi è facie discernere condiderit: procedetur paulatim ad alias, quarum forma non adeo accedat ad eas, quas adfert Emmanuel. **JUBEANTUR** deinde pueri inter explicandum Authores, qui praeleguntur iis publicè, ad id genus locutiones attendere laude imò & premiolo demulceantur, ubi deprehenderit, imitentur in simili, aut dispari argumento. SIC procedens in aliis quoque constructionis Latinae generibus diligens Ludimagister haud paenitendum operae pretium brevi se fecisse deprehendet experieturque nunquam satis laudatō consiliō usum esse Emmanuelem nostrum, cū ubique tam varia, tam accommodata ad rem, tam copiosa Authorum Exempla adducit. Hac enim sola si peritè, & uti debent, tractentur, pro mille regulis, ac praeceptis clarissimis, perfectissimisque facient.

12. SED ut à Gerundiis exorsi in Gerundiis desinamus,

mus jam ea infinitis vernaculis conjuncta efferre latine docebimus. Formae loquendi apud nostrates sunt; Nie zabiczeć mu było widząc że ucieka! Nie zágalić by. To co przedzy, postrzegłszy że gore? Et circa negationem; Czekać było, widząc że nadeydzie. Wybaczyć mu było, widziawszy że się słusznie gniewa. Hic Gerundium vernaculum Praterito Conjunctivi efferendum Latine est; in Infinito autem Apostrophen est verbi quod ab effectum indignationis aliumve reticeretur, docet Cnapius. Subauditur videlicet. Co zánierozum! iaka nieostrozność &c. Unde Infinitum nostrum apud Latinos quoque efferetur infinitè, esto finitè etiam & possit, & solear. Dices itaque. Te illi non occurrisset, cum videres eum fugere? Te incendium non illico extinxisset, cum vidisses ardere? Te non expectasse tantisper, cum scires eum superventurum? &c. *VEL* adjecto. Tuam homini pigerrimi ignaviam! Te stupidiorem truncè &c. Si verò hæc proposueris, non modo Infinitum illis subjungere. uti suprà reddemus, verùm Finitum etiam non inoleganter licet v. g. Te hominum imprudentissimum, qui non quantocius restinxeris. cum videres ardere, &c. *Virg. Aen. 1* Menè Iliacis occumbere campis non potuisse? *Cic. Attic.* Me cæcum, qui hæc antè non videri. *Quod Polonus reddiderit* Iam też ślepy, co ja zą ślepy, nnie tego nie widzié! Plura finilla Authoram tibi observatione parva sunt, confer cum dictis infra scb: XL. n. 9.

17 Non negitrim. alias præterea formas esse per Gerundiam loquendi, quas tamen omnes persequi longum sit. Satis habuimus illas potissimum attingere, quæ omnium frequentissimè videntur in sermonem incidere. Cæteras si quæ occurrunt, poterit Magister ipse discipulis facillè negotiè tradere.

S C H O L I O N VIII.

De Modo Potentiali.

1. MODUS hic, uti & Permissivus, siue Concessivus
quin.

quinque habet Tempora atque si Futurum solum excipias, easdem voces quas Coniunctivus; significacionem tamen longè diversam. Unde apertissime intelligimus, modorum diversitatem præcipuè ex significacioni diversitate oriri. Quod ipsum patet in Declinatione Nominum, ubi aliqui Casus conveniunt secum quò ad vocem, distinguuntur tamen per significacionem CURET itaque Ludimagister Coniunctivum à Potentiali, Potentiali, à Permissivo optime discernere, alias hæcbit frequenter in explicandis Scriptoribus.

2. **POTENTIALIS** Modus dicitur quòd Potentiam, seu ut Priscianus loquitur Possibilitatem adsignificat. Quare verbò Possum explicari solet. Non raro tamen etiam verbis Volo, Debeo, prout nempe exigit loci sententia.

3. **VOCES** huius Modi, Sim? Amem? cum interrogatione fere usurpantur. Ja nam byd? ja nam kochac? Quam ob causam interrogationis notam singulis Temporibus adjecimus, quanquam iisdem sine interrogatione non raro utimur. Utriusque generis in hoc Scholio subiicimus exempla.

4. **PRÆSENTIS** exempla: **SIM?** Plaut: Amphier: Vir ego tuus **SIM?** • Ter: Andr: act: 4 Hic Vir **SIT** bonus? • Crassum in Philippum abud Quint: lib: 8. cap: 3. fin: Ego te Consulem **PUTEM**, cum tu me non putes Senatorem? • Vir: Aen: 1. Quisquam nomen Junonis adoret? id est; adorare velit?

5. **AD** maiorem emphasim adduntur interdum particulae: **UT, AN, NE**, Enclitica aut similes. • Cic: 1 in Catil: Tu Ut nunquam te **CORRIGAS?** • Ibid: Te Ut nulla res **FRANGAT?** Ter: Andr: act: 5 **TUNE** impune hoc **FACIAS?** Virg: 3. Aen: Eloquar **AN** sileam; i. eloquine, an silere debeo?

QUANDOQUE sine interrogatione. • Quintil: lib: 4. Cap: 9. **FRANGAS**, citius quam **CORRIGAS** quæ in prævum induruerunt; i. frangere possis, &c. • Id: lib: 6,

lib. 6. cap: 5. VIDEAS plerosque ira peritos. * *Cic: 4 in Ver* Si quis novi quid instituerit; is non omnia rata esse **PATIATUR**, i. pati debet. *Prisc:*

7 **PRÆTERITI** imperfecti exempla. * *Cic: pro Rab:* Tu denique quid **FACERES** in hac re? * *Ter: Andr: Att: 4 sc: 1. DICERET* quid fecit? Onby miał powiedzieć co zrobił? * *Sallus; in Conjur: Conf: Elō preliō rum verō CERNERES* &c. Po bătălii dopieroż tu było widzié. * *Virg: Aen: 8. At tu dictis Albane MANERES.* Ale ty Albánie powinienes był do trzymać słowá. * *Id: 6. Aen: Quod corpus humandum DICERET!* Miałby mówié, &c.

8. **PERFECTI** exempla. * *Plaut: Amphitr: Tunē mecum tunc FUERIS?* *Horat: Epod: 16. Impunē ut urbem nomine IMPLERIS* meo? *id est*, implere potueris? *Virg: 9 Aen: Unus homo tantas strages impunē per urbem ediderit?* juvenum primos tot miserit orco? *id est*; edere, mittere, potuerit? * *Æn: 2. OCCIDERIT* ferrō Priamus? Troia ARSERIT igni? i. æquum-nē fuit, aut, debuit occidere? ardere? * *Cic: lib: 5. Tusc: M. Antonii omnium eloquentissimi quos ego Viderim, id est, vidisse potui.*

9. **PLUS QUAM** Perfecti exempla. * *Virg: 4. Æn: Faces in castra Tulissem, Implessēmque foros flammis id est, implere potuissem, aut debuissēm. Zápalić mi było, &c. Cic: pro Planco. An, si in me vitæ cupiditas fuisset, omnium parricidarum tela Commōssēm? i. commovissem, commovere debuissēm? commovere voluissēm? Id Cornif: lib: 12. cap: 22. Plura Scripsissem, nisi tui festinarent. Suez: Vesp: cap: 4. Maluissēm, oboluissēs alium.*

10. **FUTURI** exempla *Hor: lib: 1. od: 6. Quis Martem tunicā tectum adamantinā dignē Scripserit?* i. scripsisse possit, poterit. *Cic: in Orat: Pomeridianas quadrigas quān post meridianas libentiūs DIXERIM* *Plin: lib: 8. cap: 48. Nec facile DIXERIM, quā id etate cape.*

experit. Cic: 1. Tusc: Ego ipse cum eodem ipso non
 invitus **ERRAVERIM** Id: lib: 1. de Leg: Ego vero
 libenter **AUDIVERIM** Virg: Geor: 3. **EXUERINT**
 sylvestrem animum. **HUC** spectant præmonitiones il-
 le: Ut ita dixerim; Pace tua dixerim, &c.

S C H O L I O N, IX.

De modo Permissivo sive Concessivo.

1 **PERMISSIVUS** sive **Concessivus** Modus permis-
 sionem, sive concessionem significat, unde & nomen
 invenit. Diomedes cum *Speciem Concessivam* appellat.
 Quæ inquit nequaquam volumus fieri ea verbô concedi-
 mus, ut fiant, ut contendendi pertinaciam evitemus. Ejus
 usus in secundis potissimum tertiisque Personis cerni-
 tur; primas enim, excepto Futurô non facillè invenias.

2. **PRÆSENTIS** exempla, * Cic: 6 Verr: **SIT** sa-
 crilegus, **SIT** fur: Id: lib: 2. Acad: *Hæc si vobis non*
probamus, SINT falsa sanè, invidiosa cerè non sunt.
 Id: pro Dejot: **PEREANT** amici, dum unà inimici
 intercitant. Ter: Adelph: act: 2. Profundat, perdat,
 pereat, nihil ad me attinet.

3 **PRÆTERITI** Perfecti (Imperfecti enim nullum
 habetur) exempla. Cic 3 in Verr: *Malus Civis,*
probus Consul seditiosus homo Cn: Carbo fuit. fuerit
sanè aliis, sibi quando esse capit.

4 **PLUSQUAM** Perfecti exempla. * Virg: Æn: 4. *Ve-*
rùm anceps pugna fuerat fortuna, fuisset Hic, Fuerat,
pro Fuisset positum est, sicut apud Martialem lib 2.
epigr: 78 Si non errasset, fecerat illa minùs; id est
fecisset. Et apud Her: lib: 2. od: 17 Me truncus illa-
psus cerebro sustulerat, nisi Faunus iclum dextrâ leväs-
set i. sustulisset. Poteris similia exempla fingere eti-
am Primæ Personæ. Verùm in primo illo Virgillii,
Fuerat, Indicativi, pro Fuisset, i. esse aut, Fuisse. po-
tuisset, Potentialis, ultimum verò, Fuisse permissivi
est Modi. Et præsentis tempore: Vereris, ne si verbe-
retur servus, aufugiat: aufugiat sanè.

5 FUTURI exempla. * Cic Acad. *Verum restitit Peripateticis, sustinuerit Epicureos, &c.* * Id: 5. Tuscul: *Quam sibi conveniat, ipse viderit.* Id: de amicis: *Quam id recte faciam, viderint sapientes.*

S C H O L I O N X.

De Modo Infinito.

1, INFINITUS, sive (ut loquitur Gellius lib: 1. cap 7) *Indefinitus* Modus dicitur quia cum priores Modi omnes aperte sibi certos Numeros, Personasque definiant: ut *Lego Legis, Legit Legimus, Legitis. Legunt;* in Infinito Personæ eadem ac Numeri incerti sunt, obscuræque latent, nonnisi Pronominum beneficiis evolvendi, *Ue, Me, Te, Illum, Nos, &c, Amare.*

2. VERBA omnia cujusvis terminationis conjungunt in hoc Modo simul unaqueque voce Præsens Imperfecto, & Perfectum Plus quam Perfecto Nam, *Scio te amare literas*, Præsens est *Sciebam te amare literas* Imperfectum est, *Scio me ad te scripsisse*, Perfectum est. *Sciebam me ad te scripsisse* Plus quam perfectum est.

3 AT quæ Passivè terminantur, in ijs Perfectum & Plus quam perfectum suppletur ex infinito *Esse*, vel *Fuisse*, & Participio Præteriti Temporis mutatis Numeris, & Generibus pro re, de qua agitur. Cic: Philip 2 *Clodium meo consilio interfectum esse dixisti* * Id: Fam: lib 2. ep: 9 *Certiorum te per literas scribis esse factum, me cum Casare & Appio esse in gratia &c,*

4 EX omnibus Latinis Verbis unicum tantum existat Verbum substantivum. SUM, cui proprium Infiniti Futurum, FORE remansit integrum, jungiturque cum omnibus Generibus, & utroque Numero. Cic: Fam: lib: 6 ep: 1. *Neque ego ea, quæ facta sunt, fore cum dicebam, divinabam futura.* Id: ibid: lib: 1 ep: 3. *Vehementer confidit his meis literis, se apud te gratiosum fore.*

5 IN cæteris ergo Verbis (quod & in Substantivo SUM, usurpare licet) Futurum Activæ significationis
hujus

hujus Modi proprium suppletur ex Infinita ESSE, vel Fuisse, & Participio in RUS, mutatis Numeris, Casibus, ac Generibus prout res postulat. Cic: Attic: lib: 6. ep: 3. *Illum cum futurum esse puto, qui esse debet.* Id: Philipp: 8. *Dixit, aliam sententiam se dicturum fuisse* Id: in Verr act: 4. lib: 3. *Non molestè fero, me laboris mei, vos virtutis vestræ fructum esse luros.*

6 PASSIVÆ tamen significationis Futurum ejusdem Modi proprium ex infinito, IRI, & Supino Pr: ore constat; ut *Imatum iri, Doctum iri*, Cic: lib: 1 de divin. *Vaticinatus est madefactum iri minùs virginta diebus Graciam sanguine.* Id Attic: lib: 2. ep: 20. *Addit Pompejus se priùs occisum iri ab eo, quàm me violatum iri* Ter Hetyr: Prolog: *Rumor venit, datum iri, gladiatores* Atque hoc Futurum ita Passivorum, ac Communium tantùm Verborum est proprium, ut à Deponentibus etiam Passiva significatione formari nequeat. Hæc enim si Passivam aliquando significationem admiserint. Futurum in ea ex Participio in DUS & infinito ESSE, vel Fuisse; duntaxat possunt admittere vid lib: 2. cap: 13 QUAMVIS Probus, Donatus, Priscianus posteriorem hanc futuri supplendi rationem profuturo propriè tali non agnoscant ferme: quodd Participia in DUS necessitatem potius congruentiamvè, quàm Tempus significant, etiam si sextum post se casum habeant Cic in Rull: *Non eos in Deorum immortalium numero venerandos à vobis & colendos putatis?* Hic non tempus futurum, sed necessitas significatur. Sic fere semper, vide Rudim, scholio particulari, & lib 2 cap: 13

7 PRO Infinito, Esse, Participia in RUS, frequentissimè; Participiis in TUS, & DUS, rariùs adhæret FORRE, Cic: Att: lib: 5 *Deinde addis, te ad me venturum fore: Id ad Brut: lib: 11. Quos spero brevi tempore facietate victoriæ copulatos fore.* Id Att: lib: 3 *Quasi divinarem fore mihi aliquando expotendū studium tuum,*

8 DIOMEDES, Donatus, aliq; Grammatici addunt alteram Futuri activi circuitionem ex Priore supino, & Infinito, IRE, vocis Activæ; ut *Amatum ire, Doctum ire*. Qui loquendi modus singularem elegantiam habet, contentionemque sive studium in agendo significat, Præsentis tamen Temporis, non Futurum continet. Plaut: *Bacchid, Desistas ire oppugnatum i. oppugnare cum studio*. Liv: lib: 9. *Bell: Maced: Vitricus tuus vitam tuam perditum ire hoc facto properat*: Gell: lib: 4 cap: 6. *Volo adjutum, ornatumque ire noctes tuas, id est adjuvare atq; ornare*.

9. QUAMVIS verò, *Occisum ire, Violatum ire, Direptum ire, Madefactum ire, &c.* Activa voce nihil aliud, quam *occidere, violare, diripere, madefacere*. Tempore Præsentis significant, ut docuimus; tamen *Occisum iri, & reliqua patiendi voce Futuri sunt Temporis*. Cic: *Attic: lib: 9. Quem tu locum Græciæ non direptum iri putas?* Liv: lib: 1. *Cecinit sibi aram hic dicatum iri*.

10 Prisci Futurum Activæ vocis Modus hujus RUM syllaba terminatum in omnibus Verbis adhibuere, quod omnibus genericus, ac utrique numero, non secus ac FORE, accommodabatur. Valerius Antias, *Aruspices dixeris omnia ex sententia processorum Græch Credo inimicos meos hoc dicturum*. Quos imitatur Cicero in Verr: act 6. lib 5 *Hanc sibi rem præsidio sperat futurum*. Vide Gellium lib: 1. cap: 5.

11. Fuit & aliquot Futurum Modus hujus commune pariter ac invariabile, Præscis usitatum, *Affere*, syllabis terminatum ideo, quod à præscio conjunctivi Futuro, in *Affo* desinente duceretur, Unde, *Expugnassere, impetrassere i. Expugnaturum, impetraturum esse*. Plaut: *Amphitr se summa vi eorum oppidum expugnassere*. Id: Mil: *Hercle credo te facile Impetrassere*. Id: *Capiv: Illam confido me reconciliassere &c.*

S C H O L I O N XI.

Vernaculi Infiniti Tempora qua ratione reddantur Latine

1 INFINITUS Modus quamvis naturâ suâ Personas & Numeros non nisi involutos & implicatos habeat, liber tamen in Præsenti eos explicare; ut hujus etiam Modi variam significationem & usum jam inde à primis rudimentis pueri cognoscant.

2. Navus, & suorum profectus, ac cultura avidus Ludimagister toto pectore in hoc incumbat, ut barbarum illud Latinitatis puerili vitium quo illi vernacula Infinita infinitis item Latinis malè reddunt, extirpet raticitus. Quod ut tantò felicius præstare possit, nos hic aliqua ejusmodi loquendi formas addemus.

3. Infinita igitur illa, vernacula, quibus interrogationem nostrates exprimunt; ut, *Abiê go? czekâc ciê us? â pisâc to?* uti semper subaudiri sibi volunt hæc, vel horum similia, *Każesz go biê? Trzeba ciê tu czekâc? Chcesz żebym to pisâc? Mamże to pisâc?* ita istidem adjectis finitè, vel infinitè efferi debent *Vis percutiam?* vel *Vis ut percutiam?* *Subesnè ut hic te expectem?* *Subesnè hic te expectari?* *Debeonè id scribere?* *scribendumnè id?* Peculiares, & longè elegantissimæ id latinè efferendi formulæ illæ sunt: *Vin:* (Apostrophus est de quo vide sin: lib: 3,) *tu id fieri?* *Terentius Idnè estis authores mihi?* *Vocon ego hanc, quæ se quarit?* *Verberor?* *illum?* Huc refer, quod eximius Latinitatis Magist: P. Cnapius monet Latinos videlicet cùm interrogant, non uti particula *SI*, quamvis citra interrogationē locò *AN*, eandē particulā ponant Unde Terentius, *Visam si domi est.* Columella, *Custos gallinarum aus ultex si pulli pipiant.*

4 Illa quoque, *Niewidâc go dorqd, Nie rozeznâc kolu. Nie slychâc glosu Nie znâc po nim. Czut tu zâpâcb, smród, stęchliznê. &c.* vel solo Indicativo. Non apparet hætenus Non discernitur color Non auditur vox. Non refert. (puta fronte, oculis veste, &c. Unde Tacitus *Vultus ferebat*, quos spiritus gessisset *Znâc mu było po twarzy, &c.*) *sensitur odor, fator, putor, ran-*

cor, &c. VEL si Potentia, seu possibilitas (ut vulgus loquitur) aut impotentia his significatur per verbum Possū, infinitumq; passivum efferuntur. *Non potest discerni color, Nequis audiri vox, &c.* Elegantissimè verò per secundas Personas Potentialis modi; *Niewiedzieć iák mu dogodzić. Nescias quo pacto ejus morositati cupiditati &c. satisfacias; & in Præterito. Nicwiedzieć kogo było słuchać. Nescires utri illorum obsequendum esset* Hæc tamen fortasse faciliora tyronibus; *Invertū mihi erat non potui apud mestatuere cui obedirem, &c. Non inveniebam modum eos placandi, &c.*

5 Per eundem Potentialem & hæc horumque similia Latine reddes: *Iák się tu ni. dziwować? Iák tu zakiego nie bić? Iák go tu było nie chwalić? Iák go tu będzie przyjąć. Quis hic non admiretur! &c. Quis hunc ralem non verberet? Huncine impune quisquam abire patiatur? Quis enim hic non laudasset Quis illum (puta hospitem) dignè receperit? vel per secundas Personas ejusdem Modi Qui (id est, quomodo) non mirere? Quomodo huic pareas &c. imò & per primas ejusdem vel Futuri Indicativi, Quomodo non mirer? Quæ ratione illum venientem excipiam Cic Philipp: 13. Quis non doleat interitum talis & viri, & civis! id pro Cecin. Quid tu huic homini facias. Quintil. lib 6 cap 5 vides plebrosq; irā percitos &c. Cic de Senect. Quid de pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum, olivetorumque specie dicam? Vir: Æn: 2. Quis cladem illius noctis, quis funerā fando explicet!*

6 Cū Interrogativis illis & Infinitis, Quis Qualis, Uter, Quantus, Quot, Quotus, & aliis quæ Verbis Audio, Video, Scio, Intelligo nescio, aliisq; id genus jungitur. Poloni Infinitum, Verbum pōnunt. *Niewiem komu wierzyć, Wie gdzie to powiedzieć. Nie widzę co bráć. Wiem jaka mu dác.* In his reddendis Latine Infinitus noster Coniunctivo efferendus est. *Nescio cui credam, vel credere debeam. Novit quid, & ubi*

ubi dicat. Non video, quid accipiam, vel accipere debeam, vel accipiendum sit. Scio quod dem Sic in aliis temporibus. Nie miałem mu co dać, quod darem. Nie było gdzie sięść ubi lederem.

7. Adhibent item Nostri Infinitum Gerundiorum, & Supinorum locò; ut, *czas mstać, poszedł snąć.* Quorum Latine efferendi præcepta esto nec illico, nec simul proponi debent tyronibus, tamen captata modi occasione meliores loquendi formulæ paulatim illis inculcandæ. Ita enim fiet, ut priusquam præcepta noverint, quasi aliud agendo, eximio quodam Latinitatis succo tingantur immò & imbuantur.

8 In illis loquendi modis *Orzemu było być Królem,* (ironicè aut verè) *Bydło robie pasc nie &c Wpiałem iemu jeszcze grzebać &c* in his, inquam. similibusvé aliquid semper infinito subauditur quod si aperte adjeceris, nullò negotiò latine extuleris, v g *Decuit sanè hunc regnare. Bubulcum melius ageres (vel si placet) opilionem subulcum, agasionem &c. quàm hominum moderatorem.* Sic Plautus: *Ut matronarum facta hic pernoctat probè! moribus præfactum mulierem hunc factum velim* Polonus dixerit: *Patrzay, iak &c. Ochmistrzem mu było bydł.*

9 Affinia istis sunt, nisi quòd insuper interrogatio-nem, exclamationem cum admiratione indignatione aliové affectu contineant *Mnie tak ięszko pobędzić! Tobie się tego nie spodziewać! Iemu tak nagle umrzeć!* Quæ Latine quoque eleganter per Inf. ita extuleris. *Men tam graviter aberrasse? Te id non sperare? illum tam subitò è vivis raptum esse?* Subauditur enim semper; *Equum, Possibile, Credibile, & similia, quæ eleganter tacentur, additamèn etiam apertè possunt. Confer cum dictis suprà Schol: 7. num. 15.*

10 Infinita vernacula Perfecti vel Plus quàm perfecti quibus semper Impersonale *Było.* adhærere consuevit; ut, *Czekając było, Niechodząc tam było, &c. bi-fari.*

fariam Latini efferunt. *Primo* per verbum, *Oportet*, *Supino* priori (quod longè elegantissimū) vel *Infini-*
to iunctum. Cic: *Oportuit factum esse: Oportuit commu-*
nica- *Adolescenti* *morem gestum oportuit. Ut ut erat,*
mansum tamen oportuit. Terent: Irritari Anconium
non oportuit, Cic: Secundo per *Optativum*. Cic. *Resti-*
zisses, mortem oppetisses potius, quàm &c. Terent: Hem:
prædiceres! Hey byto przepowiedzieć! Plautus At tu
ne clam me comesies prandium. Nie ziadac byto prze-
demnq. Ad priorem efferendi modum pertinet Opus
cum Ablativo Participii Præteriti temporis, v g Con-
sultò opus fuit &c. v, infra l, 2 c 24. Præc: II. Append:

S C H O L I O N XII.

Quid Gerundia, & Supina? cur inventa? an Passivè quo-
que significant, & Gerundia interdum, E, in U, mutare.

1. QUID sint Gerundia, & cur ita dicta; quid item
 supina: non convenit inter Grammaticos. Diomedes
 quidem censet, Gerundia, & supina sextū esse Verbo-
 rum Modum; alii verò. ut Phocas Donatus, Priscia-
 nus, Nomina Participialia malunt dicere Verūm ma-
 gis placet quod Quintilianus lib: 1. cap: 4. indicat,
 quòd videlicet Supina appellat Verba Participialia. i-
 dem vorò dicimus & de Gerundiis. Cum enim Græci
 pro Gerundiis, ac supinis, quibūs carent, Infinitō utan-
 tur. Articulorum, & Præpositionum adminiculo Latini
 hæc Verba Participialia excogitarunt, ut crebram
 molestāque Infiniti repetitionem vitarent

2. QUÆ enim Latini dicunt; *Efferor studio Patres*
vestros videndi. Quis es tam in scribendo impiger? Inter
spoliandum corpus hostis exspiravit Abi deambulatum.
Turpe quidem dictu &c. Ea Græci sic dicerent: Efferor
studio Patres vestros videre Quis est tam in scribere im-
piger? Inter spoliare exspiravit. Abi deambulare, Turpe
dici. Quas loquendi formulas Latini quoque Pœtæ
frequenter, Historici interdum usurpant. Liv: lib: 3.
Tempus est, aut pacem componi, aut bellum geri. Tibull:
 lib:

lib. 2. eleg: 3. *Causa perire fuit i, pereundi* Hor: Carm: 8. *Ritè maturos aperire partus lenis Hilythia i, lenis in aperiendis partibus.* Et mox Ibid: *Vosq; veraces cecinisse Parca i, veraces in canendo* Id: lib. 1. od: 11. *Et celerem sequi Ajacem, i ad sequendum, ut sentit* Prisc: lib. 18. Ovid: Ep penult. *Retzulerat Nestor nato re quavere misso i, misso re quassum, seu ad re quassum, seu ad re quarendū* Et sexcenta ejusmodi apud Pôetas.

3. GERUNDIA omnia significationem habent activam, & in, DI quidem perquam raro Passivam. Justian: lib: 17 *Arymbas Athenas erudiendi gratiâ missus, i. ut erudiretur* Quo spectat & illud Terentii Prolog: He. aut: *Novarum qui spectandi faciunt copiam* Et Suet: in Aug: cap: 98 *Permissâ jocandi licentiâ, diripiendique pomorum. i Spectandorum. Diripiendorum* In DO, etiam non raro Virg: Ecl. 8. *Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis, i. dum incantatur* Id. lib. 3 Georg: *Uritq; videndo famina, i. dum videtur.* Id. ibid: *Alitur vitium, crescitq; regendo i, dum regitur* Lucr: lib: 1. *Annulus in digito subter tenuatur habendo.* Et in DUM, interdum Virg: 3. Georg: *ante domandum ingentes collunt animos, i. antequam domentur* Sall: in Jug: *Cùm ipse ad imperandum dissidium vocaretur i ad imperata facienda, antiqua planè loquendi ratio* Cic: lib: 9 ad Pat: ep: 15. *Huc ades ad imperandum, sive ad parendum potiùs.* Sic enim antiqui loquebantur. Quæ ratione & ipse Cicero videtur locutus de Nat: Deor: lib: 2 extremo. *Qua pecude, quòd erat apta hominibus ad vescendum i, qua homines vescerentur.*

4 Supina in UM Activam significationem habent; ea tantùm Passivam, quæ sunt à Neutro passivis, *Venum, Vapulatum.* Hæc verò infinitorum Forma. *Lectum iri, Visum iri,* & similia non à Supinis. *Lectum, Visum* sed à Verbo *IRI*, passionem mutantur. Omnia verò Supina in U. passivè sumuntur, v. g. *Mirabile dictum.* Quanquam *Diomedes* lib: 1. & *Priscianus* lib: 3.

interdum Activè sumi doceat. Favet iis Plautus in *Menechmo Obsonatu* red. o. Et Cato de re Rust: *Primus cubitu surgat.* Et Statius lib: 1 *Achil. Quem nunc venatu rediturum.* Aliqui tamen hæc Nomina quartæ declinationis, non sapina censent.

5. IN Tertiæ quartæq; Conjugationis Gerundiis in DI, DO, DUM, ac Participiis ejusdem flexionis in Dus, Veteres, E, penultimæ syllabæ per U, efferebant. * Ter: Andr: Prol. *Nam in prologis scribundis operam abutitur, i, scribendis.* * Ib: act: 1 sc: 4. *Diū dare facultatem, obsicero, huic pariundi i, pariendi.* Apud Plautum hæc crebra sunt, & apud Sallustium antiquitatis affectatorem in Catil: *Libido eos invaserat Reipub: capiunda.* * Et ibid: *Impunitatem Reip: perdunda fore credebant.* * Ib: *Tanta vis hominum leniunda potius, quàm exagitanda videbatur.* Alii quoque scriptores interdum Liv lib 6 *In nos quid arma polleant vestra, si parendo experiundum est. inermes experiemur.* * Cic: Fam: lib: 9. ep: 14. *In consiliis capiundis.* * Et lib: 2. ep: 10. *Exstimavit ramen esse faciundum.* * Id pro C. Rab: *Hic videlicet perblandus reperundus fuit.* * Id pro Cæcin: *Qui ad constitutum experiundi, juris gratiā venissent.* Sic Rei gerunda &c. ex quo nonnulli Gerundia dicta esse arbitrantur.

6. Hinc apud Juris consultos qui Veterum edicta, legesq; interpretati sunt. existant in Pandectis tituli: *Communi dividundo. Ad legem Julium de reperundis Familie erciscunda, i rei hæreditaria dividenda.* Quas veterum loquendi formas Cicero aliq; Scriptores nunquam sibi putârunt immutandas; sic * lib: Fam: 7. ep: 22. *Quod jus statues communi dividundos.* * Id: pro Sext: *Cæsar legem de pecuniis reperundis non putat esse legem.* * Id: pro Cluent: *Clames, te lege pecuniarum reperundarum non teneri.* * Id: pro Cæc: *Nomine hæredis arbitrum Familie erciscundæ postulavit.* * Id: de Orat: *Idem erciscundæ familiæ causam agere non potest.* Sic,

*Juris dicendi. Cic pro Muræna. * t t æt. 3. in Ver:
Pecuniam ad jus dicendum dediss, Et ejus generis alia.*

A D M O N I T I O.

Cum in explicatorum hic à nobis Modorum trium præcipue postremorum perfectæ notitia tanta in se utilitas, curabit Magister, ut quod supra Cap 2 in Admonitione commendavimus in Potentiali quoque ac Permissivo Modo. imò & in illis, de quibus proxime Schol: xi loquendi formulis exequatur, ac breves ejusmodi locutiones, quas creberrimè in usu esse adverteret, simplicis Conjugationis locò decurri Latine jubeat, Imò sive ipsi pueri inter sese palam decertent sive scribendi argumentum è distantis ore excipiant, sive Latinum, qui in Classe prælegitur, Authorem explicent, semper illum sibi scopum præfixum habeant ut sermonis Latini ad vernaculam, & vernaculi vicissim ad Latinam consonantiam dissonantiamque, singulares item, quæ tum in hoc, tum in illo adhibentur exprimentendi modos ac proprietates diligentissimè conscrutentur. Nec quidquam eorum, quæ in usu habent, unquam sit quod seu ex vernaculo Latinum facere, seu contrà è Latino in Patrium transferre maxima cum sermonis proprietate non jubeantur, contentur, doceantur Imò novit Magister ipse se quoque nunquam Latini sermonis copiam vim & elegantiam esse ita comparaturum; ut hæc eadem Discipulis quoque, cum voler debeatque quàm maximè imperari possit nisi longo tempore ita aut quos Latinicæ Principes voluat imò terat? ut, quidquid in iis legit, vernaculo sermone à semet exigat atque se ipso hortatore illud contendat obtinere, ut quod cuique idiomati quavis in re maximè proprium sit pernoscat ac ediscat. Vicissim verò quidquid vernaculo sermone effert legit vel audit, quæ Latine efferendum sit, semper copiet. Rudia deinde Discipulorum ingenda cum eodem modo formare satagat, tum in id incumbet vel maximè ut tum ea quæ amuli sibi obijciunt, quàm quæ ipse dicitur quotidie, sine è maximè usitatis, ac necessariis loquendi formis. Aeterno Proinde

exilio damnabit p̄tes illas Gymnasiorum, quæ miseranda puerilium ingeniorum contagione grassari apertè solent. Ex iis sunt. I. Cùm ineptis ad rem præsentem vocabulis utuntur eo fine, ut difficultatem, negotiorumq; facessant æmulis, v. g. Amo, Brat, Odi, Nieprajiaciel, Veneo, Kupuję, przedaję, Perates, student. Cùm Anomala, defensiva, Aprora aliq; ejusmodi violentè ad loquendum adhibent; ut Quæso icerem Proskbym. Cete, quibus competit nomen, Discolor, Wieloryb pstry, Res quæ, vocantur Repetenderum, Kradzież &c. Quid enim his ineptius imò quid perniciosius? an alia de causa Defectiva hæc sunt, quàm quòd in eo Genere, Numero, Casu, Tempore, aliòve attributo nunquam ea Latini adhibeant? Hoc si ita est, cur in eorum tu vocum naturam, cur in omnem Latini sermonis usum violentus esse pergis? Ut disciscant, inquis pueri. Defectiva hæc esse, quæ verò ista rei disciscendi vario? quæ methodus? Defectiva sunt? ergo docendus potius puer est, ubi hæc talia sibi proponuntur, responde; locum hic iis non esse, alia adhiberi debere: quorsum autem ineptissimæ illæ, circuitiones? An non major inde manat perniciēs, cum pueri hanc Defectivi supplendi rationem legitimam esse credunt arripiunt, disciscunt, adhibent? III. Cùm easdem perpetuè idq; insalutissimas locutionum formas usurpant: neque aliud Latine loqui sciunt quàm de negligentia vel diligentia: de navo vel ignavo studioso: de discoloribus animalibus aut avibus, neque aliter quàm inepto illo modo; Wsredksty ia. Obaczyszty ia, &c. an non præstiterit, ita illis concertandi tempus parari, ut modò quidem vernaculas loquendi formas, quibus maxime quisque utitur, latine reddendas æmulis proponant, modò Latine aliquid, puta Auctorum, quos producit Emmanuel aliorum vè sententias aut contextum Patrio sermone reddant; modò de Historia, quæ illis discenda proponitur, modò de sue Classis Syntaxi quæstiones sibi solvendas obijciant, modò Arithmeticas operationes instituant &c. IV. Cùm

privatim traditis præceptionibus (doctrinas conditionesvé ii appellant) obtruncantur, nec per compendia, usu videlicet exemplis & exercitatione perpetua, sed inextricabilibus quibusdam ambagibus; nullo sanè vel maligno profectû, maximò autem temporis dispendiò ingeniorumq; torturâ deducuntur. V. Cùm declarandorum Emmanuelis præceptorum modum ac rationem sinè modo ac ratione adhibent. Fieri enim consuevit, ut quidquid ex Emmanuele discunt, id certis Verborum formulis cogantur explicare, ut dicitur! reaps. verò ingenium & memoriam cruciare. Persape enim non minùs Emmanuelem ipsam quàm traditam sibi illam Emmanuelis explicationem non intelligunt. Quid igitur faciò opus est? Ubi nempe Emmanuel satis superq; capi potest à pueris, si ejus præceptum vernaculo sermone redditum declararimque ut potest, audiant, id sufficiat: nec amplius oneris quidquàm imponatur, quàm ut usu probent, quod intellexisse se assunt. At si intricatior alicubi occurrat nodus, adhibenda explicatio est rum Patris rum Latinis verbis, si qua potest planioribus. Minimè tamen à pueris exigendum, ut traditam explicandi formam ad verbum, quod ajunt, reddant memoriter. Suffecerit, ut quibus tandem possunt verbis usq; peritiam probent suam. Imò ne quidem omnino ab iis postulandum, ut quod percepisse se dicunt, propriò statim, à semet reperiò exemplo confirment palam. Multùm efficisse credendi sunt, si alienò saltem rectè Latine reddito comprobare, quod dicunt, queant. Ad extremum, cùm, ut Emmanuel ipse admonet, aliud sit. rationem vitamq; tradere, qua Latinam linguam discas, aliud Grammaticas quæstiones nodosq; difficiles explicare: monebit Magister, primum illud officii sui esse: alterum nequaquàm, nisi carptim & paucis, quantum set: ad primum illud consequendum opus fuerit. In hoc igitur incumbat toto pectore, ut Discipuli rursù, copiosè & expedite Latine loquantur potius, quàm ut inquinatissimâ illâ,

illa, qua solent, Latinitate, dubia & quaestiones moveant. Haec omnia est Emmanu- lis mens, hoc votum; is enim cum in ejusmodi quaestione quodam loco incidisset, nullò eam dignatus responso concludere. Hæc & ejusdem generis quaestionibus prætermis- sis, exemplis potius exerceantur pueri quàm studiosissimè. Afflu- escant de- nique potiùs emendatè loqui & scribere, quàm bar- bare disputare. Hæc ille l. 2. i. edit.

VERBI DEPONENTIS CONJUGATIO.

C A P U T X.

UTOR, *Verbum Depoens Conjugationis Terria sic conjugabitur.*

Indicativi Modi tempus praesens.

Numerò singulari § Numerò Plurali.

UTOR, uteris. vel utere § Utimur, utimini, utuntur,
utitur, Używas § Używamy.

Præteritum imperfectum.

Utebar, utebaris v utebà § Utebamur, utebamini, u-
se utebatur Używałem § tebantur Używaliśmy.

Præteritum perfectum.

Ufus, usa, usum, sum vel fui, es vel fuisti, &c. Uży-
wałem, użyłem.

Præteritum plus quàm perfectum.

Ufus, usa, usum eram, vel fueram, eras vel fueras, &c.
Użyłem był.

Futurum.

Utar, utêris, vel utêre ute § Utemur utemini, utentur,
iur, Będę używał, użyję § Będę używáli, użyjia.

Imperativi Modi tempus praesens.

Utere, vel utitor, utatur, § Utamur, utamini, v. utimi.
użyj, używaj. § nos, utantur, Używajmy.

Futu-

Futurum sive Modus mandativus.

Utitor tu, v. utêris, v. utê § Utiminor, vel utimini, u-
re, utitor, ille v. utetur, § tuntor, v. utentur, *niech*
użyj więć. § *więć użyj.*

Optativi Modi tempus praesens & imperfectum.

Utinam uterer, utereris, v. § Utinam uteremur, utere-
uterere, uteretur, Obym § mini, uterentur, Ob-
używał. § *smę używali.*

Præteritum perfectum.

Utinam, usus, a, um, sim vel fuerim, sis, v. fueris, &c.

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam usus, a, um, essem, vel fuisset essem, vel
fuisset &c. Obym *był kiedy używał, zażył.*

Futurum.

Utinam utar utaris, v. uta. § Utinam utamur, utamini,
re, utatur, Obym *zażył* § utantur, Obym *my zażyli.*

Conjunctivi Modi tempus praesens.

Cum utar, uta is, v. utare § Cum utamur, utamini. u-
utatur, Gdym *zażywam* § tantur, Gdym *zażywamy*

Præteritum imperfectum.

Cum uterer, utereris, vel uterere &c. Gdym *używał.*

Præteritum perfectum.

Cum usus, usa, usum sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit,
vel fuerit, Gdym *użył.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cum usus, usa, usum, essem, vel fuisset, esses, v. fuisset,
ses, &c. Gdym *był użył.*

Futurum.

Cum usus, usa, usum, ero. vel fuero, eris vel fueris,
erit, vel fuerit, Gdym *użyję, zażyję.*

Infinitivi Modi tempus praesens & imperfectum.

Uti, Używać, & i. i. a. używam, używasz, używam &c.

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum.

Usus, usam, usum, esse, vel fuisse. Użyć było, & i. u. uży-
tem, użył, użył byt, użył byt. Plu-

Pluraliter.

Ufos, ufas, ufa, esse, vel fuisse, *Używałismy, &c.*

Futurum Activum.

Ufurum, am, um esse, *Mamy Ufurors, as, a, esse, Mamy u-
żyć, & iż ja użyję, &c. & iż my użyjemy &c.*

Futurum Passivum.

Utendum, am, um, esse, *Maś Utendos, as, da, esse, Bę-
się użyć, & iż będa mięś da nas używać, &c.
używać, użyja mię, &c. &*

Futurum præterito mistum Activum.

Ufurum, ram, rum, fuisse, *Ze używathym był.*

Passivum.

Utendum, am, um, fuisse, *Ze używano by mię było.*

Gerundia.

Utendi, - *Używania.*

Utendo, *Używając, utendum, ku używaniu.*

Supinum.

Usum, - *Ná używanie.*

Participia præsentis & imperfecti temporis.

Utens, utentis, *Używający.*

Præteriti.

Ufus, ufa, usum. - *Który używał.*

Futuri Activi.

Ufurus, usura, usurum, *Który użyje.*

Futuri Passivi.

Utendus, da, dum, *Którego maia używać, którego użyja.*

VERBI COMMUNIS CONJUGATIO.

CAPUT XI.

DIMETIOR, *Verbum Commune Conjugationis quarta,
sic conjugabitur.*

Indi-

Indicativi Modi tempus praesens.

Numerò singulari § Numerò Plurali.

DIMETIOR, dimetiris § Dimetimur, dimetimini:
v. dimetire, dimetitur. § dimetiuntur, Rozmie-
Rozmierzam. § rzamy.

Præteritum imperfectum.

Dimetiebar, dimetiebaris, § Dimetiebamur, dimetie-
v. dimetiebare, dimetie § bamini, v. dimetiebami-
batur, Rozmierzałem. § nor, dime iebantur.

Præteritum perfectum.

Dimensus, a, um, sum, vel § Dimensi, æ, a, sumus, v fui.
fui, es, vel fuisti, est vel § mus, estis v fuistis, sunt,
fuit, Rozmierzyłem § vel fuerunt, vel fuere.

Præteritum plus quam perfectum.

Dimensus, a, um, eram, v § Dimensi, æ, a, eramus, vel
fueram, e as, vel fueras § fueramus, eratis, vel fu-
erat vel fuerat, Rozmie- § eratis, erant, vel fuerant.
rzyłem byłem. §

Futurum.

Dimetiar, dimetieris, vel § Dimetiemur, dimetiemini
dimetiēre, dimetietur. § ni, dimetientur.
Rozmierzę. §

Imperativi Modi tempus praesens.

Dimetire, vel dimetitor, § Dimetiāmur, dimetiāmini
dimetiatur, Rozmierz. § vel dimetiāminor, di-
metiantur.

Futurum sive Modus mandativus.

Dimetitor tu, dimetieris § Dimetiminor vel dimeti-
v dimetiēre, dimetitor § mini, dimetiuntur, vel
ille, v dimetietur, Roz. § dimetientur. Rozmie-
mierzysz, rozmierz mię. § rzycie, rozmierz mię.

Opiativi Modi tempus praesens, & imperfectum.

Utinam dimetirer, dimeti § Utinam dimetiremur di-
reris, v dimetirere, dime § metiremini v dime te-
toretur. Obym rozmierzał. § minor, dimetirentur.

Præteritum perfectum.

Utinam dimensus, a, sum. § Utinam dimensi, æ, a, si-
sim, vel fuerim. sis v. fu- § mus, vel fuerimus, sitis,
eris, sit v fuerit, Oby- § vel fueritis, sint, vel fu-
rozmierzyt. § erint.

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam dimensus, a, um, § Utinam dimensi, æ, a, esse-
essem vel fuisset, esses, § mus, v fuissetis, esse-
vel fuisset, esset vel fu § tis, vel fuissetis, essent,
isset Obym byt rozmie- § vel fuissent.
rzyt. §

Futurum.

Utinam dimetiar, dime- § Utinam dimetiamur, di-
tiaris, v dimetiare, di- § metiamini, vel dime-
metiatur. Obym rozmie § tiamini, dimetiantur.
rzyt. §

Coniunctivi Modi tempus præsens.

Cùm dimetiar, dimetiari § Cùm dimetiamur, dime-
vel dimetiare, dimetia § tiamini, dimetiantur.
tur, Gdy rozmierzam. §

Præteritum imperfectum.

Cùm dimetier, dimetire- § Cùm dimetiremur, dime-
ris, vel dimetirere, di § tiremini, vel dimetire-
metiretur, Gdym ro § minor, dimetirentur.
zmierzat. §

Præteritum perfectum.

Cùm dimensus, a, um, sim. § Cùm dimensi, æ, a, simus,
v fuerim, sis, vel fueris, § v fuerimus, sitis, v. tae-
sit, vel fuerit, Gdym ro- § ritis, sint, vel fuerint.
zmierzat. §

Præteritum plus quàm perfectum.

Cùm dimensus, a, um, es § Cùm dimensi, æ, a, esse.
sem, v. fuisset, esses vel § mus, vel fuissetis, esse.
fuisset, esset, vel fuisset § tis, vel fuissetis, essent,
Gdym byt rozmierzyt. § vel fuissent.

Futu-

Futurum.

Cum dimensus, a, um, ero § Cum dimensi, a. a. erimus,
v. fuero, eris v fueris, eritis v fuerimus, eritis, v fue-
v fuerit, Gdy rozmierzę § ritis, eritis vel fuerint.

Infinitivi Modi tempus Praesens, & imperfectum.

Dimetiri, Rozmierzając, & iż rozmierzam, &c. rozmie-
rzatem

Præteritum perf. etum & plus quam perfectum.

Dimensum, am um esse, vel fuisse. Rozmierzając, & iż
ia rozmierzatem &c Et passivè. Zego rozmierzano.

Dimensos, sas, sa, esse, vel fuisse &c.

Futu um Act vum.

Dimensurum, am, um esse § Dimensuros, ras, ra, esse,
Rozmierzając, & de co ma ro § Rozmierzając, &c.
zmierzając, & iż rozmierzę §

Futurum Passivum.

Dimensum iri v dimetien § Dimensum iri vel dime-
dum, am, um, esse Ro § tiendos, as, da, esse.
zmierzon bydł ma, że ro § Ze nas rozmierzają, was,
zmierzanie, ciębie &c § ich

Futurum præteritò mistum act vum.

Dimensurum, am, um, fuisse, Ze rozmierzylbym był.

Passivum.

Dimetiendum, am, um, fuisse. Ze rozmierzano by
mię było.

Gerundia.

Dimetiendi, Rozmierzania.
dimetiendo, rozmierzając.
dimetiendum, ku rozmierzaniu.

Supina.

Dimensum, Rozmierzając.
Dimensu, do rozmierzania.

Participia præsentis & imperf. &ti.

Dimetiens, dimetientis, Rozmierzający

Participia præsentis & imperfecti.

Dimensus, sa, sum. Rozmierzony. Fu.

Futuri Activi.

Dimensurus, ra, rum, Króty ma rozmierzác.

Futuri Passivi.

Dimetiendus, da, dum, Krórego máia rozmierzác.

A D M O N I T I O.

De natura Verborum Deponentium & Communium agens suis locis: hic tantum monentur pueri. I. Participia tam Communium, quam Deponentium DUS. finita, & quod inde suppletur Futurum Infinitivi. II. Futurum Infinitivi, quod in Verbis Communibus fit ex supino prioris & Infinito IRI. III. Supinum posterius eorundem passivè duntaxat usurpari PRÆTER HÆC, in Deponentibus quidem nihil esse quod passivè significet; in Communibus verò Participium Præteriti & quæcunque Tempora ex eo supolentur, tum activè, tum passivè significare

VERBORUM ANOMALORUM CONJUGATIO.

CAPUT XII.

POSSUM, Verbum Neutrum, Anomalum, sic conjugabitur.

Indicativi Modi tempus præsens.

Numerò singulari. § Numerò plurali.

POSSUM, Mogę, potes, § POSSUMUS potestis, possunt,
potest. § MOZEMY.

Præteritum imperfectum.

POTERAM poteras, poterat, § POTERAMUS, poteratis, po-
terant. § terant

Præteritum perfectum.

POTUI potuisti potuit, Zmo. § POTUIMUS, potuistis, potu-
gtem, przemogtem. § erunt, vel potuere.

Præteritum plus quàm perfectum.

POTUERAM potueras potuerat, § POTUERAMUS, potueratis,
rat, Mogtem byt. § potuerant.

Futu.

Futurum.

Potero, poteris, poterit, § Poterimus, poteritis, poterit, § *bedę mogt, przemoge. § teruat.*

Imperativi Modi tempus prasens.

Possis, vel fac pollis - *Moż przemoż.*

Optativi Modi tempus prasens & imperfectum.

Utinam possem, posses, § Possemus, possetis, posset. *Ohym mogt § sent.*

Præteritum perfectum.

Utinā potuerim, potueris, § Utinam potuerimus, potuerit, *Ohym przemogt. § tueritis, &c.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam potuisssem, potuiss § Utinam potuisssemus, potuisses, potuisset, *Ohym byt§ tuissetis, potuissent. przemogt. Futurum.*

Utinā p ssim possis, possit § Possimus, possitis, possint. *Ohym kiedymogt, zmogt § sint.*

Coniunctivi Modi tempus prasens.

Cūm possim, possis, possit, § Possimus, possitis, possint. *Gdyż moge. §*

Præteritum imperfectum.

Cūm possem, posses, posset § Possemus, possetis, posset. *Gdym mogt. § sent.*

Præteritum perfectum.

Cūm potuerim, potueris § Potuerimus, potueritis, potuerit, *Gdym przemogt § potuerint.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cūm potuisssem, potuisses. § Potuisssemus, potuisssetis, potuisset, *Gdym przemogt§ potuissent. byt, gdys przemogt. §*

Futurum.

Cūm potuero, potueris, po- § Potuerimus, potueritis, tuerit, *Gdy bedę mogt. § potuerint.*

Infinitivi Modi tempus prasens & imperfectum.

Posse, *Modz, że moge, mogtem. Præ-*

Præteritum perfectum. & plus quàm perfectum
Potuisse, *εἰ μογέτην* Cæteris carent.

Eodem fere modo fiçtuntur cætera composita, à sum,
Adsum, Desum, Insum

Przybywam, Niemász mię, Festem, mam:

S. C. H. O. L. I. O. N. I.

De Anomalis universim, quid illa sint, rum speciatim de
Verbo, SUM & Compositis.

ANOMALA Græcè, Latine Inequalia universim dicuntur illa quæ non ubique æqualiter ad Regularium aliarum vocum normam procedunt. Unde Verba Anomala ea sunt, quæ aliqua in re à communi Quatuor Conjugationum norma aberrant. Unde eadem & IR. REGULARIA vocantur ab alijs. Præcipua sunt Sum, Fero, Volo, vis. nam Volo; as, Latam Regulari est. Fio, Eo, Nequeo. Edo, & horum composita.

SUM, quod supra posuimus, ex tribus fere antiquis Verbis, EUM, FUI, FORE. constat, De primo horum Varro lib: 1 Anal: Sum, inquit olim dicebatur, E. sum, hinc, Es, Est Eram Eessem, Effe, & alia quæ ab E, inchoantur. Unde Priscian. Essunt pro Sumto Cic lib: 1. de leg: Disordia civium Essunt. n. amplius sex menses. De secundo Virg 11 Aen Tros Ruulusq; fuerat * Plaut. capt Cævero mihi tratus suas. i. sis. Est hinc est. Fui, Futurus, & alia A tertio, FORE i, Effe, & FOREM i, Futurus essem (quamvis, Fore. interdum nihil aliud quàm, Effe, significat) Composita sunt: Adforat: Aen: * Adfore - Aen: & 1 Metamorph. * Confore. Ter: Andr * Defore: Cic in Rull: * Profore. Hor: l. 4. ep: 19 & alia.

3. In Imperativa, ES, pro Sic, vel Esto, non parum est in usu Cic l 1. Att ep: 8 Bono animos es, i, sis, SIC in Compositis quoque * Virg Ecl: 9. Huc ades o Cula-thea i, adsis. E contra verò in Plurali, Estote, v. Este, magis usitatum. Plautus tamen Curc: aff: 1. SITE mihi propicia, i. Este,

4. CON.

4. **CONJUNCTIVI** Præfens plenum est, *Siem, fiet, fier*, quo passim utuntur Plautus, Terentius, & alii interdum, Hinc. *Possim* apud eosdem. Nunc tamen utimur imminuto, *Sim, sit, fir*. * Cic: in Orat: *Siem*, inquit, plenum est, *SIM* imminutum.

5. **ESSENDI**, *Essendo, Essendum*, quamvis legantur apud Donatum, apud Veterum tamen nulum reperies.

6. **PARTICIPIUM** Præfentis Temporis, *Ens*, ab *Es* formavit Sergius Flavius, quod durum quidem, minimè tamen a'pernandum censet Quintilianus lib: 8. c. 3. Tu cave illud usurpes, si eleganter loqui velis.

7. **Composita** *Absum, Adsum, Desum, Insum, Obsum, Præsum, Subsum, Supersum* Simplicis *SUM*, normam sequuntur, præpositis, *Ad, Ab, De, Inter, Ob, Præ, Sub, Super*; ut *Absum, Abes, Absui, Abero, Desum, Dees, Defui, Deero*, sic alia

8. Eodem modo *Insum, & Persum*. verùm ab *Insum*, Præteritum, *Infui*, ac derivata vix sunt in usu * Plaut: Afro: *Age, loquere, quid ibi infuerit* **PROSUM** verò interijcit, D litteram iis locis quibus, *Sum*, ab *E*, incipit ut: *Prodes, proderam, Prodero, Prodiss*.

9. Duo tantùm Composita, *Præsum, & Absum*, Participium, *Præfens, & Absens*, ab *Ens*, Participio Verbi Substantivi formant. At, **POTENS**, potius Nomen dixeris, quàm Participium à *Possim*

10. **POSSUM**, Compositum est ex Nomine, *Potis*, & Verbo, *Sum*, In eo Nomen, *Potis*, semper IS, syllabam consuevit rejicere. T. verò syllabæ eiusdem littera integra manet tunc, cùm simplex, *SUM*, ab *E*, incipit; ut, *Pot-es, Pot-est, Poteram* &c. Quare etiam, *Pot: Esset, & Pot-Esse, & Pot-esset, Pot-Essero* dicebant Prisci nunc tamen, *Posses, Fosse, &c.* dicimus. Ubi vero, *Sum*, ab *F*, incipit, in Composito, *Possum*, *F* deperit; ut *Potui non Potfui, Potueram, Potuerim, Potuero, non Potfueram* &c.

11. **IMPERATIVI** Præfens Diomedii est, *Posses*, quod

quod tamen rectius Subiunctivo tribuas: hōc utimur in Imperativo, quia *Fac* Verbum subintelligitur. Quod etiam Plaut: in Pseud: expressit C. *non Possum PSEUD: Fac. Possis*

12. Priscis etiam apud Nonium & Diomedem passiva huius Verbi vox adhibebatur, *Potestur, Potiratur, Possetur*. * Lucr: l. 3. *Quod tamen expleri nulla varione potestur*. Sic aliqui legunt illud Virgil: lib: 8 *Quod fieri ferrō, liquidoq: potestur electrō* Ubi tamen legitur rectius, *Potest*, ut sit versus Spondaicus, cūm, *Electrum* primam producat, incipit enim Græcis ab E, longo. Unde Ovid: 2. *Metamorph: De ramis electra novis &c.*

Fero Activorum.

Indicativi Modī tempus præsens.

FERO, fers, fert.

Niesę.

Pluraliter.

Ferimus, fertis, ferunt

Feror Passivum.

Feror, ferris, vel ferre, feritur,

Niosamig.

Pluraliter.

Ferimur, ferimini, feruntur.

Præteritum imperfectum.

Ferebam, ferebas, ferebat,

Nositem.

Passivè.

Ferebar, ferebatis, &c.

Nosiono mig.

Præteritum perfectum.

Tuli, tulisti, &c. *Niositem &c* Passivum, Latus, a, um, sum, vel fui, es, vel fuisti, est, vel fuit. *Przyniesiono mig, przyniesiono cie, przyniesiono go.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Tuleram, tuleras, tulerat, *Niositem był, przyniositem był.* Passivum, Latus, a, um, eram, vel fueram, eras, vel fueras, &c. *Niesiono mig było kiedyś.*

Futu.

Futurum.

Feram, feres, feret. *Przyniosę.*

Passivum.

Ferar, fereris, vel ferere, feretur &c. *Przyniosę mnie.*

Imperativi Modi tempus praesens.

Fer, vel ferto, ferat. *Nier, przynies.*

Pluraliter.

Feramus, ferte, vel fertote, ferant.

Passivum.

Ferre, vel fertor, feratur. *Niech cię niosą.*

Pluraliter.

Feramur, feramini, vel feramini, ferantur.

Futurum sive Modus mandativus.

Ferto tu, vel feres, ferto ille vel feret, *Ponies więc.*

Pluraliter.

Fertote, vel fereris, ferunto, vel ferent.

Passivum.

Fertor tu, fereris, vel ferere, fertor ille, vel fertur,

Niech cię więc niosą.

Pluraliter.

Feremini, vel feremini, feruntor, vel ferentur.

Optativi praesens & imperfectum.

Utinam ferrem, ferres, ferret. *Obym niósł.*

Pluraliter.

Ferremus, ferretis, ferrent, *Obymy nieśli.*

Passivum.

Utinam Ferrer, ferreris, vel ferrere, ferretur, &c.

Obymig nieślono.

Pluraliter.

Ferremur, ferremini, ferrentur.

Præteritum perfectum.

Utinam tulerim, tuleris, tulerit &c. *Obym niósł.*

Latus, lata, latum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris,

Obymnie nieślono.

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinā tulissem, tulisses, &c. *Ohym hyt nióst, przynióst.*
 Latus, a, um, essem, vel fuisset, esses, vel fuisses, &c.

Oby mnie przyniesiono.

Futurum.

Utinam, Feram, feras, ferat &c. *Ohym nióst.*

Ferar, feraris, vel ferare, feratur, *Oby mnie niesiono.*

Coniunctivi Modi tempus præsens.

Cùm Feram, feras, ferat &c. *Gdy niośg.*

Ferar, feraris, vel ferare, feratur, &c. *Gdy mię niośa.*

Præteritum imperfectum.

Cùm Ferrem, ferres, ferret. *Gdy m niośt.*

Pluraliter.

Cùm Ferremus, ferretis ferrent.

Passivum.

Cùm Ferrer, ferreris, vel ferrere, ferretur. *Gdy mię niesiono.*

Pluraliter.

Cùm Ferremur, ferremini, ferrentur.

Præteritum perfectum.

Cùm tulerim, tuleris, &c. *Gdy m przynióst.*

Latus, a, um, fui, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. *Gdy m hyt przynióst.*

Cùm Tulissem, tulisses, &c. *Gdy m hyt przynióst.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Latus, a, um, essem vel fuisset, esses, v fuisses, &c.

Futu um.

Cùm tulero, tuleris, tulerit &c. *Gdy przyniośg.*

Latus, a, um, ero, vel fuero, &c. *Gdy mię przyniośa.*

Infinitivi Modi tempus præsens & imperfectum.

Ferre, Nieré. Ferri, Bydź niesionym.

Præteritum perfectum & plus quàm perfectum

Tulisse. przyniośé. Latum, am, uni, esse vel fuisse.

Bydź przyniesionym.

Futu.

Futurum.

Laturum, am, um, esse, Co ma³ przynieść.
 Latum iri, vel ferendum esse, Co maia przynieść.

Futurum præteritò mistum.

Laturum, am, um, fuisse, Ze przyniosł³by³m był.
 Ferendū, am, um, fuisse, Ze przyniesiono by mię było &c.

Gerundia.

Ferendi, Niesienia. Ferendo, niosąc, ferendum,
 ku niesieniu.

Supina.

Latum, Niesć. Latu, ku niesieniu.

Participia præsentis activa.

Ferens, ferentis, Niosący.

Futuri.

Laturus, latura, laturum, Co ma niesć.

Participia passiva Futuri.

Ferendus, a, um, Którego maia niesć.

Præteritum.

Latus, ta, tum, Niesiony.

S C H O L I O N II.

De FERRO, ejusque Compositis universim & speciatim.

VERBI, Fero, Præteritum Perfectum & Plus quàm perfectum non invenitur. Sic Quintilianus lib. 1. cap. 6. Nam, Tuli, & Tuleram, sunt à Tullo, cujus antiquum Præteritum, Tetuli, nunc Sustuli.

2. Composita ex illo Antefero, Circumfero, Confero, Defero, Infero, Perfero, Praefero, Refero, Transfero, Differo, & si quæ alia sunt, Simplicis normam sequuntur, additis Præpositionibus. Ante, Circum Con, De, In, Per, Præ, Pro, Re, Trans, Verùm, Infero, & Confero, in Supinis N. literam mutant, in L, ut Illatum, Collatum.

3. Ceteræ quoque Præpositiones, Ad, Ob, Sub, Ab, Ex, Dis, cum Verbo Fero, compositæ mutationem aliquam patiantur, AB, enim sequente, L, manet. ut, Abl.

Ablatum, ante, Te, assumit, S, ut, *Abstuli*, ante F, mutat, B, in U, ut *Aufero*. * OB, & SUB, in Supino manent; ut, *Oblatum*, sequente E. migrant in F, ut, *Offero*, *Suffero*. in Præterito manet, Ob. ut *Obruli*, SUB, mutat, B, in S, ut *Sustuli*. * AD sequente; F, T, L, in has ipsas literas mutat. D, ut *Affero*, *attuli*, *allatum*. EX manet in Præteritis posterioribus, ut, *Extuleram*: in Supino. X, deperditur, ut, *Elatum*: sequente, F, X, quoque migrat in F, ut *Effero*. * DIS, in Supino perdit, S. ut *Dilatum* in Præteritis posterioribus manet; ut, *Distuli*, *Distuleram* sequente, F, mutatur in F, ut, *Differo*.

Indicativi Modi tempus præsens.

Volō, vis, vult, Chcg.

Pluraliter.

Volamus, vultis, volunt.

Præteritum imperfectum.

Volebam, volebas, volebat Chciatēm.

Pluraliter.

Volebamus, volebatis, volebant.

Præteritum perfectum.

Volui, voluisti, voluit. Záchciatēm.

Pluraliter.

Voluimus, voluistis, voluerunt, vel voluère.

Præteritum plus quàm perfectum,

Volueram, volueras, voluerat; Chciatēm byt.

Futurum.

Volam, voles, volet. Zechcg.

Pluraliter.

Volemus, voletis, volent

Imperativi Modi tempus præsens.

Velis, Chctey, vel fac velis.

Optativi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Utinam Vellem; velles, vellet; Obym chciat.

Plu.

Pluraliter.

Vellemus, velletis, vellent.

Præteritum perfectum.

Utinam, voluerim, volueris, voluerit, &c. *Obym*

byt zechciat.

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam voluissem, voluisses, voluisset, &c. *Obym*

byt chciat.

Futurum.

Utinam Velim, velis, velit. *Obym zechciat.*

Pluraliter.

Velimus, velitis, velint. *Obyrmy zechcieli.*

Conjunctivi Modi tempus præsens.

Cùm velim, velis, velit, *Gdy chęg.*

Pluraliter.

Velimus, velitis, velint.

Præteritum imperfectum.

Cùm vellem, velles, vellet. *Gdym chciat.*

Pluraliter.

Vellemus, velletis, vellent.

Præteritum perfectum.

Cùm voluerim, volueris, voluerit &c. *Gdym zechciat.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cùm voluissem, voluisses, voluisset, &c. *Gdym byt zechciat.*

Futurum.

Cùm voluero, volueris voluerit. *Gdy zechęg.*

Infinitivi Modi tempus præsens. & imperfectum.

Velle. *Chcięć.*

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum.

Voluisse. *Chcięć byto.*

Participium præsentis temporis.

Volens, volentis. *Chęący.*

N O L O.

*Indicativi Modi tempus praesens.*NOLO, nonvis, non vult. *Niecbeg.*

Pluraliter.

Nolumus, non vultis, nolunt

*Præteritum imperfectum.*Nolebam, nolebas, nolebat, &c. *Niechciatem;**Præteritum perfectum.*Nolui, noluiſti, noluit, *Niechciatem byt.*

Pluraliter.

Noluimus, noluiſtis, noluerunt, vel noluère.

*Præteritum plus quàm perfectum.*Nolueram, nolueras, noluerat, &c. *Niechciatem byt.**Futurum.*Nolam, noles, nolet. *Nie będę cheiaſt. Nie zęcbęg.*

Pluraliter.

Nolemus, noletis, nolent.

*Imperativi Modi tempus praesens.*Noli, vel nolito, nolit. *Niechciey.*

Pluraliter.

Nolimus, nolite, vel nolitote, nolint.

*Futurum.*Nolito tu, nolito ille, *Niechciey więg.*

Pluraliter.

Nolite, vel nolitote, nolanto, &c.

*Oprativi Modi tempus praesens, & imperfectum.*Utinam Nollem, nolles, nollet, *Obym niechciat.*

Pluraliter.

Nollemus, nolletis, nollent.

*Præteritum perfectum.*Utinam Noluerim, &c. *Obym byt niechciat.**Præteritum plus quàm perfectum.*Utinam noluiſſem, &c. *Obym byt nigdy niechciat.**Futu,*

Verbor: Anomal: Conjugatio. 135

Futurum.

Utinam Nolim, nolis, nolit, *Obym niechciał ná pozym.*

Pluraliter.

Nolimus, nolitis, nolint.

Coniunctivi Modi tempus præsens.

Cùm Nolim, nolis, nolit. *Gdy niechcę.*

Pluraliter.

Nolimus, nolitis, nolint.

Præteritum imperfectum.

Cùm Nollem, nolles, nollet, *Gdym niechciał.*

Pluraliter.

Nollemus, nolletis, nolent.

Præteritum perfectum.

Cùm noluerim nolueris noluerit. *Gdym niechciał był.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cùm noluissem, &c. *Gdym już był niechciał.*

Futurum.

Cùm nolnero nolueris, noluerit, *Gdy nie zechcę.*

Infinitivi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Nolle.

Niechcieć.

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum

Noluisse.

Niechcieć było.

Participium præsentis temporis.

Nolens,

Niechcący.

M A L O.

Indicativi Modi tempus præsens.

MALO, inavis, mavult,

Wole.

Pluraliter.

Malumus, mavultis, malunt,

Wola.

Præteritum imperfectum.

Malebam, malebas, malebat,

Wolałem.

Præteritum perfectum.

Malui, maluisti, maluit.

Wolałem.

Præ.

Præteritum plus quàm perfectum.

Malueram, malueras, &c. *Wolałem był.*

Imperativi Modi tempus præsens.

Malis, *Wolej więc, vel fac malis.*

Oprativi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Utinam Mallem, malles, mallet, *Ohym wolał.*

Pluraliter.

Malleamus, malletis, mallerent

Præteritum perfectum.

Utinam maluerim, malueris, &c. *Ohym był wolał.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam maluisssem, &c. *Ohym bym kiedyś wolał.*

Futurum.

Utinam malim, malis, malit, *Ohym wolał.*

Pluraliter.

Malimus, malitis, malint.

Coniunctivi Modi tempus præsens.

Cùm malim, malis, malit. *Gdy wolę.*

Pluraliter.

Malimus, malitis, malint.

Præteritum imperfectum.

Cùm Mallem, malles, mallet. *Gdy wolał.*

Præteritum perfectum.

Cùm Maluerim, malueris, &c. *Gdy wolał był.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cùm maluisssem, &c. *Gdy był przed tym wolał.*

Futurum.

Cùm Maluero, malueris, &c. *Gdy będzie wolał.*

Infinitivi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Malle, *Woleć.*

Præteritum perfectum, & plus quàm perfectum

Maluisse, *Woleć było.* ceteris caret.

De VOLO, ejusque Compositis.

VOLO, as, avi. *Laram*, Verbum est regulare Conjugationis primæ; *Volo vis*. Anomalum seu irregulare hujus Imperfectum, *Volebam*, *Malebam*, *Nolebam*, Perfectum, *Volui*, *malui*, *Nolui*, Plus quam perfectum, *Volueram*, *malueram*. *Nolueram*, & quæ ex his formantur secundæ Conjugationis normam sequuntur.

2. FU FURUM; *Volam*, tertæ Conjugationis lege inflectitur. Eò utitur Cic. Atticæ lib. 2. ep: ult: *Volam ill. m. s. ire ex te. me id fecisse*. * Hor: lib: 2. ep: 2. *Scire volam quantum* &c. & alii.

3. IMPERATIVO proprio, caret, pro quo utimur, *Fac velis*. * Cic. Att. l. 5. *Iraque fac, ut me velis esse aliquem*, Sic: *Da operam ut velis*, & similibus, Diomedes addit *Volito Volitore* sed in usu non sunt Sic & *Malo*.

4. INFINITIVI & Participii Futuris caret. nec non Supinis. Sic etiam Gerundiis, Aujore Phoca ac Diomede; quamvis apud Donatum sint, *Volendi*, *Volendo*, *Volendum*.

5. NOLO. & MALO, Composita ex *Volo*. idem sunt, ac *Nen volo*, ac, *Magis volo* ut docet Cicero in Oratore: Apud Plautum *Mavolo Mavellem* & *Mavellim*, invenies. *Nevolo* pro *Nolo*: *Nevis*, *Nevult*, apud eundem. *Tri-nū Filiam meam tibi desponsam esse audio, nisi tu nevis*.

6. IMPERATIVI voces, *Noli* *Nolite*, frequentes sunt apud Ciceronem & alios, Futuri, *Nolito*, *Nolitore*, apud Nonium, *Nolens*, Participium Lucan: lib. 2.

7. MALAM, Futurū Indicativi, præsertim in primâ persona non videtur esse usitatum. utemur proinde potius ejus locò, *Malim*, *malis*, *malis*. Cælius tamen lib:

8. Fam: ep: 4. *Sed ut spero, bonos & Senatum malet*.

F I O

Indicativi Modi tempus præsens.

FIO, fis, fit. *Szawam się, czynią mię.*
Plura.

Pluraliter.

Fimus, fitis, fiunt.

Præteritum imperfectum.

Fiebam, fiebas, fiebat, *Sciamiam sig, czyniono mig.*

Pluraliter.

Fiebamus, fiebatis, fiebant.

Præteritum perfectum.

Factus, facta, factum, sum, vel fui, &c. *Statem sig.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Factus, facta, factū, eram, v fueram &c. *Statem sig byt.*

Futurum.

Fiam, fies, fiet. *Sciang sig.*

Pluraliter.

Fiemus, fietis, fient.

Imperativi Modi tempus præsens.

Fias, fiat, *Stat sig.* Fac, fias.

Pluraliter.

Fiamus, fiat, fiant.

Operativi Modi tempus præsens, & imperfectum.

Utinam Fierem, fieres, fieret, *Obym sig stat.*

Pluraliter.

Fieremus, fieretis, fierent.

Præteritum perfectum.

Utinam factus, a, um, sim, vel fuerim &c. *Obym sig stat.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Utinam factus, a, um essem, vel fuisset, &c. *Obym sig stat byt kiedys.*

Futurum.

Utinam, fiam, fias, fiat, *Obym sig stat. oby mig uozyniono.*

Coniunctivi Modi tempus præsens.

Cum Fiam, fias, fiat, &c. *Gdy sig stąg.*

Præteritum imperfectum.

Cum fierem, fieres, fieret. *Gdym sig stat.*

Præteritum perfectum.

Cùm Factus, a, um, sim, vel fuerim &c. *Gdym sie stat.*

Præteritum plus quàm perfectum.

Cùm Factus, a, um, essem, vel fuisset, &c. *Gdym sie byt stat.*

Futurum.

Cùm Factus, a, um, ero, vel fuero *Gdy sie stang.*

Infinitivi tempus præsens. & imperfectum.

Fieri. *Stac. sie.*

Præteritum perfectum. & plus quàm perfectum

Factum, am, um, esse, vel fuisse, *Stac sie byto.*

Futurum.

Factum iri, vel faciendum, am um, esse, *Ma sie stac.*

Participia præteriti.

Factus, facta, factum. *Uczyniony, spráwiony.*

Futuri.

Faciendus, da, dum. *Co ma bydi spráwiony.*

SCHOLIION IV.

De FACIO & Fio eorūque compositis.

1. FACIO, Activum Conjugationis tertiæ, regulariter format omnes modos & Tempora. Passivum ejus olim, *Facior*. ejus exstat apud Nonium ac Prisc: exemplar: sed jam exolevit, eiq; successit, *Fio*, significatione Passiva. Hoc in Præsenti & Imperfecto Modorum omnium propriam flexionem habet. Præteritum, *factus sum*, cum derivatis sit ab Activi Supino, *Factum*,

2. Imperativum non habet proprium, Plautus tamen *Curcul*: act 1. dixit: *Si mi obsequens; & mox: fite mihi violentes*. Apud eundem *Amphitr*: & *Pœnul*: *Prol*: & apud Nonium, *Fitote*. * *Hor*: lib: 2. *Sat*: 5. *Si cognitor ipse*. *Diomedes* etiam agnoscit *Fito*, *Fitote*, *Fiunt*: qui addit Gerundia, *Fiendi*, *do*, *dum*, & Participium, *Fiens*, quibus minimè uteris, nisi apud idoneos *Attiores* reperiās: nec, *Fiendus*, *dices*, sed, *Faciendus*.

3 **FACIO**, si cum Præpositionibus componatur, *A*, suum mutat in *I*, ut *Afficio*, *Conficio*, *Deficio*, *Efficio*, *Inficio*, *Interficio*, *Officio*, *Perficio*, *Reficio*, *Sufficio*, & ejusmodi Composita, quæ simplicis flexionem sequuntur, Passivumq: habent à *Facior*, ut *Afficior*, *Conficior*, &c. Præter *Officio*. *Proficio* quæ Passivum non habent, nisi fortè Impersonaliter. **QUODSI**, *Facio* cum aliis componatur particulis, *A*, suum retinet, & Passivum habet à *Fio*. ut *Calesario* *Liquefacio*, *Medefacio*, *Frige-facio*. *Tepefacio*. *Calesio*, *Liquefio*, *Medefio*, *Frigesio*, *Tepe-fio* Reperiuntur tamen etiam, *Confio*, *Desio*, *Interfio*, passivè pro *Conficior*, &c. * Balbus lib: 9. ad Att: *Pec toza confieret*. * Æn: 4. *Confieri possis* &c. * Ter: Adelph: *Hoc confite quod volo*. * Hor: act: 3. *Nihil apud me tibi desieri pariar*. * Lucr: lib: 3. *Aur flammis interficiat*.

E. O.

Indicativi Modi tempus præsens.

EO, is, it, *Idem*. Pluraliter Imus, itis, eunt,
Præteritum imperf. etum.

Ibam, ibas, ibat. Szedtem.

Pluraliter.

Ibamus, ibatis, ibant. Szli.

Præteritum perfectum.

Ivi, ivisti, ivit. Poszedtem.

Pluraliter.

Ivimus, ivistis, iverunt, vel ivêre.

Præteritum plus quàm perfectum.

Iveram, iveras, iverat. Poszedtem byt.

Pluraliter.

Iveramus, iveratis, iverant.

Futurum.

Ibo, ibis, ibit. Poyde.

Pluraliter.

Ibimus, ibitis, ibunt. Impe-

Verbor: Anomal: Conjugatio. 141

Imperativi Modi tempus praesens.

I, vel ito, eat. *Id.*

Pluraliter.

Eamus, ite, vel itote, eant.

Futurum.

Ito tu, vel ibis, ito ille, vel ibit, *Podz niech poydzie.*

Pluraliter.

Itote, vel ibitis, eunto, vel ibunt.

Operativi Modi tempus praesens, & imperfectum.

Utinam Irem, ires, iret, &c. *Obym szedł.*

Præteritum imperfectum.

Utinam iverim, iveris, iverit. *Obym poszedł.*

Præteritum plus quam perfectum.

Utinam Ivissem, ivisses, &c. *Obym był poszedł.*

Futurum.

Utinam Eam, eas, eat. *Obym poszedł.*

Pluraliter.

Eamus, eatis, eant.

Conjunctivi Modi tempus praesens.

Cum Eam, eas, eat. *Gdy idę.*

Pluraliter.

Eamus, eatis, eant.

Præteritum imperfectum.

Cum Irem, ires, iret. *Gdym szedł.*

Præteritum perfectum.

Cum Iverim, iveris, iverit, &c. *Gdym poszedł.*

Præteritum plus quam perfectum.

Cum Ivissem, ivisses, &c. *Gdym był poszedł.*

Futurum.

Cum Ivero, iveris, iverit. *Gdy poydę.*

Infinitivi praesens, & imperfectum.

Ire. *Iść.*

Præteritum perfectum, & plus quam perfectum

Ivisse. *Iść było.* *Futu-*

Futurum.

Iturum, am, um, esse.

Co *ma isé.*

Gerundia.

Eundi, *Ischia.*eundo, *idag.*eundum, *na iscle.*

Supina.

Itum, *Do ischia.*

Participium præsentis.

Iens, euntis, *Idacy.*

Futurum.

Iturus, itura, iturum, *Co ma isé.*

S C H O L I O N V.

De, EO, & Compositis, item de, QUEO & Nequeo.

1. EO, Verbum anomalum in presenti, Imperfecto & Futuro propriam habet flexionem, in ulterioribus verò Præteritis eorumq; derivatis leges Quartæ Conjugationis sequitur; ut, *Ivi Iveram, Iverim, Ivissem, Ivero*, sicut, *Audiui, Audiveram &c.*

2. COMPOSITA nominam Simplicis sequuntur in omnibus: sunt verò *Abeo, Adeo, Ante eo Circum eo Coeo, Exeo, Ineo, Intereo, Ob eo, Pereo, Præ eo, Præter eo, Sub eo, Trans eo.* Sic etiam, *Pro eo & Ræ eo* quæ tamen literam D. interferunt, CIRCUM EO iis locis, quibus Tempora Verbi EO, ab, I, incipiunt, ut, *Ibam, Iho, &c.* potest M. retinere vel abicere: v. g. *Circuis, Circuiho, &c.* vel *Circumis, &c.*

3. VENEEO Compositum est ex, *Venum*, & EO unde per omnia sua Tempora simplici, EO, se conformat ut, *Abeo, Adeo*, & alia ex EO, Composita Defectivum tamen est ex magna parte, certè Imperativò propriò, aut minimùm secundâ ejus Personâ nam, sing *Veni*, vel *Venito*, caret. *Veneas, Veneat, &c.* ex Coniunctivo, ut in *Volo, Malo*, ac aliis, supplentur. Caret item Gerundiis, Supinâ & Participiis. *Venum* enim Nomen poti.

potius est, vide infra, cap. XVIII Scholio; ult: n. 3.

4. Reperies apud Tibul: cl:4. *Transiet atas, i. Transibit.* * & Sen: l. 2 de Benef: *Nullam iniet gratiam, i. inibit*, perinde quasi Verbum hoc sit Quartæ Flexionis. Sicut etiam Quartæ Flexionis Verba ad hujus Verbi normam Imperfectum & Futurum inflectunt. *Nutrit, Mollit, &c* ut diximus Cap: 9 Schol: 1.

5. *QUEO*, & *Nequeo*, flectuntur ut *EO*, Infinitum tamen; *Quire*, & Gerundia, Supina ac participia non videntur in usu.

6. *QUITUR*, *Queatur*, *Quitur est* Passiva voce dicebant Veteres Authore Diomede, sicut eadem voce, *Potestur*, *Poteratur*, *Possitur*. Sicut etiam, *Nequitur* & *Nequitum est*, apud Festum * *Lucr: l. 1. Dum veniant alie, ac suppleri summa queatur* * *Ter. Hec: act: 4. sc: 1. Forma in tenebris nesci non quita est.* Vide ibidem Donatum.

EDO, COMEDO, EXEDO.
Jem, Ziadam, Wyiadam.

Indicativi præsens.

Edo, es, est. Comedo, comes, comest.
Exedo, exes, exest. Pluraliter. Estis.

Imperativi Modi præsens.

Es. Pluraliter. Esto, estote.

Modus Mandativus.

Comesto tu, comesto ille.

Optativi præsens & imperfectum.

Utinam essem, esses, esset.

Pluraliter.

Essemus, essetis, essent

Comessem, comesses, comesset.

Comessemus, comessetis, comessent.

Conjunctivi imperfectum eodem modo.

Issi.

Infiniti præsens & imperfectum.

Esse, Comesse, Exesse.

Indicativi Passivi præsens.

Estur, Fedur.

S C H O L I O N VI.

De EDO, & compositis

1. EDO, edis, edidi, editum, priore ubique producta; id est, *Emicco*, vel *Exstruo*. Verbum est Activum Regulare Conjugationis tertiæ. Sic etiam, *Edo*, *Edis*, vel *es*, priore correpta in Præsenti & Imperfecto; *Edi*, *Esum*, priore in Perfecto ac sepius producta. i. *Vescor*, sive *Manduco*, Regulare quoque est omnemq; Modos habet. sicut & composita; *Comedo*, *comedis*, *comedi*, *comesum*, *Exedo*, *exedis*, *exedi*, *exesum*, & alia, ut, *Ad do*, *Ambeddo* &c.

2. In hac tamen posteriore significatione nonnullas voces sumit, EDO. a Verbo, *Sum*. estq; *Abundant* cum; *Comedo*, & *Exedo*. Redundantes itaque ejusmodi flexionum formas posuimus in Paradigmatæ, ne quis aut ubique his in Verbis licere arbitretur; aut ubi eam liceat, ubi nefas sit, dubius hæreat.

3. ES, & Comes, Præsens Indicativi. * Plat: Most: *Quem absentem comes* II. EST. *Comest exest* * Virg: 4. *Æn: Est mollis flamma medullas*. * Id: in Epigr: *Quæ semper lacerat com stq; mente*. * Lucr: lib: 3 *Quem volucres lacerant, atque exest anxius angor*. * Cic: l. 3 Tusc: *Lacerat, exest animum planq; conficit* III. ES, in Præsenti Imperativi * Plaut: Mil *ES, bibe, animo obsequere*, & in plurali, ESTE, Id Mostel: *Este, effarcite vos*. IV. Esto, Comesto, Futurum Imperativi * Cato de Re Rust: *Brassicam esto vel coctam, vel crudam*. Id: ib: ubi cænaveris, comesto quinque folia. V. ESSEM, Comessim. Imperfectum Subjunctivi. * Valer: Max: lib: 4. c. 3. *Si Dionysium adulare velles, ista non esses*. * Virg: 3. 1. Geor: *U: moli cul-*

mos esset rubigo. * pro Sext: Rosc: *Ut bona sua comesset.* * Ter: Eun: act: 3. *Ut de symbolis essemus.* VI. ESSE, Præsens & Imperfectum Infinitivi. Cic: l. 2. de Or: *Fenum alios ajebat esse oportere.* Sic, *comesse* apud Plinium & Plautum Maffeli.

4. ESTUR, Passiva voce dicitur. * Plin: l. 20. c. 3: *In Aegypto propter amaritudinem non estur.* * Ovid: l. de Pon: El: 1. *Estur ut occultâ &c.*

5. ESTIS, Indicativo, *Este, Estote*, Imperativo addit Diomedes, quas voces non est, cur rejiciamus,

DIC. DUC. FAC.

DIC; *Mow*, Duc, *Wiedz*, Fac, *Czyż*, in Imperativo Modo Anomala & Irregularia sunt, quòd E, literam etiam in compositis auferunt.

S C H O L I O N, VII.

DICE, *Duce*, *Face*, Antiqui dicebant unde hæc apud Comicos interdum reperuntur. Plaut: Cap: *Dice monstra præcipe.* Quare! & in Composito Virg: l. 11. *Æn: Armari Volscorum edice manipulis, i, edic:* Plaut: Most: *Duce me, amabo.* Ter: Adelp: ac 5. sc: 7. *Tu abi & tradute,* & act: 3. sc: 4. *Hunc adduce.*

2. FACE, etiam apud Pœtas invenias. Ter: Andr: *Me missum face.* Ovid: ep: phyll: *Face expectes,* (ut veteres legunt codices.) Id: 1. Fast: *Fanoface aternos pacem pacisq; ministros.* Et l. 2. de Ponti el: 3: *Verba face, ut vita &c.* Author hic Aldus & alii.

3. COMPOSITA tamen ex Facio, quæ A, in I, mutant, in Imperativo. F. retinent ut *Confice, Perfice, Effice &c.*

X

VERBORUM DEFECTIVORUM. CONJUGATIO.

C A P U T XIII.

DEFECTIVA PERSONALIA.

MEMINI, ODI, NOVI.

Pamiętam, Nienawidzę, Znam.

Indicativi præsens, & præter: perfectum.

Memini, memi. § Odi, odisti, odit, § Novi, novisti, vel
nisti, meminit. § *Pluraliter.* § nosti, novit. Pl.
Pl Meminimus, § Odimus, odi. § novimus novistis,
meministis, me. § istis, oderunt, § vel nôtis, nove-
minerunt, vel § vel, odère. § runt, vel nôrunt.
meminère. § § vel novère.

Præteritum plus quàm perfectum.

Memineram &c. § Oderam &c. § Noveram &c.

Imperativi præsens, & futurum mandat:

Memento, v memine. § Oderis, Oderit. § Noveris, no-
ris; memento, vel me. § *Pluraliter.* § verit Plurali-
minerit. Plur: memi. § Oderimus, § Noverimus,
nerimus, mementote, § Oderitis, § Noveritis,
vel meminereitis, me. § Oderint. § Noverint.
minerint. § §

Optativi præsens, & præteritum perfectum.

Utinam Meminerim &c. Oderim, &c. Noverim, &c.

Præteritum plus quàm perfectum.

Meminissem, &c. Odissem &c. Novissem, &c.

Conjunctivi præ: perf: & plusq: perfect:
sicut in Optativo.

Infinitivi præsens. & plus quàm perfectum.

Meminisse, Odisse, Novisse.

Coe-

COEPI, Zaczynam.

Indicativi perfectum.

Cœpi, cœpisti &c. ut legi, legisti, &c.

Passivè. Cœptus, a, um, sum, vel fui &c.

Plus quàm perfectum.

Cœperam, cœperas, &c. *Passivè.*

Cœptus, a, um, eram, &c.

Imperativi.

Cœparis, cœperit, &c. ut supra. Noveris, Oderis, &c.

Optativi præsens, & perfectum.

Cœperim, ris, rit, &c. *Passivè.* Cœptus, a, um, sim &c.

Plus quàm perfectum.

Cœpisssem &c. *Passivè* cœptus, a, um, essem v fuisssem, &c.

Conjunctivi præsens perf: & plusq: perf: eodem modo.

Futurum.

Cœpero, ris, rit, &c. *Passivè,* Cœptus, a, um, ere vel fuero &c.

Infinitivi præsens perfectum, & plusq: perfectum.

Cœpisse. *Passivè.* Cœptum, am, um, esse vel fuisse.

Futurum.

Cœpturum, am, um esse &c.

Futurum præteritò mistum.

Cœpturum, am, um, fuisse, &c.

Supinum.

Cœptum, Participium Futuri. Cœpturus, a, um.

Part: præ: Cœptus, a, um.

SCHOLIION I.

De Verbis Defectivis universim & in specie.

1. DEFECTIVA Verba Diomedii ac Phocæ sunt ea, quibûs Modi nonnulli aut Tempora, Numeri, Personæ deficiunt: unde quædam horum *Personalia*, quædam *Impersonalia* sunt. Defectivorum vocabulâ

Probus *Anomala* quoque complectitur; verum non omnia *Defectiva* sunt *Anomala*, nam *Memini*, *Odi*, *Novi*, *Capi*, etsi multis destituantur Temporibus, *Ter-tiæ* tamen sive *Quartæ* Conjugationis leges servant: *Memini*, *Meministi*, *Meminerim*, *Meminero*, sicut *Legi*, vel *Audivi*, *Legisti*, vel *audivisti* &c. *Audivero*, sic in aliis.

2. QUATUOR hæc Verba *Præteritum* solum habent: sed tria priora sumuntur etiam pro *Præsenti*, quæ carent. *COEPI* tamen solum *Præteritum* adsignificat, nam olim, *Cæpio*, *Præsenti* tempore in usu fuit. *Plaut*: *Menæch*: *Lites Cæpio*. id *Truc*: *Alium quæstum capiatur*. Hinc: *Ter*: *Adelph*: act: 3. sc: 3. *Priusquam ille quiddam caperet i, inciperet*, *Prisc*: 10.

3. *FUTURI* indicativi, quo carent hæc verba, vice fungitur *Futurum Subjunctivi*, *Meminero*, *Odero*, *Novero*, *Cæpero*.

4. *MEMINI* habet in *Imperativo* *præsens*, *Memero*, & *Memento*, *Memineris* verò *Oderis*, *Cæperis*, *Noveris*, quæ in *Imperativo* usurpantur, voces sunt *Conjunctivi*.

5. *ODI*, *Participium Præteriti* habet, *Osus*, apud *Gell*: l. 4. c. 8. & *Futuri*, *Osurus*, apud *Cic*. de *Amic*: *Ita amare oportere, ut si esset osurus*. Quæ quàmvis non multum sunt in usu, *Exosus* tamen, & *Perosus* passim occurrunt.

6. *COEPI*, aliud habet *Præteritum Passivæ* vocis, *Cæptus*, *a*, *um*, *sum* v. *fui*: *eram*, v. *fuera*, in aliis etiam *Modis*; ut *Cæptus fuerim*, *fuissem*, *fuero* &c. *jun-giturq*; *Passivis Infiniti Modi*; ut *Res cæpi fieri*, *val cæpta est fieri*. Sic *Cic*: de *Clar*: *Orat*: *Ad majores causas adhiberi cæptus est*.

7. HABET & *Participium Præteriti*, *Cæptus*, *a*, *um*, & *Futuri*, *Cæpturus* *a*, *um*.

INQUAM *mówię*, AJO *mówię*.

Indicativi præsens.

Inquam. inquis, inquit § Ajo, ais, ait.
 Plural: Inquimus, inquit § PLURALITER.
 tis; Inquiunt. § Ajunt.

Præteritum imperfectum.

§ Ajebam, ajebas, ajebat.
 Inquiebat, v. inquibat. § PLUR: Ajebamus, ajeba-
 tis, ajebant.

Præteritum perfectum.

Inquisti, inquit. § caret.

Futurum.

Inquies, inquiet. § caret.

Imperativi præsens.

Inque, vel inquito. § Aji, vel ai.

Optativi & Conjunctivi præsens.

Caret. § Ajas, ajat.

Participium.

Ajens, ajentis. § Inquiens, inquietis.

S C H O L I O N II.

De Verbis, INQUAM & AJO.

1. INQUAM, primâ est Positio, seu Thema Verbi, ut censet Phocas ac Diomedes. Quanquam Inquo reperitur apud Catullum epigr: 10. *Deservi manè inquo puellæ*, sed rarium est: Inquam, inquis, inquit, passim occurrunt.

2. INQUIMUS, Hor: l. 1. l. sat: 3. INQUIBAT. Cic: in Top: *Ad Ciceronem inquibat Gallus noster*: ut habent emendatissimi, libri Aldini, Gryphiani Manutiani, Lambineani, INQUIEBAT Cic: l. 2. Acad: quæst: fin: *Ursum inquiebant hujusmodi esse INQUISTI*, Cic: 2. de Or: INQUIT, Catul: epigr: 10. INQUIES Cic: Att: l. 6. INQUIET, ad Heren: l. 4. Proæn: INQUE, Imperat: Ter: Hec: act: 4. & Pharm: INQUITO, Plaut: Auk

3. AJO, Phocas ait Præsens tantum & Imperfectum habere. Probus addit etiam Præteritum, *Ai, aisti, ait*, quod tamen non est in usu. Imperativo, *Ai*, Plaut: *Vel ai, vel nega*.

FOREM *Bylbym*.

Opiativi & Coniunctivi præsens & imperfectum.
Forem, fores, foret. PLURALITER. Forent.
Futurum Infinitivi, Fore.

FAXO, Futurum Indicativi, pro Faciam, *Dokazę, uczynię*. * *Virg: l. 9. Aen: Haud sibi cum Donais rem faxo &c.* * *Liv: l. 6. &c.*

FARIS *mówisz*, quidam à For: quod nusquam legitur alii à Fero deducunt. Ego Defectivum esse verbum malim dicere, è quo hæc tantum usurpantur, *Indicar: Præsens, Faris, v. fate; fatur Imperat Fare: Infinitivi: Fari. Gerund: Fandi, fando Supin: Fatum, quod Præcæano Passivè significat: at potius Nomen esse crediderim Particip: Præs: Fans, apud Propert: l. 3. el: 7. parum tamen usitatum videtur Partic: Præs: Fatus, Partic: Fut: Passiv: Fandus. COMPOSITA, Affaris, Effaris, Præfarris, Profarris, Simplicis formam sequuntur, Cic: l. 9. ep: 22. habet, Præfamur.*

QUÆSO *Proszę*, Olim dicebatur *Quæso, quæsis, quæsit*. * *Lucret: l. 5. Non Divum pacem votis adit, & prece quæsit Phocas Quæsere*, apud Tullium ac Salustium ait legi. Nunc duæ tantum Personæ Præsents Indicativi, *Quæso, Quæsumus*, in usu sunt.

AVE, *Witay*, Avete, reperies apud Svet: in Claud: c. 21. *Aveto*, apud Salust: in Catil: *Aveo*, autem, id est, *Concupisco*, plura habet tempora, quanquam itidem Defectivum sit, ut quod Præteritò ac supinò, eorumq; Derivatis caret.

SALVE, *Witay, Mięy się dobrze &c.* Salvebis, salveo, est apud Plaut in Pæn: qui etiam in Truc dixit *Salveo*, quod Probus ridiculè positum putat, ut rusti.

Verbor: Defectivor: Conjugatio. 151

ex personæ serviret. *Salvebis*, habet Cic: Att: 1. 6.

CEDO, Nużesz, Day, Mów, Wróc. * Ter: Phor: Tu mihi argentum cede Probus ait, *Cedite*, Numerō multitudinis apud priscos Comicos reperiri.

INQUIT Mówi, Pomiáda, Zaczyna. Tertia Persona Indicativi pro Incipit vel inquit * apud Virg: 1. 5. & 1. 10 Aen: & alibi, *Inquo*, reperitur apud Varro- nem teste Prife: 1. 8.

DEFIT, pro Zchodzi ná czym, pro Deest. * Virg Eccl: 2. *Lac mihi nou astate novum non frigore desit* Desiet, i. deerit; Desiat, i, desit Plaut Menæch: Desieri, pro deesse. Ter: Hec: act: 5. sc: 2.

APAGE, Precz zrad zchoroway sig. Imperativus est Plaut: Cas: *Apaye te, à dorso meo. Aza sig' robie &c.* * Id: Cure: *Apage hanc caniculam, Apagesis, i, Apage si vis.* Pluraliter. *Apagete* habet Diomedes.

QUÆ sequuntur in IM, ad Futurum Optativi aut Præsens vel Futurum Coniunctivi, aut ad Præsens vel Futurum Potentialis Modi pertinent; pleraque tamen eorum in usu non sunt.

EDIM, Edis, Edit. Plur: Edimus, Editis, Edint, i. Edam &c. * Cæcil: Nihilne tibi esse quod edim? i. edam? * Plaut: Capt: act: 2. *Qui quod edit, quærit, i. edat,* * Nævius *Quod ediris. (i, edatis) nihil est.* * Plaut: Pæn: *Est domi, quod edimus i. edamus.* Sic etiam.

COMEDIM, Comedis pro Come / m, comedas. * Cic: Fam: 1. 9. ep: 20. *Cura ut valeas, nē ego te jacente bona tua comedim.* * Plaut Bacchid: id ipsum habet, legunt tamen aliqui, *Comedam* utrobique.

FAXIM, faxis, faxit, PLUR: Faxitis, faxint, pro Faciam, fecerim, fecero. * Faxim, Plaut: Aulul: & Truc: Faxis, Ter: Andr: Heaut: * Faxit, Cic: de leg: qui secus faxit. * Faxitis, Liv: dea: 3. 1. 3. Faxint: Cic: Att: 1. 16. ep: 1. & Ter: Heau: act: 1.

AUSIM, ausis, ausit, i, Audeam, Ausus sim, v. fuerim, Ausus ero, vel fuero Liv. 1. 1. Nec si sciam, dicere ausim.

AU.

AUXIM auxis, i, *Augeam*. * Liv: l. 29. *Ea vos omnia bene juvetis, bonis auxiliis auxitis.*

Axim, axis, axit, pro *Egerim*. Nonius ex Pacuvio: *DUIM, duis, duit, duint*. pro *Dem, des, der, denz*: vel *Dederim, Dedero, DUIS, dederis*, Liv: l. 1. Festus *DUIT* Plaut: Aul: *DUINT*: Ter: Andr. & Phorm: act 4 sc. 3.

PERDUIM, perduis, perduit; pro *Perdam, &c.* *Perduit* habet Plaut: Amphitr: *Perduim* Habet: Ter: Heaut. & Phorm: act: 1.

CREDUIM, Credis pro *Crediderim* habetur apud Plaut: Amphitr: & Capt: Dicitur & *Creduam*, ut Festus adnotat. * Ter: Phorm: act: 4. *Cave isti quidquam creduas.*

Defectiva Impersonalia.

POENITET PUGNATUR.

Zal mi, Biiq siē.

<i>Indicativi præsens,</i>	<i>Pœnitet,</i>	<i>Pugnatur.</i>
<i>Præ: imperf:</i>	<i>Pœnitebat,</i>	<i>Pugnabatur.</i>
<i>Præ: perfect:</i>	<i>Pœnituit,</i>	<i>Pugnatum est.</i>
<i>Præ: plusq: perf:</i>	<i>Pœnituerat,</i>	<i>Pugnatum erat &c.</i>
<i>Futurum.</i>	<i>Pœnitebit,</i>	<i>Pugnabitur.</i>
<i>Imperat: præf:</i>	<i>Pœniteat,</i>	<i>Pugnetur.</i>
<i>Opt: præf. & imper:</i>	<i>Utinam Pœniteret,</i>	<i>Pugnaretur.</i>
<i>Præ: perf:</i>	<i>Pœnituerit,</i>	<i>pugnatum sit, &c.</i>
<i>Præ: plusq: perf:</i>	<i>Pœnituisset,</i>	<i>pugnatum esset.</i>
<i>Futurum.</i>	<i>Pœniteat,</i>	<i>pugnetur.</i>
<i>Conjunctiv: præf:</i>	<i>Cum Pœniteat,</i>	<i>Pugnetur.</i>
<i>Præ: imperf:</i>	<i>Pœniteret,</i>	<i>pugnaretur.</i>
<i>Præ: perf:</i>	<i>Pœnituerit,</i>	<i>pugnatum sit, &c.</i>
<i>Præ: plusq: perf:</i>	<i>Pœnituisset,</i>	<i>pugnatum esset</i>
<i>Futurum.</i>	<i>Pœnituerit,</i>	<i>pugnatum erit &c;</i>
<i>Inf: præf. & imp:</i>	<i>Pœnitere,</i>	<i>pugnari.</i>

Perf:

Verbor: Defectivor: Conjugatio. 153

Perf: & plusq' perf: Pœnituisse, Pugnatum esse &c.

Futur: passiv: caret Pugnatum iri.

Gerundia. Pœnitendi, pœ. caret.

nitendo, dum.

Particip: pres: Pœnitens, tis, caret.

Part: prateriti, caret. Pugnatus.

Part: fut: passiv: Pœnitendus, a, um.

S C H O L I O N III.

De Verbis Impersonalibus.

Impersonalia Verba inter Defectiva numerant Donatus, Diomedes, Phocas, qui ait ea esse, qua Personis deficiunt, neque his omnibus, sed præcipuis, *Primâ & Secundâ*. Duplicis ea sunt generis, *Passivæ ac Activæ* vocis vid: 1. 3. c. 8.

2. A Verbo POENITET, Futurum Infinitivi *Pœniturum fuisse*. & Participium, *Pœniturus*, quo Sallustius usus est Authore Fabio l. 9. c. 3. jam exoleverunt, *Pœnitendus*, à prisco verbo, *Pœniteor*, remansit: sic, *Pudendus*, *Pigendus*, ab inusitatis, *Pudeor*, *Pigeor*: Liv: l. 1. *Sub haud pœnitendo magistro* i. sub magistro, cujus ei pœnitendum non fuit Cic: Phil: 1. Ut jam pudendum sit honestiora esse &c. Ov: ep: 7. Nulla parte pigendus erit, i. mihi illius pigendum non erit. Prop: l. 4. el: 1. *Verba, pigenda lyra.*

3. Participii *Pugnatus*, exempla habes infrâ, C. 8. ad finem.

C A P U T XIV. R U D I M E N T A

Seu de octo Partibus Orationis.

A D M O N I T I O.

Ne puerorum ingenia multitudine obruantur, paulatim iis velut angustiis vasculis hæc atque alia præcepta sunt infundenda, hunc fere in modum procedendo.

I. Præ.

I. Prima Generum, Declinationum, Anomalorum, Prætorum, Supinorum cæterarumq; id genus rerum rudimenta ita iis erunt inculcanda ut primum Patrio sermone singula paritum declarentur, tum quidquid hunc in modum perceperint, Latine etiam memoria mandare jubeantur.

II Nequaquam igitur in primo discendi exordio simul devincta, ubi ea habetur, & soluta numeris oratione præcepta memoriter recitare cogantur; quæ geminat præmonitionis cujus capita in Syntaxi etiam seu constructione, cum ea primum explicabitur, diligenter erunt observanda.

III EX PRÆCEPTIS etsi NON OMNIA SINT ÆQUE INCULCANDA, nullum tamen videtur esse negligendum, claudicant enim plerique Tirones in altioribus scholis, si rudimenta non bene perceperint.

IV. Ludimagister itaque Gymnasi sui promovendi studiosus, omnia diligentissime exponat suo tempore, quæ verè utilissima judicabit. sæpius intra hebdomadam vel mensem recolat & quoad fieri potest, curet ut memoriâ conteatur. Tota enim scientia puerilis oblivione præceptorum elabitur, & penitus evanescit. Quanquam id non ita est accipiendum, ut prolixiora quadam Præcepta, præcipue ubi Verborum aut Nominum aliarumvè orationis partium catalogi quidam contexuntur, non liceat, itra puerilis memoriæ fatigationem, exercitatione ipsa in usum deucere. Id enim non modo minimè fugiendum, verum confectandum etiam ultro est, magna tamen circumspectatione & prudentia.

1. **L**iteræ quibus utuntur Latini, sunt tres & viginti; A, B, C, D, E, F, G, H, I, Kappa, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, X, Ypsilon, Zeta.

2. Literæ dividuntur in Vocales & Consonantes.

3. Vocales sunt sex: A, E, I, O, U, Ypsilon. quarum ultima tantum in dictionibus Græcis locum habet, ut Hieronymus, Dionysius.

4. Cæteræ appellantur Consonantes, quòd Vocalibus junctæ simul sonent.

5. Syllaba fit ex literis una, vel pluribus; ut *Aleas*.

6. Syllaba, quæ fit ex duabus vocalibus, vocatur Diphtongus.

7. Diphtongi sunt sex: æ, au, ei, eu, œ, yi; *Pæmium, aurum, hel, Europa, Pæna, bar zia*.

8. Dictio fit ex syllabis, ut *Aleas*, interdum fit ex una syllaba, ut *mors*.

9. Oratio fit ex dictionibus, ut *Aleas fuge, mortem meditare*.

PARTES ORATIONIS.

*P*artes Orationis sunt octo. Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Præpositio, Adverbium, Interjectio, Conjunctio.

Harum quatuor: Nomen, Pronomen, Verbum, Participium declinantur. Reliquæ Præpositio, Adverbium, Interjectio, Conjunctio declinationis nec experies.

DE NOMINE

Quid, & quotuplex sit Nomen

1. *N*omen est pars orationis, quæ casus habet, quæ Tempora adsignificat, ut, *Mors Domini*.

2. Nomen duplex est, SUBSTANTIVUM, seu *num*, & ADJECTIVUM, seu *Mobile*.

3. *Substantivum* est, quod per se cum Verbo sensum facere potest in Oratione, v. g. *Dux innervat, Miles obtemperat, Puer ludit, Liber jacet*.

4. *Adjectivum* est, quod in Oratione sensum facere non potest sine Substantivo aperto vel occulto. Aperto; ut *Dux prudens, si strenuus milites, litigiosus audientis inbeant, hostes facile superabunt*. Occulto, *Qui serviant laborant, non vescantur bubula, hæc est mercina febri, bubula carne*. PRONOMINA Ego, Tu, Sui,

Substantivis, reliqua, ut & PARTICIPIA Adjectivis annumerantur.

Substantivum quotuplex Sit?

1. Substantivum Nomen triplex est: Proprium, Appellativum, & Collectivum

2. Proprium est, quod res proprias, atque certas significat; ut *Romulus, Roma.*

3. Appellativum est, quod res communes, atque incertas significat; ut, *Rex, oppidum.*

4. Collectivum est, quod numero singulari significat multitudinem; ut, *Populus, gens, turba.*

Quod formas habeat, & quotuplex sit Adjectivum?

1. Adjectivum nomen vel habet tres formas, ut *Bonus, bona, bonum*, vel duas; ut, *brevis, breve*, vel unum ut, *prudens felix,*

2. Adjectivum dividitur in *Interrogativum, Relativum, Redditivum, Possessivum, Patrium, Gentile, Participium, Numerales, &c.*

3. Interrogativum est, quod de re aliqua quaerimus ut, *Quis? uter? quantus?*

4. Interrogativum substantiae est, cui respondemus per nomen substantivum, vel pronomen demonstrativum; ut, *Quis, quae, quod; Uter, utra, utrum. Quis hic loquitur, Davus ille.*

5. Interrogativum accidentis est, cui respondemus per nomen adjectivum: ut *Quantus, qualis, quot, quotus; Cujus, a, um. Cujus v. g. Qualis fuit Hector? fortis, magnanimus.*

S C H O L I O N I.

INTERROGATIVIS Accidentis sic respondemus:
 QUANTUS? *Adignus, Parvus, Longus, Brevis &c.*
 QUALIS? *Bonus, Malus, Doctus, Imperitus. Quot? Unus, Duo, Tres, &c. Quotus? Primus, Secundus, &c.*
 QUOTENI? *Singuli, Bini, &c. Quotuplus? Simplus, Duplus, Triplus, &c. Quotuplex? Simplex, Duplex &c.*

Quotennis; *Anniculus*, *Bimus*; vel, *Biennis*, *Trimus*, vel *Triennis*, *Quadrinus*; vel *Quadriennis*, *Quinquennis*, *Sexennis*, *Septennis*, *Octennis*, *Novennis*, *Decennis*, &c. *Cujus*, a, um? v. g. *Cuja vestis? mea, tua* &c. *Cesaris Lelli* &c. *Cujus? Italus, Romanus, Stoicus, Platonis* &c.

II. *QUOTENI*, *Quotuplus*, *Quotuplex*, & *Quotennis* sunt in usu: non tamen: *Cujus*, a, um, pro quo libentius adhibeam Genitivum provocabuli *Quis*, *Quantum* & *Virg*: *Eclogâ 3. dixit Cujus pecus* & *Cic*: *Act: 2, in Verr: l. 1. Cuius res sit, cuius periculum* &c.

6. Relativum est, quod nomen antecedens in memoriam reducit, id duplex est, *Substantivæ* & *Accidentis*.

7. Relativum substantivæ est, quod nomen substantivum in memoriam reducit, ut, *Qui, quæ, quod* v. g. *Legi Ciceronem, qui fuit eloquentissimus Romanorum.*

8. Relativum accidentis est, quod in memoriam reducit nomen adjectivum; ut, *Quantus, qualis, quot*: v. g. *Cicero fuit eloquens, qualis fuit Horatius*

9. Redditiva sunt: *Tantus, talis, tot, totidem, quæ* relativis. *Quantus, qualis, quot*; ante vel post redduntur; v. g. *Quales in Republ. Principes sunt, tales reliqui solent esse cives. Cura ut talis sit, qualis haberi vis. Quot homines, tot sententiæ.*

10. *Quis, vel qui, quæ, quod; Uter, utra, utrum; Quantum, qualis; & cætera interrogativa*, quando ponuntur post verba; *audio, video, scio, intelligo, nescio, & alia ejusdem significationis*, appellantur *infinita*; ut, *Nescio quis sit; audio quid dicas; ignoro, quantum aut qualis sit.*

SCHOLIUM II.

QUID verò sunt *Infinita* ejusmodi? Sunt ea *Adjectiva*, quæ certam non recipiunt Personam, sed cui libet aptari possunt.

II. *Quis* etiam in Compositione cum Particulis *Si, Nisi, & Ne*, infinitum dicitur; ut, *Sianis, Nisquis,*

Libri I. Caput XIV.

ns, Siquæ, vel siqua, Siquod, vel siquid &c.
AL. QUIS, & QUID nunquam sunt *Relativa* sed
Interrogativa; vel infinita, cave igitur dixeris. *Ten*
morum; Ille vel ille Quis heri &c. sed *Qui*, Pa-
riter, ne dixeris; nihil habeo. *Quid* tibi dem; sed:
Quod &c

11. Possessivum nomen est, quod rem possessam aut
 ad aliquem pertinentem significat; ut, *equus Regius;*
miles Pompejanus.

12. Patrium nomen est, quod Patriam indicat; ut,
Romanus, Rzymiński; Cracoviensis Krakowczyk.

13. Gentile nomen est, quod gentem, vel natio-
 nem indicat; ut, *Italicus, Polonus*

14. Partitivum nomen est, quod unum ex multis
 significat; aut multa sigillatim.

15. Unum ex multis significant: *Quidam, aliquis,*
quispiam, quisquam, nonnullus, quisquis &c. quæ eti-
 am *particularia* vocentur.

16. Quæ multa sigillatim significant, fere sunt uni-
 versalia; ut, *omnis, cunctus, quicumque, nemo, nullus.*

17. Nomen numerale est; quod numerum signifi-
 cat. hujus tres sunt species: *Cardinale, Ordinale,*
Distributivum.

18. Cardinale nomen est, quod numerum absolute
 significat; ut, *unus, duo, tres &c.*

19. Ordinale nomen est; quod numerum ordine di-
 gestum significat; aut ultimum ex eo numero; ut
primus, secundus; vel alter, tertius, quartus, &c.

20. Distributiva sive divisiva nomina sunt; quæ
 distributionem, seu divisionem significant, quibûs fe-
 re utuntur Oratores numerò multitudinis; ut, *singuli,*
bini, terni, quaterni &c. v. g. *Victores redire domum*
bini; aut terni, ad summum quaterni; cavere ne singuli
earis. Hæc tu dato victoribus quaterna mala, victis
singula, ne animis concidant. Quaterna id est, unicui-
 que quatuor. singula; hoc est, unicuique unum; *káz-*
denn po jednem.

21. Possunt his adjungi etiam *Diminutiva*, quæ tum Substantiva, tum Adjectiva apud Latinos passim invenias; ut, *Cultellus, Gladiolus, Virgula &c. Candidulus, Dulciculus &c.* Apud Polonos horum maxima copia, ut, *Mały, Máluchny. Maluczki, Malusienki &c.* & in Substantivis ac Propriis etiam quibusvis; ut, *Fan, Fanek, Fás, Fasio, Fasinieczek; Szymon, Szymek, Szymcio, Szymeczek &c.* His si Latina Diminutiva non corresponsdeant; circumscriptione quapiam pro re nata utendum est; ut si exiguius significetur; dicam: *parvus Joannes, pusio, pupulus Joannes &c.* si reverentia animi, dicam: *Corculum meum Simon. Ocellus meus Jacobus; item, mea lux; meum desiderium, mea delicia &c.* Sic Cicero, sic alii Latini Authores loquuntur: vide Thes: Cnap: sub *Moy ry*, item sub: *Piesiu &c.* & Cic: Fam: l. 13. ep: 2. 4. 5. 7. 14. &c.

S C H O L I O N. III.

De Numeris Cardinalibus, Ordinalibus, & Distributivis.

NON abs re fuerit hoc loco seriem *Cardinalium Ordinalium*, ac *Distributivorum Numerorum* subtexere, quo Tironibus, cum opus fuerit, ad manus sint.

I. CARDINALES Numeri sunt; *Unus, a, um; Duo, e, i. Hi, & hæ Tres, & hæ Tria* Declinationis tertiæ, Deinceps non declinantur usque ad Centum. *Quatuor, Quinque, Sex, Septem, Octo, Novem, Decem, Undecim, Duodecim, Tredecim* (non Tresdecem). *Quatuordecim, Quindecim, Sedecim; vel Sexdecim. Septemdecim, Octodecim; vel Duodeviginti: Novemdecim; vel Unde viginti* (Sic deinceps de aliis:) *Duoderviginta i. 29. Underviginta i. 29 Duodequadragesima; i. 38. Undequadragesima; i. 39 &c. viginti; Unus & viginti; vel, Unus supra viginti; Viginti duo; vel, duo & viginti; vel, Duo supra viginti &c. Triginta, Quadraginta, Quinquaginta, Sexaginta, Septuaginta, Octoginta, Novaginta; Centum; Centum unus; Duo &c. vel, Unum & Centum; vel Unus supra Centum &c. usque ad Cen-*

Centum Nonaginta, Novem, Bis Centum, Ter Centum, Quater Centum &c. vel Declinando deinceps: *Ducen- ti, a, a; Trecenti, a, a.* Sic *Quadringenti, Quingenti, Sexcenti, Septingenti, Octingenti, Noningenti;* vel re- citius, *Nongenti* (non verò, *Duocentena, Triacentena &c.* ut vulgo perperam quidam loquuntur) *Mille, Mil- le unus, vel Mille & unus, vel Unus supra Mille &c.*

II. MILLE Nomen si accipiatur in plurali Numero, Adjectivum est indeclinabile Generis Omnis; ut Mil- le milites; *Tysiąc żołnierzy*, Mille militum, *Tysiąc żołnierzy*; Mille militibus, *Tysiącomi żołnierzy &c.* Sic, *Mille oves, Mille ovium, Mille ovibus &c. Mille mancipia &c.* SI VERO singulari Numero capiatur; Substantivum est Neutrius Generis, in singulari inde- clinabile, ac more Substantivorum Genitivo jungitur, ut Mille militum interfectum, *Tysiąc żołnierzy zabi- ro* In Plurali verò declinabitur, *Millia, Millium, Millibus &c.* ut Duo, Tria, Quatuor Millia militum capta sunt. *Dwa, Trzy, Cztery tysiące żołnierzy zabi- rano.* * Gell: l. I. c. 16. Macrobi: Saturn: cap: 5 Di- cimus igitur: *Bis Mille millies, Ter Mille, Quater mille &c.* vel *Duo Millia militum, Tria Millia, Qua- tuor Millia, Decem Millia, vel Decies Mille, Centum Millia, vel Centies Mille; Ducenta Millia; Trecenta Millia; Decies centena Millia, i. Million: Undecies centena Millia, i. Million, i sto tysięcy: Vicies cente- na Millia, i. Dwá Milliony; Tricies centena Millia. i. Trzy Milliony, Cave autem dicas, Duo Centum, Duo Mille; sed ut supra, *Biscentum, vel Ducenti, Bis mille, vel Duo Millia &c.**

III. Tirones ita paucis id habeat. Duo sunt signa; quæ certò indicant. Nomen, *Mille*, Substantivè usur- pari. I. Cum ei additur Adjectivum aliquod; v. g. *Unum mille, Totum mille &c.* II. Cum pluraliter u- surpatur, *Millia Millium &c.* Cæteris locis à placito loquentis pender, Substantivinè an Adjectivi more usur-

usurpetur. Hæc est compendiarie cognoscendi ratio: quæ verò utendi regula? HÆC EST TO. I si constat è datis modò signis, *Mille* Substantivum esse, cum Genitivo plurali usurpetur. v. g. *Unum Mille equitum, duo millia peditem &c.* Si non addunt hæc signa, substituat interim puer Nomini *Mille*; aliud Nomen declinabile; v. g. *My.ias Millio &c.* & videat: quoniam Casu efferendum id Latine esset. Ubi deprehenderit, efferat eodem Casu Genitivum illum qui Patrio in sermone Nomini, *Mille*, adhaeserat, ipsum autem *Mille*, invariaturum eidem præponat. Res in exemplo patet; v. g. vernaculam hanc locutionem, *Tysiac pietbory mzieli tysiac czer monych sztozych mzapta cie*; velit Latine efferre diceret interim; *Millio peditem recepit millionem aureorum stipendii nomine*, pergat porro & Genitivos, *peditem*, ac *aureorum*, efferat per eum casum, quem indicat adhærens iis nomen *Millio*, dicendum erit *Mille pedites receperunt mille aureos &c.* *Mille* enim, ut jam monuimus, invariaturum manere debet. Hæc Tironi sufficiant.

IV. ORDINABLES Numeri sunt; *Primus, Secundus, sive Alter, Tertius, Quartus, Quintus, Sextus, Septimus, Octavus, Nonus, Decimus, Undecimus, Duodecimus, Decimus tertius*; vel, *Tertiusdecimus; Decimusquartus; vel Quartusdecimus; Quintusdecimus, Sextusdecimus, Decimusseptimus*; vel, *Septimusdecimus, Decimus octavus, vel, Octavusdecimus; vel, Duodevicesimus; Nonusdecimus; vel Undevicesimus* (sic etiam *Undervicesimus, Duodervicesimus*; & *Duodequadragesimus; Undequadragesimus &c.*) *Vigesimal* seu rectius, *Vicesimus, Vicesimus primus*; vel, *Primus & vicesimus*, sic deinceps *Trigesimal*, vel rectius, *tricesimus, Quadragesimal, Quinquagesimal, Sexagesimal, Septuagesimal; Octagesimal* (non *Octuagesimal*) *Nonagesimal, Centesimal, Centesimal primus*, vel *Primus & Centesimal*, sic ultra *Dacentesimal, Trecentesimal; Quadringentesimal, Quingentesimal, Sexcentesimal, Septingent-*

pringentesimus, Octingentesimus, Nongentesimus, vel Noningentesimus; Millesimus, Millesimus primus, vel, Primus & millifimus, Bis millesimus, Ter millesimus, Quater millesimus &c. Centiesmillesimus, Ducenties millesimus &c.

V. DISTRIBUTIVI Numeri, quibus præcipuè utimur, cum idem pariter in plura dividimus, quosq; ut Nominibus adjungimus, quæ singulari Numero carent sunt; Singuli, *æ, a. Po iednem.* Bini, *æ, a. Po dwa.* Sic, Terni; Quaterni; Quini; Seni; Septeni; Octeni; Noveni; Deni; Undeni; Duodeni; Ternideni; Quaterdeni; Quinideni: vel per syncopen; Terdeni, Quaterdeni; Quinden, Senideni, Septenideni, Octenideni; vel, Duodevicensi, Novenideni; vel, Undevicensi, Sic Duodetricensi Po dwadzieścia osm; Undetricensi; Po dwadzieścia i dziewięć Et Duodequadrageni Po trzydzieści osm; Viceni, Po dwadzieścia Viceni singuli, vel Singuli & viceni. Viceni bini; vel. Bini & viceni Viceni terni &c. Triceni, Po trzydzieści; Quadrageni, Quinquageni, Sexageni, Septuageni, Octogeni (non Octuageni) Nongeni, Centeni, Po sto; Centeni singuli; vel, singuli & centeni, Centum bini &c. Ducenteni Po dwiescie, Trecenteni, Quadringenti, Quingenti, Sexcenteni, Septingenti, Nongenti; vel, Nongenti DICIMUS etiam per syncopen; Duceni, Triceni, Quadrigeni, Quingeni, Sexcenti, Septingeni, Octigeni, Nongeni; & Trecenteni, Quatercenteni &c. Milleni. Po tysiąc: Bis millieni, Ter milleni: & sic deinceps. Reliqua quæ ad Syntaxim Distributivorum spectant, dicemus l. 2.

VI. QUIA verò sæpius Adverbiorum Numeralium adminiculo, in Cardinalium, Ordinalium, & Distributivorum Numerorum nominibus uti consuevimus; age, ea quoque, quamvis inter Adverbia recensenda essent: hoc loco attexamus.

CARDINALIS igitur Numeri Adverbia hæc sunt; *semel, Raz, Bis, Ter, Quater, Quinquies. Sexies, Septies, Octies, Novies, (non Nonies) Decies, Undecies, Duodecies,*

cies, Tredecies, Quatuordecies (sic Plin: l. 7. cP: 7. ut habent Aldini, aliq; emendatissimi libri; Cicero tamen act: 2. in Verrem, nisi mendax est liber: dixit: *Hinc HS. Quaterdecies P. Radio numerata*, id est; quatuordecies centena milia festerium &c. **QUINDECIES, Sexdecies. Septiesdecies**, vel, *Decies prius, Octiesdecies*; vel, *Dceiesocius, Noviesdecies*, vel, *Deciesnovies*; vel, *Undevicies*, (sic etiam, *Duodevicies*, dwadzieścian i osm razy; *Undetvicies*, dwadzieścian dziewięć razy. *Et Duodequadrages Undequadrages* &c. *Vicies* i wadzieścian razy; (per syncopen pro *Viginties*) *Vicies semel*, vel, *Semel & vices*, *his*, & *vicies*, *Ter & vices* &c. *Tricies* Trzydzieści razy; *Quadrages*, *Quinquagesies* *Sexagesies*, *Septuagesies*, *Octogies* (non *Octuages*), *Nonagies*, *Centies*, *Centies semel*, vel *Semel & centies* &c. *Dicenties* *Trecenties* *Quadrigenties*, *Quingenties* *Sexcenties*, *Septingenties* *Octingenties*, *Noncenties*, *Millies*, *Bis millies* *Ter millies*, &c. *Centies millies*, *Sto tysięcy* razy, *Ducenties millies*; *Dwa kroć sto tysięcy* razy &c. *Millies millies*, *Tysiąc tysięcy* razy, albo *million* razy. Potius tamen, *Decies centies millies*; Sic *Vicies millies*, &c.

ORDINALIS Numeri adverbis sunt; *Primò*, *Pierwszy* raz: *Pierwszą* razą: *Pierwszym* razem; *Secundò*, vel, *Item* *Terziò* *Quarziò*, *Quintò* & alia ab *Ordinalium* Ablativo formata. Horum tamen locò usurpari possunt & *Primum*, *Secundum*, &c.

DE NOMINIBUS

Comparativis, & Superlativis.

Quid illa sunt & unde proveniant?

1. Nomen Positivum sive absolutum est quod rem absolutè simpliciterque significat, ut *Magnus*, *Parvus*.
2. Comparativum est, quod rem vel attollit, vel deprimat: ut, *Major*, *Minor*.

3. Superlativum est, quod rem vel in summo loco vel in infimo collocat; ut, *Maximus, Minimus.*

4. Nomina Comparativa, & Superlativa fiunt à nominibus adjectivis, quibus adverbia, *magis* & *minus* rectè adungi possunt; ut *Iustus fortis magis iustus magis fortis.*

Unde provenire non possint?

1. Nomina Substantiva, Pronomina, item Interrogativa, Relativa, Infinita, Reddita, Possessiva, Patna, Gentilia, Partitiva, Numeralia, & quæ materiam adsignificant: ut *Aureus, argenteus, cedrinus* &c. ad hæc, *frugifer, almus, mediocris, omnipotens, medius, modicus, be ternis, fugitivus, errabundus, moribundus,* & nonnulla alia, neque Comparativa neque Superlativa pariuntur.

S C H O L I O N IV.

A SUBSTANTIVIS interdum risus gratiâ Plautus Superlativum fingit: ut in Pæn: *Opacne mi parvissimes*. Et à Gentili, *Pænus*, format comparativum, *Pœnior*.

Sic Gellius lib: 3. c. 3 à Positivo, *Plautinus*, ducit Superlativum, *Plautinissimus*, Catullus à Substantivo *Cinædis*: *Cinædiorum*; Plinius colorem dixit *Purpurissimum*. A Pronomine, IPSE, *ipsissimus* format Græco more Plautus.

II. NONNUMQUAM & Adjectiva, quæ *Magis minus* non recipiunt, seu quorum significatio nec augeri potest, nec minui Gradus formant. * Macrobi: *Omnes uti finis*. * Virg: *Ingentior*; * Cic: *Infimior*. * II. l. 1. ad Att: ex ult: *Hoc vellem mediocris.*

Comparativa & Superlativa quomodo formantur?

Comparativa fiunt à casu I literâ finito, additâ syllabâ *Or*: Superlativa verò additâ literâ *S*. & syllabâ *ime* ut *Iustus iustior iustissimus*.

E X C E P T I O I.

Positiva Ex syllabâ terminata, gignunt Superlativa additâ *Rimus*: ut *tener mody, tenerrimus*: &c.

SCHO.

SCHOLIION V.

VETERRIMUS & *Maturrimus*, non ducuntur à Positivis usitatis. *Vetus*, *Maturus*; sed ab inusitatis, *Veter*, *Matur*: dicitur etiam *maturrimus*.

II A DEXTER & *Sinister*; Comparativus tantum formatur, *Dexterior*, *Sinistrior*; sine superlativo. *Dextimus* enim & *Sinistimus*: idem sunt ac *Dexter* & *Sinister*.

III DE FERIOR, & *Deterrimus*; fiunt ab obsoleto, *decer*, *decera* *deterum*.

EXCEPTIO II.

Quinque hæc Adjectiva, *Facilis*, *gracilis*, *humilis*, *semitilis*, *imbecillis*, Superlativa pariunt syllaba Is, mutata in *timus*: ut *facillimus*, *gracillimus*, *humillimus*, *imbecillimus*; vel, *imbecillissimus*, *semitillimus*.

SCHOLIION VI.

UTILIS habet *Utilissimus*. * *Dolabell*: *Fam*: l. 9. ep: 9. *Sic enim facillime, quod tibi utilissimum erit, copies*. * *Q. Curt*: l. 9. *se Dario non fuisse inimicum imo etiam, quæ credidisset utilissima esset, suassisset*. * *Cicero* de *senect*: compositione uti videtur; *Multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt*. * *Id*: l. 2. de *Offic*: mavult dicere, *Magis utile, Maxime utile Ita & Ter*: *Andr*: *Quibus id maxime utile est, illum esse quam deterrimum*. * GRACILLIMUS, Sunt in *Nor* cap: 52. *Fuit gracillimis cruribus*. * IMBECILLIMUS, habet *Sen*: ep: 29 *Imbecillissimus*, est apud *Cels* l. 2. c. 18. & alibi.

NONNULLI addunt, *Agillimus*, & *Docillimus*, nobis exempla non suppetunt.

EXCEPTIO III.

Nomina, quæ ante US syllabam, vocalem habent, raro Comparativa, aut Superlativa gignunt; ut, *Idoneus*, *Godus*; *noxius*, *schodlimus*; *arduis*, *trudus*.

SCHOLIION VII.

Reperiuntur tamen nonnulla apud probatos Scriptores *Lucr*: l. 4. *Nam nihil egregius; i. magis egregium*. *Juv*: *Sat*: 11. *Egregius, i. magis egregie*. *Var*. de

Reust 1 2 e 9. *Affiduior* Suet Aug: c 71. & Cic: Brut *Affiduissime* Ovid ep 14 *Pars exiguissima*. Sallust: Catil *Strenuissimus* Sic & Tacit: 1 20. * *Pissimus* Curt: 1 9. & Quintil Deel 6 Quamquam Cicero Philipp: 13 negat iustmodi verbum esse in Latina lingua. TENU-
IOR saepe est apud Cic: lib 2 de Off & Lucr: lib 3 sic Cic: 2 de Nat Deor: *Tenuissimas membranas* dicit.

E X C E P T I O : IV.

A Nominibus ex Verbis Facio dico. Volo, compo-
sitis, comparativa in *entior* Super:ativa in *entissimus*, ut
Magnificus magnificentior, magnifi entissimus, di-ificus,
om habuit *mirificissimus*; ut, *focius mirificissimum*.
Ter Phorm Act 5 Sc: 6.

ANOMALA. & DEFE TIVA.

1. *Anomala* Comparatione illa sunt quæ Comparati-
vum quidem, & super: gradum habent; eos tamen
non formant juxta ulla supra præscriptas regulas, un-
de & *Irregularia* vocantur Horum quædam dupliciter
Superlativum habent unde & *Redundantia* appellantur.

2. *Defectiva* verò sunt, quæ aliquo Gradu defici-
untur, En singula

ANOMALA SIMPLICIA.

Pessivus, Comparativus, Superlativus.

Bonus, Melior, Optimus Malus Pejor Pessimus.
Magnus, major, Maximus. Parvus, Minor, Minimus.
Nuperus, Nuperior Nuperimus Nequam, Nequior,
Nequissimus. Multum Plus Plurimum. Parum. Mi-
nus, Minus vel minus Valde Magis. Maximè.

ANOMALA ABUNDANTIA

Externus. Exterior, Extremus, Extimus Inferus Infe-
rior Inferius, Imus. Superus, Superior, Supremus,
Summus Posterus, Posterior, Postremus, Posthumus.

Defectiva Positivò carentia.

Interior intimus, Citerior, Citissimus. Ulterior, Ulti-
mus Propior, Proximus. Deterior, Deterimus, Li-
centior,

centior, Licentissimus. Ocyor, Ocyssimus. Prior, Primus. Diutior, Diutissimus. Potior, Potissimus,

Defectiva Comparativô carentia.

Inclutus, Inclutissimus. Invidus, Invidtissimus. Novus, Novissimus, Meritus, Meritissimus. Sacer, Sacerrimus.

Defectiva Superlativô carentia.

Adolescens. Adolescentior, ()
 Juvenis, Junior, () Substantiva.
 Senex, Senior, ()
 Sinister, Sinistrior.
 Dexter, Dexterior. &c,

Anterior, Posterior, & Superlativô caret.

DE PRONOMINE.

I. PRONOMEN est Pars Orationis, quæ loco Nominis posita, certam determinatamq; ad significat personam. ut, Ego, Tu, Nos. &c

2 Pronomina sunt duplicia: *Primitiva*, seu *Primigenia*; & *Derivativa*, seu potius *Derivata*.

3 Primitiva sunt, quæ à semetipsis oriuntur, suntq; novem: Ego, Tu, Sui, Hic, Iste, Ille, Ipse, Is, Qui. atque hæc propriè Pronomina sunt, cætera potius Pronominalia,

4. Derivativa, vel potius Derivata sunt, quæ à Primitivis derivantur: ut Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester, Nostras Vestras, Quidam &c

5. Ex Primitivis illa vocantur Demonstrativa, quæ rem demonstrant; ut Ego. Tu. Hic, Iste. Ille, Ipse Is.

6. Ex iisdem dicuntur Relativa hæc quinque: Hic, Iste, Ille, Ipse, Is, & ex eo compositum, idem, cum rem antecedentem in memoriam referunt; ut, Virgilius carmina composuit, Idemque ipse ea cecinit,

7. Ex Derivatis vocantur Possessiva ea, quæ possessionem significant, ut, Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester.

8. Ex iisdem Gentilia appellantur, quæ Gentem, vel Patriam

Patriam imò & quæ *sectam*, *Partes* vè significant; ut: *Nostras*, *Vestras*.

9, Tandem *Reciproca* duo sunt, *Primitivum* SUI; & *Derivativum* SUUS,

DE VERBO.

VERBUM est Pars Orationis, quæ habet Modos & Tempora, neque declinatur in Casus.

2, VERBUM est Duplex: *Personale*, & *Impersonale*.

3. *Personale* est quod omnes tres Personas utriusque Numeri habet: ut, *Amo*, *Amas*, *Amar*, PLUR-
Amamus, *Amatis*, *Amaur*.

4 *Impersonale* est, quod primâ, & Secundâ Perso-
nâ utriusque Numeri, & fere Tertiâ Plurali caret.

5, *Impersonale* Duplex est. *Activæ* vocis: ut *Pudet*,
Pœnitet; & *Passivæ*; ut *Pugnatur* *Curritur*.

6. Genera Verbi *Personalis* sunt quinque, *Activum*
Passivum. *Neutrum*, *Commune* & *Deponens*.

7. *Activum* est, quod desinit in O, & habet *Passi-
vum* in Or: ut *Amo*, *Amor*.

8 *Passivum* est, quod desinit in Or: & fit ex *Acti-
va* desinente in O, ut, *Amor*, *Amo*.

9, *Neutrum* est; quod desinit in M, v, O, v. I. neque
habet *Passivum* *Personale* in Or: ut *Sum*, *Forem*, *Sco*,
Servio; non enim dicitur *Scor*, aut *Servior*: ODI,
Novi &c. etiam *Activa defectiva* dici possunt.

10, *Commune* est, quod semper terminatur in Or:
& significationem simul *Activam*, simul *Passivam* ha-
bet. ut, *Experior*, *Complector*.

11, *Deponens* est. quod semper terminatur in OR:
& significationem tantum *Activam* vel *Neutram* ha-
bet; ut *Sequor*, *morior*.

SCHOLION VIII.

Neutorum quædam *Passivam* vocem habent in
Præterito, hæc tamen *Passivè* non significant: ut *Gau-
deo* *Gavissus*, *Seleo* *solicus*; *Fido* *Fissus*,

FACIO, cum Compositis, quæ, *A* retinent, ut *Calefacio*, &c. esto Activum sit, propria tamen Passiva voce in Or. destituitur sape, & Neutrum est.

Neutrorum Diomedii, tria sunt genera. quædam Actionem significant; ut *Ambulo Carro*; quædam Passionem; ut, *Vapulo, Venio, Fio, Exulo, Liceo*; quædam nec Actionem, nec Passionem, quæ *Sapina* id est *Oriosa* appellant; ut, *Soleo Faceo*.

Commune Verbum Activam quidem significationem habet in omnibus Modis, & Temporibus, Passivam tamen fere tantum in iis Temporibus, quæ ex Participio Præteriti, & Verbo *Sum*, supplentur &c: vide lib: 2. cap. 6. imò & supra Cap: 10. *fin*:

Variae Verborum formæ.

I. VERBUM Inchoativum est, quod rem quidem inchoatam, sed ad finem perfectionemque tendentem significat; ut, *Caleſco* i *calidus fio*: *Frigesco*, *Frigidus fio*.

2. Verbum *Perfectum* est, quod rem perfectam, absolutamque significat: ut, *Caleo*, i, *Calidus sum*, *Frigeo*, i, *Frigidus sum*, &c.

3. Verbum *Meditativum* est, quod assiduum alicujus rei meditationem significat; ut, *Eufurio*, *Canasurio*: &c. Qui enim esurit nihil nisi cibum meditatur.

4. Verbum *Frequentativum* est, quod rei alicujus frequentationem, iterationemque significat; ut, *Rogito*, *Lectito*.

5. Verbum *Diminutivum* est, quod minùs, quàm Primitivum significat: ut, *Sorbillo*, à *sorbeo*, *Potisso*, à *Poto*.

S C H O L I O N IX.

INCHOATIVÆ Tertiæ Conjugationis sunt omniæ: formantur fere à Neutris secundæ Conjugationis, additâ ad secundam Personam Præsentis, Indicativi, *CO*, Sullabâ, ut, *Frigeo Frigesco, Cales, Caleſco*. Unum

aut alterum ab activis: ut, *Auges, Augesco, Integres, Integro*. Ter; *Anar: ad: 4. Hoc malum integrescit.* Nonnulla à Nominibus fiunt ut, *Sylvesco, Lapidescio, Sterilescio à Sylva, Lapis, Sterilis, Interdum his additur Incipiendi Verbum. Cas: 3. Bell: Civ. Jamque maturescere frumenta incipiebant.*

II. MEDITATIVA Quartæ Conjugationis sunt omnia fiuntque à Supino posteriore, additâ, *Rio, ut, Esu, Esurio, Canatu, Canaturio, Nuptu Nuprurio.*

II FREQUENTATIVA, Primæ Conjugationis sunt omnia quæ interdum mutant *Acum*, supini primæ Conjugationis in *Ito* ut, *Rogatum Rogiro &c.* Interdum *UM*, Tertiæ vel in *Ito*, ut scriptum, *scripturo &c.* vel in *O*, ut *Cursum Curso; Raptum, Rapto;* vel ad Tertiam Personam singularis Indicativi *O*, addunt: ut *Quærit, Quærito: Nat Naro, Poloni à nullis fere Perfectis Frequentativi non ducunt: ut Mam, miewam: Stoig, stavam: Chodze, chadzam: Festem, by-wam &c* quibus si Latina Frequentativa non respondeant, utendum Perfectis, & *Soleo, vel Suevi Præteritò &c.*

DE PARTICIPIO

Quid sint, quomodo terminentur, & unde proveniant Participia?

I. Participium est pars Orationis, quæ & Casus, & Tempora habet: ut *Legens, Lectus, Lecturus, Legendus.*

2 Participia Præsentis Temporis desinunt in *ANS*, vel *ENS*, & proveniunt ab omni genere Verborum exceptis Passivis, ut *Amans, Complectens, serviens, Utens.*

3. Participia Præteriti desinunt in, *Tus, Vus, Sus & Xus*, & proveniunt ab iis verbis, quibus Passiva est terminatio: videlicet à Passivis Communibus, & Deponentibus; ut, *Amatus, Mortuus, Usus, Complexus.*

4. Tanc

4. Tandem Participia Futuri quædam in RUS, quædam in DUS, desinunt.

5. Quæ in RUS. desinunt, proveniunt ab omnibus Verbis, exceptis solis Passivis; ut *Anaturus, Complexurus, Serviturus, Usurus.*

6. Quæ tandem in DUS exeunt, sunt à Passivis & Communibus; ut *Amandus, Complectendus.* INTERDUM etiam à Deponentibus. quæ aliquando fuerunt Communia; ut, *Sequendus, Execrandus, Ulciscendus* &c. vide l. 2. cap: 13.

Quomodo formantur Participia?

Participia Præsentis Temporis formantur à prima Persona Præter: Imperfecti: *Bam, vel, Bar;* mutata in, NS, ut *Amabam: Amans;* *Utebar, Urens.*

2 PRÆTERITI, à posteriore Sup no, additâ, S. ut, *Amatu, Amatus, Doctu, Doctus.*

3 Futuri in RUS. à Priore, supino in UM, literâ: M. versâ in RUS; ut, *Amatum, AmatuRUS; Usum, UsuRUS.*

4. Futuri in DUS à Gentivis Participiorum Præsentis Temporis, TIS syllabâ mutatâ in DUS, DA, DUM; ut *Amans, AmantIS, AmanDUS, a, dum.*

5. QUÆ Verba carent aliquo Tempore, carent & reliquis omnibus, quæ ab eo formari deberent. Hinc *Odi, Novi, Capi Memini.* carent Participiis Præsentis Temporis, quia carent Imperfecto in BAM; carent item Participiis Futuri in DUS, quia Participiis Præsentis destituta sunt.

QUÆ iten supinis carent, carent Participiis Futuri in RUS. & Præteriti; carent Perfecto & plusquamperfecto Passivæ vocis omnium Modorum, ac Futuro Passivo Conjunctivi; carent denique Futuro Infinitivi tam agendi, quàm Patiendi.

De Participio.

PARTICIPIUM Varroni l. 3. de Anali est, quod cum Casibus ac Temporibus declinatur. Differt. auctore eodem, à Nominibus Verbalibus; ut, *Amator, Lector, Visus* Widzenie, *Auditus* Słuch, &c. quod nullam tempus Præsens, Præteritum, Futurumvé significant, quæ tamen significant Participia, *Amans, Amatus, Amaturus* &c.

II. PARTICIPIA in, *Ans*, vel *Eus* & Futuri in *Rus*, à quocunque Verborum Genere fiant, Activè solùm significant nisi Verbum ipsum Passivè significet; ut, *Vapulans, Vapulaturus*. Præteriti verò Participia Passivè tantùm; ut *Amatus* nisi Verbum ipsum vel Commune sit, ut, *Complexus*, vel Activè significant; ut *Secutus* vide tamen l. 2 c. 12 Præ: l. App: n. 5.

III. PARTICIPIA Futuri in *DUS*, semper Passivè significant, etiamsi à Communibus, vel Deponentibus fiant, ut, *Complendendus, Sequendus*, Quamvis ea non ra.ò necessitatem, officium, debitum aut simile quid significant potiù quàm Tempus Futurum, ut diximus cap:9 schol X Cic: de Arusp *Senatus meam domum ex arario adificandam, à Pontificibus liberandam, à Magistratibus defendendam putavit.* i. putavit edificari debere, aut dignum esse quæ adificaretur. Sic interdum & Participia in *Rus* officium aut anni i q andam de liberationem significant; ut, *Non s m d. feretur Remi*, d. ferere non d. beo statui non d. ferere.

IV. A SUPINIS in *Itum* vel *Crum*, Primæ Coniugationis. Participia in *Rus*, per *A*, fiunt; ut à *Sonitum, Plicium, Fricium, S.ctum, Evectum*; sit *Sonaturus, Plicaturus, Explicaturus, Implicaturus, Fricaturus, Refricaturus, Defricaturus, Secaturus, Eneraturus*. * Hor: l. 2. Sat: 4. *Magna sonaturus*. &c. Verùm à *Domitum*, etiam *Domiturus*. * Virg: 4. *Georg: Bacchi domitura* legatur.

V, PARTICIPIIS Præsentis & Futuri in DUS carent hæc Verba *Fio, Malo, Reor, Sum*, cum Compositis, præter *Absens, & Præsens*, quamvis non carent Imperfecto. Carent & Impersonalia, præter, *Panitens, Panitendus, Pudendus, Pigendus, Nauis, Libens, Pudens, & Potens* Nomina potius sunt *FRUENS*, Participium non legi: *Fruiturus & Fruendus*, non raro invenies.

VI. PARTICIPIA Futuri in, *Rus, à Verbo, Rao, & Compositis*; item à *Pastum, Solitum, Satum, Saltum, Mansum* à *Mando, iugis*, non invenio. Carent iisdem, *Reor, faris, & Impersonalia*, præter *Licetum* à *Licet*, Cic: Att: l. c. ep: 1. & *Paditrum* Plin: l. 36. cap: 15. & *Paniturum*, Salust: apud Quintil: l. 9. c. 3, Carent iisdem & Verba Meditativa, ac Inchoativa. Quamvis Ter: Heaut: act: 5. *Esuriturus* dixerit.

VII. *MORIOR, Orior, Parlor, Nascer*, habent Participia, *Moriturus, Oriturus, Pariturus, Nasciturus*: non verò *Mortuus, Oriurus, Parturus, Naturus*. A Supinis verò, *Scaturum, Restitutum, & Fluxum*, ritè exprimantur, * *Scatururus* Cic: 4. Att: ep: 1. *Restiturus* 2. in Verr: * *Fluxurus*. Colum: l. 3. cap: 2.

QUAMVIS à *Lugeo, Sorbeo*, vel *Sorbo, Sapio, Arceo*, nonnulli putent esse Supino *Lutum, Sorbeum*, vel *Sorbicum, Arcicum, Sopitum*; non tamen Participia Præteriti *Lutus, Sorbeus*, vel *Sorbicus, Sopitus, Arcius*. Ritè tamen dicimus *Còderitus, Percitrus*. Reliqua quæ ad Participia spectant, habes infra l. 2. cap: 13.

DE PRÆPOSITIONE.

I. PRÆPOSITIO est Pars Orationis, quæ ceteris Partibus aut separata, aut conjuncta fere præponitur. SEPARATA; ut, *Novum* apud me per iracundia, CONJUNCTA; ut, *Præstat* millies mori, quàm minimum è Divinis mandatis transgredi. PRÆSTAT ex Præpositione Præ Transgredi, ex Trans: componitur.

2. Trans:

2. *Transf. Apud Adversus* quarto jungantur & *Ante* *Ponè*, *Per*, *Adversum* *Juxta*, *tropè*, *Versus* & *Infra*, *Iost*, *Ad Ob* *Infra*, *Erga* *Circa*, *Secus*, *Usque Secundum*, *Et propter*, *Contra*, *Supra* *Penes Inter*, & *Ultra*

3. *Accusativum* regunt: *Transf. Apud* & reliquæ *carminè* comprehensæ.

4. *Abs: Ab* & *A*, *Cum*; *Clam*. poscunt *sibi* *sumere* *se* *tum*.

Et Tenus atq; Palam, *Procul*. *Absque* fruuntur *eodem*. *Ex*, *E*, *De*, *Coram*: *Pra*: *Pot* *Dirè* 4. *Ponitur ante*. *Fost* *Patrium* *ferme* *numero* *TENUS* *una* *secundo*

5. *Ablativum* regunt *Abs: Ab* *A*, & reliquæ *in* *carminibus* *enumeratæ*.

6. *Præpositio TENUS*, una inter omnes *Præpositiones* *invenitur*, quæ *Genitivo* *postponitur*, si *Nomen*, quod ab ea *regitur*, *klurale* sit; ut, *Comarum* *reus*. *aurium* *reus*.

7. *Sub* *Super* *In* *Subter*. quarto modo *juncta* *videbis*. *Pro vario sensu*, *modò* *sum* *assumere* *Casum*

8. *Sub*, *Super*. *In* & *Subter*, *modò*, cum *Accusativo*: *modò* cum *Ablativo* *ponuntur*, *pro vario locutionis sensu*. *Hic* *verò* *Polono* *Juveni* *non* *malè* *ex* *Patrio* *idiomate* *videtur* *posse* *innotescere*; cum *in* *usu* *Præpositionum* *harum* *Ablativi* *nostrates* *Ablativis*, & *Accusativis* *Latinis* *correspondeant* v. g. *Pod górg*, *sub* *montem*: *Pod górg* *sub* *monte* &c.

9. *Hæ Præpositiones* *non* *usurpantur* *nisi* *conjunctæ* *DIS*, *DI*, *SE*, *RE*, *AM*, *CON*: ut, *Di-rimo*, *Dis-par*, *Se-jungo*, *Re-pello*, *Am-bigo*, *Con-situo*.

S C H O L I O N XI.

AM, *Præpositio* *in* *Compositis*. *Circum* *significat*, & *per* *M*. *scribitur*; ut, *Ampuro*, *sed* *sequente* *C. F.*, *Q.*, *per* *N*. *scribenda*; ut, *Ancisus*, *Anfractus*, *Anquiro*: *Vocali* *sequente* *intercipit*, *B*, ut, *Ambesus*, *Ambitus*, *Ambustus*, sic, *Ambesus*, *Ambustus*, &c.

DE ADVERBIO.

I. **A**dverbium est Pars Orationis, quæ vocibus ad-
dita earum significationem explanat: ac de-
finit seu circumferibit; ut, *Rare loquitur, bene peri-
tus, Vehementer iratus, Parum diligenter.*

2. Adverbiorum significationes; & species sunt
plerimæ.

OPTANDI, *Ut, Utinam, O si, Sic, Ita, vide libri
hujus Cap: IX. Schol: IV. num: 1.*

VOCANDI, *O, Heus, Eho Ebodum.*

INTERROGANDI *Cur, Quare, Quid ita Quam-
obrem, Quidam.*

RESPONDENDI *affirmativè, Ita, Eriam, Maximè,
Quidni.*

CONFIRMANDI, *Certè, Profectò, Sandè, Scilicet.*

NEGANDI, *Non, Haud, Nequaquam, Haudqua-
quam, Minimè.*

DUBITANDI, *Forsan, Forssitan, Fortassis.*

HORTANDI, *Eja, Age, Agite. Agedum.*

PROHIBENDI, *Nè.*

DEMONSTRANDI, *En, Ecce, Hem.*

ELIGENDI, *Potius, Imò.*

COMPARANDI, *Magis, Minus, &c. Comparativa.*

CONGREGANDI, *Simul, Undè, Patiter, Universè,
Certatim.*

SEPARANDI, *Seorsim, Separatim, Secretè, Singil-
larim, vel Singularim, Quadrifariam, Multifariam.*

INTENDENDI, *Acriter, Studiosè, Vehementer, Val-
de, Apprimè, Nimiùm, Omnino Penitus, Prorsus.*

REMITTENDI, *Segniter, Oscitante, Remissè, Æ-
grè, Paulatim, Pedetentim, Sensim.*

TEMPORIS, *Heri, Hodie, Cras, Perendie, Nudius
tercius, Pridie, Postridie, Jam diu Jam dudum, Quan-
do, Cùm, Ex quo, v. g. Annus est, cùm vel Ex quo vel
Uc obijt, Jam olim v. g. Jam olim sub Evandro &c.*

Propriè

Propediem, Contrinenter, Continuò, Assiduè, Perpetuò, Adhuc, Olim, Quondam, Antequàm, Priusquàm, Postquàm, Posteaquàm, Ut, Ubi.

LOCI, Hic Illic &c. vide Mib: 2. Cap: 18.

NUMERI, Semel &c. vide supra Schol: 3.

*ORDINIS, Primùm, Imprimis, Deinde, Postremò, Po-
stremùm; Tandem.*

*EVENTUS, Forè. Fortuitò, Forè, Fortunè, sed
hoc Forè, Ablativus esse potest à Fors.*

*SIMILITUDINIS, sicut, sicuti, Ut, Uti, Quomò-
dum Tanquam, Ac, Si, Velut, Veluti. Instar.*

DIVERSITATIS, Aliter, Secus.

*QUALITATIS, Prudenter, Eleganter. & similia
quàm plurima.*

QUANTITATIS. Parum, Multùm. &c.

*JURANDI, Medius-fidius. At illa Heracle, Hercle.
Mebercule, Mebercle, Ecastor, Mecastor, Pol: Aedepol:
&c. Christianis non licent.*

EXCLUDENDI, Solùm, Tantùm, Vix, Tantummodò.

*EXPLANANDI, Nimirum, Virg: Nimirum hæc illa
Charybdis, Nempe, Videlicet, Scilicet.*

*REI nondum plenè peractæ. Fere, Ferme, Prope,
Propemodum.*

DE INTER JECTIONE.

*INTERJECTIO est Pars Orationis, quæ varios
animi affectus Indicat.*

Interjectionum variae sunt species.

LAUDANTIS, & aliquando, Exultantis. Euge.

EXULTANTIS, & interdum Insultantis. Vah.

*LÆTANTIS, & INGEMISCENTIS, Ah! Heu!
Heu! heu! Hei!*

*INDIGNANTIS & se ipsum corripientis, Hem!
Sulp: 4. Fam: Hem! nos homunculi indignamur &c.
Eadem Demonstrans est Hem puer, Ter: Andr:*

SUSPI.

Rudim: Adverb: Interject: & Conj: 177

SUSPIRANTIS, *Ab! ab! ab!*

EJULANTIS, *Ob! ob! ob!*

ADMIRANTIS, *Papæ! O! Vab!*

ADMIRANTIS & interdum Ironiz, *Hui!*

IRRIDENTIS *O, Cic. Philidp: 3. O præclarum
custodem ovium (ut ajunt) lupum!*

EXCLAMANTIS, *O! Proh! Pro!*

SILENTIUM indicentis, *Sr.*

TIMENTIS, *Hei.*

DEPREHENDENTIS ex improviso, *At, ar:*

PRÆSAGIENTIS mala, Misericentis, vel minan-
tis: *Væ!*

REJICIENTIS cum fastidio. *Apage, Apagesis.*

STOMACHANTIS seu Indignantis, malum By cie
u kâta, (u diabla impium est) Hinc illa. *Quid malum?*
*Jáko? * Cic: Or: 4. in Catil: Quæ malum fuit ista*
amentia? Co u kâtá za szaleństwo było takie &c.

EXECRANTIS. *Nefas, Nefandum.*

DE CONJUNCTIONE.

1. CONJUNCTIO est Pars Orationis connectens
ordinansq; alias Orationis Partes.

2. Conjunctionis species plurimæ.

COPULATIVÆ. *Ac, Atque, Et, Quoque, Nec, Neque.*

DISJUNCTIVÆ. *Vel, ve, sive, seu, aut ne.*

DIVERSATIVÆ, *Est, Tametsi, Quanquam, Quam-
vis, Tamen, Attamen.*

JLLATIVÆ live Rationales, *Ergo, Igitur, Itaque,
Quare, Quocirca, Quapropter*

CAUSALES, *Quia. Nam, Namque, Enim, Etenim,
Siquidem, Quoniam, Propterea.*

EXPLETIVÆ, *Dum. * Cic: seu potius Atticus ad
Cic: l. 2. Tusc: Iteradum ead. m ista mihi. Powiedzi. ie.
no ielszeze to samo, sc. Ad sdum. Podi ieano, Manes-
dum. Poczekay ieano. * Quidem v g Ille quidem voluit
&c. Cic: 2. Tusc: Neopolemus quidem, Equidem, &c.*

3. Hæ ipsæ Conjunctiones dividuntur in tres classes: aliæ enim sunt PRÆPOSITIVÆ, sive Principiæ, quæ in Oratione præeunt, sũntque: *Aut, Ac, Atque, Ast, Vel, Nec, Neque, Nisi, Si, &c.*

4. Aliæ SUBJUNCTIVÆ sive subdita, quæ subeunt sive postponuntur, sunt verò: *Quæ, vè, Né, quidem, Quoque, Autem, Verò, Enim*, non enim dicitur, *Armaque virum*, sed *Arma virumque*: nec *Quoque tu*, sed *Tu quoque*, nec, *Verò ego Brute &c.* sed *Ego verò Brute &c.*

5. Aliæ tandem MEDIÆ sive Commuties, quæ modò præeunt, modò subeunt, sũntq; *Ergo, Igitur, Itaque, Equidem.*

DE ACCIDENTIBUS Sive Attributis Partium Orationis.

1. ACCIDENTIA sive Attributa Partium Orationis sunt ea, quæ Partibus Orationis accidunt, easq; comitantur.

2. Sunt verò ejusmodi accidentia novem: *Numerus, Casus, Genus, Declinatio, Modus, Tempus, Persona, Figura, Species.*

3. NUMERI Nominum, Pronominum, Verborum & Participiorum sunt duo: Singularis; ut, *Musa, Ego Amo, Amans*: & Pluralis; ut, *Musæ, Nos, Amamus, Amantes.*

4. CASUS Nominum, Pronominum & Participiorum sunt sex: *Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus, Ablativus*, Nominativus & Vocativus vocantur Recti: cæteri Obliqui. Nominativus vocatur aliter, *Cosus primus, Rectus: Prima positio Positio, Thema.* Genitivus vocatur aliter, *Casus secundus, Casus interrogandi, Casus Patrius, Casus Paternus.* Casus Possessivus, Casus secundus. Dativus vocatur aliter, *Casus tertius, Casus dandi, Casus Commenda-*

dativus, Accusativus vocatur aliter, *Casus quarrus*, *Casus accusandi*. *Casus Causarivus*. *Casus incusativus*. Vocativus dicitur aliter. *Casus saluandî*, vel *saluatorius*. *Casus vocandî*, *Casus quivinus*. Ablativus aliter vocatur, *Casus Latinus*. (Quia Græci carent Ablativô) *Casus sexrus*, *comparativus* Præterea uterque *Rectus* dicitur à Grammaticis, *Casus ante se*: quivis verò *Obliquus* dicitur ab iisdem, *Casus post se*; seu quem Partes Orationis habent *post se*; quia videlicet in Ordine Grammatico *Recti* præcedunt, *Obliqui* subeunt, seu subsequuntur.

5. GENERA Nominum, Pronominum & Participiorum præcipua sunt tria, *Masculinum* sive *Virile*, cui præponitur Pronomen, *Hic*, ut *Hic Dominus meus doctus*. *Femininum* sive *Muliebre*, cui præponitur Pronomen, *Hæc*, ut *Hæc Ancilla nostra docta* *Neutrum*, cui præponitur Pronomen. *Hoc*; ut *Hoc Mancipium vestrum doctum*. Ex his tribus præcipuis nascuntur alia quatuor. I. *Commune duorum*, *Rodzay spólny dwom*, quod sub una terminatione convenit, tum Maribus tum Fæminis, & ideo præponuntur illi duo Pronomina, *Hic* & *Hæc*; ut *Hic*, & *Hæc Parens &c.* II. *Commune trium*, *Rodzay spólny trzem*, aliter dictum *Omne*, quod sub una terminatione convenit tum Maribus, tum Fæminis, tum Neutris, & ideo præponuntur illi tria Pronomina; *Hic*, *Hæc*, *Hoc*; ut *Hic*, *Hæc*, *Hoc*, *Felix*. III. *Epiceum* sive *promiscuum*, *Rodzay mieszczący, nie brakuja-y*; quod sub una terminatione & uno Articulo seu Pronomine. potest significare tam Marem, quam Fæminam; ut *Hæc Aquila*, *Hæc Vulpes*, *Hic Lepus*, *Hic Accipiter*. *Hæc Ciconia*, *Hæc Grus*, sive Mares sint, sive Fæmellæ IV. *Dubium*, *Rodzay wątpliwy*, quod sub una terminatione & significatione modò hunc, modò illum Articulum habet; ut, *Hic*, vel *hæc Dies* *Hic*, vel *hæc vulgus*, &c.

6. DECLINATIONES Nominum sunt. 5. Prima cognoscitur ex Genitivo singulari desinente in *Æ*, diptongum, ut *virga virgæ*. Secunda ex Genitivo singulari desinente in *i*, ut, *Dominus, domini*. Tertia ex Genitivo singulari in *Is*, ut, *Sermo, sermonis*. Quarta ex Genitivo singulari desinente in *is*; ut *Sensus, sensus*. Quinta ex Genitivo singulari desinente in literas divisas *E, I*, ita ut Genitivus excedat Nominativum syllabarum numero; ut *Dies, dici*.

PRONOMINA *Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester* ad Primam & Secundam Nominum Declinationem spectant: *Nostras & Vestras*, ad Tertiam; cætera habent proprias formas.

PARTICIPIA in *Ans*, vel *Ens*, ad Tertiam; cætera ad Primam & ad secundam spectant.

VERBORUM Declinationes sive Conjugationes sunt quatuor.

PRIMA cognoscitur ex secunda Persona Præsentis Indicativi in *As*, & Infinitivo in *Are*, ut, *Amo, Amas, Amare*.

SECUNDA in *Es*, & Infinitivo in *Ere* longum; ut, *Doceo, Doces, Docere*.

TERTIA in *Is*, & Infinitivo in *Ere* brevè; ut, *lego, legis, legere*.

QUARTA in *Is*, & Infinitivo in *Ire*; ut, *Audio, audis, audire*.

Passivorum Conjugationes ex Activis cognoscuntur ut, *Amor* ex *Amo*; Deponentium & Communium ex Passivis ad quorum normam flectuntur; ut, *Abominor; aris, ari*, ex *Amor, aris, ari*. Intueor, Intueris. Intuear ex *Doceor, Doceris, Doceri*; sic *Uxor*, ex *Legor* *Dinctor* ex *Audior*, &c.

7. MODI Verborum triti ac communes sunt quinque Indicativus, Imperativus, Optativus, Coniunctivus & Infinitivus. Minimè tamen prætereundi sunt, Potentiales & Permissivus.

8. TEM.

Accidentia Partium Orationis. 181

8 TEMPORA Verborum sunt 5. *Præsens, Præteritum imperfectum, Præteritum perfectum, Præteritum plus quàm perfectum & Futurum.*

9 PERSONÆ Pronominum & Verborum sunt Tres, Prima, ut *Ego Amo*; secunda, ut, *Tu Amas*, Tertia; ut, *Ille Amat*, sic pluraliter, Prima, ut, *Nos Amamus*, Secunda, ut, *Vos Amatis*, Tertia, ut, *Illi amant*.

Pronomina omnia (præter, *Ego, Tu, Ille*; & pluraliter, *Nos, Vos, Illi*;) Sunt tertiæ Personæ. At, *Ipse & Qui*, cuiusvis esse possunt; ut, *Ipse video, Ipse vides, Ego qui scio. Tu quæ si. &c*

Nomina, Participia & Verba Infinita omnia incertæ sunt Personæ: eam enim induunt, cuius est Verbum, cui adherent; ut, *Ego M. T. Cicero defendi Remp. adolescens, non deferam senex*. Unde vocandi casus, quia secundis Personis semper adherent, secundæ semper sunt Personæ.

10 FIGURÆ Nominum, Pronominum, Verborum, Participiorum, Præpositionum, Adverbiorum, & Conjunctionum, sunt duæ. *Simplex, & Composita*. Simplex, ut, *Prudens. Is, Amo, Amans, Abs, Prudenter, Enim*, Composita; ut, *Imprudens, idem, Adamo, Adamas, Absque, Imprudenter, Erenim*.

11. SPECIES Nominum, Pronominum, Verborum, Adverbiorum, reperiuntur duæ. *PRÆSENTIVA*: ut, *Pater, Tu, Caleo, Clam. DERIVATIVA*: ut, *Paternus, Tuus, a, um, Calefco Clanculum*.

G E N E R A L I A CONSTRUCTIONIS PRÆCEPTA

CAPUT XV. P. S. O. R. E.

I. **A**djectivum Nomen concordat cum substantivo in genere, numero, & casu; ut, *Puer ingeniosus, Memoria Infirma, Ingenium tardum*.

2. Relativum *Qui, Quæ, Quod*, cohæret cum Antecedente in *Genere & Numero*, in *Casu* Modò cohæret; ut, *Non est dicendus Puer Ingeniosus, Qui verecundiam non amat, Modo non; ut, Accepi tuas literas, quæ mihi jucundissimæ fuerunt. Legi tuum epigramma quod mihi mirum in modum placuit. Vidi nuper germanum tuum fratrem, à quo de tua debili valitudine multa audiui &c.*

4. Quotiescunque duo Nomina Substantiva ad res diversas pertinentia in Oratione ponuntur sine Coniunctione toties unum illorum, quod respondet interrogationi *Cujus?* erit Genitivi Casus; ut, *Libertus Pompeji, Ciceronis Epistola, Carmen Virgilii. Præceptum Dei.*

4. Verbum Personale, *Finiti Modi* postulat ante se Nominativum eiusdem Numeri & Personæ; ut, *Ego lugeo, Tu ride. Præceptor docet. Nos legimus. Vos scribitis. Alcatores vapulant. Gaudeo, quod tu bene valet. Dolco, quod frater tuus agrotat.*

5. Verbum, verò *Infiniti Modi* Nominativi locò Accusativum habet; ut, *Gaudeo te bene valere. Doleo fratrem tuum agrotare.*

6. Verbum Substantivum *SUM*, non solum ante se, sed etiam post se Nominativum petit. ut, *Parasomnia EST magnum vestigal. Avus tuus FUIT Vir doctus.*

7. Omne Verbum Personale *Finiti Modi* potest utrinque habere Nominativum pertinentem ad eandem rem; ut, *Hic vocatur Paulus. Ego vivu miserri- mus. Boni moriuntur laeti.*

8. Verbum Activum post se Accusandi Casum postulat; ut, *Pueri ingenui amant literas. Pater tuus legit Ciceronem diligenter.*

9. Verbum Passivum pro Accusativo Nominativum, pro Nominativo autem Ablativum cum Præpositione *A*, vel *Ab*, postulat, ut, *Literæ amantur à pueris ingenuis. Cicero legitur à Patre suo diligenter.*

10. Quodvis Verbum admittit præpositionem cum suo Casu ut *Fui in Templo. Eo in gymnasium. Sedeo in Scamno.*

11. Omne Verbum & multa Nomina Dativum habere possunt ejus rei. cui damnum aliquod vel commodum datur; ut, *Laboras aliis, tibi soli es otiosus. Catilina fuit perniciosus Reip:*

12. Nomina, quæ tempus enuntiant ad interrogationem *Quando*, Ablativô, ad *Quandiu* melius Accusativô efferuntur; ut *Quando, cepisti dare operam Grammaticæ? Anno superiore. Quandiu vixit Pater tuus? Quinquaginta annis, vel annis, & Menses duos, vel & mensibus duobus.*

13. Cuicunque Verbo potest addi Ablativus, qui significet Pretium; ut, *Emi librum decem denariis: vendidisti atramentarium tribus sesterciis, vel instrumentum; ut, scribo calamô. Percutio furculâ. Pugnatum est gladiis, vel causam; ut, serpens tuus interiit fame. Tabesco dolore, vel partem; ut, Pater meus duxit me manu in templum, vel Modum v. g. Vidi duos moriones tractâ capillorum scum certantes*

14. Gerundia, Supinia, Participia possulant post se Casus Verborum, à quibus oriuntur; ut, *Scribendo litteras obdormivi Ibo quaesitum fratres meos. Sum dicturus orationem.*

15. Comparativa Nomina & Adverbia, cum Ablativo: Superlativa cum Genitivo constituuntur; ut, *Terra minor est sole. Sol velocius currit perniciosissimis equis. Mare est profundissimum omnium aquarum. Frater meus scribit omnium condiscipulorum pulcherrimè.*

16. Collocatio Partium Orationis, quæ & naturalis & Grammaticus Ordo appellatur, his fere legibus continetur. I. Inveniendus est Casus Rectus cum suo Verbo, si adest. II. Præpositiones, Adverbia, Interpositiones, & Conjunctiones, si adsunt, disponendæ sunt ita, ut, quibus eas disponi sensus exigit. III. Obliqui Casus, à quibus
adjuncti

adsunt, apponi debent iis Parribus Orationis, à quibus
reguntur. Alii nec aliter, & pluribus, nos ista Tyro-
nibus initio sufficere experiri sumus.

D E GENERIBUS NOMINUM DIFFICILIORIBUS.

C A P U T XVI.

P. S. O. I. C.

*De Generibus Nominum, quæ ex
significatione cognoscuntur.*

PRÆCEPTUM I. DE MASCULINIS T A N T U M.

1. Quæ Maribus solum tribuuntur, Mascula sunt.
2. Mascula censentur specie depicta virili.
3. Et quibus Appositum tantum tribuisse Virile.
Credibile es Veteres; ceu Latro, Præsul: & Hospes.

SCHOLION SEU EXPLICATIO I.

1. Tam Propria, quam Appellativa Nomina, quæ
solis Maribus conveniunt, sunt Generis Masculini:
v. g. Adam, Cicero, Bucephalus, & cætera Propria.
v. g. pater, frater, equus, lupus, columbus. & cætera Ap-
pellativa sive Hominum; sive Brutorum sint Propria
aut Appellativa.

2 Nomina eorum, quæ pinguntur specie Viri, sunt
gen: masc: v. g. Michâel, Angelus, daemon, Apollo, Sa-
zyr, & alia omnia Nomina Deorum gentilium, An-
gelorum, demonum, ventorum. Tempus tamen sem-
pergeti Neutrum,

3. Nomina Appellativa, quæ sub eadem terminatione tam *Maribus*, quàm *fœminis* convenire possunt, non rep. riuntur tamen apud Latinos, nisi cum Articulis Masculinis, sunt tantùm generis Masculini: v. g. *Homo Fur, Exul, Latro, Pugil, Vigil, Praesul, Cocles, Eques & similia.*

Hoc eodem versiculo comprehendi possunt, *Lepus, Mus, Vultur, Turtur & similia*, quæ licet promiscuè tam *Marem* quàm *Fœminam* significare possunt (unde *Promiscuum genus* apud Grammaticos ortum duxit) sunt tamen Masculina tantùm. VERNACULAM vocabulorum interpretationem alibi reddemus cum fœnore

PRÆCEPTUM II. DE FŒMININIS TANTUM.

1. *Fœmineum est Nomen, quod fœmina sola reposcit:*
2. *Fungito fœmineis, quæis est muliebri imago.*
3. *Quæque Adjectivum tantum muliebri requirunt.*

SCHOLIUM II.

1. Tam *Propria*, quàm *Appellativa* Nomina, quæ solis fœminis conveniunt, sunt gen. fœm. v. g. *Fra, Terentia Amalthea*; & cætera *Propria* hominum & brutorum, *uxor, mater, soror, equa, lupa, columba*, & cætera appellativa paritèr hominum & brutorum

2. Nomina eorum, quæ pinguntur specie fœmineâ, sunt gen. fœm. v. g. *Pallas, adis Fortuna, Libitina*, & cætera nomina *Dearum* gentiliū, *Musarum, Nympharum, Furiarum.*

3. Nomina Appellativa, quæ sub eadem terminatione tam *Maribus*, quàm *Fœminis* convenire possunt, non reperiuntur tamen apud Latinos, nisi cum Articulis fœmininis sunt tantùm generis fœminini, v. g. *Opera, Vigilia, Custodia, Excubia, Suppetia*, etiam cum homines significant; unde Cic. Att. l. 1. *Opera Clodiana pontes occupârunt.* Id. ad Q. Fr. l. 1. *Operas suas Clodius confirmat.* Trajan. ad Plin. l. 10.

Nihil

Nihil opus est mi Secunde carissime, ad continendas custodias plures commiliciones converti. TALIA item sunt Pecus udis, avis, bestia, vulpes aquila, noctua, & similia, quæ Promiscui Generis vocant Grammatici, non immerito tamen etiam huc revocari possunt, tanquam perpetuo fœminina.

PRÆCEPTUM III. DE NEUTRIS TANTUM.

Quæ Neutrô Articulô gaudent, Neutra lia sunt.

S C H O L I O N III.

Nomina Appellativa, quæ sub eadem terminatione tam *Maribus*, quàm *Feminis* convenire possunt, non reperiuntur tamen apud Latinos, nisi cum Articulis Neutris, sunt tantùm gener: Neutr: v.g. *Famulitium, Mancipium, Animal, Fumentum &c.*

PRÆCEPTUM IV. DE COMMUNIBUS DUORUM, & TRIUM,

1. Est Commune duûm, sexum quod claudit utrumque Articulô geminô; veluti; *Bos, Civis & Hostis. Interpresq; Parens, & quæ tibi suggeret usus.*
2. Commune trium, generi quod convenit omni.

S C H O L I O N IV.

Nomina Appellativa, quæ sub eadem terminatione tam *Maribus*, quàm *Feminis* convenire possunt, & reperiuntur apud Latinos tam cum Masculinis, quàm cum Fœmininis Articulis, sunt *Generis Communis* v.g. *Adolescens, Affinis, Antistes*, (quod etiam habet fœminæ *Antistita*) *Augur, Auctor, Bos, Canis, Civis, Client* (dicitur & fœmin: *Clienta*.) *Comes, Conjux, Dux, Hospes* (quod tamen potiùs Masculinum est; fœminino enim genere dicitur, *Hospita* potiùs, quàm *Hospes*.) *Hostis, Infans, Interpres, Juvenis, Mugiceps, Obses, Parens, Parricidius, Sacerdos, Sus, Testis, Vares*: **NOTA I.** Substantiva hic enumerata non prohibitu adjungi debent Masculinis aut Fœmininis Adjectivis, sed si de *Maribus* sermo sit, *Masculina*; si

de *Feminis* *fæminina* Adjectiva debent assumere. v. g. *Meus Pater*, de Patre; *Mea Parens* de Matre; sic in reliquis II. Sequentia Substantiva vix fœminino genere usurpata invenias. * *Ovid: Ep: 11. Novamiles.* * *Lucan: l. 10. Sava Judex.* * *Plaut: Merc: De lanificio Neminem metuo, nã atate Quæ sit.* * *Titinnius ap: Prisc: l. 6. Neminem bonam decet.* *Vigil.* Substantivum, Masculinum tantùm est: Adjectivum est *Generis omnis*. III. Substantiva Nomina hominum *A*, finita, docent aliqui *Communis Generis* esse ut *Auriga, Conviva, Homicida, Parricida, Transfuga, Avena, Agricola* & similia non tamen illa cum fœminino Adjectivo apud idoneos Authores reperias. Unum *Conviva* Pomponius perverustus Author apud *Prisc. l. 5.* cum fœm: adhibuit: *Conveni*, inquit, *omnes convivas meas.* IV. Adjectiva, *IS*, finita; item Comparativa in, *OR*; Communis sunt generis, sed priore duntaxat sui parte. pars enim altera. quæ in *E*, aut *US*, exit. scorsim, ad Neutrum Genus pertinet. V. Genus hoc dicitur *Commune duum*, i. Duo. rum: *Rodzay spóluy dwoygu*, quia se duobus sexibus ita communicat, ut proprium alterutrius Adjectivum pro re locoq; assumat. Item quia duo prima Genera *Masculinum* & *Fæmininum* speciali ratione complectitur. Atque hæc causa est, cur sequens, de quo mox, Genus & *Commune trium*. & omne appellatur, quia sc: omnia tria Genera; *Masculinum, Fæmininum, & Neutrum* sub eadem terminatione complexum est

2. Nomina, quæ sub eadem terminatione tam *Maribus* quàm *Feminis* & *Neutris* convenire possunt, & reperiuntur apud Latinos tam cum Masculinis; quàm cum Fæmininis & Neutris Articulis, sunt generis *Communis trium* seu *Omnis*, v. g. *Eelix, Prudens, Atrox, Verus, Intercus, Nostras, Arpinas*, & reliquæ Adjectiva *unius formæ*.

EX HIS I INDECLINABILI A SUNT.

Frugis, Nequam, Nihil, Praesto, (quod cum Verbo, *Sum* semper ponitur) & omnia Numeralia, Cardinalia à *Quatuor* usque ad *Centum*, & *Mille*. v. c. 14. sch. 3. supra.

II. NEUTRIUS GENERIS NOMINATIVO.

Accusativò, & *vocativo Plurali* carent *sequentia*: *As, Arpinas* cum reliquis *Patris*; ut, *Ravennas* &c. *Bicolor* cum reliquis *compositis* ex, *Color*, ut, *Discolor* &c. licet *Plin.* l. 10. c. 12. *Littora versicoloria* dixit. *Cicúr, Degener, Deses, Dives, Locuples Memor, Immemor, Pauper, Praecept, Praepes, Reses, Sospes, Superstes, Supplex, Teres, Uber.*

III. *DIS* Adjectivum *Prisciano Commune duum*, aliis *Commune trium* est, quidquid sit, habet casus neutros plurales in *IA*.

NOTA sunt, qui cum *Probo*. I. 2. *Substantiva*; *Verna, Avena, Aligenigena, Author, Judex, Comes, Testis* & similia *Omnis Generis* esse docent. quòd cujuscvis *Generis Substantivis* apponantur, ut cùm *Lucan.* l. 1. dixit: *Utendum est judica bello*, & l. 5. *Rerum vos summa sequerur, Imperitumque comes*. Cùm item *Plin.* l. 14. c. 6. *Vinum indigenam* & *Hor.* l. 4. *Carm.* *Testem sumen vocavit* Sed hoc ego argumentò *Delicias, desiderium*. & innumera alia *Omnis Generis* esse probaverim, cùm pariter legamus apud *Cic.* & alios *Deliciae nostra Aesopus. Desiderium meum Tullia* &c. Potius igitur ad *Substantiva Continua*, quàm nonnulli *Figuram, Appositum*, vocant, hæc retulerim.

PRÆCEPTUM V. de MENSIBUS, MONTIBUS, FLUVIIS.

In *maribus* 1. *Menses*. 2. *Montes*. 3. *Fluviosq;* reponere.

S C H O L I O N V.

Nomina Propria. 1. *Mensium*. 2. *Montium*. 3. *Fluviorum*, sunt gen; Masc; 1. *Mensium*, v. g. *December*,

Quint

Quintilis, Sexilis, Julius, &c. 2. *Montium* v. g. *Carpathus, Olympus, Athos, Taurus.* *Alpes* tamen sunt gen: fœmin: *Ætna, Ossa Fluviorum* v. g. *Araris, Tyberis, Tyras, Borysthenes &c.* At quæ fœmininam terminationem habent, etiam fœminina sunt v. g. *Allia, Sequana, Druentia, Styx, Lethe,* v. infra.

PRÆCEP: VI. DE INSULIS, REGIONIBUS &c.
Insula fœminea est. Regio, Urbs cum Nave Pœsis.

S C H O L I O N VI.

Nomina Propria. 1. *Insularum* 2. *Regionum* 3. *Urbium* 4. *Navium* 5. *Pœmatum* sunt gen: fœm: 1. *Insularum,* v. g. *Cyprus, Delos, Lethos, &c.* 2. *Regionum,* v. g. *Ægyptus, Persis, Poloponesus, Polonia, Russia,* 3. *Urbium,* v. g. *Leopolis Roma* Ex his tamen potius Masculina sunt, *Acragas, Narbo, Hippo, Sulmo, Cro-ro* & quæ in Græcum, ois; Latinè in us contractum definiunt; ut, *Amathus, Daphnus, Emmaus &c.* Neutra, *Tibur, Argos, Gadir, Cere, Præneste &c.* v. intr. Præc 26. Fœminina item non sunt, quæ terminatione ipsa excipiuntur v. g. *Carodunum, Byzantium, Parisi, Sisa &c.* 4. *Navium* v. g. *Argo, Pistris, &c.* quæcunque navibus imponuntur ut, *Peregrinus, Gabriel, Victoria &c.* 5. Nomina Pœmatum Heroicorum; ut, *Æneis, Thebais &c.* Comicorum; ut, *Eunuchus, Adelphi, Heautontimorumenos, Miles &c.* Tragicorum; ut, *Medea Hercules &c.* quæ si quando Masculino genere usurpata invenies, rationem Personæ habitam esse conjicies.

PRÆCEPTUM VII. DE ARBORIBUS.

1. *Fœminea est arbor.* 2. *Neutrum cum Subere Robur.* Atque *Acer, arq; Siler.* 3. *fit mas, quod desinit in Ster.* Et *Dumus, Spinus:* 4. *Dubia est arbuscula Thuris.*

S C H O L I O N VII.

1. Nomina Propria Arborum sunt gen: tant: v. g. *Abies,*

Abies, Platanus, Ficus, Pinus, Cupressus, Malus, Pyrus, Prunus, Morus &c.

2. Excipiuntur Primò *Suber, Robur, Siler, Acer, neutra.*

3. Excipiuntur Secundò desinentia in *ster*, v. g. *Oleaster, Pinaster, Pyrafter*, item *Dumus, Spinus* masculina.

4. Thus, cùm arborem significat incerti est generis, *Seyrax* quoque est gen: Masc: sed cùm succum Arboris, non cùm Arborem ipsam significat. *Hic Platanon*, locus est platanis confitus, non arbor, ut falsò putat Desputer.

PRÆCEPTUM VIII. DE LITERIS & VOCIBUS PRO SE SUMPTIS.

1. *Adde notas Neutris.* 2. *vocem & pro nomine sumptam*

3. *Et quodvis verbum nuda pro voce repostum.*

S C H O L I O N VIII.

1. *Omnia nomina literarum Alphabeti.* 2. *Omnes Orationis Partes per modum Nominis sumptæ.* 3. *Omnes voces non pro suo significato, sed pro se ipsis acceptæ sunt generis neutr: Exempla Priimi, A B. C. &c. v. g. A Latinum, Kappa Græcum, B. masculinum, E, simplex &c.*

Secundi v. g. Amo est Activum Rele o est compositum ex simplici Lego. Bene & Malè sunt opposita sibi Adverbia

Terti v. g. Lux est monosyllabum, &c.

DE GENERIBUS NOMINUM.

Q U Æ

Ex terminatione cognoscuntur.

Terminationes Vocalium.

PRÆCEPTUM IX. DE PLURALIBUS in A, E, Æ, & I.

1. *Plurale A, neutrum est.* 2. *I mas, ut Susa Philippi:*
3. *E simplex neutrum.* 4. *diphcogum fit muliebri.*

SCHO.

H O L I O N IX.

1. Nomina desinentia in A, quæ tantum pluraliter declinantur, sunt gen: Neutr: ut, *Arma, Biblia, castra*. Ideo *Ecbatana, Susa, Bactra* quamvis sunt *Propria Urbium*; item *Bucolica, Georgica, Argonautica*, quamvis sunt *Propria Pœmarum*, sunt gen: neutr.

2. Nomina desinentia in I, quæ tantum pluraliter declinantur, sunt gen: masc: v. g. *Philippi, Puteoli, Treviri, Parisii*, quamvis sint *Propria Urbium*.

3. Nomina desinentia in E, simplex, quæ tantum pluraliter declinantur, sunt gener: neutr: v. g. *Cere, Tempe, Mele*, indeclinabilia.

4. Nomina desinentia in Æ. diphtongum, quæ tantum pluraliter declinantur, sunt gen: fœm: v. g. *Nundina, Nuptia, & alia enumeranda infra c. 17.*

PRÆCEPTUM X. DE SINGULARIBUS IN A:

1. *Femineum A, primæ est, veluti Panthera Sagitta.*
2. *Adria mas (æquor) Mammona, Cometa, Planeta.*
3. *Sed neutris junges cum Paschate Manna Latinis,*
4. *Nomen in A, terne neutrum est: cœu Stigma, Toxeuma.*

S C H O L I O N X.

1. Nomina primæ declinationis desinentia in A, sunt gen: fœm: v. g. *Phaetra, Sagitta, Panthera &c.* Excipiuntur illa, de quibus præcipuè sch: 3. n. 3. & alia ad alias communes regulas referenda.

2. EXCIPIUNTUR: *Adria* (cùm significat mare Venetum) *Mammona, Cometa, Planeta*, quæ sunt gen: masc:

3. *Pascha, paschatis, & Manna* indeclinabile apud Latinos, neutra sunt. *Manna* tamen, cum significat micas thuris, est gen: fœm: Plin: l. 12. cap: 14. *Micas concussu elisas magnam vocamus.* Usurpatur, quanquam rariùs, & *Pascha, pascha*, fœminino genere.

4. Nomina tertiae declinationis in A, sunt gen: neutri: v. g. *Emamma, Penna, Pœna, Epigramma* &c.

PRÆCEPTUM XI. DE FINITIS IN E.

1. In neutris numerantur in E, finita Latina
2. At Græca, ut Rhodope, semper muliebria sunt.

SCHOLION XI.

1. Nomina Latina desinentia in E, sunt gener: neutri: v. g. *Mare, Cubile, Sedile, Alveare, Mille, Substantivum* &c.

2. Nomina Græca desinentia in E, sunt gener: fem: v. g. *Pentecoste, Rhetorice* &c. primæ declinationis omnia.

PRÆCEPTUM XII. DE FINITIS IN I, O, U.

1. I. neutris tribue
2. O, maribus, seu Pugio, Gummi.
3. Feminis verbale in J, O, Caro & Talio, dentur.
4. Et. DO, GO, finita, velut, Dulcedo, Propago. Testudo.
5. Verùm neutris adscribitur Pondo.
6. Harpago mas, Udo, Cudo, Cardoque, Ligoque.
7. U. neutris junge; ut Tonitru, Cornuq; Geluq;

SCHOLION XII.

1. Nomina desinentia in I, sunt gen: neutri: ut, *Synari, Cynahari, Hydromeli, Ocnomeli, Gummi*, &c.

2. Nomina desinentia in O, sunt gen: masc: v. g. *Tyro, Mysparo; Unio Perla* (nam unio zgodá, iednosé, femininum est) *Stellio Carbo Crabro, Tirio* &c.

3. Nomina Verbalia, seu à Verbis derivata, desinentia in Io.

4. Item Nomina desinentia in DO, & GO, sunt gen: fem. v. g. *Lectio, Oratio, Scriprio, Occupatio, Questio* &c. *Imago, Consuetudo, Hebetudo, Grando* &c.

5. Excipitur, Pondo, neutrum. 6. Excipiuntur, *Ordo, Ligo, Margo*, &c. in carm: masculina.

6. No-

7. Nomina desinentia in, U, sunt gen: neutr: v. g. *Vern* &c. in eam: dicitur, & hoc *Tantrum*, & hic *Tonivrus*, &c.

PRÆC: XIII. de FINITIS in C, D, L, T, M.

1. C D. da neutris, testes tibi, *Lac*. Id & *Alec*:
2. L. T. sit neutrum. 3. hic *Mugil*, *Sal*, *Solq*; repo-
scunt.

4. *Um*, neutris junges. 5. hominum si propria demas.

S C H O L I O N. XIII.

1. Nomina desinentia in C, D. (2) L, T, sunt: gen: neutr: v. g. *Mel*, *Fel*, *Vestigal*, *nihil*, *Caput*, *Sinciput*, *Oeciput*, &c. in eam:

3. Excipiuntur *Mugil*, *Sal*, *Sol*, quamvis desinant in L, sunt generis masc: *Sal*, reperitur & Neutrum.

4. Nomina desinentia in U A. sunt gen: neutr: v. g. *Trophæum*, *Cadurcum*, *Conopæum* &c. Ideo *Mancipium*, *Fumentum*, *Armentum*, & alia sunt gen: neutr: quamvis conveniant, tum maribus, tum feminis. Ideo, Item Neutra sunt *Byzantium*, *Dyrachium*, *Saguntum* & alia Propria Urbium. Item *Rhenum*, *Mœtaurum*, (melius dicitur, *Phenus*, *Mœtaurus*) Propria fluviorum. Item *Buxum* nomen arboris

4. Excipiuntur sola Nomina Hominum, quæ si sunt Propria Virorum, sunt gen: masc: si feminarum, feminini: sed hæc paucula reperias. Virorum, v. g. *Dynatium*, *Pægnium* &c. Fœminarum, v. g. *Phanium*, *Eustochium*, *Glycerium*. Hæc talia per blanditias fere tantum usurpabant tum Græci, tum Græcorum more Latini; sic *Glycerium*; i. *Dulcicola*, pro *Glycera*, i. *Dulci* &c. quibus & nostra Diminutiva blandientia respondent nonnulla v. g. *Chłoczyszcze*, *Chłoczysko*, *Płasko* &c. nisi quod nostra Primitivorum Genus non retineant.

PRÆCEPT: XIV. de finitis in AN, IN, ON.

1. AN, IN, ON, hic. 2. hæc cum Sindone possit Adon. *Quæis* adde *Alcyonem*. 3. Neutris da suncia secunda.

S C H O L I O N XIV.

1. Nomina desinentia in An, In, On - t gen: mascul: v. g. *Pæan, Delphin, Agon* &c.

2. Excipiuntur *Sindon, Adon, Alcion, Icon*, feminina.

3. Excipiuntur item omnia nomina Græca in On, secundæ decl: quæ apud Latinos modò retinent suam terminationem, modò mutant in UM, suntq; gen: neutr: v. g. *Ilion, Pelion, Barbyron, Crembalon* &c. vel *Ilium* &c.

PRÆCEPTUM XV. DE FINITIS in EN.

1. *En* dabitur neutr: 2. sed *Hymen, ven, mascula sunt: Esplen* atque *Lien, Arragen. cum Pelline Lichen.*

S C H O L I O N XV.

1. Nomina desinentia in En sunt gen: neutr: v. g. *Carmen, Limen, Vimen, Germen* &c.

2. Excipiuntur masculina, *Hymen* &c. in carm.

PRÆCEPTUM XVI. DE FINITIS in AR, ER, IR, OR, UR.

1. *Palulat Ar, neutrum; cœu par cum nectaro, calcar,*

2. *Ex maribus dona.* 3. *Ciccy* hoc cum *Vere, Cadaver. MUber, Iser, Verber, Tuber, Piper, atque Papaver, Tenuiser* & *Lasfer, Sifer.* 4. *Hiv* muliebri videtur.

5. *Or* maribus servit. 6. muliebri dicitur *Arbor.*

7. *Accedunt* neutr: *Cor, ador* cumq; *aquore marmor.* 8.

9. *Exigit. Iv* neutrum. 9. *hic* furfur cum *vulture rurtur.*

S C H O L I O N XVI.

1. Nomina desinentia in Ar. sunt generis neutr: v. g. *Par, Para; Tubar, Pulvinar; Far, Baccar* &c: *PAR, Rôny,* cum Compositis Adjectivum est gen: omni:

2. Nomina desinentia in IR, sunt gen: masc: v. g. *Imber, Ager, Agger, Carcer, Vesper, Later, Asser, Linter* &c.

3. Excipiuntur *Soliter, Laver* &c. (in carm) neutra. *Tuber Guz, Grayb, Bdkâ,* est gen: neutr: (in carm)

Arbo-

Arbor significat, *femininum*; cū fructum *Arboris*, *masc.* est.

4. *Hir* incertum: ejus sit generis, neutrius, an *femini* utrumque probabile, magis tamen, quod *femini* sit. *Abadir*, masculini. *Vir*: *Levir*: *Trevir*: *Triumvir* &c. masculina ad 1. Præcep: spectant.

5. Nomina desinentia in OR, sunt gen: *masc*: v. g. *Honor*, *Decor*, *Amor*, *Timor*, *Dolor* &c.

6. Excipitur hoc Nomen *Arbor*, quod est gen: *fem*:

7. Excipiuntur item *Ador*, *Æquor*, *Marmor* neutra.

8. Nomina desinentia in UR, sunt gen: *neutr*: v. g. *Fulgur*, *Murmur*, *Sulphur*, *Guttur*, *Mamphur* &c.

9. Excipiuntur, *Fur*, *Furfur*, *Vultur*, *Tartur*, gen: *masc*:

PRÆCEPTUM XVII. DE FINITIS in AS.

1. *Famineum*, *as*. 2. *Neutrum Vas*, (*vasis*) *fusq*; *nefasq*;

3. *Mascula sunt Elephas, Adamas, As* atque *Tiaras*, *Vas* (*valis*) & quævis *Græcanica Nomina Prima*

4. *Artocreas* & *Erysipelas* *neutra* sunt

SCHOLION XVII.

1. Nomina desinentia in AS, sunt gen: *feminini* v. g. *Tempestas*, *Lampas*, *Caritas*, *Suavitas*, *Faustitas*.

2. Excipiuntur primò, *Vas*, (*valis*) *Fas*, *Nefas* gen: *neutr*:

3. Excipiuntur Item, *Elephas*, *Adamas*, *As*, *Tiaras*, *Vas*, (*valis*) & omnia *Græci* in AS, primæ declinationis, quæ sunt gen: *masc*: *Tiara*, *fem*. gen: *oblativus* est, quàm *Tiaras* & generis *masculini*.

4. *Artocreas*, *Erysipelas* sunt gen: *neutr*: Dicitur & *Artocrea*, & gen: *fem*. Hoc *Ceras*, *adis*, nomen est loci Inuitatum teste *Prisc*: *Ceras* item *Græcum* i. cornu, *Latine* usurpat quidam, sed vox hæc *Civitate* donata non est.

PRÆCEPTUM XVIII. DE FINITIS in, ES

1. *Famineum* est, ES: cū *Compes*. 2. Sed *mascula* *Timas*, *Pes*, *Fomes*, *Trames*, *Gurgas*, cū *Cespice* &c.

*Et Merges, Termes, Pariesque, Antefq; Tudefq;
Befq; Tapefq; Merique dies & pleraque Græca.*

3. *Hippomanes neutris, Panates, Cacodêthes adhaerent.*

S C H O L I O N XVIII.

1. Nomina desinentia in ES, sunt gen: fæm: v. g. *Moles, Sedes, Rupes, Seges, Proles, Soboles &c.*

2. Excipiuntur, *Acinaces*, & cætera carmine comprehenta, item Græca plurima, masculina, v. g. *Aromarhites, Absuehites, Myrrites, Bootes, Psaltes, Sophistes &c.*

3 Excipiuntur item: *Hippomanes, Panaces, Cacodêthes, Soloecephanes, Nepenthes*, quæ sunt neutra.

PRÆCEPTUM XIX DE FINITIS in IS.

1. IS dato fæmineis. 2. *Maribus da Postis, Aqualis, Anguisq; & Vectis, Callisq; & Pulvis & Ensis, Glis, Lapis & Follis, Cucumisq; & Collis & Unguis, Et Sanguis, Piscis cum Fascis & Axis & Annis, Et Vermis, Fustis, Torris cum Vomere, Mensis, Cassis, (Rete) Orbis, Sentis cum Caule, Canalis,*

3. *Nis quoque finitum; ut Fanis: compostaq; ab Asse.*

S C H O L I O N XIX.

1. Nomina desinentia in IS, sunt gen: fæm: *Basis, Clavis, Cassis, Restis, Avis.*

2. Excipiuntur, *Postis, Aqualis &c.* (in carm.) generis masc: **NOTA** *Cassis (is,)* scd. *Cenchris (is,)* mæ. *nâkrapiány* sunt gen: masc: Sed *Cassis (idis,)* *Szyseak, Cenchris (idis)* *Postušká*, sunt fæminina. *Pollis (inis)* apud Phocam, Masculinum: apud Carisium, Probam, Cæsarem, fæmininum: cum his sentire maluerim *Pollen*, neutrum est.

3 Nomina desinentia in NIS item nomina significantia partes *Affis*, sunt gen: masc: v. g. *Panis Cinis, Finis Fanis &c Decussis, Vigissis, Tricussis Centussis &c.*

PRÆCEPT: XX. DE FINITIS in OS

1. *Asculam OS, sunco.* 2. *Dos, Cos muliebris & Arbos*

3. *Da, Haec atque Melos neutris, Os, Argos, Eposque.*

SCHO.

S C H O L I O N XX.

1. Nomina desinentia in OS, sunt gen: masc: v. g. *Ros, Flos, Labos, Honos, Lapos.*
2. Excipiuntur primò, *Dos, Cos, Arbor, Eos*, quæ sunt generis fœminini.
3. Excipiuntur item, *Os*. (*offis*;) *Os*, (*oris*) &c. generis neutrius

PRÆCEPIUM XXI. DE FINITIS in
US, 2dæ. & 4tæ declin:

1. Nomen in, *Us*. mas est. seu quartæ, sive secundæ.
2. *Porticus* hæc & *Vanus, Acusq;* & *Carbasus, Albus.* Et *Colus atq;* *Domus, cum Idusq;* *Manusq;* *Tribusq;* *Ac Humus, & Ficus* (pomum) 3 mas morbus habetur.
4. Nomen in *Os*, Græcum, quod in *Us*. vertere Latini. Masculeis partim datur. ut, *Paradisus & Isthmus,* Et *Logus atque Typus, Crocus & Stylus, ac Hyacinthus,* Partim fœminicis; veluti, *Diphronus, Eremus, Biblus & Hyssopus, Sappirus Byssus, Abyssus, Nardus & Anridorus, Balanusq;* *Papyrus & Arctos, Barbatus atque Pharus, Crystallus, Cestus, Odusq;* *Finita ut Methodus, Synodus. Dialectus iisdem* Et *Diametros* erit jungenda, ac talia Græca.
5. In neutris numerà *Virus, Pelagusq;* profundam.

S C H O L I O N XXI.

1. Nomina secundæ vel quartæ declinationis desinentia in *US*, sunt gen: masc: v. g. *Rogus, Dominus, Calamus.*
2. Excipiuntur *Porticus* &c. (in eam) gen: fœm: **NOTA.** *Acus*, (ûs.) Igtâ. est gen: fœm: sicut (*aci*) *Rybâ morskâ*, gen: masc: *Acus* (*eris*.) *Flewa*, neuter: *Idus* tantum pluraliter declinatur ut sensu.
3. *Ficus*, cum significat morbum est gen: mascul.
4. Nomina Græca desinentia in *OS* quæ apud Latinos mutant, *OS*, in *US*, partim sunt gen: masc: partim fœm:

fœminini, Masculini sunt: *Scyphus*, *Logus* cum Compositis; ut, *Dialogus*, *Prologus*; &c. *Smaragdus*, &c. in carmine fœminini sunt præter enumerata in carmine *Cyrisus*, *Amerhyllus*, *Myrtus*.

5. Item omnia quæ in ODUS desinunt v. g. *Periodus* &c. in eam.

NOTA, *Leeythus*, Latina declinatione non invenitur apud Veteres. *Barbitos* etiam Masculinum reperitur apud Horat.

6. *Virus* (indecl.) & *Pelagus*, gi; sunt gen: neutr:

PRÆCEPTUM XXII. de finitis in US,

3. declinat:

1. *Postulat*, *Us* neutrum quoties id tertia fecit.
2. *Masculinum* sibi rite genus vult *Musque* *Lepusque*.
3. *Pus* quoque *Græcorum*, *Compositaq;* mascula sunt.
4. Unum est fœminum *Lagopus* herba, volucris.
5. Est muliebri *Palus*, *subscus*, *Vireusq;* *Salusque*. Et *Tellus*, pecudisque *Pecus*, quibus additur incus:
6. Quæ sibi *Servus*, *Juvenisq;* *senexq;* *jugarunt*.

S C H O L I O N. XXII.

1. Nomina desinentia in US, testæ declinationis, sunt gen: Neutr: v. g. *Nemus*, *Ulcus*, *Funus*.
2. Excipiuntur primò *Lepus* *Mus*, quæ sunt gen: masc:
3. Excipiuntur item Græcum nomen; *Pus* (podos) & Composita ex illo. quæ sunt itidem gen: masc. v. g. *Tripus*, seu *Tripus*, *Melampus*, *Polypus*, *Chytropus*.
4. *Lagopus* tamen quamvis componitur ex *Pus* Græco, sive herbam, sive avem significet) est gen: fœm:
- NOTA, *Pus* (*puris*) Latinum, est gen: neutr:
5. Excipiuntur insuper *Palus*, (udis,) *Subscus*, *Vireus* &c. quæ sunt gen: fœm: NOTA, *Palus*, (pali) est gen: masc: *Pecus* *Bydlo*. Collectivum, habet genitivum *Pecoris*. & est gen: neutr: *Pecus* *Bydle*. Appellativum. & quod unicum animal significat habet genit: *Pecudis*, & est generis fœminini.

6 Nomina tertiæ decl: desinentia in US, deriva-
ta, à *Senex*, *Juvenis*, *servus*: acit illis cognata, sunt
gen: scem. v. g. *Senectus*, *Juventus*, *Servitus*.

PRÆC: XXIII. de iis quæ ante S. diphton-
gum aut consonantem habent.

1. *Aes tibi sit neutrum*. 2. *Laus, Fraus, muliebria sunt*.
3. *S. dato femineis, si Consona penatur aut*.
4. *Esto virile rudens, fons, seps*, (lethifer argvis)
Mons, dens, grypsq; chalybsq; 5. *allis quibus addito*
partes.
6. *Ex polysyllaba. P S.* 7. *Forceps dematur adunca.*

S C H O L I O N . XXIII.

1. Hoc nomen *Aes*, est gen: neutrus Genitivo *æris*.
2. *Laus, Fraus*. sunt generis sceminini
3. Nomina desinentia in S quæ ante S. habent Con-
sonantem, sunt gen: scem: v. g. *Mens, Sors, Frons*, (*dis*,
Etis) *Trabs, Ars, Cors*. **NOTA** *Seps*, (*sepis*) *Ptor*,
est gen: scem: *Seps*, (*sepis*) *Padaleo, maz*; est gen:
masc: quæquam legitur & scem: ex Plin: apud Cnæp:
4 Excipiuntur primò *Rudens, Tridens* &c (in cam)
gen: masc: **NOTA**, *Bidens, Morzka podwzyna*; est
generis masc: *Bidens, Omca*, est scemin.
5. Omnia nomina significantia *partes, Allis*, haben-
tia consonantem ante S. 6. Omnia desinentia in PS.
quæ sunt plerum, quàm unius syllabarum, sunt gene-
ris masc: Exempla priorum sunt: *Triens, Quadrans*,
Tetrans &c Exempla posteriorum. v. g. *Hydrops*,
Merops, Adops, &c. Monosyllaba sceminini sunt:
Seps, Pleps, Scobs.

7. *Forceps*, quamvis sit polysyllabum in PS est
gen: sceminini.

PRÆCEPT: XXIV. de finitis in X.

1. *X. dato femineis*. 2. *sed mas*, *Formixq; Calixne*,
Grex, Spadix, Bombyx, Varix, Phenixq; Calyxq;

Et Coccyx, & Eryx, Volvox, 3. atque Unce creata.

4. Ax, Ex, finitum polysyllabon esto virile.

5. Famineum est Fornax, Vibax, Halexq; Supellex. Queis addes, Tomex, Forfex cum Smilace, Carex.

S C H O L I O N XXIV.

1. Nomina desinentia in X. sunt gen: fœm: v g. Pax, Fax, Celox, Sandix, Coxendix, Perdix, Mastix, (igis) NOTA. Homeromastix, Ciceromastix, sunt gen: masc:

2. Excipiuntur primò Fornix, Herix, vel Erix (eis) Oryx, (gis) &c. in carm 3. Item omnes assis partes, desinentes in NX. sunt gen: masc: v. g. Quincunx, Seprunx, Deunx, &c.

3 Excipiuntur item nomina desinentia in Ax, Ex, plurium quàm unius Syllabarum, quæ itidem sunt gen: masc: v, g Thorax, Pollex, Scelopax, vel Ascolopax. Limax, Frutex, Latex, Vertex, Murex, Silex, quod & fœm: gen: est.

4. Hæc tamen polysyllaba Fornax &c. (in carm:) sunt generis fœminini.

PRÆCEPTUM XXV. De Adjectivis quæ fiunt Substantiva.

1. Mobile sit Fixum si Fixum mente subaudis, Et Genus à Fixo capir; ut Studiosus, Amicus.
2. Mobile sit neutrum, ni fixum mente subaudis.

S C H O L I O N XXV.

1. Adjectivum sine aperto Substantivo positum, sit Substantivum ejus generis, cujus est subintellectum, Substantivum, v g. Studiosus, id est, Puer, Vir, Adolescens, Amicus i. Homo, Vir Ideo Masculina sunt, Sonipes, Cornipes, Oriens, Occidens, Tonans, Natalis, Moralis, Sexilis, Quincilis, Torrens Subauditur enim: Equus, Sol, Deus, Dies, Lapis: vel Deus, Dies, Mensis, Fluvius, Fœminina autem sunt: Vocalis, Consonaus; Di.

Diphtrungus, Bipennis, Contrinens quia subauditur *Lætera, securis Terra*, Masculina vel Fœminina sunt: *Præfluens, Confluens, Prætersuens*, quia si baudiri potest vel, *Aqua* vel *Fluvius*, Sæpius tamen sunt fœminina. Neutra sunt: *Instans Præsens*; quia subintelligitur, *Tempus*

2 Adjectivum sine ullo etiam subintellecto Substantivo neutratiter positum; mutatur in Substantivum gen. neutr. v. g. *Æquum, Justum, Decens, Par, Conveniens, Accidens, Contrinens* (ut opponitur contento) *Grave, Suave &c.* Ejusmodi Neutra usurpant Latini tum singulari, tum Plurali numero. Poloni fere singulari tantum vel Adj. c. vis adiciunt Substantivum, Rzecz, quod nonnunquam subintelligitur solum. Id non otiosè à nobis dictum; docendi enim id diligenter sunt pueri.

PRÆCEP: XXVI. De vi Terminationis.

1. *R spicimus fines non significata frequenter*
2. *Hinc Præneste, Reate, perunt. Hoc, Tibur & Hispal. Et Care*
3. *Hic, Sulmo Narboq;*
4. *Hæc Alia Numen,*
5. *Sic montes, Hæc Octa hæc Offa, hæc Trinacris Aëna.*

S C H O L I O N XXVI

1. Sunt multa Nomina Propria *Urbium, Montium, Fluviorum*, quorum Genus ex Terminatione, non ex significatione cognoscitur.

2. Ideo *Præneste, Reate, Tibur, Hispal, Care, Zengma, Suthul, Nepente, Gadiv, Carodunum, Lublinum, Calissim, Gedanum &c.* quamvis sint Propria *Urbium*, sunt tamen generis neutrius.

3. Contra hæc Propria *Urbium: Sulmo, Narbo, Hippo, Croto, Emmaus &c.* sunt gen. masc: *Hippo* est & fœmin:

4. Ideo quoque: *Alia, Albula, Szyx, Lerhe* quamvis sunt Propria *Fluviorum*, sunt gen: fœm: *Albula* est & generis masculini.

5 Ideo denique *Ossa*, *Oera*, *Arna*, sunt gen: fœm:
apud Pœtas tamen etiam masculini.

PRÆCEP: XXVII. De Pœtica Generum immutatione.

*Respicit interdum nomen Generale Pœta,
Unde pbi meritò Genus inferiora capessunt;
Sic Volucrem sequitur Bubo, sic Flumen Foder.*

SCHOLIION XXVII.

Pœtæ, imò quandoque etiam Historici Genera Priorum Nominum desumunt ex eorum Appellativis, Ideo apud illos *Bubo*, Proprium avis, sæpe est gen: fœm: quia illius Appellativum *Avis*, est fœmininum. Ideo item apud eosdem, *Foder*, Proprium fluminis sæpe est gen. neutr: quia eius Appellativum, *Flumen*, est neutrum. Hæc eadem de causa *Rhodope*, *Mycale*. *Thrace*, *Ossa*, *Oera*, & cætera supra dicta sæpe apud eosdem sunt masculina, quia eorum Appellativum, *Mons*, est masc:

PRÆCEPTUM XXVIII. De Nominibus Gen: Dubii.

1. Hæc modò fœmineis, masculis modò juncta videbis:
Limax atque *Silex* Tradux cum Torque Phasellus,
Scorb., *Serpens*, *Anguis* cum *Corbe*, *Diesq;* *Rubusq;*
Gressus, *Adeps*, *Atomus*: Dubium genus hocce vocatur.

2. Postulat, hic, aut: hoc, *Pelagus*, *Nar*, *Vulgus*, & *Anxur*.

SCHOLIION XXVIII.

1. Ista Nomina *Limax*, *Silex*, &c. (in eam.) sunt gen: Dubii, hoc est, Masculini, vel Fœminini.

2. Ista verò, *Pelagus*, *Nar*, *Vulgus*, *Anxur*, sunt gen: masculini vel neutr: *Vulgus* tamen & *Pelagus* meliùs neutrius, quàm masculini.

PRÆC:

PRÆCEP: XXIX. De Nominibus Generis
Masculini, quæ apud Pœtas interdum
sunt Generis Fœminini.

*Mascula sunt, Finis, Finis. cumq; Obice Varix.
Calx, Specus; & Cortex, Imbrex, Mango, atq; Palumbes.
Et Pumex, Pulvis: sunt & muliebria Vari.*

S C H O L I O N XXIX.

Ista Nomina. *Finis, Finis &c* (ut in carm:) sunt
gen masc apud Pœtas tamen sunt etiam fœminini.
NOTA, *Specus*, interdum est gen: neutr: *Calx*, sive si-
gnificat *Wapno*, sive *Pigra*, est gen: masc: vel fœm:
idq; non solum apud Pœtas.

PRÆC: XXX. De Nominib: Gen: Fœm: quæ
apud Pœtas interdum sunt Gen Masc:

*Est muliebris Onyx, Volucris, Styrus. Talpa Cupido,
Dama, Pennus, Linter, Grus. Lynx & Clunis & Ales,
Interdum hæc generi Vates junctæ virili.*

S C H O L I O N XXX.

Ista Nomina *Onyx, Sardonyx &c* in carm: sunt ge-
neris fœm: apud Pœtas tamen possunt esse masculi-
ni. NOTA, *Cupido*. Appellativum, *Cheimoré ządza*,
est gen: fœm: at Proprium *Kupidyn*. est masculinum.
Styrus, Ród, Rodzay, &c fœmin: *Styrus Lazarosl* est
& mascul: *Lu retio, Virgilio, Pennus &c*. vel *i.* est ma-
scul: vel fœm: *Penn & Pennus* (onis) neutra sunt. A-
nimans Substantivum *Zwierz, bydig*, est fœm: vel
neutr: raro masc:

PRÆCEP: XXXI. De Genere Epicæno,
sive Promiscuo.

*Articulô sexum quæ complectuntur utrumque,
Und, Epicæna vocant Graji, Promiscua nostri*

Nomina animalium quæ sub una terminatione, & sub hac Articulo competunt tum masculis tum fœmellis sunt Generis promiscui, v. g. Hic *Lepus*, Hic *Elephas* Hic *Mus*, Hic *Corvus*. Hic *Piscis*. Hic *Passer*, Hic *Anser*. Hic *Pavo* Hic *Turdus*. Hic *Cancer*, Hic *Sulmo*. Hic *Cyprius*, &c. Contra, Hæc *Vulpes*, Hæc *Aquila*. Hæc *Tritudo*, Hæc *Rana*, Hæc *Tigris*, Hæc *Anas* &c. sive marem, sive fœmellam significent. NOTA 1. Quæ nomina animalium aliam habent terminationem pro masculis, aliam pro fœmellis, non sunt Promiscua, v. g. *Equus*, *Equa*, *Asinus*, *Asina*, *Columbus*, *Columba* &c. quanquam *Columba* etiam marem significare solet. 2. Cum inter loquendum distinguendi sunt mares à fœminis, bifariam id præstat; Primò per Adjectivum. Sic Plinius de muribus l. 10. cap. 61 *Mures prægnantes repertas in matris* (muris) *utero* Id l. 30. cap: 7 *Anatum masculinam sanguis* &c. Plaut in Stich. *Elephantum gravidam*. Et Plinius, ubi supra. cum dixisset *Supra cuncta est murium factus*, subiungitur; *Ex una genitos centum virginum* &c. ubi per Adjectivum *Una*, distinxit fœmellam. Secundò ubi aut opponi Adjectivum nequit commodè, aut Commune apponitur imitabimur Ciceronem, qui l. 2 de Divin. dicit *Anguis maris & anguis fœminæ* Et Columel. qui l. 8 cap: 15 *Pavonem masculinam*, & *Pavonem fœminam* dixit. Quanquam hæc non sunt tanti ut non aliquando negligantur. Certè Plin: l. 10 cap: 12. *Corvi inquit, pariunt etiam plurimum quinos. ore*, *Eos parve vulgus arbitratur*. Ubi eos, dixit de fœmellis. Hæc satis de Generibus.

LIBRI PRIMII

Pars Posterior.

Pro Superiore Ordin: Inf: Classis.

DE NOMINUM
DECLINATIONE.

CAPUT XVII.

Regulæ generales omnium Declinationum.

NOMINA Composita fere instar Simplicium declinantur; ut, *Vir*, viri; *Triumvir*, triumviri; *Prudens*, prudentis; *Imprudens*, imprudentis.

AT Quædam id non servant; ut, *Exsanguis*, ex sanguis non *Exsanguinis*; *Vulpes*, vulpis, non *vulpedis*; *Capricornus*, capricorni; *Centimanus*, centimani, quamvis sint Composita à *Cornu* & *Manu*, sic *Urimanus*, & *Anguimanus*. *Quies*, *quiescis*, *Requies*, & *requies*, & *requietis*; *Pubes*, pubis. *Impubes*, impubis, vel *impu-beris*; *Portus* portûs, *Angiportus*, tûs, vel tî: ma-
sculino. gen: Ter. Phorm: act: 5.

2. IN COMPOSITIS Rectus tantum Casus declinatur; ut, *Tribunus plebis*, *Tribuni plebis*: *Tribuno plebis* &c

3. SI NOMEN ex duobus Rectis copulatum, uterque declinabitur; ut, *Respublica*, *Fusjurandum*, *Reipublica*, *Furisjurandi*, *Furijurando* &c.

4. EXCIPITUR *Alteruter*, cujus posterior tantum pars declinatur. exceptò Genitivo singulari, qui utroque modo declinatur, *Alterius utrius* & *Alterutrius*. Quanquam. *Alterutrius*, videtur utilitius

5. NOMINA Neutra tres Casus habent similes,
Nomi

Nominandi, Accusandi & Vocandi qui numerò multitudinis, *A*, literà terminantur, Præter *Ambo, & Duo*.

6. **VOCATIVUS** singularis quartæ & quintæ declinationis similis est Nominativo; ut, *senſus, o ſenſus! Dies o Dies!*

7. **NOMINATIVUS** & Vocativus multitudinis cuiusvis declinationis similes sunt, ut *Mulæ, o Mulae! Virtutes, o Virtutes.*

8. **DATIVUS** item & Ablativus pluralis cuiusvis declinationis similes sunt; ut *Mulis, à Musis, Virtutibus, à Virtutibus.*

APPENDIX I. Gen: P. M. C.

1. Alteruter, in aliis quoque præter Genitivum singulari Catibus utroque Recto declinatum invenitur. Sic: 1. 2. de Civ. *Cur alteram urbem emisit* Id tamen verum, imò emendatius locus ille videtur legi *ter urbem.*

2. Compositum, *Leopardus*, posteriore tantum Recto declinatur, *Leopardi, Leopardo, Leopardum &c.* artian. *Leopardi villant.* Vox tamen hæc nonnisi ad posteriores Latinos reperitur.

3. Duo in compositione Numeralium nec Casus nec Generi & g. *Duodeviginti personarum, ce- Duodeviginti annos natus. Duodequadragenta*

spatium. * Plin 1. 35 c. 8. *Duodevicesimâ O-*

terine Candiales. * Id: 1. 2 c. 73. *Sole duode-*

Tauri parte in obrinente. * Varro: 1. 1. de Re

duodres dispersas comprehendis libris duo-

4. **ROS- MARINUS**, herbae nomen, apud Plinium

modò p. tantum, modo & p. Recto decli-

natur. nan. 7. c. 13. *Isdem inquis, modis rosma-*

rinum ferunt. 1. 24. inscriptio seu argumentum Ca-

pitii 11. præterit *De rore marino. Dienta & Rosmaris.*

Ovid: & *Rosmarinum* Columella, Dioscoridi.

Re-

Regulæ speciales singularum Declinationum.

PRIMA DECLINATIO.

I. **P**rimæ Declinationis nomina in *A, As, Es, & E,* exeunt.

2. Quæ *A*, literâ terminantur. tum Græca; tum Latina sunt; ut, *Maja, Egina, Victoria, Familia.*

3. Quæ in *As, Es, & E,* exeunt, Græca tantum sunt: ut, *Æneas, Musice, Anchises.* Declinantur hoc modo:

Nominativo, *Æneas, Anchises, Musice.*

Genitivo, *Æneæ, Anchisæ, Musicæ.*

Dativo, *Æneæ, Anchisæ, Musicæ.*

Accusativo, *Æneam, v, an Anchisen, Musicen.*

Vocativo, *o Ænea, o Anchise, o Musice.*

Ablativo, *ab Ænea, ab Anchise, à Musice.*

Sic *Boreas, Eonephas, Orontes, Thyestes, Achates, Phrysiæ, Mathematicæ, &c.*

4. Numerò multitudinis omnino eum Latinis primæ declinationis consentiunt.

5. *E*, finita, ut, *Musice, Grammaticæ, Rhetoricæ, Dialecticæ*, si ultimam vocalem in *i* mutant, Latine declinantur; ut, *Grammatica, Grammaticæ, &c.*

6. Vocativus similis est Nominativo; ut, *Maja! & Musice!*

7. Sed *As, & Es*, finita Græca deponunt. S. ut, *Ænea! & Anchise!* Virg. *Æn:* 3. *Quid miserum, Ænea, laceras?* Idem *Æn:* *Quis jam locus inquit Achate?* Hor. l. 1. ep: 2. *Arvide magis apta tibi.*

8. Dativus & Ablativus multitudinis. 15. syllabâ finitur, præter. *Duobus, Dialus & Ambros* & nonnullæ ejusdem exitûs, quæ etiam à viris doctis, præcipuè jurisperitis (ut notat Sospater l. 1.) *Lexis* &

scerne di gratiâ usurpantur; ut, *Filiabus, Animabus, Equibus, Conservabus, Libertabus, Natabus, Asinabus, Melabus.* * Cic: pro Rab. *Duabus filiabus Virginibus.* * Liv: dec: 3. l. 4. *Libertis libertabusq;* * Modestini: Pandect: de Verbi signifi: *Animabus suis redemerunt maritorum salutem, sic & Quintil: l. 2, declam: 2.*

Hæc tamen interdum communem in *IS*, terminationem habent. * Cic: Fam: l. 14 ep: 14. *Duabus animis suis.* Liv: l. 38. *Minorem è duabus filiis nuptam.* * Plin: *Equis & asinis.* * Fnnius & Plaut: *Filiis &c. pro equabus, asinabus, filiabus*

A P P E N D I X P. M. C.

1. Nominativum Græcorum in *As* & *Es*, Latini veteres per *A*, malebant efferre; ut, *Aenea, Anchisa* pro *Aeneas, Anchises.* Quint: l. 1 c. 5. Ideo Nominandi casu Propertius. *Arria, Cicero, Hermagora.* dixit. Vocandi etiam casu Horatius. l. 2 Sat: 3. *Attrida!* pro *Attride!* & Plaut: Pæn: o *Apella!* pro *Apelle!* per primam vel *Apelles.* per tertiam decl: dixere.

2. Præteritis temporibus Genitivus singularis Latinis etiam in *As*, syllabam terminabatur Ideo hucusque usurpamus, *Pater familias, Mater familias, Filius familias* pro *Pater familiæ, Mater familiæ, Filius familiæ* Livius tamen l. 1 maluit dicere, *Pater familiæ, Virg: 11. Aen: Nihil illa nec auræ (i. auræ) nec sonitu memor.* * Plaut: Amphitr: *Alcumenas i. Alcumenæ.*

3. *Aulai, Pictai, Terrai, Frugiferai,* & similes interrogandi Casus, pro, *Aulæ Pictæ &c.* frequentes sunt apud Lucret: interdum apud Turg: & alios Poëtas * Aen 9. *Dives equum, dives pictai, vestis & auri,* Nunc vix in carmine usurpaverim.

4. *Adam, Abraham,* & alia ejusdem terminationis peregrina duos tantum Casus Latinos. Interrogandi & Dandi admittunt, *Adæ, Abrahamæ* Cateri peregrinitatem suam retinent. Qui verò hæc civitate donare volunt, *Adamus, Abrahamus &c.* per secundam delectant,

Nomen, *Moses*, seu *Moyſes*, variè declinatur; Philoſ & Joſephus declinant; ut, *Achifis*; exceptò Genitivò, *Mofeos*, live *Mofeos*; apud ſepuaginta *Genitivus* & *Dativus*; E, lo go Græco terminatur. Latine *Moyſes*, *Moyſi*, vel *Moyſes*; *Moyſi*, *Moyſe*, & *Moyſes*; à *Moyſe*, vel *Mofes*; *Mofis*, *Mofei*, *Mojem*, vel, *Mofen*; & *Mofes* à *Mofe*. Romani ſcribunt. *Mofes*; Philo, Joſeph & ſepuaginta, *Moyſes*.

5. Accuſativus per *An* vel *En*: a Græcis romini- bus live masculinis; live femininis, freq. ens eſt apud Poëtas. * Virg. *Æn*. 8. *Aenean*. * Ov. ep. 1. *Laerren*, Sic & *Melia*, *Agvina*; *Majan*, *Agvina*, &c.

6. Multa in ES, primæ ſimplicium apud Græcos. in tertiam apud Latinoſ tranſeunt. Hæc i. per primam ſi laſtur Genitivum habent in E. Ac uſativum in EN. Si verò, quod jam uſitatum, per tertiam Genitivum in IS, Accuſativum in EN habent. Ita ſunt: *Achilles*, *Oreſtes*, *Pylades*, *Herodes*, *Timarchides*, *Artilles*, *Ulyſſes*, *Chromos*, *Laches*, *Socrates*, *Joonnes*, *Euripides*. * Cic. l. 2. de *Vin*. 4 ut, *Pylades cum iſ*, dices reſſe *Oreſtem*, ſane ſi eſſes *Oreſtes*, *Pyladem* & *Artilles*.

SECUNDA DECLINATIO.

1. **LATINA** Nomina ſecundæ declinationis in. ER, IR, UR, US, UAS, exeunt; ut, *Faber*, *Pir*, *Saſur*, *Proculus*, *Premium*.

2. Græca in OS, ON, EUS; ut, *Arctus*, *Tedon*, *Delos*, *Zagynchos*, *Fellon*, *Ilton*, (quæ & *Ilton* dicuntur) *Tydans*, *Aivens*, *Verum*, OS, & ON in US, & U: Latini verunt ſepius; ut, *Dolus* *Ulyſſis*.

G E N I T I V U S:

3. Genitivus declinationis huius fore accuſativuſ eſt Nominat. vò ſyllabarum gamecò; u. *Genitivus*.

Excepiuntur *Iber*, *Iberi*, *Ciliber*, *Carthaginiſ*, *Leſi*, (Adjectivum non Subſtantivum) *Tatari*, &c.

Sibler, gibleri; Dexter, dexteri; (& per synecopen; doxeri. Asper, asperi; Alter, alterius; Uter, utrius, & Composita. Alteruter, alterutrius; Uterque, utriusque; Neuter, neutrius, potius quàm neutri; Vir, viri; & Composita; ut Triumvir, Decemvir &c. Item Composita à verbis, Gero, & Fero; ut, Armiger, armigeri; Signifer, signiferi. Crescunt etiam in Genitivo; Solus, Totus Unus, Nullus, de quibus supra cap: 2.

4 In Genitivis duplici, *J*, terminatis *P*hœtæ aliquando alterum; *I*, omittunt * *Virg: Ecl: 1. Nec spes libertatis erat, nec cura peculi.* * *Hor: l. 3 Od: 2 Vix consili expers mole ruit sua id est; Consilii, Peculii, per synæresim, ut dicemus l. 3. c. 11.*

VOCATIVUS.

5 Vocativus similis est Nominativo; *ô Vir! ô puer! ô satur!* Excipiuntur Nomina *US* finita, quæ *US*, mutant in *E* ut *Populus, ô populo! Fluvius, ô fluvie! Tabellarius, ô tabellarie!* vido *Gell: l. 14 c. 5.*

Ab his rursus excipitur: *Deus, quod similiter exit in Vocativo, ô Deus!*

Item. *Filius Meus, & nomina Propria Latina in J US quæ US, in Vocativo deponunt: ô Fili! ô Antoni! ô Pompei.*

At Græci in *J US*, retinent, *E*, juxta Græcam Actionem ut, *Tyrinthus, ô Tyrinthe! Sperchius, ô Sperchie! Olimus, ô Olimie! Evius, ô Evie! &c.*

NOMINATIVUS PLURALIS.

6. Nominativus pluralis secundæ Decl: *I*, littera terminatur; ut, *Capivi, Liberi, Dei, vel Di.*

Præteris tamen temporibus *Ei*, diphtongô terminabatur *Capivi, Liberi &c.* ut à Genitivo singulari, *Capivi, Liberi*, differret *Gell: l. 13. c. 4. Quin: l. 2 c. 7.*

7. Genivus pluralis, *S*, syllabâ finitur, ut, *Capivi, vel Di.*

quæ tamen usitatus dicitur, *Di, Diis, quàm, Dei, Deis.*

Deis. Poëtae frequenter usurpant, *Di, & Dis*, pro *Dii, & Diis*.

APPENDIX P. M. C.

1. *Androgeos* in Genitivo habet tum, *Androgei* * 1. *Aen:* *Androgei gaudium* &c. Tamen *Androgeo*. Dicitur etiam & *Androgeos Androgeonis*, ex quo Accusativus *Androgeona*, apud Propert: l. 2 cl. 2.

2. Accusativus Græcorum in OS, exit in ON. ut, *Arctos, Abydos, Delos, Tenedos* &c. *Arcton, Abydon, Delon, Tenedon*. * Ov: 14 Metam. *Me credite Le bon, & Tenedon cepisse.* Athos verò. sive, *Arho*, mons Thaciz in Dativo quoque, Accusativo, & Ablativo habet, *Arho*, Quamquam Val: Max: l. 1 c. 6. *Athos.* Cic: l. 3. de Rep: apud Prisc: *Arbonem* dixit.

3. Vocativus Græcorum nominum quæ OS, Nominativi in US, Latini mutant, literam E, more tum Græco, tum Latino retinet, v g *Timotheus, Pamphilus, Antæus, Tymbraus, Ptolemæus* &c. & *Timothee* &c.

4. Latini interdum vel euphoniæ causâ, vel Atticos imitando. Vocativum faciunt similem Nominativo; ut, *ô Populus! ô Fluvius! ô Mons!* * Liv: l. 1. *Andru populus Albanus.* * 6 *Aen:* *Projice tela manu sanguis meus* Simile est illud in Sacris, *Agnus Dei qui tollis* &c.

5. Græca nomina quæ in EUS monosyllabæ exant ut, *Orpheus, Atreus, Protheus, Ne-reus, Mnestheus, Perseus, Theseus, Tydeus, Polus.* Dissyllaba. *Pyraeus, Typhoeus, Eurystheus.* Trisyllaba. & similia sic declinantur.

GENITIVO *Orpheos, Perseos* &c. Græcè, qui frequens est apud Poëtas; vel *Orphoi* Latine, Hinc illi Genitivi Græci: *Ulyssæi, Achillei*, à Græci nominibus *Ulyssæus, Achilleus*, trisyllabis. * Hor: l. 1 od. 6. *Nec cursus duplicis per mare Ulyssæi* Et per synæresin. *Ulyssi, Achilli* Quintil: l. 1. c. 5. Hinc Inimici *Achilli.* *Aen:* 1. * *Miles Ulyssi.* *Aen:* 2 &c. Et in contractione. Alioqui ab *Achilles, & Ulysses* cura

Crescunt etiam duobus, *Anceps, ancipitis; Biceps, bicinctus; Praeeps, praecipitis*. ab antiquis rectis *Anceps; Bipies; Praeipes*. * Plaut: *Commor: Saliam in purum praepes, praecens*. Sic *funillex, supellestilis*, ut docet Somp: l. 1. vel ut quidam putant, à neutro, *Supellestile*.

GENITIVUS TERTIÆ.

1. **A** finita nomina tertiae declinationis Genitivum habent in *Aris*; ut *Dogma, dogmatis; Drama, dramatis; Diadema, diadematis*.
2. **E** finita neutra mutant E. in *Is*, ut, *Omne, omnis; Cibile, cibilis*.
3. **Y** Ppsilon finita quæ Latini à Græcis mutuuntur, Genitivum in, *OS*, Græcum retinent; ut, *Amolus*.
4. **O** finita, adiciunt, *NIS*, ut, *Macedo, Macedonis; Carbo, carbonis*. At quedam *O*, mutant in, *E*, ut *Anio, Anienis; Nerio, Nerienis*.
5. **N** finita addunt *IS*, ut *Babylon, Babylonis; Palamon, Palamonis*. Quedam, *I*. interponunt; ut, *Xenophon, Xenophontis; Ucalegon, Ucalegonis*.
6. **R** finita adiciunt, *Is*, ut, *Lar, Laris; Hepar, hepatis; Acer, aeris; Mulciber, Mulciberis, vel Mulcibris, vel Mulcibri*. * Cic 2. *Tusc. Mulcibris a Jove scivie manus, Fecur je. oris, vel jecinoris, vel jecinoris*. Plin. l. 11. cap: 37. *Bina jecinora lepore u.*
7. **A** finita Latina habent in, *ATIS*, ut, *Pieras, pieratis*. Vc. Græca in, *Adis, Antis*. Et *Aris*; ut, hæc *Pallas, Palladis, hic Pallas, Pallantis; Adamas, adamatis; Erysipelas, Erysiptilis*.
8. **E** finita, vel in *IS*; ut, *Actis, actis*. Vel in *TIS*, ut, *Lachis, Lacheris; Chremes, Chremis*. vel in *IS*, ut, *Lachis, Lacheris; Chremes, Chremis*.

9. **I** finita. quædam non crescunt, ut, *Anguis, anguis*. quædam habent, in *Inis*: ut, *Sanguis, sanguinis*: quædam in *IRIS*: ut *Glis, gliris*; quædam in, *DIS*; ut, *Lapis, lapidis*. Græca quædam; præter jam attactos exitus cum Latinis communes, retinent suum, *EOS*, in Genitivo; ut, *Tanis, Tancois*, quædam in, *Entis*; ut, *Simois, Simoëntis*; *Pyrois, Pyrœntis*.

10. **O** finita quædam in, *RIS*; ut, *Os, oris*; sic, *Arbos, Levos, Honos*: quædam in *SIS*, ut, *Os, ossis, Exos, exossis*, quædam in, *Tis*: ut *Dos, dotis*. Sic & Græca ut, *Rhinoceros, rhinocerotis*: at quædam eorum in *EOS* ut, *Argos, Argeos*; *Epos, epeos*. quædam in *Ois*. ut, *Trois, Trois*: *Heros, herois*, quædam in declinabilia sunt: ut, *Chaos, Melos*: Lactantius tamen dixit in Ablativo, *Melo*.

11. **U** finita, Latina exeunt Genitivo, in *Udis, Uris, Uris*; ut, *Palus paludis*. *Tellus telluris*: *Virtus, virtutis*. Græca etiam in *Odis*, & *Unis*. ut, *Melampus, melampodis*, *Oedipus, œdipodis*, vel *Oedipi*, per secundam. * Donatus in Andr: act: 1. sc: 2. *Opus opuntis, Amathus, amathuntis*.

12. **Y** finita, quæ Græca tantum sunt, in *Ys*, vel *Os*, vel *DIS*, ut, *Capys, capys*. vel *Capys*: *Chlamys, chlamydis*.

13. **N** finita, in *DIS*, vel *Tis*, ut, *Lens, lendis*: *Frons, frondis*; *Lens, lentis*; *Frons, frontis*.

14. **B** & **P** finita, *F*, ante *S* assumunt; ut, *Trabs, crabes*: *Seps sepis*, *Scrobs, scrobis*: *Inops, inopis*. At **P** finita. quæ pluribus quam una syllabis crescunt in *Th*, exeunt, ut, *Anceps, ancipitis*. *Anceps*, *E*, mutat in, *U*; *aucupis*.

15. **R** finita mutant, *S*, in *Tis*, vel *Dis*, ut, *Ars, artis*: *Concors, concordis*.

16. **X** finita. quædam in, *CIS*; ut, *Arx, arcis*; *Merx, mercis* quædam in *GIS*; ut, *Rex, Lex, Grex*, &

& Compotira, Exlex. Prolex, at Remax remigis, Senex,
senis: Homeromastix Homeromastigis, Aquilax, aquilegis.

APPENDIX P. M. C.

De Genitivo Græco in OS, & US, apud Latinos.

1. GENITIVUS quidem tertiæ declinatæ semper, IS, syllaba terminatur ut diximus; Græcè tamen OS, syllaba finitò frequenter utuntur Latini: ut, *Metamorphosis*; *meramorphoseos*. *Tanis*. *Taneos*. *Decapolis*, *decapoleos*, sic & *Syntaxeos*, *Pœsees*, &c.

2. UTUNTUR item Latini & Genitivo in DOS, sed ferme Pœtæ tantùm; ut, *Therys*, *Therydos* *Eriantides*.

3. *Fleto*, *Argo*, *Callisto*, *Clio*, *Celæno*, *Dido*, *Echo*, *Eury* *Eraro*, *Hero*, *Io*, *Mauro*, *Soppho*, *Santo* & simili quartæ contractorum apud Græcos, Genitivum in US, fere semper apud Latinos retinent; ut, *Maniūs*, *Calipsūs*, *Didūs*, *Clitūs*, &c. Veteres Latini; *Calypponis*, *Didonis* &c. dicebant, ut *Puls* l. 6. & *Quint* l. 1. c. 9. Quam declinandi rationem idem *Quintilianus* non probat, *Phocas* adeo reprehendit: ut enarr hoc censeat, diciq; velit *Didois* seu *Didūs*, *Didos*, *Didēm* seu *Dido* Probat id *Salsip* l. 1. quem secutus est C. Cæsar, teste *Quintiliano*. At *Prætor* l. c. 2. utrumquæ recepit.

DATIVUS, ACCUSATIVUS TERTIÆ.

DATIVUS singularis tertiæ, tam Græcorum quàm Latinorum Nominum exit in, I, ut, *Sermoni Viridi* *Orpheï* per tertiam ut supra dictum.

2. Accusativus Latinis exit in, EM, ut, *Scenonem*

EXCEPTIONES

1. IM, tantùm capiunt *Fluviorum*. *Progen*

Rebus in IS. veluti. Tiberis. 2. Superadde Securim: Vm: Pelvim, Batim, Cucumim, Ravimq; Sitimq; Tassim, & Amulim, & Aqualium, fortentemque Mophitum.

3. *Senius inventas, Narem, Clavemq; Fobremq; Quam Navim, & similes. 4. ac Turrim, crebris exstat.*

4. *Cann bis & Puppis, Restis: cutis atque sementis, Et entis cibus vice modo stentur utroque.*

* v g. *havis Baris: Ligeris Tannis. Tigris, & Foharis, Albis & sumia Tiberis & Tiberis, in vocato di ut unde & in Accusativo modò. Tlirim modò Tiberim, legimus. Jordans usitatus habet Jordannum; ablat v: Jordane, Plin l 5 cap: 15.*

APPENDIX P. M. C.

De Accusat v s Gæcorum Nominum.

1. Græci Accusativus exit in *A. ut. Hæora, Calchanta, Aera, Ezhora. Illò, frequenter Latini utuntur pro Hætorum, ætrem &c.*

2. Exformatur Græca, O. finita. quæ Accusativum habent similem Nominativo; ut, *Mauro, Calyxse &c.* quæ Supra * Acut 7. *Lutificam Alæto.* * Ov. ep: 6. *Sacram offendis in A-go.* * op 5. *Miserorâ: relinquerè Dido.* * Hor: l. 2. od: 13. *Æolys fidiis quentem Sappho.*

3. Græca in IS. syllaba finita, quorum Genitivus, si Græco more formetur in OS, ante OS, vocalem habet: si verò Latine in IS, æqualis est Nominativo, Gæcum Accusativum in IM, & Latium in IM habent. ut, *Neapolis, Charybdis, Genes, Syntaxis, Pôsis &c. Hælis Neapolos, Charybdeos, Geneseos &c.* Græcè: *hæc Neapolis. Charybdis, Genes, &c.* Latine: *hæc Neapolis, &c.* Græcè: *hæc Neapolis, &c.* Latine: *hæc Neapolis, &c.*

4. Græci in IS per Ypsilon exeunt, & in Græco in VO, VO, finito, ante OS, vocalem habent, meli.

mellius in YN, Græcum quàm in YM, Latinum, Accu-
sativum habent v. g. *Corys, Therys, Capys, Halys &c.*
hujus Coryos, Theryos, Capyos, Halys; Græcè: *hujus*
Corys Therys, Capys Halys, Latine, *hujus Coryi &c.*
hanc Theryn, hanc Halyn &c. magis quàm *Therym*
Halym &c. * Cic: l. 4. de c. 4. *Sedem ipsi sibi etiam*
Halyn flumen caperunt. * Liv: l. 2. de D. v. *Crasus Ha-*
lyn penetrans magnam pervertere opum vim * Liv: l. 2.
de c. 5. *Itaque dimittendum Corym ad sua vatus.* * id:
ibid: *Ea die ad amnem Myrmy processit.*

4. IS, finita quæ & Latine & Græcum in morem
prolata crescent in Genitivo -vel ante OS G nativi
Græci consonantem habent: sicutque Accen u Græco
in ultima, Accusativum Græcè in DA. tantum ha-
bent per IN vel, DA Latinum per, IN, vel, DEM, ut. *Paris, Parides,*
vel *Paridis Parim, vel Parida Parim, vel Paridem, Isis,*
Isidos, vel Isidis, Lyn, Isida, Isim, Isidem, sic Iris
Ibis, &c.

5. Si verò hæc accentum acutum habent apud Græ-
cos in ultima Accusativum Græcè in DA. tantum ha-
bent Latine in DEM: ut *Amaryllis, Amaryllida, vel*
Amaryllidem, non Amaryllin aut Amaryllin Sic *Te-*
renis Doris, Chlamys, Oebalis, Phylis, Tyndaris, Eneis,
Erionis, Pyxis, Tyrannis, & cetera terminata in IS.

VOCATIVUS TERTIÆ.

1. Vocativus similis est Nominativo: hic *Seruo, o*
Seruo! Sic & Græcè: *o Pallas! o Socrates! o Chremes!*
o Achilles! o Heros! o Chlamys!

2. Quæ tamen in ES, terminantur Græcè, etiam
per primam abjecto S. efferri possunt: *o Socrate! o*
Achille! o Chreme! Siquidem hæc nomina etiam per
Primam impliciunt (quæ Primæ Latine respondet) à
Græcis declinantur * Cic in Protag. apud Prisc. l. 4.
Unde tandem apares o Socrate! * Ter. Andr. *O Com-*
me! per remous advenis. * Ov. 10. Metamorph. *Vos*
se potiremur, Achille. * Sen: Troad. *Quid agi Olyse?*

Exceptiones quorundam Græcorum.

1. GRÆCA quæ in *IS*, vel *YS*, exeunt, neque habent Accentum in ultima, apud Græcos deponunt *S*. Nominativi: *o Meri! Ixi! Fari! Thezy!* Et opud Pœdætas feminina in *IS*, quorum Accusativus exit in *DIS*, quævis habent accentum in ultima; *o Amargylli! o Tyndari!*

2. ITEM Propria in *AS*, quorum Genitivus exit in *Anris*, deponunt *S*. apud Pœdætas: *o Palla! o Calcha!*

3. Præterea quæ ante *S*. diphthongum habent, fere *S*. abiciunt; *o Simoi! o Tyden! o Melampus!* quia à diphthongis Græcis, *Si mo-eis, Ty deous, Me-lam pous*, veniunt.

4. Hæc verò omnia apud Atticos Vocativum habent similem Nominativo; ut, *o Paris! o Calchas! o Simois! o Melampus!* Latini in his omnibus, quæ hæc Appendice diximus; liberi sunt in utramque partem.

ABLATIVUS TERTIÆ.

1. ABLATIVUS singularis exit in *E*, ut, à Rege, Teste, Duce, Hospite, Paupere, Subere.

Exceptiones Substantivorum.

1. NOMINA Substantiva Latina, quorum Accusativus exit in *IM*, tantum *I*, postulant, ut, *sici, pelvi, ruffi, cucum.*

SIC & Græca quorum Accusativus in, *IN*, Græcè vel Latine in, *IM*, ut, *Neapoli, Charybdi Cannabi.* Plin. lib. 19. cap. 2.

Adde, *Mispali. Ligori, Baci* quamvis Liv. l. 28. dixerit, *Supercilio Bore anni & Persius Sat 3 Torra cannahe.*

2. Substantiva Latina, quorum Accusativus in, *EM*, vel *IM*. desinit. in Ablativo utramque terminationem faciunt; ut *Nave, & navi; Fibro, & febr;* veste & vesti. At *Turri*, multò citatius dicitur, quàm *Turre.*

4. Quædam Latina Substantiva, quorum Accusativus,

vus, tantum in *Em*, desinit, Ablativum habent tum in *Em*, tum in *I*, ut, *igne & igni*. *Imbri, & imbre*. *Amne, & amni*. *Supellectile, & Supellectili*, *Finis*, apud Gellium habet etiam, *fine, & fini*.

Hæc quoque, Præsertim apud Pôëtas; tum in, *E*, tum in *I*, desinunt; *Ave, & avi*. *Angue, & angui*: *Classe, & classi*. *Veste, & vesti*. *Ungue, & ungui*.

Addunt quidam, *Ove, & ovi*: *Cive, & civi*. *Nepte, & nepti*. *Poste & posti*: *Fuste, & fusti*; *Mugile, & mugili*. Exemplis tamen haud satis probant.

4. Substantiva neutra in, *Al, Ar, E*, & nomina mensum tertiæ decl: habent, *I*, tantum in Ablativo: ut, *Animali, Caltari, Monili, Mari, Aprili, Septembri*.

Sic, *strigili & Canali*: nam veteres hoc *strigile*, hoc *canale*, dicebant.

Far tamen, *Hepar, Nectar, Fabar, E*, contenta sunt *fare, hepate, nectare &c*.

Mare, etiam Ablativo casu reperitur apud Plantum Rud: *In mare communi*. Et Ovidi in Ibid: *Libico de mare?* quod perquam rarum est.

Eodem casu reperies etiam, *Rete, Præsepe*, quia olim dicebatur, hæc *retis*. hæc *præsepis*. Quibus adde, *Socrate, Care, Preneste, Reate, Gausape*. nisi fortè horum aliqua sint declinationis experta.

5. Verbalia, *Trix*, finita, *E*, tantum habent: ut, *Altrice, Nutrice*.

Verum, *Ulrici, Victrici*. *I*. tantum postulant.

Exceptiones Adjectivorum aut his similium.

1. Adjectiva tertiæ decl: (præter illa quæ excipimus infra) admittunt; *I*, vel *E* in Ablativo: ut, *Felix, Procax, Trux, Dives &c*. *Felice*, vel *felici &c*. sed per *I*, melius. Sic *Degener, & Uber*.

Sic quoque, *Vigil, & Arisfex*; cum Adjectiva sunt. Stat. 2. *Achil: Vigili aure*: idem; *Arisfici lottici*.

2. Adjectiva quorum Neutrum, *E*, literâ terminatur.

ut, *i*, adfiscunt in Ablativo; ut, *Brevi*, *Pingu*, *Volucris*, *Rudi*.

At *Rudis* & *Volucris*, cum Substantiva sunt, *Volucris*, & *Rude*; faciunt. * Flor. 1. ep. *Donatum in rude*.

His adlenda & illa duo; *Pluri memeri*, *Veteres enim*; *Pluris. plure. Memoris memore*, ut, *Brevis*, *brev. decinebant*.

Caliste, *herenne*, *Bimestre*; pro *Calisti* &c. vel apud *Pdē* as ipsi s rara sunt.

3 Substantiva Appellativa, Adjectivis similia; *Is*, *Ynita* Ablativum habent in *I*. ut, *Aedili*, *Affini*, *Aviali*; *Bipenni*; *Familiari*; *Natali*; *Patrueli*, *Rivali*, *Sodali*, *Tridanti*; *Triremi*, *Quadranti*, *Quinquaginti* &c.

Cesar tamen *l. 2.* bol. *civ*; semel dixit; *Trireme*. * *Plin* *l. 2.* ep. *sodale*. * *Luc* *l. 6.* *Natale*. * *Cr* *6.* *Metas*; *Tridente*; verum *Pdē* in his liberiores sunt.

Noti a tamen *Propria*, quamvis Adjectivis sint similia; *E*, tantum possulant: * *Cic*: *Unde*: *Non modo hoc à Julio Annale sed vix me hercule à Q. Murtone factum probari potest*. * *Id* pro *Planc*: *Conspicer summa in Lateranensi ornamenta esse Aestivi*: *Cum Juvenalis*. *meo quid me committere tentas?* *Hoc loco Annalis*; *Lateranensis*; *Juvenalis*. Substantiva sunt *Vitorum Propria*.

4 Quamvis Adjectiva omnia literis, *NS*, finita, *E*; litera *i*. Ablativo terminati verius *I* la cus docueris, ut *Sapiente*, *Prudente*, &c. sunt tamen quae & *I*. habent; ut *Ingeni*. * *Cic* *l. 3.* de *Orat*: *Ex ingenii quoque dantur orationem tamensq. campo in exiguum cand. gyrum compellunt*. * *Id* *l. 3.* ab orbe *Con*: *Pro ingenii itaque victoria id fuit plebi*. * *Id* *l. 5.* *Si Cessi*: *magnos ferebat doctos, quos M. Furius Dittator voverat, Fejenti illis*. * *Id* *l. 3.* *Ex symone hominum recentis*. * *Id* *l. 3.* de *Or*: *In quibus potest in annari animus judicis, aut & urhemendi quidam incitatione*. * *Ad Heren*: *l. 1.* *Invenio est, qua impellimur cum diligenti ratione*

ut aliquorum semles in dicendo esse velimus. * Gell. l. 1. c. 3. *Hic homo ingenio eleganti &c.*

5. Participia tamen in, NS. semper habent in E, ut *Absente, Prasente, Audiente* * Cic. 3. in Verr. l. 2. *Deos hominesq; implorante.* * Plin: l. 3. c. 1. *Batica à flumine eam mediam secante.* Quodsi interdum, I, habeant, tere in Nomine transeunt. * Cic pro Arch: *Mitros homines excellenti animo ac virtute fuisse.* * Id. Att: l. 2. *Cum Musis nos delictabimus animò æquo, imò etiam gaudenti, ac libenti.*

6. Comparativa Nomina fere semper in E, exeunt; ut, *superiore, felice, uberiore, Leniore.* Quanquam interdum etiam in, I. * Cæf. l. 2. *B. d. Civ: Majorè cum Idicia ad alteram turrim aggeritquo, eruptione pugnaverunt.* * Plin: l. 2. c. 4. *Cinereus postmodum parte candidius, lenior.* * Quint: Proana l. 11. *At jori quàm unquam mole premor.*

CASUS PLURALES TERTIÆ.

Nominativus, Genitivus, Vocativus.

1. **NOMINATIVUS & VOCATIVUS**, pluralis tum Græcis, tum Latinis; semper exit in, ES; ut, *Sermones o sermones!* *Trôës, Trôës!* **VERUM.** *Sardis.* *Trallis, Alois, Syris* in Reâo, Accusativo & Vocativo plurali, per contractionem facti sunt à *Sardies*, vel *Sardeis*, *Alois* &c. per ei diphthongum.

2. Genitivus pluralis Græcus exit in, ON, per Ome-ga, ut *Epigrammaton, Havelon.* Diac fœn, quæ Latini interdum usurpant. * Martial: l. 1. *Alentis epigrammaton libellis.* Unde rectissime e iam Latine dixeris, *Epigrammaton, Havelum, iacebim* &c.

3. Latinorum nominum Genitivus in, UM, exit ut, *Fuvenum, Cavum, Vatun, Vatum, Maiorun, Vinarum.* Sic cætera Comparativa perperam præter Plurim.

EXCEPTIONES.

1. In *Ium* exeunt, quæcunque literis, NS, finitur.

100;

tur. ut *Serpentium*, *Prudentium*, *Innocentium*. Oratores his plenè utuntur, Pòetæ ferme minutis. * Virg: Georg: 3. *Genus omne natantum*. * Aen: 6. *Vitæq; volantum*, De his infra in Syncope.

2. In *I am*, quoque exeunt, S. literâ terminata, quæ genitivo non crescunt: ut, *Collis*, *collium*. *Cladis*, *cladium*. & quorum ablativus in *I*, tantum, vel simul & in *E*, & in *I*, exit; ut, *Diaecesum*, *Syracum*, *Animalium*, *Parium*; *Navium*, *Felcium*, *Fidricum*.

3. Quibus adde, *Samnitium*, *Lintrium*, *Cohortium*; *Vetum* *Ventrium*; *Fornacium*, *Paludium*. Quamvis, *Fornacum*, semel à Plinio l. 36. c. 14. *Maludum*, à Meial: 3. usurpatum sit.

4. Monosyllaba quoque quæ in duas Consonantes desinunt, Genitivum pluralem in, *F.UM* habent; ut, *Trabs*, *Seps*, *Parc* *Arx*, *Merx* &c: *Trabium*, *Sepium* &c.

5. Quibus accedunt. *As*. *assis*. *lis*, *litis*. *glis*, *gliris*, & *gliris*; *mus*, *nix*, *nox*, et *ossis*. *fauces* *faucium*. *Vas*, *vadic*. *vadium*; & si quæ alia sunt à viris doctis usurpata.

6. Hinc Rursus Exeipiuntur, *Parens*, *Panis*, *Degen* *Inops*. *Memor*, *Supplex*, *Vetus*, *Uber*, *Linx*; & a'ia quorum Genitivus exit in *UM*, tantum; ut, *Parentum* *Panum* &c.

7. *Volucris* Substantivum, habet Genitivo plurali. *Volucrum*, *Volucris*, Adiectivum, habet; *volucrum*. Reliqua usu magistro discas.

DATIVUS & ABLATIVUS.

1. DATIVUS & Ablativus pluralis Tertie decl: in *Ibus*; ut, *Sermonibus* à *sermonibus*. BOS, tamen, *bobus*, aut *bubus* facit.

2. Substantiva Neutra Græca. A finita, frequentius Dativum. & Ablativum pluralem habent in *IBUS*, quàm in *IBUS*; ut, *Peripetasmatis*. *Emblematis*, *Dramatis*, *Diadematis* &c. pro, *Peripetasmatibus*, *Emblematibus* &c.

A C C U S A T I V U S.

1. ACCUSATIVUS multitudinis in ES, syllabam exit; ut, *Sermones Pepones &c.*

2. Exit & in IS, vel EIS in illis nominibus, quorum Genitivus in IUM, desinit; ut, *Omnis Urbis*, vel *Omnis Urbis*. Uter alteri perferendus sit, iudicabunt aures

3. Accusativus Græcus exit in, AS, ut, *Delphinas; Troas; Heroas; Arcadas.* * Virg. Ecl. 8. *Orpheus in silvis inter delphinas Arion* Latine igitur licebit dicere. *Delphines, Trôës; Herôës &c.* vel *Delphinas, Troas &c.* Quod maxime Pœtæ consueverunt.

Casus Plurales Nominum.

1. Casus plurales Neutorum Nominandi Accusandi & Vocandi in A, desinunt; si Ablativus singularis in E, tantum exit; ut, *Tempora Vulnura*; si vero Ablativus singularis in I, tantum; vel tam in E, quam in I, terminatur, tunc in I A, desinunt; *Vestigalia, Ingentia, Calcaria, Acris*

2. Excipiuntur Comparativa Neutra: Item, *Vetus, veteris*; quæ in A, semper exeunt; ut, *Majora, plura, vetera* Olim dicebatur *Pluvia* * Lucr. l. 1. *Cujus sunt pluvia mista.* * Ter: Plorui: act. 4. *Nova hic compluvia.* Vide Gell: l. 5. cap: 12.

QUARTA DECLINATIO.
GENITIVUS SINGULARIS.

1. Genitivus singularis quartæ declinationis exit in, US, ut, *Socrus, Anas, Domus &c.*

2. Prisci, *Sexatus, Annis, Domus, Fluvius &c.* dicebant; apud nos etiam, I, littera Casus hic terminabatur; ut, *Ornat, Tumultus &c.* pro *Ornatu, Tumultu*; * Ter: *Anno act. 2. Eius annis causa.* * Id: ib: *Nihil ornari, nihil tumultuari.*

1. *Dativus in, U;* exit; ut, *Sensui, Senarui;* Priscis *saeculis etiam in U,* exhibat. * *Virg: 1. En: Parce, meum Cytherea.* * *Id: Georg: 4. Alia vultu insigilant.* * *Proper: 1, 2. Tartarea potuit trudere poma manu,* Vide *Gell: 1. 4. c. 16.*

Dativus. & Ablativus Pluralis.

Dativus, & Ablativus pluralis in *IBUS*, exit; ut, *Sensibus, Donibus, Genibus.*

E X C E P T I O N E S.

1. *Arcus, Artus; Lacus, Parvus, Specus, Tribus,* in *UBUS* exiunt; ut, *Arcubus, Artubus &c.*

2. *Porribus, & Portubus* promiscuè utuntur Latini. * *Cic: ad: 5. in Verr. Quorum una est ea, quam dixi, insula, quæ duobus portubus cincta &c.* * *Id pro Lege Manli: Equidem existimo in ejusmodi regione atque provincia, quæ mari cincta, portibus distincta &c. Cast:*

3. *Leib: civ: Hæc à custodibus classis loca maxima vacabant, quod si longis portibus committere non auderent.*

3. *Questibus à Quoror;* multo usitatus est, quàm, *Questibus.* An verò di en-tem, *Verubus*, an *Veribus*, petiis non liquet. Certè *Diomedes, Priscianus, &* alii veteres Grammatici inter nomina in *UBUS*, desinentia; *veru*, non numerant; *Carissus* etiam l. 1. illud *Virgilii En: 1*

Pars in frustra secant, verubusque tremencia figur; per *I*, literam legit.

4. Addunt recentiores, *Scubus, Ficubus, Quercubus,* sed desideratur testimonium Veterum.

QUINTA DECLINATIO.

GENITIVUS SINGULARIS.

Casus Interrogandi singularis numeri quintæ declinationis in *UI* literas divisus exit; & semper excedit Nominativum syllabarum numerò; ut, *Dici, Rei.*

1. Genitivus singularis quintæ decl: apud Veteros in ES, five E, exhibit. * Virg. 7. Georg: *Libra dies somnūque pares ubi fecerit horas*: ubi tamen aliqui, *die*, vel *dii*, legunt. * Hor: l. 1. sat: 1, *Prodideris commissæ fide*, 1, *fidei*. * Ov: 1. Metam: *Prima fide; vocisq; rare tentamina sumpsi*. * Cic: l. 10. ep: 17. *Quo obside fide illius & societatis*. i, *fidei*. * Sall: in Jug: *Vix decima parte die reliquâ* &c. i. *diei*.

2. Exhibit & in duplex ii. * Virg. 1. Æn: *Munera lariciamq; dii*, Sic olim, *Pernicii, Progenii, Acii* &c. pro *Pernicii, Progeniei* &c. Vid: Gell: l. 9. c. 14.

Genitivus, Dativus & Ablativus Pluralis.

1. Genitivi, Dativi, & Ablativi plurales Nominum quintæ declinationis inusitati sunt omnes præter, *Rerum, rebus, Dierum, diebus*.

2. Cicero in Topicis non est ausus dicere: *Specierum speciebus*: non negat tamen posse Latine dici.

Finis Regularum specialium cujusque declinationis.

REGULÆ GENERALES

De imminutis per syncopen, Anomalis, Defectivis, & Aporis Nominibus cujusvis declinationis.

IMMINUTA per SYNCOPEN.

OMnium fere declinationum Interrogandi Casus multitudinis imminuuntur interdum, maxime à Pœtis, quam imminutionem Syncopen vocant Græci.

2. Primæ igitur declinationis Genitivi in Compositis fere & Patronymicis tantum nominibus imminuuntur per syncopen; ut, *Calicolam, Trojugenim, Ter-rigenim* &c. *Æneadum, Ausonidum, Romulidum*. Cæteri rari, imò rarissimi.

3. Secundæ declinationis imminuti Genitivi plurales hi potissimum usaspantur, *Liberam, Numerum*.

Sestertiūm, Fabrūm, Deūm. Et ab Adjectivis. *Meūm Magnanīmūm, Quīnūm, Senūm, Denūm, Siculūm, Adversariūm &c.* Plura exemp'a vide apud Ciceronem in Oratore, ubi is copiosè hac de re agit

4. In Tercia declinatione hi fere Genitivi imminuuntur: *Cladūm, Cadiūm, Veprūm, Calistūm Agrestūm, Potentūm, Furentūm, Natantūm, Animantūm, Macedūm* pro *Cladium, Cadium, Veprium, Calistium, Agrestium, Potentium, Furentium, Natantium, Animantium, Macedonum*, & alii ejusmodi, qui non facilè apud Oratores reperiuntur.

5. Quarta tandem declinationis Genitivus pluralis perrard imminuitur: quæ inveniantur ejus exempla, adferimus. * Virg: l. 6. Æn: *Quæ gratia currūm armorumq; fuit. i. curruum.* * Marcial: l. 1. *Sed duo sunt quæ nos distinguunt millia passūm.* Nisi quis synæresim in his esse dicat potius, quàm syncopen. De synæresi vid: l. 3.

APPENDIX P. M. C.

1. Animabus Substantivis, *AS*, finitis, usitatior est etiam apud Oratores, Genitivus imminutus, quàm plenus: potius igitur dicemus, *Magnatum Civitatum, Anatum Dircadum &c.* quàm *Magnarium &c.*

2. Quidam verò Genitivi tam pleni, quàm imminuti Oratoribus etiam ex æquo usurpantur; ut, *Optimarium Serpentium, Quiritium, Locupletium, & Optimatum, Serpentum, Quiritum, Locupletum.*

ANOMALA SIVE INÆQUALIA.

1. Sunt multa Nomina. quæ *Anomala*, id est, *inæqualia* dicuntur ideo quòd non aequali ubique tenore Attributam aliquod obtineant. Porro uti Attributa Partium Orationis plura sunt, ita & Anomalorum Genera seu species. Et ideo, (ut de Nominibus solum Anomalis hic loquamur, de verbis enim aliisq; Orationis Partibus alibi) alia sunt *Anomala Genere*, alia *Casu*, alia (de quibus supra) *Comparatione*.

2. Ge.

2. *Genere inæqualia* illa sunt, quæ aliqua sui parte sunt hujus, alia verò alterius generis. Talia sunt sequentia.

Singulari masculina. Plurali neutra.

Sibilus Sibila; Balteus (rarò *balteum*) *Baltea, Avernus, Averna, Dyndimus* (rarò *Dyndiman.*) *Dyndima; Gargarus, Gargara; Infernus Inferna; Ismarus Isnara, Massicus, Massica; Manalus, Manala, Taygetus, Taygeta.*

**Singulari Masculina, Plurali Masculina.
vel Neutra.**

Cerus, hi Ceti, hæc Cete, Focus, hi Foci, hæc Foca; Locus, hi loci, hæc loca.

Singulari Fœminina. Plurali Neutra.

Carbasus, Carbasa; Hierusalem vel Hierosolima. æ, fœm: Hierosolima, orum, neutri: Pergamos, Pergama, orum: Crystallus, li, (rarò, crystallum) crystalli. orum.

Singulari Neutra, Plurali Masculina.

Hoc Argos, hi Argi, Plus in Singulari Neutrum, in Plurali, hi & hæc plures, & hæc plura, hoc Cælum, hi cæli: hoc Elysium, hi Elysi; hoc Porrum, (rarò Porrus) hi Porri; Frenum, hæc Frena, vel hi Freni, Rastrum; hæc Rastra, vel hi Rastri.

Singulari Neutra, Plurali Fœminina.

Epulum, Epulæ: Exuvium, Exuviae, Delicium Delicia, Balneum; Balneæ.

3. CASU seu Declinatione *Inæqualia* sunt illa quæ aliqua sua parte hujus, alia alterius declinationis sunt v. g. *Domus* (de qua vide supra) *Colu, celi, à colo, vel colu; has colos, vel colus. Ficus* sive arborem, sive fructum significet, est decl: secundæ; vel quartæ *Laurus, hujus lauri, à lauro, vel laurâs; has lauros vel laurus. Pinus à pinu; hæ pinus, has pinos, vel pinus. Aliis casibus duo hæc postrema substantiva secundæ tantum declinationis sunt. Vas vasis. Singulari neutri, est tertiæ declinationis, plurali secundæ: vasa, vasum,*

rum, vasis, &c. Olim enim, *Vasum, Vasi, vaso &c.* dicebatur. *Jugum, jageri*, singulari num: est secundæ decl: pluri verò est tertiæ: *jugera jugerum, jugeribus &c.* Quanquam & singulari numerò, *hujus jugeris & ab hoc jugere*, legitur. *Bacchanalia* modò per secundam *Bacchanaliorum, Bacchanaliis &c.* modò per tertiam declinantur. *Bacchanalium Bacchanalibus &c.*

VIS, *Sitâ*, singulari numerò in omnibus Casibus est monosyllabum, N. *vis* G. *vis*, D. *vi*. Ac: *vim*. V. *â vis*. A. *â vi*, pluraliter verò polysyllabum. N. *vires* G. *virium*. D. *viribus*. Ac, *vires*. V. *o vires*. Abl. *â viribus*.

DEFECTIVA

DEFECTIVA Nomina (uti & verba) illa vocamus, quæ aliqua sui parte deficiunt. Hic potissimum Numerò deficiuntia proferemus: tum ea quæ Casu deficiunt recensebimus.

Singulari duntaxat numerò declinantur.

1. Nomina frumentorum & leguminum, v. g. *Triticum, Hordeum, Siligo, Avena, Far, Ador, Oryza, Cicer, Cicerula, Lens, Lenticula, Pisum, Faba Ervum, Vicia, Lupinum, Helleborum, Melanthion, Cuminum, Anisum.*

Reperuntur tamen rariùs. *Hordea, Avena Fabæ*, apud Virg: *Lolia* apud Ovid: *Lupini* apud Horat.

2. Nomina metallorum, & Fossilium fere omnia. v. g. *Aurum, Argentum, Aes, Ferrum, Plumbum. Stannum; Sulphur Electrum, Sal*, (nam, *hi sales* aliud significat) *Orichalcum, Cuprum, Gypsum &c.* Invenies tamen. *Aera, Sulphur, Electra* apud Virgil:

3. Plurina liquorum, v. g. *Olium, Acerum, Lac, Nectar, Cerevisia, &c.*

Ioge tamen, *Mella Vina*, apud Virg: *Musta, Defruta*, apud Ovid: Imò: *Vina* etiam Oratores usurpare solent.

4. Nomina condimentorum maximam partem non declinantur pluraliter; v. g. *Butyrum, Saccharum, Solum,*

bum, Lardum, Lavidum, Piper, Zingiber, Cnicus, Crocus, Cinnamonum, Anonum, Cerussa, Esimmyrbium, Melinum, Crera, Lomentum.

Leges tamen apud Ovid: *Larda, Cynnama.*

5. Nomina Substantiva ab adjectivis derivata; ut, *Sobrietas, à Sobrius; Pietas, à pius; Bonitas, à bonus; & similia omnia.*

Leges tamen, *Charitates, Scientias, Sapientias* apud Cic: & alios. *Iustitia, Misericordia, Pietas* in sacris duntaxat libris inveniuntur.

6 Denique hæc: *Aër, Aether, Alnus, Aevum, Bilis, Barathrum, Cholera, Cænum, Ebur, Fama, Fames, Fimus, Fenum, Galla, Gelu, Gloria, Gluten, hoc Halec, Humus, Hepar, Indoles, Jubar, Iustitium, Juvenus, Lænum, Limus, Lutum, Lues, Lux, Meridies, Macellum, Nomo, Nihilum, Pascha, Pax, Pelagus, Penna, Pix, Plebs, Pontus (non Pondus) Progenies, Pulvis, Pur, Quies, Rabies, Ros, Sal, Salum, Salus, Sanguis, Senectus, Sitis, Solum; Supplex, Tabes, Talio, Ver, Vesper, Virus, Viscus, Viscum, Vitrum, Vulgus &c.*

Leguntur sed raro, *âeres*, apud Vitruv: *âeribus*, apud Lucret: *Ævis durare*, apud Plin. *Glorias inanes stare*, apud Gell: *Luces*, ibid: *Paces*, apud Horat: *Fices*, apud Virg: *Pulveres* apud Hor: *Quietes*, apud Cic: *Rores* apud Virg: *Salibus aspergi*; apud Plin: *Sola fimo saturare* apud Virg: *Virra* apud Pœtas.

Plurali duntaxat numero declinantur.

1. Multa *Provincia Urbium*, v. g. *Athenæ, Parisii, Puteoli, Veneriæ, Susa, Bastra, Ipri, Montes, Valentene.*

2. Numeralia, Cardinalia, omnia præter, *Unus, & Mille* Substantivæ, & Distributivæ; ut, *singuli bini &c.*

Leguntur tamen, fere apud Pœtas tantum: *Bino, Terno, Septeno, Quadrageno, &c.*

3 Nomina *Ludorum & spectaculorum*; ut, *Circenses, Megalenses, Olympia, Nemea, Oset.*

4. Nomina *Festorum* pleraque; ut, *Bacchanalia, Dio-*

nysa, Saturnalia, Floralia, Carnalia, Regalia, Februa, Calenda, Nonæ, Idus.

5 Multa nominia librorum; ut, *Biblia, Bucolica, Georgica. Ethica, Physica, Politica, Logica, Anatomica, Synonyma.*

6. Denique hæc *Aedes, ædium, Domostwo* (nam *Aedes, Kościół*, declinatur sing: num) *Aestiva, Alpes, Ambages, Annales, Arma, Argucia, Artus, Balnea, Bellaria, Bigæ, Blanditiæ, Calices, Cantelli, Cani, Carceres, kres zawożuicy; Castra, Cibaria, Clitella, Codi illi, Compira, Comitia, Copia, (pro Exercitus, Crepundia, Cuna, Cunabula, Diræ; Divitiæ. Excubie, Exequiæ, Extæ, Exuvie, Faceria, Fides (pro Lyra) Fores. Fori, Fortunæ, pro Mągtność, chudoba, Gades, Gerra Grates, Hiberna, Illia, Incunabula, Inducia, Inferia, Infri Insidia, Iusta Lemures, Liberi, Dzieci, Literæ, list, Loculi Szkatułkâ Lustra ferarum, Majores, Perzodkowie, Stârli, Manes manium: Manubiæ, Mele. Minæ, Minores. (pro Posterî,) Mania, Munia, Nares, Nares, Natales, Nugæ Nundina, Nuptiæ Oblivia, Officia: Opes, (pro Divitiæ, vel potentia) Optimates; Paleæ; Poleares; Parapherna, Paraphernalia; Paraphernia, orum. Penates, Phaleare, Posterî. Præcordia; Præstigiæ, Primitiæ; Primores; Proceres; Pugillares; Pugillaria. Quadrigæ; Quisquilîæ; Reliquiæ; Res; Repotia; Scala Schody; Scopæ; Scruta. Senes; Sordes; Spolia; Sponsalia; Scatvæ; Supperiæ; Temne; Tenebræ; Tisqua; Therme; Transtra; Tixæ; Valvæ; Vepres; Viscera.*

Rarè Reperiuntur: *Annali* apud Cic: *Annalem*, Gell: *Alpom*, Lucan: *Ambage*, Ovid: *Artus omnis*, Lucan: *Biga*, Stat: *Blanditiæ*, Cic: *Calice*, & *Carceris*. Ovid: *Casse*, Senec: *Copia*, Cic: *Fide*. Horat: *Crepuit foris*, Plaut: *Forem* (Accusativ: sing:) & *Fortuna* Ovid: *Litera*, List; Ovid: *Manem*, Apud Nare, Ovid: *Officia* hæc Plaut: *Ope barbarier*. Cic: *Optimate*, Cal,

in-

inter epist: Fam: Cic: *Præstigia*, Quintil: *Primori*, Sil: *Procerem* Juv: *Pugillarem*, Aufon: *hæc quisquilia*, &, Naz: *Reliquia* &. Plaut *Scala*, Cæs: *Sentem*. Colum. *Sorde*. Horat: *Spolium*, Joven: *Transfro*, Pers: *Vepres*; & *viscere*, Ov: &c.

Casibûs deficientia.

1. Nominativum, & Genitivum: tantum habet, *Tantundem*, *Tantidem*.

2. Nomin: & Accusat: tantum, *Sapoetia*, *Suppetias*.

3. Nomin: & Vocativum tantum, *Jupiter Exspes*.

4. Nomin: & Ablativum tantum, *Fors à Forte*.

5. Vocativô carent I Interrogat: *Quis*, *Qualis* &c.

II. Relativa, *Qui*, *Quæ*, *Quod*. III. Negativa: *Nemo*,

nullus IV. Partitiva pleraque *Quidam aliquis* &c V.

Pronomina omnia præter. *Tu*, *Mus*, *Noster*, *Nostras*, fere vocandi Casu destituuntur.

6. Obliquos tantum Habet, *hujus Jovis*, *Jovi*, *Jovem*, *ab Jove*.

7. Tres tantum obliquos habet, *Opis*, *Opem*, *ab Ope*.

8. Unum tantum Obliquum, *Inficias*, Accusativum.

Sponde, *Natu*, Ablativum *Inficias*, ponitur cum *Ho*, v.g.

Inficias ire. *Sponde*, cum Possessivis. *Mea*, *Tua*, &c: v.g.

Suapte, *Sponde*, *Natu*, cum Adjectivis. *Major*, *Minor*,

Maximus, *Minimus*. * Virg: 1. Aen: *Quarum quæ ma-*

ximo natu.

SPONTIS tamen in Recto, apud Columel: l 9. &

4. & apud Cels: l. 1. c. 1. legitur. De usu defectivo-
rum vide admonit num: 2- in fine capituli IX.

A P T O T A.

1. Nomina quæ Græci *Aptora* vocitant, Latine dixeris, *Inflexibilia Indeclinabilia* aut *Inflexionis expertia*: quod sine ulla ultimarum syllabarum inflexione circumducantur per omnes casus.

2. Talia sunt. I. Adjectiva, *Frugi*, *Nihili*. II. Omnia Numeralia, Cardinalia: à *Quatuor*, usque ad *centum*. III. *Mille* Adjectivum; At *Mille* Substanti-

Num solum singulari numero est *Aptoton*: pluraliter declinatur. *Millia, millium, millibus*. IV. *Cere, Cere, Tempe. &c.* V. Quarta decl: nomina. U. finita, singulari. Un: aptota sunt omnia. VI. Substantiva, I. finita; ut, *Gummi &c.*

3. Eadem etiam *Monoptota* dicuntur; at *Diptota*, quæ bis, *Triptota*, quæ ter, seu tribus in Casibus inflectuntur, sic *Tetraplota*, & ultra *Diptoton* igitur est, v. g. *Musa* singulari Numero, quia duas mutationes subit: 1. in *a*, 2. in *am* &c. *Triptoton* est, v. g. *Dominus* &c. *Tetraplota*; v. g. *sermo* &c.

DE VERBORUM PRÆTERITIS & SUPINIS.

C A P U T XVIII.

Regulæ generales omnium Conjugationum.

1. *Composita* in *Sensu* exq; modo variantur eodem.
2. Quod *Præteritum* generetur syllaba prima *Simplex* in eadem penitus *Composita* priorum;
De Cande Rendi Recinent *Præcurro*, *Repungo*.
Quæq; ibi gignunt *Sro*, *Do*, *Bibo*, *Pascere* *Dis* o.
4. *Præteritis* quæcunque carent, spoliato *Sapinis*,
U *Glisc*, *Verio*, *Vergo*, cum *Polleo*. *Uado*
Ambigo cum *Sarago*, *Quæso*, *Quatio*, atque *Farisco*,
Fi *hæreo* & *Placet*, cum *Arco*, cum *Ringor* & *Ilisco*,
Et *Vesceor*, *Lingvor*, *Medeor*, *Reminisceor*, & *Ajo*,
Et *Meniaturum* quæve *Inceptiva* vocantur.

S C H O L I O N I.

1. Verba *Composita* ita conjugantur, seu ita habent *Præteritum* & *Supinum*, sicut eorum *simplicia*; v. g. *Legō*, *is*, *legi*, *lectum*; *Perlegō*, *is*, *perlegi*, *perlectum*, &c. *Legō*, *Legas*, *avi*, *atum*; *Relegō*, *Ablegō*, *Allegō*, *as*, *avi*, *atum*. *Dico*, *Prædico*. *Iudico* *is*, *xi*, *ictum*, *Dico*.

as, a,

11. *Dat Fricui, Fricum.* 12. *Secui Sectumq; Secare.*
 12. *Vult dedit, arque datum, Do, das; & Pignora prima*
Ex Saxis. & Pessum, Venum, Citumque creata.
 14. *Cetera sunt Ternæ, poscuntq; Didiq; Dirumq;*

S C H O L I O N II.

1. Verba primæ Conjugationis habent Præter: in *AVI*, Supinum in *Atum*, v. g. *Neco as; necavi necatum.*
2. Excipiuntur Composita ex Verbo, *Neco*, quæ habent Præteritum in *UI*, & Supinum in *CTUM*, v. g. *Eneco enecui, eneatum. Interneco internecui, interneatum.*
3. Verbum *Cubo*. 4. Et illius Composita quæ non habent, *M.* ante *Bo*, habent Præteritum in *UI*, vel in *AVI*, Supinum in *ITUM* vel *Atum*, v. g. *Cubo, cubui.* vel, *cubavi, cubitum, vel cubatum, Accubo, cubui, vel accubavi Accubitum, vel accubatum* sic *Incubo Recubo* &c. Unde apud Quintil: l. 8. cap: legitur, *Cubasse*, & apud Plin: l. 11. cap: 16. *Incubavisse.*
5. Composita ex Verbo, *Cubo*, non habent, *M.* ante *Bo*, habent tantum Præter: in *UI*, & Sup: in *ITUM* tantq; tertix Conjug: v. g. *Accumbo, Decumbo, Discumbo; Incumbo, Occumbo Procumbo Recumbo, Succumbo.*
6. *Mico* cum Compositis habet Præter: in *UI*, Supin: caret.
7. Excipitur unum. *Dimico*, quod habet Præter: in *AVI*, Supin: in *Atum*.
8. *Plico* habet Præter: *Plicui*, Supin: *Plicitum*.
9. Verba quæ componuntur ex aliqua Præpositione & Verbo *Plico* habent Præter: & Sup: dupliciter: in *UI*, *ITUM* vel in *AVI*, & *Atum*, v. g. *Explico, explicui, explicum vel Explicavi Explicatum, Sic Applico Complico Replio Implico* &c.
10. Excipitur *Supplico*, & omnia composita ex aliquo Nomine & Verbo *Plico*, quæ Præteritum habent in *AVI*, & Supinum in *Atum*, tantum, v. g. *Supplico, Supplicui, Supplicatum. Sic Duplico, Triplico, Multiplico*

10. *Frico*. Habet Præter: *fricui*, Supin: *Fricum*; cum *Compositis*.

11. *Seco*, *secui* *secum*; cum *Compositis*. Vide tamen supra cap. XIV. schol: X. num: 4.

12. Verbum *DO*, cum quaternis suis *Compositis* primæ Conjug: habet Præter: *Dedi*, Sup: *Datum*, **NOTA**, Sunt verò primæ Co. jug: quæ componuntur ex *Saris*, *Circum*, *Pessum*, *Venum*, & ipso, *DO*, v. g. *Sarifido*, *Circumdo*, *Pessumdo*, *Venundo*..

13. Reliqua *Composita* ex Verbo, *DO*, sunt tertix Conjug & habent Præt: in *DIDI*, Sup: in *DITUM*, v. g. *Abdo*, *Abdidi*, *abdicum*, Sic *Addo*, *Abfcondo* *Edo*, *Exerado*, *Indo*, *Obdo*, *Dedo*, *Condo*, *Recondo*, *Reddo*, *Trado*, *Subdo*. *Perdo* &c. *Abfcondo* olim habuit, *Abfcondi*, *Abfconfum*. **NOTA**, Cavendum, nè nos fallant quædam, quæ speciem *Compositorum* ex *DO*, habent; vetera autem sunt aut *Simplicia*; ut *Secundo*, *Trudo* &c. aut ex aliis quàm ex *DO*, componuntur: v. g. *Abundo*, *Redundo*, &c. ex *Undo*.

Continuatur Prima Conjugatio.

Mo, *No*, *To*, *Po*, *Vo*, finita.

1. *Dant*, *U-I*, *Itum*; *Crepo*; *Sono*; *Domo*; *Vero*; cum *Tono*. 2. *Sed Lavi*, *lotum*, *lautum* atque *lavatum*. *Dat Lavo*. 3. *Compositum*, cey *Proluo*, *tertia poscit*. 4. *A Poto* vel *Potatum*, vel *stetizo*, *Potum*. 5. *Sto*, *Verbum*, *stetit*, atque *statum*. 6. *stiti*, inde *Profecta*.

Atque *Stitum* cupiunt, sed multò sèniùs *Atum*.

7. *Nilla supina* creat *juvo*, *juvi*, at *adjuvo* poscit *Adjuvi*, *Adjutum*. 9. *Juvo* suscipit inde *supinum*.

SCHOLIION III.

1. **ISTA** Verba *Crepo*, *Sono*, *Domo*, *Veto* & earum *Composita* habent Præt: in *U-I*, Sup: in *ITUM*.

Crepa, Crepui, Crepium. NOTA, *Discrepo, Increpo*, habent etiam in *AVI*, & *Acum* quaquequam. *Increpo*, melius *Increpui, increpium* VIDE Cap: XIV. Schol. X. num: 4.

2. *Lavo* habet Præt: *Lavi*. Supinum tripliciter: *Lotum, Laturum, Lavatum*.

3. Composita ex Verbo, *Lavo*: omnia sunt tertiæ Conjug: & habent Præt: in *UI*, Sup in *UTUM*, v g. *Abluo, Eluo, Diluo, Præluo*. Olim & ipsum. *Lavo*, fuit tertiæ.

4. *POTO*, habet Præt: *Potavi*, Supinum dupliciter: *Potatum, vel Potum*, unde, *Potus*, Substanti & Adjective.

5. *STO*, habet Præter: *Steti*, Supin: *Statum*.

6. Composita ex Verbo, *STO*, Habent Præt: in *ITI*, Supin: dupliciter in *ITUM*, vel in *ITUM*, melius in *ATUM* v g. *Consto, Consti, Constium vel Constatum*. Sic *Adsto, Asto, Exsto, Istio, Obsto, Praesto, Resto* Substanti: * *Cic. l. c. ep: 8. Eam: se praestaturus.* * *Plin l. 18. c. 3. Conflaturus miramè impendiò fructus. Maxime autem Participia Futuri, *Aurus, retinent; ut Conflaturus &c.**

7. *Furo*, habet Præteritum, *Fuji*. Supinò caret.

8. *Adjuvo*, habet Præt: *Adjuvi*, Supin: *Adjutum*.

9. Defectus supinis & eorum quæ à Supino formantur, in Verbo *Furo*, suppletur ex Verbo *Adjuvo*. NOTA. Non te moveat, quod Sallustius in iugurta dixit: *Rarus id quod res movebat, frequentiam negotiarorum & commeatu. Juvaturum exercitum &c.* Anthor enim hic observatur à purimis eruditis, studiosè consecrari loquendi vetustatem; & qui illi ex Principibus Latini sermonis strageretur in simili Verbi *Juvando* usu, nullus exstat.

SECUNDA CONIUGATIO.

1. Præteritum per, *U-I*, per Itumque supina reponit: Rurè secunda; velur *Moneo, monui monitumque*.

2. *Dac.*

2. *Dat, Doceo, Doctum.* 3. à *Teneo* deducto, *Tentum.*
4. *Censeo* amat *censum* 5. donabit *Misceo* *Mistum.*
6. *Sorbeo* cum *sociis tantum sibi sorbuit, opsat.*
7. *Quod dat U.I. Nuntium.* Tim. oq; *carento* *supinis.*
- Ue, *Madeo* *studet, Rubeo.* 8. *Vult, Torreo.* *Tectum.*
9. *Præbeo, Iam, & Valeo, Placeo, Car. oq; Licetq;*
- Parcūq; & Doleo, Cæleo, Faceoq; Nacerq;*
10. *P. ardeo, cum Video.* Di. Sum 11. *s. deo* tamen *effert.*
- S. gemino* *fessum.* 12. *Srvidi, det Srvideo* *solum.*
13. *Mordeo* *Præteriti* *geminatur* *prima, Moriordi*
- Morsum.* 14. *flētuntur* *sic Spondeo, Pendeo, Tondet.*

S C H O L I O N IV.

1. Verba secundæ Conjug: habent Præteritum in *UI* Supinum in *ITUM*, v. g. *Moneo, Monui, Monitum, Taceo, Tacui, Tacitum.* Composita tamen illius carent Supinò: *Conticeo, Obriceo, Reiceo, Conricui, Obricui, Reicui.* Contra *Arceo* simplex, habet Præteritum tantum *Arcui*, Composita tamen etiam Supinum in *ium*, habent, ut, *Cœrceo, Exerceo, Cœrcui, Cœrexitum* &c.

2. *Doceo*, habet Præter: *Docui* Supinum, *Doctum.* SIC & Composita, *Edoceo, Dsdoceo* &c.

3. *Teneo* cum Compositis habet Præter: *Tenui*; Supl. *num.* *Tentum* *Contineo, Continui* *Contensum.* SIC *Obrinco, Rezinco, Sufineo, Darinco.* &c.

4. *Censeo* cum Compositis habet Præter: *Censui* Supin: *Censum* NOTA, ab antiquo *Censio* 4tæ Conjug: *Censivi, Censitum* Inde Participium à Composito, *Recensio, Recensitus*, hætenus in usu est.

5. *Misceo* cum Compositis habet Præteritum *Misfui* Supinum dupliciter. *Mistum.* vel *Mixtum.* Sic, *Admisceo, Commisceo, Immisceo, Promisceo* &c.

6. *Sorbeo*, cum Compositis habet Præter: *Sorbui* Supin: caret. *Lucanus* usurpavit. *Absorpsi.* Inde u. sp. cantur aliqui, uilitatum olim fuisse, *Sorbo, sorpsi, sor*

sorptum, & Composita. Absorbo absorpsi absorptum
&c. Quæ non sat tutè usurpati videntur posse.

7. Verba Neutra secundæ Conjug. quæ habent Præteritum in U-I. item *Timeo*, (quod modò est Activum, modò Neutrum) carent Supinîs v g *Madeo Madui &c.*

8. Excipitur *Torreo*, cum Compositis, quod habet Præt: *Torruui*, Sup: *Tostum*.

9. Excipiuntur item hæc, *Præbeo*, (quod & Activum esse potest) *Valeo &c.* in carmine quæ habent Præt: U-I, Supin: in Itum. **NOTA**, Licet autem Supina horum Verborum parum in usu sint. Participia tamen: *Præbiturus, Valiturus, placiturus, Cariturus, Liciturus, Pariturus, Doliturus, Nociturus &c.* Usitatissima sunt.

10. *Prandeo, & Video*, habent Præt: in DI, Sup: in SUM.

11. *Sedeo* habet Præt: *Sedi* Sup: *Sessum* per S. duplex. Sic Composita: *Assideo, Insideo, Possideo &c.*

12. *Srrideo*, habet Præt: *Stridi*, Supinò caret.

13. *Mordeo*. 14. *Spondeo, Pendeo, Tondeo*, habent Præt: in DI, Sup: in SUM, & primam syllabam geminant in Præterito. *Momordi, Sponondi, Pependi, Torondi, Morsum, Sponsum &c.*

Continuatur secunda Conjugatio.

1. Præteritum finita *Veo, Vi, Tumq; supinum*
Formant: ut Moveo. 2. à Carco, deducito, cautum.
3. *A Faveo. Tantum* 4. *sed Ferro scribit opat.*
5. *Flasceō nil. Paveo. Conniveo, Liveo poscunt.*
6. *Si hem, dat Maneo. 7. Verùm hinc orta eminet atque*
Promittor. Iamincq; volunt minui, absque Supino.
8. *Hæreo cum s. ader, mulcetq; & mulget, & ardet,*
Torqueo. 9. Ridet, si sum: 9. sed Torqueo torrum.
10. *Vide Fulsi, ac ussum, Fubeo. 11. ast, Indulgeo si*
um.
12. *Algeo, si tantum. 13. sic Fulgeo, rurger. & alget.*

4. *Luceo*, xi. *solum*, cum *Luceo*: *Frigeo* *poscitur*
 5. *Augeo* Præterito facit, *Auxi*, *auctumq;* supino.
 S C H O L I O N V.

1. Verba secundæ Conjug: desinentia in VEO, habent Præt in VI. Supina in Tum: v g. *Moveo*, *mo-i*, *Morum*. Sic, *Amoveo*, *Admoveo*, *Submoveo* &c. Sic *Foveo*, cum Compos: *Refoveo*, *Confoveo*.

2. *Caveo*. 3. *Faveo*, habent Præt: in *A-i*, Sup: in *Autum*. Sic *Præcaveo*.

4. *Ferveo*, cum Compositis habet Præter: *Fervui*, Sup: caret Sic, *Efferveo*, *Deferveo*; Olim fuit, *Ferveo*, vel *Fervo vis*, tertiæ Conj: Pôëtis maxime usitatum, apud quos alia etiam ejusmodi per tertiã Conjug: inflexa reperias; ut, *Effulgere fluctus*, apud Virg: *Responde Pôëta*, (per tertiã Conjug:) apud Martialem &c.

5. *Flaveo*, *Paveo*, *Conniveo*, *Liveo* carent Præt: & Sup: NO I A. Defectus Præteriti in Verbo *Paveo*, suppletur per Præteritum Compositi (sive illud sit *Expaveo*, sive, ut alii volunt, *Expavesco*) *Expavi Conniveo*. olim habuisse creditur, *Connivi* & *Connixi* hodie neutrum reperias. UT omnem nodum pueris extricemus, monendi hic illi erunt. Præterita perfecta sermonis Patrii: *Pozótkł*, *Pofiniat*, *Zptomat* &c. continue Latine efferrî per Præsens Tempus *claret*, *liquet* &c. Quod in aliis quoque et si Præterito non careant, usitatum Latinis est, ut, *Turget*, *Odor* sic. *Riget*. *Zdęrtwiat* &c. Ratio in promptu est, Perfectionis nullæ ut vix ulla sunt Perfecta Verba, Inchoativis ejusdem significationis respondentia: ac proinde. sive inchoativa, sive perfecta actio passivæ enunciantur ea est. eodem semper utuntur Verbo, hoc solo discrimine, quod actionem passionemve Inchoativum Præsenti, Perfectum Præterito ejusdem Verbi significant v g. *Suavig*, *zótłng*, *Blaknie co* &c. *Pofiniat*, vel *Zfiniat*. *Pozótkłtem*, vel *Zzótłktem*. *Zblakomat* co. Contra Latinis alia Perfectorum alia Inchoativorum Verba sunt.

forma est. adeo quidem; ut quæ *Perfecta* vocantur, etiam *Præsenti tempore perfectam* actionem, passionemve & *Imperfecto*. Plurquam perfectam significant. Unde quod non nisi *Præterito perfecto* efferre nos possumus. Latinis etiam *Præsenti*, effertur ac significat: & quod nobis non nisi *Plus quàm perfecto* enuntiaripotest, illis *Imperfecto* quoque enuntiat. *Quæ I. 8. Fam: Cæ: ep: 10. Quod tibi scripsi supra Clorionem frigere, jam caler.*

6. *Maneo*. cum Compositis quæ primum simplicis syllabam, *MA*, retinent integram, habet *Præt: in SI*, *Sup: in SUM*, v. g. *Permaneo, Remaneo, Immaneo, Commaneo &c.*

7. Ita verò Composita ex *Maneo* quæ *MA*, mutant in *M*. habent *Præt: in UI*, *Sup: carent*: v. g. *Emineo. emineui* Sic *Promineo, Promineo.*

8. Ita Verba *Hæreo, Suadeo &c.* (in carm:) habent *Præt: in SI*, *Sup: in SUM*, Sic & eorum Composita.

9. *Torqueo*. habet *Præt: Torſi*, *Sup: Tortum*, Sic *Detorqueo, Interqueo, Contorqueo, Retorqueo, Obtorqueo.*

10. *Tubeo* habet *Præt: Fuſſi*, *Sup: Fuſſum*. 12. *Indulgeo, Indulſi, Indultum.*

12. Ita Verba: *Urgeo*. (14) *Fulgeo, Turgeo, Algeo*, habet *Præt: in SI*, *Sup: carent*. Cætera explicatione non egent quorum finitima alibi quoque suæ quam in carmine habent, claritati, & Magistrorum prudentia relictæ sunt.

Continuatur secunda Conjugatio.

1. *A Cito*, *citi* atque *citum* venit. 2. *Accio* quarta est.

3. *Deleo* & orta pleo & *Deo*; cum *neo*, in exit & *etum*.

4. *At* *ſil* o *ſil* *UI*, dat *itum*: 5. Composita sequuntur,

(*Quæ redolent*) patrem 6. Reliqua, *evi*, etimque requirunt

6. *Terre* *ſchol* *ſic*: *itum* 8. *ſed* *vult*. *Adolevit, Adultum*;

9. *videt* *vult*. *Auſus, Gaviſus* *Carden* *poſcit*.

10. *Et* *ſoleo*, *ſolitus*; 12. *ſoluiq;* aliquando *recepit*.

13. *Hæc*

13. *Hac Liber. atque Licer, Toderq; Puderq; tiorq;*
Et Placet, aut in U.I, aut in Iur est formare licebit.
 14. *Frateris miseret, vult semper habere misertum est.*

SCHOLION VI.

1. *Cieo, cum Compositus habet Præt: IVI, Sup: in itum, Concieo, Concivi, Concitum Sic Percieo Excieo.*
2. *Accio, atq; Conjug: Accivi Accitum Sic Excio &c.*
3. *Ista Verba: Deleo, Fleo, Nco, & omnia Composita ex Inusitato, Pleo, ut Compleo, Impleo, Repleo, Oppleo, Suppleo &c. habent Præt in Evi, Sup: in Etum.*
4. *Oleo, habet præ: Olui, Sup: Olitum.*
5. *Composita, ex Verbo, Oleo. quæ retinent significationem sui Parris, seu Simplicis, retinent & Præteritum & Sup: ejusdem, v, g, Oboleo, Radoleo, Suboleo, Peroleo.*
6. *Quæ verò non retinent significationem ejusdem, habent Præt: in Evi Sup: in ETUM, v, g, Inoleo. Inolesq; Exoleo, Exolesco.*
7. *Aboleo, Abolevi, Aboliturum.*
8. *Adoleo, & Adolesco, Adolevi, Adultum,*
9. *Ista Verba impers Liber &c. dupliciter habent Præter: Libuit vel, Libitum est, Licuit; vel Licitum est: Tæduit; vel, Pertasum est, Puduit; vel Puditum est: Piguit, vel, Pigitum est. Placuit, vel, Placitum est. Sic & Composita Collibet, Pertader. Perplacer.*
10. *Miseret, tantum habet Misertum est.*

TERTIA CONJUGATIO.

Finite in I.O.

1. *Compositum à, specio, lacio, exi, estum; 2. excipe Verbum.*
- Elicio, Elicul, Elicitum, 3. Sapui, atque sapivi.*
- Dar Sapio solùm, 4. à Feci deducit Factum.*
5. *A, Feci, Factum. 6. Dar Fodiss & onlice Fossam.*
- Et cum Compositis. 7. Cupio, Ivi, format & Ium.*

8. *A* Capio, Cepi, Captum 9. Fugi Fugitumque.
A Fugio. 10. à Rapio, Rapui deducite Raptum,
 11. *A* Pario, peperì, partum s. d. dicitur Pariturus,
 12. Comperio Quartam reliqua cum prole sequetur.
 13. Præteritum Quatio nescit, 14. sed pignora, Cossi,
 Et cussam faciunt. 15. Mejo minxi, indeq; micum-

S C H O L I O N VII.

1. Composita ex Verbis, Specio Lacio habent Præteriti. Exi. Supinum, Ectum, v. g. Aspicio Conspicio Despicio, Inspicio Perspicio; Respicio, Suspicio; quæ componuntur ex SPECIO Allicio Illicio, Pellicio Composita ex Lacio.

2. Sapio tantum habet Præteritum, Sapui vel Sapivi, Supinò caret SAPUI præsertim in Compos. Despicio. Respicio, usitatus est SAPIVI imminuntur per Syncopen. Sapii, ab eo formatur, Sapisti. Sapistis; novâ imminutione Martialis. Nubere vis Prisco, non miror. Paula, Sapisti.

3. Pario habet Peperì Sup: Partum. Participium tantum Futuri, Pariturus, non Parturus.

4. Comperio Rperio, Aperio & reliqua quæ nonnulli credunt componi ex Pario, vide infra in 4. Conjug.

5. Composita Verbi, Quatio. habent Præteriti: Cussi Sup. Cussam v. g. Decurio, Decussi Decissam. Sic Incurio Incutio, Percurio Concurio &c. Ipsi Quatio, videtur olim habuisse Quassi Quissim. Unde Quassæ rares, & Quasso, as, are n. odò caret.

Continuatur tertia Conjugatio, Finita

in U. O.

1. Perficit U. I., utum verbum, u o, ut. arguo polluo 2. coram.

A Huc die, utum 3. sed utum Composita reposcunt,

4. Dux Struo, xi structum 5. sed si xi dat suo suum.

6. Duxa f. i. i. a. Lupo, Aliquo Fatigone, Illaque

Coniungo, Exata, uno, ut renuo, in i. uo, respicio poscunt.

SCHOL.

S C H O L I O N VIII.

1. Verba desinentia in U-O, habent Præt in U-I, Supini in Urum. v. g. *Statio*, cum Compositis, *Destituo*, *Instituo*, *Constituo*, *Restituo*, *Præstituo*, *Substituo* &c. Sic *Arguo*, *Redarguo* &c.

2. Composita Verbi, *Ruo*, habent Præt: in U-I, Sup: in UTUM, v. g. *Diruo*, *Eruo*, *Irruo*, *Corruo*, *Proruo*, *Subruo* &c. *Subrui* *Subrurum* &c.

3. Verba Composita ex inusitato, NUO, ut *Abnuo*, *Innuo*, *Annuo*, *Renuo*; item hæc Verba. *Luo*, *Mæruo*, &c. habeant Præt: in U-I, Supinis careant.

Continuatur tertia Conjugatio.

Finita in Bc, & Co.

1. Bo finita dantur, Bi (ut, *Glubo*) bitumq; supinû,
2. *Quôscabo*, *lambo* carent. 3. Dant *scribo* *nuboq;*
ps, prum.

4. Cum reliquis, vi, itumq; petunt *decumbo*, *recumbo*.

5. à *Duxi*, *Ductum* 6. à *Vico* *deducio* *Distum*

7. *Vinco*, *vici* habet & *victum* 8. dabit *icit* & *ictum*.

Ico 9. *Peperci* *Parco*, aut *Parfi*, adjice *parsum*

10. SCO finita petunt, vi, tum; seu *Nesco*, *Quiesco*,

11. *Agnosco* & *Cognosco* in *Itum*, capere supinum.

12. *Pasco* dabit *Pastum*, 13. *Conquexi* haud *suscipit* usus,

14. *Patrum* è Præteritis Verba incapriva sumunt.

Defectum supplere solent, 15. hinc *Nomine* *nata*,

Præteritis omnino carent; caruere *Parentes*.

16. *Disco* petit, *didici* tantum. 17. sic *Pof* o, *Pofef* i.

18. *Compesco* per, U-I, *Dispescoq;* *colie* supinum.

S C H O L I O N IX.

1. Verba desinentia in BO, habet Præt: BI Sup: in *Bicum*, v. g. *Bibo*, *Glubo*, cum Compositis &c.

2. *Scabo, Lambo*, hab: Præt: in *Bi Supinis* carent:

4. Vide supra Schol: II. * 13. *Conquinisco* olim habuit *Conquexi*, hodie jam nihil habet.

14. Verba *Incapriva* seu *Inchoativa*, SCQ, finita mutantur Præteritum à suis *Perfectis Verbis*, ut *Caléo*, *Incalesco*, *Frigesco*, *Refrigesco*, *Perfrigesco*, *Senesco*, *Consenesco*, *Tepeſco*, *Suesco*, *Aſſueſco*, *Inſueſco*, *Conſueſco*, &c. mutantur *Calui*, *Frixi*, *Senui*, *Tepui*, *Suevi* *Incalui*, *Refrixi*, *Conſuevi*, *Aſſuevi* &c. à *Perfectis*: *Caleo*, *Frigeo* &c. etiamſi horum aliqua minùs jam uſitata ſint, ut *Seneco*, *Tepeo*, *Sueo*, &c.

14. Ideo *Inchoativa* quæ à *Nominibus* tantùm proueniunt, omnino carent Præteritis, quæ non habent unde mutantur v. g. *Ingraveſco*, *Lapideſco*, *Herbeſco*, *Sylveſco*, *Sterileſco*, &c. quæ à *Nominibus*: *Grapis*, *Lapis*, *Herba*, *Sylva*, *Sterilis* &c. deducuntur.

Continuatur tertia Conjugatio. Finita in Do.

1. *A Do*, Præteritum *ſumes*, *Dĩ*, *Sumq;* *Supinum*,
Ut Mando, *Mandi*. 2. *Fundo* cum *ſcindere* *Fundo*,
N, perdunt. 3. *geminant*, *S*, *Findo*, & *ſcindo* *ſupinũ*,
4. *Fido* cupit *Fuſus*. 5. *Pandi* uult *Pandere*, *Panſum*,
6. *Tundo* facit *turudi*, *tunſum* 7. ſua *pignora*, *ruſum*.
8. *Dar*, *Cecidi* *Caſumq;* *Cado* 9. ſ. d. *Cado*, *Cecidi*
Et Caſum 10. *Tentum* vel *Tenſum*, *tendo*, *retendi*.
11. *Pendo*, *perendi* amat *penſum* 12. ſ. d. *Pedo*, *pepedi*
Solũ. 13. *DI*, tantũ *Sido* *Seridoq;* *Rudoq;*
14. *Dant*. ſi *ſum*, *Lado*, *Claudo*, cum *Divido*, *Ludo*,
Ad Rado *Tendo* nec non cum *Fludere*, *Rado*.
15. *Vado*, nihil. 16. *Vaſi* & *vaſum* compoſita *repoſcunt*.
17. *S*, *geminat* *Ceſſi*, & *Ceſſum* cum *biſnore*, *Cedo*,

SCHOLIION X.

Verba deſinentia in *DO*, habent Præt: in *DI*,
Sup:

Verborum Præterita & Supina. 245

Sup in SUM, v, g; Cudo. Cudi, Cusum. Sic MAN. DO, zing, nam MANDO, Rozkazuję, polecam &c. primæ est; habetque, as. avi arum. NOTA: Scando, olim habuit, Scandi, Scansum, hodie utroque jam caret. Composita tamen habent, DI, & SUM, ut, Ascendo, Consendo Descendo, Exsendo &c.

2. Fundo scindo, Findo; amittuat, N, in Præ: & Sup: v, g. Fudi, Fusum &c. SIC Composita.

3. Præterea, Findo, & Scindo habent Supinum per duplex S, Scissum, Fissum. Sic Composita: Abscindo, Discindo, Præscindo, Rescindo, Dissindo &c.

3 Fido habet Præterit: Fesus sum, SIC, Diffido, Confido * Invenies tamen Considerunt, apud Liv. l.

4. dec: 6

10. Tendo, cum Compositis, habent Præ: in DI, & Sup: in SUM vel TUM, ut, Contendo, Extendo. Distendo, tendo. Ostendo. Porcendo, Præcendo. Quamquam Contensum & Contensus, Ostentum & Ostentus, vix jam reperies.

13. Sido Srido, Rudo, tantum habent Præterita: Sidi, Sridi Rudi Simplex Sido, sæpius. Composita Confido, Subsidio &c. semper fore Præterit: & Supin: mutuatur a sedeo, Sedi, est apud Colum: l. 12. c. 14.

Continuatur tertia Conjugatio.

Flata in, Co, Cvo, Ho.

1. Co, vel Cuo, faciet. xi. Cum: 2. caver ipsa supin: N, tria deperdunt Svingo. cum Fingore. Pingo:

3. Tango cavit, Tetigi Tactum 4. Fgi posuit & actum Cogo Ago. cum Radico. - tantum Egi, Prodigio, dæpo.

6. Pango parit perigi aut par. i: 7. sed nigra. Pagi (Impingo velut Impregi) Passumque supin:

8. A Lago sic legi lectum 9. dat Francere fregi Et Fractum. 10. Pungo pupugi pectus, &c. secunda.

11. Compositis dederis pinxi. sed dmi. repungo

12. Negligit Evi, ectum, cum Intellego, diligo poscit,
 13. Spargo facit, si, sum, pariter cum, mergere tergo.
 14. Figo cum Frigo, xi, xum 15. Sugo, Angoq; tantum
 Xi 16. Veha dat, vixi, vetum. 17. Traxi à Trabo,
 Tractum.

S C H O L I O N XI.

1. Verba desinentia in GO, vel GUO. habent Præti
 in XI, Supin: in CTUM, v, g, Plango, Planxi, Plan-
 ctum Sic: Tego. Contego, Derego, Recogo, Obtego &c.
 SURGO. Assurgo Exsurgo Insurgo, Resurgo &c. RE-
 GO. Arrigo, Dirigo, Frigo, AFFLIGO, Infigo, Consti-
 go, xi, ctum (sed Profigo, as, avi, atum) Corrigo, Por-
 rigo, Pergo &c. Exlinguo, Rastlinguo &c.

4. Cogo, Cœgi, Coactum; Ago, Egi, Actum, Redi-
 go, Redegi, Redactum.

5. Prodigio, Prodegi, Dego, Degi, tantum: supinis
 carent.

6. Pango, Præti: dupliciter, Pepigi, vel Panxi; Sup:
 Pactum.

7. Composita Verbi Pango, habent Præteri: in EGI,
 Supin: in Pactum v, g, Compingo, Compegi Compactum,
 Sic Impingo Compingo. Sed, Depango Præti: Depanxi,
 Supinum Depactum; apud Plin:

8. Composita Verbi, Pango habent Præti in XI, Sup:
 in Crum, v, g, Expungo, Expunxi, Expunctum ° Plaut:
 Expunctus miles. SIC Dispungo, Compungo. Cic: l 2,
 Offic: Threjiciis notis communibus REPUNGO tamen
 potius habet, Repupugi, Repunctum.

15. Sugo, Suxi, Ango, Axi, Supinis carent. Sugo
 tamen & ejus Compositum, Exsugo, habuere aliquan-
 do, Suctum, Si suctum, unde Substantivum, Sactus, ho-
 diedum in usu est, Plin: Bibant aves suctu.

Continuatur tertia Conjugatio.

Finita in. Lo.

1. Lo, luit, atque litum: 2. sed Alo deposcit & altum

3. *A* Colo, dic Culrum 4. Consultum Consulo gignis
 5. Oculoq; occultum, 6. *Fa* s. m. dat Fallo. Fifflli.
 7. Nulla supina Volo, cum Nolo nulla Refello,
 Nulla capit Malo, cum Psallo (8. cui dabo Psalli.)
 Antêque Cello carent, Præcello, Excello supinâ.
 9. Perculit, & Culsam Percello. 10. Velloq; Velli,
 Vulsam. 11. Pello capit Pepuli, Pulsamque-supinâ,
 12. Sustulit & latum Tollo, Tetuli dedit olim.

SCHOLIION XII.

1. Verba quæ desinunt in LO, habent Præter: in
 LUI Sup: in LITUM v. g. Molo, Molui, Molitum,
 2. Alo, Præter: Alui, Supin: dupliciter, Alitum vel
 Altrum

3. Ista Verba Volo, Nolo, Antecello &c. (in carinâ)
 habent Præter: in U-I, Supin: car: ° 8. Psallo, etiam
 caret Supinâ, sed Præter: habet Psalli.

4. Percello, Præter: Perculi, (rarò Perculsi) Sup:
 Perculsum

5. Vello, cum Compositis, Præter Velli. (rarò, Vulli)
 Supinâ Vulsam. Sic Avello Convello, Evello, Revello.

Continuatur tertia Conjugatio.

Fin'ta in Mo, No, Po. Q. o.

1. *Mo* per ui, dat itum. 2. tremo dat tremui atque Su-
 pinâ.
 3. & Promo, Demo Pfi Prum, cum Sumere, Como.
 4. Emi, emptum dat emo 5. premio preffi, S. duplici preffâ.
 6. Pono facit, Posui Positum 7. Genui Genitumque.
 Dat Gigno 8. Cerno Crevi 9. Com, oscquo Cretum,
 10. At cum pro video sine. spoliâ is viroque
 11. Vult Cecini Cantum: Cano 12. cerni dat & cernum
 Concino cum reliquis. 13. Serati Gratumq; requirit
 Sterno 14. Perit sperno, speravi sperumq; 15. Peatum est
 Prole Lino Lini Livi, Levique Litumque.
 16. Pfi prum Contemno. 17. Sino vult. scilicet: Simum:
 18. Po finiza ferent, Pfi Prum, cên Repere. Carpo.

19. *Rumpo dabit rupt, ruptum.* 20. *Srepuī strepitumq̄, Puls strepo: 21 derq̄, Coquo, coxi, coctumq̄; supinō.*
22. *Liquo liqui tantum; 23. sed Pignora istum.*

S C H O L I O N XIII.

1. Verba in *MO* terminata habent Præt: in *U-I*, Sup in *ITUM*. v g *Gemo, Gemui, Gemitum, Sic Vomō &c.*
2. *CHENO*, *Dochodze swego, Upominam sig o swoie*. Præt. *Crevi*. Supinum vix in usu invenies. 9. *COMPOSITA* tamen: *Deserno, Discerno, Excerno, Secerno*, habent Præt *Evi*, Supinū *Erum*; ut *Decrevi, Decretū &c.*
3. *CERNO Widze, DISCERNO, Rozeznam, Rozeznamam* carent Præt: & Supin:
4. *Composita Verbi Cano*, Præt: in *Cinui* Supin: in *Entum*, v g, *Accino; Accinui, Accentum*. *SIC Conci- no, Occino, Præcino.*
5. *Lino* cum *Compositis* habet Præt: tripliciter: *Li- ni, Livi, & Levi*, Supin: *Litum, Sic, Allino, Illino, Ob- lino, Collino, Interlino, Sublino.*
6. *Composita Verbi, Linquo* habent Præt; *Liquē & Sup. Litum*, v, g. *Delinquo, Relinquo, Deliqui, De- lictum &c.*

Continuatur tertia Conjugatio.

Finita in, *Ro, So.*

1. *Quæro, Quæsi, Quæsitum*: 2. *Curro, Cucurri, Cursum*, 3. *Dat Verro Verri, Versumq̄; supinō.*
4. *ā Gero, duc Gessi, gestum*. 5. *Trivl ā Tero tritum*: 6. *Ferre, Tuli, latumq̄*: 7. *Uro, dabit, ussic & ustum*
8. *ā Sero fit Sevi, atque sarum*. 9. *Evi rustica proleca. Atque situm*; 10. per *U-I* fit & ertum cetera rurba
11. *Dans sivi, sicumq̄; Lacesso, Facesso, Capesso.*
12. *Pinso Pinsui, amat Pinsum, Pistumq̄; simulq̄; Pinseum*. 13. at *Incesso, incesi capir absque supino.*
14. *SI, sum. Viso facti* 15. *Quæso spoliatur, utroque.*

S C H O L I O N XIV.

- *GERO; Præt: Gessi, Sup: Gestum. Sic, Agero*
C

Confero, Ingero, Regero, Oggero, Suggesto, Excipitur: Exaggero, avi, atum, primæ.

2. FERRO Præt. *Tuli*, Supin: *Latum*, Vide supra Cap. XII. Schol. II

5. Composita Verbi, Sero, quorum significatio ad Rem Rusticam pertinet, habent Præt: *Servi*, Sup: *Situm*, v, g, INSERO, *Wsiemam szaczejg*. Insevi, Ininum, SIC Adsero. Consero. Circumsero Dissero, Obsero, quando sunt huius significationis. Rarum est illud Livii I 10 *Fabius quædam arborem consevisset.*

4. Eisdem Composita quando non significant quid. quæ perennans ad agriculturam habent: Præt: *Servi*, Sup: *Serum* ut ASSERO *Twierdzię, Przymocam, Uwalniam*, Asservi, Assertum, SIC Dissero, Rozmawiam Insero, *Wskadam, wykam mowamiam*, Consero (quod semper habet Accus: MANUS &c.) *Bieg sie z kim, Exsero Wystawiam: Wyciągam, Desero, Porzucam.* NOTA, *Obsero, & Resero*, prius Coniung: sunt, habent:q; *avi atum* quia non à Verbo, Sero, sed à *No mine, Sera*, ducuntur.

Reliquum tertie Conjugationis.

Finite in. CTO, To, Vo. Xo.

1. Dant Flecto (& Plecto) *Xi, xum, cum Neclere. Pecto.*
2. Et. *xui amat Pecto. Neclaq;* 3. *Poro Ivis & Itum.*
4. *Verto facit verti versum* 5. *Dar Mittere Miss.*
6. *Meto, Messui habet, S ducit, Messum,*
7. *Sisto Sici statum, Activum, 8 Neutrale sequitur.*
- STO Verbum, 9 Composita Sciri, scribere *(scribumq;*
10. *Præteritum, Sterto, tantummodo stertuit, opor,*
11. *Vivo feret Vixi. Vidum.* 12. *Solviq; solutum.*
- Solvo. 13. *Sic Volui donabit, Volvo solutus.*
14. *Denique Texui habet, Texo, Texumq; solum.*

SCHOLIUM XV.

7. Flecto, Plecto, Neclto, Pecto, habent Præt: in *Xi*, Sup.

Sup in XUM, v g. *Flecto, flexi flexum. SIC, Deflecto, Inflecto Reflecto, Imolecto Annecto Depecto &c.*

2. Præterea, *Pecto, & Necto* habent Præteritum etiam *Pexui, Nexui, SIC Composita*

7. *Sisto*, quando est Activum, habet Præt: *Scitri, Sup: Scitarum.*

8. Cum verò est Neutrum, Præteritum & Supinum habet ita, sicut, *STO*, videlicet: *Sceri, Scitum.*

9. Composita Verbi, *Sisto* omnia sunt neutra, & habent Præt: in *Scitri*, Sup: in *Scitum*, v, g, *Assisto, Abstiri, Abstitum* Sic *Assito, Desisto, Consisto, Existo, Insisto, Obsisto, Persisto, Resisto, Subsisto*. NOTA I. *Existo*, habet etiam, *Exstatum*: unde *Exstaturus*, apud Ulpian: 29 Digest: Tit: 2. 1. 6. Quanquam ego malum eo loci; *exstaturus*, ducere ab *Exsto*. II. Hæc ejusmodi Supina Compositorum Verbi. *Sisto*, vix apud idoneum Authorem (præter nonnullos Grammaticorum) reperies. III. Ut pueris nodum extricemus *Sisto* Activum, nē sit an Neutrum, ex usu ipsius cognoscitur: hæc enim significatione, quā uti illō inter loquendum non possumus, nisi cum Accusativo, Activum est, aliā quā Abiolutē usurpari potest, est Neutrum. Id quod Polonis Pueris ex vernaculo idiomate licebit assequi, nam sicut vernacula hæc verba: *Zestawiam, Panuig, Tamuig, Scawiam*, omnino Accusativum possunt: ita & *Sisto* cum idem, quod illa, significat: v g, *Sisto lacrymas, sanguinem, sisto corpus, imperium revertentem, sisto rem iudicē, sisto me in acie &c.* Quanquam hoc ultimum aptius Polonis efferat: *Stawiam* nā placet, unde Latine quoque abso: atē efferri potest, *Sisto in acie*. Cui verò *Sisto*, significat, *stois, stam, preestamam, polagam* nā cym: uti hæc verba, ita ipsum quoque, *Sisto*, Absolutum est & Neutrum. Ad hunc modum cetera quoque huiusmodi Verba, ut *Abstineo, Fastidieo*, & alia quæ modò Neutra sunt. ad captum puerorum expandi possunt.

QUAR-

QUARTA CONJUGATIO

1. *Quarta dat, Ivi, Itum; 2 mavult, sepelire sepulchrum,*
- 3 *Sensio vult Sensi, Sensum. 4. dat, Amixit, Amictum,*
- 5 *Veneo fert Venum, quod ferme, Veniit opcar.*
6. *Finira in Perio per UI, variantur, & Ertum,*
7. *Comperit & Reperit Sociorum à lege, recedunt,*
8. *Dat Venio, veni, ventum. 9. PSI, Sepio, Septum.*
10. *Singultunq; facit singultio. 11. Sancio, sauxi,*
12. *Sauctum & Sarritum: 12 tum Vinxi, Vincio Vincitum,*
- 13 *Vult salio salii, saltum; 14 sed Pignora sultum,*
- 15 *Haurio fert hauri atque haurtum 16. Farcio farxi,*
- 17 *Fartum: 17 sic fartum dat Sarrio: 18. Fulsi,*
- 19 *Fulzio habet fulum 19. Nil: dant Meditantia verba,*
- 20 *Esurio, excepto quod ad Ivi assumit & lum.*
21. *Ad Quartam Queo, cum Nequeo referatur, Roq;*

SCHOLIION XVI.

1. Verba Quarte Conjug: habent Præter: in IVI; Sup: in TUM; v. g. *Audito, Audivi, Auditum, Munio, Polio, Fastido &c.*

2. *Sepelio, Sepelivi, Sepulchrum.* 4. *Amicio, habet Præter: Amixi vel Amicivi, Supin: Amictum Amicivi dixit Brutus apud Diomedem, Amixi, Varro, quem sequi malim: Amicivi, caret autoritate.*

3. *Veneo, Venivi, vel Venii, Venum.* v. s. t. i. n. e. s. t. *Veni, Venum, iure negaveris Supinum esse propriè, potius enim est Adverbium, aut Nomen: certè Venus sive Venus ñs, Præda, Substantivum, 4. Deel legitur apud Apuleium Ideo in Verbo Veneo, à voce hac Supino simili, Venum non dicitur Participium Futuri, Venurus sed potius ex Eo, & VENI, (Idem præda) suppletur: Venum iturus, vide supra Cap: XII. Schol: 5.*

4. Verba defluentia in *Perio*, habent Præt: in U-I, Sup in *ERTUM*, v. g. *Aperio Aperui, Apertum Sic; Operio. Quidam hæc Composita esse ex, Pario, credidero Res est aut incerta aut omnino improbabilis. Nec obstat, aliud eorum simplex, quod quidem usitatum sit, repetiri non posse, plurima enim talia invenies; pauca asserimus luduo, Exuo, Impleo, Expleo, &c. Impedio, Expedio, Præpedio &c. vide Rhenium.*

5. *Comperio, & Repetio*, habent quidem Supina in *ERTUM*, Præt. tamen, *Comperi, Reperi, non Comperui, Reperui.*

6. *Salio, Salivi*, vel, quod longè usitatus, *Salii, Sap: Saltum, * Virg: 2. Georg: Mollibus in pratis unctos SALIERE per vires SALUI* in usu vix est.

7. *Composita Verbi. Salio, Præt: in IVI, vel in U-I. Sup in ULTUM v. g. Affilio. Affilivi, Affilii: Affiliui, Affilium SIC, Desilio, Exsilio, Insilio, Resilio. Subsilio, &c * Liv: l. 1. Remum, novos transiluisse muros.*

8. Verba Meditativa (de quibus vide in Rudim.) carent Præt: & Sup: **NOTA** Non omnia quæ in *RIO* defluunt pro Meditativis habenda sunt. Certè *Ligurio Staurio Cucurrio* nihil aliud quam Meditativum ejusmodi significant; ideoq: & Præt in *Ivi*. Sup in *Icum* habent, præterea contra omniæ Meditativorum legem & producant. * Hor: l. 2. Sat: 4. *Traxavit manibus calicem, dum furto ligurit.*

9. *Esurio*, quavis Meditativum sit, habet tamen Præt: *Esurivi Sup: Esurivum.*

10. Vide supra Cap: IX. Schol: I. num: 6.

DE PRÆTERITIS VERBORUM

COMMUNIIUM & DEPONENTIUM.

1. Si dare Præteritum vis Deponentibus aptum,
Expeſte Aſſivas illis affingere voces?
Ut, Vereor, Vereo: Veritum ſuer inde ſupinum,
Indeq; Præteritum, Veniſtus ſum, ita cætera forme.

EXCEPTIONES.

2. Reſpuit hanc legem Proſiciſ or: namq; proſ. ſtus,
Donat: 3. & Utiſcor facit ultum. 4. adipiſcor, adeptus;
5. Dat Faſſor, faſſus 6. Feſſus ſua Pignora maluit:
7. Orbem eſt Diſſiceor. 8. Queſtas, quæror; 9. atq; lo-
cutus.

Fert loquor: 10. at. Nitor, Niſus vel Nixus amabit,
11. Merior & Menſus, 12. Patior, paſſus. 13. Reor,
autem.

Dat, Ratus 14. Oblicum vult Obviſcor, 15. & Utor,
Uſum. 16. Expegiſcor vult Experrectus habere.

17. à Fruor, eſt Fruitus; 18. verùm à ſequor, ede; ſe-
cutus.

19. Dat Gradior, Greſſus. 20. Miſereri velle Miſernus

21. Nanciſcor, Naſtus faciet. 22. Paſtusq; Paciſcor.

23. Comq; miniſcor habet Commentus. 24. & Ordior,
orſus.

25. Morus à Morior, veniet. 26. Fereſ Orus Crivi-

27. Naſcor amat Notus; 28. per Icurus ſcdo Futurum.

In tribus extremis: normam, Moriturus, habetis.

SCHOLION XVII.

1. Si vis dare aptum Præteritum Verbis Deponen-
tibus & Communibus, affinge illis vocem Activam in
O; v. g. Vereor VEREO, huic activa voci adde con-
giunctum Præteritum Activum, & Supinum, v. g. Vereo,
Ve.

Verui, Veritum. & jam ex Supino habes Particpium,
Veritus, ex quo. adjectio Verbo SUM thabelis Prater-
 ritum, *Veritus sum*, SIC, *Advenior* Stomacher. Gas-
 sor, &c. Primæ, *Polliceor*, *Mereor* &c. Secundæ, *Am-
 pleior*, *Prævertor*, *Complector* &c. Tertiæ, *Largior*,
Imperior, *Menzior* &c. Quartæ.

EXCEPTIONES

2. *Confiteor*, *Confessus sum*, *Profiteor* *Professus sum*.
 3. *Diffiteor* caret Prateritō.

4. *Orir* cum Compositis: *Adorior*, *Exorior*, *Subo-
 rior*, habet Præteritū: *Ortus sum*, *Adortus sum* &c. Omnia
 hæc fuere olim Quart: Conjug: hodie solo infinitivo
 Modo ad Quartam spectant, habentq; *Oriri* *Adori-
 ri* &c. De cetero sunt Conjug: tertiæ. *MORIOR*
 pariter cum Compositis olim fuit 4ta Conjug: mo-
 do ex toto est Tertiæ. Infiniti ejus, *Moriri*, *Emcri-
 ri* &c. vix jam leguntur: succelsere enim his;
Mori, *Emori* &c.

F I N I S

LIBRI PRIM.

EMMA

E M M A N U E L I S
A L V A R I
à SOCIÉTATE JESU
I N S T I T U T I O N U M
G R A M M A T I C A R U M
L I B E R I I.

De octo Partium Orationis
Syntaxi, sive Constructione.

Q U I D & Q U O T U P L E X
C O N S T R U C T I O.
C A P U T I.

SYNTAXIS Græcè, Latine *Constructio*, est Recta Partium Orationis inter se compositio. Ratione recta censenda est, quâ usi sunt Authores, qui purè & emendatè scripserunt.

2. Constructio hæc duplex est. *Transitiva & Intransitiva*, TRANSITIVA dicitur cùm Partes Orationis Obliquos Casus regunt. PARTIUM autem nomine omnes intelliguntur; excepta fortassis, *Conjunctione* quæ non tam suos regere, quàm alienos potius Casus videtur colligare, aut disjungere. En exempla: NOMINIS ? Persias fac. 5. vive MEMOR leti fugit hora &c. * Cic: de Clar: Or: Fuit Sext: Alius juris quidem civilis omnium peritissimus. PROMON Cic * Fam: 1. 6. ep 21. Fam ID aratis sumus &c. Id de Or 1 2 Quænam ID temporis est, surpendum cens. * VERBI Id Atr 1. 2. Pompejus amat nos, carosq; habet Terent Eleut art: 1. Clinia rerum suarum latagit. * PARTICIPII Cic: Atr: 1. 12. Quæ res forsitan sit refectura vulnus meum Plin: 1. 19

1. 18. c. 3. *Constaturos minimè impendiò fructus* *
 PRÆPOS Ovid. l. 4. *Tuist Forrior IN fulva noxus est*
gladiator arena. * Sulp: ad Cic: l. 4. *Famil: ex Asia re-*
allens eum AB Aegina Megaram versùs naviparem * AD.
 VERB: Cæs: Bell: Gall: l. 1. *POSTMIDIÈ, ejus diei*
Cæsar præsidii utriusque castris, quor satis ess. visum est,
reliquit. * INTERJECT: Cic. l. 4. ep: 4. *O me perdi-*
rum! O me afflictum!

3. **INTRANSITIVA** Constructio dicitur, quando
Orationis Partes nullum Casum Obliquum requirunt Ubi
 iterum Partium nomine omnes, uti supra intellige.
 Id: Philip: 3 *Pax est tranquilla libertas &c.*

4. Utraque hæc Constructionis species in *Iustam*
 & *Figuratam* dividitur. **JUSTA** dicitur in qua neque
redundat, neque desideratur quidpiam seu quæ omnibus
numeris explera atque perficta est * Cic: l. 1. Fam: ep:
 1, *Ego omni officiò ac potius pietate erga te, cæteris sa-*
tisfacio omnibus; mihi ipsi nunquam satisfacio

5. **FIGURATA** vocatur illa in qua aut aliquid *desi-*
deratur, aut redundat, aut alienum locum obrinet * Cic:
 Att: l. 15. *Ego, si Tiro ad me, cogito in Tusculanum de-*
siderantur hic duo Verba sic: *si Tiro ad me venerit,*
cogito proficisci in Tusculanum cætera vide infra
 l. 1. c. 22.

6. De Figurata Constructione copiosius postremo
 hoc libro dicendum nobis. Nunc à *Iusta* eaq; *In-*
transitiva, quod facilior expeditiorq; sit, initium
 faciemus.

7. **Intransitiva** igitur Constructio maximè elucet, 1.
 in Verbis absolutis. 2. In Casibus, similibus copula-
 tis. 3. in Concordantiis.

8. Est autem **Concordantia**, seu **Convenientia**, quan-
 do *Orationis Partes in certis Accidentibus sive Attrib-*
utis. puta, Genere: Numero Casu, Persona, cæterisq;
ejusmodi inter sese conveniunt.

9. Unde quinque potissimum sunt ejus genera. I.

Verbi cum Nomine. II Substantivi cum Adjectivo.
 III. Relativi cum Antecedente IV Substantivorum
 ejusdem rei plurium. quæ ideo *Continuata* appellantur.
 V. Interrogationis cum responsione Adverbi-
 erum & Conjugationum quædam. quæ cum certis
 Verborum Modis Construuntur quanquam ad hoc ge-
 nus Concordantiarum referri, meritis videantur; de
 illis tamen alibi agendum duximus. v. l. 2. C. 9.
Schol: 4. & infra Cap: 19. & 20.

DE CONCORDANTIIS.

CAPUT II. P. S. O. I. C.

PRÆCEPTUM I. De Nomine cum Verbo.

VERBUM Personale *Finiti modi* antecedit Nomi-
 nativus apertè vel occultè, ejusdem Numeri &
 Personæ. * Cic. Fam: l. 14. ep. 18. *Si vales bene est,*
ego quidem valeo.

2. Verbum verò *Infiniti modi* ante se Accusativum
 habet. * Cic. Att: l. 15. *Hunc quidem nimbum, ciro*
transfisse letor.

APPENDIX I, Gen: P. M. C. de uno R. eto.

1. Nominativi Primæ & Secundæ Personæ: *Ego, Tu,*
Nos, vos; fere non apponuntur apertè Verbis finitis,
 nisi cum personam personæ opponimus; aut cum plus
 significamus, quàm dicimus. * Cic. Philipp. 8. *Ego*
conservare Coloniam Populi Romani cupio. tu expugnare
studes. * Ad Heren. l. 4. *Ego capitis mei periculū patriā*
liberavi; vos liberi sine periculo esse non curatis * Cic:
 in Verr. act: l. 3. *TU innocentior quàm Metellus?* TU
 plus significat, quàm vox ipsa per se sonat.

2. Verbum Infinitum interdum partes Nominativi
 agit. * Ter: Heaut: act 3 sc. 2. *Non est mentiri meum.*

3. Item Verbum cum suo casu. * Cicero Fam: l.
 7. cap. 3. *Vacare culpā magnum est solatium.*

4. VERBA, Apparet, Fugit, Fallit, Præterit, Latet, Patet &c. sæpissime Nominativi locò Membrum Orationis habent * Cic: Att: l 2. Apparebat illas literas non illius esse. Idem eid: l 6. De Dionysio fugit me ad te antea scribere. * Id: in Or: Quem quæso nostrum perfellit, ita vos esse facturos? * Id ad Silium l 11. Non me præterit, nos eam rem Ephesi expertos esse.

5. IDEM accidit nonnunquam & Verbis Passivis, cum more Impersonalium usurpantur; talia sunt Dicatur, Fertur, Narratur, Putatur, Creditur, Censetur, Scribitur, Nunciatur, Spargitur in Vulgus, Traditur, Concluditur, Videtur &c. * Cicero de Amicitia Torquinius dixisse fertur &c. id: 5. Tusc: Ex quibus, honorum beatam esse vitam concluditur.

6. HÆC Tamen loquendi ratio minùs probatur malim igitur dicere Passivè Personaliter Torquinius dixisse fertur. Vel Passiva Activè efferre: Torquinius dixisse ferunt

7. Porro Orationis Membrum vocant Grammatici, quando Nomina, aut Pronomina aut Verba aut Participia Casû locò habent quemdam verborum circuitum, v g Non sum ignarus, quanta parentes mei fecerint, eulcrinq; meâ causâ.

Poterunt autem hoc rirones cognoscere. Interrogati vñ Quis apposito ad Nomen illud, aut Verbum, vel Participium, quod in controversia est Nam si Interrogativo huic respondebitur directè per casum ipsiusmet Nominis, aut Verbi, vel Participii, signum id erit, null: m adesse Orationis Membrum. sin secus: Membrum ponitur Casûs locò res in adductis exemplis patet; si enim profertur mihi primas has voces. Non sum ignarus, abrumpar quis sermonem & roget. Cujus? id est Cujus non es ignarus? si primum è superioribus exemplis continuare voluero, utar circuitu illo plurium verborum quanta parentes &c. nec per Casûm Nominis, Ignarus, directè respondebo: Contra verò si subderem vicissitudi-

nis rerum humanarum; *vel*, tuæ in me benevolentia; *vel* meæ tenuitatis, aut quidpiam simile, rectè inferretur, in posteriore hac locutione nullum esse Orationis Membrum quia interrogationi apposita ad Nomen Ignarus, directè per casum ipsiusmet responderetur; Idem cognoscendi modus adhibendus in reliquis.

APPENDIX II. Generis P. S. C. De PLURIBUS RECTIS COPULATIS.

- ejusdē Personæ*
1. *Addita si plures copulat Conjunctio Rectos, Majoris Verbum Numeri. 2. vel junge minoris.*
 3. *Sape solet demum his Conjunctio, 4. sape. migrare In CUM; cui societ Verborum plurale Pœta,*
 5. *Quisquis est Orator. Numeri dato Verba prioris*
 1. *VOCES copulatae saepe Verbum plurale desiderant. * Cic: Att: l. 1. Hic nobiscum Sunt Nicias & Valerius.*
 2. *Interdum singulari contentæ sunt. * Varr: l. 1. de Analog: Consul FUIT Tullius, & Antonius. * Cic: de Sen: Mens & ratio & Consilium est in senibus.*
 3. *Nonnunquam in his omittitur Conjunctio. * Id ad Q. Fr: l. 1. Frons, oculi, vultus, per se saepe mentiuntur, ora verò sapissimè.*
 4. *Aut migrat in Præpositionem, CUM: & tunc Pœtis Verbô plurali uti licet * Vir: l. Aen: ... Remo cum fratre Quirinus jura dabunt, i, Quirinus seu Romulus cum fratre suo Remo dabunt orbi subacto jura.*
 5. *Oratores singulari utuntur. * Domitius cum Messala certus esse videbatur. Id: l. Catil: Occisus est cum liberis M, Fulvius.*
 6. *SI Copulatorum fuerit præstantior alter, Illum in Persona Verbum plurale sequatur.*
 7. *Rardè hic Orator Numeri sibi Verba minoris. Assumit, Rectoq; addit qui proximus existat.*
- diversarū*

personarum 3. Si CUM, interveniat, Verbum plurale Pôctis Ablativo etiam cum nobiliore jugare Fas erit. 9. Orator mavult attendere Recto.
6. Si Nominativi copulati diversarum sint personarum, Verbum Plurale nobiliorem Personam sequitur. Prima verò nobilior est quàm secunda & tertia: secunda tertiæ antepositur * Cic. I 14 Fam: Si TU & Tullia lux-nostra VALETIS, EGO & suavissimus Cicero VALEMUS

7 Utuntur interdû Oratores Numeri singularis Verbô quod cum propiore Nominativo conjungunt rariùs tamen hæc ratio loquendi usurpatur * Cic pro Rab Vos vos, inquam ipsi & SENATUS frequens RESTITIT.

8. Pôctæ etiam intercedente Præpositione, CUM sæpe Verbô plurali utuntur, illudq; præstantiori personæ reddunt, etiamsi hanc in Ablativum migrare contigerit * Virg. 2 Æn: DIVELLIMUR inde Iphiarus & Pelias MECUM.

9. Oratores verò Verbum Nominativo reddunt nullâ habitâ ratione etiam præstantioris Personæ Ablativo. * Cic: Att. 13. Utinam jam ante vidisses, nec totum animum tuum mihi mecum dedisses.

QUOD idem & Pôctæ, cum volunt, faciunt. * Hor. Ep: ad Pis: TU, quid ego & Populus mecum desideret, audi. * Ovid: 1. Fast: TU quoque cum Druso præmia fratre FERAS.

PRÆC: II. De Substantivo cum Adjectivo
P. S. Q. I. C.

ADJECTIVA Nomina, Pronomina & Participia coherent cum suis Substantivis in Genere, Numero & Casu * Cic: in Verr: Act 6. Erat hiems summa, tempestas frigida. imber maximus.

APPENDIX I. Generis P, M. C.

1. Conjunctim sibi duo plurave Fixa ligantur. Eiusdem Generis, ferme Plurale requirunt.

Mo.

Mobile 2. Sin disoar Genus est. patiuntur utrovis

E Numero apponi sibi mobile legibis istis.

I Adjectum plurale Genus præstantius optat.

II. Sin Parvo è Numero fuerit Propiora sequetur.

1. Substantiva Coniuncta si ejusdem sint Generis ferè Adjectivum Multitudinis requirunt * Liv: l. 4. Belle Pun: Hippocrates & Epicides nati Carthagine sed oriundi ab Syracusis * Quintil l. 1. c. 10. Grammatica quondam & Musica junctæ fuerunt.

2 Si verò diversorum sunt Generum, æquè bene cum singulari ac cū Plur. Adjectivo ponitur: hac tamè lege.

I Ut si Adjectivum sit Plurale, cum præstantioris generis Substantivo cohareat Porro VIRILE genus præstantius est Muliebri & Neutro * Ter. Andr: act: 5 Domus, uxor, liberi, inventi invito patre * Id: Fun: act: 3. sc. 3 Quum pridem mihi Pater & Mater mortui essent. * Cic: l. 1. de Offic: Ex quo leges, morès, que constituti. NEUTRUM Muliebri præfertur, præcipuè cum de rebus inanimatis sermo est. * Sall: in Catil: Divitiæ, decus, gloria in oculis sita sunt: * Id: ib: His genus, aras, eloquentia, prope paria fuere.

II. Si autem Singulare adhibeas Adjectivum, id cum viciniore Substantivo Genere Numero & Casu consentiat. * Q. Cic: de Pet: Cons: Multorum arrogantia, multorum contumelia, multorum superbia, multorum odia ac molestia perferenda est.

5. Non animata ferè Neutrum plurale præoptant.

6. Sæpius ac longè propiori accedere Fixo

Adjectiva solent Numero quocunque reposta.

5. Cum Substantivis rerum inanimatarum plerūque jungitur Neutrum multitudinis. * Liv: l. 7. bell: Maced: Ira & avaritia imperiò potentiora erant. * Id: l. 5. bell: Mac: Portam & murum de calo tacte nunciatum est.

6. Sæpius tamen & elegantius viciniore cum Substantivo tum singularis tum pluralis numeri Adjectivum Genere, Numero & Casu consentit. * Cic: in Catil: Or:

4 *Video P. C. in me vestrum omnium ora atq; oculos esse conversos* * Id. ad Q. Fratr: l. 1. *Toti denique sit Provincia cognitum, tibi omnium quibus præsitis, salutem liberos famam, fortunas esse carissimas.* * Liv: l. 7. Bell: Maced: *Hoc senatus consultum, literaq; à Sp: Posthumio Prætorè in Hærruriam missæ sunt* * Rer: Eun: act: 2. *Viden, orium & cibus quid faciat alienus?*

7. *Participans quod utrinque solet sibi jungeret Fixa, His eum fœdus init, quæ sunt poriora basessq;*

8. *Participia Factus, Creditus, Dictus, Dicendus, Visus, Appellatus & alia ejusmodi, quæ utrinque Substantivum habent si ponuntur cum Substantivis diversorum Generum, cum eo concordare debent; quod est basis & fundamentum Orationis.* * Plin: l. 3. c. 5. *PUTEOLI, Colonia Dicearchia APPELLATI.* Illud autem basis dicitur quod est principale & præcipuum, & de quo alterum enunciatur.

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. *Femineo Neutrale licet præstare putetur*

Circuitu potius tamen in Viventibus utar,

Quàm Neutrò positò, normam Lucretia præbet.

2. *Participans sequitur si deteriora Figura est.*

3. *Si CUM Fixa liget, dat & his plurale Pœtra Mobile quod Fixi genus excellentius ambit.*

1. *Et si Neutrum Genus Muliebri præfertur, ut supra diximus, si tamen de rebus animatis agitur, tutius fuerit aliquâ circuitione uti, quàm cum Fœminino & Neutro Substantivum Adjectivis plurale Neutrum ponere. Potius igitur dixerim: Lucretia castissima fuit; quâ virtute etiam ejus mancipium floruit; quàm Lucretia & ejus mancipium, fuerunt CASTA.*

3. *In Participiis illis: Factus, Creditus &c. figurata constructio censenda est, cum illa apud probatos Scriptores consentiunt cum minùs præcipuo Substantivo.* * Cic de Dix: l. 2. *Non enim omnis error, Stultitia dicenda est.* * Liv: l. 2. *Gens universa Veneti Appellati.*

3. Pôter quibusvis Substantivis Præpositione CUM copulatis Adjectivum plurale adjungunt suo jure. * Ovid 2. Meta. *Sors eadem Ismaros Hebrum cum Serimone siccatur* Et si Substantiva ejusmodi diverforum sint Genus Adjectivum illud plurale cum nobilitate consentit. * Ovid 3. Fast. *Ilia cum Lauso de Numirore Nati*. Oratores si Conjunctionem, Et, aut similem mutaverint (quod raro fit) in Præpositionem CUM singulari Adjectivò uti malunt; ut supra: *Domitius cum Messala certus &c.*

PRÆC: III. De Relativo cum Antecedente,

P. S. O. I. C.

RELATIVUM *Qui, Quæ, Quod*, concordat cum Antecedente in Genere & Numero; in Casu modò concordat Cic: Tironi 1, 16. *Nemo nos amat, qui te non diligit*. Modò discordat. * Id: Att: 1, 3. *O te ferreum, qui illius periculis non moveris*

Sic & Pronomina *Hic, Iste, Ille, Ipse, Is, Idem* cum sunt Relativa Id Att: 1. 2. *Venit obviam tuus puer, is mihi literas abs te reddidit*.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1 Relativa: *Qui, quæ, quod*, quando suis Antecedentibus præponuntur, cum iisdem Genere Numero & Casu perquam venustè coherent. * Cic: Att: 1, 9 ep: 14. *Quos cum Mario pueros miseram epistolam mihi attulerunt*. * Ter Andr: Prolog: *Quas facies de integro commedias, spectanda an exigenda sunt vobis prius, Si vulgariter loqui his placuisset dixissent Pueri quos cum Mario miseram &c.* Item Comediæ quas faciet de integro &c. Quanquà Relativis istis, *Qui, Quæ, Quod*, sæpe subjicitur aliquod ex illis Pronominibus, *Hic, Iste, Ille &c.* * Cic 1. Tusc: QUAM quisque novit artem, in hac se exerceat. Id * Cur 1, 4 *Quarum laudum gloriam adamâris, quibus hæ laudes comparantur, in iis esse laborandum. Quæ vulgariter dici potuere. Quis que se in arte quam novit exerceat &c. &c.* 2

2. Hæc eadem tria Relativa, *Qui quæ, quod*, si inter duo Substantiva diversorum Generum ponatur cum alterutro consentire possunt; idq; etiamli alterum illorum Substantivorum Proprium sit. * *Sall in Catil: Est locus in Carcere quod Tullianum appellatur.* * *Curr: 13. Darius ad eum locum quem Amanica pylas vocant, pervenit.* * *Cic: cont: Scip. Consilia cæsusq; hominum jure sociari, quæ civitates appellantur.*

3. *Quantus Qualis* & cætera id genus nomina cum sunt Relativa non cum Antecedente, sed cum consequente Substantivo, Genere, Numero & Casu consentiunt. * *Cic: l. 12 ep. 7. Dixi de re quæ potui; tanta contentione, quantum forum est.* * *Id in Bruto Uinam in Tib. Graccho Cneoq; Carbone talis mens ad Rem: bene gerendam fuisset; quale ingenium ad bene dicendû fuit.* Pœtæ id sæpe negligunt *Virg: Ecl: 5. Tale tuum carmen, nobis divine Pœtra Quale sopor fessis per gramina &c. pro, qualis sopor &c. Horat Equina qualis ubera pro qualia.*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. Nominativus & Verbum Adjectivum & Substantivum, Relativum & Antecedens, maximè apud Pœtas & Historicos voce discrepant; quamvis sensu & significatione consentiunt. * *Virg: 1. Æn: PARS in fusta SECANT, verubusq; tremencia FIGUNT.* * *Liv: Bell: Maced: 1, 7. PARS in juveniles ludos versi Pars Vescentes sub umbra.* * *Ter: Andr: act: 3, sc: 5. Ubi Ille Scelus, Qui me perdidit.*

2. Si idem Relativum plura antecedant Substantiva Conjunctionibus ligata, idem observandum, quod de Adjectivis Substantiva Conjuncta constantibus dicimus. Iuprâ N. & M. si diversi sint Generis Antecedentia illa, Relativum Præstantiori consentit. * *Cic: l. 1, Propter summam & Doctoris auctoritatem & urbis quorum alter rescientiâ augere potest, altera exemplis.*

3. ET Muliebria Substantiva rerum inanimatarum Relativo quoque plurali neutro junguntur * Cic: Att: 1, 3 ep 10 *Quæ vita esset nostra, quæ suavitas quæ dignitas ad Quæ recuperanda, per fortunas incumbere.*

4. Et frequenter Relativum redditur viciniori Substantivo * Cic in Piſon. *Mihi non venerat in mentem, furorem & insaniam optare vobis, in Quam incidistis.*

PRÆC: IV De Substantivis continuatis.

P. S. O. I. C.

SUBSTANTIVA Continuata quæ ad eandem rem spectant Casu semper concordant, Genere & Numero aliquando dissentiant * Plin: 1, 1 Epist *Quid agit Comum tuæ meæq; delicia*

APPENDIX I. Generis P. M. C.

2. Interdum alterum è Substantivis ejusmodi in Genitivo reponitur, etiamsi alterum alio Casu effertur * Cic 1, 5 Att ep 18 *Cassius est in oppido Antiochia.* Virg: 3 Æn: *Celsam Buzhori ascendimus urbem.* Quæ tamen vix censuerim imitanda

APPEND. X II. Generis P. M. C.

1. Substantiva quæ aliam in Masculino, aliam in Fæminino Genere terminationem habent, in Continuatione ejusmodi & Genere Numero & Casu inter se concordare debent: dicendum itaq; *Magister usus* at, *Experientia Magistra* non *Magister Victor gladius*, non *Victrix* at contra *Victrix manus*, non *Victor*. * Cic Att 1, 5 ep 21 *Quo aut in die Cassi victrices literæ in Senatu recitatae sunt.* * Luc 1, 1 *In sua victoris conversum viscera dextrâ.* * Virg: Æn: 1. *Hinc Populum latè Regem bellôq; superbum.* * Hor Sit: *Es genus & formam Regina pecunia donat*

2. Si inter continuata Substantiva reperitur ali quod. quod hominis Proprium Nomen sit, cum eo & Verbum & Adjectivum. & Relativum, si quod est, concordare debet: si verò Proprium ejusmodi nullum adest,

Verbum

Verbum, Adjectivum, & Relativum, cum magis communi consentiunt * Cic: Fam: l, 7. ep: 1. *Delicta verò tue Noſter Aſopuſ huiuſmodi Fuit, ut deſinere Ei per ſinguloſ liceret.* * Liv bell Mac: l, 7. *De Solis Urbe, Quæ in Cilicia eſt, egerunt* HIC SOLIS: Ablativuſ pluraliſ eſt à Nominativo *Soli ſolorum*; ſicut, *Pariſſi; orum* * Liv l, 2 *Cariola Oppidum Captum* Plin: l, 3 t c 3 *Tungrî civitaſ Gallia fontem Habet inſignem* Ubi pariter *Carioli Tungrî* pluraleſ Recti ſunt.

PRÆC: V. De Interrogatione & Reſponſione,
P. S. O. I. C.

INTERROGATIO & Reſponſio Caſu fere conſentiunt, QUI oppreſſit *Carilinam*? M T Cicero CUJUS eſt *hæc oratio*? *Hortenſi*; CUI *Præceptorî dediſti operâ*? *Platonî*. QUEM *exiſtimas fuiſſe principem Oratorum Græciæ*? *Demofthenem*, QUO morbo fuiſti *impedituſ*? *quoridianâ febriculâ*.

2. Interdum tamen Interrogatio à Reſponſione diſſentit QUANTI *emiſti Ciceronem*? *tribùſ denariis*.

DE CONSTRUCTIONE VERBI ACTIVI.

CAPUT III. P. S. O. I. C.

Primuſ Ordo Activorum.

Soluſ Accuſativuſ poſt Verbuſ.

OMNIA Verba, quæ Activa vocantur, poſt ſe Accuſandi Caſum poſtulant. Cic: in Catil: or: 3. *Avuſ ruuſ vir ornatiffimuſ amavit unicè Patriam & Civeſ ſuoſ*, In hoc porro primo ordine ea reponimuſ, quæ ſolo Accuſativo contenta ferè ſunt: in ſequentibuſ ea, quæ alterum quoque obliquum poſtulant, ipſorummet obliquorum ordine referemus.

Ad hunc Ordinem pertinent.

Anno & Composita, Appello, as, & is; Cupio & Compos: Como Diligo, Eligo, Fallo, & Comp: Gubernio, Honoro, Facio & Comp: Fuvo, Adjuvo, Laudo, & Comp: Levo, & Comp: Metuo, Nosco, & Comp: Oblecto, Pratereo, Quatio, & Comp: Rumpo, & Comp: Scribo, & Comp: Sperno, Timeo, Vituperio, Urgeo, & alia quæ magnam partem ex Patrio idiomate cognosci possunt, vide admonit l. i. c. 14. pagina 140 n. IV.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Reperiuntur multa Verba, quæ modò Activa sunt, modò Neutra; ut, *Abstineo, Consulo, Debeo, Fastidio, Interdico, Imporo, Sisto, Solvo, Moveo, Turbo, Renitto, Præcipito, Inclino, Obtrineo, Audio, bene, vel malè &c.* Plaut: Aul: *Mane verò quanquàm fastidis, i, fastidia pateris* Plin: l. ep: 6. *Ne tibi optimæ indolis juveni quorundam luxuria imponat.* Cic: l. i. ep: 9. *Noseo die cenari solvimus, i è portu* Id: Att. l. 9. *Postquam ille Canusio moverat i, discesserat.* Tac: l. 3. *Si una alterave civitas turber, i, turbas exciter,* Id: l. 4. *Repente turbare fortuna capit,* Liv: l. 20. bell: Mac: *Ubi primùm remiservunt imbres, i cessaverunt,* Sic dicitur remittere, gelu, ardor, &c. Æn: 2. *Nox humida calo præcipitat i, præceps ruit.* Liv: l. 7. ab V. C. *Hos ut sequar, inclinatur animus, i, propendet.* Id: l. i. bell: Pun: *Fama obtinet i, narratur vulgo.* Ter: Phor: *proli: Benedictus si certasset audisset bene, i, laudatus fuisset.* Cic: 3. Verr: *In provincia malè audires, i, vituperaris &c.*

2. Hæc verò non ubique, nec quovis sensu, sed certâ solum significatione usurpare licet, ut ex allatis exemplis clarum est.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Nullum ferè est ex Transiivis Verbis, quod certa aliquâ significatione absolutè usurpari nequeat Cic:

Fame:

Fam 1 17. ep: 15. *Quàm sine morosi qui amant, vel ex hoc intelligi potest.* Id Bruto 1, 11. *Etiā Themistocles liberi eguerunt 1, inopes fuerunt* Id: 1. de Fin Ordiamur à facillimis 2 de Fin: Ter: Adelph: act: 2. *enimverò id demum juvat*

2 Plurima denique Transitive Verba tam Activa, quam alia proprii Casus locò Membrum orationis, aut Infinitum recipiunt. Exempla nusquam non obvia sunt

Secundus Ordo Activorum.

Genitivus præter Accusativum.

VERBA Accusandi, Absolvendi, Damnandi præter Accusativum admittunt Genitivum. qui certum aut incertum Crimen Panamve significet. * Ter: Eun: act: 3. *Hic furti se alligat.* * Cjc pro Rab *An non intelligis primùm quales homines, & quales viros mortuos summi sceleris arguas?* * Ibid: *Civem Romanū capitis condemnari cōegit.* * Heren: 1, 4 *Judex absolvit injuriam eum, qui Lucium Pōetam in scena nominatū laeserat.*

2. Omnibus autem Criminis aut Penæ Genitivis videtur semper subintelligi Ablativus aliqui ex his; *Crimine, Culpā Nomine, Penā, Supplicio*, ac si in allatis exemplis esset. *Crimine furti, Nomine summi sceleris, Penā vel supplicio, capitis: Culpā vel Crimine injuriarum &c.*

3. Ideo etiam hæc ipsa Nomina Crimen, Culpa. Nomen, Pena, Supplicium, & similia cum Verbis hujus Ordinis sepius Ablativò sine Præpositione efferuntur. * Cic: 2 Fam: ep: 1. *Condemnabo eodem ego te crimine.*

Ad hunc ordinem pertinent.

Absolvo, Accerso, Accuso, Alligo. Appello, Arcesso, Arguo, Adstringo, Condemno, Convinco. Damno, Defero, Infamo, Infimulo, Libero, Postulo, & alia hujus significationis præcipuè horum Composita; ut, Redarguo, Coarguo, Revinco, Condeuno &c.

AP.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Genitivus criminis maximè cum his verbis, *Arguo, Postulo. Damno Defero, Accuso, Condemno, Appello*, in Ablativum cum Præpositione *DE*, mutari potest, * *Cic. Att. l. ep: 5. Non commitram post hac, ut me accusare de epistolarum negligentia possis.*

2. At nomen ipsum *Crimen*, semper Ablativò sine Propositione effertur, * *Cic. l. 5. in Verr. Te hoc crimine non arguo.*

3. Dicimus etiam, *Capite Exiliò Pugnâs, Verberibûs &c* aliquem *damnare, punire, plâcere* * *Ad Herent. l. 4. Eum vos jurati capite damnastis.* *Plaut. Men: Plecte illos Pugnâs &c.*

4. *Absolvo. Libero, Alligo, Adstringo, Multo. Obligo, Obstringo.* quemadmodum suapte natura aliquem Ablativum petunt: ita & Ablativum significantem *Crimen, penamve* sine præpositione sapiùs meliùsq; quàm Genitivum admittunt * *Liv. l. 1. Ego me etsi peccatò absolvo, suppliciò non libero.* * *Cic l. 1. de Orat: Viria hominum atq; fraudes. damnâs, Ignominis, vinculis, verberibûs, exiliis, morte multantur.*

5. *Libero.* pro *Absolvo*; cum Genitivo rarissimum * *Liv. decade: 5. l. 1. Senatus neque liberavit ejus culpæ Regem neque arguit:*

APPENDIX II. Generis, P. S. C.

1. Non temerè uti debemus Verbis *Accusandi damnandi, excusandi, &c* similibus hujus Ordinis. Si enim hæc non sint propriè *Verba Judicialia*, nec ex jura factam sed *vulgarem* duntaxat *accusationem excusationemve* significant, cum solo ferè Accusativo *Criminis penamve*, per 1. Ordinem junguntur. * *Cic Fam: l. 7. ep: 28. Cum mæstiriam meam & desperationem accusares* * *Id: l. 1. de Or: Castigemus etiam sequitiem hominum, atque inertiam.* * *Id: ad Q. Fratr: l. 3. ep: 1. Quæ objurgat cæterarum villarum insaniam.* * *ad Att: l. 5.*

1. 15. *Varronis meminervis excusare tarditatem literarum mearum.*

2. *Rauissimum igitur ac durum omnino censendum est illud loquendi genus, * Svet: in Calig: cap: 39. Modo avaritia singulos increpans, quod non puderet eos &c. Item Gell. 1, 4. c. 12. Si eques Romanus equum habere gracilentum, aut parum nigrum habere usus erat, impolitiz notabatur.*

3. Verba hæc *Accusandi Damnandi, Excusandi &c.* interdum *Præpositionem, IN,* admittunt ad quæ: Fr. 1 2 ep. 2 *Primum me tibi excuso in eo ipso, in quo te a cuso.*

De Verbis *Emendi & similibus.*

P. S. O. I. C.

VERBA *Emendi Vendendi, Locandi, Conducendi & alia ejusmodi* hos duntaxat *Genitivos Tanti, Quanti, Tantidem, Quanticunque.* *Pluris Minoris præter Accusativum* admittunt. * *Cic: 1, 3 orat: Fuit homo cupidus, tanti, quanti Pyrrhus voluit. * Ibid: Vendo meum non pluris, quam ceteri, fortasse etiam minoris.*

2. *Pretium tamen Ablativô effertur v. infra cap: IX. Præc: 10.*

Huc spectant.

Conduco, Emo, Loco, Eloco, Redimo, Cõemo, Vendo, Divendo
De Verbis *Æstimandi.*

P. S. O. I. C.

VERBA *Æstimandi* præter hos *Genitivos Tanti, Quanti, Tantidem, Quanticunque.* *Pluris Minoris,* illos etiam *Accusativo* adjungunt. *Magni, Parvi Plurimi, Maximi, Minimi.* * *Ter Heaut ac 4 Tu fortasse quid me fac parvi pendis, dum illi conf. las. Cic 1, 7. fam: QUANTI ego genus omne signorum non astimo, TANTI ista sumpsisti. * Id: 1, 2. ep: 13. PLURIS eum feci, quod te amari ab eo sensi. * Id: pro Plane: MAGNI putare honores. * Id: 1, 3. ep: 13. Quem unum*

ex omnibus facio, ut debeo, plurimi * Ter: Andr act: 3. Merito te semper maximi feci Chreme. * Cic. l. 3. ep: 9. quæ à me minimi putabantur.

Huc spectant.

Æstimo, Duco, Facio, Habeo, Indico, at; Pendo, Puro, Reputo, &c.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

Cum dicimus *Magnò. Per magnò Parvò &c. æstimare*, subintelligitur substantivum, *Prætiò*, quod interdum expressè quoque ponitur, * Cic: in Verr act. l. 4 Tu ista permagnò æstimas. * Id l. 1. Tule Næ ista gloriosa sapientia non magnò æstimanda est Val Max: l. 5. c. 4 Magnò ubique prætiò virtus æstimatur, De Ablativo Præti, v. infra c. 9. præc: 10. & supra l. 1. cap: 15. præc: 13:

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1 NAUCI Flocci' Fili, Assis, Teruncii Nihili, cum Verbis Habeo. Pendo Æstimo & Facio junguntur. * Plaut: Most Neque, quod dixi, Flocci æstimant. * Cic: l. 13. Att Nec, ramen Flocci facio * Sen l. 7. ep: Alienæ vitæ censores ASSIS ne feceris, * Ter Eun: act: 1. Istud abs te factum Nihili penderem? * Eun ep: Cic. l. 1. de Div. Non habeo Naudi Marsum augurem.

2 Dicimus etiam, pro nihilo Habeo, Puro, Duco, Pendo, divitias omnes præ virtute. Non pro nihilo bonâ valitudinem æstimo, * Cic act: 4. in Varr. Tu ausus es Pro nihilo præ tua præda tot res sanctissimas ducere?

3. SUM pro Æstimo omnes hujus Verbi Genitivos poscit * Cic. ad Cass l. 13 ep: 15. MAGNI erant mihi tuæ literæ. Id pro Sexto Rose Quis Carthaginensium Pluris fuit Annibale consiliò, virtute. rebus gestis?

4 Verbum FACIO duos istos Genitivos simul: *Æqui bonique*, vel, *Æqui boni*; CONSULO, unum duntaxat; *Boni* certa significatione admittit. * Ter: Haut: act: 4. Equidem istud, Chreme, æqui boniq; facio. * Cic:

Cic: 1, 7. Att: ep: 7. *Tranquillissimus animus meus totum istud boni facit.* • Sen: ep: 127 *Coqui ac p:steris me. am boni consulo* Nobis hæc significant: *Zá dobre to mam, Nic mnie to nie uraza.* &c.

5. Huc referri potest & Genitivus, *Pensi* qui cum *Habeo*, atque, *Sum*, jungitur. Tacit 1, 13. *Neque fas, neque fidem pensi haberi provisum erat.* Id 1, 17. *Neque modum oneris quisquam, neque genus questus pensi habebat.* Tranquil in Domit c 12. *Nihil pensi habuit, quin prædaretur omni modo boni vivorum & mortuorum.* Liv 1, 4. dic: 4 *Sed illis nec quid deberent, nec quid facerent, quidquam pensi fuit.* Hoc porro Genitivus in negativis maxime locutionibus utuntur Latini ut ex allatis exemplis patet.

De Verbis Compositis ex *MONEO*

P. S. O. I. C.

HÆC Item Verba *Commoneo*, *Admonro* *Common-facio*, Genitivum habent cum Accusativo. • Liv: Belli Mace: 1, 5. *Qui admonerent eum faderis Romani.* • Quintil: 1, 1 c. 5 *Grammaticos sui officii commonemus.*
2. Eadem tamen pro Genitivo possunt Ablativum cum Propositionem *DE* admittere • Cic: pro lege Manil: *DE QUO* vos paulò antè invitus admonui.

Tertius Ordo Activorum.

Dativus præter Accusativum.

QUÆDAM Verba Activa præter Accusativum Dativum exigunt • Cic: pro Planco *Sulzen tibi idem dare potuerunt, qui mihi reddiderunt.*

Ad hunc ordinem sp:ctant Verba Dandi.

Do, *Concedo*, *Commodo* *Debeo* *Ministro* *Præbeo* *Sup-pedito*, *Tribuo* *Dedo*, *Exhibeo*, *Fanero*, *Porrigo*, *Sufficio*, *pro*, *Subministro* *Suggero* &c. *Reude di Reddo*, *Re-situo*, *Rependo*, *Repono*. *Redhibeo*. *R fi o* &c. *Com-mittendi*, *Manando*, *Demandando*, *Commendo*, *Credo*. *Trado*,

Prodo,

Prodo, Concredo, Impero. &c. Promittendi, Promitto, Spondeo, Devoceo, Appromitto, Despondeo &c. Declarandi: Explico, Significo, Aperio, Dico, Expono, Indico, is; Indico, as; Narro, Ostendo, Declaro, Demonstratio, Ediffero, Explauro, Prodo &c. Antepoenendi & postpnenendi, Antefro, Antepono. Praefero, Praeopteo, Praepono, Postpono, Posthabeo, & plura talia.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Alia quoque Verba sunt huius tertii Ordinis; ut *Facio tibi injuriā, Facio tibi fidem; Ago, Habeo, Refero, tibi maximas gratias, Interdixisti nobis usum purpurae, mitto tibi, & ad te literas & similia, quae fere ad communē Dativū Commodi, vel Incommodi magnā partem referri possunt.* * Var: Cic: 1, 5. ep: 10. *Omnia mihi dura imperas.* * Sulp: Cic: 1, 4. ep: 5. *Quae aliis tute praecipere soles ea tute tibi subijce.* * Cic: Att: 1, 3. ep: 5. *Tu quod ipse tibi suaseris, idem mihi persuasum putabo.*

2. Multa denique Composita ex Activis & Praep: *Ad In, Ob, Prae, Sub, praeter Dativum postulant Accusativum.* * Cic: Att: 1, 3. *Inimici mei mea mihi, non me ipsum ademerunt.*

Talia sunt.

Adfero, Adjicio, Adimo, Admoveo, Adjungo, Addico, Applico, Admisceo, Appono, Adjudico, &c. Infero, Infingo, Importo, Impendo, Injungo. Injicio, Indo, Ingero, Incutio, Infero, Inuro, &c. Objicio, Oppono. Obtendo, Offendo, Offero &c. Praeficio, Praecludo, Praecipio. Praefrango, Praefrui, Praeparo, &c. Subduco, Subjungo. Suppono. Suggero, Subscribo. Substituo, Subigo. & plura ejusmodi.

3 *Habeo tibi fidem, id est, Credo, usitatissimū Latinis est.*

4. *Adhibeo tibi fidem, eadem significatione, in Latina lingua inusitatum, ac insolens fere est.*

5. *Praeto, tibi fidem, tunc dicimus cum servari a nobis fidem ac promissa intelligimus.* * Liv 1, 5.

Belli Punici Gens fallax promissi fidem praestitit.

6. Sunt quædam Ordinis hujus Verba, quibus gemis nûs Dativus præter Accusativum apponi potest; ut *Dò tibi id laudi, virio, honori, feneratori, pignori, culpe, crimine &c. Vertis id mihi viti, Aulicitia, probro, Ducis id tibi honori, laudi gloriæ, virio damno.* * Cic pro Sex Rosc: *Profectò intelligis te inopi criminum summam laudem Sextio Roscio viti ac culpe dedisse.* * Ter: Adelph: *Tu nunc TIBI id LAUDI ducis, quod tunc fecisti inopi.*

7. *Mutuo tibi non dicimus sed do tibi mutuum, v g. dedi tibi mutuos nummos, Deditis vobis mutuam pecuniam, Datis mutuum triticum &c.* * Cic: Att: l. 11. ep: 4. *Cui magnam dedimus pecuniam mutuam.* Ter: *Pæu: act: 3. Huic drachmarum argenti mille dederat mutuum.* * Plaut: Trin: act 3. *Siquis mutuum quid dederit, sit pro proprio perditum.* Maè hic quidam legunt; *Siquis quid mutuaverit.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Mutuare* (si Activâ voce reperitur) non significat *mutuum dare* sed, *accipere*, & ad sextum Ord Activ: pertinet. * Val: Max: l. 6. c. 2. *Potius præsidium à liberare, quàm ab innocentia mutuata est.* (sc mulier) à *Mutuo* quod significat. *Mutuum accipio*, & ad 6. Ordinem Deponentium pertinet.

2. *DARE mutuum* dicimus de pecuniâ, frumento, aliisq; rebus, quæ non restituantur eadem, sed ejusdem generis, de cæteris, commodare usitatum est. Quod tamen interdum de illis etiam rebus dicitur, quæ non eadem redduntur, * Plaut: A sin: act: 3. *Viginti argenti commodo miras matri, Id: Rud: act 2. Aquam hostis, hosti commodo.* At non ita passim id usurpandum.

3. *JUREO*, cum *Imperare*, aut *Velle* significat Dativò Personæ caret. Personam enim cui aliquid præcipitur ex eo Verbo, quod in Membro Orationis apponitur, agnoscunt Latini. Exempla mox dabuntur.

4. Pro Accusativò Rei, ferè Pronomina tantum neutra, *Quod, Quid, Id, Illud, istud* & similia soles admit.

admittere, ° Cic 1. de lege. *Lex est ratio summa infixa in natura, quæ jubet ea, quæ faciendæ sunt, prohibetq; contraria.*

5. Sed pro Accusativo Personæ semper Orationis Membrum habet, idq; Vel Finitum ° Plaut. Amphitr: *Jubet, sententiam ut dicant suam* Id tamen ratiùs reperitur, VEL Infinitum, ° Cic: pro Dejur: *Jubeo te bene sperare, Ideo, Jubeo te, ut facias, ut legas &c.* vitiosum est.

6. Quamquam Verbum Infinitum persæpe occultum est. ° Plaut. Aul: *Aut si respexeris, donec ego te jussero.* ° Cic: Fam ep: 26. *Litteras ad te à M. Lepido, non quæ te aliquid juberent, sed quodammodò quasi commendatitias sumpsimus, Subintelligitur in primo, Respice: in altero, facere*

7. Cum Ne, & Dativo Personæ raram, & fere inusitatum est. ° Macrob: Saturn c. 12. *Hercules facinus sacrum -- sacrorum custodibus jussit NE mulierem intervell. permitterent.* ° Cæs bell. civ: 1. 5. *Militibus suis jussit NE qui eorum violarentur.*

POLONI Tirones admoneri possunt, Verbum *Jubeo* elegantissimè Latine effici cum Orationis Membro Passivo Infinito si Polonicum, *Każę, Rozkazuję*, careat Dativo proprio, seu si non exprimitur persona, cui aliquid præcipitur; v. g. *Każę przynieść miecz*, *Jube adferri gladium.* *Każę go zamościć*, *Jubebo illum vocari.* *Każę sobie podać kłiąkę* *Jussit porrigi sibi librum.* Alias Orationis Membrum Infinitè Activè effici solet: v. g. *Jube illum hinc recedere, Jubes me id facere &c.*

8. Cum autem decernere, statuere, creare significat, non solum Accusativum REI, sed & PERSONÆ admittit. ° Cic: pro Cor: *Populus Rom. LEGEM jussit de civitate tribuenda.* ° l. 1. *Cum populus RE-GEM jussisset. i. creasset.*

6. Membrum istudem Orationis, Infinitum præses.

tim sepe poscunt *Adigo, Veto, Cogo, Prohibeo*. * Cic: 2 de Orat: *Lex peregrinum verat in murum ascendere*. * Id: de Amic: *Acta agimus, quod vetamur* (subintellige, facere) veteri proverbio. * Cæs 7 bell. Gall. *Cum leges duos ex una familia, vivo utroque non solum Magistratus creari vetarent; sed & in senatu esse prohiberent*, Cic: pro Rab: *Siem Romanū cāpicis condemnare cōlegit*. De *Prohibeo*, vide & infr. sub: 6. Ord: act: Append: * *Cogo & Adigo*, præter Accusativum Personæ admittit sepe Præpositionem, *Ad*, cum Accusativo Rei

Quartus Ordo Activorum.

Geminus Accusativus post Verbum.

QUÆDAM Verba Activa duos Accusandi Casus post se admittunt, * Cic: Treb 1, 7. ep: 21. *Sili ca. sam re docui*.

Ad hunc Ordinem spectant.

Doceo, cum Compositis, *Celo, Flagito, Interrogo, Posco*, cum Compos: *Deposco, Exposco, Reposco, Rogo*, * Cic: ad Q. Fr: 1, 2. ep: 1. *Racilius me primum sententiam rogavit*. * Id: 1, 1. Tusc: *Pulsionem interrogat Socrates quædam Geometricæ*.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. *Interrogo, Celo*, sepe alterius Accusativo locū Ablativū cum præpos. *DE*, admittunt, * Cic in Partit: *Si ego te vicin in iisdem DE rebus interrogem*. * Id: 1, 7. ep: 20. *Bassus noster me DE hoc libro celavit*.

2. Eadem mo lo per sepe construuntur *Doceo, Edoceb, Erudio*, cum significant *Monere, Admonere, Certiorum facere*. * Cic: 1, 2. de Or: *Ut DE sua quisque re me ipse doceat*. Sal: Catil: *Senatum edo et DE itinere loquor*. Cic: Cæl: 1, 2. *Obvia mihi, velim sint ræ liora, quæ me erudiant de omni Reip: statu*.

3. *Alloqui, Erudio*, sicut & *instruo, Imbuo, Informo, Instruo*, Præpositionem *DE*, non admittit, * Cic: Fam: 1, 1.

1. 1. ep 7. *Lentulum nostrum cum ceteris artibus, cum imprimis imitatione tui fac erudias.* * Id: pro Deji: *Quibus ille studiis ab ineunte aetate se imbuat.*

4 *Flagito quoque Pero Pos o, Rago, & alia ejusdem generis praeterim ex his Composita saepe Accusativi loco Conjunctionum cum UT,, vel Ablativum cum A, vel Ab recipiunt per 6tum Ord Activ: * Cic: Phil:*

3 *Ut primum finatus liberè haberi potuit, semper flagitavi, ut convocaremur.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Celo cum passivè usurpatur, res celata etiam in Nominativo poni solet Tre I un: act 3. *Ubi ubi est, diu celari non potest* Id: Phorm act 5 *Quin si hoc celare in metu sim* Additur & Lativus sed ratio Hirt: de bell: Alex *Quod neque citari Alexandrinis possit.*

2 Pero cum duobus Accusativis nondum, quod meminerim, apud Veteres inveni, Nam quod Plin: l. 3 c 1. *Perere. juxta Cordubam dixit, figuratum est æquè, ac illud quod idem l. 12. c. 5. aliisque locis habet: perere an Indos, in Phrygios in Carmanos, ad Sevas, ad Trogloditas &c pro, ab Indis &c Sic & Tac: l. 12 Experimentis cognitum est Barbaros malle Romam (pro Româ) perere Reges &c.*

3 Omnibus sane Verbis præter suos Casus possumus hos Accusativos adjungere Hoc, Illud, Idem Quod, Quid, Aliquid Siquid, Quiddam Quidpiam. Q idquam, Nihil Unum, Multa, Pauca. Cic: pro Quint: *Itaque te hoc obse rat.* Id: 1. ad Q. Fr: ep: 1 *Illud te ad extremum & oro & horror.* Ter: Andr: act: 1. *Et nunc id operam do* Cic: Att: l. 7. *Nec te id consulo.* Id ad Brut: ep: 1. *Hortare idem per literas Cassium.* Id: 1. Catil: *Sin tu, quod jam dudum te hortor exieris.* Ter: Phorm: act: 4. *Quid malû tua Id refert.* Cic: pro Dejot: *Nec illum tibi succensere aliquid suspicere.* Ter: Heat: act: 4. *Ego domi ero, si quid me voles.* Cic: 1. Att: ep: 1.

Ite quiddam spero nobis profici, Id. 3. de nat. Deor: signando quidpiam nocuit Plaut. Cap: Neque unquam qui ipi in me iuvat, quod edo domi Cic. in Rull: Beneficid legis nihil veitur. Plaut. capt. act: 2. Unum exorare vos finite nos. Cic. in Top. Cum mihi meisq; multa saepe cavisses, l. 6. Fam. ep. Qui multa Deos venerati sunt. Sal. Jug. Pauci; pro tempore milites cohortatus &c.

4. Postulo, quos Accusativos non videtur respicere. Cic. 2. Att. ep: 7. Orationes autem me duas postular. Cum vero alia me, legant. in 6to Ordine repositis.

5. Erudio. apud Poetas, quos Accusativos admittit, Stat. 10. Theb. Et quae te legis praeceptaq; fortia belli eruditur gentrix &c. Sic interdum & Ovidius.

Quintus Ordo Activorum.

QUEDAM Verba Activa praeter Accusativum ad seiscunt Ablativum.

Hunc spectant I. Verba Vestiendi & contraria. v. g. Induo, Vestio. Exuo, Spolio, Amicio, Calceo, Cingo, Succinco, Convectio Munio. Orno, Sepio, Sterno, Consterno, Insterno, Igo, Nudo &c. Cic. l. 2. de nat. deor. Oculos nigra membranis tenuissimis vestivit & sensit. Id: l. 5. Diligentius urbem religione quam manibus ipsis cingitis. II. Verba Implendi. & contraria v. g. Compleo, Expleo, Impleo &c. Composita, Satio, Saturo, Augeo, Cumulo. Loquor, Farcio cum Compl: Exhaustio &c. III. Verba Operandi & contraria v. g. Onero, Opprimo, Exonero Levo. Premo, Obruo, Deonero. IV. Verba Liberandi & contraria v. g. Expedio, Compedio. Solvo, cum Compos. Illaquo. Implico, Irrerio, Impedio. Item Absolvo. Libero. Alligo &c. de quibus sub: 2. Ord. Activ: V. Verba Privandi & contraria v. g. Fruendo, Prohibeo, Orbo, Abduco, Abstineo. Emungo, Everro, Muto, Commuto, Permuto Pello, Privo Viduo. Afficio, Beo, &c. Id pro Flace. Meruit ne L. Flaccus se se seculare alliger. Id: 3. de Div: Magistratu se addicaverunt

in Ver: act 4 Ne pupillum Junium fortunæ patris
conetur evertere; Ter Phorm. act 4 Eminxi argentis
senes Ib: act 5 Curâ se expedit Cic: pro Mil:
Milo Pop: Romanum maximâ lætitiâ affectit.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Solvo, cum de pecunia sermo est, præter Accusa-
zivum significantem pretium, Ablativum rei venalis
postulat cum Præpositione Pro. & ad 3. Ordinem spe-
ciat. Cæc 1 Bell. Civ: Militibus pecuniam pro his re-
bus solvit Cic: in Verr: act 2 Pro fiumenzo nihil sol-
vi omnino, Sape a teruter Casus desideratur, Cic: pro
Flac: Invirè solverat Castricio pecuniam. Id: 1. Atti:
ep: 2 Misyus, qui pro vectura solveret. CUM hujus
Verbi usus, incidentit Polonus tyro habeat in mente
Patrium vel Latinum; DO, daie, & ad ejus normam
efferat Latine Solvo, v. g. dedi pro gladio 10. aureos:
sic ergo & Solvi &c non omnino quidem i. fallibile,
magnum tamen est adjumentum pro tyronibus

2 Impleo & Compleo etiam Genitivum admittunt
Cic: 1, 9 ep 18 Ollam denariorum implere non potes.
Liv: 1, 1. Adolescentes sua temeritatis implevit Plaut:
Mænech: Parasitus me complevit flagitii & formidinis.
SED Ablativus usitator est. cui etiam Præpositio, ad
additur, sed perrare Cic 4 Acad De quibus volunta-
na impleta sunt Martial. Hos nisi de flava loculos im-
plere moneta non decet

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Dono, Impertio, Aspergo, Modo ad hunc Ordi-
nem spectant; Cic: Corn: Eum Pompejus civitate do-
navit, Ter: Eun act 2 Plurima salute Parmenonem su-
um impertit Gnæo, Cic: pro Planc: Hunc tu vitæ
splendorem maculis aspergis istis. ° Modò ad 3 Ord:
Activorum, Cic pro Sext: Rose: Non pauca suis au-
ditoribus largè effusèq; donabar; Id: act: 3. in Ver:
Dolorem suum, nemini impertiebat, Id: pro Cluent:
Ipse gyrram aspergit huic Balco.

2. *Angeo, Levo.* RARIUS ad Tertium, Cic: 11. Att: opt: 12. *Litera tuæ auxerunt mihi dolorem.* Id in Orat: *Quem laborem nobis levavit Attici nostri labor.* 2. Tusc: *Hic levabat metum nobilitas morris,* SÆPIUS ad Quintum hunc Ordinem referuntur, Cic: 2. de leg: Agr: *Ut Syllanos possessores divitis augeatis,* 1, 5. ep: 12. *leva igitur me hoc onere.*

3. *Induo,* INDU est Verbum vestiendi, effecti potest ET PER 1. Ord: Activorum, Ter Eun: act: 4 sc: Is dedit hanc mihi vestem meam ipse induit. Plaut: Cas: *Ociosissimus sum omnium qui vivunt lorica induam.* ET per Tertium. Cic: 2 de Fin: *Ex ejus spoliis sibi & torquem, & cognomen induit,* I iv: 1, 36. *Nobis pia, ac iusta induerunt arma,* Plin: 1, 30 c. 1. *Pessimum vita scelus fecit, qui annulum primus induit digiris,* Et per Quintum Curt: *Deposita veste quam habebat, Arabicâ induitur.* Tacit 1, 15 *Animum bonis attribus non indueret.* CUM verò, *Induo* idem significat, quod; *involvero, immitto, infigo,* eleganter *Dativum,* vel *Accusativum* rei cum *In,* adsciscit, Cæsar, 7. bell: Gall: *Se ipsi acutissimis vallis induebant;* Ib, *Aur se stimulis inopinantes induebant, aut in scrobes delati transfodiebantur.* Cic: 4. Verr: *Hic videre in quor laqueos se induerit;* Id: 2. de Div, *Quam autem se in nubem (i vapores) induerint* Sic verò etiam cum est Verbum vestiendi per elegantem effectur, sed fere à Pœtâ tantum Virg: Geor: 1. *Contemplator item, cùm se nux plurima sylvis induit in florem* 7. Æn: *Quos hominum ex fœde Dea sava potentibus herbis induerat Circe in vultus ac terga ferarum.*

4. *Exuo* ad primum, vel quintum sæpissimè, ad tertium Ord: raro spectat, Sen: ep: 21. *Sapientia vanitatem exuit moribus,* Ovid: 7. Met: *Fam dudum vincula pugnat exuere ipse sibi.*

Sextus Ordo Activorum.

Ablativus cum, A vel Ab, præter Accusativum.

QUAE

QUEDAM Verba Activa Ablativum cum præpositione à vel ab, præter Accusativum postulant.

Huc spectant I. Verba Petendi v. g.

Peto, Quaero, Contendo Exigo, Flagito, Efflagito, Postulo, Expeto, Posco, Deposco, Exposco, Reposco, Repeto. &c. Cic: 2. tit. 1. à te operam perimus, Att: 6. in Verr: Flagitat abs te filium. 2. de Orat: Quo facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti recusabo. II. Verba Auferendi v. g. Aufero, Abduco, Abstraho, Abripio, Eripio, Surrinuo, Avello, Avoco, Abrado, Abalino &c. III. Verba Removendi, v. g. Arceo, Repello Abstergeo. Detorreo, Avertio, Amoveo, Abigo, Pello, Defundo, Prohibeo. IV. Verba Abstinendi, v. g. Abstineo, Contineo, Refreno, Cohileo. Impedio, Retraho &c. V. Verba Accipiendi, v. g. Accipio, Audio, Disco, Capio, Collico, Conduco, Emo, Redimo, Haurio Exhaustio, Reporro, Sumo.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Cognoscendi Verba; ut, Cognosco, Agnosco, Audio, Intellego, Conscio. Disco, Præpositionem Ex, recipiunt Cic: 1. 2. ep: 11. Ea certissima putabo quæ ex te cognovero. 2. de Or: Sæpe ex socero meo audivi. 9. Att: ep: 8. Intelleges ex literis Bathi.

2. Horum normam imitantur & alia quædam huius ordinis, Cic: in Vat: Quaero illud etiam ex te, Id: de Sen: Pomæ ex arboribus, si cruda sunt, vi avelluntur. TALIA imprimis sunt quæ ex propof. Ex componuntur; ut, Expello, Eripio, Ejicio, &c. Cic: pro Mil: Ex Urbe expelli, exterminari ejici.

3. Quædam huius Ordinis etiam ad Tertium referri possunt; ut, Surrinuo Eripio, Aufro. Cic: pro dom: Clodius pecunias consulares, à Senatu abstulit. Id: div: in Verr: Id tu mihi eripuisti, atque abstulisti Id: 1. Off: Sunt autem multi & quidem cupidi splendoris, & gloria, qui eripiunt ab aliis, quod aliis largiantur.

4. Quædam Præposit: De admittunt. Cic: pro Corn; *Audiui de Parente meo puer, Pro Sex Rosc: Bona hujus de L. Sylla emisse se dicit, Ter: Eun: Ut sibi liceret, discere id de me. Cic: 2. Acad: Quæsi de Zenone. De Clar. Or: Tu quidem de face hauris, pro a parente, a Sylla, a me, ex Zenone &c.*

5. Pello Libero, Prohibeo Exhaurio, & ad hunc & ad superiorē Ord, spectare possunt. Cic: pro Mil Pompejum pellere possessionibus conatus est. Ter: Eun: Istum æmulum ab ea pelliro. Cic in Catil Magno metu me liberabis Id de univ. Deus morā cali ab omni errore liberavit. 4. Att: op. 3. Facile operas adieu prohibuerunt. Cæs: Bel: Civ. Hoc omnes a contumeliis militum convitiisque, prohibet; Cic: in Pis: Civitates bonis sunt exhabita de leg: agr: Cum omnem pecuniam ab arario exhausseris.

APPENDIX II. Generis. P. S. C.

1. Abstineo. (quod & cum Accusativo tanquam Activum & tunc Accus: tanquam neutrum usurpari potest) modò cum A. vel Ab modò solum Ablativum admittit. Cic 2. de fin. Ne malum habeat, abstinet se ab injuria, l. 7. ep. 21. Qui me ostreâs & muræis facile abstinebam Liv: 1, 1. Urbe valida ac sicu ipso muricâ abstinit &c, PASSIVE, in tertiis potissimum Personis, vel impersonaliter usurpatur. Cic: act: 5. in Ver: Nihil agrius factum est, quàm ut manus ab illo abstinerentur. Liv: 1, 4. Dictator per præcones edicere jubet, ut qd inermi abstineatur.

2. Defendo, sape hujus est Ordinis Cic: pro Font: a quo periculo defendere Civem fortem POETÆ illud otiam ad 3tū Activorū referunt, Virg: Ecl: 7. Solstitium decori defendere, Hor: l. 1. ode: 7. Defendite æstarem capellis, i. capellas ab æstu, pecus a solstitio defendita.

3. Mutuo, i. mutuum accipio, ad hunc, Ord: qui, dam reterupt, vide sub; 3, Ord: supra Append: II. n. r.

DE CONSTRUCTIONE VERBI PASSIVI.

CAPUT IV. P. S. O. I. C.

VERBUM Passivum postulat post se Ablativum, cum, à, vel ab, factum ex Nominativo verbi activi, ante se autem nominativum factum itidem ex Accusativo activi Cic 1. 6. ep 5 *Liber tuus est lectus est, & legitur à me diligenter, & custoditur diligentissimè*

2. Quare cum Verba Activa Passivis permutantur, primò, Accusativu in Nominativum migrat: secundò, Nominativus vertitur in Ablativum cum Præpositione, à, vel ab v g *legi librum tuum* Passivè *Liber tuus lectus est à me* Cæteri Casus integri manent.

3. Cum Ablativus est rei inanimatæ, fere Præpositio supprimitur. Cic 1. Tusc. *Sæpe enim videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur.*

4. Quando Recti Persona in se ipsam agit, Accusativus Ablativò mutatur, Rectus manet, v. g. *Me ipsum delusi infelix* Passivè *à me ipso delusus sum infelix.* Latini tamen hæc talia Activè efferre malunt.

PASSIVA PRIMI ORDINIS.

Amor, Capior, Diligor, Eligor, Fallor, Gubernor, Honoror &c.

SECUNDI ORDINIS.

Absolvor, Accusor, Damnor, &c. Cic: pro Cluen: *Majestatis absoluti sunt multi*

TERTII ORDINIS.

Adhibeor, Tribuor, Concedor &c Cic: ad Oct: *Nulla remedia que vulneribus adhibentur tam faciunt dolorem, quàm que sunt salutaria.*

QUAR.

QUARTI ORDINIS.

Doceor, Flagror, Moneor &c. (as: bel. Civ: l. i. Petrejus atque Afranius cū stipendium ab legionibus pendē seditione facta flagitarentur.

2 Hic ubi Verbum Activum postulat geminū Accusativum mutatur in Nominativum is, qui præstantior est. hoc est. qui Personam significat v. g. *Doceo, Antonium literas, Passivè Antonius docetur à me literas.*

Et si autem Verba Vestendi Activā voce cum gemino Accusativo non legantur, *Induor* tamen cum Accusativo R i apud Historicos ac Pòetas legitur, *Cui l. 10. Vestem fratris eam ipsam quæ in sella erat, induitur* 2 *Anc. Androgei galeam clypeūque, insigne decorum induitur* Oratores Accusativi hujus locò Verbis, *Induor & Exuor* Ablativum tribuunt. *Cic: 1. Att: Vir indutus muliebri vestitu, Tusc: 1. Mens exu- ra viri.*

QUINTI ORDINIS.

Exuor, Induor, Privor &c. Cic: pro Rab: Posth: De- meritius aspide ad corpus admodū vitā privatus est.

SEXTI ORDINIS.

Audior, Emor, Quoror, Arceor, Abstineor, Avocor &c.
APPENDIX I. Generis P. M. C.

Cū Verba Activa post Accusativum admittunt Ablativum Personæ cum Præpos: à, vel ab, si Activa Passivis premutantur, perturbatur sensus; ut, *Aufero à te vestem* Accipio à te literas Passivè, *Vestis aufer- tur à me à te. Literæ accipiuntur à me à te* Ut ergo am- biguitas vitetur aut à Passiva locutione superseden- dam; aut sic loquendum est. *Vestis auferretur à me tibi, Literæ tuæ à me accipiuntur.* Quod potissimum in his fere verbis observandum videtur; *Accipio, Au- fero, Sarripio, Exorquco, Exigo & hujusmodi.*

AP-

APPENDIX II. Generis P. S. C.

Verba Passiva nonnunquam pro Ablativo cum *à*, vel *Ab*, more Græcorum Dativum admittunt. Cic de Clar. Or: *Auditus est nobis Læti, Caji, filii saepe sermo.* Id. 1. 6. ep: 6. *Norantur mihi ad divinandum signa,* Ovid: de Pont: *Cum toties eadem repetam, vix audior ulli.*

Frequens id apud Pœtas, Oratores non ita, v. l. 2. c. 13. præc: 1. n. 2. & 3.

2. Interdum Accusativum additâ Præpos: *Per* pro eodem Ablativo recipiunt, Att: 9. *Id assequerur si per Prætores Consules creentur,* Id de somn. *Cognomen tibi per te partum.*

DE CONSTRUCTIONE
VERBI NEUTRIUS

CAPUT V. P. S. O. I. C.

Proceditur Ordine Casuum, Excepto, Vocativo.

Primus Ordo Neutorum.

Utrunque Rectus.

OMNE Verbum Neutrum præsertim verò *Substantivum & Absolutum*, utrinque Nominativum habere potest cum utrumque Nomen ad eandem rem pertinet. Ter. Phor: act 4. *Senectus insa est morbus.* Cic: 4. Att: *Ego vivo miserrimus* Liv 11 *Fuite pidiq; legatus venio.* Ter: Andr: *Redo inde iratus atque ære ferens.* Huc spectant Verba: *Sum, Vivo, Venio, Eo, Ambulo, Curro, Incedo, Occido,* penultimâ correptâ, *Sco, Vadô, &c.*

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Non solum Verba Neutra, sed & omne Verbum Personale Finiti modi utrinque Nominativum habere potest; cum utrumque Nomen ad eandem rem pertinet,

net. Cic: 2. de Off. *Liber qui inscribitur Lalius.* Id: Phil: 2. *Defendi Remp. adol. scens non deferam senex.*

2. Si duo illi Recti non sint ejusdem numeri, verbum concordat cum eo qui est basis & fundamentum orationis. Lucan: 1, 9. *Sanguis crant lacrimæ.* Plin: 1, 33. c. 3. *Nota argenti fieri bigæ atque quadrigæ.*

3. Huc spectat Verbum *Videor* quod personaliter usurpatur, ac utrinque Rectum ejusdem numeri & personæ habere debet. Cic: 1. Acad: *Tu verò bene meritus mihi videris de tuis civibus.* 2. Att: ep: 1. *Illo tua horridula mihi atque incompta visa sunt.*

4. Nec Recti isti in Accusativis migrare debent; etiamsi *Videor*, Verborum Infinitis jungatur. Att: ep: 12. *Amens mihi fuisse videtur.* 2. Caecil: *Videor mihi hanc urbem videre conidentem.* Id: Philipp: 2. *Nescio quid turbatus mihi esse videris.*

5. Eandem rationem sequuntur & alia Passiva Verba, quæ Vocativa appellantur; ut *Appellor*, *Vocor*, *Nam ipor*, *Nam minor*, *Di or*. *Fraterica Habeor*, *Putor*, *Existimor*, *Æstimor*, *Judicor*, *Trador*, *Perhibeor*, *Feror*, *Credor*, & siqua sunt similia. Cic: Att: 1 ep: 17. *Dejotarus ab Senatu Rex appellatus est.* & 1. 1 ep: 1. *Cæsar certus putatur.* & 1. 1 am: 1, 5 ep: 11. *Dalinate semper habiti sunt bellicosi.* Suet: Tib: 61. *Perfurus creditur.*

6. Idem etiam Infinitis Verborum adjuncta. Cic: 3. de Or: *Sedem fuisse dicuntur uno tempore qui Sapientes & haberentur & convocarentur.* Tusc: 4. *Morbi animorum difficilior ex illi possunt putantur.* Att: 2 ep: 1. *Thermus cum ilano contendere existimatur.* Pro Sext: *Aristides unum omnium iustissimus fuisse traditur.*

APPENDIX II. Genus. F. S. C.

1. *Videor* semel dumtaxat impersonaliter à Cicero usurpato est. 1. 5 Tusc: *Non mihi videretur ad beatè vivendum satis posse virtutem; singularè nec indignum.*

2. Si vero non opinionem aut imbecillam assensionem, sed firmum animi placitum, oportunitatemve significet impersonaliter ponitur Cic. de Sen. Nunc mihi visum est de senectute ad te scribere; 1 nunc mihi placuit, constitui, opportunum duxi &c. TUNC VERO si Infinitum desideretur. è proximo suppletur Att: 1, 12. ep: 28. Eiq; de mancipiis quæ tibi videbitur (i. attribuenda esse) attribuas Et ep: 28. Pueros attribue ei quot. & quos videbitur pro Rab: Ut Consules adhiberent Tribunos, quos eis videretur. Cæl 4 bell: Gall: Ad hæc quæ visum est (sc: respondere) Cæsar respondit, Cic: act: 4. Verr: Senatus permisit, ut Quætores legem his rebus quam ipsis videretur, (s. edicendam esse) edicerent: Imò hac significatione etiam subjunctivo adhæret. Cæl: Fam: 1, 8 ep: 5. Visum est, ut re facerem certiorẽ.

3. Dicitur, Creditur, Putatur, Feritur, & similia raro impersonaliter. Ter: Andr: act 5. In hac habitasse placea dictum est Crysidem Cic de amic: Tarquiniũ dixisse feritur. In libris emendatis legitur ferunt.

4. Quædam Verba, quibus voluntatis prosecutio sũt fugæ significatur & alia plerumque sinẽ Accusativis. Me, Te, Se, Nos, Vos, Infinitis adju. g. & Rectum. utrinque habere possunt cùm utrumque Verbum (Finitum sc: & Infinitum) ad eandem Personam pertinet. Cic: pro Marc: Maior videri timidus. Id de nat: deor: Nolo esse longior, Ter Adelph: Medicor esse affabilis. Si tamen ex illis Accusativis, Me Te, Se, Nos, Vos, (non enim illos hæc Verba respiciunt) antecedar, & alter sequatur necesse est. Cic: 1. Catil: Cupio inessẽ clementem, 3. Offic: Malicia vult videri se esse prudentiam.

Contra pleraque Verba quibus necessariò Accusativi illi pereunt interdum Nominativus post Infinitũ sequitur apud Poetas Græcorum more, et in eadem Persona subsistit oratio. ID VERO potissimum fit in Verbo

Verbo *Sum* Lucan: 1, 9. *Tutumque putavit jam bonus esse sacer.* Catull: Epigr: 4. *Phaellus ille quem videris hospites.* Air fuiss. *navium celerimus.* Ov: 3. Met: *Sed enim quia retulit. Ajax esse Jovis pronepos.* Hor: 1, 3. od: 27. *Uxor invicti Jovis esse nescis?* ET in nonnullis aliis Id 1, 1. ode: 1. *Filius Majæ patiens vocari Caesaris ultor.* Id 1, 1. ep: 5. *Patiarque vel inconsulius haberi.* Orator dixisti. *se bonum esse socerum, & cætera eodem modo.*

Secundus Ordo Neutrorum.

Genitivus post Verbum.

QUÆDAM Verba neutr. post se Genitivum postulant. Cic: Att: 17 ep: 26. *Egeo consilii* Id: Phil: 7. *Hoc bellum indiget celebratis.* Ter: Heaut: act: 1. *Clinia suarum rerum satagit*

Huc spectant, *Egeo, Indigeo, Memini, Satago, & Sum*, cum possessionem significat. Cic: 1, 2. ep: 13. *Fam me Pompeii totum esse scis.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Memini* pro *Recordor*. tum Accusativum, tum Genitivum postulat. Cic: de Sen: *Omnia quæ curant senes, meminern.* 1. Ter: Eun: act: 4. *Faciã ut hujus loci dieiq; mihi; semper memineris.* Interdum Ablativum cum, de Cic 1, 15 Att: ep: 26. *Meminero de omnibus, quæ te velle suspicor.*

2. *Cum* significat, mentionem facio, cum Genitivo vel Ablativo & Præp. *de* jungitur Quint: 1, 21. *neque omnino hujus rei meminere unquam pœta.* Id: Ib: *De quibus multi meminerunt.*

Tertius Ordo Neutrorum.

Dativus post Verbum.

VERBA Neutra quæ *Auxilium, Commodum, Incommodum; Favorem, Studium, Obsequium, Obedienti-* am;

am, Submissionem, Repugnantiam, significant. • ITEM
Composita ex Neutris & Prepositionibus, Ad Con,
In, Inter, Ob, Prae, Sub. • ITEM Sum, cum habere si-
gnificat, Dativum postulat. Cic. de Prov. Cons. Non
parebo dolori meo, non iracundiae serviam. Id. de Amic:
Peccatis indulgens praecipirem amicum ferri sinir. • Id:
in Vert: act 5 Homini jam perditio & collum in laque-
um inferenti subvenisti Id. in Pis: Quisnam tibi in Cu-
riam venienti assurrexit? Liv. 1 9. Bell: Punt Interve-
nit majori minor cogitatio Locros urbem recipiendi •
Cic. de Clar: Or: Jam tunc erat honos eloquentiae. Id:
pro sext: Rosc: Quo cum mihi erant omnes amicitiae
necessitudines.

Ad hunc ordinem spectant.

Absum, pro. D. sum Acclamo, Accubo, Accumbo, Ae-
gresco, Accedo tibi. pro, Assentior? Accedit hoc meis ma-
lis, dolori, laboribus &c. pro additur. Acquiesco, Ad-
haereo, Adhaeresco, Allaboro. Adequiro, Adjaceo, Adno,
Aduato, Adsum; Assulgeo, Antecedo Antecello Anteeo,
Antesto. Anteverto, Appareo, Applaudo Appropinquo.
Arrideo, Assentio, Asservo, Assisto, Assideo, Assuesco,
Assuesco, Assurgo, Attendo Ausculto, pro, morem gerō;
Cic: pro Rosc: Mihi auscultat Bene cupio, Benevolo,
Benedico. Benefacio, Benignofacio, Caveo, Confido, Con-
sentio, Congruo, Consono, Consuesco, Consuio, Commo-
do, pro, Presum, Cedo, & Concedo, pro, locum do De-
traho, i Obrecto, Debeo Despero Deservio, Desum.
Displiceo; Discrepo, Dissentio, Diffido. Doleo, Plaut:
Most: Cor mihi dolet, Desicio, Excello, Faveo, Fido,
Hareo, Illudo, Immineo, Impendo, Incommodo, Insura,
Insulto, Indulgeo, Inhibeo, Inservio, Insurgo, Insisto, Igno-
sco, Illacrimo, Indormio, Incubo; Incumbo, Innotor
luceo, Impono, pro Decipio, Defraudo, Inhaereo,
sco, Invideo, Innuo, Insto, Insuesco, Insideo &c. &c.
Intercurro, Interjaceo, Intersum, Interserco.

no, me, ut impediam *luridico* i *Veto*, *Maledico*, *Maleicio*, *Metuo* amicè. cūm nos dicat us *hoic* sic a, v g, *hoic* *figo* mar. *Metuo* vobis; *Nolo* *Noro*, *Obedi* o, *Obeq*uira, *O* *se* *undo*, *Oblito*, *Oblo*, *Oltre*po, *Olsum*, *Ohreno*, *Impero* *Obl* *Et*. *Occurro*; *Occurro*, *Officio*, *Porro*, *Placito*, *Præsto*, i *Intecello*, *Præcurro*, *Præco*, *Prælico* *P*. *Tra* *Præsum*, *Prosum*, *Provid* o, *Prospicio*, i *Consilio* *tibi*. *Præficio*. pro *Prosum* *P*. *oximo* *as*. *Recipio* *tibi* i, *primito*; *Recto*, i *spondere* i *f* *ti* *f* *acio*, *Reclamo*, *Renuntio*, i *nuatium* *remitto* *Wyrze* *kan* *te*. *Reviguo*, *Satisfacio* *Servi* *trudeo*, *Subjaccio*, *Subleto*, *Subpro*, *Subservio*, *Subscribo* i *assentior*, *Subsum*, *Subserio*, *Succedo*. *Succensio* *Succlamo* *Su* *cresco*, *Sucenho*, *Succarro*, *Sufficio*, i *par* *sum*. *Supersum*, *Suppli* o *Tempero* i *abstineo*. *Timeo*. *amicè* ut *supra* *metuo*. *Vato* i *operam* *do*.

APPENDIX I. Generis P M. C.

1. *Sed* *Modo* *Dati* *um* *unum* *habet*. *Cic* *Att* 1. 6. *Nunciat* *melius* *est* *ei* *Ter*; *Adolph* *Natur* *in* *ill* *pa* *er* *es*, *confilis* *ego* *Modo* *duos* *Cic* 3. *Att*: *Re*. *snordebo* *primen* *p* *Frema* *rue* *pagina*, *qua* *vibi* *ma* *gne* *utilitas* *est*. *liv*: 1. 33. *Vestigalia* *publica* *præ* *ac* *diver* *Principibus* *erant*. *Exponitur* *tunc*, *Sum*, *per*, *Præcio*, *Afero*. *Cedo*, *in* *Et*.

2. *Incumbo*, cūm *translatè* *significat*, *obnixè* *alicui* *rei* *operam* *dare*. *Acusativum* *cum* *Præpositione* *In*, *vel*, *ad*, *postulat*. *Cic*: 1. *de* *Or*. *IN* *id* *studium*, *in* *quo* *estis* *incumbire*. 1. 10. *ep* 10 *Mi* *Plan* *e* *incum* *be* *tot* *no* *re* *ad* *laudem* & 1. 12. *ep* 24 *T* *hortor*, *ut* *omni* *cura* *in* *Remo*: *incumbas*. *Propriè* *verò* *signi* *ficat*, *Incubi*, & *Dativum* *amat* *Ad* *Her*: 1. 1. *Ajax* *gladio* *incubuit* *Quint* 1. 9. c. 3. *Incumbere* *illi*, *non* *in* *illum*. *jam* *di* *itar*. *Quamquam* *etiam* *re* *è* *antea* *di* *are* *l* *er* *iores*, *Incumbere* *in* *gladium*. *Cic*: *In* *sen* *ta* *liv*.

Consultare *alicui*, *non* *significat*, *consilium* *dare*,
ced

sed prospicere, seu providere aliter. nobis sonat *nice*
Paranie o, radzic o, obrauic, raronic, Cic: 4. Catil:
Consulite vobis, Prospicite Patria. Att: 1. 2. ep: 24.
Saluti si me amas consule Et 1 de Ofic: Paci semper
est consulendum. Admittit & Ablativum cum Præ-
pos: de, hac significatione, sed rarius. Cic: pro Syl.
la, Neque ego tantum fraterno amorì dandum arbi-
tror ut quisquam de salute suorum consulat, commu-
nem relinquat Id: Att: 1 7. Aliter enim mihi de illis,
ac de me ipso consulendum est.

4. Cum, statuere, s. u. decernere de aliquo, tractare
 aliquem, significat Modò Ablativum cum præpos:
 De admittit Liv: De nullis enim quàm de vobis a-
 cerbius consuluerunt, i vos tractare statuerunt. Modò
 Dativum Personæ cum Accusativo rei habet, Plaut: Per
 sa. Certe illi homines mihi n scio quid mali consulant.

5. Consulere aliquem, significat Consilium ab aliquo
 petere. Cic: 2. in Verò. Nunc ego iudices, jam vos
 consulo, quid mihi faciendum puteris.

6. Antecedo, Antecello, Anteco, Antesto Antere
 to, Anterenio, Præcedo, Precurro, Preco, Præsto. dan-
 di vel accensandi Cæsum admittunt Cic: 4 de Finib:
 Virtus tantum præstat cæteris rebus ut de vix pos-
 sit. Liv: 1. 8. bell: Mac: Rogare natum & virtute
 militum Romani longè Rhodios præstant. Ex his
 Antecello & Præsto, frequentissimè Dativus: Antere-
 nio & Præcedo, sapius Accusativo junguntur.

7. Interdico tibi hac re, vel hanc rem, dicimus Cæ-
 1, 1. de bell Gall: cum Ariovistus omni Gallia Ro-
 manis interdixisset. Liv 4. Bel: Maced: Famin: dun-
 taxat usum purpure interdiximus. Interdico igitur
 cum Dativo & Accusativo Activum est Tertii Ord:
 sine Accusativo Neutrum, quod sæpe Impersonali-
 ter, Passivè usurpatur. Cic: Phil: 6. Tanquam si illi
 aqua & igni interdictum sit.

8. Quædam hujus Ordinis sæpè ad primam re-

ad terrarum Activorum transeunt talia sunt Metuo, Caveo &c. Ter: Eun: act: 4. sc: 6. Quod cavere possis, tutum est admittere. Cic: 1. Off: Caveant intemperantiam, meminerint vereturia, * Cato de re rust: c. 5. scabiem pecori caveto. Plaut: penul: Metuo a-nori meo moram. INSUPER Metuo & Caveo etiam Ablativum cum A vel Ab: recipiunt l. 1. ad Heren: Ab inimico tibi pericula metuebat. Plaut: Pseud: Cavendum est mihi abs te irato, Invideo, Vide infra Append: sequ: n. 5.

9. Parco i, veniam do, & Ignosco, Accusativum respondent, illo scitur si opus sit, ad Verbum Condoneo, vel Remitto, ac similia confugiendum est, Cic: pro Mil: Crimen hoc nobis cor donezis, l. 5. Fam ep 10. Meam ininadversionem remitto tibi & condono.

10. Debeo, cum solo Dativo Personæ hujus est Ordinis, Cic: l. 1. ep: 1. Autoritatem minorem habemus, quod tibi debemus, & l. 10 ep: 10. Persece ut ne minus Respo: tibi, quam tu Reip debeas. * Additō Accusativus rei, Activum est, Plaut: Bacch: Ducentos Philippos hospes debuit nostro seni Cic: pro Syll: Reliqua jam à me perpetua natura debentur.

APPENDIX II. Generis, P. S. C.

1. Vaco pro Operam do sæpe cum Dativo Quintile 1. 12. c. 1. Ne Ladio quidem operis pulcherrimi vacare mors; nisi vitis libera potest. Plin: ep: 49. Solutus cæteris curis huic uni vacabat. Sen: ep: 27. Fam te ipse movisti, ideo aliorum emendationi vacas apud Ciceronem fete significat, vacuum esse, & Ablativo jungitur per quintum Ord: Neutr: 1. Off: Nulla vice pars vacare officio potest, & l. 6. ep: 3. Nec augur ulla re, cum omni vacem culpa.

2. Adsum Desum & alia è Sum Composita sæpe alios Casus Prepositionum beneficiū recipiunt: ut in concione non aususti &c. Cic: pro Planc: In Antone ornatus non defuit: 5. de Or: In convivio inter fuit

fuit. &c. &c. Sic abesse à culpa, ab oculis à demo &
alibi Apud. Cic: * Absum tamen si Dativo jungatur,
de se significat Cic: 2. de leg: Abest historia literis.
2. de Cic: Quid huic abesse poterit ad maximarum re-
rum scientiam? Pro Ballo, Quid abest huic homin?
Var: 2. de re rust: c. 2. Si cui vetustate dentes al's. &c.

4. Despero, Illudo, Deficio, Attendo, Insulto. Latī-
vum vel Accusativum adsciscunt Cic: in Pat: Quid
tu desperans rebus tuis in sordibus lacuq: jacistrā?
Cæs 1. 1. bel: Gall Desperare fugam. Cic: pro De-
mo Hic Illudit authoritati vestra, Ter: Phorm: act:
3. Satin? superbe ill' d'ris meo? Cic: pro Facer: Non
animus eis sed vires deficiunt Id: pro Cæl: Dies me
jam deficiet. Svet. in Gab c. 5 Inter liberales disci-
plinas attendit & juri Cic: pro Syll: Me dicentem
attendite, Liv: 1. 1. Satis illum diu insultass. bonis.
Ver: Eun' act 2 Istas fores calcibus insultabis frustra.

Ex his, Attendo & Deficio, sæpius; Insulto ra-
rè admodum Accusativo copulatur.

5. Invidio olim activè usupabatur cum solo Accu-
sativo sive Rei, sive Personæ: unde vetus Pœtia 9.
Tula: Florem quisnam liberum invidet meum; ubi Ci-
cero, ut videre, inquit. si invidere FLOREM vel d'ns.
quam FLORI d'imus, non usu prohibeamur, Ovid:
ept 13 Troadas invidio Hinc apud Hor: in Arte In-
videor Passivè; hic & Participium Invidens * M. dō
Invidens, ad hunc, vel ad 3tium Ord: Activorū spectat.

5. Inservio Noceo cum Accusativo Personæ obso-
leta sunt Plaut Most: Si illum inservires solum Id:
Mil Fara te non nociturum ess homin m.

6 Servio id est. Servum ago partim absolute, par-
tim cum communibus duntaxat casibus utitur:
Cic: l. ep: 1 de Inv Populum Rom servire, fac non
est Id: Attico Cato ipsi iam servire, quādiu puerum
vult Id de Orat: Si quis apud nos servit in populo
federato. * CUM verò significat Commodare. inga-

dare; Studere, *ſpryzié*, operam dare, *conſeſeri*, Dativo jungitur. Cic: pro Plane: Honores ſi magni non putas noli ſervire Papulo Id: pro Cael. Ut n aliterius dolore, vel pietati, vel indulgentia uſura ſerviaris id de Ord. ſerviendum eſt brevitati vel venuſtati Id: l 14 ep 2. ut id quod ſperas & quod agis, conſequar, ſervire *valerutini* ſic. ſervire tempori, ſcena poſſeritati &c apud Cic: & alios.

7 Studere, cum Dativo, eſt operam dare. Cic 2 de Or. Cui gloria cui virtuti. ſtudes? VBL facere huc aff. clari Id pro Cael. *ſtuduit Catiſ Catilinae*. * Cum ſignificat, *Aff. clare*, cupere etiam Accuſativo jungitur Id poſt red in Sen Cum literas ſtudere incipit, cum eſt *Epimachus* Id l. 5 de Tim Ut illud inſam quod ſtudet facere poſſit ornatiſ, Phil: 6. Unum ſtuderis omnes Ter: Andr. act 1 Horum ille nihil egreſſi ſtudebat, Niſi for aſſe hi duo poſtremi Accuſati. vi ſint communes ex illis de quibus ſup a ſub 4. Ord. Act App: 2. n. 3. * Olim cum Genitivo unde *Odeta* venit 3 de nat. Deor. *Qui te non amet, nec ſtud at: ut* Obſoletum.

8 Nubo; cum Dativo pro Cluen. *Aurio* conſobriſno ſuo nupſi. * Et cum Ablativo ac Præpoſitione cum, Id: l 15 ep: 13 *Qui cum eſſet tu 12 Regis Armeniorum ſoror*

9 Diſſi et & Diſcordi, h ali no. vel cum aliquo Dici nſ. Sic, Diſſi. no. & Diſſentis quorum exempla cum Dativo ſingula ſunt Cic 3. de Or. Iſi ſibi *ſententiæ* diſcrepantes. Sen: ep. 20. Ne orationiſ *viſa* diſſentiat

10 Vigilis, Adgemo. Adſeno, Immurmuro, Inſigilo; Induteo, Olambulo, Ohmurmuro, & Similia Pôdera ſere propria cum Dativo. Stat: 1. Theb: *Adſigilantia ſonans pila* Id: Theb: 11 *Loquenti adgemit*. Ov: 3 Met: *Plangentibus adſonat*. Virg: 4. Georg: *Sylva immurmurat*. Ib: *viſtu*, (i viſtui) *inſigilant*, Ovid:

Ovid: 2 Trist. Indoluisse malis. Virg: 3 Georg. Gre-
gibus obambulat Ov. ep: 17. Precibus obmurmurat.

12. Certo bello tu ne, Concurre, contendo Cilla-
do, Disfando, Disfideo, Disfero, Disfo. Occumbo &
alia à Pôctis Dativo, ab Graculis aliis & Libus
tum Tropius, tum Communis junguntur Virg:
Fol: 3. 5. 10. rini certat Angulus. Ov. 12 Met: Ho-
st: concurrere. Hor: 1. 2. ep: 12. Quantum dis orare
pocus avaro Id: ad Pis Tragicæ dis: mulatori, Id:
1. 4. od 9. Disat in erria. 2. Fin: Occumbere morti.
Orator: diceret Tecum certet, cum hoste concurras
Ec. Occumbere mortem, vel morte Ec.

Quartus Ordo Neutrorum.

Accusativus post Verbum.

QUEDAM Verba Neutra post se Accusandi Ca-
sum postulant.

Hujus Ordinis sunt I. quæ ad rem rusticam spe-
ctant v. g. Aro, Pat. abarant; Raro. S. o. Aila-
quo Colo is. & ac; Iodo Miro Cero, Fistino Re-
pato, Planto Sarra, Serino Stere re Porro. Un-
demio, Ec. Cic: 1. Tulse: Scrunt arboris. qua alteri
saeculo, proferat II. alia conculia v. g. Colio, Exha-
lo, Cleo Redoleo, Horreo, Exhorreo, Talio, resio, Per-
horresco. Inclamo. Anholo, Moneo, pro. Expeio, Sa-
pio, Desuo, Memini, Odi Novi, & alia quæ Accu-
sandi casum postulant sed Passive in finis & Se-
cundis Personis non vertuntur Ter. Accipio ad 3.
ego illius sum pul brè callos Cic 9. Att. Ignari
animi crimen horreo. Ad Heren: 4. Anholans crude-
litatem Philippi 2. Cujus te fatum manus Plaut Per-
sa Igo rem meam sapio.

APPENDIX I. Ceneris P. M. C.

Hunc item spectant Verba, quibus vel res, quam
ipsamet illa significant, in Accusativo addunt v. g.

Curo.

Curro cursum 2. de leg: *Agrus Servio servitutem*, Plaut: *Mil: Ludere ludum*. Ter: *Emr: Nocere noxam*. Liv: 1, 19. *Pugnare pugnam*. Plaut: *Pseud: Vivere vitam*, *Ridere risum* &c. vel * Accusativus mensuræ, quæ rem actionemve Verbum significantem metimur Cic: 2. Off: *Qui stadium currit*: Flin: 1, 10 c. 33. *Qui maria navigant* Cic: 2. de Fin: *Si Xerxes maria ambulavisset, terram navigasset* &c.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Abhorreo*, tere Ablativo cum *à* vel *ab*: jungitur Cic: 1. 7. ep: 3. *Cum ab ea sententia Pompejus valde abhorreret*. * Vel soli Ablativo: Cic de Patos: *Alii talibus viris abhorreant* Rarius Accusativo. Suet: in Aug: *Nam pumilos atque distortos, & omnes generis ejusdem, ut ludibria nature -- abhorruit*. Utiuntur illo sic & Liv: 44. ab V. C. Sed apud Cic pro Cluent: Ablativum subaudire malim, cum Cicero aliquam alias Accusativo Verbum conjunxerit.

2. *Oleo* *Realeo*, sæpius Accusativo, rarius Ablativo, junda invenias Hor: 1. 1. sat: 2. *Pastellos Rustulus olet, Gervodius hircum*. Prop: 1. 4. el: 7. *Curvata ramæ non olere meæ*.

Quintus Ordo Neutrorum.

Ablativus post Verbum.

QUÆDAM Verba Neutra post se Ablativum petunt. Cic: 1. Off: *Abundare oportet præceptis institutisque Philosophiæ*, ad Q Fr *Incredibile est, mi Frater, quàm eam tempore*. Cas: bell: Gall: 5: *Lacte & carne vivunt*

Ad hunc ordinem pertinent.

Abstines *Abundo*, *Afluo*, *Ardeo*, *Careo*, *Circumduo*, *Consuo*, *Diffluo* *Doleo*, *Egeo*, *Fulgeo*, *Fluo*, *Gaudeo*, *Indico*, *Laboro* *febri*, *inopia* &c. *Mano*, *Marco*, *Redundo*, *Roro*, *Scarreo*, *Sono*, *Scupear*, *Sudo*, *Supersear*.

Sum,

Sum, cum ad laudem & vituperium, pertinet; *Voco*, *livo*, *Cic*: 6. *Att*: *Pecuniis locupletum abhineo*. *Cuntil*: 1. 2. *cap*: 17. *Constat experimentis medicina*. *Cas*: 3, *belli civ* *Re frumentaria laborabant*, *Cic*: 1. *de Div*: *Herculis simulacrum sudore manavit*. *Id*: *Flas* *vius atratus sanguine fluxit*. *Id*: 1, 6. *ep*: 5. *Itaq*, *sub* *no* *fori magnosq*: *sis*.

APPENDIX. P. S. O. I. C.

Quædam ex his ut *Mavo*, *Fluo*, *Redundo*, etiam vulgari modò loquendi & ad vernaculum nostrum accommodatò efferrì possunt, v. g. *Sudor*, ex *Herculis simulacro manavit*, *sanguis è fluvio atrato fluxit* &c. *Cic*: *de Nat*: *Deor*: *Multaq*, è *Luna manant* & *fluunt*. *Id*: *Phil*: 12, *Fluent arma de manibus* *Id*: *de Sen*: *Ex ejus lingua melle dulcior fuit oratio*, *Id* *pro Sylla*, *Si ex hoc tanto in omnes mortales beneficio nulli in me periculum redundabit*.

2. Hanc revocantur Inchoativa verba *Caleſco* *Frigeſco* *Madefco* &c. eorumq; *Perfecta*; *Coleo* *Frigeo* v. g. *Humore madefcere*, *madere*, *Exardescere*, *upiditate*, &c. Quæ si cum verbo *Facio*, jungantur, *Activa* fiunt & cum, *Fio* *Passiva*; v. g. *Calificio*, *Califico*, &c.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

Sum, Interdum Genitivum habet, etiam cum laus vel vituperatio significatur *Cic*: *pro sext. Rosc*: *Videtur me nimidum nullius animi, nullius consilii fuisse confiteor*.

2. *Doleo*, *ῥαῖσις* & *marco* etiam *Accusativum* adhibent *Cic*: 1, 14 *ep*: 1 *Marco casum ejusmodi* *Phil*: 12. *Quis non doleo*: *interitum talis civis* *Id*, *pro Sev*: *Meum casum luctumq*, *doluerunt*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. In Verbo *Sum*, non omnia, quæ Ablativò efferrantur etiam Genitivò, efferrì possunt, & contra *Ablativò* igitur, efferranda hæc: *Animò bonò*, *virilè* *præ* *ferend*.

quis eorum decretò non sterit &c. Cic. pro Flacc. Re
judicata dari ostendit placere.

Sextus Ordo Neutrorum.

Ablativus cum Prepos: A. vel. Ab. post Verbum.

QUÆDAM Verba Neutra Passivorum more constru-
untur, quia Passionem significant; unde & Neutro
Passiva dicuntur Quintil: 9 c. 2. Ita retis in reum
vocatur, an ab eo fustibus vapulass: Id: l. 12. c. 2.
Fabricius respondit, à cive se spoliari malle, quàm
ab hoste venire.

Hujus Ordinis sunt: Vapulo, Veneo. Fio.

APPENDIX I. Genus P M C

1 Fio eleganter Ablativo jungitur, sed alia signi-
ficatione (nobis tunc significat, *podziemia sig gó-
kto co; iten, dzleie sig co z kim, czym*) Ter: Ant.
ad 5. Nunc primum audio, quid illo factum sit. U-
te dem additur Prepositio De Cle. Att l. 12. Quid
de Clodio factum sit. Raro admodum Dative.
Plaut. Bacchi. Quid mihi fec potest?

2 Participium Futurus eadem significatione eo-
dem Casus post. Ter: Heant Quid me futurum
censes, Cic. famul l. 9. Fama sciam quid de nobis
futurum sit Id Philip: 2, Vide quidso Ancon quid
tibi futurum sit

3 Verbum Facio. simili significatione eodem mo-
do usurpatur quo Fio, Ci: ad 2 in Veni. Quid hoc
homine faciat? Plaut. Aul. Quid fecisti faciat?
Cic. pro Cæs. Quid tu huius hominis facias?

APPENDIX II. Genus P M C.

Exulo id est, privari patriâ LICEO: id est in actione
estimari utrumque aut absolute, aut e in Casu: cum
taxat communibus usurpatur, v. g. L. 12. c. 2. Id.
Exulo, Rhodi Exulo à Patria, Tribunum pro exulo.
Domus licet plurimi &c. Ter: Eun. act. 2. Domus exulo

Hori. l. i. sat. 6 *Unius assis, nonnumquam pluris licuisse.*
 2 Nulquam autem hæc duo Verba cum Ablativo
Persona agentis legimus; Cave igitur dicas: *Exulo*
à iudice, sed *in exilium mittor*, à iudice; nec, *Licetbas*
à me domus, sed, *Licetatus sum domum*. LICITOR
 enim Deponens est Terti Ordinis.

DE CONSTRUCTIONE VERBI COMMUNIS.

CAPUT VI. P. S. O. I. C.

VERBUM Commune est quod Or, syllabâ tantum
 finitum, Activi simul & Passivi significatio-
 nem habet.

2 Vix tamen inveniuntur hodie Verba ejusmodi
 quæ in Præsenti, quoque ac Imperf. Ho, tam Activè
 quàm, passivè usurpari possint.

3 Cæterum, cum Passivè usurpantur Passivo:um mo-
 re Ablativum cum Prap: à vel ab admittunt l. iv.
 l. 47. *Omnis ora maritima ab Achæis depopulata erat.*

4 Cum autem Activè Accusativum Cic: æt: 4.
 in Verrem. *Cum agros maximos ac feracissimos de-
 popularetur.*

Talia sunt.

Aggredior, Aspernor, Depopulo, Dænor, Dimerior,
Honor Cic apud Prisc. l. 8. *Hoc rest terat etiam, ut*
à te factis aggredieris donis. Id: *Qui habet ultro appe-*
ritur, qui est pauper, aspernatur, i, spernitur. Id: de
Inv. Obscitantia est per quam homines aliqua digni-
tate precedentes cultu quodam & honore dignantur.
Plura si volueris invenies apud Gell: l. 15 c. 12. &
*Prisc l. 8. * Vith. C tamen notanda videntur potius,*
quàm notanda. Itaque Tirones à Præsenti præsertim
& Im-

& Imperfecto & cæteris, quæ hinc derivantur Temporibus; significatione Passiva usurpandis abstinerebunt.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

Participia Præteriti & quæcunque ex his formantur Tempora, Passiva significatione usitatiora sunt. Maximè verò sequentia: *Complexus, Confessus, Comitatus, Dignatus, Dimensus, Dilargitus, Ementitus, Expertus, Interpretatus, Largitus, Meditatus, Pactus, Populatus, Depopulatus, Testatus, Inestatus, Inultus.* Cic: de Sen: *A quo essent illa dimensa.* 2 de Inv: *Qui tali honore dignati sunt* Liv 1 45. *Amicum ab ipso per tot casus expertum* Ter Phor: Act: 1 *Meditata sunt mihi omnia mea incommoda.* Cic: 1. Off: *Dum triginta dierum essent cum hoste pacis induciæ, nocte populabatur agros, quid dierum essent pacis noctium induciæ,* Cic: pro sext. Rose: *Uno malicio scelera omnia complexa esse videntur.* Id: apud Prisc: *Cupio eum tam invidiosâ fortunâ complecti.* Nisi fortè hæc sint, ab Activo, *Flecto* ex quo Passiva. *Implexus, Perplexus,* sic, fortasse *Compleva* 1, *Involuta Implicata;*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

Abominatus, Blanditus, Commensus, Detestatus, Dominatus, Obliens, Veneratus, & si quæ alia sunt à Pôë: tis passim usurpantur. Oratorem abstinere illis præstiterit. Quanquam Cicero pro Plancio. *Blandita* (1, *blanditis impervata*) *populi suffragia dixit.*

DE CONSTRUCTIONE VERBI DEPONENTIS.

CAPUT VII. P. S. O. I. C.

Series Ordinum eadem quæ Casuum Obl: quorum.
Primus Ordo Deponentium.

Genitivus post Verbum.

QUÆ

QUÆDAM Verba Deponentia post se Genitivum adferunt. Cic: *l. 4. ep: 5. Qui misereri mei debent, non desinunt invidere Id pro Planco Hujus meriti in me recordor.*

Ad hunc ordinem sp. Etant.

Misereor, Obliviscor, Potior, Recordor Reminiscor.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. *Obliviscor, Recordor Reminiscor* etiam Accusativum admittunt Cic: *Phil 8. Omnia obliviscor, in gratiam redeo. Id. 2. pro lege Agr: Est opera precium, diligentiam majorum recordari.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Potior*, certos tantum Genitivos videtur admittere, ex his potissimi sunt: *Rerum, hostium, Regni*, Cic: *l. 1. ep: 2. Qui petuntur rerum, lb: ep: 8. Si exploratum tibi sit, posse illius regni potiri.*

2. *Recordor* non raro Ablativum cum Prapost: *De*, pro Syll: *Recordare de ceteris.*

3. *Potius*, ut docet Nonius, *Vereor* Genitivo adjungebant. Ter, phor: *ast: 5 Neque huius sit veritus, famina primariae. Nunc Accusativo tantum.*

Secundus Ordo Deponentium

Dativus Post Verbum.

QUÆDAM Verba Deponentia post se Dativum exigunt.

Hujus modi sunt, quæ *Adulationem, auxilium, eaque omnia*, quæ Neutra utriusque Ordinis significant, s. g.

Adversor, Adulator, Anillor, Assutor, Assilior, Blandior, Famulor, Gratificor, Illacrymor, Inimicor, Infractor, Medior, Modior, Moderor, Morigeror, Obsequor, Praetolor, Suffiator Cic: pro Sylla. *Ego vero quibus ornamentis adversor tuis.*

1. *Potior, Potior, Medior, Melior*, etiam Accusativum admittunt. Sed *Infractor* frequentius Accu-

lat.

Secundus Ordo Dependentium. 303

fativo; Adulor. & Medicor frequentius Dativo. * *Adulor*, æquè utrique casui Cic. 1. Cuntit: *Qui tibi ad f. rom. Iulium prastolarentur ex mari*. Ter: *Non act. Quem prastilare Parmeno hic ante ostium?* * *Colum:* 1. 7. c. 12 *Illique (i. canes) f. rem adulantur.* Tac: 1. 15. *Nec Veronem Adulseris est* Quintil: 1. 9. c. 3. *Itaque, huic non hunc adulari, jam dicitur.* * Cic: 5 in Vert. *Veni & tempestates, res rusticas moderantur* Id: 1. 1 ad V. Fr: *Mod. vari animo & orationi cum sic iratus non mediocris ingenii est* * *Plaut:* M. 1. 1. *Ego itam Lipide in dia'or meum*, Ter: Andr: act: 5 *Ejus lolire quato ne medicarer tuo* Plin: 1. 25. c. 2. *Ut omnibus malis humanis illius potissimum Principis semper medicetur majestas.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Medtor*, invenitur etiam in Accusativo Ter: Phor: 1. 2. *Cavittates quas paulò mederi possit. Vix usurpaverim.*

2. *Dominor*. Dativo jungi videtur En: 1. *Vitis dominabitur* 4. 2. & En 3. *Cunctis dominabitur oris.* & ubi * *MAJIM* tamen uti Ablativo ut *4. casarod*, Cum Prepos. In si referatur ad Person: Tusc: 1. *Dominans ille in nobis Deus* Famil: 1. 2. ep 12. *Casus & natura in nobis dominatur*, Cic de C. Su. *Sene'us honesta est, si isque ad extremum spiritum dominatur in suos* Luc 1. 5. *Mentes dominatur in epuas.* * *ABLATIVO* tantum cum reposit. In si ad lo. 9. aut res ceteras. Cic pro C. C. *Nimia ista aut dominatur in civitate, potentia* Sall. *Fortuna in omni re dominatur*, Quintil 1. 2. c. 5. *Ut denique dominetur in affectibus* * *ABSOLUTE* etiam uti cetera, usquepari potest. Cic 4. Acad. *Cleanthes ... solem dominari & verum potiri putat*

3. *Anulo*, interdum Activum invenitur Vol: 1. 4. c. 3. *Non adularis Dionysium*, Cic: 2. Tusc: 1. 2. 4. m

adulat sanguinem. 1. lambit. Hinc: passivè 1, 1. Off:
Neque adulari nos (Accusativus est) sinamus.

Tertius Ordo Deponentium.

Accusativus post Verbum.

QUEDAM Verba Deponentia post se Accusandi
 Calum postulant, Cic: Att: l 9. *Hi quidem me:*
ra scelera loquuntur. Id: 3. de nat: Deor: Deus rer:
um tuetur, maria moderatur.

Ad hunc Ordinem spectant.

Abominor, Adipsor, Adorior, Admiror, Adulor,
Alluor, Assuor, Aversor, Calumnior, Comitor,
Consolor, Conspicor, Contemplor, Criminor, Demulcor,
Deprecor, (pro vald precor, Concilio) Deseor, E:
recor, Exorior. Fateor, Fabricor, Hortor, cum Com:
positus, Vacular, Imitor, Inficior, Inveor, Lamentor,
Lincor, Lincor, Loquor, cum Compositis, Lucror,
Machinor. Medicor, Mincor. (i imitor) Mercor, Me:
veor, & Composit: Meior. & Composit: Miror, &
Composit: Misceor, Molior, & Composit: Moror, Nan:
ciscor, Obsecor, Opperior, Ordior, Osculor, Parior,
Periclitior, (i experior) Populor, Prador, Precor, Pro:
ficor, Queror, & Composit: Rimor, Removor, Reor,
Scrutor, Sequor, & Composit: Sessor, & Comp: Solor,
& Composit: Suspicio, Testor, & Composit: Testificor.
Tueor, Vereor Vereor, & si quæ sunt alia, quorum
plurima cum vernaculo sermone congruunt.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. *Indignor, Accusativo rei jungitur, Quintil: l. 2.*
Quidam indignantur imperia. Virg: 8. Æn: Ponrem
indignatus Araxes.

2. *Preco, etiam Ablativo cum Prepos: à, vel: ah,*
pro Mur: O-æ precatus sum à Diis immortalibus.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

lè mereri de aliquo, est ei commo:
dare,

Tertius Ordo Deponentium. 305

dare, vel incommodare. Nos dicimus, *Dobrze álbo ále się komu przysłużyć.* Cic: l. 1. ep: 9 *Erat infinitum, bene de me meritos omnes nominare.* Id: 1. de Fin: *Malè, credo, mereretur, de meis Civibus.*

2. *Quoror, Conqueror, Loquor, Fateor, hanc rem, vel de hac re, dicimus, Sall: in Catil: "Sape de luxuria atque avaritia nostrorum Civium questus sum.* Cic: l. 5 ep. 1. *Satis habeas, nihil me etiam tecum (i, coram te) de tui fratris injuria, (i, de injuria quã me tuus frater affecit) conqueri, Observa in hoc exemplo Latini sermonis proprietatem & à vernaculo nostro discrepantiam Plaut: Mil: Conqueritur mecum mulier fortunas suas. Dicimus & Quoror, Conqueror tibi & apud te aliquid, vel de aliquo Catul: Argon: 33. Sed quid ego ignavis nequidquam conqueror auris, i, quid in auras: querelam effundo.* Suet: in Aug: *Tiberio quoque de ead. in re sedulo apud se --- conquerenti ita rescripsit.* Cic: l. 1. ep: 8. *De quibus eramus jam cum Pompejo loquuri.* Id: *Qui cum de scelere faceretur &c.*

3. *Licor, seu Licitor, cum Accusativo rei quæ in auctione venditur. 12. Att: ep: 39. Hæredes Scapula istos horros liceri cogitant. "Additur & casus pretii; ut, liceri tabulam centum talentis: Plin: l. 7. Sic & 38. liceri plurimi &c.*

Quartus Ordo Deponentium.

Accusativus cum Dativo post Verbum.

QUÆDAM Verba Deponentia præter Accusativum Dativum poscunt, Cic: Phil: 11. *Græcia incendit dexteram Italia, suumq; ei præsidium pollicetur.* Act: 2. in Vert: *Ei voce maxima victoriam gratulatur.*

Hujus Ordinis sunt.

Confiteor, Feneror, (i, fænorì do) Furor, Gratulor, Imperior, Imprecor, Inficior, (i, nego) Interpretor.

Longior, & composita Minor, Minor, Parrior,
Pollicior.

APPENDIX I. Generis P. M. G.

1. Piror, etiam Ablativum cum *à* vel *ab*, recipit:
Cic. Att. 1. 2. *Evacuum me abs te dices.*
2. Gratulor tibi in hac re, vel de hac re, dicimus.
Cic. Fam. 1. 4. *Qua in re tibi gratulor.* Id. 1. 1. ep:
7. *Quod mihi de Gloria gratularis*
3. Imperior te hac re, semel duntaxat invenitur:
Ter. Adel. Act. 3. *Sed cessa heram imperziri hoc malè.*
Vix usurpaverim.

Quintus Ordo Deponentium.

Accusativus cum Ablativo post Verbum.

QUEDAM Verba Deponentia præter Accusativum
postulant Ablativum sine Præpositione Vir.: 1.
Hæc. *Hæc equidem tali me dignor honore* Cic. 1. 8.
ep. 8. *Ut possem te muneri quam similino munere.*

Hujus Ordinis sunt.

Dignor, Muneror, Prosequor, Remuneveror.

Sextus Ordo Deponentium.

Ablativus cum Præpos: à, v. ab, præter Accusativum.

QUEDAM Verba Deponentia præter Accusativum
postulant Ablativum cum Præpositione, *à*, vel
ab. Cic. Att. 1. 2. *Quia multorum hic vitam est*
à L. Sulla decessus

Hujus Ordinis sunt.

Dopricor (depicram) Mereor. Nundinor, Per.
e. *per de fere.* Cic. Att. 1. 2. in Ver. *hæc nam est*
placitatio regis depicari. ib. *Qui ab isto ju*
de non tam suam nundinarentur.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. *Percontor*, & *Scisitor*, seu *Scitor*, (nam utroque modo dicitur) etiam Ablativum Personæ cum Præpositione *Fr.* admittunt Cic: 1. de nat. Deor: *Episturi ex Vellejo sciscitabar sententiam.* Id: de Clari Or: Cùm Theophrastus *percontaretur ex anicula quadam, quanti illud venderet.* **NEC OR*, etiam cum, De Pro Flac *Fundam mercatus est de pupillo*

2. *Percontor* re de hac re, elegantè dicitur; Soms Scip: *Ego illum de suo regno, ille ne de nostra Rep: percontatus est.*

3. *Mutuo*, cum significat: *mutuum contraho* huius est Ordinis, & de iis dicitur. quæ non redduntur eadem. Plaut: Most: *Decem minas à patre mutuatus est.* *Sæpe translato sumitur. 2. Tusc. *A viris virtus est homini mutuata.*

Septimus Ordo Deponentium

Ablativus post Verbum.

QUÆDAM Verba Deponentia, post se Ablativum postulant. Cic: pro: sex: Rosc: *Commenda oculis urimur, lucem, quâ fruimur, à Dio nobis dari atque imperriri videmus.* 2. de Lav: *Si eo potu potiri essent*

Huius Ordinis sunt.

Abutor, *Defungor*, *Delector*, *Fruor*, *Fungor*, *Glorior*, *Nitor*, *Oblector*, *Periclitor*, *Perfungor*; *Potior*, *Vescor*, *Utor*.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. *Nitor*, *Glorior*, *Delector*, interdum *Per* & *In*, Ablativo addunt Cic: pro Mil *In cuius vita nititur salus civitatis.* 3. de nat. Deor: *In virtute*

riamur. 1. De Fin: Quæ manus significat illum esse in hac rogatiuncula delectatum.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Periclitor*, cùm significat, *periculum subeo* modò ab osutè usurpatur. Cic: 2. de Juv: *Iura omnia periclitari, si similitudines usurpentur.* * Modò cum Ablativis communibus *Partis* aut *Causæ*. Martial: 1.

6. *Periclitatur capite* Sorades noster. Celsus l. 5. c. 26. *Vulnus, quod nimis ascriptum est periclitatur canerò*, Plin: l. 17. c. 24. *Arbores gelu periclitantur.* Sic, *Periclitari siti, febribus, frigore &c. i.* ob cancerum ob gelu, ob sitim &c. seu, *sitis causâ, canceri causâ &c.* modò cum Infinito Quintil: l. 11. c. 3. *vox ima vim non habet, summa rumpi periclitatur.* Plin: in Paneg: *Periclitabuntur esse privata.* * Ablativi, *Famâ, opinione, Statu* Omnibus peculiares esse videntur hujus Verbi, cæteris enim sese cum Præpositione, DE utimur. Liv: 1. 20. *Ingenii famâ periclitarer.* Quintil: l. 6 c. 1. *Si aut statu periclitaturi, aut opinione litigator videatur.* Sueti: in Tib: c. 21 *Ne de summa imperii Populus Rom: periclitetur.* Sic, *Periclitari de salute, de gloria de premiis. de doctrina, de ornamentis omnibus.* PERICLITOR, pro, *ex-prior* vide in 3. Cui: Depon.

2. *Porior*, pro *Fruor* Allativo jungitur: ut, *porior voluptate*, pro *vindicare sibi*, seu *Obtinere*, etiam Accusativo. à Pôdētis præsertim jungitur Ter: Adelph: act: 5. *Ille alter sine labore patriâ poritur commodè* Luc: l. 2. *Homerus sceptræ poritus.*

3. *Vescor*, *Fungor*, *Uxor*, *Abutor*, etiam Accusativo, *Vesci caprinum fecur.* Plin: l. 8. c. 30 *Vesci abstinuum.* l. 11. c. 38. *Fundus efficiunt.* Ter. Adel: act: 3. *Cæciliæ volumus uti,* Plaut: Cas: *Operam ab-*

utitur. Ter. Andr: Prol:

DE CONSTRUCTIONE VERBI IMPERSONALIS.

CAPUT VIII. P. S. O. I. C.

Primus Ordo Impersonalium.

Absolutè.

QUEDAM Verba Impersonalia Absolutè ponuntur.
Cicero de Div: *Si fufarit, fi conuerit.*

Hujus Ordinis sunt.

*Diefcit. Fulget, Fulgurat, Grandinat, Ningit, Pluit
Rorat. Serenat, Tonat, Vefperafcit.*

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. His autem interdum vel aperè additur Nomi-
nativus rei, quæ pluuiam, tonitru. aut quid fimile
ciet. 9. *Æn Calum tonat omne, fragore.* * vel occultè
subintelligitur: *Deus, Natura,* aut quid fimile.

2. Exprimitur eodem Cafu res quæ pluendo deci-
dit: *Plu l. 2. c. 56, Effigies, quæ pluerat, fpongiarum
fere fimilis fuit Virg: 4 Georg: Nec de concufa ran-
cùm pluit ilice glandis Stat: 8. Theb: Saxa pluuie.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Pluit* Ablativum poft fe habere folet *Liv: l. 1:
Nuntiarum eft Regi, in monte Albano lapidibus pluiffe
Id: l. 42. Saturnia nuntiarum erat, fanguine per tri-
dum pluiffe, Oximi pluiffe terrâ, Plu: l. 2. c. 56. Re-
latum, in monumenta eft lacte & fanguine pluiffe. Et
fæpè alias. Carne, ferro lateribus cottis &c. apud Va-
let: l. 1. c. 6. Sic, Ningit, Lucr: l. 2. Ninguntq. ro-
farum floribus.*

2. Accufativo, *Pluit* vix jungitur *Cic: 2. de Div:
Sanguinem pluiff, fenatui nuntiarum eft. Nifi vel Ac-
cufativus, hic fit Infinitivi, vel fanguine legi debeat,
Livi*

Liv. l. 40 In arez Vulcani, & concordia sanguinem
plur. Rarum id, si locus mendo caret.

Secundus Ordo Impersonalium.

Genitivus post Impersonale.

QUÆDAM Verba Impersonalia ante se postulant
Nominativum. vel ejus locū aliquam orationis
Partem. post se verò Genitivum. * Cic: 2. ad Q. Fr.
Hoc vehementer interest Reip Pām: l. 5. ep. 5. Utrius-
que nostrā magni interest. prius ut te conveniam quā
decedas & de Fin Interest omnium rectē facere, l.
Off Adol. entis est, majores natu vereri.

Hujus Ordinis sunt. Est, Interest, Refert.

APPENDIX I Generis P. M. C.

1. *Inter est & Refert, & pleraque Impersonalia Ter-
tiii. Quarti & Quinti Ordinis hos terē Nominativos
libentiss ad mittunt* Hæc, Illud, Illud, Id, Idem Quod,
Quid Nihil Cic pro Syll Vestri enim hoc maximē
inter-est ad Brut l. 2. Tua istud refert maximē, Pro
leg: Mamil Illud parvi refert. de Ori l. 2. Si tibi id
minus libebit Id 6 Vert: Non idem mihi licet, quod
iis qui nobili genere nati sunt. Pro Marcell: Multū
durius erit. quid si expediret, Hor: l. 2. Sat: 6. Nil
me peniteat sanum patris hujus.

2. Pro Genitivo rei inanimatæ sæpe, *Interest, Accu-
sativum cum Prepositione, Ad, adscribit* Cic: l. 5.
ep. 12. Ad nos am laudem non multum video interesse
& l. 16 ep. 3. Magni ad honorem nostrum interest.

3. Idem Verbum pro Genitivis, Mei, Tui, Sui, No-
stri Vestri habet Ablativos: Meā, Tuā, Nostrā, Ve-
strā, Cic: l. 16 ep. 3 Et tuā & meā, maximē interest
te valere Id l. 2 ep. 4. Si quid esset, quod eos scire
aut nosset, aut istorum interesset. Ter: Hec: act: 5.
Tuā quod nihil refert. percontari desinas.

4. Cuius vel, Cujus interest, dicitur utroque modo.
Cic. pro Mil: Ea cades si perissimū crimini datur

dicē.

dicitur ei, cujus interfuit, non ei cujus nihil interfuit:
Id: Phil: 2. *Quis enim est hodie cujus interest istam legem manere?* Hoc verò usitatius

5 Verbum *Est*, pro Ablativis; *Mea, Tua, Sua, Nostra Vestra* habet Nominativos; *Meum, Suum, &c.*
Cic l. 6 ep. 5. *Puto esse meum, quid sentiam, exponere* 1 de Fin. *Si memoria forte defecerit, tuum est, ut suggeras*

6. *Magni, Parvi, Tanti.* *Quanti* in Genitivo adherent Verbis *Interest* & *R. f. i. z.* 2. Att ep: 23. *Per magni nostra interest te esse Romæ.* 3. ad Q. Fr: ep: 1. *Parvi refert abs te jus dici* Ulpian: ff. de furto: l. 22. *Si tanti interfuit Paulus* Ibid: l. 28. *Tanti tenetur, quanti domini interfuit,*

7. Cetera ejusmodi per adverbium redduntur; ut, *Multum, Permultum. Plurimum, Interest; Maxime Magnopere Vehementer* Refert sic & *Paulum, Faintulum, Minime, Tantum Aliquantum, Aliquantulum, Tantopere, Quantopere* &c Cic l. 12. ep: 9. *Multum interest te venire.* Id: Br ep 6. *Quantopere interest opprimi Dolabellam* proficèdè intelligis

1. *Quantum* pro *Quanti*, apud Ciceronem invenies^o pro Mur (*stentiam aliò loco quantum salutis communis interest duos Consules* ff.

2. *Tantum* pro *Tanti.* apud Plin: l. 2 c. 26. *Tantum interest. subeant radii an superveniant.*

3. Quæ de *Interest* hucusque diximus tunc ei competunt, cum significat. *Periret* aut *Util* est nam si differentiam inter res significat, Accusativum cum Præpositione *Inter* apertè, vel occultè habet Cic: Att: l. 8. *Hoc inter me & illos interest quod* &c 2. de Fin: *Hoc interest. quod voluptas etiam in vitiosa est res ut Stoici putant.* * Reperitur hæc significatio etiam cum Nominativo. Ter: Ad: 1. l. 1. sc: 1. *Hic pater, & dominus interest.* Et cum Ablativo. Id: Eun: act 2. Sc: 2. *Sculo intelligens quid in me* &c. Hæc tamen ratiore.

Tertius Ordo Impersonalium.

Dativus post Impersonale.

QUÆDAM Verba Impersonalia; quorum multa eventum, commodum, incommodum, significant, ante se postulant Nominativum vel ejus loco infinitivum, aut Membrium Orationis: post se verò Dativum Ter Adelphi act. 5. *Facite quod vobis liber:* Cic: 1. 2. ep: 1. *Mibi placebat, ut re Loucadem deportares.* Tusa: 5. *Peccare nemini licet.*

Hujus Ordinis sunt.

Accidit, Benevertit, Cadit, Comperit, Conducit, Confert, Constat, Contingit, Convenit, Displicet, Dolet, evenit, expedit, Incessit, Incidit, Liber, Licet, Liqueat, Lubet, Obringit, Obvenit, Paret, Placet, Præstat, (i, satius est) Restat, Succedit, Superest, Sufficit, Supperit, Superat & Suppeditat, pro Supperit. Srat, Seder, pro Placet, Usuvenit. Liv: 1. 3. *Quod bene venteret ipsi, Reij; Publicæ* Et, 1. 9. ep: 2. *Scet nobis illud, vivere in studiis nostris.* Æn: 5. *Idq; pio sedet Æneæ.*

APPENDIX I. Generis P. M. C.

1. Quæ in horum Verborum etiam, *Personaliter*, usurpari solent, & utroque Numero: Tusa: in Cæs: *Cæt ra item quæ cuique libuiss. ut.* 5. Tusa: *Ut ambitioni & quod dianis sumptibus copia suppetant:* Sal: Jug: *Metello Numidia evenit:* Cic: 1. 9. ep: 21. *Timebam ne evenirent ea, quæ acciderunt.* Virg: *Ecc: 10. Nec carmina nobis ipsa placent.*

2. *Conducit*, pro Dativo rei inanimatæ interdum: *Confert* fere semper Accusativum cum *Ad*, exposcit. Cic: 1. *Off. dum consultant, conducatur id, nec ne ad v. et commoditatem.* Quintil: 1, 1. c. 4. *Comædia plurimum ad eloquentiam confert.* *Dativo autem Personæ, *Confert* non jungitur.

3. infinitum *Esse*, accedente Verbo *Licet*. Dandi vel

Tertius Ordo Impersonalium. 313

vel Accusandi Casum postulat. Cic: 1. Tusc: *Licuit otioso esse Tb. mistocli, licuit Fpaminonda.* Att: 1. 1. ep: 14. *Quo in genere mihi negligentis esse non licet.* Id: pro Flac: *Cur his per te frui libertate, tunc denique esse liberos non licet?* Observa hic Latini sermonis elegantiam in adjuncta Præpositione, *Per*, quæ Verbo, *Licet* sæpissimè ita jungitur, sic Plaut: *Asinaria vult esse, si per vos licet.* Ter Adelph: *fineris nunc facere, dum per astatem licet.* Cic: Phil 2. *Petis ut tibi per me liceat.* Id: 1. 1. ep: 3. *Faciam, si tibi per ejus amicitiam licebit, &c. &c.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Item Infinitum *Esse*, cum cæteris Verbis quæ Dativo gaudent Accusativum potius habet. Ter Heaut: act: 2. *Vobis expedit esse bonos.* I. Phor: act: 5. *Nostræ culpæ facimus, ut malos expediat esse.* Reperitur tamen & cum Dativo. Quintil: 1. 11. c. 1. *Cui esse deserto vacet* Liv: 1. 21. *Vobis necessè est foribus viris esse.* Hor: in Arte: *Mediocribus esse Pòetis non Dii non homines, non concessere columnæ.* Ov: 8. Met: *Vobis immunibus hujus esse mali datur.* Simile est illud Valerii 1. 4. c. 6, *Sylla chlamydato sibi Neapoli ambulare turpe non duxit.* Et 1. 5. c. 4. *Maximo tibi postea & civi, & duci evadere contigit.*

2. *Incessit* Impersonale Præteritum ab *Incesso* Dandi, v, Accusandi Casum admittit, Val, Prol: *Nec mihi cuncta complectendæ cupido incessit.* Liv: 1. 1. *Gravior cura Patribus incessit.* Frequentius Accusativum Liv: ib: *Timor deinde Patres incessit.* * Etiam cum Præpositione, In Ter: Andr: act: 4. *Nova nunc religio in te incessit,* Nowe *szkrupuky cie napádky.*

3. *Accidit, Contringit, Evenit. Usuvenit, & alia quæ eventum significant* apud Oratores fere Infinitum respuunt & Conjunctivo Modo cum. Ut adhærescunt Præstat igitur dicere. *Aliquories jam evenit ut te o-*
tio.

nosum deprehenderim, quàm aliquoties mihi jam evenit, te otiosum deprehendere, & similia Cic: 3. in Vert. Accidit ut ea die Lamesarum veniret. Id: 1. 2. ep: 1. Si ei contri esset, ut te antè videret, quàm è viza discede et 3. de Or: Forte venit, ut in Triver-nati essemus.

4. Convenit cum significat, *Przystoi*, Dativum, cum verò *Zgoda zgodz-m* sig Accusativum cum Præpos: Inter liv 2. ab Urb Non modo inter Patres, s. d ne inter Consules quid in ipsiis satis conveniret Plaut: Capt: Nunc ita conv nit inter me atque Lucum ut te mittam ad patrem * Sape etiam Casus hoc præpositionis latet Plaut Amph. Convenit vici viri sunt eo pralio urbem agrum aras, focos, s q; uti dederunt, s, inter eos, videlicet Teleboas & Amphitruonem: id ALC Si d liqui nulla causa est AM Conv nit, Nos dicimus *zgoda* * Sic quoque Verbo Convenit utuntur, Latini, *Mihi cum illo malè convenit, Scientia cum insidia nunquam conv nit* & Plaut Capt: Dicitur Patri quo pacto mihi cum hoc conveneris de in-jus filio Polonus diceret. *Powiedz* &c iaka. *ugoda* *stanka* między nami, &c. Cic: Art. 1. 6. *Mihi cum Dejotaro convenit, ut ille in meis castris esset.*

Quartus Ordo Impersonalium.

Accusativus post Impersonale.

QUÆDAM Verba Impersonalia postulant ante se Nominativum, vel ejus loco Infinitum, vel Membrum Orationis post se verò Accusativum. Cic: in Brut. Decet hoc illum nescio quemodo. Id: 2. ad Q Fr: Te esse animo bilari valde me juvat.

Hujus Ordinis sunt.

Decet, Dederet, Delectat, Juvat.

APPEN.

Quartus Ordo Impersonalium; 315
APPENDIX I. Generis P. M. C.

Hæc quoque Verba non raro utroque Numero cum quovis Nominativo Personæ tertiæ usurpantur. Cic: de Off *quam te aliena decant* Plaut: Most: *Satin hæc me vestis decet* Sen: 2 *de beat: Te omnia dedecent.* Cic: l. 2 ep: 7. *Me status hic Reip: non dedecet.*

APPENDIX II. Generis, P. S. C.

1. Verbum *Oportet*, ineptè quidam reponunt in hoc Ordine: cave igitur Accusativum, illi tribuas, sed vel Nominativum. Ter Heaut: act: 3. sc 2. *Hæc ficta ab illo oportebant* Cic pro: Coru: est aliquid quod non oporteat, etiamsi licet, quicquid verò non licet cerè non oportet. * Vel Orationis membrum Nominativi locò * Id: Phil: 7. *Ir itari Antonium non oportuit.* * Elegantissimè loqueris, cum Verbum hoc Coniunctivo Modo sine ulla particula facias. Cic: in Or: *Ex rerum cognitione efflorescat & redundet, oportet oratio.* * Verum plurali numero non videtur usurpandum.

2. Vernaculæ illæ phrasæ. *Musi ty bydy wielkie lądno, M fiat to bydy wielkie nómra* Cicero, & similes quibus conjecturam nostri significare solent, per Verbum, *Oportet* aut *necesse est*, reddendæ Latine sunt, v g *Ex asse nequam sis, oportet: Præclarus Orator fuerit necesse est* M. T. C. Plaut: Cal: *Properate, canam iam off coctam oportet.* Id: *Hunc hominem malum esse oportet* Id: 5. *Vert* *Hoc arator, assequi per triennium cerè fructu suo non potuit, vendiderit instrumentum necesse est.* i. *musi bydy ty, przedat &c.* Cave igitur à trivialibus illis Latine id ef ferendi formis: *Debes tu esse valde nequam &c.*

3. *Fugit Latet, Præterit, Tollit*, cum Impersonaliter usurpantur, hujus sunt Ordinis. Cic: ad Q Fr: l. 2. *De Casare fugit me ad te scribere.* ad Att: l 3. ep: 23. *In lege nulla esse hujusmodi caput, te non tollit.*

Quin.

Quintus Ordo Impersonalium.

Accusativus cum Ad, post Impersonale.

QUÆDAM Verba Impersonalia postulant. *ante se* Nominativum vel ejus loco Infinitum, aut Membrum Orationis: *post se* verò Accusativum cum Præpos. *Ad* Cic: pro sext: Rosc: *Hoc ad me nihil at inez.* Id: de Div: l. 2. *Ad rem pertinet, quomodo calō affectō quodque animal oriatur.*

Huc spectant: Attinet, Pertinet, Spectat.

APPENDIX I. Generis P. M. C.

Hæc quoque Verba utroque numero, & cum quovis Nominativo personæ tertiæ sæpe efferruntur.

Sextus Ordo Impersonalium.

Genitivus ante; Accusativus post Impersonale.

QUÆDAM Verba Impersonalia postulant *ante se* fere Genitivum, vel Infinitum, vel Orationis Membrum; *post se* Accusativum. Plaut: Trin: *Miseret te aliorum, cui, nec te miseret, nec pudet.* Cic: de Off: *Quod te, quantum proficias non panirebit.* ad Q. Fr: l. 3. *Non me hoc dicere puaebit.*

Hujus Ordinis sunt.

Miserefcit, Miseret, Panitet, Piget, Pudet. Tedet.

APPENDIX. II. Generis P. S. C.

1. Quinque hæc, Verba videntur. quondam fuisse deponentia Cujus rei argumento est carmen Turpilii apud Nonium.

Quam maris nunc patris me miserecur, magis. Hinc eorum Præterita, Misertum est, Pigitum est, Pudirum est, Pertesum est; duo tamen, Pigitum est, & Pudirum,

zum est, panē obsoleverunt Quanquam Cic: pro Flac: co: dixit: *Nonne esset pudicum?* & Stat l. 7. *pigium* Hinc Passivè: *Panitendus, Pudendus, Pigendus.* Colum: l. 3. c. 1, *Hic ager colono est panitendus* v. l. i. c. 13 & 14.

2. Vereor apud Veteres erat Impersonale hujus Ordinis, Pacuv: ap: Non: *Nihilne te populi veretur?* Accius, *Si tui te vereor Progenitoris?* Quos & Cl. cero semel imitatus est. l. 1. de Fin. *Aristippi, Cyrenaicorumq; omnium quos non est veritum in, voluptate summum bonum ponere.*

IMPERSONALIA PASSIVA

P. S. O. I. C.

1. Quidnam hæc Verba sint.

VERBA Impersonalia Passivæ vocis, sunt ea Verba Passiva, quæ solâ Tertiâ Personâ contenta sunt, v. g. *Dormitur, statur &c.*

2. Unde proveniant.

1, Fiunt potissimum à Neutris in O, absolutis, & ab Activis cum hæc in tertiâ Persona absolutè Passivè efferuntur. v. g. *Scatur, Vivitur, Curritur, Ibat, Ventum est, Seritur, Egetur, Amatur, Fletur.*

3. Quomodo construantur.

3. ANTE SE admittunt Ablativum cum Præpe-
d, vel ab, idque VEL TACITE, si absolutè ponun-
tur, v. g. *Egetur statur, s, à me, à te &c. VEL EX-
PRESSE, Cic: l. ep: 12. nihil est à me inservi-
rum temporis causâ, Id: pro Dom: sua. Ab universo
senatu reclamatum est: Aut Ablativi locò (Dativum,
Martial:*

Martial: Tota mihi dormitur hiems. Plaut: Epid: Mihi isthic neque scribitur, neque meretur.

4. POST SE habent casus suorum verborum Cic: 1. 7. ep 2 Ejus orationi ab omnibus reclamatum est Liv: 1. 1. Siccitate laboratum est; non respuunt etiam Rectum Plin: 1 17. c. 10. *Hoc modo plantantur purnia*, Id 1 12. c. 13. *Mittitur cardamomum* & 1. 12; c. 6. *Totus hodie navigatur occidens* Hæc nihilominus Impersonalia sunt, quia eorum Primæ, & secundæ Personæ non sunt in usu.

S C H O L I O N

1. Impersonalia Passivæ vocis quædam suspte natura Personalia sunt, & Primas ac Secundas Personas Passivæ vocis habere possunt; ut quæ ab Activis & quibusdam Neutris Quarti Ordinis fiunt. dicuntur tamen Impersonalia cum absolute sine ullis Personis Passivæ voce efferantur Cic: Phil: 3 *Ab hora secunda bibebatur, ludebatur. vomebatur* Ter: Andr act: 1. *In ignem ossa est fletur.* Vide ibi Donatum.

2. Verba verò quorum Primæ Secundæq; Personæ non sunt in usu si iis Nominandi Casum adjungeris, Impersonalia Finita. Quod certam Constructiōis Personam habent, Ov 10. Met: *Nunc tercia videtur ævis* Id. *Noctes vigilantur amara* Cic: 1. 1. *Off Malce in Rep. peccantur*, Pro Mur *Pugna acerissima est cum Rege summa contentione pugnata* Sal: Jur: *Trasium male pugnatum à suis*; quia Vivor, Vigilor, Peccor, Pugnor in usu non sunt.

3. Videntur potius nō censentur Impersonalia; quæ privis secundisq; desituta Personis non admittunt Nominandi casum, quia nullū certū Numerū, aut Personam deserviunt. unde & Infinita seu Infinita appellatur Plautus Eseud: *Quid agitur?* Ter: Eun: act: 2 *Quid agitur?* stat: Id. Adelph: act: 4. *Cassum est usq; adhuc.*

ad apoc Et

Et ait: 3. Ignorū est, ita itū est creditū est Cic:
6. Verr: Curritur ad pratorium Att: 1 2. ep. 1.
Non itū est obuiū, cūm iri maximē debuit. Et 1.
10. His maneri diutius non potest

DE COMMUNI OMNIUM VERBORUM CONSTRUCTIONE.

Michaelis
CAPUT IX. P. M. C.

Hactenus de peculiari Verborum Constructione dictum est, deinceps de Communi dicendum.

PRECEPTUM De Statu in loco

Sive de Interrogatione UBI.

PROPRIA Pagorum Castellorum, Urbium vel Oppidorum Primæ, vel Secundæ Declinationis ponuntur in Genitivo post quodvis Verbum, si Interrogatio fiat per Adverbium UBI; sive (ut alii loquuntur) cum significatur status in loco. Cic: Att: 1. 4. Egnatius Romæ est.

2. Propriorum legem sequuntur hæc quatuor Appellativa: Belli, homi, militiæ domi, quorum postremo, domi, adjungi possunt Adjectiva meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, aliæ Tusl: 5 Theodori quædam nihil interest homi ne an sublimè putrescat 2. it Quibus unq, rebus vel belli vel domi periculant, Romæ augent. Id: 1 4. ep: 7 Non ne mavis sine periculo domi tuæ esse, quam cum periculo alienæ? Liv: 1. 3. Salubriora credebant militiæ quàm domi iuvenum corpora. Cic: 1. de Off: Parva sunt foris arma, nisi qd consilium domi.

E X C E P T I O N E S.

* I. Si Propria tamen fuerint *Declinationis tertiae*, vel *pluralis numeri*, Sexto Casu utendum est Cic: l. 1. de Div: *Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus.* ad Att: l. 6. *Lenzulum nostrum scis Euzoeis esse.*

II. Dativo Ruri, vel Ablativo Rure, utimur, cum hujus est loci quaestio, Plaut: Bacch: *Si illi sunt virga ruri, ac mihi tergum domi est* Liv: l. 18. *Morientem rure eo ipso die sepeliri se jussisse ferunt* Nonnunquam & Adjectivum additur. Hor: l. 4. ep: 28, *Interdum nugaris rure paterno.*

De Regionibus universim.

PROPRIA Regionum Insularum, Provinciarum ac caeterorum denique majorum, locorum semper cum vernaculo nostro sermone congruunt, exceptâ unicâ interrogatione *Quid:* ad quam semper Accusativo cum Praepositione *in* efferuntur. Cic: Att: l. 9. *Promitto tibi, si valebit, regulam illum nullam in Italia relinquenturum.* Id: l. 4. in Verr: *Imperii gradus ex Sicilia in Africa Romanis factus est:* Liv: l. 3 dec: 4 *Dum ipse terrestri per Hispaniam Galliasq; itinere Italiam peteret.* Cic: de Som: Scip: *Cum in Africam venissem* &c.

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. Genitivus, *Domī*, illa sex tantum Adjectiva admittit, *mea, tua, sua, nostra, vestra, aliena*, cum aliis in ablativo cum Praepositione, *in*, ponitur. Ovid: *Sustinet in vidua tristitia signa domo.*

2. Quod interdum fit etiam adjectis illis sex Pronominibus Plin: ad Cael: l. 3. *Ille in domo mea saepe convalevit.*

3. Cum Substantivis autem utroque modo copulatur. ad Att: l. 1. ep: 1. *Clodius deprehensus est domui Caesaris,* & l. 2. ep: 7. *Cum in domo Caesariana vir quondam fuerit.*

4. *Humi* non solum significat, *nā ziemi, to ziemi, po ziemi.* ad Interrogationem, *UBL*, verum etiam, *na ziemi, o ziemi, to ziemi,* ad Interrogationem, *QUO*, *Plin: l. 8. c. 83. Ingentes arcus desunt humi.* *Colum: l. 8. c. 15. Depressus humi canaliculus,* & *In humam.* Quodsi adjectivum addideris, Genitivus *Humi* migrat in Casum Præpositionis, *In*, cæterorum Appellativorum more: *Ov: 4. Mer: Sedit humo in nuda,* *Stat: 10. Theb. Stratus humo in gelida.*

5. Sine Genitivo, *Domi*, nusquam apud Latinos Scriptores invenias Genitivo, *illi*, aut, *illius*; sed Ablativos cum Præpos. *In*, *Cic: lib: 1. de Off. Quæ res igitur gesta est unquam in bello romana.* *Salust: In eo bello trecenti milites desiderati.* Elegantissimè etiam Ablativus, *Bellò* sine Præpositione adhibetur, *Vatin. ad Cic: l. 5 ep: 10. Simius, non semissis homo, contra me arma tulit; & cum bello cepi Sic bellò partæ opes, captae urbes, fracti hostes, & similia;* quæ ad danda insinua Præcepta de *Quando*, & de *Modo actionis*, referri possunt.

6. Errant qui putant, Nomina tertiæ declinationis ad Interrogationem, *UBL*, Dativò esse nam *Tiberis*, & *Anxuri*, Alativi sunt, quia *Tiber*, & *Anxar*, Ablativum in, *E*, & *I* apud Veteres habuere, unde legimus utroque modo. *Cic: Att: l. 10. Nunc rescribo conventò Antonio Tiburi* *Iiv: belli Pun: l. 10. Tibure* *haud ita multò ante mortuus.*

7. Quidam dubitant, dicendumne sit. *Marcellus natus est Romæ nobilis urbis, an nobili urbe* *Cicero* posteriore modo loquitur pro *Archia*, *Noms est,* inquit, *Antiochia loco nobili & celebri quondam urbe,* Idem Præpositionem quoque *In*, adhibet cum Ablativo pro *Rab: Neapoli in celeberrimo oppido.* & *Phil: 4. Albæ in urbe opportuna.* *Plinius* ipse Nominati Proprio Præpositionem addit: *l. 2. In Nea oppido Trondis,*

*Præceptum II. de motu ad locum.**Seu de Interrogatione QUO.*

SI per Adverbium *Quò* fiat Interrogatio, Propria Pagorum, Castellorum, Urbium cujuscunque Declinationis, ac Numeri: * item Appellativa, *Rus*, & *Domus*, Accusativò sinè Præpositione efferuntur Cic: Att: l. 16. ep 6. *Epistolas Catinam Tauromenium Syvacusas commodè mittere porero.* Ter: Heau: *Domum.* revertor *maſtus*, Id: Eun: *Rus ibo*, Cic: Ipro Arch: *Eum domum suam receperunt* Curt: l. 7 *Qui r. missi domos erant.* * Si tamen *Rus* pluraliter usurpetur, Præpositionem, *In* adſciſcit. Liv: l. 9 dec 4. *Fam ubi vos dilapſi domos & in rura vstra eritis,*

*Præceptum III. de motu è loco,**& per locum: sive de Interrogationibus.**UNDE & Qua.*

SI per, *Unde*, vel *Quà* sit Interrogatio Propriis Pagorum, Castellorum, Oppidorum, item Appellativis, *Rus* & *Domus*, in Ablativo sinè Præpositione utimur. ad Att: l. 5. ep 17. *Accepi Româ sine tua epistola fusciculum literarum.* Ter: Eunch: act: 5. *Video rure redeuntem senem.* ad Att: l. 5. Izer Laodiceâ faciebam, cùm has literas dabam *in castra.* Id: *Adest legatus domò missus.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Cùm loci propinquitas significatur, etiam Propria Pagorum, Castellorum & Urbium ad quamvis interrogationem præpositiones recipiunt, en exempla l. ad *UBI* Cic: 4. Acad: *Hortensii villa quæ est ad Baulos.* Cic: ad Domit: *Apud Corſinium castra posuit* Caesar. Virg: 1. Æn: *Sub Illo alio* II. ad *Quò*, Cic: de Senect *Miles adolescenzulus profectus sum, ad Ca-*

puam,

puam, Id: Att: l. 16. *Vertine à Minturnis Arpinum versùs.* III ad UNDE, Id: Att: gl. 9. *A Brundisio nulla adhuc fama venerat.* Liv: l. 1. bel. Pun: *Legati Romani ab Carthagine in Hispaniam trajecerunt.* IV. ad Quid Liv: doc: 4. *Præter Thebas, Demetriadem cursum divergerent, Polonus reddiderit.* *Mimo Tebow. vel po pod Teby &c.*

2 Propria urbium & oppidorum sæpe Præpositio-
nem recipiunt, idque ad quam libet interrogationem,
licet non significetur loci propinquitas.

3. Contrà Propriis regionum & insularum inter-
dum demitur Præpositio, præcipuè à Pœtæ & Histo-
ricis. Exemplis supersedemus, quis præstat ut Tyro-
nes Grammaticorum regulam sequantur utrobique

4. Certa Nomina Regionum aut Viarum, item Appel-
lativa, quædam eleganter Ablativô sine Præpos: effe-
runtur tunc cum alioqui Accusativô cum Præp: Per
efferranda essent Cic: ad Q. Fr: l. 1. ep: 1. *Si iter
Appiâ viâ faceres, Id: in Vert aët 2 Multa mihi
à C, Verre insidiæ terrâ mariq; sunt facta.*

5. Hanc elegantiam imprimis sibi vendicant verba
Vagandi; ut, *Erro, Palor, Vagor, Volito* & simillia Phil-
10. *Et nunc totâ Aſiâ vagatur, volitat ut Rex Pro
Font, Vagantur, totô forô 2, de Or: Totô forô voli-
zare.* Martial: l. 1. *Nec tamen ignores ubi sim venalis,
& erres Urbe Vagus tota me duce tutus eris, Obier-
va autem ubique isthic adjici Adjectivum Totus.*

Præceptū: IV. de Dativo communi.

Quodvis Verbum admittit Dativum ejus Personæ:
cujus gratiâ, commodô, vel incommodô, ali-
quid fit: Plaut: Mil: *Tibi arâs, tibi occas, tibi seris,
tibi eidem meris.* Cic: l. 16. ep: 6. *Quidquid valebo
vel autoritate, vel gratiâ, valebo tibi, & l. 2 ep: 18
Si quid offenderit sibi totum, tibi nihil offenderit.*

*Præceptum V. de Accusativo, vel
Ablativo communis Temporis.*

TEmpus Accusativò vel Ablativò effertur, si per:
Quandiu fiat interrogatio Liv: 1. 1. *Romulus septem & triginta regnavit annos*, Plin: 1. 7. *Majinissam sexaginta annis regnasse indubitatum est.* * Sapiùs tamen Accusativò.

2. Sin verò per *Quando* Ablativò utimur. Cic: de Arusp: *Negotium Magistratibus datum est an 10 superiere.* * Ablativò item utimur, cùm præteritum tempus à præsentì metimur. Att: 1. 10. ep: 4. *Temporalem ego quindecim annis antè prospexeram.* Nos dicimus; *Od pignastu lat, iuz temu pignastu lae lai, iak &c.* * Participium tamen, *Natus* cùm hominis ætatem metimur, Accusativum, *Annos*, semper exigit, ut, *annos natus viginti &c.* Juž mti dwadzieścia lat.

3. Cum transactio rei cuiuspiam præfinitò temporis spatiò ceu limitibùs quibùsdam circumscribitur Tempus Accusativò cum Præpos: *Inter.* * non nunquam tamen etiam solo Ablativò effertur Plaut: Cur: *Dimidiam partem nationum... subegit solus inter viginzi dies.* Liv: 3. bell: Pan: *Intra paucos dies &c.* Sic, *intra biduum intra triduum &c.* Cic: pro Mil: *Glorius refrendit, triduo illum, ad summum quatrimum periturum.* Nobis hoc loquendi genus respondet Interrogationi: *wiale godzin? v. g. we trzech dniach, o iednę noc; we dwóch godzinach, i iednym dnem &c.*

APPENDIX II. Generis. P. S. C.

1. Ad Interrogationem *Quando*, non sola Nomina quæ tempus significant, Ablativò effertur, nam illa quoque, quibùs res in tempore evenientes exprimunt.

muntur, eodem in casu usurpantur. Hinc illa passim apud Latinos Scriptores obvia *Ludis Apollinaribus, Fieralibus Sacularibus &c. Bellis servilis, civilis, Macedonicis. Punicis &c. Primo conflictu, Altera in hostem expeditione Hircis & Panta Consulibus L, Syl-la Dictatore, & multa innumera: nihil est enim, quod ista ad Absolutum potius Ablativum referamus,*

2. Ablativi ejusmodi (exceptis, qui Personam significant) summo Latini sermonis lepore in Accusativos cum Præpos: Per migrare possunt, Cic: 7. Verr: *Per eos dies quum iste cum pallio purpureo calariq; ruita versaretur in convivis*, Tacit: fl. 20. *Orsus à q aestu periculisq; quæ per quinque & viginti annos incastis Romanis exhausisset*, SIC *Per eam annonam, w drogic lata, Per Dionisia, w zapusty &c. vide* in dicem Cnapii sub *Per*, Nonnunquam, *per* mutatur in sub v. infra c. 17 præcepto, 7.

Præceptum VI. de Accusativo, vel Ablativo spatii.

Cuivis Verbo apponi potest Accusativus, vel Ablativus qui distantiam loci significet Cic: 1. 16. ep: 4. *Is locus est circa Leucadem stadia viginti*, pro Sext: Rosc: *Edixit, ut ab Urbe abesset passuum millia ducenta*: Att: 1, 13, *Cubitum nullum assiduo cursu processit*. Liv: 7. bell: Mac: *Mille & ducentos passus ibi latitudo patet*. * *Casi 1, v, beite Gull: Millibus passuum sex à Caesaris castris sub monte confedit* Id: 1b: *Ab exploratoribus certior facius est, Ariovisti copias à nostris, millibus passuum sex & viginti abesse*. Accusativus tamen est frequentior.

APPENDIX II. Generis P. M. G.

1. Ipsum Spatii nomen utroque Casu ac betur Curt: 1. 5. *Edificia fere SPATIUM unius jurevis ab-*
sunt.

sunt. Colum. l. 1, c, 3, Sulci litarum inter se distenz semipedali SPATIO.

2, Cum dicimus abesse *bidui tridui, &c.* genitivis ejusmodi, *Iter, aut Via*, in Accusativo vel Ablativo subauditur, Att: l, 5, ep: 17 *Acastris aberam bidui*, * Sape & expresse adjicitur. Fam: 15, ep: 4, *Aberam ab Amano iter unius diei* Cæs: l, 1. bell: Gall: Cum *bidui* viam processissem,

Præcep: VII. de Ablativo absoluto.

Quibuslibet Verbis addi potest Ablativus absolutè politus. Att: l, 5, *Quæ aurore re velle capi, adjutore assequar*, ad cund: l. 14 *Scripta hæc ad re apposita secundâ mensâ de clar: Or: Ergo cautiùs post hæc historiam, re audiente, attingam*, Mart: l. 8, *Cæsare venturo, Phosphore redde diem.*

2. Si tamen Nomine illo aut Pronomine vel Participio, quod Ablativò absolutò efferendum erat, Verbum aliquod proximum tanquam suo casu recto, aut Obliquè indigeat. Ablativo absoluto ordinariè locus non est Cic: 1. de Or: *Cæn Proconsul in Cilician proficiscens Athenas venissim*. Ibi: *Cogitanti mihi ac memoriâ vetera repetenti perbeati fuisse illi videri solent*. Plura exempla pete ex C. 13, Præc: 1. num: 1. intra.

APPENDIX II. Gen: P. S. C.

1. Aliquando absolutè ponitur Participium Præteritî sinè Nomine Liv: bell: Mac: l. 1. *Inde Consul ad Pulvinum est progressus, nondum comperzo, quam regionem hostes petissent*. Tac: l. 2, *Audirò castellum Lupix obideri sex legiones eo duxit*. Tac: l, 1, *Nec diu certatò transtulit aciem*. Id: l. 4, Hist: *Multum invicem disceptatò v. l. 1, c, 9, sch: 7; n. 6.*

2, Noununquam Nomen tantum Tac: l, 1, *Fuxta PERI.*

PERICULOSŪ *facta seu vera promeret, i. cū aquō periculōsum esset* Liv: bell: Pun: l, 7, *Multi Incertō prae tenebris, quid aut peterent, aut vitarent, facē interierunt*, i, *cū incertum est*, Tacit: l, 3, *Ann Senatus Majorum beneficia intraspexit, liberō at quondam, quid firmaret vetaretque*, i, *cū liberum esset, maneret &c* *Talia sunt, te Authore, me iudice, Sillā Dictatore &c* Quorum pleraque etiam ad, *Quando & Quomodo*, referri posse jam innuimus. Hac si ad simplicem locutionis modum reducas ex nominativis Verbi, *Sum*, fieri deprehendes.

3. Interdum Ablativo absoluto locus datur et si Nomine illo, vel Pronomine aut Participio Verbum aliquod proximum alio in Casu egere videatur, Cic: *Tull. l, 16 Non potes effugere hujus culpae penam te patrono i, tu ipse patronus, vel si tu ipse patronus tuus sis*, Sen: *de vita beata c. 10, Populo spectante fieri credam quod me consciō faciam*, i, *quod conscius ipse mihi faciam* Id: l, 3, *epist: Acerbum est uris quanto acerbius, si id te faciente pariaris*, Hor: l, 1, *ode: 2, Neu sinas Medos equitare inultos Te Duce (i, tu dux) Caesar Sedig: apud Gell: l, 15. c, 24, Eum me iudice, (i, ego iudex) errorem dissolvam tibi* Tac: l. 14. *An: A Casare perfecto demum scelere magnitudo ejus (i, sceleris) cognita est*, Dic: l, 5, *ep: 12, Alacres animō sumus, ut ceteri viventibus nobis ex libris tuis nos cognoscant, &c, &c.*

Præceptum VIII. de Ablativo in-

strumenti, Cause & Modi actionis.

Quævis Verba admittunt, Ablativum significantem Instrumentum vel causam propter quam aliquid fit, † vel Modum actionis, qui cognoscitur interrogatione, *Quomodo* Ter: † delph: *Hisce oculis egomet vidi.* * Cic: ad Q, Fr: l, 2, *Vestrā culpā hac acciderunt,*

* Pro.

• Pro Mil: *Quonam modo id factum feret civitas? Id de Sen: Sapientissimus quisque aquissimò an mò moritur, stultissimus iniquissimò.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1, Ablativus quem Neutris *Quinti & Deponen-* tibus, *Septimi ordinis*, attribuiamus, plerumque etiam ad causam propter quam referri potest; ut, *Ardeo i. racundiâ, Flagro, Inflammor, Incendor, cupiditate &c. Lator, oblector, delector quiete &c. I, ardeo ob iracundiam. Lator ob quietem &c.*

2, Ablativus Modi, præpositionem cum sæpe admittit. In Accusativum quoque cum Præpositione *Per*, eleganter migrat. Cic: pro Cluen: *Semper magno cum metu dicere incipio.* de Or: l. 3, *cum febris donum redeo.* * Plin: ep: 193. *Avunculus meus, idemque per adoptionem pater.* Liv: l. 8, dec: 5 *Nunc per cavillationem, nunc precibus & simulacris lacrymâs ad centum talenta est perductus, vide Indicem Capiti sub Per.*

3, Ablativus quoque Instrumenti sæpe eadem ratione effertur. Beis: 5. e, 10, *Dixi de iis vulneribus, quæ maximè per tela inferuntur.*

4. Ablativus Causæ etiam Præpositiones, *A vel, Ab*, cum *de, ex, præ, pro*, nonnuquam admittit, Ter: *Hec Facientes hostes à verecundiâ.* ad Q. Fr: l. 1, 1: *Cerrò scio te fecisse cum musa.* Pro Sext: *Omnibus Senatus de me gratias egit.* Sal: Jug: *Ex conscientia sua d. fidendi* Pro: Planc: *Nec loqui præ merore potuit.* Id: de Or: Proq: eo quòd ejus nomen erat magnâ apud omnes gloriâ, invitatus esset.

Præceptum IX. de Ablativo excessis. & Partis.

Quivis Verbo adjungi potest Ablativus rei quâ *Excessus*, † vel *Partis* significatur. Cic: de clar. Or.

P. Sci.

P. Scipio omnes sale facetiisque superabat, 2. de Or:
 Lepore & humanitate omnibus praeiit Socrates. °
 Cic: 1. de Or: In me ipso sapissime experior, ut exal,
 bescam in principiis edicendi & totâ mente, atque ar-
 tibûs contremiscam, Hor. 1, 1. Stat: 2. Animoq; & cor-
 pore corper Tib: 1, 1, el: 6, Et si quid peccasse pu-
 ret ducorq; capillis immerito. Sic & Virg: 2, Aen:
 Ecce trahebatur passis Priameia virgo crinibûs, &, Plaut:
 Capillis ne de carru detraxit, & Suet: de clar: Rhet:
 Detrahre pedibûs de tribunali, nos dicimus: za teb,
 za nogi &c.

Præceptum X. de Ablativo Pretii.

Quilibet Verba admittunt Ablativum significantem
 Pretium Cic: act: 4. in Ver Senatus contempsit
 quaternis sesteriis: tritici modium. Ter: Andri: act: 2.
 sc: 9. Vix drachmis obsonatus est decem Liv: 1, 3.
 bell: Pun Multorum sanguine & vulneribus ea Panis
 victoria sterit, v, 2, Ord: 266. & 267.

APPENDIX. II. Generis P. S. C.

1. Genitivi Illi, Tanti, Quanti, Pluris, Minoris,
 Tantidem Quanticumque, in Ablativos transeunt, si
 addantur Substantiva, Liv: 2. bell: Punici. Cùm
 pratio minore redimendi captivos copia fieret. Non
 tamen dicimus: Pluri pretiô sed Majore pretiô,
 aut Caris.

2, Valeo, cùm ad Pretium refertur, Ablativum,
 vel Accusativum amat. Plin: 1. 31. cap: 3. Aureus
 nummus percussus est ita ut scrupulum valeret. Varr
 de ling: Lat: 1. 4. Denarii quod denas aris vale-
 bant, quinarîi, quod quinos.

DE CONSTRUCTIONE VERBI INFINITI. CAPUT X. P. M. C.

Verba Infinita ante se Accusativum locò Nominativi *loft* se eisdem Casus postulant quos Finita.

2. Locutionis genus, quod *Infinitum* appellant Grammatici tunc in usu est, cùm *Nomen*; aut *verbum*, vel *Participium*, Casus locò Membrum Orationis habet; eiq; beneficiò particulæ. *Quòd* ù Finitè loquendum sit, conjungitur NOMEN Attic. 2. Tule *mihì* conscius sum, *nunquam me nimis cupidum fuisse vitæ*. Cic. l. 12. ep: 30 *Alibi sol: est molestum rancis me impediri occupationibûs, ut ad rescribendi facultas nulla detur* * VERBUM Id. l. 10, ep 7, *Medico ipsi* puto aliquid dandum esse, *quò sit studiosior*, Id: l. 12. ep: 28 *In Rep: quid agatur, credo te ex eorum literis cognoscere, qui ad te acta debent perscribere.* PARTICIP. Ovid: Met *Sum ratus, esse feram, ferumq; volatile fixi* Plaut. Amph: *Quod nunquam opinatus fui eventurum, id contrigit.*

3. In hoc perito loquendi genere duo observari debent. I. Conjunctio. *Quòd*, rejicienda II. Membrum ipsum Orationis. seu illa locutionis pars quam Conjunctio, *Quòd*, post se trahit, ita immutanda est, ut *Nominativus* in Accusativum, *Verbum Finitum*, in *Infinitum* correspondentis Temporis convertatur: cætera manent integra, v, g, *Mihì conscius sum. Quod nunquam (ego) nimis cupidus fui vitæ &c.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

I. Orationis membrum non tunc solum infinitè vestitur quando beneficiò particulæ, *Quòd*, adhæret Nominibus, aut Verbis, v. Participiis; sed etiam quan:

quando beneficiū particulæ, *Ut*, jungitur Verbis *Per-*
mittendi, *Jubendi*, *Volendi*, item iis quæ *Coljibi te*,
Aequum, *Congruum*, & *in illia*, vel contraria his *signi-*
fican Cic: 1. 1. ep: 9. *Eumq; quem bonum civem s. in-*
per habuiss-nt, bonum vitam esse paterentur, Id: 1. 3.
ep: 9. *Si à me diligi vis ad me literas, ut quàm pri-*
mum latitiâ afficiar, mittito. Id: 1. 2. ep: 2, *Si me*
id jacere noles. te mihi æquum prabere debebis. *Ibi*
ep: 8. *Tibi omnia mea commendatissima esse cupio.* ad
Att 2. *Æquum est me à te impetrare* &c. 1. de Off.
Non est autem consentaneum, quī metu non frangatur,
eum frangi cupiditate.

2. *Dubitandi* Verbum, Particulæ, *Quin*, admini-
culō, aut *Substantiva* quædam & *Adjectiva*, plurima
cum *Substantivorum* in morem *Neutro* genere uti-
pantur, etiam per *Particulam*. *Si*, cum *Membro* ejus.
modi coalescunt. Ter: *Eum*: act: 5. *Nunquid Guntre*
dubitat. quin vobis satisfecerim, Judices, quæ in finitè
efferni possunt sic: Nunquid dubitas me peritū?
Non dubito me vobis satisf.isse &c. * Cic: de Amic:
Æquè autem NEFAS sit tale aliquid & facere roga-
rum & rogasse Id 3. de Off: *Hoc non TURPE est:*
dubitare Philosophos, quod ne rustici quidem dubitent?
1. de Off: *Æquius autem fuerat, id voluntate fieri,*
ib: Præstantissimum est appetitum obtemperare, rationi,
& similia, quæ finitè efferas: Turpe est, si Philoso-
phus dubitet &c. *Æquius fuerat si voluntate id fie-*
ret &c. Sic enim plurimique Latini loquuntur. *Juv.*
sat; 13. Credebant hoc grande NEFAS & morte
PIANDUM. Si juvenis vetulo non assurrexerit &c.

3: *Si Accusativi* geminatione fiat *ambibologia*, lo-
cutio *Passivè* efferatur, v, g, *Lachetem audiui percus-*
sisse Demeam: Sic, à Lachete audiui percussum esse De-
meam, Sic, Vidi canem superasse lupum. Video dex-
tram lancem prægravare sinistram &c. Si *Passivum*
à Ver

à Verbo formari nequeat, amphibologia solvitur mutatione Verborum; v. g. *Vidi canem insectari lupum, Vidi à cane exagitari lupum.*

4. Accusativus Infiniti nonnunquam retinetur, 2. Tusc: *Subduc cibum unum diem athleta Jovem Olympum. implos abit. ferre non posse clamabit, s, se* Ovid: *Vivere spe vidi, qui moriturus erat, s, eum*

5. In his Infiniti temporibus quæ ex Participio quopiam & Infinito, *Esse, vel Fuisse*, supplentur, per sæpè ipsum. *Esse, vel Fuisse*, omittitur, Ter Andr: act: 1. scæ: 1. *Factum pura quod postulas, Cic: h. 3. ep: 10 Memet ipsum mihi per illum restitutum puro, cætera vide supra l. 1. c. 9, sch: 10.*

Præceptum II. Circuitio ex Futuro

Simplici Verbi SUM.

FOre ut, vel Futurum ut, adjuncta verbis *Puto, Spero* Conjicio, *Suspico, Affirmo, Video* & aliis quibûs judicium vel conjectura significatur, eleganter Futurum Infinitum agendi, cum potiendi suppleant, idq; licet Verba supinis non careant Cic: Att: l. 19. *Nunquam putavi fore ut ad te supplex venirem. Fam: l. 1. ep: Valde suspicor fore, ut infringatur hominum improbitas.*

2. Hac tamen circuitione potissimum subvenitur Verbis quæ supinò carent. Tusc: 1. *Spero fore, ut conringat id nobis* Ten. 1, 2, Contr: *Nunquam putavi futurum, ut pater meus liberos odisset.*

Præceptum III. Futuri Præterito

mixti, & Circuitiois ex eo facta usus.

Futurum Infiniti quod Præteritò mixtum dicitur, tunc adhibendum est, cum illa Finitæ locutionis pars,

pers, quam Coniunctio *Quod* post se trahit, Præteritum plusquam perfecti Coniunctivi Modi Verbum habet. Cic: de Fato *Peto etiam si locutus sum in spe. ne ea illa non fuisset tamen illud casurum fuisse.* act: 3. in Veni: *Ille perspicuum sit, nunquam illos in eum locum progressuros fuisse.* Cic: Phil: 1, 2, *Di ut aliam sententiam se dicturum fuisse, nisi propinqua. re impediretur.*

2. Quodsi Verba supinò careant, circuitione ex Futuro præterito mixto Verbi, *Sum* utendum est, v, g. *Futurum fuisse arbitror, ut edisceres orationem, si voluisses.*

3. Elegans est hujus Circuitiōnis usus, si Verba etiam Supinò prædita Passivè efferantur. Cæs: l. 3, bel: Cic: *Nisi eo ipso tempore quidam nuntii de Caesaris victoria per dispositos equites essent allati existimabant plerique, futurum fuisse, ut oppidum amitteretur.*

APPENDIX II. Generis, P. S. C.

Verum tamen cum Tempus præteritum imperfectum eadem ratione per Infinitum efferendum, est; tutius videtur uti Coniunctivò interposito *Credo*, aut *Opinor*, Cic: 1. de Fin: *Male, credo, mereretur de meis civibus.*

Præceptum IV. Infinita quibus cum

Verbis copulenter.

Verbis *Cæpi*, *Soleo*, *Debeo*, *Incipio*, *Desino*, *Possum*; multisq; aliis, maximè his quibus voluntas explicari solet, adduntur Infinita. Cic: pro Rosc: Com: *Qui mentiri solet, pejerare consuevit* Id: Tir: l. 10, *Omnes cupimus, ego imprimis quàm primum te videre.*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. At Verba *Peto*, *Posco*, *Rogo*, *Oro*, *Postulo*, *Flegito*,
Sua.

Suadeo. Moneo, Hortor, Curo, Ago, Permitto, Concedo pro Annuo Adnitor, Laboro, & horum Composita apud Oratores ferme respuant Infinitum, ac Coniunctivum cum Ut desiderant, Cic: I, ep 9. Atque, ut idem facias, peto &c.

1. *Suadeo, Admoneo, Censeo, Puto, Curo, & similia eleganter etiam cum Participiali in Dns, Coniunctivi locò junguntur. Cic: Att: I. 15, Quam honorisf. etiam in Senatus Consultum faciendum cures,*

3. *Futurum Fore, maximè his Verbis gaudet. Auguror, Confido, Credo, Existimo. aliisque quibus futura prædicimus, Cic: I 8 Att: Sin erit bellum, ut video fore, meæ partes non desiderabuntur.*

Præceptum V. de Verbis servilibus, *solet, incipit &c cum Infinito.*

Solet, incipit, Debet, Caput, Desinit, Forest, quando Infinitis Verborum Impersonalium junguntur ipsa quoque Impersonalia fiunt, & Nominativum celant. Cic: I. ad Att: Solet eum, cum aliquid furiosè fecit panitere. Cæs: 2, de bell: Call: Pugnatum est, ut à viris foribus pugnari debuit Cic: Non potest jucundè vivi, nisi cum virtute vivatur. IDEO dicta Verba etiam Servilia appellantur; quippe quæ cum Impersonalibus impersonaliter, usurpantur eorumque naturam induunt.

2. Verba tamen, Volo, Malo, Nolo, nunquam fiunt Impersonalia. Cic pro Ligat: A te ignosci nemini vellent. Curt: I. 4, Malo me fortunæ paniteat, quàm victoria pudeat. Eodem modo dices Velim vos negligentia paniteat. Nolim te laboris radeat, Mallem huius te sceleris paniteret, Observa autem. Ut, per elegantem reticere.

3. Debeo cum Infinitis nunquam passiva voce usurpatur, Ne ergo dixeris: Hoc debetur facere, vel, fieri;

fieri, sed, hoc debet, aut oportet fieri, vel potius faciendum est.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1, Incipio etiam Transitivum finè infinito reperitur. Ter: Heu act: 5. Neque quod principium incipium ad placandum scio Liv 1, 9, Armatos, cum ab neutris praelium incipitur. nox oppressit. Absolutè etiam usurpatur, 2, Æn: Vix prima inceperat æstos. Quintil: 1. 2. c. 8, Optimè institutum est, ut ab Homero atque Virgilio lectio inciperet. Id: 1. 6. Optimè incipitur à longis.

2, Capi & Desino cum Infinitis Passivis & activè & passivè usurpari possunt. Liv: 1. 2. Plebi injuriæ à primoribus fieri capere, Id: 1. 3. Contemni capri erant à finitimis populis. * Plin: 1. 2. Turres bellicis temporibus desinere fieri Cic: in Bru: Veteres orationes, post nostras à plerisque lege sunt desitæ.

3 At: Possun, Queo, Nequeo, Passiva voce tanquam obsoleta vitanda sunt v l 1. c. 12. Sch: 1, & 5 n 6.

DE CONSTRUCTIONE.

GERUNDIÖRUM.

CAPUT XI. P. M. C.

Præcept: I. de Gerundiis universim.

Gerundia quæ Passionem non significant, Casus suorum Verborum admittunt; v. g. Tempus obliviscendi injuriam, ignoscendi inimicis, cõducendi cupiditatem, abstinendi maledictis.

2, Quæ verò Passivum significant, nullum est Casum admittunt vide 1, 1. c. 9. Sch: 1, 2, n. 9.

Præc.

Præceptum II. de Gerundiis in Di.

Gerundiis in DI, addantur Substantiva *Amor, Causa, Copia, Cupiditas, Cura, Facultas, Finis, Mos, Ratio, Tempus, Studium.* & id genus plurima. Cic: de Sen: *Equidem efferor studio Patres vestros, quos cognovi & dilexi videndi.*

2. Item nonnulla Adjectiva; ut, *Cupidus, Avidus, Studiosus discendi, Consuetus, Insuetus, Insolens navigandi, Peritus, Imperitus Gnarus, Ignarus dicendi, Doctus, Sciens Nescius, Inscius adulandi, Certus cundi, Timidus moriendi.* Cic: 2, de Or: *Sum cupidus te audiendi.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Gerundia in *Di*, interdum Gentivum multitudinis pro Accusativo admittunt 1. de Div: *Doleo tantam Stoicos nostros Epicureis irridendi sui facultatem dedisse.* Plaut: Capt. *Nominandi tibi istorum erit magis, quam adeundi copia,* v, l. 1. c, 9, sch 12.

3. Infinita nonnunquam pro Gerundiis in, *Di*, cum Substantivis Nominibus, præsertim apud Historicos, Græcorum more junguntur Cas: 7. bell Galli *Consilium cepit, omnem equitarum neglu à se dimittere* Liv: l. 30. *Tempus est aut pacem componi, aut bellum noviter geri.* Cicero etiam in Top: *Sed jam tempus est, ad id quod instituimus accedere.*

3. Id verò Pœtus, qui studiosè Græcos imitentur, perquam solemne est. 3, *Æn.* *Nec sit mihi cura mæderi.* Ecl: 8. *Glandes nunc stringere tempus.* v. l. 1. c. 9. sch: 12

4. Nec minùs frequenter apud eosdem Adjectivis quoque illis junguntur Infinita ut Ecl: 10. *Cantare periri Arcades,* *Æn:* 4. *Certus mori,* Hor: l. 1. od 19, *Doctus sagittas tenere.* & l. 4, od 9. *Timidus perire* & alias.

Præce-

Præcept: III. de Gerundiis in Dum.

Gerundiis in *Dum*, præponuntur, *Ad, Ob, Inter,* & *Tulc:* *Conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum.* Id. 3. in *Verr:* *Quantò istud flagitiosus, improbius, indignus, eum, à quo pecuniam ob solvendum acceperis condemnare.* Liv: 1. 2. *Ipse inter spoliandum corpus hostis, veruto percussus inter primam curationem exspiravit.*

2. Præponitur & *Ante*, sed rariùs, & apud Pòetas fere tantùm *Georg:* 3. *Ante domandum ingentes collunt animos, Orator dixerit: Antequam, vel Priùsquam domentur.*

Item Adjectiva, *Facilis, Difficilis, Paratus, Promptus, Expeditus, Idoneus, Aptus, Segnis, Vehemens,* & horum similia *Cic: de Fin: Neque me segniorem ad respondendum reddidisti.* *Pro leg: Man: Hic locus ad agendum amplissimus, ad dicendum ornatissimus est visus.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. At Pòetæ cum Adjectivis ejusmodi Infinitum jungunt. *Hor: l. 1. ep: 16. Fons rivo dare nomen idoneus, Id: l. 3. od: 21. Segnes nodum solvere Gratia &c.*

2. *Paratus*, etiam ab Oratoribus Infinito jungitur. *Cic: l. 15. ep: 4. Invidiam & pericula subire paratissimus fueris.*

Præcept: IV. de Gerundiis in DO.

Gerundia in *Do*, modò sine præpositione adhibentur. *Cic: Att: 13. Plorando defessus sum* Modò Præpositiones præsertim, *A, vel ab, in, de,* assuunt.

1. *Tulc: Ab invidendo rectè invidencia dici potest.* lib: 2. ep: 1. *Quis est tam inscribendo impiger, quam ego?* ad *Att: l. 9. ep: 1. Tu quid cogites de transiendo in Epirum, scire sanè velim.*

2 Nonnunquam admittunt. *Pro*, cum è, ex, *Plaut:*
Aul: Heus senex, pro vopulando bercle abs re mercedem
peram. *Quintil:* l. 1. c. 5. *Scribendi ratio conjuncta*
cum loquendo est. *Ter: Adel: act: 3. Id non fieri ex ve-*
ra vita, sed ex assentando, indulgendo & largiendo.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Gerundia in *Do*, & *Dum*, quibus Præpositio ad-
 juncta est, rarò sequitur Casus Verbi, Var de re Rust:
 l. 13. c. 9. *In supponendo ova observant, ut numerò sint*
imparia. *Cic: l. 5. ep: 17. Nullò locò deero ad levan-*
dum fortunam tuam.

MULTO tamen venustiùs Adjectivorum more va-
 riatò Gerundiò Passivè usurpantur in Præpositionis suæ
 Casu, *Cic: 5 in Verr. Si ubertas IN percipiendis fru-*
tibus fuit, consequitur utilitas IN vendendo, Id de
Sen: Xenophontis libri DE tuenda re familiarè, Id de
leg: Quanta instrumenta habeat AD obrinendam, adi-
piscendamq; sapientiam, v. infra præceptum 6

2. Gerundia quoque, in *Do*, quæ cum Verbis, *Stu-*
deo, Operam do, & similibus Dandi Casum poscentibus
 activâ significatione in Dativo Junguntur, rarò ad mo-
 dum Accusativum habent. Tale est illud *Plauti: Epi-*
dicum quærendo operam dabo, quod nec videtur ini-
tandum.

Potiùs igitur mutato in Dativum Accusativò Gerun-
 dii. ipsum Gerundium Adjectivi instar cum eo copu-
 letur, v. g. *Epidico quærendo &c. Plin: l. 13. c. 12.*
Nimia angusta (charra) renuitas tolerandis non suffi-
ciebat calamis *Liv: l. 1. Interjectò spatiò quod sup-*
plendo exercitiū satis esset.

3. Quodsi ista Gerundia jungantur Adjectivis.
Agrens, Bonus, Deditus. Habilis, Idoneus, Intentus, Im-
par, Par, Utilis. aliisq; Dativum poscentibus, perquam
 eleganter Adjectiva ipsa reticentur, *Cic: Att: l. 13.*
ep: 10. Solvendo non erat, Liv: l. 13. Quæ restingven-
 du

do igni forent, reportantes. Id: l 4. Sitné aliquis: plebejus ferendo magno honori, Subauditur ubique: Par, Impar, Idoneus &c.

4. Pôcta pro ejusmodi quoque Gerundiis Infinitô sæpe utuntur. Ecl: 5. Boni Calamos inflare. Gerorgio i. Felix ponere vires &c.

Præceptum V. de Gerundiis.

Gerundia, quæ Accusativô gaudent, fere eleganter more Adjectivorum ad hunc modum effertur Pompejus fuit studiosus Remp: defendendi civesq; servandi. Gerundivè: Pompejus fuit studiosus Reip: defendendæ, civiumq; servandorum, Cic: Phil: 4. Princeps vestræ libertatis defendendæ semper fui Id: l. 13 ep: 12. Animum tuum promptum & alacrem perspexi ad defendendam Remp: Id: i. 15 ep: 16. Evenis aliorum memoriâ repetendis nihil accidisse nobis novi cogitemus. Liv: l. 7. Prælia de occupando ponte crebra erant.

Ad hunc igitur loquendi modum requiruntur duo: I. ut Accusativus Gerundiû migret in eum Casum quô effertur ipsum Gerundium. II. ut Gerundium Adjectivû instar cum eo copuletur.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Ista Verba Do, Loco, Conduco. Redimo, Mando, Curo, Habeo, Trado, Attribuo, Præbeo, Relinquo, Suscipio, Depono, Objicio, Propono, Sumo, Assumo. & similia, si Gerundiva sit locutio, Accusativum sinè Præpositione ambiunt, Cic: 4 in Catil: Attribui cives interficiendos Gabinio, Urbem inflammandam, totam Italiam diripiendam Catilinæ Id: l. 1. ep: 9. Quos libros ad te perferendos curabo.

2 Nam si Præpositionem adhibeas, simpliciter per Gerundia loquendum est; v. g. Attribuit cives ad interficiendum &c. Cic: pro Dom: Cum alteri Syriam pacatissimasq; gentes ad diripiendum tradidisset.

3. Pôctæ hæc etiam Infinito jungunt. *Æn. 1. Deratq; comas diffundere vento, Et 1. 8. Moriens dat habere nepoti.*

Præc: VI. de Participiali in Dum.

Verbum Participiale in, *Dum*, accedente Verbo *Sum* Dativum postulat omnibus Verbis communem, Liv: bell: Pun: 1. 1. *Hic nobis vincendum, aut moriendum milites est.*

Præter Dativum communem etiam Casum quemlibet sui verbi admittit. 2. Tusc: *Tuô ribi judiciô stutendum.*

1. Non tamen accusativum, ne ergo dixeris: *Perendum est nobis pacem. Scribendum est mihi literas. &c.* Sed Accusativus vertendus est in Nominativum, & Verbum Participiale desinens in *Dum*, Adjectivi instar cum eo copulandum, v. g. *Perenda est nobis pax &c.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

Prisci enim Accusativô usi sunt. Lucr: 1. 1. *Æternas quoniam penas in morte timendum* Hos imitatus est Virgilius, 11. *Æn: Alia arma Latinis, quærenda, aut pacem Trojano à Rege perendum*

Hoc tamen dicendi genus carmini magis quam solutæ orationi concesserim: quanquam & Varro aliquoties eô utatur: ut 1. 2. c. 26. *In futura dandum potiùs hordeaceos, quàm triticeos panes.*

DE CONSTRUCTIONE S U P I N O R U M.

CAPUT XII. P. M. C.

Præceptum I. de Supinis in UM.

Supinum in *Um*, amant Verba, quæ motum ad locum significant. Ter: Phorm: *Percontatum ibo, Id Heaur*
Abi

Abi deambulatum. Liv: 1. 2. *Coriolanus damnatus absens in Volsco exulatum abiit.*

2. Hæc Rectam ante se nullum, post se Obliquos suorum verborum admittunt. Cæs: bell: Gall: 1. 1. *Legatos ad Casarem mittunt rogatum auxilium.* Ter: *Eun Nutricem accersit iis.*

APPENDIX II. Generis. P. S. C.

1. Pro Supinis in *UM*, sæpe Verba motûs adsciscunt Geruadium in *Dum*, cum Præpos: *Ad* Liv: 1. 2. ab *V. C. Mittunt ad oppugnanda castra.*

2. Pôctis utriusque loci Infinitis uti licet, 1. *Æn: Non nos aut Lybicos ferrô posare Penates venimus &c.*

Præceptum II. de Supinis in *U*.

Supina in *U*, ferè sunt passivæ significationis, & sine ullo Casu junguntur Nominibus Adjectivis, Cic: 7. *At: Quod optimum factu videbitur, facies,* Id: Phil: 4. *O rem non modò visu factam, sed etiam auditu!*

2. Adjectiva quibus hæc Supina libentiùs junguntur, hæc ferè sunt: *Absurdum, Acerbum, Arduum, Asperum, Credibile, Crudelè, Difficile, Dignum, Dulce, Durum, Facile, Fædum, Grave, Horrendum, Incredible, Indignum, Infandum, Inutile, Jucundum, Lepidum, Leve, Memorabile, Mirabile, Mirandum, Mirum, Molestum, Necessarium, Nefarium, Obscænum, Optimum, Pessimum, Pulchrum, Parum Speciosum, Suave, Terribile, Turpe, Utile.* Et Substantiva: *Fas, Nefas;* vide fol: 140. n. 4.

3. Aliis Adjectivis eleganter junguntur Infinita: ut, *Æquum, Laudabile, Pium, Sanctum, Honestum est miseris opem ferre,* ad Att: 1. 3. *Pro Patria, & in Patria mori præclarum est.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

Etiam pro Supinis in *U*, Pôctæ utuntur Infinitis
Mo.

Modò: Ecl: 5. *Et erat cum dignus amari, i. amari, v. qui amaretur, v. ut amaretur.* An veidò hæc Supina interdum activè significant, v. l. i. c. 9. sch: 12.

DE CONSTRUCTIONE PARTICIPIORUM.

CAPUT XIII. P. M. C.

Præc: I. de Casibus Participiorum.

Participia eisdem Casus regunt, quos Verba à quibus proficiuntur. Ad Att: l. 2. ep: 1. *Eunt mibi Antium & gladiatores Metelli cupidè relinquenti venit obviam tuus puer.*

2. Participia Passiva Præteriti & Futuri Temporis, frequentius Ablativo quàm Dativo adhærent apud Oratores, Cic: in Verr: *De rebus ab isto recognitis dicere desistamus.* Id. l. 15. ep: 10. *Non putabam à me scribenda esse publicè;*

3. Hæc tamen: Notus, Cognitus, Perspectus, Exploratus, Compertus, Optatus, Dilectus, Spectatus, Probatus, Acceperus, i. Gratus, Despectus, Contemptus, Neglectus, Auditus, Visus, &c. præsertim ex his Composita; ut, Ignotus, Invisus, &c. Dativum fere malunt, ut quæ plerumque in Nomina transeunt. Cic: de Sen: *Sperare videor, Scipionis amicitiam & Lælii notam posteritati fore, de Atusp: Maribus non invisâ solùm, sed etiam inaudita sacra pervertit.*

NOTA. Quando autem Participia censenda sint transire in Nomina, non convenit inter Grammaticos. Ego crediderim tunc transire, cum amissò eò quod à Verbo participabant, id solùm retinent, quod sibi cum Nomine commune est. Quid autem Participium à Verbo participi-

icipar? nonne Tempora? quid porro commune habet cum Nomine? nonne Casus? Cum igitur definit significare Tempora, seu cum definit certas temporum differentias enuntiare, definit esse Participium, adeoq; in Nomen transit, quia id solum, quod Nomen quodvis, habet.

4. Verba Deponentis quæ Accusativo junguntur, plerumque Participiò in *Dus*, gaudent; hoc verò cum Verbo, *Sum*, necessitatem, officium, dignitatẽve significat, eleganterque pro *Oportere, debere*, seu, *Dignum, Equum, Congruum* esse, usurpatur, Cic: 1. Off: *In adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est* Id: 1. 5 ep: 8 *Egomet qui consolari cupio, consolandus sum*, Id: 1. 12. ep: 23. *Non enim à re non ulciscenda sunt etiamsi non dolenda* Sic *Arandus, Fodiendus, Rigandus &c.* à Neutris 4ti ord:

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Uzendus, Abutendus, Fruendus, Perfruendus, Vescendus*, non minùs quàm proximè supra dicta passivè usurpantur. quòd olim Accusativum admitterent; Ter: Haut: *Quod illa aras magis ad hæc utenda idonea est.* 3. Tusc: *Et graviter feras, quod utendum acceperis reddidisse*, Suet: in Galba c. 14. *His se abutendum permisit & tradidit.* 1. de Fin: *Fruenda etiam est sapientia.* 2. de nat: deor: *Quòd erat ad vescendum hominibus apta.*

2. Ab Impersonalibus tria illa remanent. *Panitendus, Pudendus, Pigendus*, v. 1. c. 13. Sch: 3:

3. Sunt quoque Neutra quædam Verba, à quibus Passiva tum Præteriti, tum Futuri temporis Participia usurpantur; ut, *Obitus, Obeundus, Vigilatus, Vigilandus, Properatus, Festinatus, Decursus, Percursus, Aratus, Inaratus, Rigatus, Putatus, Semipuratus, Properandus, Festinandus, Decurrendus, Dolendus, &c.* Cic pro Sext: Rosc: *Morte obitâ*, Pro Cluen: *Mors omnibus obeunda*, ad Att: 1. 9, *Evigilata consilia*, Quint: 1. 11.

6. 13. *Vigilante noctes.* Id: l 10- *In stylo properato;* Plin: *paueg: Festinati honores &c.*

4. Hinc spectat tum illud Ciceronis, l 16 ep: 12. *Omnia velle mihi successa, i succedere seu feliciter evenire;* Tum plurima in Tus, & Dus, Præsertim apud Pœtas; ut, *Erratus, Roratus, Sudatus, Reguatus, Sonitus &c. Dormiendus, Regnandus, Cavendus, Sonandus &c.* Quibûs magno delectu, nec sine exemplis est utendum.

5. Contra Activa quædam verba Participium habent præteriti temporis, passivâ voce, activâ significatione; ut, *Osus*, à prisco *Odio*, & ex eo *Composita*; *Exosus*, *Perosus*, item *Pertasus*, à prisco *Pertædeo*, cum Accusativo, Plaut: Amph: *Inimicos semper osa sum.* Et Gall: l. 4. c. 8. *Osus eum morum causâ fuit.* Curt: l. 8. *Patrios mores exosus es.* Liv. l. 3. *Plebs Consulum nomen perosa erat.* Suet. in Cæs. c. 7. *Pertasus ignaviam suam,* Hoc tamen etiam Genitivo jungitur suâ jure. Tac: l. 15. *Lenitudinis eorum pertasa*

6. Verborum quoque, *Prandeo*, & *Cæno*, Participia, *Pransus*, *Impransus*, *Cenatus*, *Incenatus*, activè solùm significant Quintil l 1. c 4. *PRANSUS* atque *PO-TUS* diversum valent, quàm indicant. Cic: pro Mil: *Adde inscitiam pransi & poti Ducis.* 2. ae Att: 16. *Cenato mihi epistola est reddita.*

Potus verò à *Poro* & *Furatus*, à *Furo*, tum activè, tum passivè, Cic: l. 7. ep: 22 *Ersi domum bene potus redieram,* de Clar: Or: *Sanguine tauri poro* Plaut: Amph: *Injurato pl-is credit mihi, quàm jurato tibi.* 3. de Ortic: *Quod juratum est, id observandum est,* Ovid: ep: 2. *Nec te jurata reducunt Numina.*

Præceptum II. de Participiis, cùm in Nomina transiere.

Participia in *Aus*, vel *Ens*, Interrogandi Casu gaudent,

dent, cum fiunt Nomina, Cic: Att: l. 9. *Boni cives amantes Patriæ*, Sall: in Cat: *Corpus patiens inedia; vigilia, algoris*, l. 1 ad Q Fr: *Fert graviter homo & mei amantissimus, & suæ dignitatis retinens* &c.

2. Genitivum quoque poscunt nonnulla præteriti Temporis; ut, *Consultus, Doctus, Indoctus, Profusus, Expertus*, Cic: Phil: 9 *Neque enim ille magis juris consultus quam justitiæ fuit*, Plin: l. 23, c: 2. *Lenæum Grammaticæ artis doctissimum*. Sall: Cat: *Alieni appetens profusus sui* Liv: bell Mac l. 10. *Servitutis indignitatisque homines expertos* Horum quædam libenter à Pœtæ & Historicis usurpantur, v. Append: sequ: n. 2

3 Participia præsentis & præteriti, quando Nominum naturam induunt, more eorum comparantur. Cic l. 1. ep: 5 *Neque prudentiorem quenquam esse judico. neque amantiorem tui*. Id: l. 16. ep: 2. *Ad nos amantissimos tui veni* Ad: Att: l. 16. ep: 12. *Nihil illò regnò spoliatus nihil Rege egentius*.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Participia, cum comparantur, raro suos casus retinent. Cicero tamen dixit l. 12. ep: 26. *Haheas eos à me commendatissimos*

2 Illa Scitus vadorum, Victus, Erectus, Fulsus, Generosus animi Pœtica sunt. Pœtæ quippe quævis ferè adjectiva cum Genitivis more Græcorum copulant.

3 Eruditus, cum Genitivo usurpant quidam, ego apud idoneos Authores nondum legi, sed cum Ablativo sui Verbi, Cic. in Brut: *Brutus ei ac cum literis Latinis, tum etiam Græcis, ut temporibus illis, eruditus*.

4 Doctus, item eleganter Ablativo jungitur. Ib: *Non tam in docendo admirabiles, quam docti & Græcis literis & Latinis*.

5 Peritus frequentissimè Genitivo jungitur Ib: *Cælius juris valde peritus*. Ablativò etiam utitur. Cic: pro Cluent: *Quis C. Octaviò ingenis prudentior, jure peritior,*

6. Hæc

6. Hæctria. *Eruditus. Doctus, Peritus*, interdum Accusativum cum Præpos. *Ad*, recipiunt: Cic: l. 1. ad Q. Fr: *Diuturna servitute ad nimiam assentationem eruditi.* Ter. Hec act. 2. sc. 1. *In eodem mihi videntur omnes ludo doctæ ad malitiam.*

7. Genitivum itidem petunt, *Indoctus, Infuetus, Imperitus*. ex Participiis composita, 2. ad Att: ep. 21. *Fam infuetus contumelia.* Cæf: 7. Bell. Gall: *Infuetus laboris.* Cic: l. 3. in Verr: *Homo omnium rerum imperitus quærit, quid sit ad perpendicularum.* Hor: in Arte: *Indoctusq; pila ludivè, trochivè quiescit.*

DE CONSTRUCTIONE N O M I N I S.

CAPUT XIV. P. S. C.

Præceptum I. de Genitivo post

Nomen Substantivum.

Quotiescunque duo Nomina Substantiva in Oratione ponuntur sinè ulla Conjunctione, alterum, quod respondet interrogationi: *Cujus?* erit Genitivi Casus. Cic: in Pis. *Supplicium est pœna peccati.*

2. Etiam Adjectiva, cum Substantivè ponuntur, more Substantivorum ejusmodi construuntur. Cic: de Sen: *Tantum cibi & porionis adhibendum, ut resciantur vires, non opprimantur,* pro *Tantus cibus, tanta portio &c.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Adjectiva porro quæ Substantivè ponuntur, hæc maximè sunt, *Multum, Plus, Plurimum*, pro *Magnus, Major, &c. Minus, Minimum*, pro *Minor &c. Summum, Extremum, Ultimum, Postremum, Tantum, Quantum, Dimidium, Obscurum, Profundum, Quid, Quod, Aliquid, Equid, Nequid, Siquid, & cetera maximè;*

ex, *Quis*, & *Qui*, Com. l. 1. in Verr: *Quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus, ædibus, delubris fuit! id mihi in C. Verres eripuisti, atque abstulisti.*

2. Huc spectant & illa, *Abdita rerum, angusta viarum, occulta saltuum, ardua montium, amena camporum, & ejusmodi quæ Pœtis cum Historicis sunt communia.*

3. *Reus, Certamen, Cura, Mentio, Nuntius, Fama, Expectatio, Liber, Opinio, Testis, Vestigium*, & similia cum Genitivo semper; cum Ablativo & Præpos. *De* interdum usurpantur. Cic: *Reus sacrilegii, pecularis, parricidii* Id Att: l. 2. ep. penul. *Reus de vi i de Off: Quicum laudis certamen fuisset, Id: ib: Cùm de imperio certamen esset.* Cæf: *Nuntii de Cæsaris victoria, Curt: Nuntius moris Andromachi.*

Præc. II. de Genitivo vel Ablativo

post Nomen Substantivum.

Substantiva cùm ad laudem vel vituperationem referuntur, Genitivò vel Ablativò gaudent. Cic: l. 4. ep: 8. *Neque monere te audeo præstanti prudenti VIRUM; neque confirmare maximi animi HOMINEM, virumq; fortissimum.*

Præceptum III. de Genitivo post

Nomen Adiectivum.

Adjectiva quæ Scientiam, Communionem, Copiam, & his contraria significant, Genitivo junguntur; ut, *Gnarus, Ignarus, Particeps, Experts, Inanis, Plenus.* Plin: l. 9. c. 8. *Gnara temporis multitudo.* Cic de Or: *Antonius omnis eruditionis experts atque ignarus fuit.* Liv: l. 1. *Periculi magis quam curæ expertes.* Cic: l. 9. ep: 32. *Scultorum plena sunt omnia.* 1. de Or: *Omnia plena consiliorum, inania verborum videmus.*

2. Item

2 Item quædam in *Ax, Ius, Idus, & Osus*, ut, *Philosophus tenax recti, nullius culpæ confusus, avidus virtutis studiosus literarum*. Quibus adde, *Memor, Immemor. Securus*; ut, *Memor beneficii, immemor injuriæ securus libertatis* Quintil: l. 1. c. 1. *Tenacissimi sumus eorum, quæ rudibus annis percepimus &c.*

Præceptum IV. de Genitivo Partitivorum & Numeralium.

Partitiva Genitivò multitudinis gaudent. 1. de nat: Deor *Elephantò belluarum*, nulla prudentior, de Sen *Minus habeo virum, quàm vestrum* utervis. ad Q. Fr: l. 2. *Domus utriusque nostrum edificatur strenuè*, Plin: l. 31. c. 37. *Piscium omnium serrati dentes.*

2. Item *Numeralia Nomina*, Curt: l. 8. *Octoginta Macedonum interfecerunt* Liv: l. 1. *Imperium summum Roma habebit, qui primus vestram, o juvenes, osculum matri rulerit.* Curt: ib: *Nolo singulos vestram excitare.*

De Partitivis & Numeralibus quibusvis v. l. 1. c. 14.

3. Denique quæcunque *Adjectiva*, cùm partitionem significant Genitivò gaudent. Cic: de Sen: *Multa istarum arborum mea manu sunt sata.* Curt: l. 10. *Cùm paucis amicorum ad Leonatum pervenit.* Plin: l. 8. c. 40. *Lanarum nigrae nullum colorem bibunt.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

Partitivum *Quis*, de uno ex pluribus; *Uter*, de uno è duobus quærit: *Nullus*, de pluribus, *Neuter* de duobus negat: Ne ergo dixeris: *QUIS est præstantior eloquentiâ Cicero an Hortensius?* sed *UTER est præstantior?* &c. Neque si rogaris; *Uter est Princeps Latinæ Tragediæ, Plautus an Terentius?* respondebit, *Nullus*; sed *Neuter*, Cic: in Or: Sed *QUIS omnium doctior Aristotele fuit?* pro Rab: *UTER nostrum popularis est, tunc, an ego?* Quintil: l. 1. *Utile utrumque, & ideo NEUTRUM ab altero separo.*

Præ:

Præceptum V. de Genitivo Superlativorum & Partitivorum.

Superlativis cum Genitivo plurali utendum est Cic: 1. Tusc: *Theophrastus elegantissimus omnium Philo- sophorum & eruditissimus.* Plu: l. 33. c. 1. *Demosthe- nes summus Oratorum Græciæ*

2. Tum Superlativa Nomina tum Partitiva etiam Ge- nitivo singulari, si is Collectivi sit Nominis, conjun- guntur Cic: pro Quint: *Hujusce ætatis homines diser- tissimos, ornatissimosq, nostræ civitatis,* pro Rab: *Virum- num- totius Græciæ facile doctissimum Platonem accepi- mus.* Sic dicimus, *Plerique Latini generis, Nullus Clo- diæ gentis &c Ubi, ætas, civitas, Græcia, genus, gens,* collectionem hominum tropicè adsignificent.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Tam Superlativa quàm Partitiva, si habent aper- tè Substantivum cui in Casu cohæreant, Genere quoque ac Numero, cum eodem consentiunt Cic: 2 de nat: Deor: *INDUS est omnium fluminum MAXIMUS,* Plin: l. 13 c 7. *HORDEUM frugum omnium MOLLISSI- MUM est.* Id l. 8. c. 33. *CHAMALEON SOLUS, animalium nec cibo, nec potu alitur.*

2. Quod si non habeant Substantivum ejusmodi, cum Genitivo, genere concordare debent, Liv l. 1. *Summi infimiq; Gabinorum,* Quintil l 9. c 45 *Sapien- tissima animalium esse constat quæ fuge vescuntur* Id: l. 22 c 25 *Ovorum alia sunt candida, ut columbis. per- dicibus; alia pallide. ut aquariis &c* Quamquam in- terdum, etsi non desit ejusmodi Substantivum. Partiti- va & Superlativa Genere cum Genitivo consentiant, si adjectivum Genitivi Substantivè sumpseris, Cic: Phil: 2. *Servitus est postremum malorum.*

3. Genitivus tum Superlativi, tum Partitivi ac Nu- meralis, Nominis in Ablativum cum Præpos: E vel, Ex, vel De, mutari potest. Cic: pro Cluent: *Ex his omni-*

omnibus natu minimus C. Saturnius, Id. 1 16. ep: 2. De cuius innumerabilibus in me officiis erit hoc gratissimum. 1. Acad. Quidam è Philosophis faciendum omnino non putabant, pro Planc: Unus fuit de magistratibus defensor salutis meæ.

2. Insuper Genitivus Superlativi mutatur interdum in Accusativum cum Inter, vel Ante, Cic: pro Sext: Rosc: ipse honestissimus inter suos numerabatur. Liv: 1. 1. Longè ante alios acceptissimus militum animis.

5. Locutiones istas, Franciscus est optimus suorum fratrum, Jacobus est felicissimus aliorum, Simon est carissimus omnium. & similes, parum Latinas putant quidam Grammatici, horum itaque reprehensionem si vitandam tibi esse duxeris, Præpositiones jam dictas adhibeto, ac dicito. Jacobus inter alios est felicissimus, Simon ante omnes carissimus &c. &c.

6. Quanquam priores illæ locutiones immeritò videntur reprehendi, ut quæ Ciceronis aliorumq; Veterum auctoritate & exemplis nituntur.

7. Licet etiam uti Verbò pro Superlativo ad hunc modum: Jacobus felicitate cæteris antecellit, Simon tam carus est, quàm qui maximè &c. Cic: de clar: Or: Uterque aequalibus suis plurimùm præstitit. 2. de Fin Homini, qui cæteris animantibus plurimùm præstat &c.

8. Superlativa præter proprium Casum, admittunt etiam Casum suæ positionis, de clar: Or: Fuit Sext, Aelius juris quidem civilis omnium peritissimus.

9. Admittunt & Genitivum Partitionis, si partitionem significant. Plin: 1. 9. c. 31. Plurimi piscium tribus mensibus, Aprilì, Majò, Junio pariunt.

Præceptum VI. de Genitivo vel

Dativo Adjectivorum.

NOMina quæ similitudinem vel dissimilitudinem significant, Interrogandi, vel Dandi Casum exigunt.

Ter:

Ter: Eun: Domini similis: Cic 5 de Fin: non video, cur non potuerit patri similis esse filius. Phil. 1. Antonius saturavit se sanguine dissimillimorum sui civium. de Clar: Or: Nihil tam dissimile, quàm Corra Sulpicio.

2. Item Communis, Proprius, Cic de Sen: Id quidem non proprium senectutis est vitium, sed commune valetudinis. Id. pro Sext: Rosc: Quid tam commune, quàm spiritus vivis, terra mortuis, mare fluctuantibus, litus ejectis? Plin: l 7 c. 15. Casari proprium & peculiare fuit præter supra dicta. clementiæ inigne PROPRIUS tamen tutius & elegantius videtur Genitivo jungi.

Præceptum VII. de Dativo post

Adjectivum.

Nomina quibûs Commodum, gratia, voluptas, favor, fidelitas, æqualitas, aut his contraria significantur, Dativum possunt. Cic: l. 6 ep 6. Erat meum consilium cum fidele Pompejo, tum salutare utrique Id: ad Att: l. 12 O gratas tuas mihi jucundasq; literas.

2. Item Verbalia in, bilis, ut amabilis, optabilis, formidabilis, & nonnulla quæ ex Con componuntur, ut Conscius, consentaneus, consonus, concors, concolor, confinis, conterminus. Cic: Phil: 7. Pax, præsertim civilis, mihi imprimis fuit optabilis. 2. Tul: Mihi conscius sum &c. Phil: 6 Sulpicii mors consentanea vita fuit sanctissime, honestissimeq; acta.

3. Huc etiam spectant: Supplex, obvius, obnoxius, pervius, absonus. 1 Tulc: Nec iudicibus supplex fuit. Att: l. 6. Volent mihi obvia tua litera. Ter: Adelph: Fratri ades fient pervia. Plin: ep: 58. Vides quot periculis, quot contumeliis sinus obnoxii. Liv: l. 1. Nihil absonum fidei Divinae originis. ABSONUS. tamen etiam Præpos: A. vel Ab, recipit, v. infra præc 12.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Fidus frequentissime Dativum habet, cum Genitivo,

vivo rarè admodum reperitur, *Æn: 12. Præterea Regina tuâ fidissima dextrâ occidit ipsa suâ.*

2. *Par* apud *Pdétas* etiam Genitivo jungitur. *Luc: 1. 2. Quem metuis par ejus erat.*

3. *Æqualis*, cùm ad ætatem tempusq; refertur fere Genitivum habet. *Cic. de Fin: Conferam autem avunculum tuum cum C. Graccho ejus fere aquali.*

4. Etsi omnia Adjectiva quæ in *Bilis* exeunt passionem significant; non rarè tamen etiam activè sunt. præsertim à *Pdétis*, *Æn: 10. Aspice num magè sit nostrum penetrabile telum*, *Georg: 1. Boreæ penetrabile frigus adurit.* Sic *Horat. l. 1. ode 33. vocat miserabiles elegos*, & *l. 2. ode 9. Flebiles modos*, quos *Cic: 1. Tusc. interpretatus eos esse. qui mæsticiam inferunt*, *Sic: & Ov 6 Met. vocat exitiabile telum, i inferens exitium.* Contrà, *Ignoratus*, à *Cicerone* activè usurpatur, pro, *ignarus n: sciens*, *l. 5. ep: 12. Illi artifices corporis simulacra IGNOTIS nota faciebant*

5. *Consciatus* Dativum *Personæ* exigit. *Ter: Adelph: Conscia mihi sum, à me culpam hanc esse procul Genitivum verò Rei, ut jam diximus præ: 3 n 2. Cic: pro. Cæl: Multarum rerum conscii sunt servi. Sæpe uterque hic casus conjungitur. 3 Off. Sibi autem nullius conscii culpæ, Interdum pro Genitivo Rei, Dativum pro Cæl: Huic facinorè tanto tua mens liberalis conscia.*

Præ: VIII. de Dativo vel Accusativo cum præpositione AD, post Adjectivum.

AC commodatus, Appositus, Aprus, Idoneus, Habilis, Inhabilis utilis, Inutilis, Pronus natus, pro Aprus & id genus alia Dativum, vel Accusativum cum Præpos. *Ad.* adseiscunt. *Cic: in Pis: Ille gurgès atque belluo natus abdomini suo, non laudi atque gloriæ, Id: de clar: Or: Pompejus vir ad omnia summa natus &c.*

Præci

Præc: IX. de Accusat: vel. Ablativo.

Adjectiva, *Altus, Profundus, Longus, Latus, Crassus,* quibûs generalis dimensio, significatur, Accusativum vel Ablativum postulant, qui certam mensuram significet. Cato de re rust: Cap: 28 *Trabem longam imponiro, latam pedes duos, crassam pede uno.* Liv: bell: Mac: 7. *Fossam s. x cubitis altam, diod cum latam cum duxisset* Colum: l. 5. c. 3. *Esto ager longus pedes mille & ducentos, latus pedes centum viginti.*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

Interdum adhibetur Genitivus. Colum l. 11. c. 2: *Nætica singulos cyathos severe oportet in areolis longis pedum denum.* * *Nedica;* nomen est herlæ.

*Præceptum X. de Ablativo post
Adjectivum.*

*Extorris, Nudus, Dignus, Contemptus, Inanis,
Atque Refertus, Inops, Lochples, Alienus, Onustus.
Immunis, Plenus, Cassus, Divésque, Poténsque.
Tum rretus, Vacuus, tum Capens, Præditus Orbis.
Indignus, Liber, Viduus, Casum ordine sexum
Assumunt; veluti, summô vir dignus, honore.*

HÆC Adjectiva, *Extorris &c.* (ut in eam) junguntur Ablativo Liv: l. 5 dec: 4 *Hoc ius (jerandum) patriâ extorrem in eam regionem adduxit* (iei Att: l. 7. *Huis tradita Urbs est nuda præsidio referta copiis.* Id l. 2 ep: 12. *Obviam mitte epistolas te dignas.*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. Horum nonnulla Genitivo etiam junguntur, de quibus supra Præc: 13.

2. *Alienus* interdum cum Dativo reperitur Cic: pro Cæ: Id dicit quod illi causæ maxime est alienum. ad Att: l. 1. ep: 1. *Non aliena ratione nostræ fuit illius*

præpropere præfatio Nonnunquam & cum Genitivo, Cic: 1. 1. de Fin: *Quis alienum putet ejus esse dignitatis?* Usitatus tamen cum Ablativo, VEL SOLO. Cic: 1. 2. de Div: *Non alienum majestate sua*, VEL CUM *Præpos. à, vel ab, v. Infra* Præc: 12.

3. *Immunis*, etiam cum Genitivo. Sen * de vita beata c. 26. *Animus viriorum immunis* Quintil: decl: 5. *Immunem malorum omnium*. Sic maxime Pœtas loquuntur. Virg: *Belli immunis* Ovid: *Immunis avariâ*.

4. *Dignus* perquam raro cum Genitivo. ad Att: 1. 8. *Obsecro te mi Cicero, suscipe curam & cogitationem dignissimam tuae virtutis*. * *PLENUS* frequentissime. v. supra Præc: 2. * *DIVES* apud Pœtas interdum, 1. Georg: *Dives opum variarum* Contrâ, *Orus, Cassus, Onustus*, raro etiam apud ipsos Pœtas.

Præceptum XI. de Nomine Opus.

Opus potest Nomen indeclinabile, Verbo Sum & Nominativo, * vel Ablativo jungitur, Cic: 1. 2. ep: 6. *Dux nobis & auctor opus est*, & 1. 16. ep: 1. *Is omnia pollicitus est, quâ tibi essent opus* * Ter: Andr: 1. sc: 1. *Nihil isthoc opus est arte ad hanc rem quam paro*. ad Att: 12. ep: 26. *Apud Terrentiam gratiâ opus est nobis, ratiâque auctoritate*.

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. *Opus*, cum Ablativo Substantivum, cum Nominativo Adiectivum est.

2. In finitivi locò perquam eleganter Ablativum Participii præteriti Temporis assumit, 1. 4. ad Herenn: *TACITò quum opus est, clamas: quum loqui convenit, obmutescis*. Salust: Catil: *Prîus quàm incipias*, *CONSULTò: ubi consulueris, maturè FACTò opus*, *PORRO* Ablativus hic Preteriti in Neutra, *Hec. 1. Ind. Illud, Id Quid, Qued, Aliquid, Siquid, Quidquam* & similia, in Accusativo aut Nominativo, * cætera Substanti-

stantiva in Ablativo, assumit, Plaut: Amph: *Sequere hac igitur me, nam mihi ISTHUC primum EXQUISITO opus est*, Ter: Andr: act: 3. sc: 2. *Non imperabat coram QUID opus FACTO est?* ib. *QUOD paratū opus est para*, * Plaut: Curc: *Res subita est, celeriter mihi hac HOMINE conventū est opus*.

3. Cum genitivo raro reperitur, nec videtur, usū pandum Planc: Cic: *110. ep: 8 Sed aliquantum nobis temporis & magni laboris, & multa impensæ opus fuit* Hic Temporis ab aliquantum pendet; at verò, laboris, & impensæ, nisi ad opus, referantur, non vides à quo pendeant * CUM Accusativo obsoletum est Plaut: Trac: *Puero opus est cibum*.

4. Usus, cū significat, Opus, eodem modo constructur Aen: 8. *Nunc virihis usus* Liv: 1. 3. *Si quis usus est mei*. Cicero sine ullo casu utitur, 4 Tusc: *De cæteris studiis alio loco dicemus si usus fuerit sic verò, & Opus, adhiberi potest*. Plaut. Amphitr: *Citiùs quod non factū est usus; sit quàm quod factū est opus*.

Nostri Tyrones moneantur. si vernaculum Treba Accusativum rogar, Nomine Opus, vel usus non verbò, Oportet, utendum est, cæteris locis alterutrum adhiberi posse.

Præc: XII. de Ablativo cum Præpos:

à, vel ab, post Nomen Adjectivum.

1. ORDINIS accipiunt Sexum Numeralia junctis

A, vel Ab, 2 Extorris, Nudus Diversus eadem

Incautus, Fugitivus, amant, Innoxius Exul.

Aversus, Securus, Inops, Alienus, & Orbus

Integer atque alius cum Degener, adjice Fumus,

Cassus & Immunis, Vocuus cum saspire, Liber,

Absonus ac Tatus Profugus, Velut exul ab urbe.

Adjectiva Numeralia Ordinalia regunt Ablativum cum Præpositionibus A, vel Ab, Hirc: bell: Alex:

Imperio S. potentia secundus à Rege Cic 4. Acad: Post autem confecta à Carneade, qui est quartus ab Arcesila.

2. Eadem Præpositiones amant Adjectiva Diversitatis, & alia criminibus comprehensa, l. 5. Acad Navigationis labor alienus ac atrox nostra. Pro l. om: Tam inops aut ego eram ab amicis, aut nuda Resp: à Magistratibus.

Præcep: XIII. de Comparativis.

Comparativò utimur cum Ablativo. Cic: 1. Catil: Luce sunt clariora nobis tua consilia: Curt: l. 6. Majora sunt premiis pericula, Hor l. 2. ep. 1. Vilius argentum est aurò, virtutibus aurum.

2. Ablativus Comparativi intercedente Conjunctione Quàm mutari potest in casum verbo congruentem act 4 in Ver: Tu innocentior, quàm M. Iulius. ad Att 15 Nemo unquam nec Fédra, nec Otor fuit, qui quenquam meliorem, quàm se arbitrarerur. Liv: bell Pun: 10 Melior certiorque est iura pax, quàm sperata victoria.

3. Comparativa, quemadmodum & cætera Adjectiva, cum partitionem designant Genitivum petunt Liv: l. 3 In hanc sententiam ut discederet, juniores Patrum vincebant, Hor: in Arte. O! major juven m!

4. Scriptores tamen potioris notæ sæpiù: Ablativò cum Præpositione, E vel Ex utuntur; qui Casus partitioni, maxime ubi Nomen est Comparativum, aptissimus est, ad Att: 16 Epistola ex duabus tuis prior mihi læti capta est, * Plin: l. 1. ad Canin: Minorem ex duobus liberis amisit.

5. Comparativa pro Adverbis, Multùm Paulùm, Paululùm, Tantùm, Quantùm, Aliquantùm Nudùm, Nihil admittunt: Multò Paulò Paululò, Taurò Quantò. Aliquantò Nimò Nihilò qui us accedunt Hoc vel Eò, & Quò, Cic: Amic. Nec vorò corpori solum subue

subveniendum est, sed etiam menti atque animo multò magis. 2 de Or: Fst finitimus Oratori Pòëta. nun eris adstrictior PAULI ò. Luccei ad Cic: l. 5. Valeo sicut soleo, PAULUI ò tamen etiam deterius, quàm soleo, de est 1 QUAN Iò superiores sumus. TAN Iò nos submissius gerimus

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1 Preter suum Casum, admittunt Comparativa etiam Ablativum Excessis. Curt: l. 5. Turres densis pedibus quàm minus altiores sunt.

2 Item Casum. tui Potavi ad Att l. 6. ep: 12, MI. HI nemo est amicior, nec juvenior, nec carior Arrio.

3 Denique hos Ablativos Opinione, Spe, Aliquò, Fustò Solitò Dictò de Clar: or: Opinione ego omnium majorem capi dolorem, Or: 4 Fast: speq; redit citius. Cic: de Am: Neque etiam verendum est, nè plus aquò quid in amicitia conperatur.

4. Pòëta nonnunquam more Græcorum ad Comparativum addunt Adverbium magis Virg in Culice, Quis quæat oprato magis est: beatior avo! Plaut Stich, Iud etiam hoc magis est dulcius, nam magis multò facilius patior verba

5 Oratores interdum, & Historici alterum Comparativum addunt, præ Mil: Ne libentius hæc in illum evanescere videar, quàm verius. Liv: Sanctior quàm promptior hic habitus fuit.

Præcep: XIV. de Ablativo Laudis
vel Vituperationis, vel Partis post Nomen Adjectivum.

PLeraque Adjectiva Ablativum postulant significan-
tem laudem vel vituperationem, vel partem Q. Cic: de Petit: Conf: Nequaquam sunt tam genere insignes, quàm viris nobiles, Sal: in Catil: C. Antonius pedibus
ager

ager legato exercitum permittit Martial, l. 12: *Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine luscus.*

2. Etiam si Oratores libentiùs sic loquuntur *Vir summus eloquentia, eximia virtute, puer excellenti ingenio, liberali forma* &c. non raro tamen etiam sic dicunt. *Vir eloquentia summus, virtute eximius; puer ingenio excellens* &c. Cic: in Bruto *Ut visus, sic oratione durus incultus, horridus.*

1. Ablativum *Parvis*, sæpe in Accusativum mutant, Græcos imitati Pœtæ l. 1. *Æn: Os Humerosq; Deo similis* Hor: l. 4. od: 2. *Quid noram duxit, niveus videri, CÆTERA fulvus.*

Item Historici, sed rariùs Liv: bell: Pun: l. 1. *Phalarica est, Saguntivis missile telum, hastili oblongo, & cætera tereti, præter quam ad extremum, VERUM Accusativus Cætera frequens est*

3 Ipsam Nomen, *Parvi*, cum Adjectivis, *Magnus, major, maximus; Porior* &c. pereleganter Accusativò effertur, cum alioqui Ablativo solo, vel cum Præpos: *Ex*, efferendum esset. Cic: 4. Tusc: *Chrypus & Stoici, eam de animi perturbationibus disputant, magnam partem in his parciendis & deserviendis occupati sunt* Id: l. 1, de Off: *Maximam autem partem injuriam facendam aggrediuntur nonnulli, ut adipiscantur ea, quæ concupiêrunt* &c.

DE CONSTRUCTIONE.

PRONOMINUM.

CAPUT XV. P. M. C.

Præceptum I. de Genitivo post

Demonstrativa.

PRONOMINA Demonstrativa cum Substantivè ponuntur.

tur. Genitivum admittunt Cic: i. 3. ep: 6. Hoc ad te litterarum dedi l. 2. de Or: Quoniam id temporis est, surgendum censeo ad Att: 3. 2. ep: 10. Res est eodem loci, quo reliquisti.

Huc spectant, Hoc commodi, novi, incertis, temporis, libertatis; Id: ataris, virium, solitudinis &c.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Id genus, eleganter usurpatur pro, Ejus generis, five pro Talis Cic: Att: l. 12 Scis me antea orationes, aut aliquid id genus solitum scribere. Cæl: l. 8. Lelios & Antonios, & id genusvalentes dico. Eodem modo usurpatur & Omne genus, pro, omnis generis. Gell: l. 19, c. 1. Aristotelis libri sunt. lapidissimi, & elegantiarum omne genus refert.

2. Pronomen idem. Græco more cum Dativo apud Pœtas reperitur. Hor ad Pis: Invicem qui servat, idem facit occidenti, Oratores verò sic loquuntur: Peripaterici quoniam iidem erant, qui Academicici. Id. 2, de nat: deor: Dianam & Lunam eandem spectant, pro dom: Idem videtur esse, atque id, quod &c l. 1. Off: In eadem sunt injustitia, ut si: Cave igitur dicas. Hoc est idem cum illo, &c. Delunt, enim Veterum exempla.

Præc: II. de Genitivo post Possessiva.

POSSessiva, Meus, Tuus, Suis, Noster, Vester præter substantivum, cum quo Genere Numero & Casu concordant possunt assumere, Genitivos Nominum; Pronominum & Participiorum quæ Personam possidentis significant. Phil: 2. Tuum hominis similes potius nudum vidimus, ad Att: l. 5. SOLIUS meum peccatum corrigi non potest, pro Mur: Ex tuo ipsius animo conjecturam ceperis, id: l. 36: Nec iis noxæ futurum sit quod vim tuam, præsentis experiri noluerint. Hor: l. 1. Sat: 4. Cum mea nemo scripta legat, vulgo recitare ridentis.

2. Genitivum tamen omnium, nondum cum Possessivis legi sed cum Primitivis, Cic. 1. Catil. *Ad omnium vestram vitam pertinet* & lib: 1. de Or: *Voluntati vestram omnium parui* Sic enim cum peritioribus legendum censeo; non *vestra* ut est in nonnullis libris.

Præceptum III. de Genitivis, Mei,

Tui, Sui, Nostri, Vestri.

Verba & Participia. & Nomina Adjectiva quæ Patrium Casum possulant, Genitivis, *Mei, Tui, Sui, Nostri Vestri* gaudent. Cas: 1. 9. ad Att: *Nihil enim malo. quàm & me meum similem esse, & illos sui.*

APPENDIX II. Genetis, P. S. C.

1. Nomine Verborum intelliguntur etiam *Gerundia* & *Supina* si quando eorum usus incidit, v. g. *Non est tempus obliviscendi nostri vestri; Non verò, Nostram vestram Non remiserunt est mei &c.*

2. Nominibus, tum Substantivis, tum Adjectivis (præter *Unius, Solius, ipsius*) negant quidam Genitivus *Mei Tui sui*, posse jungi, verum non video cur non possint: cur enim Latine non bene dicatur. *Pudet me cui hominis vanissimi. Non te miseret mei infelicis? Ter: Heaut: nēt 5 sic 4 Atque inopis te nunc miserescat mei.*

EXCEPTIO I. P. M. C.

1. *Interest* tamen & *Refert* etsi Genitivos quosvis admittant, tamen pro, *Mei, Tui, Sui, Nostri, Vestri. Ablativos, Meā, Tuā, Suā, Nostrā, Vestrā* exigunt ut supra, Cap: 8 diximus. Atque his quoque Ablativis addi possunt Genitivi *Unius, Solius, ipsius*, & alii qui possessivis adduntur, s. g. *Meā unius interest, Tua solius refert, Nostra ipsorum interest vicia extirpare. Tuā Remo: administrantis refert, amorem omnium benevolentiamque captare &c.*

2, *At Nostrā omnium, Vestrā omnium* tum dices, cūm
exem.

exempla invenies: interim tutius videtur dicere,
Nostrum omnium interest, Vestram omnium refert.

EXCEPTIO II. P. S. C.

Nomina Numeralia, Partitiva, Comparativa, & Superlativa nunquam Genitivos, *Nostrī, Vestri* sed *Nostrū, Vestrū* exigunt Cui l. 8, *Nolo singulos vestrū excitare ad Q Fr: l. 2- ep: 4. Donus utriusque nostrū edificatur strenuē Id: 2, in Kull: Omnibus vobis, aut majori vestrū parti.*

Præceptum IV. de Pronominibus

post Substantiva.

POSSessiva, *Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester*, coherent cum Substantivis Genere, Numero, & Casu tunc cum, Possessio vel Actio, significatur v. g, *Liber meus, ager tuus, studium nostrum, labor vester.*

2, At si Substantiva Partem aliquam generalem corporis vel animi significant, Genitivis Primitivorum; *Mei Tui, Sui, &c* adhærescunt, Cic: 5, de Fin: Cui proposita est conservatio sui, necesse est huic partes quoque sui cariores esse Ter: Adolph: Terginē tui quidquam? Quintil l. 7 c. 3. *Minimam partem mei habent.* NO-INE verò, Partis generalis intelligitur, Pars in genere, seu incerta & minimè determinata, cuiusmodi sunt: *Aliquid, Nihil, quidquam, Quidpiam, Pars, Dimidium & similia.*

APPENDIX II. Gen: P. S. C.

1. Substantiva quibus est ambigua significatio, seu quæ modò actionem, modò passionem, significant; ut, *Charitas, amor, memoria, oblivio, studium, desiderium, fastidium, cura, miseria, fiducia & similia* si actionem vel passionem significant, possessivis adhærent; ut *Amor meus, desiderium meum, quò amo ac desidero.*

2. Sin passionem significant Genitivis *Mei, Tui, Sui, Nostrī, Vestri*, junguntur; *Amor mei, desiderium meum,*
 quo

quo ab alio amor, ac desideror, ad Att: l. 1, ep: 2, *Amorem tuum scito desiderio tui mortuum esse*, Fam: l. 5. ep: 2. *Amore tui fratrem tuum odisse desinam*.

3. Nonnunquam utrumque conjungitur, ad Att: l. 15, ep: 2, *Nicias tuâ sui memoria delectatur*, Fam, l. 12. ep: 17 *Grata mihi vehementer est memoria nostri tua*.

4. Non in omnibus tamen; quibus anceps est significatio, *et si passivè sumantur*, Primitivis omnino utendum est; nam, *Crimen meum, vulnus meum, dolor meus, mors mea, calamitas mea, infamia mea injuria mea*, dicitur etiam mihi illata Item *Mea, Tua, Sua, Nostra, Vestra* dicitur imago non ea solum quæ possidentur, sed etiam quæ refert & repræsentat, Plaut: *Monæchi, Tui est imago, tam consimilis tibi; quàm potest*.

5. Præterea, *Causâ meâ suâ suâ, nostrâ, vestrâ*, nusquam non obvia apud Ciceronem est loquendi forma. Unde etsi Papinianus, *Causâ mei*; Ulpianus, *Causâ sui*, dixerit, ego cum Cicerone loqui malim.

Cum vernaculum idioma vix hac in re à Latino recedat, nam & nobis eadem illa Substantiva, Charitas, amor &c. Si Passionem significant, minimè cum Possessivis junguntur, sed itidem ut Latina, cum Primitivis vel sine, vel cum Præpositione ut, *kochanie, pragnienie, obrydzenie ciebie, non twoje; miłosć ku tobie, pamięć, staranie niepamięć, zapomnianie o tobie, użalenie, usność w tobie &c. poterit savus & prudens Magister hac etiam Patrii sermonis observatione venellos Latinizantis Candidatos utcunque dirigere, & difficultatem quàm hoc loco experientur quoquo tandem modo molliorem iis efficere.*

Præc: V. de Reciprocis. Sui, Sibi, Se.

Reciprocis Sui, sibi, se utimur, cum tertia Persona transit in se ipsam sive in Recto, sive in Obliquo: v g, *Cæsar recordatur sui, indulget sibi, amat se, loquitur seipsum*. 2, E.

2, Etiam accedente altero Verbo, Reciprocum vim suam retinere solet, Cic: in Or: Ne ipse quidem sua tantâ eleuantia mihi persuasset, ut se dimitterem, Id: Att: l. 5. Qui etiam à me petierit ut secum & apud se esset quotidie.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1, Quodsi duæ tertiz personæ interponantur, Reciprocum plerumque ad priorem referri solet, Att: l. 15. Scri sit filius se idcirco ad Brutum conferre voluisse, quod cum sibi negotium daret Antonius, ut eum Dictatorem efficeret &c. sibi ad filium refertur eum ad Brutum.

2, Interdum Reciprocum Sui, in Demonstrativum Ille ipse, vel is commutatur. ad Att: l. 11, Camillus mihi scripsit, se cum eo locutum * Transire in casum, idem est Grammaticis, quod habere post se casum unde Persona 3ia Transiit in se ipsam tunc quando habet p st se obliquum, qui ipsam significat. Additur 1. siue in Recto &c id est, siue Persona illa 3ia ponatur, in Recto, v. g. Scio quod Petrus amet se: siue in Obliquo, v. g. Scio Petrum amare se. Additur, 2, Etiam antecedente &c. id est, et si ad aliud Verbum spectet Persona 3ia, ad aliud obliquum eammet significans &c. Hinc infer, quid sit. Pers. nam 3iam transire in rem possessam, sed si longum est hoc, iter per Præcepta, ineatur aliud compendiosius. Parvum idioma sequantur pueri gemina hac cautela adhibita, i. ut vernacula R. reciproca, siebie, sobie, sie, swóy, tunc nonnisi reddant Latinis sui & suus, cum ad tertiam Personam referuntur. 2. ut sciant, Obliquos vernaculi Pronominis, On, non solum per Ille ipse is. * sed & per Sui, & suus, posse Latine reddi. Utrobique verò prudenti Magistro loquimur.

Præceptum VI. de Reciproco SUUS.

Reciproco Suus, utimur, cum tertia Persona transit in rem à se possessam; ut, Cicero recordatur Tyro-

quis lib. rri sui; indulget liberis suis defendit suos clientes.

2. Etiam accedente altero Verbo idem usus venit, in Veri a^o: 4. *Asbat multa sibi opus esset, multa a- bue suis*

3. Utinur p- a terea Recipro o- nus eon res possessa in Poss- forem agit ad Att. l. 6. *Ulciscuntur eum mo- res. s- i de A- usp: Sua concio r- s- i- b- hominem*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1. *Suus*, cum duabus tertiis personis interponitur, non raro ad posteriorem refertur, Cic; in Verri a^o: 3. *Orat Dolabelam ut de sua provincia decedat.* Ubi de Dolabellæ provincia sermo est.

2. Nonnunquam; *Suus*, usurpatur pro *Is*, ad Att: l, 6, *Non desisti rogare & petere mea causa: & succedere s- i- d, Id de Somn Ego illum de suo regno, ille me de nostra Rep: percontatus est.*

3. Et vicissim *I se, Ille. Is*, pro *Suus*, ad Q. Fr: l. 1. *Ea ferre molissimè homines solent, quæ IPSORUM culpa acciderunt.*

4. At sèd, *Suus* plurali numero Substantivè usurpatur, ac significat socios, aut amicos. aut s- i- vos: nunquam in Pronomen *Is*, aut ipse, vel ille, commutatur, v, g, *reperi eum inter suos, sui eum non receperunt &c* Cic: 2. de fin: *Quæ s- i- v- i- t salvisnè esset clypeus, cum saluum esse s- i- n- t- e- s- sui respondissent, &c,*

Item cum ponitur locò: *Proprius, congruus*, v g, *De his di- am s- i- d locò. Faciemus hæc suo tempore, i, proprio congruo convenienti* Ovid: 2. *Tristi Signa meis fuerint, ut erant vitiosa libellis; excusata suo tempore lector habet.*

DE CONSTRUCTIONE NUMERI DISTRIBUTIVI.

CAPUT XVI. P. M. C.

Distributivi Numeri, quibûs fere utimur, cum idem

ex quo in plura dividimus, sunt hi singuli, bini, terni &c. v. l. 1. c. 14, schol. 12.

2, Res cui obvenit id quod distribuitur: saepe Accusativo cum Praepositione. In effectum gaudet Cic. 4, Verr. Censores binos in singulas civitates describebat.

3, Distributivus porro numerus, tam illi rei quae distribuitur, quam illi cui obvenit, quod distribuitur addi potest. ut in Brut. Bini Oratores vix singulis orationibus exstiterunt.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1 Saepè Distributivus omittitur cum res in quam cadit distributio Accusativo cum *In*, effertur, ita dicitur *In militem, in navem, in capita, i. in singulos milites in singulas naves* Liv. *Frumentum medianum affibus in modios astimarum plebi divisit, i. cum singulis modii singulis affibus astimarentur.*

2. Distributivi Nun erit locò Primitivorum seu Cardinalium junguntur iis Substantivis, quae nun erò singulari carent. Unde non dicimus: *Duae literae, duo castra, tria arma* &c. Sed, *Binae literae, bina castra, tria arma.*

3. Excepiuntur tamen hinc Cardinale: *Uni, una, una*, ejus locò nunquam Distributivo, *Singuli, & a*, uti licet, Sal: in Jug. *Ub: una & altera scalo comminuta sunt* &c.

4, Quamvis Distributiva omnia pluralem fere numerum sibi vendicent non raro tamen etià singulari usurpantur, tum à Poëtis. tum ab Historicis, Virg. 5. *Aen: Terno ordine* 10. *Aen: Centena arbore Gurgita sepe* &c. Plin l. 27. c. 14. *Quadrageno aut viceno spatio.* Quibus locis Distributiva pro Cardinalibus ponuntur.

5, Distributiva item ponuntur locò Cardinalium etiam cum iis, quae numerum singularem habent: quod frequens est apud eosdem Poëtis & Historicos. Virg. 2. *Aen: Bis quinos filer ille dies* (v. de Pon l. 3. *Perque quadragenos iur in illa credus.* Plin l. 8. c. 6. *Mares (ursi) quadragenis oculis latent, foveina quaterne mensibus.* Sic passim alias.

Præ-

Præceptum II. de Mille.

MILLE adjectivum pluralis tantum est numeri, nec declinatur in Casus. Cic: pro Sext: *Edixitq; ut ab Urbe abesser mille passus.*

2. **Mille**, Substantivum singularis est numeri, nec declinatur in Casus: et pluraliter dicimus, *Millia, millium, millibus*, Cic: pro Mll: *Ante fundum Clodii mille hominum versabatur.* Sic legendum, non *versabatur*, auctore Gell: l. 1, c. 16. & Macrobi: 1. Saturni: c. 5. qui sinaslia afferunt ex Quadrigario, Catone, & aliis, v. l. 1. c. 14. schol: 3,

APPENDIX II. Generis, P. S. C.

Cum Substantivo plurali *Millia*, saepe jungitur eiusdem Casus Substantivum, quod alioqui Genitivo plurali offerendum erat: suntq; tunc Substantiva continuata, Cic: in Verr: ad: 4, *Tritici modios quinque millia pro modiorum*, Liv: l. 3. *Philippei nummi quatuordecim millia quingenti quatuordecim*. Id: l. 9. *Duo millia & quingenti rapti.*

DE CONSTRUCTIONE PRÆPOSITIONUM.

C A P U T XVII. P. M. C.

Verba *Absoluta* & *Intransitiva*, quæ alias nullum Obliquum Casum regunt Præpositionum beneficio in Casus transeunt: Cic: 2. de Or: *Cum in lecto Cossus esset, & apud eum Sulpicius sederet, Antonius autem inambularet cum Cotta in porricu &c.*

2. Transitive verò præter proprium Casum etiam Præpositiones cum suis Casibus admittunt. Cic: de amic: *Nihil est amabilius virtute, nihil quod magis alliciat homines ad diligendum, quippe cum propter virtutem eos etiam, quos nunquam, vidimus, diligamus.*

3, Ver

3, Verba Composita sæpe Casum Præpositionis ex qua componuntur habent, v, g, *Adire judicem, Invadere urbem*, Cic: 5, de Plin: *Persarum magos adiit*, ad Q. Fr: 1, 3. *Cum subito bonus imperator noctu urbem hostium invasiss* t.

4, Et repetitâ Præpositione; ut *ad ire ad judicem, Invadere in urbem*, Id: 4. *Verr. Ceteri heredes advenit ad Verrem*, Philippica 11. *In Galliam invasit Antonius*.

APPENDIX II. Generis P. M. C.

1, Hanc repetitionem maximè amant Verba composita ex Præpositionibus *A, ab, ad, con, de, è, ex, & in*, Id: de amic: *Tu velim à me animum parumper avertas*, ad Q 1. 3, *Aduco equidem me ab omni Reip: cura* Verbum, *Invado* frequentissimè sic usurpat Cicero.

5, Verbi *Aspiro*, seu *Adspiro* elegans est cum hac repetitione usus, quando conatum aliquid perveniendi, aut desiderium alicujus rei adipiscendæ significat, ut cum negatione aut interrogatione, Cic in Brut: *Ex bellica laude nemo aspirare*, ad Africanum potest Id: ult: 1, in Verr: *Quid enim quisquam ad meam pecuniam me invitâ aspiret*.

Præcep: II. de Præpositionibus cum Accus: v. pag: 174-

Præceptum III. de VERSUS.

Versus suo Accusativo postponitur, ad Att: 1. 16. *Verrine à Minurnis Arginum versus* Interdum ejus Accusativo additur *AD* Lic: dec: 1. 1, 1. *In lapide ad meridiem versus conf. dix Flin: A. 5. ad meridiem versus habitant*, hinc natum puto. *Adversus*.

Præceptum II. de Præpos: cum Ablativo. v. pag: 16, 9. **CLAM** tamen apud Veteres etiam Accusativo jungebatur, Plaut: Cist: *Multa bona faciam clam hanc meam uxorem*; obsoletum.

Præ

Præc: V. TEnus, cum & c. postposita.

TEnus. quemadmodum *Versus*, suo Calui postponitur, & *Gemitivum* amat si cum *Nomine* pluralis numeri copuletur. Cic: in Orato. *Et Cephæus conditur ante lumborum tenuis*. Cæl. Fanul: ad Cic: l. 3. ep. 1. *Illi rumores de comitiis Transpadanorum Cumarū tenuis caluerunt*. CUMÆ. *orum*, nomen est Urbis in Italia.

2. At si Non en singularis sit numeri. Tenuis, Ablativum postulat. Cic: pro Dejer: *Antiochus Taurō tenuis regnare jussus est*.

4. Cum in his tantum semper postponitur, *Me cum te cum se cum, nobiscum, vobis cum*, Nonnunquam in his, *Quo-cum*. sive qui cum quibus-cum.

5. De. In Inter & nonnullæ aliæ eleganter interponuntur aliquando, Cic: de Inv. *Multis de causis fit Id: in Ruil: Ducentos in annos de Clar: Or Suos inter æquales*.

6. Inter & Circum interdum apud Idētas postponuntur 1. *Æne: Maria omnia circum* 2. *Georg: Qua locus Erigonem inter*. Oratores rariō ita loquuntur. Cic: de amic: *Si quos inter so:ietas aut est aut f. it.* Sed eo loco necessitate compulsus videtur ad id genus loquendi, neque enim Inter si quos, neque Si inter quos rectē dici posse videbatur.

Præceptum VI. A, Ab, Abs.

A, Consonantibus præponitur Cic: Phil: 3. *Antoniū a fronte, a reyo a lateribus tenetur*.

2. *AB*, Vocalibus, ad Att: 2. *Cura & eff: e ut ab omnibus & laudatur & amatur*. Nonnullis etiam Consonantibus, pro Cluent *Ab nullo ille liberalius quàm a Cluentio tractatus est*. ad Att: l. 5. *Rex ab Senatu appellatus est*. Præcipuè vero literis. *L, R, & F*, ut, *ab legatis, ab Romanis, ab Jove*

Abs, etiam præponitur literæ, *T*, & interdum, *Q*.

Ter:

Tert: Andr: *Abs quoque homine beneficium accipere gratum est.*

APPENDIX II. Generis P. M. C.

Historici præsertim Livius, liberius Præpositionem Ab præponunt Consonantibus hinc apud eos legas, *ab classe, ab Carthagine, ab Dictatore ab Numo ab Gal-
lis, ab Serviliò ab Tarquiniis* Quæ passim (nisi forè
in Historia) imitanda non sunt.

Præceptum VII. In, Sub, Super.

IN, Sub, Super, modò Accusativum modò Ablativum
pro varia significatione postulant, v. l. 1. c. 14 pag:
17. hic singulas seorsim videamus.

I N

1. In ad interrogationem Quò, Accusativum postu-
lat Cic: de Sen: *Venio in curiam* frequens Id 1. Catill:
In exilium proficiscere. * Item pro ERGA, ut, *Brutus
fuit pius in Patriam, crudelis in liberos.* * Item pro
CONTRA. Cic: in Sall: *Populante in uxorem & filiam
meam invasisti* * Item pro PER, seu PRO, ut commo-
davi tibi *librum in horam, in diem in mensem,* Cic: 4.
Catil: *Crescit in dies singulos hostium numerus.*

2. Ad, Ubi, Ablativum Cic: 1. de leg: *In viridi opa-
cæque ripa inambulantes* ad Att: l. 12. *In hac solitudine
carco omnium colloquio.* * Item cum ponitur pro In-
ter. Cic: de Amic: *Hoc primum sentio, nisi in bonis
amicitiâ esse non possè.*

S U B.

3. cum ad tempus refertur, passim Accusativum
rarius Ablativum postulat. v. g. *Sub auroram, sub lucis
exortum* Cæs: l. 1. bell: Civ: *Pompejus sub noctem naves
solvit.* Liv: 2. bell: pup: *Sub equestris finem certaminis
contracta est peditum pugna* Suet: in Nerone Claudic:
54. *Sub exitu vitæ.* Rara loquendi ratio, * Item pro
POST: Cic: Planco l. 10. *Sub eas literas statim recitatae*

sunt rursus * Item ad interrogationem *Quò* Cic: Phil.
 2. Nisi ille se subscalas tabernæ liberariæ coniecisset.
 4. Sed ad *Ubi*, ablativum poscit. Virg: Ecl: 7. Re-
 quiesce sub umbra. Cic: Phil: 2. Sub nomine pacis bellum
 latet

SUPER.

5. Super cum Præpositioni *Subter*, opponitur, tam ad
Quò quàm ad. *Ubi*, Accusativum petit; v. g. Tegula
 cecidit super caput. Columba sedet super rectum &c.
 Cic: 2. de Fini: Super eam (aspidem) assidere, 2. de leg:
 Demetrius super terræ tumulum notuit quidquam statui,
 nisi columellam. * Item cum ponitur pro *Ultra*, 6. Æ-
 neid: Super Garumantas & Indos proferet imperium.
 * Item pro: *Plurimam* Suet: in Aug: c. 33. Erant enim
 (Senatores). Super mille & quidam indignissimi * Item
 pro, *præter* Suet: in Tib: c. 55. Super veteres amicos
 ac familiares, viginti sibi è numero Principum depopo-
 scerat velut Consiliarios in negotiis publicis. * Item pro,
Tempore, vel *Inter*, aut *Sub* Curt: 1. 7. Bessus circum-
 fusi merum largiùs jubet, debellaturus super mensam
 Alexandrum i. tempore epularum, inter epulas sub e-
 pulas; Plinius ep: 87. De hujus nequitia sanguinari-
 isque sententiis in commune omnes super cænam loque-
 bantur, i. inter cænandum &c.

6. At pro *De* Ablativum poscit Cic: ad 16. Aut *Hæc*
super rescribam ad te Rhegio.

7. A *Præteritis* Ablativo jungitur ad *Ubi*, Virg: Ecl: 1.
 Fronte super viridi * Item cum significat: *Pro*, 4. Æn:
 Nec super ipse sua molitur laude laborem.

Præceptum VIII. de Subter.

Subter, sive ad *Ubi*, sive ad *Quò* fere Accusativum
 poscit, Cic: 3. Tusc: Plato iram in pectore, cupidita-
 tem subter præcordia collocavit.

2. Interdum præcipuè apud *Præteritis*, Ablativum ha-
 bet, 1. 9. Æn: Ferre libet super tor densa restudine casus.
 i. referre enarrare.

Præceptum IX. de Præpositionibus in Adverbia migrantibus.

PRÆPOSITIO cū Casu privatur, in Adverbium migrat, pro Place: *Multis post annis pecunia recuperata est.* 2. de nat deort Sensibls, & animo ea, quæ extra sunt percipimus. 1. *Ant: Coram data cogita fandi.*

2. Hujusmodi maxime sunt; *Antè Contra, Circū, Circiter, Coram, Infra, Extra, Post, Prope, Pene, Ultra, Usque Palam, Clava, & nonnullæ aliæ.*

Præceptum X. de Præpositionibus que aliis Præpositionibus præponuntur.

PRÆPOSITIONES nonnunquam aliis Præpositionibus præponuntur. Cic Att: 1, 2 *Comitia Bibulus cum Archilocho edito in ante diem Calendas Decembres dicitur.* Ter edelph: *Ex adversum est fabrica.*

2. Egeminatis porrò Præpositionibus posterior Casum regit. ad Att: 1. 3. *De Q Fratre nuntii nobis tristes venerunt ex ante diem Nonas Junias.*

3. Usque, fere semper aliam Præpositionem desiderat. Cic in Verr: act: 1. *Maximis in laudibus usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit.* Ter: Eun: *Ex Ethiopia est usque hæc.*

4. Si tamen ad jungatur nominibus oppidorum? fere alteram Præpositionem respicit. Cic: 5. in Verr: *Sacerdotes usque Ennam profecti sunt.*

DE CONSTRUCTIONE ADVERBIORUM.

CAPUT XVIII. P. M. C.

Præc: I. Nominativus post Adverbiū

EN, Ecce, Nominandi vel Accusandi casum admittunt. Cic: act: 6. in Verr: *Ecce autem nova turba*

atque rixa. pro Dejot. En crimen, en causa 2. de Flin: Ecce miserum hominem. Plaut: Amph: En tectum, en regulas, en obdustas fores.

2. Apponitur & Dativus Tibi. non sine lepore, ad Att: 2. ep: 2. Cùm hæc maximè scriberem, ecce tibi Sohesus.

Præc: II. Genitivus post Adverbiū,

Affatim, Satis Abundè, Nimis, Instar, Partim Ergo pro, Causâ sive pro Propter Genitivo junguntur, Plaut: Cæch: Tibi divitiarum affatim est Quintil: decl: 9. Satis abundèque penarum est Cic in Or: Nimis insidiarum adhibere videtur. Sall: Catill: Satis eloquentis, sapientie parum. Cic: in Brut: Placo mihi unus instar est omnium 2. de Or Eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse voluerunt. Liv: l. 7. bell: Mac: Vi. floris navalis. ergo supplicatio decreta est, i, vi. victoria causâ, vel ob, vel propter victoriam &c.

2. Item Adverbia Superlativa à Nominibus orta, de car Or: Maximè omnium nobilium Græcis literis studuit.

3. Genitivus hic etiam in Ablativum cum De migrare potest. Id: ib: Piso maximè ex omnibus qui anrè fuerunt, Græcis literis eruditus.

APPENDIX II. Gen: P. S. C.

1. Multum, parum, tantum, quantum, & similia si quis Adverbia esse censeat, huc referat. Nos supra in Nominibus reposuimus.

2. Ubi, ubinam, ubicunque, ubiuis, quovis, quoquò nusquam. Genitivos: Terrarum, vel Gentium tantum sed pereleganter admittunt, ad Att: 5. Quid ageres, ubi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Ter: Adolph: Fra. trem nusquam invenio gentium.

3. Dicitur & Longè gentiâ Cic: Att: Tu longè gentiâ abes

4. Adverbia, Eò, huc, eleganter pro Accusativis Pronominum, Is, atque Illic, cum verbis progressum significantiis ponuntur, & Genitivum rei, in qua
pro.

progressus &c. postulant, Ejusmodi Verba sunt, Venio, Devenio, Procedo, Grasso: Progredior, Redigo, Deduco, Recido, Redeo, Relabor, & similia Liv: bel: Pun: 1. 5. Eò consuetudinis adducta res erat, ut &c. Curt: 1. 6. Huc enim malorum ventum est, ut &c. Id: 1. 4. Eò rerum ventum erat, ut tam periculosum esset non credere suis, quàm decipi.

5. Pridie & Postridie Genitivum vel Accusativum postulant ad Att: 1, 11. Pridie ejus dici venit. Fam: 1. 3. ep: 4. Pridie Nonas Junii cùm essem Bruindusii Cæs: 1, bell: Gall: Postridie ejus dici. Cic: Att: 16. Postridie ludos Appolinaris.

6. Adverbium, Tunc. cum Genitivo, Temperis, raro apud idoneos Scriptores reperitur. Just: 1. 2, Sed de gente tunc temporis obscura Persarum. Praestat igitur absolute efferre, Cic: Phil: 7. Erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen justa, Plaut: Tunc ad eam accède quum poret.

Præc: III. Dativus post Adverbiū.

Quædam Adverbia Dativum pascunt, more eorum unde deducantur, ut, congruenter, convenienter. que rationi vivere, dicere: obviam prodire alicui &c. Nam, Congruens, conveniens, obvius. Dativò gaudent Cic: 1. de Fin: Non quero quid dicat sed quid convenienter rationi possit & sententiæ suæ dicere,

Præc: IV. Accusativus post Adverbiū.

Propius, proximum, & proximè, Accusandi casum exigunt. Cic: ad Octav: Cur Castra longius, adversariorum castris &c. propius urbem movetur? Id: Phil: 10. Brutus operam dat, ut cum suis copiis quàm proximè Italiam sit. Liv: 1. 10. Cùm propius jam blanditias esset oratio, quàm preces: Sall: Jug: In dextro latere quod proximum hostes erat, aciem collocat.

2. Jungitur Propius, etiam cum Præpositione A, vel ab,

ab, Cic: de nat: *Stellæ alia propius à terris moventur, alia remotius.*

Abbinc, Verbi Præteriti temporis junctum Accusativum vel Ablativum postulat Cic: act: 4. in Verr: *Horum pater abhinc duos & viginti annos est mortuus, pro Quia: Quo tempore; abhinc annis quindecim.*

Præc: V. de Ablativo post Adverbiū

Comparativa Adverbia Ablativò gaudent Cic: de Inv: *Lacrymâ nihil citius arescit.* Ter: Heaut: act: 1. Sc: 1. *Annos sexaginta avarus es aut plûs eò. ut conjicio.*

APPENDIX II Generis P. S. C.

Plûs. Ampliûs, Minûs. modò Ablativum habent. ut cetera Comparativa, modò Ablativus in Calum Verbo congruentem inigrat, sed solum intelligitur Conjunctio *Quâm*, Ter: Adelph: act: 2. sc 2. *Homini misero plûs quingentos colaphos impegit.* Cic: 4 bell: Galli *Cùm ipsi non ampliûs quingentos equites haberent, & l. 7. bell: Galli Eo die milites sunt minûs spernendi desideraci? & l. 5, Naves ampliûs octingentæ uno erant vise tempore.*

2. Cum iisdem Adverbiis junguntur quandoque Accusativi, vel Ablativi mensura Vitruv: *Ita d pariete distent; ut ne plus pateant palmum Cæs: Milibus ampliûs quingentis in longitudinem patent.*

Præceptum VI. Adverbia loci.

Adverbia quibûs de loco interrogamus, sunt hæc *Ubi. Unde, Quò, Quà, Quo. sum.*

2. Ad Interrogationem, *Ubi*, respondemus per hæc, *hic, isthic, illio, ibi, ibidem, alibi, alicubi, ubique, ubi-que, ubivis, ubique, ubicunque, ubiubi, passim, vulgò inicus, foris, longè, peregre, nusquam.*

2. Item per *Supra, subter, infra. ante. post, extra,* cùm sunt Adverbia. Cic: l. 6. ep: 1. *Nemo est, quin ubivis, quàm ibi, ubi est, esse malit.*

4. Hæc dicuntur Abverbia in loco sive quæ referuntur ad quietem Quibus, sicubi necubi, nunculi, uspiam, usquam addi possunt. quæ quamvis ad quietem referantur; tamen pleraque ad Ubi, non redduntur Cic: 1. de leg Sive est illa lex scripta uspiam, sive nusquam.

AD Unde respondemus per hæc hinc isthinc, illinc, inde indidem aliunde alicunde, undique, undequaque, utrique, undevis, undelibet undeunde, peregre eminus, comminus supernè, intrus, foris. Ter: Heaut: act: 1. sc: 2 Vide. ne quò hinc abas longius.

Hæc appellantur Adverbia de loco, seu quæ referuntur ad motum de loco Quibus accedunt, sicunde necunde, intrinsecus, extrinsecus forinsecus, funditus, radicatus stirpisus,

AD Quò, respondemus per hæc, huc, isthuc, illud, eò, illuc, eòdem, aliqd, aliò, neutrò, utròque, quòcunque, quòquo, quòvis, quòlibet, intro, foras peregre. longè nusquam Ter: Hec: act: 3. sc: 4. Abi, Parmeno. intro, ac me veniss nuntia.

Hæc appellantur Adverbia, ad locum, seu quæ motum ad locum significant Quibus adungi possunt, siquò nequò, quòquam, quòpiam, uspiam.

AD Quà, respondemus per hæc, bæ, isthæ, istac, illac, aliqd eà, alià quàmvis, quàlibet, quàtcunque. Ter: Eun act: 1. sc: 2. Plenus rimarum sum, bæ atque illac persuo.

Hæc vocantur Adverbia per locum sive quæ referuntur ad motum per locum, Quibus, siquò nequò, addi possunt

AD, Quorsum, id est, quem locum versùs, respondeamus per hæc, horsum illorsum, aliorsum, deorsum, sursum, dextrorsum, sinistrorsum, levorsum, prorsum, rursus, introrsum, v. introvsus, retrorsum. v. rectorus, quòquòversum, v. quòquòversùs. Ter: Hec: act: 3. Horsum pergunt. Id: Eun: act: 3. Sex ego reteros, Parmeno, hos menses quietum reddam, nè sursum deorsum, onsi-

curſus Id: *Hec*: aët: 3. *ſc*: 1. *Trepidari ſentio*, & *curſari ruſum* *prorſum* Ubi *Donatus*. *Ruſum*, inquit *RETRO*, *prorſum*, *ANTE* ſignificat.

Hæc dicuntur Adverbia locum verſus. Quibus addi poſſunt *figuſum* *nequorſum*, *deorſum verſum*, v. *deorſum*, *verſus*, *ſurſumverſum*; v. *ſurſumverſus*. *Cic*: de *Or*: Cùm *gradatim ſurſumverſum* reditur.

Præceptum VII. de UT.

UT pro *Postquam* Indicativum petit ad *Att*: 7, ep: 15, *Ut ab Urbe diſceſſi*, nullum prætermiſi diem, quia aliquid ad te literarum darem. Item pro *Quomodo* cum admiratione quadam, *Ter*: *Eun*, *Ut falſus eſt animi*!

2. Poſt has voces, *Adeo ita*, *ſic*, *tantus talis*, *is*, *pro*, *talis*, *tot*, *tam*, *cò*, *pro*: *tam*, nunquam fere ponitur, *Quod ſed Ut*, cum *Conjunctivo* pro *Rab*: *ADBONE* *hospes hujus Urbis eſ*, *ut hæc nſcias*? *Tuſc*: 1. *Nō ſum*! *TA* *hebes ut ita dicam* Id: 1, 5, ep: 20, *Qua cùm viderem TOT* *veſtigis impreſſa*, *ut in his errari nō poſſe*; *nō adſcripſi*. *Cic*: ad *Torant* 1. 6. *ID* *etatis jam ſumus*, *ut omnia quæ nō noſtrâ culpa nobis accidunt fortiter ferre debeamus* Id: ep 1. *Neque*, cùm id faciebamus. *TAM* *examus amentes*, *ut explorato nobis eſſet victoria*. *Plin*: *paneg*: *Siquis barbarus Rex Ed inſolentia furorſque proceſſerit*, *ut iram tuam indignationique mereatur*.

Præc: VIII. Antequâ & Priuſquâ.

ANtequam & Priuſquam, tum Indicativis, tum *Conjunctivis*, junguntur, pro *Mur*: *Antequam* pro *Mutena* *dicere inſtituo*, pro *me ipſo pauca dicam*, *quæ hoc tempore dicenda arbitror*. *Ter*: *Andr*: aët: 2. *Omnia experiri certum eſt*, *priuſquam pereō*. pro *Mil*: *Priuſquam tantum malū videro*.

Præc.

Præceptum IX. Ne. & NAE.

NE Subjunctivum, poscit cum aliquid prohibemus,
Ter: Eun: act: 2. *Ne post conferas culpam in me.*
Liv: 10. bell: Pun. *Ne tot annorum felicitatem in u-
nius horæ dederis discrimen.*

2. Poscit & Imperativum, maxime apud Pœtas
Plaut: Pers. *Abi ne jura; satis credo.*

Nae, id est. perfectio, fere Pronomini præponitur: &
Indicativum, vel Subjunctivum poscit Ter: Adeiph;
act: 2. Sc: 4. *nae ego homo sum infelix!* Phil: 2. *Nae tu
si id fecisses, melius famæ tuæ consulisses.*

Præceptum X. Per Perquam &c,

PER, perquam, sanè, vldè, oppidè imprimis, cumprimis
apprimè, admodum, vehementer, & alia id genus
fere Positivis gaudent 3. de Fin: *Hæc quidem est per-
facilis, & perexpedita defensio.* de Or: 2. *Quod mihi
quidem perquam puerile videri solet,*

Præceptum XI. QUAM.

QUAM, cum admirationi, commutationi. aut Inter-
rogationi cum admiratione permixtæ deservit,
Positivis jungitur, Cic: de Amic: *Quàm multa, quæ
nostrâ causâ nunquam faceremus, facimus tamen causâ
amicorum!*

2. Quàm pro Quantum Positivis præponitur, Cic: 1.
7. ep: 15. *Quam sunt morosi, qui amant, vel lex hoc in-
telligi potest.*

3. Sequentè Verbo Possum, Superlativis adjungitur.
Cic: 1. 5. ep 5. *Quàm potui maximis itineribus exerci-
tum ad Amanum duxi* Id: 2. de nat: Deor. *Aves nidos
construunt easque quàm possunt mollissimè susternunt.*

4. Sæpe Verbum Possum latet. Id: 1. 16. ep; 2. *Peto d
te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur, i, quàm
celerrimè mitti potest &c.*

APPENDIX. II. Generis P. S. C.

1 Quàm ut, eleganter Comparativa sequitur. Cic: 3. de Or. Hoc alius est quàm ut nos huius strati suspicere possimus.

2 Quàm cum Positivo videtur nonnunquam pro Valde usurpari Cæli: 1 3. ep: 15 Te videre, & omnia intima (tecum) conferre discipulo. habeo autem quàm multa. Cic: Att; Scribit ad me quàm honorificè de retributione Sexsi Clodii, valde multa, valde honorificè.

Præceptum XII. Tam, & Quàm, dum sibi correspondent.

Tam & Quàm, pum sibi correspondent. Positiva frequentissimè. Superlativa rarius, Comparativa rarissimè copulant Cic: 1. de Or: Nemo Orator tam multa ne in Græco quidem orio scripsit. quàm multa sunt nostra. Sal: in Jug: Quàm quisque pessimè fecit, tam maxime rursus est Ter: Heaut act 5. sc: 2. Namque adolescens quàm minima in spe situs erit, tam facillimè patris pacem in leges conficiet suas. Cic: pro Dejet: Per dexteram te istam oro, istam, inquam dexteram non tam in bellis & præliis quàm in promissis & fide firmiorem.

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Tam & Quàm. Verbis etiam conjunguntur; sibi. que respondent. Cic: 1 16. ep: 1. Xenomenes hospes tam te diligit, quàm si vixerit tecum. Id: 1. 5 ep: 2 Tam enim sum amicus Reip: quàm qui maxime Elegans e. loquendi forma pro valde amicus, amicissimus.

2, Ponitur interdum, Tam, separatim cum Superlativo Phil: 2 Nondum erat vestris tam gravissimis, tamque multis indiciis, ignominiosisque concisus. Quod non videtur passim usurpandum.

3 Tam Quàm pro, Tanto, Quanto raro reperiuntur Comparative juncta: 7. Æn: Tam magis illa flemens & tristibus effera flammis, quàm magis effuso crudeunt sanguine pugna.

Præc:

Præc: XIII. Adverbia in UM, & in O.

Adverbia in *UM*, Positivis gaudent; ut, *Parum, multum, nimium tantum quantum, aliquantulum*, ad Att 1. 10. *Parum firma sunt; quæ de fratre meo scribis.* Id: 2. in Rull: *Socer hujus, vir multum bonus est,* de Fini. 1. *In rebus apertissimis nimium longi fuimus.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. *Tantum, Quantum* non tam Nominibus junguntur, quàm Verbis Cic: 1. 7. Fam: *Gratid tantum possumus, quantum vlti.*

2. *Aliquantulum*, Positivo jungitur. Plaut Bacchid; *Timida es aliquantulum soror.* * Rariùs Comparativo, Ter: Eun: act. 1. sc: 2. *Ejus pater aliquantulum ad rem est avidior.* Quod non videtur passim usurpandum.

Ostenta Adverbia Comparativo adhærent; ut, *Multò, paulò, tantò, quantò, nimio, nibilo, hòc, vel eò quò:* nisi quis Ablativos potiùs esset censeat exempla dedimus supra c. 15 in Comparativis.

2 *Multò*, etiam Superlativis additur. Cic: divi in Vet: *Cùm omnis arrogantia odiosa est, tum illa ingenii atque eloquentia multò molestissima.*

3 Item *Longè*, pro *Multò*, Id in Brut: *Longè post natos homines improbissimus.*

4. *Facile*, cùm significat, *sine dubio, sine controversia*, Superlativis gaudent, aut iis, quæ eorum vim habent. pro Rab: Posth: *Virum unum totius Græciæ facile doctissimum Platonem accepimus,* pro Cluen: *Regionis illius, & vicinitatis virtute, existimatione, nobilitate facile princeps.*

APPENDIX. II. Generis P. S. C.

1. *Longè*, pro *Multò*. jungitur etiam Comparativis, 1. 9. Æn: *Ac pedibus, longè melior Lycus.*

2, Pro, *Valde* jungitur & iis omniibus, quæ vim Superlativi habent: Cic: 1. 13. ep 13 L, *Castronius Poetus longè princeps municipii Lucensis.* 4. Verr: *Longè primus civitatis est Epicrates.*

3. Præ-

3. Præterea nominibus, quæ diversitatem dissimilitudinemque significant; ut, *Longè alius, dispar dissimilis* &c. pro Font: *O fortunam longè disparem M I euryji*

4. Item Adverbia *Alitersecus, antè post, & Verbis, Antecello Præsto, Antepono*, quæ etiam Adverbium, Multò admittunt.

DE CONSTRUCTIONE INTERJECTIONIS.

CAPUT XIX. P. M. C.

O Tribus Casibus adjungitur. **NOMINANDI**, Ter: Phoract: 2, sc: 2. *O vir fortis atque amicus*. **ACCUSANDI** Id: Eunact: 2, sc: 4. *O scelestum Parmenonem*, & **VOCANDI**, Id: Andract: 3, sc: 4, *O Dæve, itane contemnor abs te!*

2. *Heu & Proh*, modò **NOMINANDI**, vel potiùs **VOCANDI** Casum postulant. *Æn: 6, Heu pietas! heu prisca fides*. *Liv: 6, bell: Pun: Tantùm, proh dolor! degeneravimus à parentibus nostri*. Modo Accusandi. *Cic: Phil: 7, Heu me miserum, cur Senarum cogor, quem semper laudavi reprehendere*. Id, 9: *Verr: Proh Desum, hominùmque fidem!*

3. *Hei, Væ* Dativo gaudent. Ter: *Heaut: Hei misero mihi* Id Andr: *Væ misero mihi*.

APPENDIX. II. Generis P. S. C.

1. Interdum, Omittitur eùm lenior est affectus. ad At: 1. 10. *Me cæcum, qui hæc antè non viderim!*

2. O, non solùm eùm Adverbium est Vocandi. Vocatio adheret: verùm etiam eùm est Interjectio, in *Pis*. *O paterni generis oblite, materni vix memor*.

3. *Proh*, apud Ciceronem apertissimè vocativum habet *Phil: 2, Proh sancte Jupiter*.

4. *Heu*, etiam Dativò gaudent. *Plaut: Mil: Heu mihi nequeo quin fleam*, Id: *Mec: Heu mihi misero:*

5. *Hei,*

5. *Hei* interdum Vocativo additur, Plaut: *Aut Hei Megadore, baud decorum tuis sacris facis.*

6. *Cedo*, & *Apagè*, cum Verba sint Imperativi Modi, non est, cur, uti quidam volunt, Interjectionibus annumerentur: postulant verò Accusativum rei, act: 5 Verr: *Cedo tabulas Vatinius* Fam: l. 5. ep: 10. *Apagè te cum Sexto Servilio.* * *CEDO* etiam Dativum Personæ habet 3. in Ver: *Cedo mihi leges Arinias.*

DE CONSTRUCTINE CONJUNCTIONUM.

CAPUT XX. P. M. C.

*Præceptum I. Et, Aut, Quàm,
Nisi, An, Præterquam.*

CONJUNCTIONES copulativæ & disjunctivæ eam ad i. dem Verbum referuntur: similes Casus connectunt Phil: 12, *Quis non doleat interitum talis & utri & civis?* Id de Sen: *Quid de pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum, olivatorumque specie dicam?*

2. *Quàm, Nisi, An Præterquam* eodem, itidem Casus copulant Cic: Att: l. 4. ep: 5. *Ain tu? monè existimas ab ullo malle mea legi probarique quàm à te?* pro Sexto *Quem unquam senatus civem, nisi me nationibus exteris commendavit?* de Or: l. 3. *Refert etiam, qui audiant, Senatus an populus, an judices sint.* Id in Verr: *Pro tantis rebus nullum à vobis præmium postulo, præterquam hujus diei memoriam sempiternam.*

3. Interdum tamen huic Constructioni certa dictio- num proprietates obstat; ut, *Fui Romæ & Athenis, Brundisii aut Suldone mortuus, est, Emistino Abram centus- se: an minoris.*

*Præcep: II. Etsi, Tametsi, Quanquã
Etsi, Tametsi, Quanquam, in principio statim sen-
tem.*

tentia Indicativum postulant pro Mil. *Et si vereor* judices &c. l. 1. ep: 5. *Tametsi nihil fuit optatius* l. 10. ep: 19. *Quamquam gratiarum actionem a te non desiderabam.*

3. Ceteris locis non respuunt Conjunctivum l. 2. de Or: *Erant quicquid, qui quamquam hac ita se habere arbitarentur, tamen* &c Quintil: l. 1, c. 2. *Cadi verò discentes quamquam receptum sit, & Chrysipus non improbet, minime velim.*

Frequentius tamen hæc in media etiam & extrema periodo cum Indicativo junguntur Cic l. 5 ep: 17. *Præposteros habes tabellarios, etsi quidem non offendunt.* pro Sexto Rosc: *Quamquam abest à culpa suspitione tamen non caret.*

Præceptum III. Etiam si, Quamvis,

Licet, Ut, pro Quamvis.

Etiam si, Quamvis, Licet Ut, Quamvis, Subjunctivo gaudent Cic: de Am: *Omnia breviter tolerabilia esse debent, etiam si maxima sint* Phil. 2. *Homines quamvis in rebus turbidis sint tamen* &c post redit. *Tantus vester consensus de salute meafuit ut licet corpus abesset meum, dignitas in Patriam reverzisset, pro Quint Ut summa haberem cetera, temporis quidem certe vix satis habui.*

APPENDIX II. Generis P. S. C.

1. Non raro tamen *Etiam si* Indicativo junctum reperies, præsertim in media comprehensione l. 2 de Or: *Illud tertium etiam si opus est* &c Q Cic: l. 16. ep. 26. *Etiam si, quod scribas, non habebis, scribico tamen.*

2. Si pro *Quamvis*, Conjunctivo iungitur: Ter Eun: 28: l. 1. sc: 5. *Redeam? non si me obsecres.*

3. *Quamvis*, Interdum Indicativo ad hæret, præsertim apud Pœtas. 5. Æn: *Quamvis solus avem celo dejecit ab alto.* Colum: 9. l. cap: 6. *Quamvis doctissimi viri auctoritatem reverebar.*

Pra.

Præcep. IV. Ut, Ne, & Ne non.

Vereor timeo, metuo, Coniunctivum amant, & cum Ut, aut Ne, junguntur, sed contraria significatione. Nam Vereor ut, dicimus de his, quæ vellemus fieri, metuimus tamen nè spe frustremur Vereor ne, de illis quæ nòllemus fieri; sed tamen, nè fiant extimescimus. Ter: Phor. act. 5. sc: 8. Vereor, ut placari possit Id: Andr. act. 1. sc: 2. Hei vereor, ne quid Andria appetet mali.

2. *Ne non, item hoc loco, quod Ut. Cic: Att: 7. Si manes, vereor ne exercitum summum habere non possit. & 11. 6. Timeo ne non impetrem*

3, *Si tertiam his Verbis addideris negationem, tæ omni metu liberum significabis Id 5 act. in Ver: Non vereor, ne hoc officium meum P. Servilio non probem, hoc est non dubito, quin hoc officium meum P. Servilio sim probaturus.*

Præceptum V. Ut, nè, Ni, Nisi, Si.

UT nè perveaustè ponitur pro Ne, vel potius pro Ut non, est: 5. in Ver: Impetrans, ut ne jurent. ad Q: Er: 1, 5. Opera datur, ut iudicia ne fiant.

2. *Ni, nisi, cum Indicativum, tum Coniunctivum amant; Ter: Andr: Mirum ni domi est, act: 3. in Ver: Ni restitissent satuas, vehementer his minatur. Id de amico: Orcum quidem amicitia videris, nisi quia adhuc foret vulcis. Ib: Nisi immortalitatem optare veller, quid non est adeptus, quod homini fas esset optare? Ter: Andr: act: 1. sc: 3. Si illum relinquit ejus vita timeo. ad Att: 1. 15. Si horros inspexeris dederis mihi, quæ ad te scribam*

Præc: VI. Quid, Quia, Quoniam.

Quid cum causam ac rationem reddit, & Quia, tum Indicativè tum Coniunctivè gaudet. ad Att:

Att: 1. 2. *Fecisti mihi pergratum, quod Serapionis librum ad me misisti, & 1. 19. Admiratus sum, quod ad me tua manu scripsisses* Id: deam Sed quia natura mutari non potest, ideo &c. Ib: *Recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut beatè vixisse videar, quia cum Scipione vixerim.*

2. *Quoniam* Indicativum frequentius usurpat & ferè certam causam cognitamque significat pro Plin: *Quoniam tu ita vis, nimium me gratum esse concedam*

Præceptum VII. Neque Nec.

Essi cæteræ negationes geminatæ affirmant. *Neque* tamen & *Nec* si aliis negationibus, subjiciatur negandi vim retinet. Cic: 1. de Or. *Nulle enim lites, neque controversiæ sunt.* Att: 1. 61 ep: 12. ad Planc: *mibi nemo est nec amicitior, nec jucundior, nec carior.* Fam: 1. 3. ep: 7. *Ita & accepit, & gessi maxima imperia, ut nihil neque ad honorem, neque ad gloriam acquirendum putarem.*

DE FIGURATA CONSTRUCTIONE

CAPUT XXI. P. S. C.

Præceptum I. Virtutes Orationis.

Oratio tres Virtutes habere debet; ut, *Emendata*, ut *Dilucida* ut *Ornata* sit Quibus virtutibus totidem vitia contraria sunt nam *Emendatæ* *Barbara*, *Dilucidæ* *Obscura*; *Ornatæ* *Inornata* adversatur.

Præc: II. Emendatæ orationis vitia.

Duo sunt vitia quiquis oratio *barbara* atque *rustica* efficitur: *Solecismus*, & *Barbarismus*; quæ qui purè & emendatè loqui volet. omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugiet.

Præc.

Præcep. III. Quid sit Solæcismus,

quò differat à Barbaismo, quæne modis fiat.

Solæcismus, Constructionis etquæ Emendatæ. de qua hæctenus egimus, Oratoris, hostis infensissimus, est vitiosa Partium Orationis compositio.

2. Differt Solæcismus à barbarismo, quia barbarismus fit in singulis verbis; Solæcismus in contextu verborum. Barbarismus dictionem unam fædat; Solæcismus compositionem dictionum corrumpit. Barbarismus est una dictio aut peregrina, aut latina quidem, sed corrupta: Solæcismus (nisi cum Barbarismo commisceatur) est bonarum vocum mala compositio, v, g, si dicam. *Hoc gladium meum est. Calus hodie est serenus. Perlegavi librum Ciceronis &c.* Barbarismi erunt. At si dixerò *Non ego tuum opem, Per volutavi omnia libros Ciceronis &c.* Solæcismi erunt:

3. Fit porro Solæcismus quatuor modis. I. *Adjectione*; ut, *scribo cum calamo, ludo cum pila.* II. *Detractione*, cum aliquid, quò opus est, detrahitur; v, g. *Eo forum, pro in forum; Redeo agro, pro ex agro* III, *Transpositione*, cum Partium orationis, ordo turbatur; ut, *Quòque ego hoc volui, autem non habui &c.* pro, *ego quòque hoc volui, &c.* IV, *Immutatione*, cum Pars una Orationis pro alia ponitur; ut, *stulti grave ferunt res adversas, pro, graviter, Nomen pro Adverbio.* Aut cum dictiones esto ejusdem Partis Orationis sint, malè tamen sibi substituuntur, atque altera alterius locum occupat, v, g, *Eo intris, sum intrò, quid huc apit? eo apud forum.* Et, *Scriptisne Cicero hanc orationem, aut Hortensius? pro an Hortensius.*

4. Denique fit Solæcismus per *Accidentia*, seu *Attributa* Partium Orationis. I. *Per Genera*; ut, *sapientes lato fronte ferunt res adversas.* II. *Per Casus*, ut, *Quo vadis? Romæ. Undæ venis? Brundisii &c. &c.*

Præ: IV. Quid sit figurata construct:

Sunt quædam quæ faciem quidem Solæcismi habent; vitiosa tamen non sunt. Hoc verò loquendi genus, *Figura verborum* aut *sermonis*, aut *orationis*, appellatur.

2. Porro FIGURA est, Nova loquendi ratio, à rri-
to & vulgari sermone remota, quæ aut ratione, aut usu
doctorum nititur.

E N A L L A G E.

Munus Enallage habet Partem pro Parte locandi; ut,
Pars in frustra secant, scelera vivere turpe est.

ENallage Figura est, cum Pars una Orationis pro
Alia ponitur; ut, vivere pro vita, nullus, pro non,
&c. Cic: Att: 1, 14, Cum vivere ipsum turpe sit & 1,
2, Philæmus nullus venit, Ter: Eun: act. 2, Memini,
tamen si nullus moneat. Id: Hec: act. 1. Si non quæres,
nullus dixeris 6. Æn: Horrendum stridens; &c. pro
vita, non, ne, horrendè, &c.

A P P E N D I X.

1, Sunt & alia Nomina, quæ pro Adverbiis ponun-
tur; ut, Reens, sublime, frequens, Suet: Tib: c. 1-
In te Romam recens conditam cum magna clientum ca-
terva conuigravit. Cic: 2. Divi Scuta, quæ fuerant
sublime fixa, sunt humi inventa, Id de amic: Venio in-
sonatam frequens. Sic Torum Horrendum & alia apud
Pœtas.

2, Nomen quoque interdum locò Interjectionis, aut
Adverbii indignantis ponitur. Cic: 4. Catil: Quæ, uti-
lum fuit ista amentia? Ter. Eun: Ubi alii? S. qui-
malum, alii? Plau. Epid: Quæ, malum, hæc impudentia
est? Ter: Phom: act: 4. Quid tua, malum, id refert?

3. Et contra Adverbium nonnunquam partes No-
minis agit: Plaut: Merc. Bene sit tibi. Cic: Att: 1, 4,
Male sit Antonio, sic Sazis, abundè parum &c.

4, Denique Verbum locò Interj. etionis blandientis,
Ad Att: 1, 3. Amabo te, incumbere in eam rem- 5.

5. Fit etiam Enallage per Atributa Partium Orationis, I. Per Casus, Cic: pro Sext: Rosc: *Duo sunt isti Roscii, quorum alteri Captroni cognomen est* 1. *Capito*. II. Per Numeros, Plin: 1, 16. c. 73, *Africa major pars ferarum non bibunt inopiâ imbrum*. III. Per Tempora, Cic: 3, in Ver: *Unum ostende in tabulis aus suis, aut patris tui, vicisti, pro, vinctos*.

6. At illa Enallage quâ de nobismet ipsis quasi de tertia persona loquimur, longè pu cherrius est. Cic: 1, 2, ep: 4, *Quid est quod nescit propitius à Cicero, ne scribi ad Curionem, nisi de Republica?* loquitur h. c. Cicero de se ipso. & 1 3, ep: 7, *Appius pulchre ita secum ipse locutus scribitur Quid? Appius Lentulus Appio (pro mihi) processit obviam Cicero Appio (i mihi) noluit?* & Juno apud Virg: *Et quisquam numen Junonis adoret?* pro meum numen

ECLIPSIS

ECLIPSIS tibi verba foris petenda subaudit;

Ut fuit Urbsquondam Tyrii tenuere coloni.

Eclipsis Figura est, cum dictio aliqua quæ in Oratione deest subintelligenda est. Virg: 1. Æn: *Urbs antiqua fuit, Tyrii tenuere coloni* subauditur *quam* Cic: Att: 1. 16. ep: 18, *Ego si Tyro ad me, cogito in Tusulanum ad eund: 1, 13. Quid mihi auctor es?* (subaudi, ut faciam) *advolonè an maneo?* 5. Verr: *Ridere conviva cachinnari ipse Apronius subaudi capis* ad Att: 1, 6. *Statua quæ ad Opis per te posita in xcelso est, pro ad Ædem Opis, vel ad Templum Opis* Sic Fam: 1, 4, ep: 4, *Cum Senatus ad Appollinis habitus essis.*

Z E U G M A.

SUGGERIT ex verbis aliquid tibi Zeugma propinquis
An Genera & numeros, Casusque intacta relinquit;
Ut Gener atque Socrer cum dira ruiisset in arma.

Z *Eugma* Figura est. cum id, quod in Oratione deest, è proximo assumitur, manente eodem Genere, Numero, Casu ceterisque Attributis. Cic: Paradoxo ult: *Nulla possessio, nulla vis auri plus, quam vitæ existimanda est.* A P P E N D I X.

Si id, quod ad orationem implendam assumitur, primum est, *Protozeugma* dicitur, ad Att: l. 16. *Egit pater & filius, ut tibi sponderem* Si mediū: *Metozen ma.* ad Heren: l. 4, *Formæ dignitas aut verbô delectescit, aut vetustate.* Si postremum, *Hypzeugma.* ad Att: l. 12. *Mibi & res, & ceciditio placet.*

S Y L L E P S I S.

Cum pars deficiens ex parti us ulla propterquis. Suppletur, variante aliquo, *Syllepsis*; habetur. Hoc erit exemplum. **SUNT** nob. s. mitia poma. Castorea molles, & pressi copia lactis.

Syllepsis est. cum id, quod in Oratione deest, è proximo assumitur, mutato tamen aut Genere, aut Numero. aut Casu, aut aliquo è ceteris Attributis. Idemque est quo hæc figura à superiore differt de Q. En J. 1. *Ille timore, ego risu cornui,* Virg: 1. *En: i os, o Calliope, precor, adspirare canenti;* i, *Vos, Calliope & reliqua Musæ.* 1. de Or: Q. *ambobus hoc vos docebo,* Sulpici, ubi intelligitur & Corra.

A R C H A I S M U S.

GRÆCE *Archaismus*, Constructio prisca Latine. Est ea præcipue, quæ quondam est usa vetustas, ut, *Quiram* hic sunt nobis absente. immulus?

Archaismus est Constructio, quæ potissimum prisca vetustas usa est. Ter: Eup: æt: 4. sc: 5. Nescio quid profecto alferre vobis turbatum est domi Ib: æt: 2. Efficienda est Hercule lac animi nollis ies. rimis ne indulgeo, Cic: æt: 4, in Verr. Tunc fili rem præsidio sperant futurum, pro, futuram.

HELLENISMUS.

*FURE Hellenismus Græco, non legibus Urbis,
Niritur; ut, Sæcra redimitus tempora lauro*

Hellenismus est Constructio, quæ Græci non Latini sermonis leges servat. Luccejo ad Cic: l, 1, ep: 4, *Cum scribas, vel agas aliquid eorum, quorum consueti: gaudeo pro quæ consueti se agere.* M: 11. *Iustitiam prius mirer, bellum laborum.* Hor: 1, 2, od: 9. *Desine mollium tandem querelarum & alia, quorum plurima jam supra variis locis notavimus.*

INSIGNIS quoque Hellenismus ille est, cum, Masculino aut Feminino Substantivo Adjectivum Neutrum adjungitur. Cic: l, 6, ep: 22. *Cum omnium rerum mors sit extremum,* M: 4, *Varium, ac mutabile semper femina* Ecl: 4, *Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres,* Ib: *Dulce satis humor.*

Sunt & aliæ Figuræ pæne propriæ Poëtarum, de quibus infra l, 3, c, 11, & 14.

DE BARBARISMO

CAPUT XXII.

Barbarismus (quem antiquiores Romani rusticum sermonem appellabant, ut ait Gellius l, 13, c, 6,) Est dictio aut omnino barbara, & Latinis planè ignota; aut Latina quidem, sed vitiata scripto, vel pronuntiatione Barbara omnino; ut, *Cingarus, Cygan: Granicies, Granica: Carpio, Karp: Scisorius, Scyzoryk &c.* Huc spectant voces malè à sua significatione; alienatæ ut, *Judeus*, pro *macula*, seu *navo*, & similes, quarum aliquas attulimus supra l, 1, c, 1, Admonit: 3.

Latina dictio vitiatur pluribus modis. I. Divisione, cum juncta dividimus ut, *Sylva, Dissolutio, &c.* pro; *Sylva: dissolutio &c.* II. Complexione cum diversa conjungimus) ut *Phæton*, (pro *Phæton.* III. Detractione literæ, vel syllabæ; ut, *Sanus*, pro *Sanctus*

Ecce IV. Adiectione; ut, *Fellium*, pro, *folium* V. Temporis protractione, cum syllabæ brevi, quæ unum tempus habet additur alterum, quod fiat longa; ut, *Circumdédi*, pro *circumdēdi* *Ecce* VI. Temporis immutatione: cum syllabæ longæ quæ duo habet tempora detrahatur unum, ut fiat brevis; ut, *Umbilicus*, pro, *umbilicus* *Ecce* VII. Inmutatione, cum litera vel Syllaba pro alia ponitur ut, *Aut*, pro *anud*. VIII. Transpositione cum litera vel syllabâ à suo loco in alterum transfertur; ut *Thrao*, pro *traho* *Ecce* IX. Tenore, cum acenti alio pro alio utimur; ut si Propositiones à suis casibus sepiemus, easque tenere acutâ vel h. flexo pronuntiemus, quæ alioqui dissimulata distinctione ita pronuntiandæ sunt ac si quæ vox esset *Ecce* Tandem sunt Barbarismi per Attributa Partium orationis. I. Per Genera, ut *Gladia*, pro *gladii* II. Per Numeos ut, *Scopa*, pro *scopa*, *Tristia* pro *tristitum* III. Per Declinationem; ut *Vasibus* pro, *vassib;* *Prastavi*, pro, *prastiti*; *Legabo*, pro, *legā* *Ecce*.

Cum legeris apud Virgilium *Reliquias*; pro, *reliquias* *Alituum*, pro, *alium*. *Religio*, pro *religio*; *Vixem*, pro *vixissim* stererunt penultima correptâ; *Itam* prius producâ, & similia; ne putes Principem Poëtarum fecisse Barbarismum, multa tenim Poëtis conceduntur quæ ceteris Scriptoribus negantur

O B S C U R Æ.

ORATIONIS VITIA.

CAPUT. XXIII.

VERBA inusitata, & à consuetudine quotidiani sermonis remota obscuritatem, & tenebras Orationi afferunt; ut, si *Apludam* pro *fursure*, *Bovinari* pro *sergiversari*. *Aulam* pro *olla*, *Recentari* pro *renasci*, *Consiliosum* pro *prudens* dixeris. Vide Gell: I, 11, c. 7, & I, 15. & Quintil: I, 8, c. 3.

2, Nec minùs obstant claritati Oratoris, tum illud vitium, quod Græci, *Ayron*: Latini *Improprium* dicunt; ut, *sperare pro timere* Virg: 5. *Æn*: *Hunc ego si potui tantum sperare dolorem.*

3, Tum Ambiguitas sive Amphibologia; Idque vel in uno verbo ut *Taurus*, animalne sit, an nens, an signum celeste, an nomen hominis, an radix arboris, nisi distinguas, non intelligitur vel in sermone; ut, *Audivi Chremetem percussisse Demeam.*

4, Tum *Mæsis* sive *Diminutio* cum semper deest aliquid quò minùs plenus sit nec facilè intelligi potest. Quanquam multa per *Eclipsim* excusantur.

5, Tum *Perissologia*, cum inani verborum turba obruitur oratio.

6, Tum si prolixæ intesciantur *Parentheses*, aut si verba confusa permistaque longius trajiciantur, ut apud Hor: l, 1, Sat: *Namque pilâ lippis inimicum & ludere crudis.* Rectius enim ordo procedit, *Namque pilâ ludere inimicum est lippis, & crudis.*

A P P E N D I X.

Simplice contempto sit Hyperbaton ordinis, virtus Non mala; Verborum transgresso dicta Latinis.

Cum Orationis structura, decoris gratiâ variatur, neglecto simplicis sermonis ordine; non vitium est, sed virtus, quæ *Hyperbaton*, id est *transgressio Verborum* appellatur. Cic: pro Cluent: *Animadverſi, Fudices, omnem accusatoris orationem in duas diviſam esse partes Simplex ordo erat. in duas partes diviſam esse, sed duriter, & incomptè.*

Hyperbati aliquot species.

In verbis quories geminis præpoſterus, ordo.

Cernitur, ut *Mecum sit Anastrophe.* 2. ut illa Maronis *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt, ſugienda videar*

Cum paribus, quas fortè metrum proferre cõlegit.

Hyperbati aliquot ſpecies, quæ elegantiz cauſâ uſurpentur.

1. *Ana-*

1. *Anastrophe*, quæ est duorum Verborum ordo præposterus; ut, *Mecum, tecum &c. Quibus de rebus &c.*

2. At illa *Anastrophe* Virgilii: *Urbem quam statuo, vestra est pro quam urbem statuo*, vel, *urbs quam statuo &c.* Et illa Terentii, *Eunuchum quem dedisti nobis quas turbas dedisti*. & pares seu similes alia, quæ forte metricâ necessitate factæ sunt, duæ sunt admodum fingendæ.

3. *Compositis* aliquid solet interponere *Timæsis*:
Us, Perire boni. Res verò publica lacer.

3. Altera *Hyperbati* species est *Timæsis*, cùm Verbi compositum dividitur, aliqua distione interposita. Cic: Att: l 5. *Per mihi gratum erit, si id securaris ad me perferendum* Id: de Sen: *Omnia memoria tenebant, non domestica solum, sed externa bella.*

4. Cùm brevis est sensus medio in sermone, priusquam.
Rem absolvas, medium ceu gemma *Parentthesis* ornat.

4. Tertia *Hyperbati* species est *Parentthesis*, cùm brevis sensus sermoni, antequam rem absolvas interjicitur, & tunc dein prior sermo continuatur. Cic: Phil 3. *O præclarum custodem ovium (ut ajunt) lupum* Liv: 2. bell: Pun: *Tantum (proh dolor) degeneravimus à parentibus nostris!* Illud verò cavendum, nè longiores adhibeantur *Parenttheses*.

I N O R N A T Æ

ORATIONIS VITIA.

C A P U T XXIV.

1. *SUGGERIT* Æschrologus menti subiturgia voto.

2. Magna *Tatnopsis* verbis minuendis effert.

3. *Tautologi* voces iterumque iterumque frequentanti.
Di Equæ mox repetunt dictis iterata secundis.

4. *Macrologi* sermo justò prolixior exit.

P Ræcipua Inornata Orationis vitia sunt, *Cacophras*, seu *Æschrologus*, *Tatnopsis*, *Tautologia*, *Macrologia*.

1. *Æschrologus*, ut definit *Diomedes*, est, cùm orationi subest inverecunda suspicio Quod fit vel uno verbo, vel pluribûs, vel deformi literarum concursu. Illud animadvertendum, ab illustribus *Scriptoribus* censeri *Æschrologum*, quoties particulam *Cum N.* litera sequitur ut *Æn:* 1 *Cum natris hominibus.* Quint: 1, 8. c. 3, dici enim jubet, *cum hominibus notis.* Idem præcipit & *Cicero* in *Oratore* à medio. Causa est, quod literarum ejusmodi concursus obscenæ cuidam Latine voci adsonet, eamque videatur innuere, vide *Cic:* 1, 9, *Fam:* ep: 21.

2. *Tapinosis* est, cum rei magnitudo, vel dignitas verbis minus significantibûs diminuitur, ut si quis *parricidam* vocet *hominem nequam.*

3. *Tautologia* est ejusdem verbi vel sermonis iteratio sine causa verbi; ut, *Nam cujus rationis ratio non exstat, ei rationi ratio non est. fidem habere.* Sermonis; ut, *Ibant, quâ poterant, quâ non poterant, non ibant.* Hanc alii *Battologiam* appellant à *Batto* garrulo bubulco, cujus *Batto*logiam expressit *Ovid:* 2, *Met* *Sub illis Montibus, inquit, erant, & erant sub montibus illis.*

4. *Macrologia* est longior quàm, oporteat sermo, ut in illo *Livii* 1, 8. ab *U. C.* *Legati non impetrata pace, retro domum, unde venerant, abierunt*

Hæc quoque devita, viriisque prioribûs adde.

1. Si multis eadem in verbis elementa recurrunt.

2. Aut duris secum concursibûs aspera fiat.

3. Denique Vocalis creber concursus hiantem.

Reddit, & incomptum sermonem. 4. atque exitus idem

Multarum vocum; seu stentes, atque dolentes.

5. Syllabæ in extremo posita si forte sequentis

Vocis erunt primæ, turpis Cacophonia fiet.

In vitilis item Orationem inquinantibus reponenda & sequentia, 1. Nimia ejusdem elementi seu literæ assiduitas, ut, *Quidquam, quispiam, cuipiam, quod convenit,*

venit, neget? Hinc inepti omnino censendi il sunt, qui totas Orationes ita contextunt, ut voces eumae ab eadem litera incipiant.

2, Cavendum etiam diligenter est, ne Consonantes asperè concurrant, ut S ultima cum X. proxima; v, g, *Exercitus Xerxis*: aut si utraqz harum literarum sibi ipsi occurrat; ut, *Ars studiorum, Rex Xerxes*.

3. Denique Vocalium creber concursus vastam, & hiantem orationem reddit ut *Baccae aeneae potissime impendebant Viro oprimo obtemperasti olim*.

4, Aut si multæ voces ejusdem exitus in unum locum congerantur; ut *Flentes, plorantes, lamentantes, obtestantes*.

5, Aut si ultimæ syllabæ verbi prioris, fiant primæ posterioris, quod vitium *Cacophonia* appellatur v, g, *O fortunatam natam me Consule Roman!*

A P P E N D I X.

Si quando puer apud graves Scriptores aliquid offenderit, quod supervacaneum, atque otiosum esse videatur; ne id sine causa factum putet. Adduntur enim interdum quadam majoris affirmationis gratiâ. Ter. *Adolph act. 3. sc: 2. Hæce oculis egomet vidi*, 4. *Æn: Vocemque bis auribus hausi*.

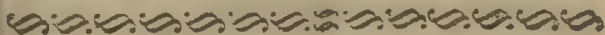
2. Adduntur & alia, quæ aut consuetudine, aut authoritate, aut vetustate, aut necessitate denique excusantur. Cic: *Att: 1, 5, ep: 7, Ubi terrarum esses, no suspicabar quidem* Id: 1, 6. ep: 3, *Longè gentium abes*. Id: ad Q. Fr: 1, 3, *Diem scire esse nullum, quo die non dicam pro reo*.

3. Pœtis verò imprimis venia danda est, si quando aliquid addiderint, quod planè vitiosum videatur; ut, 1. *Æn: Molémque & montes insuper altos imposuit*. Et 5. *Æn: Dixitque & prælia voce dixerit*. Utrobique enim Conjunctionem, quæ, metricâ necessitate constructus addidit.

FINIS LIBRI SECUNDI.

EMMANUELIS
ALVARII
È SOCIETATE IESU
INSTITUTIONUM
GRAMMATICARUM

LIBER III.
DE SYLLABARUM DIMENSIONE.
DE LITERIS AC SYLLABIS.

CAPUT I.
LITERÆ.

Versus è Pedibus constat, Pedes è Syllabis, at syllabæ, de quibus nunc agendum est, constant è literis.

2, Literæ dividuntur in Vocales, & consonantes: Consonantes partim sunt *Mutæ*, partim *Semivocales*.

3. *Mutæ* sunt octo: B. C. D. G. K. P. Q. T, *Semivocales* itidem octo F, L, M. N, R, S, X, ,

4. Ex Semivocalibus quatuor sunt *Liquidæ*: L. M. N, R, sed M, & N, raro, & in Græcis duntaxat dictionibus liquefunt, ut: *Tecmessas*, *cygnus* &c. vide infra fol: 405.

4 X, & Z, sunt *duplices*, hoc est valent duos Consonantes; X, C& vel GS, Z, SD. Veteres, Z, per duplex SS, reddebant: ut, *Massa*, *patriſſo*; *pra maza*, *patrizo*.

6, F. præposita Liquidis, & R, vim habent Mutæ & Syllabam communem facit, 4, Georg: *Scribet reFLuentibus undis.* Æn. 11. *Et mollis cella reFLuit.* Hor. l. 11, Sat: 3, *Portas que reFRegit.* Ideo hanc plerique Mutis adscribunt.

7, B, quamvis immunis, ac sui juris sit (neque enim inter Liquidas aut Duplices numeratur) interdum tamen liquefit, ut suo loco dicemus.

8, H sitne litera an aspirationis nota, dubium controversumque est: in carmine vix ejus habetur ratio.

9, I, inter duas Vocales posita Consonans est, atque duplex J, valet; ut, *Major, pejor.* Unde Veteres eam per duplex JJ scribebant *Majior pejior, &c.*

10, J, & U, cum Vocalibus præponuntur easque comprimunt, fiunt Consonantes; ut, *Fanua, jecur, conjūto, jocus, judex, vares, velox, vita, vox, vultus*

11, Jota Græcorum nunquam Consonans est; quare in *Jason, jambus, jaspis, &ceteris*, quæ planè sunt Græca, prima Vocalis est, ac syllabam per se facit, *Janson, jambus &c.*

12, Jod aequè Hebræos semper Consonans est, cum Vocalibus præponitur; ut, *JESUS, Joannes, Jacobus &c.* Itaque qui hæc, atque alia id genus nomina per J, consonantem efferunt, optimè quidem pronuntiant; qui verò per Vocale, Græcos imitantur.

13, U, post Q semper liquefit; ut, *aqua, concoquo:* at post G, & S, modò liquefit; ut, *Lingua, languo, suavis:* modò integra est, suamque vim retinet; ut, *Exiguus, suus.*

14, Literæ verò liquefunt, cum vim, roburque Vocalis, aut, Consonantis amittunt.

S Y L L A B Æ.

Syllabæ, quæ temporibus metimur, aut sunt breves, aut longæ, aut communes.

2. *Tempus*, quò syllabam metimur, est spatium, intervallumq; quo eandem pronuntiamus.

3. Syllaba *brevis* est, quæ ex uno tempore seu spatio constat: longa, quæ ex duobus; ut, *venimus*, *Præteritum*; *venimus*, *Præsens*: in primo brevis, in secundo longa est *NI*.

4. Syllaba *Communis* est, quæ in versu tum brevis, tum longa esse potest: ut, *volueris* vel *volueris*.

Nulla Vocalis apud Latinos perpetuò brevis, aut longa est. Apud Græcos *Epsilon*, & *Omicron* perpetuò breves, ut, *Timorheus*, *Herodorus*; *sonna Ica*, & *Omega* perpetuò longæ sunt; ut, *eremus*, *idolum*.

PRÆCEPTA GENERALIA

De Syllabarum brevitate, ac longitudine.

C A P U T II.

Præceptum I. de Vocali ante Vocale in Latinis dictionibus.

Vocalem brevem alia subeunte Latini.

1. *FIO* (nisi *R* sequitur) produc. 2. *Q Nomina Quinque.*

Quæ geminos Casus E longo assumit in El.

3. *Verùm E* corripunt *FidEique*, *SpEique*, *REique*.

4. *Variis* est communis *IUS* genitivus; 5. alius.

Tende, 6. breve alterius. 7. *Pompili*, & talia produc.

8. *Ebèu* produces semper. 9. variabitur *O-be*.

Vocalis ante Vocale in Latinis dictionibus brevis est; ut, *pUer*, *fUit*, *rUit*.

Æn: 12. *Disce pUer virtutem ex me. verumq; laborem*

Æn: 2, *Lucus in urbe fUit media latissimus umbrâ.*

Æn: 2, *Urbs antiqua rUit multos dominata per annos.*

1. *Fio* (nisi sequatur) habet *I*, longum.
Jav. Sat: Ficut i ta palam cupient & in alta referro.
 Sed si sequatur *R*. *I*. breve est *Æn. 4, Nunc qua*
ratione, quod instat confieri possit paucis adverte doccebo.
 - 2, Genitivi & Dativi quintæ declinationis in *Ei*,
E longum habent *Ho: l, i sat 9.*
Ventum erat ad limen, quartâ jam parte d'Ei.
 - 3, Verum in *Rei Spri lidei*, *E* ante *I*. breve est,
 quamvis in *Rei E* producat interdum *Lucretius*, mi-
 nimè imitandus.
 4. Genitivus in *IUS* in soluta oratione habet, *I*,
 longum in carmine commune.
Bel: 1, Namque erat ille mihi semper deus, illius aram,
Ibid: Quàm nostra illius labatur pectore vultus.
Æn: 1. Uulx obnoxam & furias Ajacis Oilci.
Ibid: Navibus infandum amissis unius ob Iram.
 - 5 Genitivus tamen *Alius*, tam in soluta oratione,
 quàm in carmine. *I*, producit.
 - 6, Contra Genitivus *Alterjus* perpetuò *I* corripit.
 - 7, *Cai Pompei Vultei*, & si qui plures sunt Vocati-
 vi in *At*, vel *Ei*, penultimam habent longam.
Mart: l, 6, Quod peto da Cai, non peto consilium.
de Pont: 4. Accipe Pompei d. ductum carmen ab illo.
- NOTA, 1. Præter *Oho* communem quoque apud
Pòetas Vocalem ante Vocalem habent *Cyane Diana,*
Gerion, Orion, Pandion, Princeps Sophia Jonius Ju-
anicus Eos, (torra tanna,) Eous. Item *Io* Nomen,
 & Interjectio item composita ex Pronominibus *me,*
re, se, item & Præpositionibus *de, se;* ut *meipsum,*
reipsum seipsum deo deo, s o sum.
2. Contra *eOha: co, prohibeo,* & similia brevium
 naturam retinent. præcipuè ex *PRO*, composita.
 - 3, *Dius, dia, dium,* semper product *I.*

Generalia Quantitatis Præcepta 399
Præceptum II. de Vocali ante

Vocalem in Græcis dictionibus.

1. *Græca Latinorum leges servare recusant,*
Quadam etiam brevibus veluti Symphonia gaudens
2. *At quadam longis, nam longa chorEa, Thalia,*
Darius, CytherEa, Aër, elegia, plurEa;
Atque alia. 3. at chorEa breviori platEaque Pòeta
4. *Solvit ingeminas, veluti Cythere i-a, longam.*

Vocalis ante Vocalem in quibusdam Græcis dictionibus brevis est; ut, *Symphonia, Philosophia* &c. *Hori. id. Ante Pòet.*

Ut gratas inter menses Symphonia discors.

2, In quibusdam verò longa; ut in *chorea* &c. in carmine enumeratis.

Met: 2. Terra feras cepit, volucres agitabilis Aer.

Ib: 1. 8. Sepe sub hac Dryades festas duxere chorEas.

3; Pòetæ tamen in *Chorea* & *Platea* sæpe *E* corripunt.
Æn: 3, Pars pedibus pulsant chorEas, & carmina dicunt.
Hori. Paræ sunt platEæ, nihil ut meditantibus obstat.

4, Idem nonnunquam diphthongum Græcam *ai* (quæ Latinè in *E*, vel *I*, longum contrahitur) dissolvunt ita, ut *E*, sit longum, *I*, verò breve v, g. *Cythere-ia Elegi-a* &c. Græci enim hæc scribunt sic: *Cythe rei-a E-le-gi-a* &c. Latini verò *E-le-gi-a* &c.

Met: 4. Exigit indicii memorem Cythere-ia penam.
Amor: 3, Flebilis indignos elegi-a solvo capillos.

NOTA, *Idea Andreas, Symphonia, Philosophia, Erymologia,* & sexcenta alia etsi à Viris doctis penult; mæ sententiæ asseruntur, Vocalem tamen ante Vocalem perpetuò brevem habent.

2. Ideo diligenter videndum est, quomodo Verba; quæ à Græcis ad nos transeunt, apud ipsos scribantur

bantur: Nam quæ apud eos per diphtongum *ei*, scribuntur, ea nos modo * per *I*. longum, ut *Nilus*, *Nicomedia*, *Alexandria*, *Basilus*, *bravium* *Sanaria*, *Antiochia*, *Iavia*, *policia*, *Iphigenia*, *Izania* &c. Modò per *E* longum, ut *choræa*, *Medæa*, *Spondæus*, *choræus* &c. scribimus.

Præceptum III. de Diphtongis.

1. Diphtongus longa est in Græcis, atque Latinis.

2. Præ ræpe præpositam Vocali, dicque Præustus.

Diphtongus longa est tam in Græcis, quam in Latinis dictionibus; ut, *ÆnEas*, *MeliboEus*, *prÆmium*, *LAUs*.

Eccl: 1. O *MeliboEe*. *DEus* nobis hæc omnia fecit.

Een: 1. Miratur molem *ÆnEas*, magnalia quondam.

E X C E P T I O

2. Præpositio Præ cùm in compositis Vocalem præcedit brevis est; ut, *præuro* *præustus* &c.

Æn: 1. *Stipitibus* duris agitur, sudibusque *prÆustis*.

NOTA. Sunt qui censent, diphtongum sequente Vocali communem esse: nec authoritas Veterum deest.

Trist: 1, *el*: 3. Longior antiquis visa *MÆotis* hiems.

Theb: 5. Præmia: cùm vacuus dorino *prÆiret* *Arion*.

Præceptum IV. de Positione firma.

Vocalis longa est, 1. si Consona hinc sequatur.

2. Aut duplex. 3. aut *f*. Vocalibus interjectum.

Vocalis ante duas consonantes, 2. vel unam duplicem, 3. vel ante *j*, sequente alia Vocali ejusdem dictionis longa est Positione firma; ut, *ærra* *proximus*, *mAjor*.

Æn: 3. *ærra* procul *oAstis* colitur *Mavoreta* campis.

Hor: *Ficta* voluptatis causâ sine proximo veris,

Æn. 1. *Arma* virum *tabulaq;* & *Troia* *gaza* per undas,

Eccl: 4. *Sicelides* *Musa*, paulò *mAjora* canamus.

Primus

Primus positionis firmæ modus valet etiam indit-
verfis dictionibus: si nempe altera Consonans fuerit
in fine præcedentis, altera initio dictionis subse-
quentis v, g,

Æn: 1. *Obstipuit simul ipse, simul percussus Achates.*

Æn: 2. *Quidvè ferat memoret, quæ sit fiducia capro.*

2, At si utraque Consonans aut duplex fuerit in
principio sequentis dictionis, nihil id brevem præ-
cedentis dictionis Vocalem iuvat.

Met: 2. *In solio Phæbus claris lucente smaragdis.*

Æn: 3. *In medio apparet fluctu nemorosa Lacynthos.*

EXCEPTIONES

A

POSITIONE FIRMA.

EXCEPTIO I. de Positione debili.

1. *Contrahit Orator, variant in carmine Vates:*

Si Mutam Liquidamque simul brevis una præbit.

2. *At Mutam, & liquidam quoties ab origine longa.*

Præcedit, producta manet; cœu mÆtris ærÆtrum.

3. *Utraque Vocalem si Consona iuncta sequentem.*

Non ferit, antequam brevis est, velut Ob ruo nunquã.

Vocalis ex natura brevis, posita ante Mutam & Li-
quidam ejusdem dictionis in carmine Communis
est; in soluta oratione perpetuò corripitur, v, g, vo-
lUcris, tenEbræ.

Met: 13. *Ex primò similis volUcri, mox vera volucris.*

Tria igitur aut quatuor sunt, quæ Positionem debi-
lem faciunt, * I, Vocalis ex natura brevis, quam se-
quatur Muta, & liquida * II. Ut priùs ponatur Muta-
quàm Liquida. * III. Ut tam Muta, quàm Liquida ad
sequentem Vocalem spectent.

NOTA

Bb.

NOTA. Vocalis ex natura longa nunquam lique-
scit, ut *m Aivis*, *ar Aerum*, *simul Aerum*. Cognoscitur
autem quantitas Vocalium ex autoritate veterum
Pœtarum, & usu.

2. Si muta & Liquida ad sequentem Vocale non
spectant, Positio firma manet, v, g, *Ab-luo*, *Ob-ruo*,
Sub-levo, *Ob-nitor* &c.

3. M, & N. ut supra cap, I, n, 4. diximus. in Græ-
cis tantum, idque raro liquefcunt.

Sili I, 8, *Ecce inter primas Terapneo à sanguine clausi*.

4. Ex Latinis vocibus unica est, *signum*, cujus pri-
miam Lucanus corripuit, haud imitandus.

5. Denique voces quæ à Pueris quibusdam licen-
ter corceptæ leguntur, sic carmine complexus est
quidam.

Mæstra Frogne ac Daphnis atque Cygn9 cāntādo liquefcūr,
Et clytemnestra Tecmessa Daphne Terapneus, Ichneumon.
Et Drachma cum Smaragdo Polymnestor Ignosco, Signūque.

EXCEPTIO II. de I. simplici.

Quadrijugus rapitur, Bijugus conjungitur illi

In quibus I. duplex non est, sed Consena simplex.

I, inter duas Vocales positum in Compositis, *Biju-
gus*, & *Quadrijugus*, simplex Consonans est, non du-
plex quare merito in iis præcedens Vocalis brevis est:

Æn. 10. Interea bijugis infere se Lucagus albis.

Geo. 3. Centum quadrjugos agitato ad flumina curr9.

NOTA Hoc præceptum multi extendunt ad
omnia Composita, qualia sunt, *multijugus multijugis*,
semi-jacens jurejurando, & si quæ id genus alia inveni-
untur: veterum tamen Pœtarum autoritas desi-
deratur.

2. In Compositis ex *Facio*; modò Simplex I, mo-
dò duplex I dētæ faciunt.

Æn; 1, re-fleciunt palmas, & equos ad mœnia ducunt.

Theb; 4, Tela manu, re-icitque canes in vulnus biantes.

3. *Antejacio*, & alia Composita ex *Facio*, quæ *A* in *I* non mutant, nusquam apud Latinos legi proinde Vocalem ante, *I*, brevem in his esse, gratis dicitur.

Præc: V. de Præteritis dissyllabis.

1. Præterita assumunt primam dissyllaba longam.

2. *Sco*, *Do*, *Scindo*, *Fero* rapiunt *Bibo*, *Findo* priores.

3. *Abscidit*, *Abscidit* modulantur ntrumque Poëta.

P Præterita dissyllaba habent priorem longam; ut
vEni, *oldi*, *ulci*.

En: 2. *Venit* summa dies, & ineluctabile tempus.

1. *Steri*, *dedi*, *scidi*, *uli*, *bibi*, *fidi* à *findo* corripiunt primam.

Mart: 1. *Aut scidit*, & medias fecit sibi littora terras

3. Compositum; *abscidi*, in carmine mediam habet communem.

Luc: 3. *abscidit* impulsu ventorum adjuncta vetustas

Id: 1. 2. *abscidit* nostræ multum fors in ida laude.

NOTA In soluta oratione corripienda videtur media, sicut in simplici *Scidi*.

Præceptum VI. de Præteritis.

geminantibus primam.

1. Præteritum geminans primam breviabit utramque,

ut. *Pario peperit*: veter hoc nisi *Consova bina*.

2. *Cado cecidit* habet longum; sic *Pedo* secundam.

C Um prima Syllaba Præteriti geminatur, utrobique brevis est, nisi obstant duæ consonantes; ut,

cecini, *ceciigi*, *peperi*,

Georg: 4. *Tyrire tu patula cœcis Inî sub regmine fagi*.

2. *Cecidi* à *Cado*, *Peperidi* à *Pedo* secundam longam habent.

Juv: sat: 3. *Ebrius ac petulans qui nullum forte cecidit*

NOTA Quod Piscianus l. 10 affert ex Ennio.

virōsque valentes.

Concudit crudelis hyems &c.

Priscis relinquendum est; ut enim *Turudi Simplex* utramque habet brevem, ita & *Composita Concudi Rerudi* &c, secundam breviant.

Præc: VII. de Supinis dissyllabis.

1. Cuncta Supina volunt primam dissyllaba longam

2. At Reor, & Cico, Sero, & Ire, Sinōque Linōque.

Do, Queo, & orta Ruo breviabunt rite priores

3. A Cio (nam Quarta est) longum deducito Citiū.

4. Statum communem primam servare videtur.

SUPINA dissyllaba habent priorem longam; ut visum morum, visu, motu &c.

ÆN: 2, Terribiles visu formæ lachrymæque, laborumque.

2 a Reor Rarum, a Sero Sarum, a Do Darum, a Cico a dā Cicum, a Lino Litum, ab Eo Itum a Ruo Rutum, a Queo Quizum, a Sino Situm, primam corripunt,

ÆN: 2, Nos abiisse r Arē & venio periisse Mycanas.

Argon: Vulnus & extrema sonuit citra cuspide cassis.

3 Cicum a Cio, atq; priorem producit unde Concitus, Excitus &c. penultimā longā.

Lucan: 5 Unde ruunt toto concla pericula mundo.

4. Supinum Statum, priorem videtur habere communem.

NOTA, Ruo nunc ruitum, olim rutum habuit primā brevi, id mansit in compositis.

Ovi: ep: 1, Dir Ura sunt aliis, uni mihi Pergama rstant.

Quodd in Supino, Statum: primam communem videri diximus, ratio est, quia etsi in derivativo staturus & in Compositis: Constaturus, Obstaturus, prima producatur, unde,

Lucan

Lucan: 3, Tunc res immenso placuit statura labore,
 Mart: 10. Constatura fuit Megalensis purpura cenzum.
 Thob: 1, Quæ sic o'sa loqui spēsne obstatura Pelasgis

In plurimis tamen aliis derivatis corripitur; ut
 in Adjectivo Status, a, um, & in Substantivo Status
 As item in statuo, statio, statua, stabilis, stabulum &c.
 item in Compositis quæ, A in I mutant, ut Præsti-
 tum; Constitum.

Fast: 4 Hic staurus in celo multos permansit in annos

Fast: 1. Musa quid à fastis non statura sacra petis &c.

Præc: VIII. de supinis Polysyllabis.

1. Utum producunt Polysyllaba cuncta supina.
2. De I I Præterito semper producit Itum.
3. Sed breviabit Itum Cognosco, Agnosco, Sudis &c.
4. Cætera corripies in Itum quæcunque Supina.

Supina in Utum polysyllaba penultimam habent
 longam; ut, solUtum, argUtum &c.

Æn: 9. Lumina rara micant; somno vinoq; soluti.

Excipiuntur Composita ex Ruo, sed de his jã dictum.

2 Item producuntur in Itum, à Præteritis in Ipi,
 per V. Consonantem; ut, cupiui, cupitum, condivi,
 conditum à Condio, &c.

Trist: 4. Exul eram, requiesque mihi non fama perita est.

3. Ab Agnovi tamen & Cognovi, supinas agnitum,
 cognitum habent I breve.

Trist: 3 Idq; recens præstas, nec longo cognitum usu.

4. Cætera supina in Itum, omnia habent penulti-
 mam brevem; ut, monItum, credItum, præstItum &c.

Æn: 6, Discite justitiam moniti, & non temnere Divos.

Præceptum IX. de Derivatis.

Derivata Patris naturam Verba sequuntur.

1. Mobilis & fomes, l'aterna & r'egula s'edes
Quâquâ orta è brevibus. gaudent producere primâ
2. Corripiunt eâ Arista, v'Adû, s'opor, atque l'ucerna
Nata licet longis; usus te plura docebit.

Derivata sequuntur naturam eorum, à quibus derivantur; ut, l'Egebam, l'Ege, l'Egiro, &c. primâ brevi. quia oriuntur à præsentî l'Ego, cujus, primâ brevis est. At l'Egerem, l'Egissim, l'Egero, l'Egisse &c. primâ longâ, quia nascuntur à Præterito l'Egî, cujus primâ longa est.

E X C E P T I O N E S.

1. Sunt multa, quæ suæ originis naturam non sequuntur, ut, fomes, l'acerna, r'egula, mobilis, quæ primam habent longam, etsi foveo, moveo. l'areo, r'Ego, à quibus illa derivantur, primam corripiant.
Item l'lcera à l'ino, r'egula à r'Ego, m'Acero à macer-lex l'Egis à lego, rex, r'Egis, & r'Egina à r'Ego, s'Ecius à s'ecus, vox v'Ocis, v'Ocalis & v'Ociferor à v'oco, humor & humanus, ab h'Umus n'Onus à n'ovem, s'Ipen, dum à s'Ipe.
2. Contra l'ucerna, Arista, s'opor, Odium, v'Adum, primam corripiunt, etsi Luceo, Areo, Sopio. Vada, eandem. producant. Item c'Urulis à curru, v'ltium, à v'iro fr'Agor & fr'Agilis à frango, Odium ab odi, b'Obuleus à bubus &c.

Præceptum X. de Compositione.

Hoc præceptum de posteriore parte Compositionis
duo sequentiâ de priorè agent.

Legem simplicium retinent Composita suorum.

Vocalem licet, aut Diphtongum syllaba mutet.

1. Corripit ex Juro cum de j'Ero pe j'Ero primam.
2. De Nubo breviant nu, pronuba & innuba longâ
3. Sic nihilum de Hilum, de Sopio semisopitus.

4. Connubium contra sibi nu variabile servat.
 5. Ex Ivi breviatur Itum, sed ab Ambio longum.
 Ambitum facies. 6. Ambitus Mobile produc.
 Abbrevia Fixum. 7. breve tantum Inconditus exstat

Composita brevitate ac longitudinem simplicium sequuntur: sic in perEgo vel Ego &c. E, ante G. breve est; quia in simplici quoque lEgo, corripitur. Et hæc quantitas simplicium servatur in Compositis, quamvis Vocalis aut Diphtongus mutetur, sic concludo, excldo. &c. à cAdo, penultima corripitur: sic & ellgo, sellgo &c. à lego. CONTRA obEdio, obEdis &c. sellgo &c. à lego. CONTRA obEdio, obEdis &c. (quasi obaudio) ab AUDio; concludo, excldo &c. à cEdo; allido, collido &c. à lEdo; exquiro &c. à quEro; eandem producant.

EXCEPTIONES.

Hæc à simplicibus longis orta corripiuntur. 1. de jEro, pejEro à jUro, 2. proNuba, innuba à nUbo. 3. nihilum abbilum; & semisOpitus à sOpio. 4. Con- nUbium à nUbo, U. habet commune. 5. Supinum. ambitum longum habet: bi licet simplex Itum ab Eo, I, corripit 6. hinc ambitus Participium habet me- diam longam; ambitus, verò Nomen, eandem corri- pit 7. inconditus, Adjectivum, etsi sæpe videatur duci à Condio, nunquam tamen penultimâ longâ re- peritur.

Met. 1. Fuffit & ambita circumdare littora terra.
 Lucan; 1, 1. lerbalsque ambitus urbi.
 Ecl: 2, Affidū ventebat: ibi hæc incondita salus.

Ubi incondita ad querelas, cantus & carmina Co- rydonis refertur.

NOTA Præter Connubium, etiam hæc adam syl- labam communem habere censentur corrigia, suf- frAgium, affAtim præpUtium, naufrAgium & verE- cundus cum derivatis. Quanquam in hoc ultimo. ra- rissimè corripitur.

Prima verò cōmūnis censetur in fEralis & Gradus,

Præceptum XI. de quantitate.

propositionum in Compositione.

1. Longa A De, E, Se Di. 2. præter Dirimo atque disfero, Atque A præpositum Græcis, ut Amisus, Amisus.

3. Sæ REbreve. 4. at Refert, à R's producto semper

5. Corripe Pro Græcum, producto rite Latinum.

6. Contrahe quæ Fundus, Fugio, Neptisquæ Neptisquæ Et Festus, Faris, Fateor, Fanumquæ creârunt.

His Proferisci addes, Proferoque, Procella Protervum

8. Atque Propago Genus: 7. propago protrahe Vitis

9. Propino varias, Procuro. Propago. Profundo.

Corripe Ab, & reliquas, obstat nisi Consona bina.

Quæ sunt, Advel In, Ob, Per, Sub, Super, Antea; Circû,

A, De, E, Se, Di longæ sunt; ut Amisso, Deduco

Exumpo, Se-paro, Di-ripio.

Æa: 1. Amisus longo socios sermone requirunt.

Æn: 3. Deducunt socii naves, & littora complent.

Æn: 1. Heu fuge nate ded, tòque his, air, Eripe flammis

2. Di, tamen in di-rimo, & di-ferus, item A Græca

Præpositio in omnibus Compositis Græcis, ut, a-da-mas, a-dyem, a-tomus &c. corripuntur.

Fast: 1. Immolat hunc Briareus facta ex a damante securi

Æn: 6. Talibus ex a-dyco dictis Cumæa sybilla.

Mart 1, 7. Non tu Pomponi. cana di-feria tua est.

Æn: 3. Cede deo: dixitque & prælia voce di-remit.

3. RE; in Compositis brevis est; ut refero recedo &c.

4. Sed Refert id est, interest, RE producit.

Georg 2. . . neque enim numero comprehendere re-fero.

PRO, Præpositio brevis est apud Græcos; ut Pro-pon-sis, Prothesis, Pro grammæ: longa apud Latinos; ut Pro-veho, Pro-pano &c.

de Pont: 4. Misit in has si quod longa proponis aquas.

Æn: 3. Provehimur portui terræq; urbesq; recedunt.

6. Sed PRO corripunt: profundus & cætera ex fundus; profugio & cætera ex fugio: Item pronepos, proneptis profectus, profaris cum derivatis: Item profiteor cum derivatis. ut professor &c. Item profanus cum derivatis, proficiscor cum derivatis: procella cum deriv: & propago gints, cum significat Genus, liberos, posteros

Lucan: 1, 6. Quem prior affatur Pompeji ignava proPago.
Cum vero Propago significat vitem depressam & arcuatam, Pro longum est.

Georg: 2, - - - pressos proPaginis arcus.

8. Propino, procuro, & Propago, propagas, propagavi, propagatum, primam habent communem. At Profundo rarissime eandem producit.

Mart: 1, 12, - - Nihil est, quod proPinabis in istis.

Id: 1, 6. Nemo proPinabit Callidore tibi.

Past: Risit & his, inquit, facito, mea tela proCures.

En: 6, Quod superest læti bene gestis corpora rebus proCurate viri

9. Præpositiones Ab &c. (ut in earmine) corripuntur, nisi obstat Positio firma, v. g. ab-eo, ad-oro, antec-fero, circum-ago, in-uro: ab-eo, sub-eo, super-addo. Juv: sat: 7. Circum-ager madidas à tempestate cohortes.

NOTA 1. Præpositiones A, & E in Aperio & Equidem breves sunt. Item. Am. in Anhele & Anhelus, n, verso in n. Item Con, in Comedo: eadem tamen in Cogo (quali conago) longa est.

2. Ob in Omitto & Overio, amisso b brevis remanet, TRANS amittit Ns, nihilominus producit, ut Tra-do, Trano. DE, sequente Vocali corripitur; ut de hisco, deinde &c. Interdum cum illa in unam syllabam coalescit, vide Syneresim infra cap: 11.

3. In Propello, Procumbo, Propulso, Propago, as, avi, solus, Lucretius corripit Pro, tutius producas, * Proserpina Pro commune, at Prohibeo, semper breve habet, * Profecturus à Proficiscor breve; à Proficio longum habet

habet pro Ov: in ep: Non profecturis littora bobu-
aras:

Præc: XII. de Compositione extra

Præpositiones.

1. A semper brevia compositi parte priorè.
2. E quoque cum I pariter crebrò breviarè memento.
3. NEquidquã produc, nEquando, venesica, nEquam.
- NEquaquã, nEquis sociòsque: 4. Videlicet addes.
5. Idem masculèum produc, & siquis. ibidem.
- Scilicet & bIga, tibiIcen. ubique, quadrIga.
- Blmus rantiIdem, quidem. 6. & composita diei.
7. Compositi O breviant Graci SamOthracia testis.
8. Sed MinOtaurus. paritèrque GeOmetra, longum est.
9. O, Latinum variat, producere nãmque AliOquin.
- Quandoque, ut QuandOquidem breviarè solemus.
10. U, rape. 11. sed geminã variat resolvable voce.

SI prior Pars compositionis, quæ Præpositio non sit,
S A, Vocali terminetur, corripitur; ut, DecAchor-
dus, hexAmeter, octAphorus, pædAgogus, parAnymphe
Mart: 1, 12. Crinita Line pedagoge turbæ. Phal.

Excipiuntur deducta ab Ablativo; ut, Ea-tenus,
qua tenus, nulla tenus, quæqua versum.

2. Si autem E, vel I aut Y Vocalibus finiatur,
fere brevis est, ut, nEfas, archEtypus, liquEfacio, rre-
mEfacio, nEqueo, nEque, nEfandus, rreDecim, rreEcen-
ri &c. * omnipotens, causIdicus, tibiIcen, Pallinurus,
PolYdurus &c. præcipuè composita ex bi, di, tri, ur,
bIsidus, bIceps, dilemma, DidYmus trIsulcus &c.

Juv: sat: 3. Credebant hoc grande uEfas & morte piãdũ
Geor: 4. . . . eadẽque calor LiquEfacta remittit.

Æt: 10. Tum Pater omnipotens verũ cui summa potestas.
Mart: Carpere causIdicus ferrur mea carmina qui sit.
Lucan: 1, 4, Hos siquidem solo civilis crimine belli.

3. Ab E brevi excipiuntur. *Nequis nequa, nequod vel nequid &c in eam: Item, Tre-vir se modius, se libra (quod & corripuit Martialis) Necum, eacum; secum.*

Æn: NEqua, meis dictis esto mora Jupiter hoc fiat.

Ov: ep 4. Barbara narratur venisse venefica tecum.

4. *VidElicet quoque E producit, quia ex vidEre Ilce, factum est*

5. Ab I brevi, excipiuntur: *Ibl-dem, ubique, Idem Pronomen masculinum (nam neutrum breve est) blæ quadrigæ, slyuis, siqua, siquod, vel siquid scilicet, Ilcer, ribicen, melliphyllon, Trinacria. blnus, & blmus, trlnus & trlnus, quadrlnus, slcubi*

6. *Blidum, trldum, & cætera composita ex, dies; ut, merldies quorldie Prldie, postldie.*

Mart: 1, 12. Difficilis, facilis, jucundus, acerbus es Idem.

Geor. 3. slcubi magna Fovis antiquo robore quercus.

Hor: art: Tibicen traxitque vagus per pulpita vestem.

Mart: 1, 2. Si totus tibi trlduo legatur Phaleuc:

Id: 1, 3. Inter reptantes post merldiem buxus Scæzon:

Ter: Andr: act: 1. Venit Chremes post Idie ad me clamitans

Senar: Jamb: in quo, postri: spondeus est.

7. O, in Græcis dictionibus priorem compositæ partem claudens, corripitur; ut, *CymOrho, CarpOphorus, ArgOnaura.*

Mart: 1 1. Sæcula CarpOphorum Cæsar. si prisca tulissent,

Id: 1, 4. non nautas puro, vos, sed ArgOnautas Chal:

8. Quæ tamen per omega scribuntur apud Græcos, longa sunt: ut *GeOmetra, MinOtaurus, lagOpus: nec plura, quibus Latini utantur, facile invenias.*

Æn: 6. MinOtaurus inest Veneris monumenta refanda.

Mart: 1. 7. Si meus auritâ gaudet lagOpede Flacus.

9. O, in Latinis dictionibus compositis partim producit: ut, in, *aliOquin, quandOque, quandOcuque, intrOduco, retrOduco, retrOgredior, intrOgredior, nOle*

3. *Non volo*, aliisque præcipue quæ O, longum ad compositionem adferunt. Partim corripitur; ut in *quando* quidem *hodie* *hard* *Ocucullus*, *du* *Odenus*.

Horat: *Indignor quandoque bonus dormitat Homerus*.

Prop: 1, 1 *Quando* *O* *cunque* igitur vitam mea fata reposcunt

Ecl: 3, *Dicere quandoquidem in molli confedimus herba*.

10 U, in prima parte compositionis positum corripitur; ut, *Centuplum cornu petra*. *Graju gena*, *duplum*, *quaduplum*, *fraudu-lentus*, *lutu-lentus*, *diu-rurus*.

Hor 1, 2, ep 2. *Hæc rabiosa fugit canis, hæc luxulenta fugit sus*.

Falt: 6. *Fecerat jam diuturna famem*.

12. Quæ tamen in duas quoque voces resolvi possunt, quin significationem amittant, ambigua sunt; ut, *Genu flecto*, *manufactus*, *manu duco*, *usu-venit*, & similia In *diuturnis*, secundam produxit Lucretius.

NOTA 1. cum E, in compositione breviori diximus, id de Latinis vocibus debet intelligi: Græca enim ex *Ypsilon*, vel *Ita*, vel *diphthongo* cognoscuntur; ut *Archetypus*, *Neveus*, *Evander*.

2. *Tepefacio*, & *liquefacio* fere semper corripuntur, quamvis Catullus in *Arvon*, & Ovidius 7. *Met*: produxerint necessitate metricâ astricti.

3- In *expergefacio*, *parEfacio*, *parEfo*, *ArEfacio*, Lucretius solus e producit; apud ceteros Poetas hæc ne brevia quidem adhuc legi.

4. Quæ in priore compositionis parte syncopen patiuntur E producant. ut, *AssuEfacio*, *assuEfo*, *consuEfo* &c pro, *assuEfcere*, *fazio* &c. Quæ verò descendunt à Verbis 2dæ conjugationis, variantur à Poëtis; ut, *calEfacio*, *putrEfo*, *pavEfo*, *frieEfo*, *valEdico*: quod interdum & solutâ compositione producit

5. *Ubicunque* sæpius habet I breve: Ovidius tamen produxit. *Met*: 7. *Servo ubicunque est*, &c.

6, Si l fixum non sit, sed pro genere & casu mutetur, perpetuò longum est; ut, *quidam quivis, quilibet, tantidem*. Hæc præceptio etiam pro Græcis est.

7. *Siquidem* semper, *si*, corripit: at cum disjungitur in *si*, & *quidem*, *si*, longa est. Sic & in aliis, quæ componi, & disjungi possunt; ut, *aurifodina*, vel *aurifodina &c.*

8, *Ubiuis*, *ubilibet* ajunt etiam longum, *bi*, habere, quòd in *Ubi*, anceps sit ultima Hor: l, 1, Sat. 4. corripit. *Non ubivis, coramvè quibuslibet*.

9, Martialis l, 8. epigr: 10. in *lucrificis*, *cri* produxit, aut metri necessitate, aut per separationem: *lucrì fecit*.

10. *Architectus, martycida*, quos *Idianus* melius primam compositi partem corripunt. Priora tria etiam disjuncta & producta invenias, metricà necessitate.

11. Ex particulis encliticis ac syllabicis, ac Pronominibus præcipuè composita *mibiq; ubique, ibique, utrobique, cuique, quancunque, qualicunque, quantiuis, tantidem, ibidem, nostine &c.* primam compositæ partem producant.

12. *QuarrIduum* interdum corripitur: in, quos *Idianus*, *ri*, corripuit Catullus.

13. In *Theophila*, Martialis, l, 7, Omicron produxit metricà necessitate ne quatuor breves essent. Contra Juvenal sat: 3. in *Geometres*; omega corripuit aut e & o in unam syllabam contraxit.

Grammaticus, Rhetor, Gèometres, Pictor, Alyptes.

DE

DE NOMINUM INCREMENTO SINGULARI CAPUT III.

ADMONITIO. Tria, quæ sequuntur Capita Incrementis vocum explicandis dabimus cum ordo postulet, ut post primas syllabas progrediamur ad medias. Quia tamen Tyronibus Incrementorum notitia initio non parum est difficilis, poterit prudens Magister ante hæc de Incrementis Præcepta, ultimum syllabarum leges, tanquam faciliores tradere.

Regulæ generales Incrementorum.

1. Si Genitivus singularis numeri par fuerit Nominativo syllabarum numero, nullum erit incrementum; ut, *Musa, mûsa*; *Dominus, domini*.

2. Si longior fuerit, tum signum est incrementum esse, idq; vel unum seu simplex, vel multiplex. Incrementa verò numerari debent ab ea syllaba Genitivi, quæ fuerit ultima in Nominativo, usque ad ultimam ejusdem Genitivi, quæ jam numeranda non est, ut quæ ad terminationes pertinet v. g. *Sermo, sermOnis, sermOni, sermOnem, sermOnibus*. **ITER**, *itInEris, itInEritus &c.*

3. Syllaba porro quæ in Genitivo aliòve casu accrescit, in omnibus deinceps sequentibus utriusque numeri Casibus Genitivi alteriùsve casus in quo capit accrescere, quantitatem servat.

4. Excipitur Dativus & ablativus, *bobus*, in quo O longum est, etsi in Genitivo singulari. *bovis, breve fuerit.*

Regu-

Incrementa singularia nominum
Regulæ speciales incrementorum.

Incrementa singularia nominum primæ & secundæ Declinationis.

1. *Casibus obliquis vix crescit Prima.* 2. *Secunda Corripit incrementa:* 3. *tamen producit Iberi.*

A Incrementum singulare primæ declin: nullum est, nisi apud Pœtas, à quibus si quando usurpetur, producit; ut, *aulAi*.

Æn: 3, *aulAi in medio libabant pocula Bacchi.*

2. Incrementa 2dæ declinationis cujuscunque terminationis sint, corripimur; ut, *miser, miseris; vir, viri; satur, satUri.*

Æn: 1. *non ignara mali miseris succurrere disco.*

Idid: *arma vtrumq; cano, Troia qui primus ab oris.*

Pers: *sat 1. - - - inter pocula quarunt.*

Romulide satUri, quid dæa pœmata narrent.

3. *Iber, Ib-Eri, & ex eo compositum Celtiber, CeltibEri penultimam habent longam.*

Lucan: 4. *interea domitis Cæsar remeabat IbEris.*

Marr: 1. 1. *vir CeltibEris non tacende gentibus.*

Iamb: *senar:*

Incrementa in A tertiæ declinationis.

Nominis A crescens, quod flectit tertia longum est.

1. *Mascula corripies al & ar finita.* 2. *simulque.*

PAR cum Compositis. 3. *Hepar cum Nectaro, Bacchar,*

Cum Vade Mas & Anas 4. *quæis junge Laræq; Fubarque*

5. *Aquoque & AS Gracum brevè postulat incrementum,*

6. *S, quoque finitum, si Consona præit.* 7. *& Anchvæ,*

Arctophylax, Fax, atque Corax Smilaxve, Syraxve.

Et Climax & Abax. 8. *varias Mystaxque Syphaxque,*

A Incrementum singulare 3tiæ declinationis longum est; ut, *Pax pAcis, pietas pietAtis, calcar calcAris, Titan TitAnis &c.*

Æn:

Æn: 7. *pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyrann*

Æn: 6. *seu spumantis equi foderet cale Aribus armos*

EXCEPTIONES.

1. Corripit masculina in *AL*, & *AR*, ut *Sal Annibal*
Cesar, Amilcar &c. * 2. Item *Par*, & Composita *Com*
par, Dispar &c. * 3. Item *Hepar, Nectar, Bacchar*
Vas vadis, Mas maris * 4. Item *Anas anacis, Lar*
Fubar * 5. Item Græca neutra in *A*, vel in *As*, *adis*,
 ut *Pœma, Pallas adis* &c. 6. Item *S*. finita præceden-
 te Consonante, ut *Trabs; Arabs, Lelaps* &c. * Item
Anthrax &c. ut in carmine * 8. *Mustax* seu *Mystax*,
 apud Græcos *A* crescens corripit, apud Latinos pro-
 ducit: Cnapius ex Gretsero. *Sypax* ab Ovid 4. Fast.
 producit, à Claudiano corripitur malim producere.

NOTA, *Phylax Dropax* & cætera Latinis inusitata
 omisimus. In *Arctophylace* Manil: 1, 1. produxit *LA*,
 sed necessitate coactus. *Nycticorax* Compositum bre-
 viat *A*, ut simplex *Corax*.

Incrementa Tertiæ finita in *E*,

1. *E*, crescens numero breviabit Tertia primò.

2. Verùm protrahitur Genitivus in *Enis*. 3. *Iberes*,

Ver, locuples, hæres merces, requiesque, quiesque,

Lex, vervex, hælex, seps, plebs, rex, insuper alex.

4. *EL* peregrinum: 5. *ERES* Græcâ, 6. *athere* & *àère* dēptis

E Incrementum singulare tertiæ declinationis bre-
 ve est; ut *grex, nex, degener, pulvis funus, zeres*.

2. Excipe Genitivum in *enis*, ut *Ren, tenis; Siren,*
sirenis.

3. Item *Iberes*, nomen plurale Proprium populi
 &c. in carmine.

4. Item peregrina in *El*, ut *Michâel, Daniel*.

5. Item Græca in *Er*, aut *Es*, ut, *luter, crater,*
fozer, rapes, lebes. Ganges.

6. *Aër*; tamen & *Æther*, excipiuntur à Græcis in
Er.

Georgi: 1. Vere novo gelidus canis cum montibus humor

Æn: 1. Crateras magnos statuunt & vina corcitant.

Æn: 6. Rhamnæton aggreditur, qui forte tapetibus altis.

Juv Sat: 10. Verum Eum in patria crassoque sub ære nasci.

NOTA Lelex, gis, nomen Gentile item equilex, sorzilex & similia crescunt E brevi, quia à Lego, non à Lex, componuntur.

Incrementa Tertiæ in I. vel Y.

Corripiet pariter crescens I. Tertia primo

In numero: 1. at Græcum Patrium producit in Inis.

2. Gryps, vibex, Nefis, lis, dis Samni & Quirisque.

3. Rectus in IX, aut yX. Patrium producit in ICIS.

4. Abbreviato larix, histrix cum fornice varix.

Coxendix, Chenixque, Cilix natrixque, calixque.

Atque calyx, & Eryx, nix pixque splixque silixque.

Vix & onyx cum composito. 5. sit Bebrycis anceps.

6. Sed brevibus junges, in gis cum Patrius exit.

7. Coccyx coccygis, Mastix mastigis amabit.

I vel Y. Incrementum singulare tertiæ declinationis

breve est; ut, Scips, stips; pollex pollicis sic,

chlamys, chalybs; ordo, pugil, carymen cespes, sanguis.

Falt: 1. dic, inquam parva cur stipe quaris opes?

EXCEPTIONES.

1. Genitivus in Inis, vel Ynis; à Græcis nominibus, penultimam producit, ut, Delphin, inis, Salamis, inis &c.

2. Item Gryps, gryphis, Nefis, Nefidis: lis, lictis: dis, ditis glis, gliris: glis, glitis: Samnis, samnitis. Quiris. Quiritis, cujus tamen Plurale usitatus; Quirites.

Æcl: 8. Orpheus insylvis. inter delphinas Arion,

Æn: 8. Laomedonriadem Primum Salamina percutem.

Pers: Sat: 4. Si puteal multa cautus vabulo jag illas.

Æn: 6. Noctes atque dies patet atri janua d Idis.

3. Nomina ix, vel yx syllabâ finita penultimam genitivi habent longam ut, *Felicis, bombycis, sandicis, cervicis, natrix &c.*

Æn: 1. *Vivite felices, quibus est fortuna peracta.*

Excipiantur: *vix vicis onyx onychis* cum composito *sardonix, natrix* Serpentis genus &c. in carminibus quæ communem regulam sequuntur.

Lucan: 1. 2. *Armenios, Cilicasq; feros, Parthosque subegit*

Id: 1. 3. *Nunc plene nunc liquidâ vapuere incendia cerâ.*

6. v; g; *Sryx, Phryx, oryx, oryx &c.*

NOTA In *David Davidis, VI.* corripendum esset, vulgi consuetudo producit.

Incrementum in O 3^{tiæ} decl.

I. O crescens numero producimus usque priore.

II. O parvum in Græcis brevius, productio magnum.

1. *Ægon* O crescens, *Orion* variabit utrumque.

2. Corripitur genitivus oris, quem *Neutra* dedere.

3. Os oris, *Mediæ* Gradus *neutralia* produc,

Ut, Melius, brevibus dabitur Memor, Inemor Arbor
Ex Lepus, & Composita ex Pus, Bos, Compos & Impos.

5. Adde his *Cappadocem, Allobrogem cū Præcoce, Scobs,*
Et reliquis, finale quibus S, Consona præit (Ops.

6. Sed produc *Cercops, Hydrops, Cyclopsque, Myopsque.*
Quæis Ægilogem scopem annumerare momento.

O Incrementum singulare 3^{tiæ} declinationis, in Latinis vocibus longum est; ut in *sol, sermo, vox &c.*

Met. 2. *Regia solis erat sublimibus alta columnis.*

II. Græca si habent Omicron, corripuntur; ut *Philemon, Palemon, Agamemnon, Jason, Amazon, Sindon, Pepo, Macedo.*

Æn: 1. *Pulsant & pictis bellantur Amazones armis.*

Quæ verò per Omega scribuntur, longa sunt; ut, *Sindon, agon, Solon, Lacon, spado, mango &c. Stat.*
Theb: 6.

Tan:

Tandem inspiratus Mida de plebe Laconum.

1. *Ægon & Orion*, accrescens *O* commune habent *Orion* verò etiam primum *O* ante *ri*, & ipsum *re* ubique variat.

2. Genitivus in *oris*, à nominibus Græcis, & Latinis, neutris, penultimam habet brevem, ut, *Nestor*, *marmor*, *ebur*, *corpus* &c.

3. Præter *Os oris*: & Comparativa neutra: ut, *hoc Melius, melioris* &c.

4. Breve quoque *O* crescens habent: *memor*, *immemor*, *arbor*, *arbor*, *lepus* & compolita ex Græco *pūs*, *podos*, ut, *tripus*, *tripodis* &c.

5. Jam *Cappadox Allobrox*, *præcox* & omnia *S*, finita, quæ habent Consonantem ante *S*, ut, *ops*, *opis*, *serobs*, *serobis*, *ÆrbiOpis*, *DolOpis*, *SterOpis*, *merOpis*, *que*, *seObisque*.

6. Excipe *Cercops* &c. ut in carm.

Marte l. 9, *CappadOcum* sævis *Antistius* occidit *oris*.

Æn: 2. *Hic DolOpum* manus, *hic* sævus tendebat *Achillos*.

Metâ. 12. *Quilicet* eloquio fidem quoque *NestOra* vincat

Metâ: 1. *Tela* reponantur manibâs fabricata *CyclOpâ*.

NOTA Britones Lingones, Pictones, Saxones, Senones, Teutones seu Teutoni, Vangiones Vascones & similia Gentilia, à Brito, Saxo &c. *O* incrementum corripiunt, perinde ac si Græca essent, & omicron haberent. Præter Burgundiones & Vectones quibus addunt quidam Axones ita enim legere malunt illud. *Lucani* l. 1. *Et Biturix*, longique leves *Axones* in armis, quàm *Saxones*.

Incrementum Tertiæ in U.

1. *U*. breviora incrementa feret. 2. sed casus in *Udis*.

Uris, & *Utis* ab *US* Recto producitur: & *Fur*.

Lux, *FruX*. 3. sed breviora *Intercusque*, *Pecusq;* *Liguq;*

U Incrementum tertiæ declinationis breve est; ut, *Murmur*, *furfur*, *rurtur*, *ruX*, *dux*, *redux*, *tradux*.

Ce 2

Lucan:

Lucan: l. 5. sic alterna dUces bellorum vulnera passor,
 Interrogandi, casus in Udis, Uris, & Utis à no-
 minibus in Us, penultima habent, longam ut Palus,
 paludis; Tellus, telluris; Virtus virtutis item Fur,
 furis; Lux lucis; Pollux, Pollucis, & frugis à Nomi-
 native Frux, inusitate, *sed non est in usu*

Ec: 3. quid domini facient, audens si talia fUres?

Tibull: lUce sacra requiescat humus, requiescat arator.

3. Corripitur verò Intercus, intercuis: pecus, pe-
 cudis, Ligus vel Ligur, Liguris.

DE NOMINUM INCREMENTO PLURALI CAPUT IV.

Quid sit Incrementum Plurale?

Penultima genitivi vel Dativi pluralis numeri di-
 citur incrementum plurale, cum uterque casus
 longior est Nominativo pluralis numeri; ut, *Musa*
MusArum; ambo ambòrum. ambobus; quì, quòrum,
quibus; res, rErum, rEbus.

A, E, I, O, U.

1. Pluralis casus si crescit, protrahat A, E,
 Atque O. 2. corripies I. U. 3. verum excipe bubus.

A, E, O, incrementa multitudinis longa sunt; ut,
quArum, hArum, ambAbus; rErum, rEbus; hO-
rum, quòrum Ovid: 4. de Ponti.

et 5. cum ramen à turba rErum requieveris hArum.

En: 2. ac Capys & quòrum melior sententia menti-

2. I & U incrementa multitudinis corripuntur;
 ut, quibus tribus montibus lacUbus vernibus

Icl: 5. Montibus in nostris solus tibi cernit Amyntas;

Fast: 4. Præmia de lacubus proxima musta tuis.

3. Verum bubus à bos producitur.

DE

DE VERBORUM INCREMENTO CAPUT V.

Quid sint Incrementa Verborum?

Secunda Persona singularis, Modi indicativi, norma est, ad quam Verborum incrementa diriguntur, huic si in ceteris Personis (primâ singulari numeri semper excepta) Verborum æquale sit, nullum erit incrementum; ut, *amat amant*. Sin longius sit una syllabâ, unum habebit incrementum: ut, *amAmus*, *amAris*, idq; in penultima syllaba, nam, ultima ad-terminationum leges spectat. Si duabus norma superetur, duo erunt incrementa; ut *amAbImus* *amAbIris*. Si tribus; ut *amAvErImus*, *amAvErIris*. Si denique quaternis, totidem erunt incrementa; ut *audIEbAmInI*, *fulI, EbAmInI*. Ab illa enim syllaba numeri incrementa incipiunt, quæ in norma secunda scilicet persona, fuit ultima.

2, Verbis Deponentibus & Communibus fingenda est vox activa, ad quam Verborum Incrementa diriguntur.

3 Ultima syllaba, ut diximus, nunquam est incrementum, prima verò est, si norma ipsa sit nono syllaba; ut, *das* *fler*; *dAmus*, *dAris*, *dAres*; *flEbam*, *flEbas* *flEris*, *flEre* &c.

Præc: I. de Incrementis in A, & E,

1. *Acrescens prode*
2. *Non incrementum excipe primum.*
3. *Equoque prodantur Verba incrementis;*
4. *verum.*
- E ante R rapiunt Tornæ duo Tempora prima.*
- Et Volo vis; ubique per E, L, simplice, crescit.*
5. *In Reris, vel rere datæ penultima longis.*

6. Sit brevis E, quando ram, rim ro, adjuncta sequuntur:
 7. Et brevis, atque breve semper breviato futuri.

Temporis in Verbis, quæ Prima Secundave stetit.

3. Corripit interdum stetit ruat, ded Exuntq; Pôcra.

A in omni verborum incremento producit; ut
st Aham, st Are, propter Amus, doceb Amus, legeb A-
mus audieb Amini.

Met: 10. *serius aut citius metam propter Amus ad unâ.*

Æn: 2. *Troiaq; nunc st Ares, Priamiq; arx alta manebes,*

2. Excipitur primum duntaxat in dA, incrementum verbi do, quod breve est etiam in Compositis primæ conjugationis; ut, dAmus, dAris, dAbamus, circumdAmus circumdAbamus &c.

Æn: 2 *his lacrymis vitam dAmus, & miserescim9 ultro.*

Met: 1 *jussit & ambitæ circumdAre littora terra.*

Redundamus verò redundabo redundare &c. longa sunt; non eodem fiunt à Do, das dedi, sed ab undo, as avi. Sic etiam, abundare, exundare, inundare

E quoque in omnibus verborum incrementis producit; ut, *stEham rEhar, docErem, lEgerunt.*

Æn: 6 *sic equidem ducEham animô rebarq; futurum.*

4. Verùm E, ante R. breve est in primo incremento Præsentis & Imperfecti utiæ conjugationis, ut, *cognoscErem. legErem legEremus, legEris, v. legEre* præsens Indicativi (nam *legEris*, in Futuro longum est) Breve item est E, in, *vElim, vElis, & cæteris* à volo, vis ubique non obstat duplex L.

5. Fluita tamen in Reris, v. Rere producant E, ante R, in penultima: ut, *loquerEris, loquerFre &c.*

Trist: 1 *Ut neque respiceres, nec solarEre jacentem,*

Dure, nec exequias prosequerEre meas.

Æn: 5 *Sou dextrâ levâque vElis occurrere pugna.*

6. E, ante Ram rim ro semper corripitur: ut, *amavEram, amavErim, amavEro: fecEram fecErim, fecEro: Eram, fuEram, fuEro* De cæteris personis

idem

idem esto iudicium, ut, *amavErit, amavErimus &c.*
 Metam: 3 *fecErat exiguas jam sol altissimus umbras.*

7. *Beris & bere* semper corripitur: ut, *celebrabEris, v. celebrabEre: mordeberis, v. mordebEre.* Id tamen intelligendum de solis Futuris 1mæ & 2dæ conjugationis: nam 3tæ conjugationis Verba, *Bo* finita, *beris, & bere* in Futuro producant: ut *scriberis, v. scribere &c.*

Trist: 2. *Tu cave defendas, quamvis mordebEre distis.*

8. Pœtæ in Præterito Indicativi *E* ante runt interdum corripiunt suo jure.

Æn: 3 *Obstupui, ster Eruntque comæ & vix faucibus hæsit.*
 Tibull: 2. *Nec citihara, inronsa profuerunt comæ*

Præc: II. de Increm: in J, O, & U.

1. Corripit *I* crescens Verbum. 2. quod habetur ab *ivi*

Et quovis quarta incremento, I protrahere primum Excepiō Potior, breviant quod sæpe Pœtæ.

3. Præteriti sed, *imus*, breviato. 4. *deme Velimus, Nolimus, Simus: quæve hinc Composita dabuntur.*

5. *RI, Conjunctivipossunt variare Pœtæ.*

6. *O, incrementum producit 7. U. corripit. 8. verum Obreve dat Volo. 9. longum U, Infinita Futura.*

I in quovis Verborum incremento corripitur, ut
 1. *Lingulmus, inquilmus, amabilmus.*

Æn: 3 *Lingulmus, Oriygiæ porrus, pelagog; volamus*
 Hor: *Communi sensu planè caver, inquilmus, eben*

2. In Præteritis desinentibus in *ivi*, ut, *perivi* audivi; item in primo quovis incremento quartæ conjugationis, ut *audimus, audirem, audiverimus irem, abivissem, venimus, reperimus, &c.* I longum est.

Æn: 2. *Cessi, & sublato montem genitore perivi.*

Æn: 6. *Tu ne cede malis sed contra audentior Ito.*

Æn: 3. *Iungimus hospitio dextras, & tecta subimus.*

Exce.

Exceptis Porior, cujus primum I. crescens Pöete
 saepe corripitur. *Æn.* 1. . . . Polydorum obsan-
 cat: & aurö Vi peritur. *Ovid.* Nos se postremum
 Achille.

3. Prima tamen pluralis Præteritorum etiam 4ta
 conjugationis finita in *Inus*, corripit I penultimum:
 hinc in præsentis dicitur: *venimus advenimus, repevi-*
mus &c. penultima longâ: at præterito, *venimus,*
advenimus, reperimus &c. penultima brevi.

Æn. 1. Non nos aut Lybicos ferro populare Penates.
Venimus, aut raptas ad littora vertere prædas

4. Longum I habent, nollito, nollite, nollimus, noll-
 itis vellimus velleis, sllimus, sllitis, & Composita, ut
possimus, prosumus adsumus possileis &c.

Met. 1. Et documenta damus, quâ senus origine nati.

5. Tempora Coniunctivi modi Syllabis, rimus ritis,
 finita habent in carmine penultimum commanem.
de Pon. 4 el: 5 Et maris Ionitransie Ritis aquas.

Ib. Consultis, ut limen contige Ritis eris.

Ibid. Hæc ubi dixit Ritis, servet sua dona, rogare.

6. O in Verborum, incrementis semper producit
 ut facit Ore, amat Ore, legit Ore.

Met. 9. Cùmq; loqui poteris, marem facit Ore, salutet.

7. U verò corripitur; ut, sUmus, possUmus, nolU-
 mus, *Hor.* ep 1.

Nos numerus sUmus & fruges consumere nati.

8. O, tamen in incrementis verbi Volo vis; corri-
 pitur; ut, vOlavi, vOlæ, vOlemus &c.

Æn. 3. Ipsi canat, vocemq; vOlens atque ora resolvat

9. U. ante Rum, in futuris Infinitivi semper est.
 longum: sic & in Participiis in Rum; ut amaturum,
 periturum; amaturus &c

Æn. 2. Et se se medium iniecit moriturus in agmen.

NOTA In Rimus, & Ritis Coniunctivi, Ri in carmi-
 ne securè prodaces vel corripies, mixus autoritate

Pœtarum in utramque partem sed extra carmen
idem Rī semper corripies, id enim nunc eruditorum
omnium usus postulat, quidquid obstrepat litigantes
Grammatici.

DE ULTIMIS

SYLLABIS.

CAPUT VI.

Syllabæ quæ ultimum locum tenent, partim Posi-
tione ut, prudens, vel Ox: partim diphthongo ut, Mu-
se; partim cognoscuntur privatis præceptionibus, de
quibus nunc.

A, in fine.

1. A finita dato longis. 2. Ita Postea deme.

Esa, Quia & casus omnes. 3. sed protrahere sextum.

4. Productus Græcos casu adijunge Vocandi.

A finita longa sunt; ut, am A, ulcr A, ante A, trigin-
4, quadragint A.

Æn 10. Aeneas, vigil 4, & velis immittere rudentes.

Æn 1 Aëolus hæc contr. A. rursus o Regina quid optas.

Æn 1 trigint A apitum farus enixa jacebit.

1. Corripe it 4 post 4, ej 4, qui A; item casus
omnes in A, ut an. bor A, vel A, &c.

Æn: 11. Non in A me exortii Bircas & Pandarus ingens.

Ibid: Tendant vel 4 Noti fugimus spumantibus undis.

3. Sed produc omnes Ablativos in A, ut prorâ

4. & Vocativos Græcos; o Aeneas! o Atla! o Calcha,
o Palla!

Æn: 2. Anchora de pror A jacitur, stant illic prope puppes.

Ibid: Quid miserum, Aeneas, laceras? jam parce sepulcro.

Æn: 11. Non hæc, o Palla dederas promissa Parenti.

NO.

NOTA, Contra, Frustra. Pata. Triginta, Quadraginta, Quinquaginta, Sexaginta. Nonaginta, Alleluja rarissime correpta invenias, nec tutò imiteris. II. Veteres Latini Græci in *As* & *Es* per *A* efferebant, vide I. 1. c. 7. Ideo Horat. 1. 2. sat. 3. et alii *Ain* Vocativo Græco corripunt, id tamen rarum.

E. in fine.

1. Corripe *E*, 2. sed Primæ Quinque vocabula produc. Atque Fame, Cete, Tempe, Fereque Fereque Imperiique Modum, quem dant tibi Verba secunda.
3. At cave comune est 4. monosyllaba protrabe, præter Eucliticas ac syllabicas. 5. Bene cum Male, demptis Cetera produces Adverbia cuncta secunda.

E, litera finita corripuntur, ut, nat*E*, fug*E*, pon*E*, pen*E*, nemp*E*.

Æn. 2. Heu fug*E*, nat*E* de a teq, bis ait, erip*E* flammis Mart. 1. 9. Leg*E* nimis durâ convivam scribere versus Cogis, Scella licet scriber*E*, nemp*E* malos.

2. Producent *E* omnia Primæ & Quintæ declinationis: ut Anchisades, o Anchisad*E*, Calliop*E*, di*E* & quæ inde oriuntur; ut quær*E*, hodi*E* quibus adde, ohe &c. in carmine. Item Verba Imperativi, numeri singuli 2dæ conjug: v, g, vid*E* hab*E*.

Æn. 6. Tres Anchisad*E*, facilis descensus Averni.

Æn. 7. Vos o Calliop*E*, precor, aspirate cauenti.

Mart. 1. 10. Non venias quær*E* tam longo rē. ore Romæ

Juv. 5. Nulla fer*E* causa est in qua non faminalitè moverit

Hor. ep. Vade, vid*E* cave nè ritubet mandataque frangas.

Martial: Quæ tua sunt, tibi hab*E*. quæ mea redde mihi.

2. Cav*E*, Commune est: quanquam sæpius corripitur.

Trist. 1. Tu Cav*E* defendas, quamvis mordebere didis.

Met. 2. Nate cav*E*, dum resque finit, tua corrige vota.

4. Sunt etiam longa monosyllaba: ut, me, te, se exceptis Conjunctionibus encliticis quæ, vè, vè: & syllabics pre, ce, te, ut, suapte, hiece, rure, 5.

5. Longa præterea sunt Adverbia à Nominibus
2dæ decl. ut, placidE, valdE, (quasi validè,) minimE,
summE &c. præter benE & malE.

Mart: 1. 9, Excipe sollicitos placidE, mea dona, libellos.
Id: 1 2. Nil benE cùm facias attamen omnia bellè

NOTA. 1. Facilè, suavè, dulcè, sublimè & alia à
nominibus 3tiæ decl. profecta Adverbia, E, corrip-
unt.

Ecl: 9 Cantantes sublimE ferent ad sidera cygni.

Ecl: 4 Ipse sed in pratis acies jam suavE rubenti Marice

2. Græca in Es de quibus supra (pag: 199. n. 6.)
per 3tiam decl: Latinorum. E, corripunt per imam
Græcorum producunt.

Val: Flac: 1. 6 Insignis, manicis insignis acinacE dextro.

Mart: 1. 9, AlcideE, Latio nunc agnoscente Tonanti

3 Vide, cùm per se ponitur, rarò corripitE; eùm
additur sis, sepius.

Perf: sat 1 Auriculas videsis, nè majorum tibi foret.

4, RespondE & si quæ alia ejusmodi, E brevi inveni-
es, olim per 3tiam Respondo &c. declinata conjici-
es, In Vale corripit E Ovidius.

I, in fine.

1. I, Latium longis, 2, Nisi cum Quasi Græcoque curris
Annumera 3, Variato Mibique, Sibique.

4 Corripiet Ibi, Ubi, melius, dissyllabon & Cui.

L Atina, F, Vocali terminata longa sunt; ut classI.
fierI.

Æn: 6. Sic fatur lacrymans classIq; immittit habenas.

Mart: 1. 8. Quam vellem fierI meus libellus.

2, Corripè Nisi Quasi & Græca quæ in F, vel Y
exeunt; ut Palladi, Daphni, Moly.

de Pont 4, Quid nisI pierides solaria frigida restant.

Ecl: 9. Insera Daphni pyros, carpent tua poma nepores.

Met: 14. Moly vocant superi nigra radice tenetur.

3. Mibi, Tibi, Sibi, ultimam habent communem.

4. *Ibi, Ubi, Cui* (cūm dissyllabum est) frequentius, corripuntur *Necubi Sicubi Sicuti*, semper correpta inveniuntur

Æn: 1. *Post mihi non simili pœnâ commissâ luctis.*

Ecl: 10. *Extremum hunc Arctusa mihi concede laborem.*

Murt: 1. 1. *Sed videntur, cui serviant leones.*

Id: 1. 7. *Me legit omnis ibi senior, juvenisq; puerq;*

NO: 1. *A* Quasi à Lucetio: *Nisi*, à Ruto producituri tu cum optumis Pœtis corripere.

2. Græca primæ decl: ut, *Pylades, Orestes &c:* cum ad tertiam Latinam transeunt *I*, producant.

Mart: *Tæque facis Pyladi Callidore parem.*

O, in fine.

1. *Odatur ambiguis*, 2. *Græca & Monosyllaba produc.*

Et pro causâ, *ERGO & Ternum Sextumq;* *Secundæ*

Atque Adeo atque Ideo atque Adverbia Nominis nata

3. *Sed Citò corripies Modòq;* & *scio, & Nescio & Imò;*

Et Dio sit varium Serò & Verò 5, *Illico curiū est.*

O finita ambigua sunt: ut, *Nolo, ambo, quando &c.*

Mart: 1. 5. *nolo mihi ponas rhombum, multumq; bilibrem nolo boletos. ostrea nolo race.*

2, *Excipe Græca quæ habent omega. ut Androgeo,*

Asbo Elio &c. Item monosyllaba: ut, *o, do sto &c.*

item *Ergo*, pro *Causâ*; & *Dativos ac Ablativos adæ*

decl: item *Adeo, idæo, & Adverbia à Nominibus orta:*

ut, *subitò meritò multò*

Æn: 2, *O lux Dardiniæ spes O fidissima Teucrum.*

Ibid: *Invadunt urbem somno vinoque sepultam.*

Mart: 1. 5. *Tam subito corvus qui modò cygnus eras &c.*

Reliqua clara sunt in carmine

U. B, D, T, C, L, M, N; in fine.

1. *U. semper produc:* 2. *B, D, T, corripe semper.*

3. *C longum est* 4. *variâ Hic Pronomen* 5. *corripe Donec*

Et Nec; 6. *Fac pariter maluit brevitate Pœtæ.*

7. *L, rapet;* 8. *sed produc sal, nil, sol, multaque Hebræa.*

9. *M.* vorat Echelipsis Prisci brevare solebant.
10. *N* longum est Græcis pariter pariterque Latinis.
- 11 *N.* brevia quod inis breve dat; cui Græca secunda:
Jungimus, & Quartum, si sit brevis ultima Ræcti.
- 12 Forſitan Inforſan, Tamen An, Viden adjice curis-
 finita longa sunt: ut manu cornu,
Æne: 2 Tela manU miferi jaciebant irrita Teucrî.
B. D, T in fine corripuntur; ab, quid audit.
Æne: 8, Tum pater Æneas puppi ſe fatat ab alta.
Æne: 2, Quidquid iDeſt. timeo Danaos & donaferentes.
Æne: 8, Audii I & Trivia longè lacus, audii T amnis.
C in fine longum est, ut ſic, hoc, hic, Adverbium:
Æne: 3 SiC oculos, ſiC illa manus. ſic exaſerebant.
Æne: 2, Claſſibus hic locus, biC acies certare ſolebant.
4 Pronomen. Hic eſt anceps, 5. 6 clara ſunt.
Æne: 6, Hic vir biC eſt tibi quem promitti ſo pius audis
Æne: 9, Eſt biC eſt animus lucis contemptor, & iſtum
Trist: 1 Dote Ceris filix multos numerabis amicos.
1b: Parve, neC invideo ſine melibet ibis in Urbem.
Fast: 1 Iane For æternos pacem paciſq; ministros.
L finita brevia ſunt; ut Asdrubal ſemel vigil
L, Sil: 1, 1. Verrit exgacitûs damnaris AsdrubaLaufis
Hor: Quo ſemel eſt imbuta recens, ſervabit odorem.
8. Sal: Nil. ſol, item Hebræa pleraque; ut, Nabal,
Daniel Saul longa ſunt.
Mart: Nil. aliud video, quo credamus amicum.
Mett: 2, Ulteriùs ſpatium medio ſe Laltus habebat.
M finita priſcis temporibûs corripiebantur; nunc
 à ſequente vocali abſorbentur exceptis com-
poſitis.
Æne: an: 10, Inſignita fere tum millia militum octo.
Jun: Quo te circumMagas, quæ prima aut ultima ponas,
N finita longa ſunt ut ſin, Titan, Sireu Adiaon
Æne: 1. SiN obſumptaſalus, & te pater optime
Teucrum.
Lucani: 1, 1. Unde venit TitaN nox ubi ſidera condit.

11. Excipiuntur Nomina desinentia in *En*, quæ habent Genitivum *Isis* incrementò brevi; ut *Ilmen*, *lumen*, *numen*, &c. Item Græca in *On*, secundæ decl: quæ Latinis desinunt in *Um* ut *Ilion* *scholion* &c. Item omnes Accusativi Græci in *N*, qui à Nominativis ultimam brevem habentibus proveniunt; ut *Majan*, *Aginam*, *Iryn*, *Scorpion*.

Fast: 2, Nomen *N Arionium* Siculas impleverat urbes.

Theb: 7 Namque ferunt raptam patriis *Agina* *Nabundis*,

Æn: 2, *Forſita* *N* & *Priami* fuerint quæ fata requiras.

Theb: 3. *Ipsa* dedi viden ut jugulo consumpserit ensem?

NOTA Nil monosyllabum longum est, ut diximus: at nihil breve: est id Ovid: in eodem carmine & producat & breviet.

de Pont: 1 1. *Morre* nihili *L* opus est, nihili *L* *Icarioride* rela.

2. *Baal* *Nabal*, *Michol*, *Abigail*, melius corripias.

3, Composita ex *ne* enclitica, cum per Apocopen amittunt *E* variari posse insignes Authores docent, præter monosyllaba *Men'* *run'* *ſcin'* &c.

4. *Terhym* produxit Martialis 1, 10 & Sillus 5 *Palamon* *dædon* &c. quæ apud Græcos Genitivum in *onos* per *omicron* habent corripunt *N*.

R. As *E*, in fine.

1. *R* breve 2. sed longū, *Fur*, *Par* cum pignore *Lat*, *Nar*,

Cur *Fur* cum Græcis quibus est Genitivus in *Eris*,

Addito *Iher* 3, sed cor melius breve 4. *Celtiber* anceps

5. *AS* produc 6. quartum Græcorum Tertia casum

Corripit, & Rectum, si in *ADIS* breve Partius exit.

7. *ES* quoque produces 8. breviet sed tertia Rectum.

Cum Partii brevis est crescens penultima. 9. *Pes* hinc Excinitur, *Paries*, *Aries*, *Abiēsque* *Cerēsque*.

10. Corripe & *Es* de *Sum*, & *penes*; & pluralia Græca, Quæis neutrale vel *Panaces*, *Cacodæthes*, adhæret.

R finita brevia sunt; ut, *Amilbar*, semper &c.

Æn: 1, 2. *Arsenior* Siculis exultat *Anilcar* *Riu* armis.

Æn: 1. Semper bonos, nomenq; tuum laudesq; manebunt

2. Excipiuntur *Fur, Pax*, cūm compositis; ut *Compar dispar &c. Lar, Nar, Cur, Far, & Græca* quorum Genitivus in *Eris* ut.

Aër, Æther; crater, *luter*, Item *Iber, Ibori*.

Mart: 1. 5. *Callidus effractus nummos fuR auferet arcā.*

Hori: 1. 2. *Ludere paRimpaRequitare in arūdine longa*

Luc: 1. 6. *Sic tibi durus, IbeRaur sic tibi terga dedit* Cātaber

Æn: 6. *Largior hic campos & arber & lumine vestit.*

3. v. g. de Pon: 2. *Confiteor miR ro molle coR esse mihi.*

4. Mart: 1. 10. *Ducit ad auriferas quod me Salo CeltribeRoxas*

AS, syllaba finita longa sunt; ut *Æneas, Pallas Pallantis, Fas, Nefas, Musas, &c.*

Æn: 10. *Æneas ignatus abest, ignarus & absit.*

Ib: *rela manusq; sinunt hinc PallAs instat & urget.*

6. Corripe Græcos Accusativos plurales tertiar

decl: ut, *Delphinas, Troas Heroas &c.* Item Rectos

singulares in *As* quorum Genitivus in *adis, A*, brevi

ut *Pallas, Palladis; Arcas, dorcas &c.*

Ecl: 4. *Permisto hero As, & ipse videbitur illis.*

Mer: 6. *Pallas animum simulat falsosque in tempora canos*

ES, syllabâ terminata producuntur, ut, *Anchises, lo-*

cuples, quoties, octies decies, tricies.

Æn: 6. *AnchisEs alacris palmas utrasque retendit.*

Mart: 1. 11. *Orbus se & locuplEs, & Bruto Consule natus.*

Ib: 1. 8. *nasceris octiEs in anno.*

Corripe Nomina Tertiar decl: quæ crescunt penulti-

mâ brevi: ut, *dives, eques, hospes, miles.*

Æn: 2. *Insula divEs opum, Priami dum regna manebant.*

Æn: 6. *Obvius armato, ceu cūm pedEs iret in hostem.*

9. Excipitur tamen hinc: *Pes* cum compositis; ut

compes, cornipes, sonipes, &c. in carmine.

Met: 6. *Non pEs iae potest, intra quoque viscera saxū est*

Æn: 4. *Stat sonipEs, & frenas ferox spumantia mandit.*

Ecl: 7. *Populus in fluviis, abiEs in montibus altis.*

10. *Es*, à Verbo *Sum*, & ex eo composita; ut, *Pot es,*

ades &c. Item Præpositio *Penes*, & casus plurales Græ-

corum

eorum in *Es*, ut, *Arcades* *Tiões* *damones*, *Amazones*,
Rheores &c. Item *Neutra* eorundem, in *Es*, ut *Hippo-*
manes, *Panaces*, *Cacodēthes* &c.

Æt: 2. *Quisquis* *Es* amissos jam hinc obliuiscere *Grajos-*
Mart: 1, 6. *In* *por* *Es* & *Partiæ* miles. & esse decus

Hor: *arte*: *Q*: ē *ven* *Es* arbitriū sc, & *vis* & *forma* loquēdi
Ecl: 7. *Ambo* *florētes* *at* *aribus* *Arcad* *Es* *an* *ho*.

Juv: *sat*: 1. *Scribendi* *Cacodēth* *Es* & *ægro* *corde* *senescit*,
 NOTA. 1. *Pes*, & ex eo *Composita* *Probus* *breuia*
 esse docet: sequitur *Ausonius*: *Veteres* *tamen* *edēta*
producunt

2. *Charybdes*, *Hæreses*, *Metamorphoses* & similia
 producunt *Es*: quia id ē duabus syllabis in unam
 contractis nascitur.

Is vel, *Ys*, *Os*, *Us*, in fine.

1. *Corripies* *Is*, & *Ys*, 2. *Plurales* excipe casus
 * *Glis*, *Sis*, *Vis* *Verbum* ac *Nomen* * *Nolisque* *Vellsque*
 * *Audisque* & *similes*. * & *queis* *Genitivus* in *Inis*,
Entisve, aut *Itis* longum * *Gratisque* *Forisque* &
Impimis 3: *Terhys* melius *brevis*, 4. *ambiguum* *Bis*,
 5. *Vult* *Os* *producti*, 6. *Compos* *breviatur* & *Impos*.
 * *Osq*; *ossis*, * *Græcorum* & *Neutra* & *cuncta* *Secunda*
In *Latio* ut *Delos* * *Græcus* *Genitivus* & *omnis*
 7. *Us* *breve* *ponetur* 8. *Produc* *monosyllaba* * *quæve*?
Casibus *accrescunt* *longis*: * & *Nomina* *Quarta*.
Exceptis *Rectis* & *Quintis*, & *quibus* *exit* in *Untis*
Partiæ & *constata* ex *Pus*, * *Contractaque* *Græca*.
In *Recto* & *Partio*: * & *venerandum* *nomen* *JESUS*.

IS & *Ys* finita corripuntur; ut, *apis*, *inquis* *ais*,
Tberis, *Typhis*, *Irys*, *amnis*, *pulvis* *ensis*, *lapis* &c.
Met: 13. *Non* *apls* *inde* *rulit* *collectos* *sedula* *flores*.
Achil: 1. *Fam* *dudum* *racito* *lustrat* *Tberis* *omnia* *visu*
 2. *Excipiuntur* *omnes* *casus* *plurales*; ut, *viris*.
armis, *queis*, *omnis* *vel* *omnes*, *urbis*, *vel* *urbis* &c. *
 Item *glis*; *sis* a *sum* cum *Compositis* ut *Adsis* &c. *
Vis *Nomen* *verbum* & *Particula* *syllabica*; ut, *quivis*,
ubivis

ubivis &c. Item *Nolis, Velis* * Item secundæ personæ singulares Indicativi 4tæ conjung' activæ vocis; ut *audis, sentis, nescis* &c. * Item *Is* finita quorum Genitivus in *Intis; Itis; vel Entis* penultimâ longâ; ut, *Salamis Itis, Simois, Samnis* * Itē *Gratis Foris, aforis, deforis, imprimis, cumprimis*, quia ex Ablativis videntur facta.

Æn: 1. Præsentemque viris intentant omnia mortem.

Mart: 1. 1. Jam satis est non vls Afer avere? vale.

Æn: 1. Non itea vls animo nec tanta superbia victis.

Mart: 1. 1. Nescis, heu nescis domine fastidia Romæ.

Ov: ep: 1, Hac ibat Simois hic est Sigæa tellus

Hor: art: Grammat. i certant & adhuc sub judice LIs est.

4 Georg: 1 Tcq: sibi generum Tethys amat omnibus undis

Fast: 4 Tethys & extremosape recepta loco est.

OS, finita longa sunt ut, *os oris, domines, calamos, pueros heros, Minos & cætera* per omega.

Met: 2. Os homini sublime dedit, calumque iuari.

Fussit & erectos ad sidera tollere vultus.

6. Corripe *Os* offis & compositum *Exos*: * Item *Compos impos* * Item Græca neutra; ut, *Argos melos epos* &c. Item illa Græca quæ ad 2dam decl: Latinam spectant; ut, *Delos, Androgeas, Isthmos* &c. * Item omnes Genitivos Græcos in *Os*, ut *Arcados, Pallados, Syntaxeos, Pòeseos* &c.

Luc: 1. 3, exOs & exsanguis tumidos perfluctuat orrus.

Luc: 1. 3. Et TyrOs instabilis pretiosaque murice Sidon.

Æn: 9. Et cbaOs, & Phlegæon loca nocte silentia latè.

Met: 1. ArcadOs hic sedes & inhospita tecta tyranni,

US, finita brevia sunt; ut, *litrus, intrus* &c.

Æn: 3. Heu fuge crudeles terras, fuge litrus avarum.

Æn: 1. Apparet domUs intUs, & atria longa patifunt.

8. Excipe monosyllaba ut, *plus, rus, thus*, * Item quæ crescunt in Obliquis penultimâ longâ; ut, *salus, tellus, palus* &c. * Item Nomina 4tæ decl: de quibus vide infra. * Item Græca quorum Genitivus in *Untis*, ut, *Opus, opuntis Amathus* &c. * Item composita ex,

Græco, *Pus, podos*, ut, *tripus melampus* &c. • Item quæ *Us*, Nominativi vel Genitivi contractum habent, ex Græco *oos*; ut *hic Panthus*, ex *Panthoos* &c. &c. *Hujus Mantis Clidis, Sapphis* &c. à *Mauro* & cæteris Fæmininis, • Denique SS Nomen *JESUS*.

Luc: 1. 1. *Plus illa vobis acie, quam creditis actum est.*

Met: 1. *Mox etiam fruges tellUs inarata ferebat.*

Mart: 1 8 *Hos aditUs urbem Marris habere decet*

Æn: 10. *Est AmathUs, est celsa Paphos atque Cythera*

Ibid: *PanthUs Oenides, arcis Phœtique sacerdos.*

Ibid: *Fatidicæ MantUs & Thuscifilius amnis*

NOTA 1. *Velis*, à *Persio* sat: 5 *Nef-is* ab *Ovid:*

Possis à *Juvenale* corripitur 2, *Tethys* à *solo Virgilio*

1. *Georg.* producit. De prima porro syllaba hujus Nominis notandum est, eam in *Thetis* esse brevem, in *Tethys* (idem nomen bifariam scribitur) longam,

3, Quarta decl' nomina in utroque Recto singulari, & Dativo ac Ablativo plurali *us* corripuntur: in reliquis producant.

4. *Palus paludis*, semel apud *Horatium* corripit *Us*.

Polypus, licet factum ex *Pus podos* habet tamen *pus* breve, quia dialecto *Æolicâ* per *o*, scribitur sic verò cætera quoque composita ex *pus* scribi possunt.

D E S Y L L A B A C O M M U N I C A P U T VII.

Communis syllaba, seu quæ modò brevis, modò longa apud Pœtas reperitur, variis modis fit.

1. Cùm Vocalis naturâ brevis est ante mutam & liquidam, ut supra diximus.

2, Cùm Vocalis naturâ longa, aut diphtongus obsequentem Vocalem aut diphtongam, more Græcorum corripitur; aut neglecta Synalaphâ, producit v. g.

BRE.

BREVES NEGLECTA SYNALOEPHA.

Æn: 3. *Insulæ Jonio in magno, quas dira Celænos*

Æn: 5. *Victor apud rapidum Simdënta sub IliO alto.*

Prop: 1. 2. *Tu quoque o Eurochion vino Centaure peristi;*

LONGÆ NEGLECTA SYNALOEPHA

Georg: 1. *ante tibi Eoæ arblantides abscondatur,*

Æn: 4. *Lanentis gemitûque & femineO ululatu.*

Ecl: 3. *Er succus pecorI, & lac subducitur agnis.*

BREVES ET LONGÆ IN EODEM VERSU.

Georg: 1. *GlaucO & Panopeæ, & InoO Melicertæ.*

Ibid: *Ter sunt conatI imponere PeliO Ossam.*

3. *Cùm monosyllaba Græco more producuntur; ut*

Æn: 3. *Lumina QUE, laurusq; totusq; moveri.*

Juv: 6. *eT animâ & mentem, cum qua dii nocte loquuntur*

4. *Cùm syllaba brevis post primum aut secundum, aut tertium vel quartum pedem producitur.*

POST SECUNDUM.

Æn: 4. *PectoriBUS inbians spirantia consulis extra:*

Æn: 11. *OraTIS equidem & vivis concede vellem.*

Mar: 1. 6. *Meq; siNUS omnis, me manus omnis habet.*

POST PRIMUM,

Æn: 2. *nostrorum obruiUr, oriturq; miserrima cades:*

Æn: 5. *Emicat EuryalUs & munere victor amici.*

Æn: 10. *Nam tibi Timbre capUt Evandrius abstu-*
lit ensis.

POST TERTIUM.

Æn: 5. *Ostentans artem paritEr arcumq; sonantem.*

Æn: 12. *Congredior, f.r sacra patEr & concipe fiedus:*

Achil: 2. *nequa det indignos Theridi captiva nepores.*

His tamen in veterum carminibus metiendis, non in suis componendis utuntur Tyrones.

5. Ultima syllaba versûs, semper communis est.

DE LICENTIA POETICA.

Et necessitate metrica.

C A P U T VIII.

LEx necessitasque metrica aliquando Pòetas cogit, breves producere, velut cùm sunt 3 breves in carmine Heroico, quod in *Italia. Arabia Priamides* aliis, que usuenit *Æn; 3 Ibis Italiam &c. Ib: Priamides Helorum &c.*

Aut contra longas corripere; ut oī longum in *Scoi- cida* apud *Juvenal sat. 1*

2. Quandoque verò idem Pòetæ etiam nulla coacti necessitate syllabis pro suo jure abutuntur ut cum, *rulerunt, dederunt* & nonnulla alia ejusdem generis penitentiâ brevi efferunt.

Eccl: 2 Mæri longa decem rulerunt fastidia menses.

Hor: ep: 1 Dii tibi divitias dederunt artēque fruendi, &c.

DE PEDIBUS.

C A P U T IX.

Quoniam de syllabis tum brevibus tum longis tum communibus dictum est; superest ut de Pedibus, qui ex ipsis syllabis, & de Versu, qui è pedibus constat, dicāmus.

2. Pes est pars versûs, certò syllabarum numero atque ordine definita,

Pedes duarum syllabarum.

Spondeus	longa longa	v. g.	vireus,
Pyrrhichius	brevis brevis	u u	amat,
Choreus	l. b	. v	extra
Jambus	b l	v .	pati,
			Pedes

Pedes trium syllabarum.

Molossus	l l l	- - -	sc̄larē
Tribrachys	b b b	v v v	rigida
Dactylus	l b b	- v v	pergere
Anapæstus	b b l	v v -	mediū
Bacchus	b l l	v - -	zueri
Antibacchius	l l b	- - v	divina
Creticus sive			
Amphimæcr	l b l	- v -	exoli
Amphibrachys	b l b	v - v	labore,

Pedes quadrisyllabi

Dispondeus	l l l l	- - - -	aversari
Proceleusmaticus	b b b b	v v v v	laribula
Dichoreus	l b l b	- v - v	enitere.
Dijambus	b l b l	v - v -	in arduis
Chorijambus	l b b l	- v v -	sila suis.
Antipæstus	b l l b	v - - v	bonis dices.
Jonicus à majore	l l b b	- . v v	non indigna
Jonicus à minore	b b l l	v v - .	alienis
Pæon I.	l b b b	. v v v	non cupida
Pæon II.	b l b b	v - v v	nir̄sive
Pæon III.	b b l b	v v - v	aliunde
Pæon IV	b b b l	v v v -	bene suos
Epitritus I.	b l l l	v - - -	amatores
Epitritus II.	l b l l	- v - -	præmiari
Epitritus III.	l l b l	- - v -	æque potens
Epitritus IV.	l l l b	- - - v	ac proclivis.

Cæteri minùs usitati sunt, uti & Pentasyllabi præter Dochium (v - - v-) ut, *Reipublicæ*: qui oratoriz compositioni maximè oppositus est.

2. Choreum Cicero solet appellare, quem plerique Grammatici Trocheum (- v) vocant, quem verò Tribrachym appellant, (v v v) cum Cicero Throcheum nominat.

D E V E R S U

C A P U T X.

Versus est oratio certo genere, numero, atque ordine pedum alligata.

2. Versuum species plurimæ sunt, eæ tamen non incommodatè ad quatuor præcipua genera revocantur: videlicet, ad *Dactylicum*, *Iambicum* *Trochaicum* & *Anapaesticum* quod in primis *Dactyli*, in secundis *Iambi* in tertiis *Trochei*, in postremis denique *Anapasti* aut numero prævaleant, aut principem locum repetant. Usitatissimas nonnisi quatuor istorum generum species hoc loco afferemus.

GENUS DACTYLICUM

Carmen Hexametrum.

Hujus generis primum est carmen illud, quod à sex pedibus quibus constat, *Hexametrum* dicitur ab heroicis verò factis, quæ eò describuntur, Heroicum appellatur.

Schema carminis Hexametri.

1. $\text{f} - \text{vv} \text{f} \quad 2. \text{vv} \text{f} \quad 3. \text{vv} \text{f} \quad 4. \text{vv} \text{f} \quad 5. \text{vv} \text{f} \quad 6. 0$
 vel $\text{f} - - \text{f} - - \text{f} - - \text{f} - - \text{f} - - \text{f}$

v. g. *Urbs antiqua ru'it mul'tos domi'nata per' annos*

A P P E N D I X.

Quintus pes nonnunquam spondeus est, unde versus tunc spondaicus appellatur, quo vel rei alicujus gravitas & amplitudo, vel maior animi; vel aliud declaratur *Ecl. 4. Cara Deum soboles, magnum Jovis incrementum* *Æn. 2. Constitit atque oculis Phrygia agmina circumspexit.*

Carmen Pentametrum.

Pentametrum carmen, quod fere Heroico subicitur, quinque pedibus constat, à quibus & nomen habet;

bet; quatuor ex his integri sunt, quintus coalescit
 ē media & extrema cæsura

Schema carminis Pentametri.

1. | - vv | 2 - vv | 3 - | 4 - vv | 5 - vv | 6 .
 vel | - - | - - | - - | - - | - - | - -
 v. g. Et subi* io ca*su* quæ valu* ere ru*unt.

Carmen Glyconicum.

Glyconium carmen sic dictum est à Glycone suo
 authore hujus schema tale est.

1 - - 2 - vv 3 - v o

Tandem * regia * nobilis,

Anti * qui genus * Inachi.

Fratrum * composu * it minas.

Nonnunquam primo loco ponitur Spondeus vel
 Jambus.

Carmen Asclepiadeum I. Generis.

Asclepiadeum carmen dictum est ab Authore suo
 Asclepiade: hujus vulgare schema est,

1 - - 2 - vv 3 - 4 - vv 5 - vv,

v. g. Meca* nas ata*vis * edite* regibus
 nonnulli metuntur per Choriambos sic.

1 - - 2 - vv - 3 - vv - 4 v o

v. g. Meca* nas atavis* edite re*gibus.

Asclepiadeum II. Generis.

1. | - vv | 2 - vv | 3 - | 4 - vv | 5 - o .
 vel | - - | - - | - - | - - | - -

v. g. Heu quàm* præcipi*ti* mersa pro*fundo:

Mens habet* & propri*a* luce re*lictâ.

Tendit in*, exter*nas*, ire te*nebras Bœtius.

Car.

Carmen Pherecratium.

Pherecratium carmen, ab Authore Pherecrate dictum, his constat pedibûs.

vel $\begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \hline \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \hline \end{array}$
 v. g. Hortos* Flora re* visit.

GENUS JAMBICUM

Senarium, sive Trimetrum Jambicû.

Senarium Jambicum cum purum est, omnibus locis Jambos habet, v. g. *Beatus ille, qui procul negotiis* Hor:

Verum, *Tardior ut paulò graviusque veniret ad aures,* ut sit Horatius, alios quoque pedes recipit hoc modo,

1 v.	2 v.	3 v.	4 v.	5 v.	6 - v o
- -	- -	- -	- -	- -	- -
- vv	- vv	- vv	- vv	- vv	- vv
vv.	vv.	vv.	vv.	vv.	vv.
vvv	vvv	vvv	vvv	vvv	vvv

v. g. *Alum silere quod voles, primus file,*

Jambici tamen Comici, seu qui comædiæ scribendæ adhibentur omnibus locis, exceptò sexto; Jambum, Tribrachym, Spondeum, Dactylum Anapestum recipiunt. Tales sunt Plautini & Terentiani.

Scazon sive Choriambus.

Scazon, sive Choriambus (id est, claudus Jambus,) semper 5to loco habet Jambum, 6to verò Spondeum. cæteris cum Senario Jambico consentit, v. g. *Alum silere quod voles, file primus.*

Dime-

Dimetrum Jambicum Archilochium

1	v -	2	v -	3tio loco sicut primo.
vel	. .			
	vvv	ra		4to sicut secundo.
raro	vv	id		
	. vv	vvv		

v. g. *FEU Tibi sit gloria.*

Eleganter carmen hoc subjeitur Hexametris Dactylicis. v. g.

Nox erat & calô fulgebat luna sereno.

Inter minora sidera Hoc.

vel Trimetris seu Senariis Jambicis Acatalecticis v. g.

Vir Celtiberis non tacende gentibus,

Nostreque laus Hispania Martialis.

Sæpe etiam per te adhibetur præcipuè in Sacris Hymnis: aut illi subjeitur Anacreonticum ab Anacreonte bibulo sene ita dictum. Schema Anacreonticè tale est.

1	v -	2	v -	3	v -	4	o

	vvv		vvv		vvv		vvv
	vv -	2		3		4	

v. g. *Quid spon*te sic* furen*ti,*

Voveam precor*que tur*be.*

GENUS TROCHAICUM.

Ad Trochaicum genus revocantur, I, Sapphica quorum schema tale est

1 - v 2 - - 3 - vv 4 - v 5 - o.

Horum ternis quibusque subjeitur 4tum Adonium constans ex Dactylo & Jambo v. g.

*Inte*ger vi*ta scele*risq* purus.*

*Non e*get Mau*ri jacu*lis nec*arcu.*

*Nec ve*vena*is gravi*da sa*gittis.*

(Adonium) *Fusce, pha*retta. Hor:*

II, **P**halencia ab Authore suo Phaleucio quæ etiam Hendecasyllaba ab undecim, quibus constat, syllabis appellantur Eorum schema tale est.

1. . 2. vv 3. v 4. - v 5. - 0.

Felix qui medi*um te* nere* novit.*

Cui nec d. jiciunt sinistra sorrem.

Nec rollunt niniûm secunda mentem.

Recipit primo loco carmen hoc etiam Jambum vel Choreum, rariùs tamen.

III Reliqua trochaica locis quidem imparibus sc: 1, 3, 5. recipiunt Thocheum, vel Tribrachym, Paribus verò sc: 2, 4, &c. etiam Dactylum Spondeum; Anapæstum. & Trybrachym: id tamen fere apud Comicos tantum, Suavissima sunt, si Spondeos tantum Trocheis permisceas. Ex his usitatissimum est, I, Euripidum constans tribus pedibus & syllaba, v. g. *Quo re* gen* te* vivi* mûs.*

IV. Alemanium dimetrum constans 4. plenis pedibus, v. g. *Ecce* Caesar* nunc* triumphat.*

Huic eleganter primum subtexitur, & cum eo alternat, v. g. *Ecce Caesar nunc triumphat.*

Qui subegit Galliam.

Imò duo carmina in unum quoque possunt, colescere, quod per Dipodiam Tetrametrum Archilochium appellatur, v. g.

Euge Musa. plastrum sune, dulce carmen insona.

GENUS ANAPÆSTICUM.

Anapæsticum carmen sic dictum est ab Anapæsto pede, qui hic est primarius, constat quatuor pedibus qui fere sunt Dactyli vel Spondei permixti Anapæstis, ita tamen, ut secundo & quarto loco absit Dactylus.

Schema Carminis Anapæstici.

vv .		vv .		vv .		vv .	
- -		- -		- -		- -	
1. . vv		2.		3. vv		4.	

Hoc

Hoc carmen optimum censetur si singuli pedes singulis constent, vocibus ubique ulla cæsura, & sæpe evenit ut nullus in eo sit Anapæstus.

v, g, *Lugeat æther, magnusque parens,
Ætheris alti tellúsque ferax,
Et vaga ponti mobilis unda.* Seneca.

Schema Odés Horatianæ.

Carmen I. & II. 1 . . 2 v . 3 . 4 . v v 5 . 80.

Carmen III. 1 . . 2 v . 3 . . 4 v . 50.

Carmen IV. 1 . vv . 2 . vv 3 v . 4 . 0.

v, g, *Æquam memento rebus in arduis
Servare mentem, nec minús in bonis,
Ab insolenti temperatam,
Latitid moriture Deli,* Hor.

Primi duo versus sunt, *Alcaici*. *Dactylíci*, ab Alcæo Authore sic dicti tertius est, *Jambicus Archilochius Dimeter Hypercatalectus*. 4tus *Dactylorrochaicus Alcaicus*. Hæc porro carminum conjunctio vocatur *Seropha* id est *versio*, quod iis finitis, vertatur & redeatur rursus ad primum.

Est præterea hæc ode *Tricolos*, hoc est constans tribus generibus carminum in quavis stropha. Est item *Tetraastrophos*, seu habens quaterna carmina in singulis strophis.

NOTA I ab additione vel detractiōe pedum commune quodvis carmen varia sortitur nomina: *Catalectū* vocatur cui deest una syllaba: *Acatalectum*, in quo neque deficit neque redundat quidquam; *Brachycatalectum*, cui ad parem pedum numerum unus deest. *Hypermetrum*, vel *Hypercatalectum*, cui supra parem pedum numerum pes aut syllaba redundat.

II. *Jambica* & *Trochaica* Græci per *diapodiam* (duos pedes pro uno computando) metiebantur, idèd nunc quoque *Senarii*: *Jambici* dicuntur *Trimetri*; *Quaternarii* verò vocantur, *Dimetri*, sic de aliis.

D E F I G U R I S.

In carminum dimensione usitatis.

C A P U T X I.

I. Syllaba de gemina facta una Synæresis esto.

II. Distrahit in geminam huic adversa Diæresis unam

III. M. Ecclipsis, IV. Vocalem haurit Synaloepe priorem.

V. Etasit extendit, VI. rapier sed Sysscle vocem.

SYNÆRESIS quæ & EpySynalophe, & Synecphonesis appellatur) est syllaba una ex duabus facta: quod fit, cum duæ Vocales in unam contrahuntur, ut alvearia, eadem eluo &c. vide id in s'côtarum exemplis. Virg: *si uento fuerint alvearia vimine texta*, (ea, contrahitur in e). Id: *una E Ademque via sanguisq; animusq;*, (i, a, contrahitur in e). *sequuntur.* (e, o; contrahitur in e).

Id: *Assuetæ ripis volucres, & fluminis alveo*, (a, e, o, contrahitur in e).Id: *Uno Eodemq; tulit parvi paribusq; revinxit* (e, i, contrahitur in e).Id: *Acria dependunt Lychni laguaribus aurcis*, (i, a, e, o, contrahitur in e).Id: *Pectora nec misero clypei mora profuit arEI* (i, i, contrahitur in e).Mart: *Denarils tribus inviras & mane rogatu.* (i, a, e, o, contrahitur in e).*Observare jubet atria Basse tua.*

NOTA Idem accidit Genitivis Oilei, Achillei UlyssEI, Dativis Ablativisq; TerEO TyphoEO, & similibus interdum & Accusativo. TyphoEA. v, g, Virg: *Unius oh noxam & furias Ajacis Oilei* (e, i, in). Id: *Littora Achamenides comes infelicè UlyssEI*, (e, i, in). Id: *Inarime Jovis imperiis imposta TyphoEO* (e, o, in). Ov: *Degeneras, scelus & pietas in conjuge TerEO* (e, o, in). Id: *Nec quo centimanu dejecerit igne TyphoEA* (e, a, in a). 2, Ad superiorem contractionem delectu & auctoritate opus est, at horum, *chi bûie, dii diis, ii, iisam, iis, usqueadeo*, omnibus uti licet. Item Adverbiorum: *deinde, deinceps, dehinc*: item Verbi *deest, deerat, deerit, deesse &c.* Item compositis ex *Semi*; ut *semianimis, semihomo &c.*

Ovid:

Ovid: *Functa palus hUlc est densis obsessâ salictis.*

Lucan: ... *cùm fortes animos præcepta subiissent,*

Id, *Usque Adeò miserum est, civili vivere bello.*

Stat: *DEHinc sociare choros, castisq; accedere sacris.*

Lucan: *Non ulli comitum sceleri præstigia dEFrant.*

Mart *Sint Meranates, non dEFrunt Flacce. Maiones.*

Lucan: *SemIAnimes alii vastum subiere profundum.*

Virg: *SemIHominis Coci facies quam dira regebat.*

Huc etiam spectant *Ant E Ambulo ante Hac ant Ele.*

& si quæ præterea sunt

Mart *Si comes inse tuus tumidique ant E Ambulo Regis.*

Lucan: *Plurimaq; humanis ant EHac incognita mensis,*

Virg: *Qui candore nives ant EIvent cursibus auras.*

II. **D**ieresis sive Dyalysis est cùm syllaba una in duas dividitur; ut *au ra i*, trisyllabum pro *auras* sylva *e* et *voluam* evo *lu* *is* *sa*, disso *luo*. *per solu* *endus* &c. pro *sylva exsolvam* &c.

Æn. 6 *Æthercum sinsum atque aurai simplicis ignem.*

Hor: ep 4 *Nunc mare nunc sylva.*

Catull: *Condita cum vere pectoris evolvam* &c.

III **E**chelipsis (non Eclipsis) est, cùm litera M, si mul cum præcedente Vocali eliditur.

Æn: 3. *Italiam Italiam primus exclamat Achates.*

Pers: *O curas hominum o quantum est in rebus inane!*

1. Prisci M; literam cum præcedente Vocali correptam servabant ut diximus, c 6 fol. 426

2. Figura hæc in diversis quoque carminibus locum habet.

Æn: 7. *Famque iter emensi turres ac recta LatinoRUM*
Ardua cernebant juvenes, ac recta subibant

Georg 1 *Aut dulcis musti Vulcano decoquit humo REM*
Aut foliis undam repidi aheni.

3. Prisci pro: M, elidebant passim, S, solum: quod si præterea relicta post elisum S, vocalis in aliam vocalem incurrerat, ab ea per Synalaphen excipiebatur, v. g.

1. *Doctus (s) si* 2. *deli(s) su* 3. *avis bo* 4. *mo facundu(s)*

*du(s) su 6 dā; Contrent 2. (us) atque be 3, atus⁴ scē
tu(s) secunda lo 6. quens in tempore &c. Enn: hic
clausulis intercepta litera pro elisis inter metiendum
habenda sunt, numeri verò 1, 2 3. 4, 5. 6 designant
pedes, apud posteriores Pōetas rarissimè hanc literam
videas extritam.*

IV. *Synalophe* est. cū vocalis aut diphtongus præ-
cedentis dictionis à sequenti absorbetur.

Æn: Dardanidæ è muris spes addita suscitatur iras.

Æn: 2. Conicūder omnes, intentrēque ora tenebant.

NOTA 1. O & Heu, sequente vocali aut diphton-
gō, integra maneat

Æn: 10. O pater! O hominum Divūmque æterna potestas!

*Theb: 5. HeU ubi fidere i vultus ubi verba ligatis im-
perfecta sonis!*

2. *Ab, hei, hui, & cui cū est contractum, non vi-
detur elidi sequente vocali.*

3. Interdum nec diphtongus, nec Vocalis à sequen-
te Vocali absorbetur ut diximus supra cap 7.

4. Figura hæc etiam in diversis carminibus locum
habet *Georg: 3. Et spumas miscet argenti, vivaque
sulphuRA Idæasque pices.*

Æn: 2. ... ignari hominumque locorumQUE.

Erramus.

V. *Crasis* est, cū syllaba brevis licenter produci-
tur: id tribus modis fit, imò: additione Con-
sonantis, ut sit positio firma, v g.

Æn: 2. Religione Patrum multos servata per annos.

Æn: 2. Troas vel Liguas Danaum atque immitis Achillei.

Ibid: Vir bonus & sapiens, qualem vix reperit unum.

Hor: ep: 1. Rex Tulit acceptos regale numisma Philippos.

Lucā 1. Repulit à Libycis immensum fluctibus æquor.

add cū Vocales, I, U, in consonantes *F, V*, mutan-
tur *Silius, Arietas in primos, obicitque immania membra.*

Æn: 2, ... intrexunt abiectæ costas.

Ibid: Hærent pari latus scalæ postque sub ipsos.

Georg:

Geor: 1. *Tenuia nec laue per cælum vellera ferri.*

Æn: 1. *Genus labant; vastos quatit æger anhelitus artu.*

Sil: 1. 7. *Ducit sinuato caput: un ad littora lino &c.*

3^oio cùm finē ulla literarum additione aut mutatione syllaba brevis producitur.

Æn: 1. *Italiā farō profugus Lavinaq; venit &c v sup: c7.*

IV *Syllole est: cùm syllaba naturā longa corripitur.*

Æn: 8 *FerrEre Leucatem aurq; affulgEre suetus*

Æn: 6 *Illæ autem paribus quæ fulgEre cernis in armis.*

Hunc spectant *abjicio rejicio & cætera composita ex*

Facio, cùm primam corripunt extritō F,

Lucan: 1, 3. Cur obicis magno tumulum &c.

DE CÆSURA.

C A P U T XII.

Quid sit Cæsura?

Syllaba quæ ex dictione cæditur, ac post quemvis pedem reliquitur, vulgò *Cæsura dicitur.*

1, Quis usus Cæsura.

2. Cæsura tanta vis est, ut ejus beneficiō syllaba brevis producat, est enim in ipsa divisione verborum latens tempus, nam dum moramur, atque ad alia transimus intervallum unum spatiumq; lucratur vide supra c. 7.

3. Singulari quoque ornamento carminis cæsura est: nam si pedes, maximè versūs heroici singulis verbis consent, ineptum, & insulsum fit carmen detecta cæsurarum, v, g,

Aurea scribis carmina Juli maxime vatum,

Contra, si verba concidantur ita ut mutuo amplexu pedes alii ex aliis pendeant, pulcherrimus efficitur versus v, g,

Æn: 3. *Semper bonos, nomenq; tuum laudesq; manebunt.*

Ibid: *Non ignara mali miseris succurrere disco,*

Ibid:

Ibid: *Iustitiâq; dedit gentes frangere, superbas.*

Æn: 6. *Ære cedere viros, Matremq; accendere cantu;*

De Anapaesticis tamen vide supra c. 10.

NOTA 1. Casura, si more Veterum loquamur non est (ut vulgo nunc creditur) syllaba quæ post pedem superest, sed est certa Heroici versûs pars Veteres enim Grammatici versum hunc in quatuor partes secant quas sectiones seu *Casuras*, appellant *Penthemimerim*, *Trochaicam*, *Hepthemimerim* & *Bucolicam* sive *Tetrapodiam*

2. *Penthemimeris*, Latine *Semiquinaria* constat duobus pedibus & syllabâ quæ dictionem claudat, v. g.

Æn: 8. *Ut belli signum.*

Æn: 10. *Panditur interea,*

Æn: 10. *Turnus ut infractus,*

3. *Trochaica* post duos pedes habet duas syllabas, longam & brevem, sive *Trochaum*, qui dictionem terminet.

Æn: 4. *Non omnes arbuta,*

Æn: 2. *Infondum Regina*

Æn: 12. *Excursus cervico.*

4. *Heptemimeris*, Latine *Semiseptenaria* continet tres pedes & syllabam, quæ dictionem finiat.

Æn: 1. *Talibus Illicentus, cuncti.*

Ibid: *Multa super Priamo rogans.*

Ibid: *Terram inter fluctus aperit.*

5. *Bucolica* seu *Tetrapedia* fit, si *Semiseptenariæ* duas breves adjunxeris; ut:

Talibus Illioneus cuncti simul.

Multa super Priamo rogans, super.

Terram inter fluctus aperit.

Hanc tamen postremam ajunt propriam esse *Bucolici* carminis.

6. Versus, qui Heroico Nomine digni censentur, modò casuram unam habent, v. g.

Ut belli signum Laurenti Turnus ab arce.*

Pandi-

*Panditur interea * domus omnipotentis Olympi,
Turnus ut infractos * adverso Matre Latinos.*

Modò duas, v. g. Non omnes arbuta * juvant * bu-
milesq, myrica.

*Infandum Regina * jubet * renovare dolorem.*

*Excutiens cervice * toros * fixumq; larronis.*

Modò tres, v. g. Talibus Ilioneus * cuncti * simul
ore * fremebant.

*Multa super Priamo * rogans super * Hectore multa
Terram inter fluctus * aperit furit æstus arenis.*

DE PATRONYMICIS.

C A P U T XIII.

Quid sint Patronymica.

PROPRIA quædam Nomina; Pòtètis ferè duntaxat u-
surpata, Patronymica dicuntur Grammaticis, quia
à Patrum aliorumque Majorum nominibus facta aliquem
è posteris significant.

Unde fiant, & quomodo desinant.

Hæc fere à Græcis nominibus fiunt, atque in *Des*,
vel *As*, vel *Is*, vel *Ne* desinunt.

Quæ terminatio, qua declinatio Masculinorum.

♂ Masculina in *Des* semper exeunt, & imæ decl: sunt,
v. g. *Pelides*, α, nomen *Achillis* à *Peleo* Patre *Æacides*,
α, nomen ejusdem ab *Æaco* Avo Item, *Æacides* no-
men *Pyrrhi* Epirotarum Regis ab *Æaco* originem
trahentis.

Æn: 6. Ipsūque *Æacidem* genus armipotentis *Achillæ*.

Quæ terminatio & declinatio femininorum.

♀ Feminina in *As*, *Is*, & *Ne* desinunt *As*, finita Geni-
tivò *Adis* *Is*, finita eodem casu in *Idis*, exeunt utraque
declinationis 3tiæ. Quæ verò in *Ne* exeunt, declinatur
ut, *Musice*, v. g. *Thestias*, *adis*, *Althea* *Thesti* filia.

Ec

Then-

Theumantias adis. *Iris* *Theumantis* filia *Atlantis*,
idis. *Electra* *Atlantis* filia. *Nerine* es, *Galathea* *No-*
rei filia.

A P P E N D I X.

Patronymica non solum à *Patribus*, *Avis*, *Proavis*,
Abavis, *Aravis*, *Triavis* aliisq; Majoribus viritis se-
 xus deducuntur, sed etiam à *Matribus* ut. *Iliades*,
Romulus ab *Ilia*: *Philirides*, *Chyron* *Centaurus* à *Phi-*
lyra.

Item à *Fratribus*; ut, *Phoronis*. *Io* seu *Iphis* *Phoronis*
soror: *Phæacutias* *soror* *Phæacutis*.

2. à *Regibus* præterea & *Conditionibus*; ut, *Ronu-*
lidæ: *Romani* à *Romulo*, *Dardanidæ*, *Trojani* à *Dar-*
dano, *Æneadæ* ab *Ænea* &c.

3. Multa denique à *Regionibus*, *urbibus*, *montibus*,
fontibus *quevis* aliisq; rebus fiunt, quæ sormam quidem
 Patronymicorum habent, re autem *Gentilia* sunt,
 aut pro *Possessivis*. *Adjectivis*q; nominibus penuntur:
 ut, *Atis*, *Libyis*, *Italidis*, *Ansonis*, *Sarmatis*, *Colchis*,
Sirhonis, *Thessalis*, *Siculis*, *Sidonis*, *Ilias*, *Troas* *Eri-*
manthis, *Manalis*, *Pieris*, *Tritonis*, *Pegasis*, *Phasis*,
Phæbas &c.

Met: 8. *Ægeas* *metiris* *aquas*, & in *Aude* *terra*.

Æn: 5. *Horridus* in *janulis* & pelle *Lycistidis* *arsæ*

Sil: 1. 7. ... *Cymmodoce* *Nympharum* *maxima* *natu*
lealidum.

Fast: 2. *Captoq;* erat *lyricis* *Ausonis* *ora* *fontis*.

Trist: 1. *Sarmatis* est *tellus*; quam *mea* *vela* *petunt* &c.

Patronymicorum masculinorum formatio.

à nominibus i.e. deest: in *A*, *As*, *Es*,

Nomina *A*, finita assumant *Des*, syllabam, ut,
Ilia, *Iliades*.

2. *As*

2. *Ac* terminata assumunt *de* syllabam ante *S*.
ut, *Æneas*, *Æneades*, *Pheretias*, *Pheretades*.

3. *Es* finita mutant, *Es*, in *ades*, ut, *Hippotes*, *Hippotades*, *Æolus*, *Hippoxæ filius*.

A P P E N D I X.

A, finita aliquando ipsum *A*, mutant in *I*, ut, *Phylir A Phil*; *Ides*.

2. *As* terminata interdum *I* ante *A*, assumunt; ut,
Amintas, *Amyntades*, *Æhilippus Amynia filius*
ÆNEIDES, *Julus Æneæ filius* sic ex *Æneades A*,
sublatô.

3. *Es* finita sæpe *I*, ante *A* admittunt; ut, *Anchises*, *Anchistades*, *Læertes*, *Læertiades*.

Patronymica masculina à Nominibus 2dæ decl:

N Omina 2dæ decl in Genitivo terminantur des syl-
labam penultimâ brevi; ut *Ææus* *Ææi* *Ææi-
cides* sic *Triantides*, *Æoli des*, *Tantalides*, à *Trian-
mo*, *Æolo*, *Tantalo*.

A P P E N D I X.

1. Genitivus nominum in *EUS* assumit *des* syl-
labam penultimâ longâ nam *E*, & *I* vocales in *I*, lon-
gum, vel in *ei* diphthongum, contrahuntur unde alii.
Atrides, *Tyrides* &c. alii vero *AtEldes* &c. *Giz-
eo* more scribunt.

Met: 13. Convocat *Atrides* socios terrore paventes,

Æn: 10. Te precor *alcide*, captis ingentibus adsis.

Ov: ep: *Pyrrhus*, *Achillides* animosus imagine patris.

Longum præterea *I*, penult: habent, *Belides*, *Liturgides*, *Ambiarnides*.

2. Quæ à nominibus 2dæ decl: fiunt interdum ante
des; syllabam, *A*, literam recipiunt, *Bartus*, *Bartiades*;
Asopus (non *Æsopus*) *Asopiades*. Talia maximè sunt
quæ in *IUS*, desinunt; ut, *Mendæcius*, *Mendæciades*
Thestius, *Thestiades*; *Nauplius*, *Naupliades*.

Es 2.

3. Fa.

3. *Japetionides* pro *Japetides*, à *Japero* longius a
norma recessit. Met 4. *Japetionides* *Arlas* fuit &c.

Patronymica à nominibus 3tia declinationis.

SI Nomina sint 3tiæ decl: *Patronymica* sunt à Da-
tivo, additâ des syllabâ, ut, *Agenor*, *Agenori*, *Age-
norides*, *Cadmus* filius *Agenoris*: sic *Thestorides*, *Acto-
rides*, *Æsonides* &c.

2. Nomina tamen in *As*, finita, quorum Genitivus
in *Antris*, literam *A*, ante syllabam des, petunt; ut,
Ahas, *Abantis*, *Abantiades*, sic *Atlantiades* &c.

Eòdem fere modò formantur, quæ à Nominibus
in *On*, sunt, ut, *Telamoniades*, *Amphyrygoniades*, *Laomedontiades*, à *Telamon*, *Amphyrygon*, *Laomedon*.

A Scipione tamen non *Scipionides*, sed *Scipiades*
imminutò verbò nascitur, *Æn*: 8. *Scipiades* duos bel-
lō &c.

*Patronymicorum famineorum formatio, As &
Is finita quomodo formentur.*

PATRONYMICA fæminina quæ in *As*, & *Is* exeunt, fi-
unt à *Patronymicis* masculinis, sublatâ de syllabâ:
ut, *ThestiaDES*, sit *Thestias*, dis, ab *Ætiades*, *Æetias*;
à *Tbaumatiades*, *Tbaumantias*; ab *Æolides*, *Æolis*: à
Tantalides, *Tantalis* &c.

A P P E N D I X.

1. Quæ à Masculinis *i-ades*, finitis sunt, tum in
i-as, tum in *is*, exeunt; ut, *Atlantias* & *Atlantis*, ab
Atlantiades, *Æetias* & *Æetis*, ab *Ætiades* &c.

2. Quæ sunt à Masculinis penultimam longam ha-
bentibus, semper desinunt in *eis*, solutâ diphthongò,
e, tamen longo, v. g. *Æncis*, *Achilleis*, *Theseis* &c.
ab *Æroides*, *Achillides*, &c.

Trist: 1. Et tamen ille tuæ felix *Æneidos* author.

Jux: sat: 1. Vexatus roties ranci *Theseide* Codrò.

Nonnunquam tamen *E*, corripitur.

NE finita sunt à Genitivo simplicium addita Ne, ut, *Neptunus, Neptuni, Neptunine*: sic *Adrastine, Nerine &c.*

2. Quodsi simplex Nomen in Ios exeat; mutatur os, in onc; ut, *Acrisios, Acrisione, i, Danae filia Acrisii.*

A muliebri, *Acrisione* Ovidius finxit masculinum *Acrisioniades* Vertit in hanc harpen madefactam cade *Medusa Acrisioniades*. Oratores Patronymicis raro utuntur. Cic: 1. Off. *Digna Æacidarum genere sententia.*

DE METAPLASMO.

Seu figuris quibusdam Pòëtarum.

C A P U T XIV.

Proprium Pòëtarum est, Verbis, quibàs Oratores utuntur, aliquid interdum deträhèrè: nonnunquam literas alias aliis permutare, aliquando è proprio loco in alienum transferre. Quod quidem càm in soluta oratione vitium sit, barbarismùsque nominetur; in carmine tamen non barbarismus, sed *Metaplasmus*, (i, *Transformatio*) appellatur: datur enim venia Pòëtis, qui plerumque coguntur metro servire *Metaplasmi* porro species plures sunt: en illas.

1. *Adponit Prothesis caput.* 2. *id quod Apharesis aufert:*
3. *Syncope de medio tollit* 4. *quod Epenthesis addit,*
5. *Apocope demit finem:* 6. *quæ dat Paragoge.*
7. *Imthesis verba secat* 8. *Meta sed Thesis ordine spreto.*
9. *Antithesis salvo ordine mutat.*

1. *Prothesis* est, cum Principio dictionis litera aut syllaba additur, v. g. *Gnarus* pro *Narus*, *Teculissim* pro *ulissim*.

2. *Apharesis* est, càm principio dictionis litera aut syllaba detrahitur; v. g. *Ruo*, pro *Eruo* *Temno*, pro

Con-

Contemnis Fero pro R fero En. 9. Ferre liber subter
denſa exſtudio caſus, pro Reſerre; i, enarrare.

3 *Syncope* eſt, cum litera vel ſyllaba è medio di-
ſtiniſ ſubtrahitur; ut, gubernacula, ſacellum &c. pro
gubernaculum. ſeculum &c. vide l. 1. c. 9. ſchol. 2.
& c. 17. pag. 321.

4 *Epencheſis* eſt, cum in medio diſtinctionis litera aut
ſyllaba interperitur; ut, Reliquiæ, Reſenti, Mavors,
Novica induperator &c. pro Reliquiæ, Reſuli, Mars,
Nauta Imperator &c.

5. *Apoſope* eſt, cum fini diſtinctionis aliquid detrabi-
tur; ut, Peruli oti, tugari &c. pro peruli oti &c.

6 *Pæroge*, ſeu *Proparaleſis* eſt, cum fini dictio-
nis aliquid additur, v. g. delictor, adnictier, fabulari-
er &c. pro delicti adnicti fabulari.

7 De *Thyſi* vide ſupra cap. 23. pag. 391.

8 *Metatheſis*, & *Transpoſitio* eſt literarum ordo im-
mutatur; ut, Thyſbre. Fige &c. pro Fymbre, piger
&c. Virg. Nan tibi Thyſbre, caput Evandrius ab-
ſtulit enſis. Niſi quis putet etiam Thyſbras in no-
minativo dici.

9. *Antitheſis* eſt, literæ commutatio; ut Olli pro illi.

DE PRŌSODIA.

C A P U T XV.

Q Uod Græci *Proſodiam*, hoc Latini *Tironem Accen-*
tum & interdum *ſonum*, vocant. Accentus au-
tem eſt Reſtor & moderator pronuntiationis: eò enim
vel attollitur () ut, Acutò; vel deprimitur () ut *Gra-*
vi; vel partim attollitur, partim deprimitur ſyllabas;
ut *Circumflexò*.

2 *Acutus* in penultima vel antepenultima, *Circum-*
flexus in ſola penultima locum habet: *Gravis*, ubi
utroque abeſt,

3. Nul.

3. Nullius verbi Latini ultima syllaba (auctore Quintiliano) aut acuitur, aut circumflexitur: quod de pronuntiatione intellige: nam inter scribendum *Auri*, aut *Circumflexi*, ad discernendas alias ab aliis voces adhibetur vulgo hodie vide Introd § 4

4. In dissyllabis (nam in monosyllabis Accentus hodie non agnoscitur) prior acuitur hve brevis fit, five longa; ut *dux* *ma* *viram* *Roma* *vider*, In polysyllabis vero penultima, si longa est acuitur, ut *mortalis felicitudo* &c. quodsi penultima brevis est, acuitur antepenultima; ut, *geminus felicitus est*.

5. Cum Enclitici, *Que*, *Ve*, *Ne*, ita jam pronuncientur ut Acutum Accentum in ultimam, vel antepenultimam præcedentis dictionis syllabam rejiciant: v. g. *vidēsue itāne* &c. præstiterit Acuti Accentus notam his ipsis, quæ acuntur, syllabis, quam Enclitici inter scribendum superimponere.

A P P E N D I X.

Sunt qui Vocativos istos: *Valeri*, *Virgili*, *Mercuri*, *Ovidi*, *Ambrosi*, & similes penultimā acutā effecerunt; cū hæc brevis sit. Sanè hunc morem suā ætate viguisse docet Gellius, l. 13. c. 24. Alii malunt antepenultimam acuere: quam pronuntiationem suo tempore ridiculam fuisse declarat idem Gellius

2. Verba planè Græca Græcorum accentu pronuntianda; ut *Paralipoménon* (ne acutā) *Lisbo*, *Tráros* (stra acutā) Quæ verò Latine etiam declinantur, Latino-rum more pronuntiande sunt; ut, *Penélope*, *Hécate*, *Rhetóricæ*, *Ephesus* &c. antepen: acutā *Cesariæ*, *Lao-diceæ*, *Thessalonica*, *Idolum* &c. penult: acutā. Idem de Hebræis dicendum.

3. Si qua erit in Hebræis vel Græcis vocibus, cujus verus Accentus propter insolentiam offendar vulgi aures: satius videtur in vulgi eventu, (id quod Cicero fecisse se testatur in Oratore) scientiam sibi reservare, usum populo concedere. Quare *Melchisedech*,
Ab.

Abſalon &c. potius dicam antepenultima acuta, etſi Hebræa pronuntiatio penultimam elevari poſſulet.

DE SYLLABARUM DIVISIONE

C A P U T XVI.

Regula univerſales.

I. Si Conſonans una duntaxat fuerit, cūm dividendum erit vocabulum, tranſponitur ad initium ſequentis lineæ; ut, *a mor*. **II.** Si eadem conſonans gemitur, & ſinem præcedentis & initium ſequentis lineæ ſeu verſus obtinet; ut, *au-nus, gal-lus*. **III.** Diphthongi nunquam dividuntur, niſi ſolvantur per *Dia-reſim* ſcribes igitur *Eu chariſtia, Eu angelium, Au rium &c.* **IV.** In Compoſitis vocibus Poſitio manet integra in fine lineæ; ut, *Præter-eo, ob-ivi, ex-igo, com-edo, neg-ligo, quaſi nec lego.*

A P P E N D I X.

I. In iſis quæ intra compositionem interponunt aliquid quod extra compositionem non habeant interpoſita illud potius adhaeret præpoſitioni, v. g. *amb-ſus, red-aleo, red-eo, &c.* vid. ſol. 163. Scholio. **II.** Si prior pars compositionis deſinat in eam literam, à qua incipit poſterior; & deinde ex gemitatis illis omittatur altera, ut in *Transcendo Diſto &c.* pro *Transcendo* (quaſi *Transcendo*) *Diſco &c.* convenientius videtur præpoſitionem in dividendo mutilam tolerare, quān Verbum aut Nomen præſtat igitur ſic dividere *Transcendo, Diſto*. **III.** *Suſcipio, Suſtineo, Suſpendo* & ſimilia cum ſuis derivatis etſi videntur compoſita ex *ſub*, vel *ſuper*, communiter tamen ſic dividuntur *ſuſtineo, ſuſpendo &c.* ubi decori rationem duci arbitror. Quod cæteris quoque in verbis, iſſæque etiam vernaculis dividendis obſervandum. Unde
divi-

dividam potius *wszys-tek, szczerbie &c.* quam aliter. Imò studiose quoque divisionem ejusmodi vitare maluerim, etiam non plenâ lineâ derelictâ, quàm in civilitatis leges delinquere IV. In iis quæ in compositione aliquid amittunt, parti illi quæ est integra parcendum est, unde dividam *quim adverto, animæ aquus &c.* ut *adverto æquus* integra servem. Sic item dividam *potest izidem &c.* similia eadem de causa. V. Si extra compositionem concutrant dissimiles consonantes, ut in *apTus reGNam. ALter &c.* videndum est an ab hujusmodi Consonantibus incipiat aliqua vox Latina; & si incipiat utraque illa consonans dividendæ vocis trajicienda in sequentem lineam: sic si dividendum sit, *ærox* sic dividam, *a-ærox*, quia à consonantibus TR, incipiunt Latinæ voces *Trabo Trano &c.* Usus autem Fruditarum obtinuit, ut in dividendis Latinis vocibus utramque consonantem rejiciant in sequentem lineam, si ab utroque alia consonante non Latina modò velùm Græca etiam vox incipiat Consonantium ejusmodi catalogos texunt quidam, tu potius eruditos viros, & accuratos Typographos observa.

DE INTERPUNCTIONE.

C A P I T U L U M XVII.

Quemadmodum interpiratione orationem distinguimus: ita interpunctione sive interductu significamus modos quosdam, quibus eadem oratio scribenda distinguitur Quare ut interpunctionis diæfermina cognoscantur, orationis veluti partes cognoscendæ sunt.

2. *Circuitus* sive *ambitus*, Græcè *Periodus* est *apde conclusa verborum comprehensio*; (quæ nisi *unimembris sit*) duabus præcipuè partibus constat: harum altera

Græ.

Græcè *Prothesis* altera *Apodosis*, Latine *Propositio*, altera quasi *Redditio* dicitur.

3. Utroque pars, tum *Propositio*, tum *Redditio* constare potest pluribus *membris* & *incisis*, & *Membra* quidem Græcè *Cola* *Incisa* verò *Commata* nominantur.

4. Inter *Membram* autem & *Incisam* illud interest, quòd *membrum* longiusculum est & aliquid affirmat, vel negat; *Incisam* est breviusculum & fere nihil affirmat, nihil negat.

5. Interdutus igitur seu interpunctio inter *Prothasim* & *Apodosim*, erit punctum avertè semicirculo impositum sic (;) Quæ tamen interpunctio videtur semper adhibenda, cum ità *Membrum* a consequentibus pendet, ut nullo modo possit sensus in illo consistere: id quod ipsa etiam voce suspendendū significamus.

6. Inter *Membra* præsertim si paulò majora sint, bina Puncta locantur sic () *Incisa* & minora quadam *membra* fere avertè lineolâ distinguuntur sic (,) hanc alii *virgulam* alii *Comma* vocant. At minima *Incisa* quæ nec interpiratione seclent distinguui, scribendo quoque nulla interpunctione distinguuntur.

7. Inter periodos denique: seu *Comprehensiones* ipsas punctum locamus sic (.)

NOTA 1. Quæ *comprehensiones* novam *Periocha* inchoaverint, exprimam literam habent majusculam. At si erunt in eadem sententia, in qua superiores *Comprehensiones*, nullum erit literarum discrimen: nominibus tamen *Propriis* aliisque de quibus Introd: § 4. exceptis, quæ semper à majuscula inchoantur.

1. Est autem *Periocha* certa cujuspiam rei, vel negotii perfecta complexio, quæ per se etiam consistere, atque à cæteris disjungi possit.

2. Quod si *periocha* argumentum valde dissimile complectatur aliquo, etiam relicto spatio à superioribus secerni solet.

4. Jam periodorum exempla, atque in iis singula.

rūm de quibus egimus, partiam interpunctionem videamus.

Uti nembis, Quam conditionem imperii tui, statūque provinciae mihi demonstravit Scratortus. Cic: Fanl. 12. ep: 23.

Uti nembis 1. Si fuit in Rep: tempus ullum, cum ex-
ro quere arat posset è manibus iratorum civium boni
ci is auctoritas & oratio; (2) * tum perfectio fuit, cum
parrociniū pacis exclusum est. Id de Clar: Or.

Uti nembis 1. Nisi multorum præceptis, multisq;
exemplis mihi ab adolescentia fuisse nihil esse in vi-
ta magnopere expetendum, nisi laudem atque honestatem;
(*) in ea autem persequenda omnes cruciatus corporis,
omnia pericula mortis atque exilii parvi esse ducentia;
(2) * nequam ne pre salute vestra in tot ac tantas di-
mi ationes atque in hos præligatorum hominum quoti-
dianos impetis objecissem pro Archia.

Quam nembis 1. Si piam audax est ad conandum
C Verves. tam esse obscurus in ingenio; (2) forasse a-
liqua in re non aliquando fefelisset. (3) * verum hoc ad-
hic percommodè cadit; (4) quod cum incredibili ejus au-
dacia singularis stulticia conjuncta est: ad 2. in Vert.

Asteriscus hic * Proba in ab Apodosi li idit, numerò
1 2. 3 4 Membra significant.

5. Interdum oratio tota ita membratim casumve te-
xitur; ut sæpe inter ipsa membra vel incisa, unicam,
aut geminam partem collocetur Cic: 1. 16. ep: 10
Nulla in re jam fletuare vola. Nihil laboro nisi ut
salvus sis. Sic habero mi Tiro, neminem esse qui me a-
met, quin idem te amet. Nunc te nihil impedit, omnia
depone, corpori servi Vale mi Tiro, vale, vale, & sal-
ve, Lenta tibi salutem dicit, & omnes.

6. De interrogandi nota vide introd: §. 4. In dolo-
re & admiratione alii lineam rectam pingunt sic (1)
alii punctum satis esse opinantur, v. g. O miserum!
Quam magna est domus Domini! vel: O tempera! o mores!

7 Parenthesis, de qua l. 2 c. 23. quæ Latinis fortasse Interpositio duci posset, sententiam ac duobus majusculis semicircularis () indicat Cic l. 12 ep. 4. *Ego nullum locum prætermitto (nec enim debeo) non modo laudandi tui sed ne orandi quidem; & l. 13. ep. 41. Pompejus quotiescunque me videt (videt autem suppositimè) gratias tibi agit singulares. Atsi non omnino diversa sententia, satis videtur, illam commatis distinguere Cic l. 13. ep. 41. *Addo etiam illud, "quod tibi jucundissimum esse scio," me ipsum ex tua erga Luc. cejum benignitate, maximâ voluptate affici.* hic quod asteriscis inclusimus potuit () includi; sed non expediebat. Idem servandum, si geminæ tantum, ternæ voces interferantur, quales sunt, ut opinor, ut *ajunt nisi fallor, &c.**

8. Apostrophe quoque Latini Scriptores non raro utuntur Est verò Apostrophus semicirculus aversus literæ à dextris imminens, & significat aliquid rejectum esse; v. g. *Adeon' viden; men' tun' satin' opus?* &c p:o *Adeone? videtne? mene? tunc? satisne? opus est &c.* Apud Comicos hæc creberima.

9. Hanc interpungendi rationem optimam ducimus, neque tamen alios reprehendimus.

CALENDÆ, NONÆ, IDUS.

C A P U T XVIII

AD intelligendas Latinorum Scriptorum Calendas, Nonas & Idus, hos versiculos, quibus explicatur, quod dies habeat quisque mensis, edisce

*Triginta Aprilis, Junius, Septemque, Novemque;
Unde plus alii viginti Februus octo.*

Bissextili anno superadditur unus ad octo.

Et tunc bis Sexto Martis die rite Calendas.

2. Item hos, qui, quot cuique Mensei Nonæ, Kalendæ & Idus sint, doceat.

Prima dies mensis cujusque vocanda, Calendæ.

Sex Majus Nonas October, Julius & Mars:

Quatuor, æst reliqui, Dabit Idus quilibet est.

Post quas quot luses, 10: idem numerato Kalendas,

Hisque diem primum Mensis superadde sequentis.

3. Primo cujusvis Mensis die, Calendis, dicimus, Mox in Mensibus sex Nonarum, Martio. Majo, Julio, Octobri. 2do die Mensibus dicimus: 6to Nonas. id est 6ta die ante Nonas: est enim conceisa locutio, Deinde 5to, 4to, 3to, Pridie Nonas, Nonis. In reliquis quatuor Nonarum Mensibus 2do die Mensis dicimus, 4to Nonas: mox 3to Nonas, Pridie Nonas, Nonis.

4. Post Nonas in Mensibus 6. Nonarum die 8vo, in reliquis die 6to dices: Octavo Idus, i 8vo die ante Idus: mox 7mo, 6to, 5to. 4to, 3to. Pridie Idus, Idibus. Idus porò in Mensibus 6. Nonarum in 15rum, in reliquis in 3rium diem semper incidunt

5. Post Idus, quia Menses ali sunt longiores, in illis qui sex Nonarum sunt, die sexto decimo dices; Decimo septimo Kalendas sequentem Mensem nominando. Totidem enim dies sunt ad Kalendas sequentis mensis, ipse calendis inter hos computatis. Deinde 16to, 15to, 14to, & ultra retro numerando, usque ad Pridie Kalendas, qui semper est ultimus dies mensis. In Januario verò Augusto & Decembri, die 14ta dices: 19no Kalendas sequentem mensem pronuntiando. Mox 18vo, 17mo. 16to & ultra retrocedendo, In Aprili, Junio, Septembri, Novembri, die 14ta dices, 18vo Kalendas, sequentem mensem appellando, Deinde verò 18vo, 17mo, ultra retro.

NOTA 1. Mense Februario, sive communis sit sive intercalaris annus, semper die 14ta dices 15to Kalendas Martii: Mox 15to, 14to, 13to &c. Sed in anno communi semel tantum sic: d.e 24ta dices. 6to Kalendas,

lendas Martii Si verò *Intercalaris* annus sit; 410, quòque annò recurrit bis diebus: 610 *Calendæ Martii* sc: 2410 & 2510 *die Februarii* duobus diebus in unum computatis. Ex quo *Intercalaris* i. l. r. annus *Bissextilis* seu *Bissextilis* nomen obtinuit.

2. Non dicimus autem, 2do *Nonas* 2do *Idus*, 2do *Calendas*, sed *Pridie*, id est, *priore die ante*. *Pridie* enim idem est quod *Priore die* Gell: l. 10 c. 24.

3. Mensi nomen non omnino in *Genitivo* adhibetur, nam eo *Casu* quo *Calendarum* aut *Nonarum*, aut *Iduum* nomen effertur. *Proprium* quoque *Mensis* nomen efferi potest, v, g. *Calendis Januarii*, vel *Calendis Januariis*, 4to *Nonas Januarii*, vel *Januarias*, 8vo *Idus Februarii* vel *Februarias* *Pridie Calendas Maji* vel *Majas*, sc ubique in *Pridie* loquendi modo *Proprium* *Mensis Substantivè* in *positiore Adjectivè* sumitur.

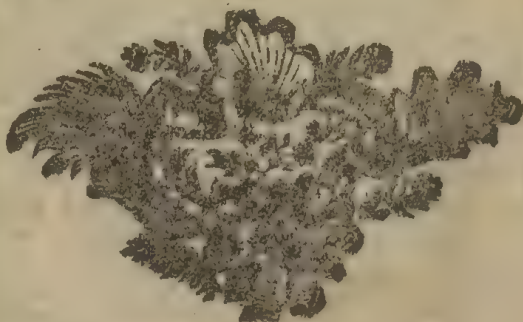
4. Numero *Calendarum*, *Nonarum* & *Iduum* saps additur *Præpositio Ad*; eaque vel sola vel cum *substantivo*, *diem*, v, g. ad V *Calendas Junias* ad VI. *Nonas Maji*. ad VIII. *Idus Novembrii*. vel ad *diem* V *Calendas Junias*, ad *diem* VI *Nonas Majas* &c. vel pro *Ad* *substantivo* *Diem* *præpositur* *Ante* v g. *Ante diem* V. *Calendas Junii*, *diem* IV *Nonas Majas* &c. Hæc porro omnia nihil aliud significant quam si simpliciter diceretur. V. *Calendas Junii*. I. *Nonas Maji* &c. Cic: Att: l. 1. ep: 5. *Pater nobis decessit* ad VIII. *Calend: Decemb: Plin: l. 3. c. 5. Angerona sacrificatur* ad *diem* XII *Calendas Jun* Cic l. 16 ep: 5 *Ante diem* VIII. *Idus Novembr:* has literas dedimus Gell: l. 15. cap. 28. *Ante diem* III. *Nonas Januar:* Cicero natus est. Non igitur hæc semper significant *Circiter* neque enim credibile est, ignorasse aut Ciceronem quo die sibi pater decessit, aut Plinium, quo die sacrificaretur *Angerona* &c.

5. Dicitur etiam: *Ex ad vel: ex ante diem X.* Calendæ Junias, ex ad IV. Nonas Majas, &c. &c. Id est, ex die qui est ante diem X. Calendas Junias &c. Liv: l. 5: ex ad V, Idus Octobri &c.

6. Porro *Calendæ* à Græco Verbo, *Kalo i, Voco*, dictæ sunt quia primâ cujusque Mensis die ii. quibus Sacra curæ erant, populus ad fastos, nefastosque dies cognoscendo, convocabant. Ideo *Calendas* multi per K. Græco, more malunt scribere. Nonæ verò dictæ, quod ab *ipsis* Nonis ad *idus* novem sint dies.

Idus denique dictæ ab antiquo verbo *iduo, i, divido* quòd Mensem in duas fere æquales partes dividant.

Ad M. D. G.

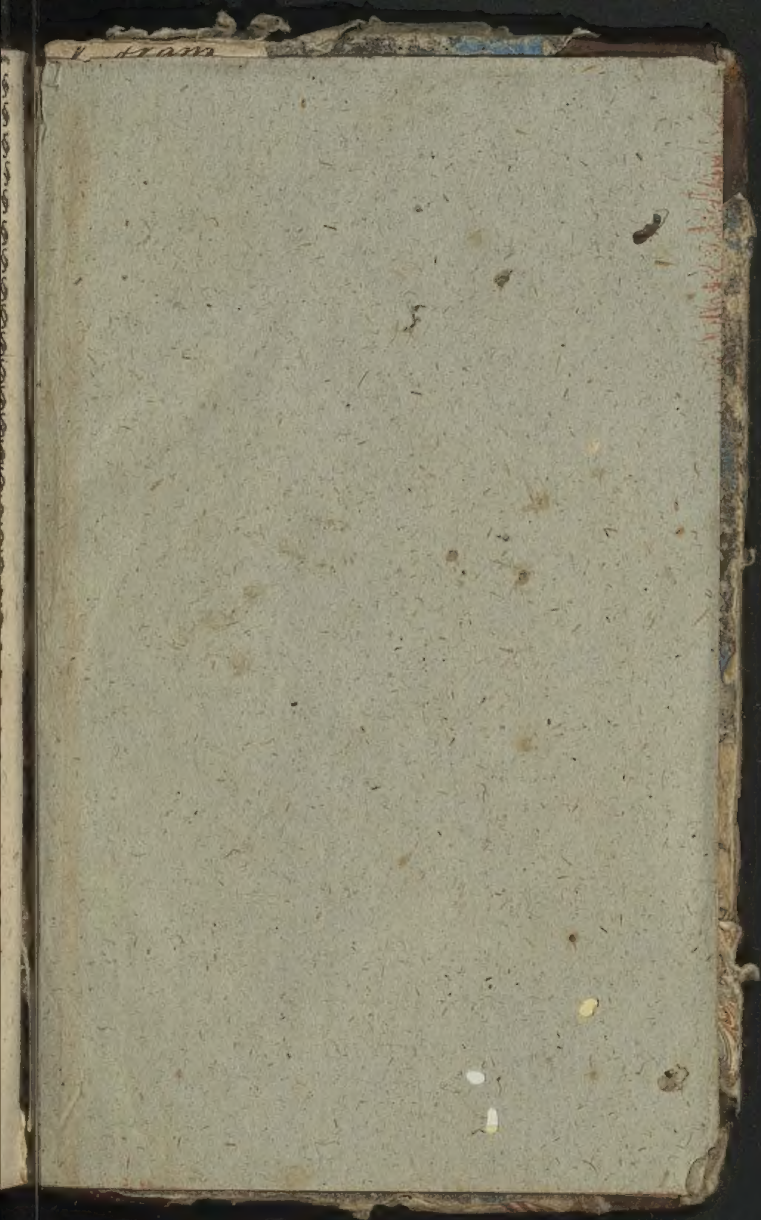

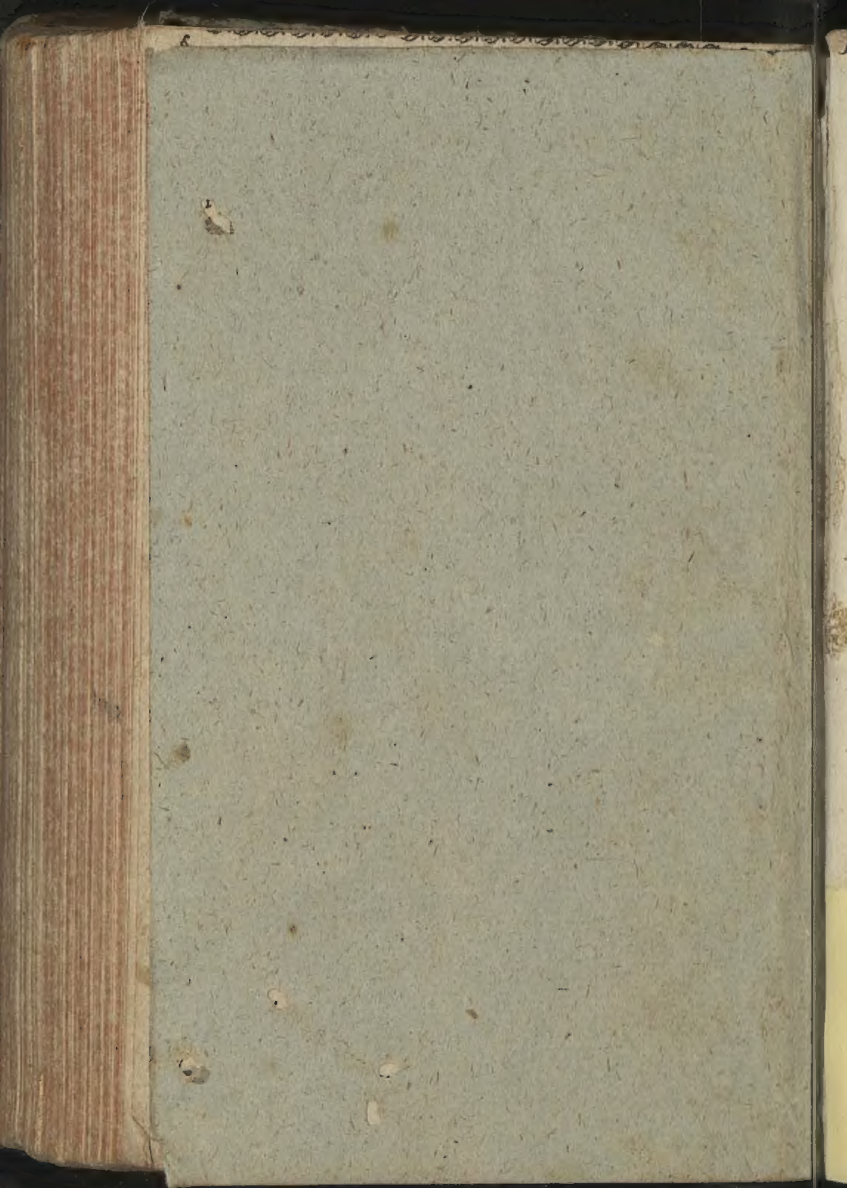
TA-

TABELLA CALENDARUM, Nonarum & Iduum.

Jan, Aug: | Mar: Ma: | Apr: Jun: | Februarius | Februarius
December. | Jul: Oct: | Sep: Nov: | Communis. | intercalar.

1.	Calendis	Calendis	Calendis	Calendis	Calendis
2.	4. Non:	6. Non:	4. Non:	4. Non:	4. Non:
3.	3. Non:	5. Non:	3. Non:	3. Non:	3. Non:
4.	Pr: Non:	4. Non:	Pr: Non:	Pr: Non:	Pr: Non:
5.	Nonis:	3. Non:	Nonis:	Nonis:	Nonis:
6.	8. Idus,	Pr: Non:	8. Idus,	8. Idus,	8. Idus:
7.	7. Idus,	Nonis,	7. Idus:	7. Idus,	7. Idus:
8.	6. Idus,	8. Idus,	6. Idus:	6. Idus,	6. Idus:
9.	5. Idus,	7. Idus,	5. Idus:	5. Idus,	5. Idus:
10.	4. Idus,	6. Idus,	4. Idus:	4. Idus,	4. Idus:
11.	3. Idus,	5. Idus,	3. Idus:	3. Idus,	3. Idus:
12.	Pr: Idus,	4. Idus,	Pr: Idus:	Pr: Idus,	Pr: Idus:
13.	Idibûs,	3. Idus,	Idibûs	Idibûs,	Idibûs:
14.	19. Cal:	Pr: Idus,	18. Cal:	16. Cal:	16. Cal:
15.	18. Cal:	Idibus,	17. Cal:	15. Cal:	15. Cal:
16.	17. Cal:	17. Cal:	16. Cal:	14. Cal:	14. Cal:
17.	16. Cal:	16. Cal:	15. Cal:	13. Cal:	13. Cal:
18.	15. Cal:	15. Cal:	14. Cal:	12. Cal:	12. Cal:
19.	14. Cal:	14. Cal:	13. Cal:	11. Cal:	11. Cal:
20.	13. Cal:	13. Cal:	12. Cal:	10. Cal:	10. Cal:
21.	12. Cal:	12. Cal:	11. Cal:	9. Cal:	9. Cal:
22.	11. Cal:	11. Cal:	10. Cal:	8. Cal:	8. Cal:
23.	10. Cal:	10. Cal:	9. Cal:	7. Cal:	7. Cal:
24.	9. Cal:	9. Cal:	8. Cal:	6. Cal:	6. Cal:
25.	8. Cal:	8. Cal:	7. Cal:	5. Cal:	5. Cal:
26.	7. Cal:	7. Cal:	6. Cal:	4. Cal:	4. Cal:
27.	6. Cal:	6. Cal:	5. Cal:	3. Cal:	3. Cal:
28.	5. Cal:	5. Cal:	4. Cal:	Pr: Cal:	Pr: Cal:
29.	4. Cal:	4. Cal:	3. Cal:		
30.	3. Cal:	3. Cal:	Pr: Cal:		
31.	Pr: Cal:	Pr: Cal:			

L. Stam,

L. IV. 14

Bibliotheca 450,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

04809

